

Mamandur Sri Rajarathina Sivachariar Education, Research & Charitable Trust, India
Digital Library

Title	RATHNA TRAYAM
Language	SANSKRIT
Script	TAMIL
Courtesy	MUKTABODHA INDOLOGICAL RESEARCH INSTITUTE
Publication	SAIVA SIDDHANTA PARIPALANA SANGA
Source	

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்து வெளியீடு எண் ௧௦.

உ-
சிவமயம்.

இரத்தினத்திரயம்.	:	:
போக காரிகை.	:	:
நாத காரிகை.	:	:
மோக்ஷ காரிகை.	:	:
பரமோக்ஷ நிராச காரிகை.	:	:

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கம்
தேவகோட்டை

சிவாகமசித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்து வெளியீடு எண் ௧௦.

உ.
சிவமயம்.

இரத்தினத்திரயம்
போககாரிகை
நாதகாரிகை.
மோக்ஷகாரிகை.
பரமோக்ஷதிராசகாரிகை.

இவற்றின் மூலமும் விரிவுநையும்
(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

இவை

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்துச் சமஸ்கிருத பண்டிதர்
நா. சிருஷ்ணசாஸ்திரிகளாலும்,

விவாகாணசோமணியர்

மு. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளாலும்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

பே. சங்கத்துச் சித்தாந்த சாத்திரமேந்தி
பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்களால்
பரிசேசிக்கப்பெற்று

தேவகோட்டை

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்தாலே

காரைக்குடி.

வழியன் தச்சுட்டத்தில் பதிப்பிசெய்யப்பெற்றன.

சிலை]

பிரபவஸ் (1927)

[மூல 2-0-0

உ
சிவமயம்.

முகவுரை.

உலகத்திலுள்ள பல சமயங்களையும் அங்கமாகக் கொண்டு
ந் அங்கியாய் ராஜாங்கத்தமர்ந்து விளக்குவது வைதிக சைவ
யமேயாம். இது அங்கமாயுள்ள ஏனைய சமயங்களுள் ஒரு
யேனும் தாழ்த்ததென்று நிந்திக்கிறதில்லை. ஏனைய சமயப்
பொருளையே மேலான பொருளாகக்கொள்ளுதல் கூடாதென்று
நிமிக்கும். ஏனைய சமயங்களிலுள்ள பொருள்களைத் தய
வசமயத்தில் அங்கங்களாகக் காணப்பட்டு ஏனைய சமயங்களா
யப்படாத பொருள்களுள் காணப்படும். ஏனைய சமயங்களி
ரான பொருள்கள் அனைத்தையும் சைவசமயங்கொள்வதுபோல்
வ சமயத்திலுள்ள பொருள்களைத்தையும் ஏனைய சமயங்
ஒன்றுக்கொள்வதில்லை. ஆகையால் ஏனைய சமயங்களால்
வ சமயம் தோல்வியடைப்படுகிறதில்லை.

இத்தனைப் பெருமை வாய்ந்த சைவசமயப் பொருள்களை
நிது விளக்கும் நூல்கள் சிவாகமங்களேயாகும். இச்சிவாக
மம் முடிந்த முடிபாரிசுப்பதுபற்றிச் சித்தாந்தமெனப்படும்.
வாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்" என்றருளிச் செய்தனர்
அருணாந்தி சிவாசாரியரும். (சிவஞான சித்தியார் அடிகு-ம்.
கதி.)

இச்சிவாகமங்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்
ன்கு பாதங்களையுடையன. அவற்றுள் பதி, பசு, பாச
மம் பொருள்களின் உண்மையினையும், அவற்றின் தூய்
மையும், பசுவானது பாசத்தில் நின்றும் நிகழிப் பதியை
வற்றுச் செய்ப்பதற்கும் சாதனங்களையும், சாதனம் முற்றுப்
பின்னர் நிகழும் முத்தி நிலையினையும் தருக்க முறையில்
விளக்குவது ஞானபாதம். இந்த ஞானபாதம் மிக
நெருக்கின்றமையால் அவ்விருவனைத்தையும் தொகுத்துப்
பலர் எட்டுப் பிரகாரங்கள் செய்துவைத்தனர். இப்

பிரகாணங்களை ஆக்கியோர் பலாயிருப்பினும் ஞானபாதப் பொருளின் சம்பந்தம்பற்றித் தொன்றுதொட்டு இவை, அஷ்டப்பிரகாணமெனத் தொகுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஆறு பிரகாணங்களுக்கு ஸ்ரீ அகோர சிவாசாரியரும், இரண்டு பிரகாணங்களுக்கு ஸ்ரீ பட்டாசாமகண்டரும் உரை செய்துள்ளார்.

செந்தாந்த சாத்திரப்பொருள்களைத்தும் இப்பிரகாணங்களில் செய்வனே விளங்கும். இவ்வெட்டுப் பிரகாணங்களையும் இரண்டு தொகுதியாக நாகாத்திலும், முதன் மூன்று பிரகாணங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் இச்சங்கத்திலிருந்து முன்னர் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது எணைய ஐந்து பிரகாணங்களையுத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றோம்.

இப்பிரகாணங்களின் பெயர் வருமாறு:—

- க. தத்துவப் பிரகாரிகை.
- உ. தத்துவ சங்கோகம்.
- ஈ. தத்துவத்திரய சிர்ணயம்.
- எ. இரத்தினத் திரயம்.
- ஒ. போகாரிகை.
- ஊ. நாதகாரிகை.
- எ. மோக்ஷகாரிகை.
- அ. பரமோக்ஷ பிரகாரிகை.

இவற்றுள் முதல் மூன்று பிரகாணங்களிற் கூறப்படும் விஷயங்களிலாவே அந்தப் பிரகாணங்களின் முகவுரையில் கூறப்பட்டுள்ளன. பின் ஐந்து பிரகாணங்களுள்,

ஒரத்தினத்திரயம்.

ஈத்து, செந்த்ரி, சிவம் என்னும் மூன்று பொருள்களை இரத்தினமாக உருவகஞ் செய்து, ஈத்துவை சிவனுடைய சிரியா சத்தியென்பாரா மறுத்து பரிக்கொ சத்தியாகைய சடசத்தி யெனத் தாபித்தும், செந்த்ரிக்குப் பரிணாமம் கூறுவாரா மறுத்துப், செந்த்ரியைக் கரணமாகக் கொண்டு சிவன் எல்லாவற்றையுஞ் செய்கின்றென்கூறுகூறுவது.

போகாரிகை.

ஆன்மாவிற்குப் போகமாவது சகம் முதலியவற்றின் அறிவு எனவும், அதற்குச் சாதனம் சிலம் முதலிய தத்துவங்களெனவும், அவற்றின் தோற்றம் இவ்வாறெனவும் இனிது விளக்குவது.

நாதகாரிகை.

பொருள்களினறிவு அக்கரங்களும், பதங்களும், ஸ்போடத்தாலுமுண்டாகுமென்பாரா மறுத்து நாதத்தினுண்டாகுமென்று பகர்வது.

மோக்ஷகாரிகை.

போக சாதனமான கருவிகளை மாபயில் சீன்று இறைவன் தோற்றமித்து அவற்றை உயிர்களுடன் கூட்டுதலாலும், போகா துவத்தின் முடிவில் இருவிரிபெயரும் மலபரிபாகமும் சிகழப் பெற்றவுயிர்களுக்குக் கருவிகளை நீக்கி மோக்ஷத்தைத் தருதலாலும், போக மோக்ஷங்களைத்தரும் கருத்தா பாமசிவனெய்வனும், பாச நீக்கமும் சருவஞ்ஞத் தன்மை முதலியவற்றின் விளக்கமும் மோக்ஷமென்றும், இந்த மோக்ஷத்தை சீர்ணபிக்கும் முறையிற் பிற மதத்தர் கூறும் மோக்ஷம் மோக்ஷமாகாதென்றும் செவ்வனே செய்புவது.

பரமோக்ஷ பிரகாரிகை.

கேவலத்தன்மையே முத்தியென்னும் சாம்பியர் கொள்கையும், சத்துவமான பிரதானத்தை அறுபிப்பதே முத்தியென்னும் சத்துவ புத்தியாதிகளின் கொள்கையும், பாபான்மையினிடத்து ஒடுக்கமே முத்தியென்னும் வேதாந்திகளுள் சிலர் கொள்கையும், அவ்விபாவிருதம் முதலியவற்றில் ஒடுக்கமே முத்தியென்னும் பாஞ்சாதத்திரிகளின் கொள்கையும், பாமசிவனுடைய பிரமத கணங்களுள் முதன்மையாயிருப்பதே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், முத்திக்காலத்தில் ஆன்மா கருத்திருத் தன்மையின்றிச் சருவஞ்ஞத் தன்மை மாத்திரம் உடையனாயிருக்கின்றென்கூறும் சிலர் கொள்கையும், முத்திக்காலத்தில் ஆன்மாவிற்குக் கருத்திருத்தன்மை யிருப்பினும் பாமசிவனால் எவப்படுபவனுக்கேவையிருக்கின்றென்கூறும் சிலர்

கொள்கையும், சூரியன் அக்ஷிபெய்னும் இவர்களுடைய சாமியமே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், பாமசுவனிலுஞ் சிறந்த தன்மையுடையவருத்தலே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், மலநாசம் மாத்திரமே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், முத்தனே உலக கருத்தாவாயிருக்கின்றான் பாமசுவன் உதாசினனாயிருக்கின்றானென்னும் சிலர் கொள்கையும், சிறந்த சரீர இந்நிரியங்களுடன் கூடி நகர்த்திய புலனத்தில் வசிப்பதே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், ஞானம் கருத்திருத்தன்மை யென்னுமிவற்றின் நாசமே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், அனைத்தும் நாசமாதலே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், சர்வஞ்ஞத் தன்மை முத்திய ருணங்களின் உற்பத்தி முத்தியென்பார் கொள்கையும், அக்ருணங்களின் சங்கிராந்தி முத்தியென்பார் கொள்கையும், அக்ருணங்களின் ஆவேசம் முத்தியென்பார் கொள்கையும் பொருத்தமற்றவையென கிளக்கிக் காட்டுவது.

இம்மதங்களுள் சில மோஷங்காரிகையிலுங் கூறப்பட்டு மறுக்கப்பட்டுள்ளன. மோஷங்காரிகையில் சித்தாந்த முத்தியை நிர்ணயஞ் செய்யும் முறையில், பிறர் கூறும் முத்திகளை அநுவதித்து அவை முத்தியாகாவெனக் காரணங்காட்டி மறுக்கப்பட்டன. இவ்வளவேபன்றிப் பிறர் கூறும் பக்கபலத்துங் கூறப்பட்டு மறுக்கப்படவில்லை. இந்தப் பாமோஷ நிராசகாரிகையில் பிறர்கூறும் பக்கமனைத்துங் கூறப்பட்டு, அவை தருக்க முறையில் மறுக்கப்பட்டுச் சித்தாந்த முத்தியே பொருத்தமுடையதெனக் கூறப்படுகின்றது. எனவே, சித்தாந்தத்தை நாட்டும் முறையில் பிறர் பக்கத்தை மறுத்தலும், பிறர் பக்கத்தை மறுக்குமுறையில் சித்தாந்தத்தை நாட்டுதலும், மோஷங்காரிகைக்கும் பாமோஷ நிராசகாரிகைக்கும் வேற்றுமையாகுமெனக்.

தன் பக்கத்தை நாட்டுதற்பொருட்டுச் சங்கிராந்திவாழி கூறும் யுத்திகள் மிகப்பல. மிக்க சொமத்தொடு அனுகூலனுபிப்பல யுத்திகளை யெடுத்துக்கூறும் சாய்ந்தியம் உடைமையற்றி இவர்கள் அறிஞர்களுள் பண்டிதர்களாக எண்ணுகின்றவர்களாயிருக்கின்றனரெனக் கூறப்படுகின்றனர்.

இத்தப் பிரகாணங்களை ஆக்ஷேபியோர் பெயரும், இவற்றின் உரையாசிரியர் பெயரும் அந்தந்தப் பிரகாண ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழிலே உள்ள சித்தாந்த சாத்திரங்களில் கூறப்படாத பல அரிய பெரிய விஷயங்கள் இப்பிரகாணங்களில் காணப்படும். சித்தாந்த நிர்ணயத் தெரிய விரும்புவோர்க்கு இப்பிரகாணங்களின் ஆராய்ச்சி இன்றியமையாதது.

இம்மொழிபெயர்ப்புப்போலவேவடமொழியிலுள்ள ஏனைய அல்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் மக்களுக்கு உதவியெய்வெண்டுமென்னுங் கொள்கையை மேற்கொண்டிருக்கும் இச்சங்கத்தின் கோக்கம் இனிது முற்றப்பெறும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானிற்குவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்தார்.

விஷய அட்டவணை.

அக்காரத்தின் தொழில் காணென்னும் அறிவு, ...	௧௬௧
அக்காரம் உண்டென்பது பிராண வாயுவைத் தொழிற்படுத்து வது பற்றியறியப்படும், ...	௧௬௦
அக்காரங்கள், அறிவிப்பதற்குக் காரணமாகா, ...	௨௨௮
அக்காரங்கள் தோன்றியபொழுதே நாசமடைவினும் அக்கரங் களின் வாசனை நாசமடையாமல் இறுதியிலுள்ள அக்கரத் துடன் சேர்த்து பொருளை யறிவிக்குமென்னும் புருவ பக்கம், ...	௨௬௦
அக்கரங்களின் வாசனை அக்கரங்களை யறிவிக்குமன்றிப் பொரு ளையறிவிக்காதென்னும் சித்தாந்தம், ...	௨௬௧
அசுத்தியென்பது விடயப்பிரவிகுத்தியில்லாத அவித்தன்மை மூலியை, ...	௧௭௫
அசுத்தமென்பது புருடத்தன்மை யென்னும் மலம், ...	௮௦
அசுத்த மாயை போகத்திற்கு ட்டும் உபகாரம், ...	௭௪
அபூஞ்சனம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்று ஒரு பொரு ளின் தாமம் பிறிதொரு பொருளிடத்தில் ஆராய்ச்சியின் மையால் தோன்றவது. மற்றொன்று நிரவியத்தால் உண் டாவது. இவற்றுள் மூன்றையது ஞானத்தால் கீங்கும். பின்னையது நிலையால் கீங்கும், ...	௨௪௪
அணு சதாசிவனைப் பகவாகக்கூறியது உண்மை, ...	௧௫௬
அதிட்டான பக்கமாவுது அருத்திருத்தன்மை விரும்பினும் ஏவப் படுக் தன்மையிருக்கென்றதென்பது, ...	௧௬௭
அத்துவாக்ன் அசுத்தியமென்றல் பொருத்தாதென்பது, ...	௨௫
அத்துவா (வழி) பெண்ப் பெயர் வருதற்குக் காரணம், ...	௪௫
அத்து விரதங்கள் சாமிக்கும், சுவீதா, பாம்பு நிரூட்டாத்தம் பயனற்றது, ...	௧௦௨
அத்துவித சித்தியின்பொருட்டு உபயோகிக்கப்படும் அதுமா னம் கிச்சயமாய்ப் பேதத்தைச் சாதிக்கின்றது, ...	௬௧
அத்துவிதமென்பது துவிதத்தின் வேறு ஏன்பதனால் பேதஞ் சித்தித்தது, ...	௧௦௧
அதுபலப்பியாவது ௧௧ முதலியவற்றின் அறிவின்மை, ...	௪௧௧
அதுமானத்தின் தொகுபம், ...	௧௫—௧௬

அரசாசத்தவம் வேண்டாமென்ற பிறர் பக்கமும் மறப்பும். ...	௧௩௦
அறிபவன் ருபமான அறிவு கிடம். பிற பொருளையறியும் ருப மான அறிவு சத்தி. ...	௧௨௪
அறியப்படுந் தன்மையானது அறிவுடைய ஒருவனும் பொருளுக் குண்டதன்றி இயல்பாகியிலை. ...	௨௧௩
அறிவு அன்பவசாயம் அன்பவசாயமென்றிருவனுட்பட்டு முன் கையற ஆன்மாவின்னிடத்தும் பின்னையது புத்தியின்னிடத் தும் இருக்குமென்றல். ...	௧௧௮
அறிவுடைய பருடர்சுரே உலகத்திற்குக் கருத்தாவாதல் கூறும் (புருவபச்சம்.) ...	௨௧௬
அனந்த தேவருடைய சீர முதலியன் சுத்தாத்தவானெனப் படுமீ. ...	௧௦
அனந்த தேவருடைய சீரம் சுத்தமாயா காரியம். ...	௨௪
அனந்த அனுபக்மணையால் சவிகற்ப அறிவேறு கூடி அனந்த மாசயணைக் காரியப்படுத்துகின்றார். ...	௧௪
அனந்தருக்குச் சீரத்துடன் கூடியே அருத்திருத் தன்மை கிடும். ...	௨௪
அனதியான பொருளும் அசமனையுமென்பதற்கு அந்தத் கிரியா காரித்தவம் பரமானம் (புருவபச்சம்.) ...	௧௮௮
அனுபவமும் வினையும் வேற. ...	௧௧௬
ஆமப் பிரமாணத்தினாலும் பேதமே சித்திக்கும். ...	௧௮
ஆமத்தால் ஞானத்தை உண்டுபண்ணி அந்த ஞானத்தால் கிடன் அறியப்படுகின்றான். ...	௧௦௪
ஆசிரியரினென்பது. ...	௨௧௪
ஆசிரியத் தன்மைக்குப் பிராமணரே உரியர். ...	௨௧௪
ஆசிரியரும் திருவுபெந்தவரும் சீரம் கீங்குஞ் சாலத்தில் முத்தி யடைகின்றனர். ...	௧௦௪
ஆசைக்கு மலம் ஏதுவாக அரசும் காரணமாகும். ...	௧௪௧
ஆணவமலம் முடையவரும் கன்மமலம் உடையவரும் உருவகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ...	௮௪
ஆதிவாகி தேசமென்பது போகாதவத்தால் கன்மம்னை காசஞ் செய்புரு குக்குமே தேசம்.
ஆப்த வாக்கியமென்பது சித்தந்தமேயாகும். ...	௧
ஆவேசவாதி பரமவினையு குணங்கள் அகனிடத்திலிருந்து	

கொண்டே முத்தியில் ஆன்மாவைப் பற்றுகின்றன வென்பன். ...	௧௪௮
ஆவேச வாத்தகொண்டால் சுதர் நாமன்மைய முத்தியாகும் ஆனந்தமென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பரிபூர்த்தியென்னும்பொருள் கொண்டது சாம் என்னும் பொருள்கொண்டு வரமாத்வர் வேதாத்தி முதலியார். ...	௧௦
ஆன்ம சித்தத்தின் அனைப்பு ஒன்றென்றல் பொருத்தது ...	௧௦௬
ஆன்ம சித்தத்தி ஒன்றே அனைப்புமென்னும் மயக்கம் மலத் தாண்டுகின்றது. ...	௧௦௬
ஆன்மகாசமே முத்தியென்னும் புருவபச்சம். ...	௧௪௩
ஆன்மா ஒன்றென்னும் வேதாத்தக் கொண்கை பொருத்த மற்றது. ...	௨௦௮
ஆன்மா வியாபகப் பொருளாலும் ஆன்மாவைத் தோற்றவித் கத்தக்க சீரம் இருக்குமிடத்தில் அறியப்படுமீ. ...	௧௧௬
ஆன்மா மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிலையாயின் அதற்குக் கலாதி சம்பத்தம் பொருத்தது. ...	௨௧௬
ஆன்மாவைப் பரமான்வினிடமிருந்து தோன்றியதாக்கொண் டால் ஆன்மா சுடப்பொருளைனப்படுமீ. ...	௨௦௪
ஆன்மா பிரதியிப்பமாயின் போக்கியமாகும். அதனைப் புத்தி யறிமாயின் புத்தி போத்தாவாகும். ...	௨௧௬
ஆன்மாவிற்குத் தனக்காகவே சாமர்த்தியவிலாமைமால் பாதம் கன் தானே கீவா. ...	௨௦௮
ஆன்மாக்களுடைய ஞானத்திரிபைகள் மலத்தால் தடுக்கப்பட்டி ருத்தலால் தொழிற்பாட்டிற்குக் கலை முதலியவற்றை விரும்புகின்றன. ...	௨௧௮
ஆன்மாவை வியாபகஞ்சு ஒப்புக்கொண்டவேண்டும் ...	௨௦௦
ஆன்மாக்களை வடிவென்பது காரியம் அனைமென்னுமிதத் தில் கன்மவாரணமாக உலகமையை உண்டாக்கல் ...	௨௧௪
ஆன்மாவானவன், கிடன் மலம் மாயை வென்றவற்றிற்கு வசப்பட்டவருயிருத்தலின் முத்தியைச் செய்யவன் ...	௨௧௨
வரண.
ஆன்மாவைக்குச் சிறுத்திருக்கும் கலை முதலியவற்றின் சம் பத்தமில்லாமைபற்றி மலசம்பத்தம் இல்லாமென்றல். ...	௨௧௮
ஆன்மாவிற்குப் புத்தி விருத்தியில் பிரதியிப்பம் கிடையாது.	

உண்டென்று சொன்னிற் பரிஞ்முதோஷம் தீரவும். ...	௧௪௨
ஆன்மாவிற்குச் சூத்தரத் தன்மை விடையாது; செயப்படு பொருட்டன்மைதானன்றி. ...	௨௪௪
ஆன்மாவிற்குப் பெந்த முத்தி வீரண்டிலும் வியாபகத் தன்மையுண்டு. ...	௨௦௪
ஆன்மாவிற்குச் சேதனத்தன்மையும் சித்தியத் தன்மையும் சித்தித்தமம். ...	௨௬
இச்சை, மனத்தினிடத்துத் தோன்றல் கிரியா சந்தியேயாகும். இச்சை முதலியன சீர்தல் கொண்டு மனம் முதலியன உண்டென்பது சித்திக்கும். ...	௧௫௫
இத்தியல்வன் எழுத்தாவன. ...	௧௮௬
இத்தியல்வனின் காரிய வேறுபாட்டிற்குத் தன்மையானமும். ...	௧௬௪
இரத்தினம் மூன்று, சிலன், சிற்றி, மராமாயை யென்பன, இரத்த குணத்தின் வியாபகம்—தொழில்; சூரத்தன்மை, சூரத்தன்மை யென்பன. ...	௨—௬
இருவினையொப்பு என்பது உபசாரத்தில் மெழாமையும் அபகாரத்தில் வெறுகாமையுமாகும். ...	௧௬௪
இலயம், போசம், அநீரமென்னும் அவத்தை சிலனுக்கு உபசாரமாகும். ஆன்மாவிற்கு உண்மையாகும். ...	௧௨௧-௧௨௬
இலயபோச அநீரமென்னு வித்த காரணம். ...	௮௬
இலய முதலிய அவத்தைகளிற் பரமசிவனிலும் வெறுக்க கொள்வனிலையாவின், பரமசிவனுக்குப் பரிஞ்முத்தரால் சடத்தன்மை என்னும் குற்றம் தீரவும். ...	௬௪௬
இலய முதலிய அவத்தைகளை விவர்த்தமென்று கொள்ளுதலும் கூடாது. ...	௬௪௬
ஈசுவரனுக்குக் கலா சீரமில்லாமையால் சந்தி சீரத்துடன் கூடிச் சகனராயிருப்பினும் கிடீசனே. ...	௨௧௪
ஈசுவரனும் கலா முதலியவற்றை விரும்புகின்றனனில் பசுவெண்பட்டுக் காரிய கமித்தம் கெடாமோர் ஈசுவரனாக் கொள்ளுவன்கொண்டுகுதி வரம்பின்றியேயும். ...	௨௪௬
ஈசுவரனாகுக் காரியமிருப்பதொன்றே சீரம் வேண்டாம், இச்சை மாத்திரத்தால் காரியம் தீரவும். ...	௨௪௬
ஈசுவரனுக்குச் சந்தியே சீரம். சந்தி சீரமாயிருக்கும்பொழுது ஈசுவரன் கன்னொன்படுகின்றான். ...	௨௧௪

ஈசுவரனுக்கு மனமென்பது சந்திருபம். ...	௨௪௬
ஈசுவரனுடைய சேதேச பாசமும் பிரதியிப்பிக்காது. ...	௬௦௪
ஈசுவரனுடைய ஞானக்கிரியைகள் மலத்தால் தடுக்கப்படாமையால் தம் தொழிற்பாட்டிற்குக் கலா முதலிய துணையை விரும்புவனவல்ல. ...	௨௬௮
ஈசுவரன் புத்தியில் பிரதியிப்பிக்கமாட்டான். ...	௬௦௪
உபலப்பிதாவது ௧௧ முதலியவற்றின் அறிவு. ...	௪௧௧
உலகம் ஈசுவரனுக்குச் சீரமாயிருப்பதால் அதனைத் தொழிற்படுத்தாது வேறு சீரம் வேண்டாம். ...	௨௫௦
உலகம் மாயையின் காரியமாகுமன்றிச் சித்தின் விவர்த்தமாகாது. ...	௧௦௫
உற்பத்தி வாதத்தின் மறுப்பு. ...	௬௫௬
உற்பத்திவாதி முத்தியில் ஆன்மாவிற்குப் பரமசிவ சாமிய குணம் கன் புதிதாக உண்டாகின்றனவென்பன். ...	௬௪௫
எல்லாச் சாத்திரங்கட்கும் பிரமாணியத் தன்மையுண்டு. ...	௪௪௪
எனையோர் கூறும் முத்திகளில் மாணுக்கங்கட்குப் பிரவீருத்தி யுண்டாகாமையின் பொருட்டு அவை மறுக்கப்பட்டன. ...	௪௧௮
ஒருக்க கிலையினும் பஞ்சகிருத்தியும் உண்டு. ...	௨௧௪
ஒருக்கம் மாயைக்குக் குறைத்த சந்தியை உண்டுபண்ணுதலும், ஆன்பாவிற்கு இளைப்பு கீக்குதலும், கன்மம் பக்குவமாகுதலும் கீழ்க்கின்றது. ...	௨௧௪
ஒரு பொருள்தான் உன்னதென்னும் அத்தவிரம் சித்திக்காது. ...	௬௫
ஒரே பிரதியில் கன்மசாத்திரத் கூறதல் பொருத்தாற்றது. ...	௪௧௬
கன்னாடி முதலியன பிரதியிப்பத்தை யெற்றப் பிரசாதத்தைச் செய்கின்றவாறுபோல்; புத்தியும் ஈசுவரப் பிரதியிப்பத்தை யெற்ற அறிவிற்குமென்றல் ஆகம விசேசமாகும். ...	௬௦௨
கந்துரியின் லாசனாயானது ஆடையில் க்கொய்க்கும் வன்பதும்.பொருத்தாது. ...	௬௬௦
சூரத்தா வகப்படுபவனையும் வயுவோனையும் இருநிரப்புகிறார். ...	௪௦
சூரத்தா ஒருவனே; பலரல்லர். ...	௨௫௦
சூரத்தாத் தன்மையாவது அறிபவன் ரூபமாயிருத்தொன்றே தன்னுடைய அறிவால் அறிபக்கடியது. ...	௧௪௬
சூரத்தாலும் பொசாநனத்தைத் தொழிற்படுத்தித் தன்நமைபற்றிப் போசாநனமாகன். ...	௨௪௬

கருத்தாவியிருக்கும் தன்மையென்பது கிரியைக்குப் பற்றிக் கோடாயிருக்கும் தன்மையன்று; கிரியையை சித்திக்கும் தன்மையே.	...	௧௩
கருத்தா உண்டென்று சாதிக்கும் அதுமானத்தில் காரியமாயிருத்தல் என்னும் ஏது அவயவமுடைமையால் சித்திக்கு மென்பது.	...	௨௪௧
கருத்தாவைச் சாதிக்கும் அதுமானத்தில் கூறப்படும் திருட்டார் தத்தில் குயவன் அஞ்ஞானமுடையவனுதல்போல கருத் தாவும் அஞ்ஞானமுடையனென்பதான்.	...	௨௪௭
கருத்திருத்தன்மையாவது தன்னிலும் வேருண் காரகங்களைத் தொழிற்படச் செய்வதிலும் தொழிற்படச் செய்பாதிருத் தலிலும் சுதந்திரமாயிருத்தல்.	...	௧௧௮
கருவி கரணங்களாண்டாகும் ஞானக்கிரியைகள் முத்திக்குக் காரணமாகா.	...	௨௭௭
கலை ஐத்திறமுள்ள தத்துவம் முதலியனவும் கீழிருத்தி முதலிய பெயர்க்காரணமும்.	...	௪௨—௮௧
கலை, கருத்திரு சத்தியைத் தோற்றவிட்கின்றது.	...	௨௦௧
கன்மமேயமையும் மகம் வேண்டாமென்பார் கொன்றையும், மலமேயமையும் கன்மம் வேண்டாமென்பார் கொன்றையும் மறப்பும்.	...	௨௧௧-௨௧௪
கன்மவாசனையுடன் கூடியிருக்கும் மலத்திற்குச் சம்சாரத்திற்கு ஏதுவாயிருக்கும் தன்மையுண்டு.	...	௨௨௮
கன்மேந்திரியமாதலுன், புருஷம் கொந்தல் முதலியனவும் அடங்கும்.	...	௧௮௬
கன்மேந்திரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் உடல் முற்றும் வியாபித் திருக்கும்.	...	௧௮௬
கன்மேந்திரியமென்பது கை முதலிய தானங்களிலிருக்கும் சத்திகள்.	...	௧௮௬
கன்மேந்திரியங்களுக்கு கை முதலியனவாய்ப் பெயரிடுதல் அக் தத்தத் தானங்களில் அத்தத்த இத்திரியங்கள் விசேஷமா யுதிட்டிப்பதுபற்றி.	...	௧௮௬
கன்மம் சாதனத்தின் வழியாக ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் செய்யுமன்றி தேரே அவற்றைச் செய்யாது.	...	௧௯
காரணத்தன்மையாவது சுடப்பொருள்களிடத்தில் தன்னது	...	

சொருபம் கசித்துப் பிறபொருளாகப் பரிணயித்தல் ரூப மாயுள்ளது.	...	௧௬௮
கால தத்துவம் சியதி தத்துவங்களின் உண்மை.	...	௨௦௨-௨௦௬
கிரியா சத்தி ஒன்றே வாமை, சேஷ்டை, சேனத்திரி யென மூன்றுவிதமாக வேற்றுமையடைகின்றது.	...	௨௧௧
கிரியா சத்தியே உபாதிபாயிருந்து சிவனிடத்தில் இவ்வ முதலிய அவதாரங்களைத் தோற்றவிட்கின்றது.	...	௧௮௦
குணங்களின் அறிவின்றிக் குணங்களினதிலு உண்டாகிறநிலை, குணத்தத்துவத்திலிருந்து தேரே தோன்றும் புத்தி தத்துவ மாத் திரம் குணமுடைபதாயிருக்கும். பரம்பரையாய்த் தோன் றும் விரைய தத்துவங்கள் குணமுடையனவாகா.	...	௧௧௬
குணத்தத்துவம், சத்துவம் முதலியனவாய் மூன்றாயிருப்பினும் அவை பிரிக்கப்படாமையின் ஒரே தத்துவமாகும்.	...	௧௧௭
குணியை அறிவதற்குக் குணத்தினதிலு வேண்டாமென்னும் பூருக பக்கமும் மறப்பும்.	...	௧௪௧
குயவனை அஞ்ஞானமுடையவனுடன் கொஞ்சந் கூடாது.	...	௨௪௭
குருவினதிலுபோன்ற வேறு அறிவு சேடனிடத்த உண்டாகின் றமையால் அது சங்கிராந்தி பக்கத்துக்குத் திருட்டாத்த மாகாதென்பது.	...	௧௮௮
கேதார தீர்த்தம் திரவியமாயிருத்தலால் அதற்குச் சங்கிராந்தி உண்டென்பது பொருத்தம்.	...	௧௯௬
சங்கிராந்தி வாத்தத்திற்குத் திருட்டாத்தமின்னமையால் அது பொருத்தமற்றது.	...	௧௮௭
சங்கிராந்திவாதி குருவினதிலு சேடனிடத்துச் சங்கிராம்ப்பதாதத் திருட்டாத்தம் கூறல்.	...	௧௮௭
சங்கிராந்திவாதி முத்தியில் பரமசிவனது குணங்கள் ஆன்மவி னிடத்துச் சென்று பொருத்தமின்றனவென்பன்.	...	௧௯௮
சங்கிராந்தியென்பது திரவியத்தினிடத்தத்தான் பொருத்தம்; குணத்தினிடத்துப் பொருத்தாது.	...	௧௭௧
சதாசிவனிடத்திலிருக்கும் அஞ்சிதே திரோபவர்களைப் பாசங் களாகக் கூறியது உபசாரம்.	...	௧௮௨
சதாசிவனைப் பசுவாகக் கூறியது பசுவினிடமிருக்கும் சத்தியை விளக்கஞ் செய்வதுபற்றி.	...	௧௮௨
சத்தப்பிரமவாதிகள் சூக்கும வாக்குகப் பிரமமென்று மயங்கிக்	...	

உறுதிநன்,	...	சக
சத்தி ஒன்றே ஞானக்கிரியா ரூபமாயிருக்கின்றது.	...	உகக
சத்திப்பாதத்திற்கு அடையாளம்.	...	க
சத்திபுதிதலுக்கு மலபரிபாகமே காரணம்.	...	உகச
சத்தியே முதற்சாரணத்தில் கின்று உலகத்தைத் தொற்றியித்	...	உகச
கும் என்னும் பூதவபக்கம்.	...	உகச
சத்தியே முற்றியுடையதென்னில் அது ஈகவானேயாம்.	...	உகச
சத்தியையன்றிக் கெழுத்துச் சாரியத்தைச் செய்யுந் தன்மை	...	உகச
விண்மையால் சத்தியே கருதவாயிருக்கின்றும், கெழு	...	உகச
ணைக் கருதவாய்க்கொண்டேவெண்டாமென்றும் பூதவ	...	உகச
பக்கமும் மறப்பும்.	...	உகச
சத்தியோ கிர்வான நிலையினால் பிரார்த்தனைத்திற்கு காரணம்	...	உகச
ஏற்படும்.	...	உகச
சத்தியுருணத்தின் விபாகம், பிராகம், சயியாதிருக்கும்	...	உகச
தன்மை, உலகம் என்பன.	...	உகச
சத்திய புத்தியாதிசை சத்தியமென்றும் பிரதானத்தை அனுப	...	உகச
யிப்பதே முத்தியென்பர்.	...	உகச
சத்தியமான பிரதானத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதும்	...	உகச
உலகத்திற் புலனத்தில் நெத்த சீரே முதலியவற்றையெனருப்	...	உகச
பதும் அழிந்துவருவதும்.	...	உகச
சபியேயோகம், சகனமுத்தியை விடயமாகக்கொண்டது.	...	உகச
சம்சாரம் அநாதி.	...	உகச
சீரகாரமே முத்தியென்பது.	...	உகச
சுருவஞ்சுத்தன்மை முதலியவற்றைக் குணசாதியாகக்கொண்டு	...	உகச
சுத்திரிக்குமென்றும் பொருத்தது.	...	உகச
சர்வகாசபக்கத்தின் மறப்பு.	...	உகச
சயிசுர்ப அறிவு சொற்களையெனக்கொண்டாகும்.	...	உகச
சயிசுர்ப அறிவு, புத்தியின் காரியமன்று.	...	உகச
சயிசுர்ப அறிவு பத்தத்திற்குக் காரணம்.	...	உகச
சயிசுர்ப அறிவை வித்தியே உண்டென்பது.	...	உகச
சுற்றைய வாதம்.	...	உகச
சாங்கியர் ஆன்மாவை கிண்மஞ்சுக்கொண்டதால் பொருத்த	...	உகச
மற்றது.	...	உகச
சாங்கியர், சகவான் புத்தியாலறிப்படுவதென்பர்.	...	உகச

சாங்கியர், உலகம் மாயையிலிருந்துண்டாகும்; சகவானிட	...	உகச
யிருந்து உண்டாகாது என்பர்.	...	உகச
சாங்கியர், கைவல்யமே முத்தியென்பர்.	...	உகச
சாங்கியர், உறம முத்தியும் மறப்பும்.	...	உகச
சாங்கியர், உறம முத்தியின் மறப்பு.	...	உகச
சாங்கியர் கொண்கையும் மறப்பும்.	...	உகச
சாங்கியர், பிரகிருதியில் நியிருத்தியே முதலியென்பர்.	...	உகச
சாங்கியர், புருடனுக்கு கருத்திருத்தன்மை கெடையாதென்	...	உகச
பதும் அது பொருத்தாதென்பதும்.	...	உகச
சாங்கிய மதத்தில் அறியாமை முதலியவற்றிற்கு அவிலைக்	...	உகச
காரணமென்பது பொருத்தமற்றது.	...	உகச
சாங்கிய மதத்தில் பாதசூரன் மதத்திலும் முத்தியில்	...	உகச
யேற்றமை கெடையாது.	...	உகச
சாதியென்பது ஒரு பொருளைப்பற்றி இருப்பது அது யிற்	...	உகச
கொரு பொருளில் எவ்வாறு சம்பந்திக்கும்.	...	உகச
சாதர் முதலியவருடைய முத்தியென்பத்திற்குத் தத்தன்று.	...	உகச
சாமுத்திரிகம், வைதீகம், பிராகிருதம் என்றும் முன்று	...	உகச
பேதங்களின் இலக்கணம்.	...	உகச
சாருவானை காண்கு பூதங்களின் கூட்டமாகிப் சீரமை போத்தா	...	உகச
மென்பன்.	...	உகச
கிணை என்பதன் பொருள் சத்தி என்பதாம்.	...	உகச
சுத்தாத்த சாதிரத்தின் வழியாக ஆன்ம சொரூபம் அறியப்	...	உகச
படும்.	...	உகச
சுத்தாத்த சாதிர ஆராய்ச்சியே காரணத்திற்குக் காரணம்.	...	உகச
சுத்தாத்த சாதிரத்தை அறிவிலாதார் சித்திப்பதென்றி	...	உகச
அதற்குக் குறைவேரிடாது.	...	உகச
சுத்தாத்த முத்தியில் சுத்திரத்திவாதி கூடும் குற்றம்.	...	உகச
சுத்தாத்த முத்தியில் பாமனெனுடன் சூத்தியம் கொண்ப்படு	...	உகச
கிறதில்லை.	...	உகச
சுத்தாத்தமென்பது, காமிக முதலிய ஆகவஞ்சுக்கே காரணத்	...	உகச
தானும் இருந்தாலும் உரிமையாகும்.	...	உகச
சுத்தியாவது, பிரகிருதி புருடனுடனும்.	...	உகச
சுருட்டியும் திரியும் போதத்திற்குச் சாதனம்.	...	உகச
சுருத்திக்குத், சுவனாக்கும், வித்தியேசுவர்களுக்கும் மத்திரத்	...	உகச

தன்மையுண்டு.	...	கூடு
சிவசத்தியும் ஆன்மசத்தியும் பிறப்பொருளை அறிவும் தன்மை யுடையன வாயினால், சிவசத்தியானது புத்தி முகவிய கரணமின்றி அறியும், ஆன்மசத்தி புத்தி முகவிய கரண மின்றியறியாது.	...	கூடு
சிவசத்தியே உபகாரமாய்ப் பரமசிவனுக்குச் சாதாரணிய வடிவ மெனப்படுகின்றது.	...	கூடு
நிற்சத்தி மாத்ரிதர்தால் வெப்பொருள்குக் கருத்திருத் தன் மை சித்திக்கும்.	...	கூடு
நிற்சத்தியே உப்பொருள்; ஏனைய பொருள்கள் நிற்சத்தியினி டத்து விவர்த்தமாய்த் தோன்றுகின்றனவென்பார் கூற் றும் மறுப்பும்.	...	கூடு—கூடு
நிற்சத்தி ஒன்றேயென்பதற்குப் பொருள் இரண்டு நிற்சத்தி இல்லையென்பதேயன்றி இரண்டாவதான சடப்பொரு ளில்லை பெண்பதன்றி.	...	கூடு
நிற்சத்திக்குப் பரிணாமம் இடையாது; இச்சை முதலியன காரிய வேறுபாட்டால் சிவசத்தி.	...	கூடு
நிற்சத்தியின் சொரூப இலக்கணம்.	...	கூடு
நிற்சத்தி ஒன்றேயெனக்கூறும் கருதிக்கு முடிபுப்பொருள் கொள்ளக்கூடாது.	...	கூடு
சிவனிலுக்கு நிற்சத் தன்மை முத்தனுக்குண்டென்று கொள் ளின், கசவனுக்குக் காரணமின்றிய ஏவப்படுபவனு யிருக்குத் தன்மையும், சிவனுக்கேண்டிமென்ற சங்கற்பம் பயன்படாமையுமாயிடு குற்றங்கள் கூறும்.	...	கூடு
சிவனுக்கும் சத்திக்கும் சொரூபத்தில் வேற்றுமை இடையாது. தருமதருமித் தன்மைபற்றி வேற்றுமையுண்டு.	...	கூடு
சிவனுக்குச் சாரமில்லாமலே கருத்திருத்தன்மை சிவமும்.	...	கூடு
சிவனொருவனே ஆப்தருவன்.	...	கூடு
சிவனோடு பிரிப்பின்றி இருக்கும் ஆன்மாவிற்குச் சிவத்தன்மை விளங்காமையால் ஆணவ பலமும், நின்றறிவிற்குக் காரண மான அணு முதலிய தத்துவக் கூட்டத்தால் மாயாமலமும், சர்வ இந்நிரியங்களுள் கூறுக்கருபமான போகமும் வேறு வேறுக இருத்தலால் கன்மமலமும் உண்டென்பது.	...	கூடு
சிவன், ஆன்மா, சத்திபெண்ணும் மூன்றும் முத்தாரணம் காரணம்.	...	கூடு

சிவன் சீருவிதர்ப்பத்தால் வித்தவைக் காரியப்படுத்துகின்றான்.	...	கூடு
சிவாகமங்களை பிரமாணமாகும்.	...	கூடு
சிவாகமங்கள் வித்தியமாயிருத்தல்பற்றிப் பிரமாணங்களுையன் றிப் பரமசிவனுக்குளிக் செய்தமைபற்றிப் பிரமாணங்க ளல்லவென்னும் பூருவபக்கம்.	...	கூடு
சிவாகமங்களைச் சங்கற்ப ரூபமாத்ரிதர்தால் சிவபொருமானரு ளிச்செய்கின்றார்.	...	கூடு
கசவனுக்கு ரூபமான அறிவிற்குப் போக்கெய்ப்பொருள்கள் கார ணம்.	...	கூடு
சத்தாத்துவாவிலுள்ள வித்தியேசவரர் முகவியோர்க்குச் சத்த மான மலம் கன்மம் மாயைகளுண்டு.	...	கூடு
சத்த மாயை அபரமுத்தித் தானமாகும்.	...	கூடு
சத்த மாயை போகமோகத்திற்கு பரம்பரையாய் உபகாரம் செய்கின்றது.	...	கூடு
சத்த மாயையில் சிவன் கருத்தா; அசத்த மாயையில் அனந்தர் கருத்தா.	...	கூடு—கூடு
குக்கும தேகம் ஆன்மாவ்கள் தோறும் வேறு வேறுக உண்டு.	...	கூடு
குக்கும தேகம் சிறப்பெனவும், தல தேகம் பொதுச் சிறப்பெ னவும், புலனம் முதலியன பொதுவெனவும்படும்.	...	கூடு
குக்கும தேகம் ஒன்றேயென்பார் கூற்றுப் பொருத்தாது.	...	கூடு
குக்கும தேகத்திற்கு விவரபதத் தன்மையில்லை.	...	கூடு
குக்கும வாக்கின் சொரூபம் காணப்பட்டால் போகாநிகாரம் கீங்கும்.	...	கூடு
சூரியன், அக்ஷிகளினுடைய சாயியம் முத்தியென்பது சிவச் சொன்னக.	...	கூடு
சைவசாத்விதம் இலகுவான உபாயத்தால் முத்தியைத் தருவது.	...	கூடு
சைவசாத்விதம் கசவானால் செய்யப்பட்டதாயிருப்பினும் அதன் பொருளான ஞானமுதலியன பரமேசுவரனிடத்துச் சம வாஉ சம்பத்தத்திலிருப்பதால் சைவ சாத்விதத்திற்கு வித்தி யத் தன்மையுண்டு.	...	கூடு
சைவசாத்விதமானது ஏனைய சாத்விதங்களாலறியப்படாத பொருளை விளக்குகின்றது.	...	கூடு
சைவசாத்விதம் ஏனைய மதங்களுடன் விரோதித்துப் பிரமாணத் தன்மையைக் கெடுத்துக்கொள்ளாது.	...	கூடு
உ	...	கூடு

வைகாசித் திரம் எனைய சாத் திரப் பொருள் போ அதுவதிகும்.	...	௬௨௨
வனைய சாத் திரங்கள் வைகாசித் திரப் பொருளை அதுவதிக்	...	௬௨௨
மாட்டாது.	...	௬௨௨
வைகாசித் திரம் எனைய மதனங்களால் மறுச்சப்படமாட்டாது.	...	௬௨௨
வைகாசித் திரம் வேத சம்பந்தமாயும், பாரதம், இராமாயண முத	...	௬௨௦
லிய தூலங்களில் புஷ்பத் து கூறப்பட்டதாயும் இருந்தலால்	...	௬௨௦
அப்பிரமாணமாகாது.	...	௬௨௦
வைகாசித் திரம் வைகாசித் திரம் இன்றியமையாது கொண்ப	...	௬௨௦
படல் வேண்டும்.	...	௬௨௦
சேஷ்டையின் தொழில் சங்காரம்.	...	௬௨௦
சொப்பனத்திற் காணப்படுங் பொருட்டோற்றம் வாசனாபற்றி	...	௬௨௦
நிகழ்வது.	...	௬௨௦
சொன்னிருளையே ஆன்மாவிற்கு அறிவு திகழும்.	...	௬௨௦
ஈப்போடும் பொருள்வழியிக்கும் ஈன்றதும் பொருந்தாது.	...	௬௨௦
ஞானசத்தி ருணிப்பொருளினிடத்து இருந்துகொண்டு சடப்	...	௬௨௦
பொருள் காரியப்பதற்குக் காரணமாதல்பற்றிச் சடப்	...	௬௨௦
பொருளில் இருப்பதாக உபதரித்துக் கூறப்படும்.	...	௬௨௦
ஞான சத்தியானது சடப்பொருளாகவிரிவாது இருக்குமாறு	...	௬௨௦
போல விவசத்தி ஆன்மாவிரிவாதுச் சங்கிரமிக்கும்.	...	௬௨௦
(புருஷங்கம்)	...	௬௨௦
ஞானம் முதலியவற்றின் பாதமே முத்தி யென்பது.	...	௬௨௦
ஞானேந்திரியங்கள் உண்டென்பதும் அவை ஐந்தென்பதும்	...	௬௨௦
ஞானேந்திரியங்களைப்போ செவி முதலிய தானங்களிலிருத்	...	௬௨௦
தும் சத்திகள்.	...	௬௨௦
தருமம் முதலியவற்றின் வாசனை பத்திருணமேயன்றி ஆன்ம	...	௬௨௦
ருணமன்று.	...	௬௨௦
தருமியின் சொருபத்தான் உண்மை. தருமசொருபம் உண்மை	...	௬௨௦
யன்றென்னும் பூருவபத்தும் அதன் மறுப்பும்.	...	௬௨௦
தாமத ருணத்தின் வியாபாரம்—நியமம், இரவித்தலின்மை,	...	௬௨௦
மத்தமாயிருக்கும் தன்மை என்பன.	...	௬௨௦
நிலை, சாதகமென்னு பியற்றிநு காண்கு வருணத்தவரும்	...	௬௨௦
அதிகாரிவாவர்.	...	௬௨௦
நிபம் பிரகாசத்தைப்போல் சிவ ருணத்தினக் கொண்டுதல்	...	௬௨௦
கூடாது.	...	௬௨௦

நிபம் நிபி முதலியவற்றில் சங்கிரமிக்குமென்பது பொருந்தாது.	...	௬௨௦
நிபத்திற்கும் சாதிகளும் சங்கிரமிக்கைக் கொள்ளினும் ருண	...	௬௨௦
சங்கிரமிக்கும் திருட்டாதமாகா.	...	௬௨௦
நிபின் ருணமான ருதி நிபுடன் கூடித் தண்ணீரில் புலப்படா	...	௬௨௦
மலிருந்துகொண்டே தண்ணீரைச் சுடச்செய்யுமாறு	...	௬௨௦
போல, பரமசிவ ருணமும் பரமசிவனுடன் சடப்பொருள்	...	௬௨௦
களில் புலப்படாமலிருந்துகொண்டே அப்பொருள்னைத்	...	௬௨௦
தொழிந்நிபுத்தும்.	...	௬௨௦
துஷ்டி என்பது கிருதார்த்தனுய்விட்டேனென்றும் ஞானம்	...	௬௨௦
துணையின் சன்னிதானத்தில் ஆன்மா காரியத்தைத் தோற்று	...	௬௨௦
விக்கும்.	...	௬௨௦
துணையின் வேற்றமைமையால் ஆன்ம ருணங்களுக்கு வேற்றமை	...	௬௨௦
யேயன்றி சொருபத்தில் வேற்றமை கிடையாது.	...	௬௨௦
தொடர்ச்சி வேறு; ஒப்புமை வேறு.	...	௬௨௦
தொடர்ச்சி என்பது ஆன்மங்களிடத்துச் சம்பவியித்தின்	...	௬௨௦
நிலை.	...	௬௨௦
கூடித்திர புலனத்தில் நிறத்த சீர இத்திரியங்களுடன் கூடிய	...	௬௨௦
குப்பது முத்தியென்பது.	...	௬௨௦
காகன் முதலிய ஐந்து வாய்களின் தொழிலின்.	...	௬௨௦
காதம் அறிவிப்பதற்குக் காரணமாயுள்ளது.	...	௬௨௦
காதம் ஆராய்ச்சிக்குக் காரணமாய் வாகமாயிருக்கும்.	...	௬௨௦
காதம் காரியமாதலின் இதற்கு முதற் காரணமாக மகாமாயை	...	௬௨௦
யுண்டு.	...	௬௨௦
காதஞானம் திண்ணைக்கு அங்கமாயிருந்துகொண்டு முத்திக்குச்	...	௬௨௦
சாதனமாகும்.	...	௬௨௦
காதமானது வித்திலுடைய முதலாவது பரிணாமான குத்	...	௬௨௦
தும் காதமாயும், வைகரி வாக் தருபமான தான காதமாயும்	...	௬௨௦
இருவகைப்படும்.	...	௬௨௦
காதத்தைக் கிரியாசத்தியின் கிலையென்று கூறல் பொருத்	...	௬௨௦
தாது.	...	௬௨௦
காதம் வெளிப்படையாய்த் தோன்றாது குக்குமாயும், வெளிப்	...	௬௨௦
படையாய்த் தோன்றித் துலையாயிருக்கும்.	...	௬௨௦
கிருவிசைப் அறிவு தோன்றிய பின்னர் சவிசைப் அறிவு தோன்	...	௬௨௦
றும்.	...	௬௨௦

நிரப்பியேகம் கிட்னெஸ்த் தியை விடயமாகக்கொண்டது ...	௧௩
நிலிருத்தி முதலிய கலைகள் சதாபிவ புலனத்திற்குமேல் புலன ரூபமாயிருப்பினும் சத்தி ரூபமாய் நின்று ஐந்து அத்து வாக்கையும் வியாபிக்கும். ...	௪௪
கையாவிச் சொன்னையும் மறப்பும். ...	௧௧௦-௧௧௧
கையாவிச் ஸ்ரானேந்திரியங்களைப் பூதகாரியங்களைக் கூறுத லும் அதன் மறப்பும். ...	௧௧௨-௧௧௩
கையாவிச் புத்தியை ஆன்மாவின் குணமென்கின்றனர். ...	௧௧௪
பசுவிலிடத்துப் பசுத்தன்மை சந்திரமிக்குமென்பதும் பொருத்தாது. ...	௧௧௬
பதவாகியங்கட்கும் அறிவிக்குத் தன்மை கிடையாது. ...	௨௨௬
பதவாகியங்கள் அக்கரங்களினும் வேறன்று. ...	௨௨௭
பதி, பசு, பாசம் மூன்றும் நித்தர்பொருள்கள். ...	௨௨௮
பத்தரீக்கம் கிவனுடைய அதுக்கிரகத்தாலுண்டாகும். ...	௧௧௦
பரிணமிக்கும் தன்மையுடையது எதுவே, அது சடமாயிருக் கும். ...	௧௧
பரிணமாவது, முன் நிலையினின்று எழுவி வேறு நிலையை யடைதல். ...	௨௧
பரமசிவனது ஸூத்தி, பரம் அபரமென்று இருவகைப்படும். ...	௧௧௪
பரமசிவன் செயப்படுபொருளாதல்கலை. ...	௧௦௬
பரமசிவனுடைய பிரமத கணக்கானுள் முதன்மையாயிருத்தல் முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை. ...	௧௧௬
பரமசிவன் அவனானால் பத்தர்களுநின்றனர். ...	௧௦௬
பரமசிவன் சிலருக்கு மோகாதையும் சிலருக்குப் பத்தத்தையும் கொடுப்பதுபற்றி விருப்பு வெறுப்பு உடையவனானான் ...	௧௧௬
பரமாத்மா, சித்த சடமென்னும் மாறுபட்ட தர்மங்களுடன் இராது, ஒரு பாகத்தில் சித்தம் மற்றொரு பாகத்தில் சடமமாக இருக்குமென்றில் அவயவ முடையதாய்க் காரியமெனப்படும். ...	௨௧௦
பரமாத்மா ஒன்றே சேதனமாயும் அசேதனமாயும் தோன்றுமென் னும் வேதாந்தக் கொள்கையும் மறுப்பும். ...	௨௧௦
பரமாத்மா முதற்காரணமாயின் தன்னைத் தொழிற்படுத்துதற்கு ஒரு கருத்தாவை ஏற்பார்க்கும். ...	௨௧௧
பாசக்காரணியப்படாத நிலை ஆகமத்தாலுநிலல் எவ்வாறு	

கருமென்னும் வினா. ...	௧௦௬
பாசக்காரணதாம் கீங்கி முத்திக்குக் காரணமாகின்றன. (புருவ பக்கம்) ...	௨௧௧
பாசபதர்கள் சங்கிராத்தியைக்கொள்பவர். இவர் கூற்றும் மறுப்பும். ...	௧௧௧-௧௧௨
பாஞ்சராத்திரர் முதலியோரின் மறுப்பு. ...	௧௧௧
பாஞ்சராத்திரிகள் அவ்வியாசுருத முதலியவற்றில் ஒடுக்கமே முத்தியென்பர். ...	௧௧௧
பாவம், தரும முதலிய ஈட்டு வகையாய்ப் புத்தியின் குணங்களை யிருக்கும். ...	௧௧௧
பாலர்கள் பாலைப் பருகுவதுகொண்டு முன் பிறவியில் உள்ள அறிவு அனுமானஞ் செய்யப்படுகின்றது. ...	௧௧௧
பிரகிருதி போகியமாயிருப்பதும், புருடன் போத்தாவாயிருப் பதும் கலை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால். ...	௨௧௪
பிரகிருதியே மலமாதலையுமென்பார் கூற்றும் மறுப்பும். ...	௨௧௦
பிரதிமை முதலிய சடப்பொருளில் சிவத்தின் சூழ்ந்ம் எவ் வாறு கருமென்னும் வினாவும் விடையும். ...	௧௦௭
பிரத்தியயம், சித்தி முதலியனவாய் பாவவருக்கத்திலிருந்துண் டாவது. ...	௧௧௦
பிரமத கணக்கானுள் முதன்மையாயிருப்பதும், சூரியன் அக் கினிகளுடன் சாமியமாதலும் பொருத்தமற்றவை. ...	௧௧௪
பிரவாக சித்தியேகவர வாதிகள் முதலான உலகத்திற்குக் கருத்தாவென்பர். ...	௧௧௨
பிரவாகேகவர பக்கம் (தொடர்ச்சியாய் வரும் முதற்கண், தொழிற்செய்யும் ஈசுவராவரேனும் பக்கம்) மறுக்கப் பட்டது. ...	௧௧௬
பிரமணஞ்ஞன் நுகுபெற்று கிவனைப் பரம்பொருளாக அறித்தவரே ஆசிரியராவர். ...	௨௧௪
பிரணவாயுவை அத்தக்காரணமென்பார் கூற்றும் அதன் மறுப்பும். ...	௧௧௪
பிரணவாயுக்கு அறியுத் தன்மையுண்டென்றல் பொருத்தாது. ...	௧௧௦
பிரணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்களின் தொழில்கள். ...	௧௧௦
புண்ணிய பாவங்கள் புதிதாய் உண்டாவனவேயன்றிச் சந்திர யிக்கலிலும். ...	௧௧௧
புத்திக்குப் போகியத் தன்மையேயன்றிச் கருத்தாத் தன்மை கிடையாது. ...	௧௧௧

புத்தி போகியமாதலின் அதனும் ஆன்மாவும் அறியப்படுகிற நிலை, சகவரண மறியப்படாட்டான். ...	உ.க.அ
புத்தியானது சகவரண மறியத்தொடர்பற்றது நிரூபித்தம். ...	உ.க.அ-உ.க.உ
புத்தியுடைய அறிவு கற்பித்தல், கிச்சயித்தல், வினாததென மூன்று வகைப்படும். ...	உ.க.அ
புத்தியிருத்தி ரூபமான அறிவு வாக்மையிருந்து பொருளையறி யிக்குமென்னும் பூருவபக்கமும் மறப்பும். ...	உ.க.அ-உ.க.அ
புத்தி விருத்தியின் விசாரமே ஆன்ம விசாரமாய்த் தோன்று கின்றது. ...	உ.க.அ
பூருடதத்தவம் அத்தவ ரூபமாயும் போக சாதனமாயும் ஆகாது. ...	உ.க.அ
புருவ ரூபங்களான தத்துவத் தோற்றங்களின் முறை. ...	உ.க.அ
பூதங்களிலிருக்கும் குணங்களின் வேற்றுமை. ...	உ.க.அ
பூதங்களினூற்றின் அறிவு உண்டாகின்றது என்பதன் மறப்பு. ...	உ.க.அ
பூதங்கள் தன்மாதிறைகளுடன் கூடி இத்திரியங்களுக் காதாச மாயிருக்கின்றன. ...	உ.க.அ
பொருளொன்றே அறியப்படுத் தன்மையும் செயல்படுத்தன் மையும் உடையதாயிருக்கும். ...	உ.க.அ
போகத்திற்கு உட்கரணங்களும் வெள்கரணங்களும் சேர்த்தே சாதனமாகும். ...	உ.க.அ
போகமாவது புத்தி விருத்தியிலுள்ள ஆன்மலூணம். ...	உ.க.அ
போகமென்பது, சகவரண ரூபமான அறிவேயாகும். ...	உ.க.அ
போக மோகங்களுக்கு யோகம், சரியை, வேகம், லூணம் என் னும் கால்கும் சாதனங்களாகும். ...	உ.க.அ
யோகாவதையென்பது காததலாகும். ...	உ.க.அ
லூணத்ததை தவிர் ஆன்மா ஒன்றிலில்ல என்ற பெணத்தர் கூற் றம் அதன் மறப்பும். ...	உ.க.அ
மறவில் மறத்தி தோன்றாமையோல சாதத்தில் அறிவு தோன் றும். (பூருவபக்கம்) ...	உ.க.அ
கத்திரங்கள் வாக்மிய மத்திரம் வாக்ம மத்திரமென இருவகைப் படும். ...	உ.க.அ
மத்திரமென்னுஞ் சொல்லின் பொருள். ...	உ.க.அ-உ.க.அ
மத்திரமென்கருத்துக்கு லை முறையின இருப்பினும் அவற்றில் வாக்மியத் தன்மையிலில்ல. ...	உ.க.அ

மத்திரமென்கருத்துத் தன்மை அனந்தர் முதலியோருக்கும் குரோதே சர் முதலியோருக்கும் உண்டு. ...	உ.க.அ
மத்திரங்கள் எழுதோடி எண்ணின்னவர்கள். ...	உ.க.அ
மலத்தின் காரியம் ஆன்மாவின் லூணத்திரையனைத் தடுத்தல். ...	உ.க.அ
மலத்தின் சேர்க்கை இடையில் உண்டானதென்று சொல்லின் முத்திரைக்கு முத்திரையிலையாய்விடும்; சகவரணக்கு சக வரத்தன்மை யிலையாய்விடும். ...	உ.க.அ
மலச்சமத்திரமே முத்திரையென்பது சொல் சொல்லை. ...	உ.க.அ
மலம் அகாதிப் பொருளாயும், ஆன்மக்களுடன் அகாதியான சம்பந்தத்தைபுடையதாயும், அகாதியாகவே ஆன்மாவை மறைப்பதாயும், அனைவருக்கும் ஒன்றாயும் உண்டது. ...	உ.க.அ
மலம் ஒன்றாயின் ஒரு ஆன்மா முத்திரையிடையின் எல்லா ஆன்மாத் தரும் முத்திரையிடையெண்ணிடே என்னும் பூருவ பக்கமும் மறப்பும். ...	உ.க.அ
மலம் சாதமாயினும் லூணத்தியின் அனுபவம் கிழவிலில்லா யின் முத்திரையாகாது. ...	உ.க.அ
மலத்தின் வேகத்தால் எல்லா இத்திரியங்களும் ஒரே காலத்தில் தொழிற்படுதல்போலத் தோன்றும். ...	உ.க.அ
மலம் உண்டென்பது, இத்திரியங்களைத் தொழிற்படுத்ததல் பற்றி அறியப்படும். ...	உ.க.அ
மலைய உலகத்திற்கு முதற்காரணம். ...	உ.க.அ
மலைய, சகவரணுடைய லூணத்திரையினையின் நி உலகத்திற் குக் காரணமாகாது. ...	உ.க.அ
மலைய சத்திகளின் உட்கமாத இருக்கின்றது. ...	உ.க.அ
மலைய முதலியன ஆன்மாவிற்கு இடையில் உத்தன. ...	உ.க.அ
மலைய முற்றும் பரிணமிக்கிறதில்லை; கெய்திப் புழுப்போல் வச தேசத்திற் பரிணமிக்கும். ...	உ.க.அ
மலைய வெண்பதன் பொருள் எல்லா உலகங்களும் ஒடுக்குதற் குக் காரணமென்பது. ...	உ.க.அ
மலையத் கொண்கப்படி அவருக்கு முத்திரைத்தித்தாது. ...	உ.க.அ-உ.க.அ
மலையத், முத்திரையின் ஆன்மாவிற்குச் சருவகுத்துத் தன்மை மாதிராம் உண்டு; சருவ கருத்திருத்தன்மை இடையத் தென்பர். ...	உ.க.அ
மீமாம்சை உலகத்திற்குக் காரணம் கன்மமேயென்பர். ...	உ.க.அ
முத்திரைத்தித்திரே உலகத்தைத் தோற்றமயிக்கும் இயல்பு உண்டு என்னும் பூருவபக்கம். ...	உ.க.அ

முத்தாரணத்திற்கு உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் இயல்பு கிடையாது. ...	௨௫௭
முத்தாரணத்தை எவ்வளவு நகவரன். ...	௨௫௭
முத்தாரணத்திற்கும் நகவரத்தன்மையாவது சொரூபத்தின் பிரகாசலாபமேயன்றிக் கருத்திருத் தன்மையன்று. ...	௨௬௩
முத்தாரணக்குச் சருவஞ்சுத் தன்மை முதலியன இருத்தும் உலகத்திற்குக் கருத்தாவாதற்றன்மை கிடையாது. ...	௨௬௨-௨௬௩
முத்தாரண எல்லாவற்றையும் நிரூபித்தபடியாகின்றனர். ...	௨௬௨
முத்தாரணம் கிடையாது எல்லாவற்றையுமறிவர். ...	௨௬௦
முத்தாரணத்தில் ஆன்மா கருத்திருத்தன்மையின்றிக் சருவஞ் சுத் தன்மை மாத்திரம் உடையவனுயிருக்கின்றனென்பது சிலர் கொள்கை. ...	௨௬௭
முத்தாரணத்தில் ஆன்மா கருத்திருத்தன்மையின்றிக் சருவஞ் சுத் தன்மை மாத்திரம் உடையவனுயிருக்கின்றனென்பது தும்; கருத்திருத்தன்மையிருப்பினும் பரமசிவனால் எவத் தருத்தவனுயிருக்கின்றனென்பதும் பொருத்தமற்றவை. ...	௨௬௭
முத்தாரணத்தில் ஆன்மா பரமசிவனிலும் நிறத்தவனுயிருக் கின்றனென்பதற்குப் பிரமாணமில்லை. ...	௨௬௬
முத்தாரணத்தில் கருத்திருத்தன்மையிருப்பினும் பரமசிவனால் எவப்படுபவனுயிருக்கின்றனென்பது சிலர் கொள்கை. முத்தியாவது பாசகீசமும் சருவஞ்சுத் தன்மை முதலியவற் றின் சேற்றமும். ...	௨௬௭
முத்தியானது உபரிபாசத்தை விரும்புதலால் மோகத்திற்கு நகவரன் கருத்தாவல்லென்றால் பொருத்தாது. ...	௨௬௭
முத்தியில் ஆன்மாவைச் சிவசத்தி துணையாயிருக்கும். ...	௨௬௬
முத்தியில் ஆன்மாவைச் சூனக்கிரியைகள் இல்லையென்னும் மதத்தின் மறுப்பு. ...	௨௬௫
முத்தியை ஆன்மாவே செய்துகொள்ளும்; நகவரன் செய்கிற தாகக் கொள்ளவேண்டாமென்னும் பூருவபக்கம். ...	௨௬௨
முத்தியை எல்லாவுயிர்களுக்கும் ஒரே காலத்தில் கொடுக்காமைக் குக் காரணம் மல பரிபாகத்தின் வேற்றுமையேயாகும். ...	௨௬௨
முத்தாரணத்தின் சிவன் கலத்திருத்த சிவனே எல்லாவற்றை யுரு செய்கின்றான் அறிவின்ருனென்று கொள்ளவேண்டு மேயன்றி, சிவனுடைய கலப்பால் முத்தன் செய்கின்றான் என்று கொள்ளாது கூடாது. ...	௨௬௭

முத்தாரணத்தின் தான் கருத்திருத்தன்மை யிருக்கின்றது; நக வரன் உதானேனுயிருக்கின்றான் என்னும் மதத்தின் மறுப்பு. ...	௨௬௫
முத்தாரணத்தின் பரமசிவனில் கின்றது நிறத் தன்மை உண் டென்பது சிலர் கொள்கை. ...	௨௬௦
முத்தாரணக்குச் சருவ கருத்திருத்தன்மை உண்டு. சருவ கருத்தா இருக்கின்றனென்றெண்ணி முத்தன் ஒன்றுச் செய்கின் ருளில்லையென்னும் பூருவபக்கமும் மறுப்பும். ...	௨௬௦-௨௬௧
முத்தாரணக்குச் சிவனுடைய இவய முதலிய அவதாரங்களில் லாமையால் முத்தன் சிவனிலும் குறைத்தவனையாவன். ...	௨௬௧
முத்தாரணக்குத் தீத்தியம், கையித்திகமென்னும் கண்மண் மாத்திர ம் உண்டு. (காமிய கண்மண் கிடையாதென்பது கருத்து) முத்தாரணத்தின் நகவரனால் எவப்படுவதெனில். ...	௨௬௫
மோகம் முதலியவற்றிற்கு மலம் முதற்காரணமன்று; துணைக் காரணமேயாம், மாயையே முதற்காரணமும். ...	௨௬௬
மோகம் முதலியன தாமதம் முதலிய குணசொரூபம். ...	௨௬௭
யோகமும், பிரகிருதி பூருட விவேக சூனமும், போக சாத னங்களாகிய கண்மலம் முத்திருத்த சாதனங்களாக. ...	௨௬௭
சோகத்தியின் தொழில் அதுகிரகம். ...	௨௬௭
வருணத்திரம் ஒழுக்கங்களை மனதாழ்வுக் கட்டத்தல் கூடாது. வனத்திலுள்ள பூக்கள் அவயவங்களுடன் கூடித் தாரியமாயிருத் தும் அவைகட்டுக் கருத்தா காரணப்படவில்லை என்னும் பூருவபக்கமும் சமாதானமும். ...	௨௬௭
வாக்கு காரணம் சொரூபம். ...	௨௬௭
வாக்கு காரணம் வித்தின் காரியம். ...	௨௬௭
வாசகம் ஆராய்ச்சி ரூபமாய்ப் பத்தியிலிருப்பது, வாசியம் பொருள் ரூபமாய் வெளியிலிருப்பது என்னும் பூருவ பக்கம். ...	௨௬௫
வாமம் முதலிய ஆகமங்கள் சிவனுடைய திருப்பெயர் ஆன்மாத் கனால் செய்யப்பட்டன. ...	௨௬௭
வாமை என்னும் சத்தியின் தொழில் கட்டுப்படுத்தல். ...	௨௬௭
விஞ்ஞான கேவலம், வித்தின் வித்தியைகவரன் அணுகா செய்கின்றன மூலமாயினர். ...	௨௬௭
விடயங்களின் வேற்றுமை அறிவுகள் அறிவுடையன. அவற்றி வுகளின் சாமர்த்தியம் ஆழிவிலவாதது. ...	௨௬௭

வித்தியா வித்தியேசுவரர்களுக்குச் சரவங்குத் தன்மையிருப்பி னும் அநிகா மலம் உண்டு. ...	உ.அ.உ
வித்தியேசுவரர் என்மரின் பெயர். ...	க.எ
வித்தியேசுவரர் அனுபக்தத்தைச் சார்ந்தவர். ...	உ.அ.ச
வித்தியேசுவரரும் தந்தவம் வேண்டாமென்ற பிறர் பக்கமும் மறுப்பும். ...	க.க.உ-க.க.அ
வித்து பரமகாசமெனப்படும். ...	க.உ
வித்துவானது சுந்தாத்துவாவிற்கு முத்தாரணமாயிருப்பினும் கடத்திற்கு முத்தாரணமான மண்போல் அரித்தியமென் னும் பூருவபக்கமும் சமாதானமும். ...	உ.உ-உ.க
வித்துவானது சுந்தாத்துவாவிற்கு முத்தாரணமாயும் பைசத்தி வாக்கு ருபமாயும் இருவகைப்படும். ...	க.உ
வித்து, விருத்தியாய்க் காரியப்படுமென்பதும், அகத்த மாயை பரிணாமாய்க் காரியப்படுமென்பதும் புறமதக் கொள்கை, நித் தார்த்தத்தில் வித்துவம் பரிணமிக்குத் தன்மையுடையதே. ...	க.எ
வித்துவின் அவதாரத்தோடு கூல முதலிய விருத்திகள். ...	ச.ச
வித்துவின் குக்கும பரிணமம் அகத்த மாயையெனவும், தூல பரிணமம் பிரகிருதி மாயை எனவும் பிறர் கூறுகின்றனர். ...	க.க
வித்துவின் பரியாயப்பெயர். ...	க.அ
வித்து, மாயை, பிரகிருதி மூன்றும் வகைசெய்தில் பரிணமித் கின்றன. ...	அ.உ-அ.க
வித்துவை விவனுடைய நிரியா சத்தியாக் கொண்டால் உண் டாம் குற்றம். ...	க.உ
வித்துவை விவனுடைய நிரியா சத்தி ருபமென்று கொள்ளும் பிறபக்கம். ...	உ.அ
விப்பயமென்பது உண்மை உண்மை அறியாமை. ...	க.உ.அ
வியாத்தியின் சொருபமும், அதன் வகையும். ...	உ.க-உ.க
வேதார்த்தத்தில் ஆன்மா ஒன்றென்பது பொருத்தமற்றது. ...	க.உ-க.க
வேதார்த்திகள் கூறும் முத்தியும் மறுப்பும். ...	க.உ.உ-க.க.ச, ச.உ.ச
வேதார்த்தி ஒரு ஆன்ம ஞானமும் நிழற்றெறியில். ...	க.க
வேதார்த்தி ஒரு பரிணம வேதார்த்திகள் பரமான்மா வினிடத்தில் ஒருக்கமே முத்தியென்பர். ...	க.க.க
வைசேஷிகள் சச்சுருணம் ஆராய்ந்திரு மாதிரம் உண்டென் பது பொருத்தமற்றது. ...	க.ச.க

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீகண்டாசாரியராலியற்றப்பெற்ற
இரத்தினத்திரயம் மூலமும்,
இதற்கு
ஸ்ரீ அகோர சிவாசாரியராலியற்றப்பெற்ற
விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

உரைமங்கலம்.

(க) மங்களத்தைச் செய்பவனாகும் சித்தார்த்தப் பொருள்
களை விளக்கக் செய்பவனுமுள்ள பரமசிவனை நமஸ்கரித்து
இரத்தினத்திரயத்தின் பொருளைச் சுருக்கமாக விளக்கக் செய்
கின்றேன் என்பதாம். (க)

(உ) மூன்று இரத்தினமானது வேதத்தை அனுசரித்துச்
சிலர்களாலும், சாத்தவாமதந்திரங்களை அனுசரித்துச் சிலர்களா
லும், வியா சாத்நிரத்தை அனுசரித்துச் சிலர்களாலும், அவ
ரவர் அறிவுக்கு எட்டியவாறு மோகத்தால் அழுக்குடையதாகச்
செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் அந்த மூன்று இரத்தின
மான இரத்தினத்திரயத்தை வித்வான்கள் கையில் அலகரித்துக்
கொள்ளுதற் பொருட்டு மீண்டும் நல்ல வியாக்கியானமென்னும்
உரைகல்வில் உரைத்துச் சுத்தஞ்செய்து பிரகாசமுடையதாகச்
செய்கின்றேன் என்பதாம். (உ)

நூல் மங்கலம்.

மூலம்.

(க) நீதியப்பொருளான பாமசிவன் பொருட்டும், சிற்சத்தியின் பொருட்டும், மகாமாயையின் பொருட்டும், சற்குருவின் பொருட்டும், கணபதியின் பொருட்டும், புத்திமானான சுப்பிரமணியரின் பொருட்டும் நமஸ்காரஞ்செய்கின்றேன் என்பதாம்.

உரை.

இந்தச் சுலோகத்தின் முற்பகுதியால் இந்தப்பிரகரணத்தில் சிவன், சிற்சத்தி, மகாமாயை என்னும் மூன்று இரத்தினங்களே விடயங்களாகக் கூறப்படுகின்றனவென்று அறிவிப்பாராய் அம் மூன்று பொருள்களையும் நமஸ்கரிக்கின்றார். பிற்பகுதியால் ஆகம சம்ஸ்திதைகள் அனைத்திற்கும், தோற்றுவிப்பவராயிருந்தலால் குருவாயிருக்கும் பகவானுடைய சூகண்டநாதரையும், சகலவிக்கினங்களையும் போக்குங் கணபதியையும், சித்தார்த்த சாத்விதர்களை எப்பொழுதும் கேட்டு விசேஷ ஞானமடைந்த கார்த்திகேயரான சுப்பிரமணியரையும், இப்பிரகாணம் விக்ஷிமயின்றி நிறைவேறு தற்பொருட்டு நமஸ்கரிக்கின்றார் என்க.

(க)

நூல்.

(அவதாரிகை) அந்த மூன்று இரத்தினமான மூன்று பொருள்களையே விரிவாய்க் கூறுவதாகக் கூறுகின்றார்.

(உ—ந.) சித்தார்த்தமென்னுங் கடலிலிருந்து, மார்பிலும் கழுத்திலும் காதிலும் பெரியோர்களினின்று கொள்ளுதற் பொருட்டு, விரிந்து சத்தி சிவன் என்னும் மூன்று இரத்தினங்களை எடுத்து, வாக்குக்கொள்ளும் நூல்களால் அவற்றை நான் தொடுத்துக்கட்டுகிறேன். ஆகையால் பெரியோர்கள் என்னை மன்னிக்கவேண்டும். தொண்டனாகிய என்னிடத்தில் அருளைய கொள்ளக்கூடாது என்பதாம்.

இரத்தினத்திரயம்.

ந

(உரை) விரிந்து சத்தி சிவனென்னும் இரத்தினங்களைக் கேட்பது என்னும் பொருள் தோன்ற, காதில் தரிப்பது என்றும், கழுத்து என்னுஞ் சொல்லால் * இலக்கண விருத்தியால் அறியப்பட்ட வாக்கிந்திரியத்தால் படிப்பது என்னும் பொருள்தோன்ற, கழுத்தில் தரிப்பது என்றும், இருதயத்தில் நிச்சயித்தல்என்னும் பொருள் தோன்ற மார்பில் தரிப்பது என்றும் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு பெரியோர்கள் தரிப்பதற்காக விரிந்து முதலிய மூன்று இரத்தினங்களைச் சித்தார்த்த சமுத்திரத்திலிருந்து எடுத்து வாக்குருபங்களான நூல்களால் அவை என்னால் கோக்கப்படுகின்றன. உலகத்திலும் காது முதலிய அவயவங்களில் தரிப்பதற்காக இரத்தினங்கள் நூல்களால் கோக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் பெரியோர்களை ஆராதிக்கும் விஷயத்தில் முயற்சித்த என்னிடத்தில் அருளைய கொள்ளக்கூடாது என்க.

(உ—க.)

(அ—கை) இந்த விரிந்து முதலிய மூன்று பொருள்களும் இரத்தினத்தோடு ஒப்புமை உடைமை பற்றி இரத்தினமென்னுஞ் சொல்லால் கூறப்பட்டனவென்று கூறுகின்றார்.

(ச—நு) தத்துவங்களனைத்தினுள்ளும் பிரகாசமாயிருந்த லாலும், அனந்தர் முதலிய சகவர்களுக்கும் சதாசிவர் முதலியோருக்கும் அறிகாங்களில் விரிந்து முதலிய மூன்றால் ஆகையுண்டாவதனாலும், புருடர்களுடைய அறிவால் தரிக்கத்தகுந்த தாயிருத்தலாலும், தடையற்ற அதிகப் பிரகாசத்துடன் கூடியிருத்தலாலும், பிரியத்தை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலாலும், விரிந்து சத்தி சிவன் என்னும் மூன்று பொருள்கள் சிவ சாத்விதத்தில் இரத்தினங்களாகக் கூறப்படுகின்றன என்பதாம்.

(உரை) உலகத்தில் இரத்தினங்கள் எவ்வாறு விலைமதிக்க முடியாமல் மிகப்பிரகாசமுடையனவாயும், அருகிலுள்ளவருக்கு ஆசையை யுண்டுபண்ணுகின்றனவாயும், புருடர்களால் சீர்த்தில்

* கழுத்து என்பது ஆகு பெயரால் உண்டத்தில் கிழுத்து தொனியை யுணர்ந்தி வாக்கிந்திரியத்தைக் குறித்தது.

தரிக்கப்படுகின்றனவாயும், அழகுடையனவாயும், இஷ்டத்தைத் தருவனவாயும் இருக்கின்றனவோ, அவ்வாறே, விந்து முதலிய மூன்று பொருள்களும், சத்தி முதலிய தத்துவங்களினைத்திற்கும் முதற்காரணமாயும் அறிட்டாதாவாயும் இருத்தலால் பிரகாசிக்கின்றனவாயும், அனந்தர் முதலிய ஈசுவர்களுக்கும் சதாசிவ முதலிய பதங்களை யடைந்த அணு சதாசிவன் முதலியோருக்கும் அனுக்கொகஞ் செய்தல் அனுக்கொகஞ் செய்யத்தரும் தன்மை முதலிய அதிகாரங்களில் ஆசையை யுண்டுபண்ணுகின்றனவாயும், புருடர்கள் புத்தியால் நியானஞ் செய்யத்தருந்தனவாயிருத்தலால் தரிக்கத்தருந்தனவாயும், கெடுக்கப்படாத அதிகபாண கார்த்தியையுடையனவாயும், போக மோக்ஷரூபமான இஷ்டத்தைத் தருவனவாயுமிருத்தலால், சிவசாத்திரத்தில் இரத்தினங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. இந்த இரத்தினங்கள் கெடுக்கப்படாத விசேஷ கார்த்தியை யுடையனவென்று கூறினமையால் உலகத்திலுள்ள இரத்தினங்களினின்றும் இவற்றிற்கு அதிக விசேஷம் காட்டப் பட்டது என்க. (ச-இ)

(ஈ) தத்துவக்கூட்டமானது மூன்று இரத்தினங்களைப் பற்றி இருக்கின்றது. இந்த மூன்று இரத்தினங்களை அடைவதின் பொருட்டுப் பரமசிவனால் சாத்திரங்களில் ஆறுவிதமாக வழி கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உ-ரை) தத்துவக்கூட்டங்களுள் சுத்தமான தத்துவக் கூட்டமானது விந்துவை முதற்காரணமாகவும், சிவனைக்கருத் தாவாகவும், சத்தியைக் கரணமாகவும் உடையதாயிருக்கின்றது. எதனுடலெனில், உலகத்தில் முதற்காரணம் கருத்தா கரணம் என்னும் இவைகளையின்புக் காரியத் தோன்றுதலில்லை. யாகையாலென்க. அசுத்தமான தத்துவக் கூட்டத்திற்கும் சிவனும் சத்தியுமே பரம்பரையாய் (அஃதாவது அனந்தர்வாயிலாய்) கருத்தாவாயும் கரணமாயுமிருக்கின்றனர். விந்துவோவெனில், நிகிருத்தி முதலிய கலைகளின் வழியாகப் பற்றுக்கோடாயிருப்பதென்று பின்னர்க் கூறப்போகிறோம். போகத்தில் ஆசை யுள்ளவர்களாயிருத்தல்பற்றி பௌதிக நிலைச் சபற்றவர்களா

யுள்ள சாதகர்களுக்கு அநேக புலன போகரூபமாகப் பரிணாமமடையும் விந்துவானது அடையத்தருந்த பதமாகும். மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவர்களாய் ஸைட்டிக நிலைச்சபெற்ற சாதகர்களுக்குச் சத்தியுடன் விட்டுப்பிரியாத பரமசிவன் அடையத் தருந்த பதமாவன். ஆகையால் விந்துவையுஞ் சிவனையும் அடைவ தன்பொருட்டுக் கலைமுதலிய ஆறுவிதமான அத்துவாக்கென்ன னும் வழிகள் பரமசிவனால் சாத்திரங்களிற் கூறப்படுகின்றன என்க. (ஈ)

(அ-கை) இந்த மூன்று இரத்தினங்களுக்கும் அத்துவத் தன்மையைப் பின்னர் நிச்சயஞ் செய்யப்போகின்றார். இப்பொழுது இந்த இரத்தினங்களுக்குத் திசைமுதலிய கிரியைகளில் உபயோகத்தைக் காட்டுகின்றார்.

(ஈஇ) இந்த மூன்று இரத்தினங்களே திசைச் சபெறியுள்ள என்னுமிவற்றில் காரணங்களாக வித்துவான்களாற் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உ-ரை) இம்மூன்று இரத்தினங்களை அறியவில்லையா னால் திசைச் சபெறியுள்ள முதலிய கிரியைகளை அனுட்டிக்கமுடியாதாகையால் அவற்றிற்கு இம்மூன்றுமே காரணமென்றாக வென்க. (ஈஇ)

(அ-கை) மேற்கூறியவிஷயத்தையே வெளிப்படையாய்க் கூறுகின்றார்.

(எ-அ) பலவாறான யோகங்களும், பலவாறான நித்தியம் னைமித்திகமென்னும் கிரியைகளும், ஞானங்களும், சித்திகளும், முத்திகளும், இந்த இரத்தினங்களையறிதலால் நிகழின்றன. அன்றியும், இந்த இரத்தின ஆராய்ச்சியே அணுவான ஆன்மா யிற்கு முத்தி என்னும் மேலான எல்லையாகுமென்பதாம்.

(உ-ரை) யோகமாவது, சாலம்பம் நிராலம்பம் முதலியன. நித்தியகன்மாவது சிவபூஜை முதலியன. னைமித்திக கன்ம

மாவது, திசை முதலியன. ஞானங்களான, இந்த சித்தியைப் பித்திக கன்மங்களை அறியும் அறிவும் பதிபசுபாசங்களை அறியும் அறிவும், சித்திகளாவன, அணிமா லகிமா முதலியன. முத்திகளாவன சிவசாயியமும் சதாசிவ முதலிய பதங்களை யடைதலும். இவ்வாறே முத்தி ஏழுகிதமென்று மதங்கத்தினும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவையனைத்தும் இம்முன்று இரத்தினங்களை அறிதலால் சித்திக்கின்றன. அன்றியும், இந்த இரத்தினங்களை யடைதலே ஆன்மாவிற்குப் பாமோக்ஷமாகுமென்க.

(எ-அ)

(சு) (ஆகையால்) சத்திசி பாதத்தால் விளக்கமுற்ற ஆன்மசொருபமுடையவர்களால் இம்முன்று இரத்தினங்களும் ஆப்தவாக்ஷயத்தால் கேட்கத்தக்கன. யுக்திகளால் ஆராயத்தகுந்தன. யோக்கெந்தால் நிபானஞ்செய்த தகுந்தன வென்பதாம்.

(உ-ரை) மலபிரககத்துடன் விட்டு நீங்காத சத்திசி பாதத்தால் உயர்வான பதத்தையடைவதில் தாற்பரியமுள்ள சித்தத்தையுடைய பெரியோர்களால், ஆப்தவாக்ஷயத்தால் கேட்கத்தக்கன என்பது முதலாக முறையே கண்டுகொள்க. இதனால் இந்த முன்று இரத்தினங்களுக்கும், ஆப்த வாக்ஷயமென்றதனால் ஆகமங்களாலும், யுக்தி என்றதனால் அனுமானத்தாலும், யோகமென்றதனால் யோகிப்பிரத்யக்ஷத்தாலும் அறியப்படுதன்மை உண்டென்பது காட்டப்பட்டது என்க.

(சு)

(அ-கை) ஆப்தவாக்ஷயமென்பது எது என்னும் கேள்விக்ரு விடை கூறுகின்றார்.

(க0) இவ்விடத்தில் ஆப்தவாக்ஷயமென்பது சித்தார்த்தமே யாகும். யாதொரு காரணத்தால் சிவன் ஒருவனே * ஆப்தனாகியிருக்கிறானே, அந்தக் காரணத்தால் (அவன் வாக்கு சித்தார்த்தமெனப்படும்). அந்தச் சித்தார்த்தம் ஆப்தனாகிய அந்தப் பாமசிவன் என்னும் இருபொருள்களோடு சமானமாக வேறொரு பொருள் மேம்பாட்டை யுண்டாக்கினதில்லை என்பதாம்.

* ஆப்தன்-உண்மையுடையோன், உன்னையுடைய உணர்வுவன் சிவனே யாதலின், அவனுக்கே உண்மை யுரித்தல் உடும்.

(உரை) சித்தார்த்தமென்னுஞ் சொல்லானது, பங்கஜம் முதலிய சொற்களைப்போல் * காரண இருநிறியாப் பாமசிவனால் அருளப்பெற்ற காமிக முதலிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுக்குப் பிரசித்தமான உரிமையுடையது. ஆகையால் அந்தச் சிவாகமங்கள் தான் வேறு பிரமாணங்களால் பூர்வபக்ஷம் பண்ணப்படாமலிருப்பது பற்றிப் பிரமாணங்களாகுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தினை, யாதொரு காரணத்தால் சிவனொருவனே ஆப்தனாகியிருக்கிறானே என்பதனால் தெரிவிக்கின்றார். கணகப் பதஞ்சலி முதலியோரும் ஆப்தர்கள்தானே யெனில், அது பொருந்தாதென்று சித்தார்த்தம் பாமசிவன் என்னுந் தொடர்பினையுடைய பிற்பகுதியால் கூறுகின்றார். இதன் கருத்தாவது, கணகப் பதஞ்சலி முதலியோரும் ஆப்தர்களென்பது உண்மைதான். ஆயினும் அவர்களறிவிற்கு விடயமான பொருள்மாதிரித்திறன் அவர்களாப்தாவார். அன்றியும், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் அறியுதன்மை இல்லாதவர்களாகையால் அவர்களையற்றப்பட்ட சாத்திரங்களும் அவர்களறிவிற்கு விடயமாகாத சித்தமுதலிய பொருள்கள் விஷயத்தில் பிரமாணங்களாக ஆவதில்லை. சிவனே எனில், எல்லாப் பொருள்களையும் விடயமாகக்கொண்டதனக்கு மேற்பட்டதொன்று இல்லாத ஞானக்கிரியையினை உடையவராதலால் மேலான ஆப்தாவார். அவராலருளப்பட்ட சாத்திரங்களோ வெனில், பிறமத நூல்களால் அடையத்தகுந்த பதங்களை யறிவிப்பதுடன் அந்த நூல்களால் அறியமுடியாத பொருள்களை அறிவிப்பதனாலும், அந்த நூல்களால் பூர்வபக்ஷம் பண்ணப்படாமையினாலும் பிரமாணங்களேயாகும். இவ்வாறே வேறு பிரமாணங்களால் அறியப்படாததாயும், அவற்றால் பூர்வபக்ஷம் பண்ணப்படாததாயுமுள்ள விடயங்களையுடையது பிரமாணமென்று பெரியோர்களால் கூறியிருக்கின்றனர். ஆகையால் அந்தப் பாமசிவனோடும் அவனுள்ளப்பட்ட சிவாகமங்களோடும்

* சிவாகமங்கள், முடிந்த முடிபாயிருத்தல் பற்றியும், சித்தார்த்தமென இருநிறியாய் வழங்கப்படுதல் பற்றியும், காரண இருநிறியாகச் சித்தார்த்தமெனப்பட்டன.

சமணமாக வேறொரு பொருளும், கண்மையைத் தருவதாகக் காணப்படவில்லை.

ஆகமங்கள் நித்தியமாயிருத்தல் பற்றிப் பிரமாணங்களே யன்றி ஆப்தனான பரமசிவனும் அருளப்பட்டமை பற்றிப் பிரமாணமில்லையென்று மீமாம்சைக் கூறுகின்றனர். அதுபொருள் தாது. செய்கை என்பது செய்பவனையின்றி நிகழாது. கடம் முதலியன போலும் என்னும் விஷயம் நம்மால் மிருகேந்திர மிருத்தி நீசிகையில் விரிவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவ்விடத்துக் கண்டுகொள்க என்க. (கௌ)

(அ—கௌ) அவ்வாறாயின், சைவம் என்றே பிரசித்தமாயுள்ள வாமம் முதலிய ஆகமங்களும் பரமசிவனால் செய்யப்பட்டனவாகையால் அவையும் பிரமாணந்தானோ வெனில், பிரமாண மில்லை. எதனாலெனின், பரமசிவன் அந்தவாமம் முதலிய ஆகமங்களை அதிகாரிகளை அனுசரித்து ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடுடையதாகவே செய்திருக்கின்றாராகையாலென்க. அவ்வாறே பெரியோர்களும், சுகதர்சனங்களுடனான கபிலர் சர்வக்ஞரில்லையென்பதில் பிரமாணமென்ன? இரண்டுபேர்களும் சர்வக்ஞரானால் அவர்களுக்குள் அபிப்பிராய வேறுபாடு நிகழ்தற்குக் காரணமென்ன என்று கூறியிருக்கின்றனர். அன்றியும், வாமம் முதலியன சிவனால் நேரே கூறப்படவில்லை. எதனாலெனில், சிவனால் அறிவிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களால் செய்யப்பட்டன எனப்பிரசித்தியிருக்கிறபடியாலென்க. இந்த விஷயத்தையே கூறுகின்றார்.

(கௌ) சித்தார்த்தம் ஒன்றுதான் சித்தார்த்தமாகும். அலிசாவது முடிந்த முடிபாகும். மற்றவை எல்லாம் பூர்வ பக்கங்களேயாம். சிவன் ஒருவன்தான் ஆப்தன். ஏனையோர் சிவத்தன்மை இல்லாதவர்களுண்டு கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உரை.) இவ்விடத்தில் சிவத்தன்மையாயுள்ள எல்லாவற்றையும் அறியுந்தன்மையும் எல்லாவற்றையுஞ் செய்யுந் தன்மையுமாகும் என்க. (கௌ)

(கௌ) சித்தார்த்த சாத்விமானது சத்திரிபாதத்தால் பரிசுத்தஞ் செய்யப்பட்ட சந்நிபாத்தால் பூசிக்கப்படுகிறது. இவ்விடப்படி செய்கின்ற மற்றவர்களால், பசுக்களாற் செய்யப்பட்ட சாத்விமானங்கள் போல நித்திக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை.) பின்னர்க் கூறப்படும் அடையாளமே சத்திரிபாதத்திற்குரிய அடையாளமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த ஆன்மாக்களுக்கு மறுபிறப்பு இல்லாமை காரணமாகச் சத்திரிபாதம் நிகழ்கின்றதோ அவர்களுக்குச் சத்திரிபாத அடையாளமாவது, முத்தியில் விருப்பமும், சம்சாரத்தில் வெறுப்பும், சிவபத்திரிடத்துப் பத்தியும் சிவ சாத்விமானத்தில் சித்தையுமே ஆகுமென்று மிருகேந்திரத்தினால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வித சத்திரிபாதத்திற்குப் பின் செய்யப்பட்ட நீசைகையால் சத்தஞ் செய்யப்பட்ட புருடர்களால் சித்தார்த்த சாத்விமானது பூசிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறே கிரணுகமத்திலும் தீவிரமான சத்திரிபாதம் நிகழ்ந்து குருவால் நீசைச் செய்யப்பட்டிருப்பானேயாயின், அவன் சருவஞ்ஞான சிவனாகின்றான் என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க என்க. (கௌ)

(அ—கௌ) இந்தச் சித்தார்த்த சாத்விமான அறிவிலாதவர்கள் நிற்ப்பதனால் அந்தச் சாத்விமானத்துக்கு ஒருவிதமான பிரமாணியக் குறையும் இல்லை என்பதைத் திருட்டார்த்த முலமாகக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) கஸ்தூரியின் வாசனையானது புருடர்களால் வெறுக்கப்படுகிறதில்லை. அன்றியும் சாதனங்களால் சாதிக்கப்பட்டுத் தனவான்களால் எக்காலத்தும் முகப்படுகிறது என்பதாம்.

(உரை) சிவ நீசைக்கு உபயோகமாகச் சிவன் முதலிய பொருள்களின் அறிவை போக மோசனத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் செய்யத்தகுந்தது. அவ்வறிவோ எனில், சித்தார்த்தசாத்விமான ஆராய்ச்சியால் நிகழ்கின்றது. அவ்வாராய்ச்சியோ வெனில், சத்திரிபாதத்துடன் நிகழ்ந்த நீசைகையால் நித்திக்கின்றது என்று மேலைச்சுலோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றதுகாண்க. (கௌ)

(அ-கை) பொய்ப் பொருள்களான சிவன் முதலிய பொருள்களைக் கூறுவதனாலும், பொய்ப்பொருள்களை அறிவதற்குச் சாதனங்கூறுவதனாலும் பயனில்லை. கண்களுக்குப் புலப்படும் பொருள்களினதும் பிரமச்சாரூபமே. அது எல்லாவயிற்குக்கும் அந்தரான்மாவாய் ஒன்றுகூடுகின்றது என்றுஞ் சூருநிகளால் பாமாத்மா ஒருவனே சச்சிதானந்த ரூபனுய் சிவன் முதலிய சொற்களால் கூறப்படுகின்றன. அவனைத்தவிர வேறு பொருள் இடையாது. பாமனந்த ரூபனுன அவனையறியும் அறிவே முத்திக்குக் காரணமாகுமெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். அவர்களை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(கச) வேதாந்தங்களாலும் சாத்தமான கௌளதந்திரங்களாலும் இவையேபன்ற வனைய சாத்திரங்களாலும் ஆனந்த உபகிதமான (சொருபமான) சைதன்யியமே மோகத்திற்குக் காரணமென்று கூறப்படுகின்றது. அந்தக்கூற்று ஆனந்தமென்னும் சொல்லின் பொருள் விஷயத்தில் எமர்தவர்களுக்குத்தான் அழகாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை.) வேதாந்தம் முதலிய சாத்திரங்களாலும் வேறு விதமான சாத்த முதலிய தந்திரங்களாலும் சைதன்யிய ரூபமான பொருளொன்றே உண்மையாகும்; பாமனந்த ரூபமான அந்தச் சைதன்யியத்தை அறியும் அறிவே மோகத்தானாகுமென்று கூறப்படுகின்றன. அந்தக் கூற்றானது ஆனந்தம் பிரமம் என்னும் சூருநிலுள்ள ஆனந்தமென்னும் சொல்லிற்குப் பரிபூர்த்தி என்னும் பொருளைக்கொள்ளாது சுகம் என்னும் பொருளைக்கொண்டு எமர்த மலபரிபாகமில்லாதவர்களுக்குத்தான் அழகாயிருக்கின்ற தேயன்றிப் பரமசிவனால் அனுக்கொடுக்கப்பட்ட நம்போன்றவர் கட்டு அழகாயில்லை என்பது கருத்து. எவ்வாறெனில், ஆன்மாவை அநேகமென்று கூறும் சூருநிகள் பல காணப்படுகின்றமையால் ஆன்மா ஒன்றென்று சாதிப்பது முடியாத காரியமாகும். ஆயின் ஆன்மா ஒன்றென்று கூறுஞ்சூருநிகளும் பல காணப்படுகின்றமையால் ஒன்றென்றே கொள்வோமெனில், அது கூடாது.

ஆன்மாக்களுக்கு அநேகமாயிருக்குதன்மையை அறிவிக்கின்ற பிறப்பு இறப்பு முதலிய நியமத்தை மறுக்கமுடியாதாகையால் ஒன்றென்று கூறும் சூருநிகள்* வேறு கருத்துடையன என்க. இத்தகைய ஆன்மாக்களுக்குச் சதந்திரமின்மை காணப்படுதலால், ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களுக்கும் போகமோகத்தைக் கொடுக்கும் சிவனும் முதற்காரண முதலியவையும் ஆகமானவர்களால் சித்தித்திருக்கின்றமை நம்மால் மிகுநேர்நிரவிரத்தி திகையில் விரிவாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மதங்கவிருத்தி முதலிய கிரந்தங்களிலும் ராமகண்டர் முதலியோர் விரிவாய்ச் சாதித்திருக்கின்றனர். விரிவை அந்த அல்களிற் கண்டுகொள்க. விரியு மென்றஞ்நி இயல்பிடத்தில் விரிக்கவில்லை என்க. (கச)

(அ-கை.) ஆதலினாலும் ஆன்மா சொருபத்தை விஷயமாகவுடைய ஆன்மா ஞானமும் அந்தச் சாத்திரத்தில் பற்றுடைய வர்களுக்கு உண்மையாக நிகழ்கிறதில்லை என்று கூறுகின்றார்.

(கடு) பாமனந்தப் பிராந்தியாதிர அலையானது அவர்களைத் தூக்கி எறியாமலிருக்குமாயின் அப்பொழுது ஆன்மவர்க்கமைய சமுத்திரத்தினுடைய கம்பிரத்தன்மையானது வித்துவான்களால் கிரகிக்கப்பெற்று நிச்சயிக்கப்படும் என்பதாம்.

(உரை.) மேலைச் சுலோகத்தில் கூறப்பட்டவாறுபோல் ஆனந்தமென்னுஞ் சொல்லுக்குச் சுகமென்று பொருள்கொண்ட பிராந்தி என்னும் அலையானது அவர்களைத் தூக்கி எறியாமலிருக்குமாயின் அப்பொழுது ஆன்மவர்க்கமைய சமுத்திரத்தினுடைய கம்பிரமானது, அலையாவது சருவஞ்ஞத்தன்மை சருவகர்த்துருத் தன்மை, நித்தியத்தன்மை, வியாபகத்தன்மை, அநேகத்தன்மை முதலியவை வித்துவான்களால் பிரமாணங்கள் வாயிலாகக் கிரகிக்கப்பட்டு நிச்சயிக்கப்படும். அந்த அலையானது தூக்கி

* ஒன்றென்று கூறும் சூருநிகளுக்குப் பாமான்மாவைய சிவம் ஒன்றென்பது கருத்து. இதனை, ஒன்றென்ற சொன்றோ ணென்றேபதி, என்னும் சிலஞானபோதத்தாலும் தெளிச.

கஉ

அஷ்டப்பிரகாணம்.

எறியுமாயின் நிச்சயிக்கப்படமாட்டாது. அந்தச் சாத்திரத்தை இயற்றியவர்கள் சரவணஞ்சுத்தன்மை யற்றவர்களாகையால் அவர் களுடைய வார்த்தையால் உண்மையான ஞானம் நிகழ்கிறதில்லை என்க. (சுதி)

(அ—கை.) ஆன்ம சொரூபமானது எந்த நூலின் வழியாக அறியப்படுமென்னும் கேள்விக்கு விடை கூறுகின்றார்.

(கஉ) அத்தகைய ஆன்ம சொரூபமானது பல வகையான சாத்திரப்பிரவாகங்களுள் உத்தமமான சித்தாந்தத்தில் மேல் நோக்கிய கண்களையுடைய பரமசிவனது மேல்முகத்தால் கூறப் பட்டது. ஆகையால் அந்த சித்தாந்த சாத்திரத்தின் வழியாக அறிந்துகொள்ளத்தக்கது என்பதாம்.

(உரை.) அந்த ஆன்ம சொரூபமானது வாமம் முதலிய எல்லாச் சாத்திரப்பிரவாகங்களின் மத்தியில் மேலான சித்தாந்த மென்னும் பிரவாகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் அந்தச் சித்தாந்தத்தின் வாயிலாகவே ஆன்ம சொரூபத்தை அறிந்து கொள்க. சித்தாந்தசாத்திரம் பரமசிவனால் கூறப்பட்டதாகையால் அது ஏனைய சாத்திரங்களைவிடவற்றிலும் சிறந்ததென்று பிற்பகுதியால் சாதிக்கின்றார். எவ்வாறெனின், மேல்முகம் என்ற விடத்தில் முகமென்னுஞ் சொல்லால் வாக்கைக்காக்கும் பரமசிவனது சத்தி கூறப்படுகிறது. எதனாலெனில், உண்மையில் பரமசிவனுக்கு முகமுதலிய தேகமின்மையாலென்க. ஆகையால் அனுகூலாகத் தொழில்புரிவதாயும் மேலேயுள்ளதாயும் இருக்கும் சத்திரூபமான பரமசிவனது முகத்தால் விரிந்து சத்தியிலிருந்து நாத முதலியவற்றின் வழியாய் முறையாய் ஆக்கப்பட்டுள்ள சாத்திரத்தில் விளக்கஞ்செய்யப்பட்டுள்ளதென்பது கருத்து. அவ்வாறாயின், சரீரமில்லாத பரமசிவன் சாத்திரங்களை எவ்வாறு உபதேசித்தல் கூடுமெனில், இந்தக்கேள்வி பொருந்தாது. எதனாலெனில், உலகத்தின் இருட்டி முதலியவை சங்கற்பமாத்திரத்தால் நிகழ்வதுபோல் வித்தியேசுவரர் முதலியோருக்கும் சங்கற்ப மாத்திரத்தால் உபதேசஞ் செய்வன்றாதலினென்க. (கஉ)

இரத்தினத்திரயம்.

கங

(கஎ) அந்த ஆன்ம சொரூபத்தின் ஆராய்ச்சியின்பொருட்டு ஏதுக்களை அந்தச் சித்தாந்த சாத்திரங்களிலிருந்தே அறிந்து கொள்க. மனுடர்களுடைய அறிவு, விரிவாயும் பரிசுத்தமாயும் இருப்பினும், இந்த விஷயத்தில் சாமத்திரயம் உடையதாகிற நிலையில் அன்பதாம்.

(உரை.) அந்த ஆன்ம சொரூபத்தின் ஆராய்ச்சியும் சித்தாந்த சாத்திரங்களில் கூறப்பட்ட ஏதுக்களைக்கொண்டே செய்யத்தகுந்ததென்பது கருத்தென்க. (கஎ)

(அ—கை.) இவ்வாறு காரணம்பற்றி ஆன்ம சொரூபத்தைச் சித்தாந்தம் ஒன்றால் மாத்திரத்தான் அறிதல்கூடுமென்று சாதித்து விட்டு, தொடர்ச்சியான சிவன் முதலிய இரத்தினங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் என்னுமிவையும் சித்தாந்த சாத்திரத்தின் வழியாகவே செய்யத்தகுந்தன என்று மேலே கூறியதை விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(கஅ-கஉ) உலக சம்பந்தம் அற்றனவாயும், குக்குமங்களாயும், பரமசிவனுலேயே ரகசியமாய்க் காக்கப்பட்டனவாயுமுள்ள சிவன் முதலிய மூன்று இரத்தினங்களைச் சித்தாந்த சாத்திர மின்றி எவன் தானாகவே அறிவென்றான்? அதுபோல இகழத்தக்க தாக்கங்களாகிய பெரிய இருளுக்கு எதிரிகளான சூறியில்லாத துக்களையும், சபிஷம், நிரப்பிஜமென்னும் யோகத்தையும் தனது அறிவால் சித்தாந்தமன்றி எவனறிவென்றான்? என்பதாம்.

(உரை.) இவ்விடத்தில் சபிஷயோகமாவது, சதாசிவம் முதலிய சகளமூர்த்தியை விடயமாகக்கொண்டது. நிரப்பிஷயோகமாவது, சதாசிவத்திற்கு மேற்பட்ட, நிட்களமூர்த்தியை விடயமாகக்கொண்டது. இதனால் இந்த மூன்று இரத்தினங்களும் ஆகமம் அனுமானம் யோசனாபிரத்தியக்ஷம் என்னும் இம்மூன்றால் அறியத்தகுந்ததென்பது அறிவிக்கப்பட்டதென்க. (கஅ-கஉ)

(உ௦) (அன்றியும்) . சித்தார்த்தமானது பெரியோர்களால் பூசிக்கப்பட்டதாய்ச் சாதகன் விருப்பத்துடனெண்ணிய பொருள் கண்ணத்தையும் சிந்தாமணியாகிய இரத்தினம்போல் கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

(உ௧) சித்தார்த்தத்தினாலேயே, சாதகர்களுக்குச் சாதன ஞானமும், அந்தச் சாதனத்தை அனுட்டித்தலால் பயனும் உண்டாகின்றனவென்பது கருத்து என்க. (உ௧)

(அ—கௌ.) இவ்வாறு சித்தார்த்த ஞானரூபமான பயனை அறிவித்துச் சித்தார்த்தத்தால் கூறப்படும் பொருள்களை அறிவிப்பதால், இந்தப் பிரகாரத்திற்கும் அதுவே பயனென்று அறிவிப்பாராய்ப், பிரகாரத்தில் கூறப்படும் பொருள்களின் ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளுகின்றார்.

(உ௧) அந்தச் சித்தார்த்தத்தை அனுசரித்து, என்னாலும், விந்து, சத்தி, சிவம் என்னும் இவற்றை விடயமாகக்கொண்ட ஆராய்ச்சியானது செய்யப்படுகின்றது. அம்முன்றனுள், முதலாவது விந்துவானது நிருபணஞ் செய்யப்படுகின்றது என்பதாம். (உ௧)

(அ—கௌ.) விந்து உண்டென்று சித்திப்பதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(உ௨) சுத்தாத்துவாவானது எதனிடத்திலிருந்துண்டாகின்றதோ, எதனிடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றதோ, எதனிடத்தில் ஓடுவதுவென்றதோ, அது, பாகாதமென்னும் பெயருடைய விந்துவாகும். அந்த விந்துவே, நாதம், விந்து, வர்ணம் என்னுமிவற்றிற்குக் காரணமாகின்றது என்பதாம்.

வானது அநேக விதமான புவன முதலிய ரூபமாயிருத்தலால்,

அது காரியப்பொருளெனப்படுகின்றது. ஆகவே, அதற்கு முதற் காரணமாக விந்துவென்பது சித்தித்தது. அன்றியும், சுத்தத்திற்கு முதற்காரணமாயிருத்தல் பற்றியும் விந்து சித்திக்கிறதென்று, நாதம் விந்து வர்ணமென்னும் இவற்றிற்குக் காரணம் என்னும் பிற்பகுதியால் கூறுகின்றார். அவற்றுள், நாதமென்பது சொல்லுக்கு விடயமான பொருள்களை அறியும் அறிவிற்குக் காரணமானதாயும் விந்துவின் முதலாவதான பரிணாமமாயும் உள்ள ரூக்கும் நாதமாகும். இந்த ரூக்குமநாதம் ஸ்ரீ காலோத்தரம் முதலிய ஆகமங்களில் சிந்தையற்றதெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. விந்துவோவெனில், அந்தச் ரூக்குமநாதத்தின் காரியமாய் மயில் முட்டையினுள்ளிருக்கும் கருவினுள்ள நீர்த்துளிபோல் பிரித்தறியப்படாததாயும், ஆராய்ச்சி அறிவு ரூபமாயும் உள்ள அக்கர விந்துவாகும். அதுவும் ரூக்குமமென்றே அந்தக் காலோத்தர ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. வர்ணமென்பது ஆகாயம், வாயு வென்னு மிவற்றற்றோன்றிக் காதுகளாலறியக்கூடிய துலகாதமாகும். இவ்வாறே, தூலம் சத்தமென்றும், ரூக்குமம் சிந்தனை ரூபமாயிருக்கிறதென்றும், பரம் சிந்தையற்றதென்றும் அந்தக் காலோத்தர ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது என்க.

(அ—கௌ) * சுத்தாத்துவாவிற்குப் புவனங்களுக்குப் பற்றுக் கோடாயிருக்குந் தன்மை உண்டென்று கூறத் தொடங்குகின்றார்.

(உ௩) மாயை என்னும் சமுத்திரத்தைத் தாண்டினவர்களாயும், கன்மமென்னும் பெருந்தாழ்ப்பாளை நாசஞ்செய்தவர்களாயும், சிவபதத்தை அடையாதவர்களாயுமுள்ள விஞ்ஞான கேவலர்கள் மூன்றுவிதமானென்றன ரென்பதாம்.

(உ௪) பசுரூபமான ஆன்மங்கள், மலம் கன்மம் மாயை கருடன் கூடின சகலர்களென்றும், பிரளயத்தில் கலையாதிகள்

* சுத்தாத்துவா வென்பது இவ்விடத்துச் சுத்த தத்துவங்களைக் குறித்தது.

கூடு

அடிப்பிரகரணம்.

நீங்கினமையால் மலம் கன்மம் என்னு மிரண்டுடன் கூடின பிள யாகலொன்றும், ஞானத்தால் கன்மம் நசித்து மலமாத்திரத்துடன் கூடின சிஞ்ஞான கேவலொன்றும், மூன்று பிரிவினாயிருக்கின்றன. அம்முடிபுருள், மலபரிபாகத்தின் வேறுபாட்டால் கன்ம மலம் மாயாமல மென்னும் இரண்டும் சிவானுகந்தால் நாம் அடையப்பெற்றவர்களாயும், சிறிது மிகுதியான அநிகர மல மிருத்தலால் சிவசாமிய மடையாதவர்களாயுமுள்ள சிஞ்ஞான கேவலர்கள் மூன்றுவிதமாகின்றனர் என்க. (உரு)

(அ-கை) அந்த சிஞ்ஞான கேவலர்கள் இவ்வென்று கூறு கின்றார்.

(உச) வித்தைகளென்றும், வித்தியேசவார்களென்றும், அனுசந்தரிவார்களென்றும், சிஞ்ஞானகேவலர் மூன்று பிரிவின ராவர். அவர்களுள், முதலாவதான வித்தைகள், வித்தியாதத்து வத்தைப் பற்றுக் கோடாக வுடையவர்கள். அவர்கள் மந்திரே சுவார்களென்றும் வித்தைகளென்றும் பெயரையுடையவராகின்ற னர் என்பதாம். (உச)

(உரு) அந்த மந்திரேசுவார்கள், வித்தியேசவார்களால் எவத்தகுத்தவர்கள். எழுக்கோடி எண்ணிக்கை யுள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு வித்தியாதத்துவத்தில், வாமை, கயேஷ்டை, ரொளத் திரி, காஸி, கலவிகாணி, பலவிகாணி, பலப்பிரமதிரீ, சர்வபூத தமனீ, மனோன்மனீ என்னும் ஒன்பது புலனங்கள், தனுசுரணநி களால் ஒன்றுக்கொன்று மேன்மை வாய்ந்தனவாய் விளங்குகின்ற னை என்பதாம்.

(உரை.) இந்த மந்திரேசுவார்கள், வித்தியேசவார்கள் செய்யும் அனுக்கிரக பெண்ணுக் தொழிலுக்குச் சாதனமாயிருப் பது பற்றி எவத்தகுத்தவர்களாகின்றனர். எதனாலெனில், வித்தி யேசுவார்கள் ஐவகைத் தொழிலுக்கும் அநிகாரிகளாகையா

இரத்தினத்திரயம்.

கள

லென்க, வாமை முதலிய ஒன்பது புலனங்களும், ஒன்றினிள் றும் மற்றொன்று மேன்மையான போகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியனவென்பது கருத்து. (உரு)

(அ-கை) பின்னர் வித்தைகளாகிய மந்திரேசுவார்களி னின்றும் வித்தியேசவார்கள் நிறத்தவர்களென்று கூறுகின்றார்.

(உக-உஎ) சிஞ்ஞானகலர் முடிபுருள், நடுவிலுள்ள வித்தி யேசுவார்கள், மல மொழிந்தவர்களாயும், சிருட்டி முதலிய ஐத் தொழிலுடையவர்களாயும், அநிகரமலமாத்நிர முடையவர்களா யும், சிவசாமியனுடைய கிரணச்சேர்க்கையால் மலர்த்த ஆன்ம சத்தியையுடையவர்களாயும், நசுவாதத்துவத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்களாயுமிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) மலமொழிந்தமையும், அநிகரமல முடைமையும், சிவானுகிரக முடைமையும் ஆகிய இம்மூன்றும் மந்திரேசுவா ர்களுக்கும் உண்டு. ஐந்தொழில் புரியும் விஷயத்தில், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அனுக்கிரகத்தல் என்னும் ஐத் தொழில் புரிவனவர்கள் வித்தியேசவார்களென்னும் ரொளவா கமவாக்கியம் பிரமாணமென்க. (உக-உஎ)

(உஅ) வித்தியேசவார்கள், அனந்தர் முதலாக எண்மா வர். ஒருவருக்கொருவர் குணத்தால் நிறத்தவர்கள். இந்த எண்மர்களுக்கும் மேலேச்சலோகத்தில் கூறப்பட்ட நசுவாதத்து வத்திலேயே எட்டுப் புலனங்களுள்ளன. அவர்களுக்குள் அனந் தர் நாயகாவரொன்பதாம்.

(உரை) அனந்தர் முதலிய எண்மர் எவ்வெனின், அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், வகநேந்திரர், வகவுருத்திரர், நிரிபுர்த்தி, ஸ்ரீ கண்டர், கெண்டி என்னும் பெயருடையவர்களென்க. இவர் களுக்கு நசுவாதத்துவத்தில் அனந்த சூக்கும சிவோத்தம என் பது முதலிய பெயர்களைக்கொண்ட எட்டுப் புலனங்களிருக்கிவ் றன, இவர்களுக்குள் அனந்தரே பாமேசுவான் என்க. (உஅ)

(௨௬) அந்த ஈசுவரத்தவ புவனங்களில் வித்தியேசுவரர்களுடைய மகிமைபோன்ற மகிமையினைபுடைய வேறு சில ஆன்மாக்களும் இருக்கின்றனர். மூன்றாவது விஞ்ஞான கேவலம் களான அனுசதாசிவர்கள், பறிகுத்தியத்திற்கு அறிகாரிகளாயிருக்கின்றனரென்பதாம்.

(௨௭) அந்தத் புவனபதிகளை வழிபாடு செய்தலினாலாவது, நீசைஷ்டினாலாவது, சில ஆன்மாக்கள் அந்தந்தப் புவனங்களில் வாசஞ்செய்கின்றனர். இந்த நியாயத்தையே வித்தியாதத்துவபுவனங்களிலும் சதாசிவத்தவ புவனங்களிலும் அமைத்துக்கொள்க. அவ்வாறே குக்கும சுவாயம்புவம் என்னும் ஆகமத்திலும், எவன் எந்தப் புவனத்தின் போகங்களை விரும்புகின்றானோ, அவன் அந்தப் புவனங்களிலேயே மந்திரசாமர்த்தியத்தால் ஏவப்பட்டவனாகச் சித்தியடைந்தவனாயிருக்கின்றான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. கலோகத்தின் பிற்பகுதியால் அனுசதாசிவர்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றோம்.

(௨௬)

(௨௬இ) அந்த அனுசதாசிவர்கள் பரமசிவனுடைய அனுகரகம் கிடைக்கும்காலத்தில் அத்துவாதைக் கடந்து முத்தியடைகின்றனரென்பதாம்.

(௨௭) இவ்விடத்தில் சதாசிவாவார், அறிகாராவத்தையிலுள்ள சிவனேயாவார். அவருக்கு அறிகாரமுதலிய அவத்தைகள் உபசாரமாய் நிகழ்ந்தன. பரமசிவன் ஒருவனே, உபசாரத்தால் அறிகாரியென்றும், இலயி என்றும், போகி என்றும் கூறப்படுகின்றனவா சாதாரணங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சமஸ்காரம் செய்யப்படுதற்குரிய அனுசதாசிவருக்கு அறிகாரமுதலிய வேற்றுமை உபசாரமன்று. உண்மையேயாகுமென்க. (௨௬இ)

(அ—கை) இந்த அனுசதாசிவர்கள் சதாசிவத்துவத்திலிருக்கும் புவனத்தில் வசிப்பவரெனக் கூறுகின்றார்.

(௩௦இ) விர்தவானது அநேக போகங்கள் நிரம்பிய சதாசிவமென்னும் பட்டணத்தை உண்டுபண்ணுகின்றது. அந்தப்

பட்டணத்திற்கு அறிட்டாதாவான சதாசிவனது பெயரை அனுசரித்து அதையடைந்த அணுக்களும் சதாசிவரென்றே கூறப்படுகின்றனரென்பதாம்.

(௨௭) ஆனதுபற்றியே இந்த அனுசதாசிவர்களுக்குத் தேகம் முதலியன உண்மையேயாகும். அறிட்டாதாவான பரமசிவனுக்குத் தேகம் உண்மையன்று. சாதகனுடைய ஸ்வியத்திற்காகப் பரமசிவனுக்கு வடிவங்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறதென்று பொருளாகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்க. (௩௦இ)

(அ—கை) சுத்தாத்துவா விஷயமாக இதுவரை கூறியதை முடித்துக் காட்டுகின்றார்.

(௩௧இ) சிவனைக் கருத்தாவாகவுடைய சுத்தாத்துவாவானது, பதினெட்டுப் புவனங்களோடும், போத்தாக்களோடும், மூன்று தத்துவங்களோடும் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதாம்.

(௨௭) இந்தச் சுத்தாத்துவாவானது காரியப்பொருளாகையால் சிவனைக் கருத்தாவாக வுடையதென்பது கருத்து. நிமிருத்தி முதலிய கலைகளிலுள்ள புவனங்களுக்கும், சத்தி தத்துவம் சிவத்தத்துவங்களுக்கும், சதாசிவ தத்துவத்திலேயே அடக்கமென்றியத்தருத்தது என்க. (௩௧இ)

(அ—கை) சுத்தாத்துவாவானது காரியப் பொருளாகையால் இதற்கு நித்தியமான ஒரு காரணமிருக்கவேண்டும். அந்தக் காரணமே விந்து வெள்ளம் பெயர்பெற்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(௩௨இ) சதாசிவம் முதலிய தத்துவக் கூட்டமானது விகாரத்துடன் கூடியிருத்தலால் நித்தியமான முற்காரணத்தையுடையது. எவ்வாறு விகாரமுடையதோ, அது நித்தியமான முற்காரணமுடையது; கடம்போலும், இதுவும் அதுபோல, ஆகையால் நித்தியமான முற்காரணமுடையதே என்பதாம்.

(உரை) இந்தச் சதாசிவம் முதலிய அத்துவாவும் விகாப் பொருளாகையால் நித்தியமான முதற்காரணமுடையதென்பது கருத்து என்க. (௩௨௫)

(அ—கை) கடத்திற்கு முதற்காரணமான மண்ணை அநித்தியமாயிருப்பதால் சுத்தத்துவாவிற்கு முதற்காரணமான இந்த விர்துவும் அநித்தியமாகவே யிருக்கவேண்டும். வேண்டுவே, விகாமுடையதென்னும் ஏதுவானது தருமியான விர்துவின் நித்தியத்தன்மைக்கு விரிதமான அநித்தியத்தன்மையைச் சாதித்துக் கொடுத்தலால் விரோதமென்னுமற்றமுடைய * விருத்தமென்னும் ஏதுப்போலியாகுமென்று ஆசன்கை நிகழ அநிதப் பரிகரிக்கின்றார்.

(௩௩) கடமானது மண்ணைச் சார்ந்ததாயிருந்தபோதிலும் மாயையை முதற்காரணமாக உடையதாக இருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை.) கடத்திற்கு நேரே மண் முதற்காரணமாக இருந்த போதிலும் பரம்பரையாய் மாயையே முதற்காரணமென்பது கருத்தென்க. (௩௩)

(அ—கை.) மண் முதற்காரணமா யிருந்தபோதிலும் பரம்பரையாய் மாயை முதற்காரண மென்பது எதனாலென்னும் ஆசன்கைக்குவிடை கூறுகின்றார்.

(௩௩௫) அழிதல் தோன்றுதல் என்னும் இவற்றுடன் கூடிப் பரிணாமமுடையதாயிருத்தலால் மாயையை முதற்காரணமாகவுடையது என்பதாம்.

* விருத்தமென்னும் ஏதுப்போலியாவது:—துணிபொருள் இல்லாவிடத்து வியாபித்திருக்கும் ஏதுவாகும். உதாரணம்—சத்தம் நித்தியம், காரியப்பட்டால் என்பது. காரியப்பாடு, நித்தியமல்லா அழிபொருளில் வியாபித்திருத்தல் காண்க.

(உரை.) இதன் கருத்தாவது, கடம்பாலம் முதலிய அழிதலும் தோன்றுதலுமுடைய பொருள்களுக்கு * அவாந்தா பரிணாமமிருப்பது பற்றி அவாந்தா காரிய காரணத் தன்மையிருப்பினும், திருநிலி முதலிய தத்துவங்களுக்குப் பரம்பரையாய் மாயையென்னும் நித்தியமான முதற்காரணம் கொள்ளத்தக்கது. அவ்வாறு கொள்ளவில்லையாயின் வாய்ப்பின்றி ஒடலென்னும் குற்றம் நிகழும். இவ்வாறே சுவாயம்புவ ஆகமத்திலும், காசமற்றதான மாயையானது உலகத்திற்கு முதற்காரணமா யிருக்கின்றதெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்க. (௩௩௫)

(அ—கை.) 'இதனையே விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(௩௪௫) எந்த எந்தப் பொருள் தோன்றுகின்றதோ அது மாயையை முதற்காரணமாகவுடையது. கலைபோலும் தோற்ற காசங்களை மாயையைச் சார்ந்த தருமங்களாக மகேசுவரன் கூறி யிருக்கின்றாரென்பதாம்.

(உரை) ஆப்தனான பரமசிவனுடைய வாக்கியத்தாலும் மாயை முதற்காரணமென்று சித்தித்த தென்பது கருத்து என்க. (௩௪௫)

(அ—கை) இப்பொழுது சற்காரிய வாதம் பற்றிக்கலை முதலிய நிலைவேறுபாட்டால் தோற்றம் காசம் என்னும் தொழிலை யடைந்த மாயையே கலைமுதலிய காரியத்தின் வழியாய்ப் பரிணமிக்கின்ற தெனக்காட்டுதற்குப் பரிணாமமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் கூறுகின்றார்.

(௩௫—௩௬) பொருள்களுக்குப் பரிணாமமோ வெனின், முன் நிலையினின்று நழுவி வேறு நிலையையடைதலாகும். பாலுக்

* அவாந்தரம்—இடைப்பட்டது. கடத்திற்குக்காலம் இடைப்பட்டகாரணம், சபாலத்திற்கு மண் இடைப்பட்டகாரணம். மண்ணுக்குத் தன்மாதிரி இடைப்பட்ட காரணம். இவ்வாறே மேலுஞ்சென்று மாயையே காரியத்தன்மை வில்லாத காரணமாய் சிவபெறும்.

குத் தயிர்த்தன்மை போலும், தயிருக்கு மோர்த் தன்மைபோலும். அவற்றுள், தயிர்த்தன்மை ரூபமான நிலை நிரூபணஞ் செய்யப் படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அவற்றுள் என்பதனால் நிரூட்டார்த்தத்தின் சொருபத்தை நிரூபணம் செய்வதற்குத் தொடங்குகின்றனாங்க (௩௫—௩௬)

(௩௬இ) பால் நிலையும் தயிர் நிலையும் மோர் நிலைக்கு முந்தின நிலைகளாய்க்கொள்ளப் பட்டிருத்தலால், மோர் நிலையானது பால் நிலையிலும் தயிர் நிலையிலும் இல்லை என்பதாம்.

(உரை) தயிர் நிலையிலாவது பால் நிலையிலாவது மோர் நிலை இல்லை என்பது கருத்து. பாலே தயிர் முதலிய ரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்றது. பால் நடுத்தைத் தயிர் தோன்றிற்று என்னும் வழக்கும் காணப்படுகின்றது என்க. (௩௬இ)

(அ—கை) இன்னும் இதனையே கூறுகின்றார்.

(௩௭) சத்தரூபமான நிலையையுடைய ஒரு பொருளே முன்னர்ப்பால் ரூபமாயிருந்து பின்னர்த்தயிர் ரூபமாயிருக்கின்றது. அதன்பின்னர் மோர் ரூபமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) அசத்துப் பொருளுக்குத் தோற்றம் கூடாது ஆதின சத்தானதயிரே பாவிருந்து தோன்றுகிறது; சத்தானமோரே தயிரிலிருந்து தோன்றுகிறதென்பது கருத்து. இந்தச் சற்காரியவாதமானது நம்மால் மிருகேந்திராமிருத்தி தீபிகையில் கிரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது என்க. (௩௭)

(அ—கை) தயிர் வெண்ணெய் முதலிய நிலைரூபமான பரிணாமவேறுபாட்டால் வேறுன பொருளையும் கிரியையினை யுமுடைய காரியங்களுக்கு எவ்வாறு பாலே முதற்காரணமாயிருக்கின்றதோ? அவ்வாறே தத்துவம் புவ்னம் முதலிய வேறுபாட்டால் வேறு வேறுன பரிணாமமுடையனவாயும், வேறு வேறுன பொருளும் தொழிலுமுடையனவாயும் உள்ள கலைமுதலிய காரி

யங்களுக்கும், நோகவும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவும் மாயையே முதற்காரணமென்று கூறுகின்றார்.

(௩௮) அவ்வாறே மாயையும் நானுயிரமான பரிணாமத்துடன் கூடியிருத்தலால் தத்துவங்கள் தாத்துவிகங்களென்னும் இவற்றிற்கு நித்தியமான முதற்காரணமாகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அவ்வாறாயின் பால்போல முற்றும் பரிணமிக்கின்ற மையால் மாயை அநித்தியமாகுமென்னில், ஆகாது. நிரூட்டார்த்தமெல்லாம் அனைத்திற்கும் கூறமுடியாது. (அஃதாவது பொருள் நிறம் குணம் தொழிலென்னும் நான்குள்ள யாதானுமொன்று பற்றித் திருட்டார்த்தம் கூறப்படுவதன்றி அனைத்திற்கும் ஒரு திருட்டார்த்தம் கூறப்படுவதில்லை. படுமாயின் அது பொருளெனப்படுமேயன்றித் திருட்டார்த்தமெனப்படாது என்பதாம்.) ஆதலால் பரிணாம விடயத்தில் மாத்திரம் பால் திருட்டார்த்தமாகக் கூறப்பட்டது. நெய் ஒருபாகத்தில் புழுவாகப் பரிணமிப்பது போல் மாயையும் ஒரு பாகத்தில் பரிணமிக்கின்றது. ஆகையால் குற்றமின்மை காண்க என்க. (௩௮)

(அ—கை) இவ்வாறு கடத்திற்கும் ஒன்றன்பின்னொன்றாய் நித்தியப் பொருளை முதற்காரணமாக உடையதாயிருக்குத்தன்மையைச் சாதித்துவிட்டு விடயத்தைக் கூட்டி முடிக்கின்றார்.

(௩௮இ) ஆகையால் பிரதித்தமாய் விளங்கும்படி கூறப்பட்ட நித்தியமான முதற்காரணத்தையுடையது என்னும் விசேடணத்தையுடைய கடம் என்னும் திருட்டார்த்தம் பொருத்தமுடையதேயாகும் என்பதாம். (௩௮இ)

(அ—கை) * பாரிசேட அனுமானத்தினாலும் கிந்துகின் நித்தியைக் கூறுகின்றார்.

(௩௯இ) சுத்தாத்துவாகிற்கு அசத்தமாயையும் முதற் காரணமாதலில்லை. ஈசுவரனும் முதற்காரணமாதலில்லை. பாமா

* பாரிசேடம்—மூவரில் இருவர் சர்வவல்லொளின், மற்றவன் சர்வவென்பது.

ஊவும் முதற்காரணமாதலில்லை. விவசத்தியும் முதற்காரணமாதலில்லை. எனவே பாரிசேடத்தால் விந்துவே (சுத்தமாயையே) முதற்காரணமென்பது சித்தித்தது என்பதாம். (௩௬இ)

(அ—கை.) அவற்றுள் அசுத்தமாயை முதற்காரணமாதலில்லை என்பதைச் சாதிக்கின்றார்.

(௪௦இ) முன்னர்க் கூறிய நான்கு பொருள்களுள் அசுத்தமாயை யென்று யாதொன்று கூறப்பட்டதோ அது அனந்தேசருடைய சத்தியால் கலக்கப்பட்டுக் கலை முதல் பிருதிவி ஈரூனதத்துவக் கூட்டத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை.) அவற்றுள், அசுத்தமாயை யென்று யாதொன்று கூறப்பட்டதோ அது அனந்தேசருடைய சாமர்த்தியத்தால் கலக்கஞ்செய்யப்பட்டுத் தனது காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அவ்வாறே சுத்தத்துவாவில் சிவன் கருத்தா; அசுத்தத்துவாவில் அனந்தேசுவரர் கருத்தாவென்று கிரணுகமத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க. (௪௦இ)

(அ—கை.) மேற் கூறப்பட்ட விஷயத்திற்கு ஏதுக்களைக் கூறுகின்றார்.

(சு—சஉ) அசுத்தமாயும் ஜடமாயும் இருத்தலாலும், அவ்வாறே மோகத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலாலும், துக்கத்தின் சேர்க்கையாலும், மாயாசம்பந்தமானமலம் கன்மமலம் ஆணவமலம் என்னுமிவற்றின் சேர்க்கையாலும், எல்லா ஆன்மக்களுக்கும் போககியமாயிருத்தலாலும், பரிணாமத்தின் கூட்டமாயிருத்தலாலும், அசுத்தமாயையானது அனந்தேசுவரரால் கலக்கஞ்செய்யப்பட்டு அசுத்தத்துவாவைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை.) யாதொரு காரணத்தால் இந்த அசுத்தத்துவாவிற்கு அசுத்தத்தன்மையும் சடத்தன்மையுமிருக்கின்றதோ அதனாலும், மோகத்தை யுண்டுபண்ணுதலாலும், துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுதலாலும், மும்மலமுடைய உயிர்களுக்கே தேகம்

இந்நிரிய முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்தலால், ஆன்மாவல்லாத பொருளை ஆன்மாவென எண்ணும்படி செய்வதான மாயேயமலம், சுகம் துக்கம் மோகமென்னும் இவற்றிற்குக் காரணமான மயக்கம் ஆசை முதலிய பாஷ்பிரத்திய ரூபமான கன்மமலம்; அநாதியே ஆன்மாவை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் பசுத்தன்மையெனப்படும் ஆணவமலமென்னும் இம்மூன்று மலங்களின் சம்பந்தமிருத்தலாலும், மும்மலங்களின் சம்பந்தம் பற்றிப் புலன முதலியவற்றின் வாயிலாக எல்லா ஆன்மக்களுக்கும் போககியப் பொருளாயிருத்தலாலும், பலவிதமான கன்ம பலன்களின் அனுபவத்திற்குச் சாதனங்களான பலவிதங்களான பரிணாமக் கூட்டத்தாலும், இவ்வாறு பல காரணங்களால் அசுத்தமாயையானது அனந்த தேவரால் கலக்கப்பட்டு அவ்விதமான காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது. சுத்தனான சிவனுக்கு அசுத்தமான அத்துவாவிஷயத்தில் கருத்திருத்தன்மை கூடாதாகையாலென்க. அவ்வாறாயின், சிவன் எல்லாவற்றிற்கும் கருத்தாவென்பது எவ்வாறு கூடுமெனில், இந்தக் கேள்வி பொருந்தாது. சிவன் அசுத்தத்துவாவை நேரே தோற்றுவிக்கவில்லை என்று இவ்விடத்தில் விலக்கப்பட்டதேயன்றி அனந்தர் வாயிலாகக் கருத்தாவாயிருக்கும் எவதல்செய்யுக் கருத்திருத்தன்மை விலக்கப்படவில்லை. எதனாலெனின், அனந்தேசுவருக்கும் சிவனுடைய அறிட்டானமின்றிக் கருத்திருத் தன்மையிலில்லா யாகையாலென்க. (சு—சஉ)

அ—கை இவ்விடத்தையே விரிவாய்க் கூறுகின்றார்.

சு—சச. அசுத்த மாயையானது யாதொரு காரணத்தால் வேறு சடப்பொருளால் வியாபிக்கப்பட்டும், பரிணாமத்துடன் கூடியும் இருக்கின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் கலை முதலியவற்றைத் தோற்றுவிப்பதில் தேகம் முதலியவற்றோடு கூடினவனாயும், பிறனொருவனுக்கு அடக்கினவனாயுமுள்ள புருடனை நிச்சயமாய் விரும்புகின்றது. எதனாலெனின், பொன்னுடைய கிரீடத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் தட்டாண் விரும்புவது போலுமென்க என்பதாம்.

(உரை.) அவ்வாறுபின் சுத்தாத்துவாவைத் தோற்றுவிப்பதில் சிவன் கருத்தாவாகையால் சிவனுக்கும் சரீரம் இத்திரிபமுதலியவற்றின் சேர்க்கைவேண்டுமெயினில், வேண்டுமெனில், எதனாலெனில், சிவன் நித்தியமாயும், நின்மலமாயும், அதிசயமற்றதாயுமுள்ள, எல்லாப்பொருள்களையும் விடயமாகக்கொண்ட ஞானநிரியைகளுடன் கூடியிருத்தலாலென்க. அன்றியும் சரீரமில்லாத ஆன்மாவிற்குத் தனது சரீரத்தைத் தொழிற்படுத்தும் விஷயத்தில் கருத்திருத்தன்மை காணப்படுவதாலும், சரீரமில்லாமலே சிவனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை கூடுமென்க. அனந்ததேவருக்கோவெனில், அதிகார மலச்சேர்க்கை இருப்பதுபற்றி அவருடைய கருத்திருத்தன்மை சரீரத்தோடு கூடியே நிகழ்மென்க. (சுரு-சச)

(சுரு.) (ஆகையால்) அத்தகைய இந்த மாயையானது யாதொரு காரணத்தால் விகற்ப ஞானத்திற்கு விடயமாயிருக்கின்றதோ, அத்தக்காரணத்தால் ரூபவனால் மண்போல அனந்ததேவரால் கலக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை.) சவிகற்ப அறிவிற்கு விடயமான பொருளிற்குள் சரீரமுடையவர்களுக்குக் கருத்திருத்தன்மை காணப்பட்டிருக்கிறதென்பது கருத்து என்க. (சுரு)

(அ—கை.) இவ்வாறு கூறியதனால் பயன் என்னை என்பார்க்கு விடை கூறுகின்றார்.

(சுரு.) ஆன்மாவிற்குச் சவிகற்ப அறிவானது சொற்களை அனுசரித்தே உண்டாகிறது என்பதாம்.

(உரை.) சவிகற்ப அறிவானது இது கடமென்னும் ஆராய்ச்சி ரூபமான சொல்லின் தோற்றத்தினற்றான் ஆன்மாவின் விடத்தில் நிகழ்கின்றது என்க. (சுரு.)

(அ—கை.) இவ்வாறு கூறியதனால் என்னை பயனென்பார்க்கு விடைகூறுகின்றார்.

(சுரு.) வாக்குரூபமான சொல்லானது அனந்த தேவருக்குப் பொருளினறிவு உண்டாவதன்பொருட்டு வைகரிமுதலிய வேறுபாட்டால் நான்கு வகையாக விகுதியின் கலக்கத்தாலுண்டாகின்றது என்பதாம்.

(உரை.) அனந்ததேவருக்குச் சவிகற்ப அறிவு உண்டாவதன்பொருட்டுச் சத்தம் அவசியம் வேண்டப்படுகின்றது. அப்பொழுது அசுத்தாத்துவா தோன்றாமையால் தூலாகாத் திருந்து சத்தம் தோன்றப் பென்பது கூடாது. ஆகையால் சிவனால் கலக்கப்பட்ட விகுதியிலிருந்தே சத்தத்தோன்றுகின்றது. இந்தச் சத்தத்திற்கு வைகரி முதலிய நான்கு வேறுபாடுகள் பின்னர் கூறப்போகின்றார். ஆகையால் சத்தத்திற்கு முதற்காரணமாகவும் விகுதி சித்தித்தது என்க. (சுரு.)

(சுரு.) (அன்றியும்) சத்தவிகுதியா சரீரம் உடையவராயும் பகவானாயுமுள்ள அனந்த தேவர் அசுத்தமாயையைக் கலக்கஞ் செய்கிறவராகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார். சத்தவிகுதியானது விகுதிவைச்சார்ந்த தத்துவமென விகுதிவான்களாக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை.) அனந்ததேவருக்கு விகுதியின் சம்பந்தமான வடிவச்சேர்க்கை உண்டென்பது சாத்திரங்களில் கேட்கப்படுகிறது. ஆகையால், அனந்ததேவருடைய வடிவத்திற்கு முதற்காரணமாகவும் விகுதிவென்பது சித்தித்ததென்க. (சுரு.)

(அ—கை.) இவ்விஷயத்தைக் கூட்டிமுடிக்கின்றார்.

(சுரு.) ஆகையால் அசுத்த மாயையானது முதற்காரணமாக ஆகிறதெனில், அவ்வாறே பாமசிவனும் முதற்காரணமானவெனில் என்பதாம்.

(உரை.) சுத்தாத்துவாவில் விகுதிவே முதற்காரணமென்பது கருத்து, பிரசித்தம்நிறதாய்ச் சொல்லப்பட்ட முதற்காரணமான விகுதிவால் பயன் என்னை? பாமசிவனாவது ஆன்மாவாவது சிவசத்தியாவது முதற்காரணமாயிருக்கட்டும் என்பார்க்கு அது

பொருந்தாதென “அவ்வாதே பரமசிவனும்” என்ற பிற்பகுதியால் கூறுகின்றார் என்க. (ச.அ)

(ச.க) அறிவுடைப் பொருள்களாயிருத்தலாலும், விருத்தி பரிணாமமென்னும் இரண்டில்லாமையாலும், ஆன்மாவும் சிவ சத்தியும் முதற்காரணமாதலில்லை என்று அறியத்தக்கது. இவ் விஷயத்தின் விரிவு பின்னர் கூறப்பட்டுவருகின்றது என்பதாம்.

(உரை.) மண்முதலிய முதற் காரணங்களுக்குச் சடத்தன்மை காணப்பட்டிருக்கின்றது. சிவன் ஆன்மா சத்தி என்னும் இம் மூன்றும் சேதனப்பொருளாகையால் அவைமுதற்காரணமாதற்கு உரிமையுடையனவல்ல. அன்றியும், முதற்காரணமோவெனில், பால் திராய்ப்பரிணமிப்பதுபோல் பரிணாமத்தாலாவது, அல்லது ஆடைவீடாவதுபோல் விருத்தியினாலாவது காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும். சிவன் ஆன்மாசத்தி என்னும் இம்மூன்றும் விகாரமில்லாப் பொருள்களாகையால் இவற்றிற்கு விருத்தியும் பரிணாமமும் நிகழ்கிறதில்லை. இம்மூன்று பொருள்களையும் விகாரமுடையதெனக்கொண்டால் சடத்தன்மை அகித்தியத்தன்மை முதலிய குற்றங்கள் நிகழும். இவ்விஷயத்தின் விரிவு இப்பிரகாரணத்திலேயே பின்னர் கூறப்பட்டுவருகின்றது. தத்துவப் பிரகாச வியாக்கியானத்திலும் நம்மால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க. (ச.க)

(அ—கை.) வேறுபடியாலும் விர்துவண்டென்று சித்திப்பதைக் கூறுகின்றார்.

(ச.க.இ) ஆன்மாக்களுக்கு அறிவில் ஏற்றத்தாழ்வு காணப்படுகின்றது. இந்தக்காரணத்தாலும் விர்துவண்டென்பது அறியப்படுகின்றது என்பதாம். (ச.க.இ)

(அ—கை) ஏற்றத்தாழ்வைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(இ.இ) சில ஆன்மாக்கள் சிறந்தவும் சிறுதொழிலும் உடையாய்க் காணப்படுகின்றன. சிலர் மிகுதியான அறிவும் தொழிலுமுடையாய்க் காணப்படுகின்றனர். வேறு சிலர் எல்

லாப் பொருளையு மறிந்தவராயும் எல்லத்தொழிலையுஞ் செய்வராயும் காணப்படுகின்றன என்பதாம். (இ.இ)

(அ—கை.) இவ்விதமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் அவர்களுக்குத் தானாகவே நிகழாதெனக் கூறுகின்றார்.

(இ.க) ஆன்மாவானவன் சேதனனாகவும் நித்தியனாகவும் விகாரமற்றவனாகவும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை.) எக்காலத்தும் அளவற்ற கடம் படம் முதலிய வற்றை விடயமாகக்கொண்ட அறிவை அறிபவனுயிருத்தலால், ஆன்மா * சுவப்பிரகாசனுய்ச் சித்தித்திருக்கின்றமையாலும், மறு பிறப்பில் பயன்றும் கன்மபலங்களை அனுபவிப்பவனுயிருக்கின்றமையாலும், ஆன்மாவிற்குச் சேதனத் தன்மையும் நித்தியத் தன்மையும் சித்தித்தனவென்பது சிவாகமங்களிற் கேட்கப்படுகின்றது. அவ்விரண்டும் சித்தித்தமையினாலேயே அவனுக்கு விகாரமும் நிகழ்கிறதில்லையென்க. (இ.க)

(அ—கை) இவ்வாறன்றி ஆன்மாவை விகாரமுடையவனென்று கொள்ளில் குற்றமெனக் கூறுகின்றார்.

(இ.க.இ) ஆன்மா விகாரமுடைய பொருளாயிருக்குமாயின் விகாரமுடைய கடம் சுவர் முதலியனபோல் சடத்தன்மையும் அகித்தியத் தன்மையும் உடையதெனப்படும் என்பதாம். (இ.க.இ)

(அ—கை.) இந்த நியாயம் சிறச்சுத்யிலும் ஏற்றிக்கொள்ளத் தகுந்தது. தரும் தருமிகளுக்கு வேறுபாடினமையாலெனக் கூறுகின்றார்.

(இ.இ) செந்துருபியான சத்தியும் அவ்வாதே நித்தியமாயும் விகாரமற்றதாயும் உள்ளது. விகாரமில்லாத ஆன்மாவிற்கும் சத்திக்கும் அநேகவிதமாயிருக்குத் தன்மை உபாதிதியினுண்டாகின்றது என்பதாம்.

* சுவப்பிரகாசம்—தானே பிரகாசிப்பது.

(உரை.) இவ்விஷயம் கம்மால் முன்னரே சக-வது கலேசத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே நாதகாரிகையிலும் ஆன்மாவும் சத்தியும் விகாரமற்றவையாகையால் அவை அநேகவிதமாக ஆவதற்கு உரியனவல்ல; விகாரமுடையனவாயின், சேதனத்தன்மை இல்லாதனவாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறதென்க. (௫2-இ)

(௫௩.) ஆன்மாவினுடைய சிற்சத்தியானது எத்தனோடு கூடியாய் சம்பந்தமான பொருள்களை யறிவதில் முயற்சிக்கின்றதோ, எந்த உபாதியால் வேறுபடுகின்றதோ, அதுவே, அநேகம் விருத்தியையுடைய வித்துவாகுமென்பதாம்.

(உரை.) ஆன்மங்களின் சிற்சத்தியானது, நாதருபமாய்ப் பரிணமித்ததாயும் பெயரிட்டு வழங்கக்கூடிய பொருள்களை விடயமாகக்கொண்ட அறிவிற்குச் சாதனமாயுமுள்ள எந்தப் பொருளோடு சேர்த்துமாயா காரியமான சங்கற்பப் பொருள் களையறிவதில் தொழிற்படுகின்றதோ, எதனுடைய ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள் தோறும் இன்றியமையாதவாயும், வேறுவேறாயும், நாதமென்னும் பெயருடையனவாயும் உள்ள தொழில் வேறுபாடுகளோடு கூடி வேறுவேறுகவே விளங்குகின்றதோ, அதுவே விந்துவென்பதும். இவ்விடயத்தைப் போற்றத் தகுந்த இராமகண்டர் நாதகாரிகையில் விரிவாய்க் கூறியுள்ளார். ஸ்ரீ காலோத்தரத்திலும் நாதமென்னும் சிறந்த காரணமானது எல்லா வுயிர்களிடத்திலும் இருக்கின்றதெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்க. (௫௩)

(அ—கை.) அவ்வாறாயின் ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள்தோறும் இன்றியமையாத கன்மத்தினால் போகாதுபவத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிகழ்வன்றவாறுபோலக் கன்மத்தினாலேயே ஆன்மாக்களுடைய அறிவில் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் நிகழ்வன்றவெனக் கொள்வோமென்பார்க்கு அது பொருத்தந்தெனக் கூறுகின்றார்.

(௫௪) யாதொரு காரணத்தால் போகத்திறனுடைய ஏற்றத்தாழ்வுகளும் பிரிதொன்றின் துணையோடு கூடிய கன்மத்தினால்

லேயே உண்டாகின்றனவோ, அந்தக் காரணத்தினால் அதுவான ஆன்மாவினுடைய அறிவு விஷயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் துணையை விரும்பாத கன்மத்தால் நிகழுமாறில்லை என்பதாம்.

(உரை.) கன்மமோவெனில், கலை முதலிய தத்துவபுவனங்களோடு கூடியே போகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் செய்கின்றது. அவ்வாறு கொள்ளாவிடில் பிரித்தி முதலிய தத்துவங்கள் பயனற்றனவாகும். இவ்வாறு ஆன்மாக்களின் அறிவிலுண்டான ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் நாதத்தைத் துணையாகக்கொண்டு தான் கன்மம் நிகழ்த்துகின்றது. தானே நிகழ்த்துகிறதில்லை என்க. (௫௪)

(அ—கை.) கன்மம் துணையாகக்கொண்டு ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிகழ்த்துமென்பதைப்பற்றியே இன்னும் கூறுகின்றார்.

(௫௫) கன்மம் போகத்தைச் செய்கின்றது. சத்தனம் முதலியன அத்தப்போகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் செய்கின்றன. கன்மமே ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் செய்யுமாயின் சத்தனம் முதலியன பயனற்றனவாய் ஆகும் என்பதாம்.

(உரை.) கன்மமானது போக ரூபமான பயனைமாத்திரம் தருமன்றிப் போகத்திலுண்டான ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தருவதில்லை. ஏற்றத்தாழ்வுகள் துணைக்கருவிகளின் ஏற்றத்தாழ்வுகளினூற்றான் நிகழ்வன்றவென்பது கருத்து. அவ்வாறாயின் ஆன்மாக்களுக்கு ஏற்றத்தாழ்வான சரீரங்கள் கன்மத்தினாலுண்டாவென்றவென்று கூறும் சுவாயம்புவ ஆகம வாக்யத்தால் கன்மமே ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் செய்கின்றவென்று கொள்ளக்கிடக்கிறதே எனில், அஃதுண்மையே. கன்மம் சாதனத்தில் ஏற்றத்தாழ்வாயுண்பண்ணி அந்தச் சாதனத்தின் வழியாய் பயனில் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் செய்கின்றது. சாதனத்தையின்றித் தானே ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் செய்யவில்லை * என்க. (௫௫)

* போகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்குச் சத்தன முதலியன போவச் சாதனமாகச் சரீரம் பிற்பதன்றிச் சரீரம் போகமன்று. சரீரத்தின் தோற்றத்தில் வேற்றுமையைச் செய்த போகத்தில் வேற்றுமையைச் செய்கின்றதென்பது கருத்து.

(அ—கை.) இவ்விஷயத்தையே நிச்சயப்படுத்துகின்றார்.
(இ—இ.) எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் விலக்குதல் கூட்டுதல் என்னுமிவை காரணமாக முயற்சி நிகழ்கின்றது என்பதாம்.

(உரை.) விரும்பத்தகுந்த பொருளிருக்குமாயின் விலக்கத் தகுந்தவற்றை விலக்குதற்கும், கூட்டத்தகுந்தவற்றைக் கூட்டுதற்கும் ஆன்மாக்களுக்கு முயற்சி நிகழ்கின்றது. விரும்பத்தகுந்த பொருளில்லையாயின் முயற்சி நிகழ்கின்றதில்லை என்க. (இதனும் பொருள்களே ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் செய்வின்றனவென்பது கருத்து.) (இ—இ.)

(அ—கை.) வேறுபாடுகளையும் விரும்புவனென்று நினைப்பதைக் கூறுகின்றார்.

(இ—இ.) ஐந்து பூதங்களுள் முதன்மையாயிருக்கின்ற ஆகாயமானது சூரியன்முதலிய சோடிகூட்டங்களுக்கு எவ்வாறு காரணமாயிருக்கின்றதோ, அவ்வாறே நிகரற்ற ஐசுவரியத்தை உடைந்த நிலத்தன்மையுடைய வித்தியை அவர்களின் போகாதி காரங்களுக்குக் காரணமான இந்த விரும்புவை அழிவற்ற பாச காரணமாகக் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை.) எவ்வாறு ஐந்து பூதங்களுள் முதன்மையான ஆகாயமானது இடங்கொடுப்பதனாலும், தூலமான சொற்கள் விளக்கஞ்செய்வதனாலும், சூரியன் முதலிய சோடிக் கூட்டங்களினுடைய போகாதி காரங்களில் காரணமாயிருக்கின்றதோ அவ்வாறே சுத்தாத்துவாவில் விரித்தென்றவர்களாயும் சருவஞ் சூத்தன்மை சருவகருத்திருத்தன்மை என்னும் நிவத்தன்மை உடையவர்களாயிருக்கும் வித்தியேசவார் முதலியோருக்கு, இடங்கொடுப்பதனாலும், சுத்தத்துக்கு இடமாயிருத்தலாலும், இவர்களுடைய போகாதி காரங்களுக்குக் காரணமாய் விரும்புவென் னும் மகாமாயை உண்டென்பது நினைத்தது. இந்தவிரும்புவையே அழிவில்லாமையற்ற மேன்மையுடைய பாசமாகச் செய்வது ஆகம அறிவுடையோர் கூறுகின்றனர். அபராகாசத்திற்குச் சுத்தாத்துவாவில் சம்பந்தமில்லாமையால் என்க. (இ—இ.)

(அ—கை.) விரும்புவிற்கு முன்னர்க்குறப்பட்ட சவிகற்ப அறிவிற்கு உபயோகமாயிருக்குந் தன்மையை இப்பொழுது முடித்துக்காட்டுகின்றார்.

(இ—இ.) விரும்புவே, சவிகற்ப அறிவுகளில் தனது தொழில் வேறுபாடுகளுடைய சேர்க்கையால் அறிவைத் தோற்றுவித்து விகற்பமென்னும் பெயரை அடைகின்றது என்பதாம்.

(உரை.) விரும்புவே சுத்தத்திற்கு முதற்காரணமாயிருத்த லால், சூக்குமை முதல் வைகரி ஈறான சொல்ரூபமான தனது தொழில்களின் சேர்க்கையால் இந்தக்கடம் செம்மையாயிருக் கின்றது வட்டமாயிருக்கின்றதென்னும் ஆராய்ச்சி ரூபமான விகற் பத் தோற்றத்தால் ஆன்மாவிற்கு விகற்பத்துடன் கூடிய அறி வையுண்டு பண்ணுகிறது. அவ்வாறே ஒரு பொருளைப் பார்த்த மாதிரியில் நிகழ்விகற்ப அறிவு முதலிலுண்டாகின்றது. அந்த நிகழ்விகற்ப அறிவு பாலன் ணமை முதலியோருடைய அறிவிற்குச் சமானமாய்ப் பொருள் மாதிரித்தை விடயமாகக் கொண்டிருக் கிறது. அதன்பின்னர் பொருளின் தருமங்களான சாதி உருவ முதலியவற்றுடன் கூடி அப்பொருள் புத்தியாலறியப்படுகின் றது. அதுவும் பிரத்தியக்ஷமென்றே கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற தென்பப் பெரியோர்களுக்கூறுகின்றனர் என்க. (இ—இ.)

(இ—இ.) இந்தச் சவிகற்ப அறிவானது பிரத்தியக்ஷமாயிருத் தலால் இதனைப் பாவனை என்னும் பெயர் பூண்ட சமஸ்காரமாகக் கொள்ளக்கூடாது. சமஸ்காரங்களோ வெனில் நினைவிற்கு ஏது வாக இருக்கின்றன, நம்முடைய பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விடயங்க ளல்ல என்பதாம்.

(உரை.) இந்தச் சவிகற்ப அறிவானது முன்னனுபவிக்கப் பட்ட பொருளின் வாசன ரூபமான சமஸ்காரமாகக் கொள்ளத் தகுந்ததன்று. எதனாலெனின், சமஸ்காரம் அனுமானத்திற்கு விடயமாயிருத்தலால் என்க. இதுவே பிரத்தியக்ஷ அறிவா யிருக்கிறது. சமஸ்காரமின்றி நினைவு நிகழ்கின்றதில்லை ஆதலால்

நினைவு நிகழ்தற்குச் சமஸ்காரம் உண்டென்பது கொள்ளப்படுகின்றது என்க. (௫௧)

(அ—கை.) அவ்வாறாயின் நிச்சயமானது புத்தியின் காரியமாகையால் புத்தியின் பரிணாம பேதமே சவிகற்ப அநிவாகம் என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(௫௧இ) இந்தச் சவிகற்ப அநிவானது மாயைக்கு மேலும் உண்டாகின்றமையால் புத்தியின் பரிணாமாவதில்லை என்பதாம்.

(உரை) புத்தியானது நிச்சய அநிவிற்கு ஏதுவாயிருந்தும் விந்துவின் காரியமான சொல்லின் துணையினாலேயே சவிகற்ப அநிவானது உண்டாகின்றதென்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் சுத்தாத்மாவில் புத்தியில்லாவிடினும் வாக்குச் சத்தியின் வழியாக வித்தியேசுவரர் முதலியோருக்குச் சவிகற்ப அநிவ நிகழ்கின்ற தென்க. (௫௧இ)

(௫௦—௬௧) (ஆகையால்) அவ்வாறே வித்தியேசுவரரான அனந்தர் அணுவாயிருந்து கருத்தாவாயிருத்தலால், நம்போன்ற வர்களாலேவத் தருந்த சேவகர்போல் சவிகற்ப அநிவோடு கூடினவாய் மாயையைக் கலக்கஞ் செய்து தனது சாமர்த்தியத்தால் படைத்தலைச் செய்கின்றனரென்பதாம்.

(உரை.) அனந்தர் அணுபக்கமாகையால் அநிகார மலத்தின் சேடத்தால் ஏவத்தருந்தவராயிருத்தலால், சவிகற்ப அநிவினுடைய சேர்க்கையினாலேயே அவருக்கு அசுத்த மாயையைக் கலக்குந் தன்மை நிகழ்கின்றது. நிருவிகற்ப மாத்திரத்தால் சிவன் விந்துவைக் கலக்குவதுபோல் அனந்தர் கலக்கஞ் செய்கின்றார்களென்பது கருத்தென்க. (௫௦—௬௧)

(அ—கை.) இவ்வாறு அனந்த தேவருக்குச் சவிகற்ப அநிவினுடைய சேர்க்கையினாலேயே கருத்திருத்தன்மை யிருத்தலால், வித்தியேசுவரர் முதலியோருக்கு விந்துவானது சொல்லின் வழியாகச் சவிகற்ப அநிவிற்குக் காரணமாயிருத்தல்பற்றி

விந்துவுண்டென்பது நித்திரத்தென்று கூறிவிட்டு, இனி இந்த விந்துவின் விஷயத்தில் பிறருடைய கொள்கையைக் கூறுகின்றார்.

(௬௨) விருத்தி பரிணாமென்னு மிவற்றின் வேறுபாட்டால் வாதஞ் செய்கின்ற வேறு சில ஆசிரியர்களும் மேலே கூறப்பட்ட விசேடணங்களைபுடைய இந்த விஷயத்தை வேறுவிதமாகக் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) மேலே கூறப்பட்டவாறு சவிகற்ப அநிவின் சேர்க்கையால் அனந்தருக்குக் கருத்திருத்தன்மை உண்டென்பதைப் பற்றிச் சிலர் வேறுவிதமாகச் சாதிக்கின்றனரென்க. (௬௨)

(௬௨இ) யாதொரு காரணத்தால் இந்த அனந்தர் பரிணாமத்திற்குக் கருத்தாவாயிருக்கின்றாரோ, விருத்திற்குக் கருத்தாவாயில்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் அவ்வித சவிகற்ப அநிவோடு கூடினவராவர் என்பதாம். (௬௨இ)

(அ—கை.) இதனையே சாதிக்கின்றார்.

(௬௩இ) இந்தப் பொருள் இவ்வாறு நம்மால் கலக்கஞ் செய்யப்பட்டு நம்முடைய விருப்பத்தை நிச்சயமாய் நிறைவேற்றுகின்ற எவனாகின்றாரோ, அந்தச் சத்திவாய்த்த புருடனே பரிணாமமடைதற்குரிய பொருள்களுக்குக் கருத்தாவாயிருக்கின்றனரென்பதாம். (௬௩இ)

(அ—கை.) விருத்தி கருத்தாவுக்கு இவ்வாறு சவிகற்ப அநிவின் சேர்க்கை கிடையாதெனக் கூறுகின்றார்.

(௬௪) பரிணாமமுடைய பொருள்களினுடைய இந்தத் தருமமானது, விருத்தியுடன் கூடிய பொருள்களில் வேறுவிதமாக நிகழ்கின்றது என்பதாம். (௬௪)

(அ—கை.) இவ்விஷயத்தை விரிவாய்க்குறித் தொடங்கிச் சவிகற்ப அநிவிற்குமுன் நிருவிகற்ப அநிவ இன்பமையானது உண்டாகவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(௧௫) அவ்வாறே அனைவரும் நிருவிகற்பத்தை யுடையதாயிருக்கும் வண்ணம் ஒரு பொருளை அறிந்து சவிகற்பமாயறினென. இவ்வாறு கூறவில்லையாயின் வரம்பின்றி யோடுதலென்னும் குற்ற நிகழ்மென்பதாம்.

(உரை.) நிருவிகற்ப அறிவின் நிகழ்ச்சிக்குப் பின் சவிகற்ப அறிவு நிகழ்கின்றதென முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சவிகற்ப ஞானத்திற்கு முன் நிருவிகற்ப ஞானத்தைக் கொள்ள வில்லையாயின், ஞானத்திற்கு வரம்பின்றி யோடுதலென்னும் குற்றம் நிகழ்கின்றது. எவ்வாறெனில், நிருவிகற்ப அறிவானது பொருளை மாத்திரம் அறிவென்றமையாலும், இத்தன்மையுடைய பொருளை அறிந்ததை அறியாமையாலும், அத்தகைய அறிவு எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் சமமாக நிகழுமாயினால், ஒரு பொருளினிடத்து நிகழ்பெறுமைபற்றி ஞானத்திற்கு வரம்பின்றி யோடுதலென்னும் குற்றம் நிகழுமாறு காண்க. ஆகவே கூட அறிவு பட அறிவென்னும் முறைமை பொருத்தமற்றதாகும் என்க. (௧௫)

(௧௬—௧௭இ) சவிகற்ப அறிவானது அறிவிறென்னும் அறிவு ரூபாயிருத்தலால், அனந்தாலும் சொல்லால் வியாபிக்கப்பட்ட அறிவான சவிகற்ப அறிவால் எல்லாப் பொருள்களும் அறியப்பட்டு இச்சிக்கப்படுகிறது. செய்யவும்கூறாது என்பதாம்.

(உரை.) யாதொரு காரணத்தால் சவிகற்ப அறிவானது அறிவிறென்னும் அறிவுரூபாயிருத்தலால் ஆராய்ச்சி ரூபமாயும் உள்ளே சொல் ரூபமாயும் உள்ள சொல்லால் வியாபிக்கப்பட்டுத் தோன்றுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் சொல்லால் வியாபிக்கப்பட்ட சவிகற்ப அறிவு உண்டானபின்னரே, அனந்தர் அசுத்த மாயையை அறிந்து கலக்கஞ் செய்கின்றார். அறி யாததொன்றைச் செய்யமுடியாதாகையா லென்க.

(௧௬—௧௭இ)

(அ—கை.) மிருத்தி கருத்தாவான பாமசிவனுக்கு மித்துவைக் கலக்கஞ் செய்யும் மிஷ்யத்தில் சவிகற்ப அறிவின் துணை டெடயாதெனக் கூறுகின்றார்.

(௧௭—௧௭இ) மித்துவிற்கு ஆடை ருடியால் மிருத்தி யடைவதுபோல் மிருத்தியே கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், சிவபெருமான் நிருவிகற்ப அறிவோடு மித்துவை அறிட்டிக்கின்றான் என்பதாம். (௧௭—௧௭இ)

(அ—கை.) பரிணாமத்தைச் செய்யும் அனந்தருக்குச் சவிகற்ப அறிவின் துணை உண்டென முடித்துக் காட்டுகின்றார்.

(௧௮) யாதொரு காரணத்தால் மாயை பரிணாமமுடையதாயிருக்கிறதோ, அந்தக் காரணத்தால் அனந்தர் மாயையைச் சவிகற்ப அறிவோடு கூடாமல் கலக்கஞ் செய்கின்றாரில்லை என்பதாம். (௧௮)

(அ—கை.) இவ்வாறு புறமதத்தைக் கூறி, இனி அதற்குக் குற்றம் கூறுகின்றார்.

(௧௯) யாதொரு காரணத்தால் குடிசைச் செய்பவனுடைய அறிவும் சவிகற்பமாகக் காணப்படுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் மிருத்தி பரிணாமங்களால் கருத்திருத்தன்மையில் வேறுபாடு நிச்சயிக்கப்படவில்லை என்பதாம்.

(உரை.) இவ்வாறான குற்றமானது புறமதத்தை ஒத்துக் கொண்டு கூறப்பட்டது. நித்தாந்தமாகக் கூறப்படவில்லை. எதனாலெனின், மித்துவிற்கும் தத்துவம் புலனம் முதலிய ரூபமாய்ப் பரிணாம முண்டென்பது னுக்களிற் கேட்கப்படுதலானும், மிருத்திபரிணாமமென்னு மிவற்றிற்கு மிகுதியான வேறுபாடு இல்லாமையானுமென்க. (௧௯)

(அ—கை.) இனி மித்துவின் பரிவாயப் பெயர்களைக் கூறுவீனார்

(எ௦—எ௦இ) சத்த தத்துவம், அகோஷை, வாக்கு, பிரம்மம், குண்டலிநி, துருவை, வித்தை, சத்தி, பரை, நாதம், மஹாமாயை, ஆகாயம், அநாகதமென்று இவ்வாறாக வித்துவாக்களால் விந்துவானது கூறப்படுகின்றது என்பதாம். (எ௦—எ௦இ)

(அ—கை.) இனி விந்துவினுடைய ரூக்குமை முதலிய சத்த விருத்திகளை ஓடுக்க முறையாகக் கூறுகின்றார்.

(எக்) யாதொரு விந்துவினுடைய தொழில்களால் வியாபிக்கப்பட்டு அணுக்கள் மூன்று வகையினராயிருக்கின்றனரோ, அவ்விதமான தொழில்கள் விந்துவிற்கு நான்கு உள்ளன என்பதாம்.

(உரை.) இவ்விதமான நால்வகைத் தொழில்களின் சேர்க்கையால் ஆன்மாக்கள் உத்தம அறிவு மத்திம அறிவு அத்தம அறிவு என்னும் இவற்றுடன் கூடினவர்களாக ஆகின்றனரென்க. (எக்)

(அ—கை.) அத் தொழில்கள் இவையெனக் கூறுகின்றார்.

(எகஇ) வைகரி, மத்திமை, பைசந்நி, ரூக்குமை எனத் தொழில்கள் நான்காகின்றன என்பதாம்.

(உரை.) ஆகையால் இந்த நான்கு வாக்குக்களுக்கு முதற் காரணமாக விந்து வுண்டென்று சித்தித்ததென்பது கருத்தென்க. (எகஇ)

(அ—கை.) வைகரியின் சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.

(எஉ—எ௩.) அந்த நால்வகை வாக்குகளுள், எந்த வாக்குச் சுரோத்திர இந்நிரியத்தால் அறியத் தருந்ததாயும் அந்தந்தத் தானங்களில் வாயுவை அடக்குமிடத்துச் செய்யப்பட்ட எழுத்தின் தோற்றமுடையதாயும் இருக்கின்றதோ அதுவே வைகரியாம். இந்த வைகரியானது உபயோகிப்பவர்களுடைய பிராணவாயுவின் றொழிலை மிகுதியும் காரணமாகவுடையது என்பதாம்.

(உரை.) இவ்வாறே ஆகாயம் காற்று என்னுமிவற்றும் றோன்றிச் சீரத்திலிருந்து வெளியே வரும் நாதமானது முதத்தை யடைகின்றது. அது ஒவ்வொரு தானங்களிலும் பிரிக்கப்பட்ட தாய் அக்காமாயிருக்குந் தன்மையை யடைகின்றது. அதுவே சொல்லெனப்படுமென்று பெரியோரும் கூறியிருக்கின்றனரென்க. (எஉ—எ௩.)

(அ—கை.) மத்திமையின் சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.

(எசு—எசுஇ) புத்தியைப்பற்றினதாயும், புத்தியிலிருக்கும் எழுத்துக்களின் முறையை அனுசரித்ததாயும், உள்ளே சொல்லுபவாயும் இருக்கும் வாக்கானது மத்திமையெனப் பெயர்பெறும். இந்த மத்திமை வாக்கானது செவிக்குப் புலப்படுவதில்லை. பிராணவாயுவின்றொழிலைக் கடந்திருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) ஆராய்ச்சி அறிவுரூபமான இந்த மத்திமையானது தூலமாகிய வைகரிக்குக் காரணமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறதென்க. (எசு—எசுஇ)

(அ—கை.) பைசந்நியின் சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.

(எஊ—எஊஇ) எழுத்துக்களின் பிரியின்றி அடக்கப்பட்ட முறையை யுடையதாயும், * மயில் முட்டையினுள்ளிருக்கும் கருப் போன்றதாயும், ௦ சுயம்பிரகாசமாயுமுள்ள வாக்கு பைசந்நி எனப்படும் என்பதாம்.

* மயில் முட்டையினுள்ளிருக்கும் கருவானது வேற வேற பிரிக்கப்படாத கருப்பு, பச்சை, செம்மை, மஞ்சள் முதலிய திற முடையதாயிருக்கின்றது போலப் புத்தியைப் பற்றாத்குமுன் வெளிப்படையாகப் பிரிக்கப்படாத கார முதலிய எழுத்துக்களின் கூட்ட விசேடத்தையுடையதாய் இருக்கின்றதென்பது கருத்து.

௦ சுயம்பிரகாசம்—பொருளை வினக்காது குக்குமாய் கிற்பது.

(உரை) இந்தப் பைசுத்தியே அக்கரவிற்துவென முன்னர்க் கூறப்பட்டது என்க. (எஃ-எஃஇ)

(அ—கை) இனி, பொருள்களின் அறிவிற்குக் காரணமாக முன்னர்க் கூறப்பட்டதாயும் நாதமென்னும் மறுபெயர் கொண்டதாயும் உள்ள ருக்குமவாக்கின் நிலையைக் கூறுகின்றார்.

(எஃ) பொருள்களினுடைய சாமானிய சொரூபத்தை விளக்கஞ்செய்வதாயும், பைசுத்தி முதலிய வாக்குக்களைப்போல் நாமம் இல்லாததாயும், புத்தியிலிருப்பதாயுமுள்ள வாக்கு ருக்குமையென்படுமென்பதாம்.

(உரை) சுழுத்தி அவத்கையிலும் இந்தச் ருக்குமவாக்கு விளக்குவதுபற்றி இது நாமத்தொது எனக் கூறப்பட்டதன்றி, நித்தியமாயிருப்பதுபற்றிக் கூறப்படவில்லை. எதனாலெனின், ஒவ்வொரு புருடர்களிடத்தும் வேறுவேறுபுருத்தலின் அநேகமாயிருப்பதாலும் அசேதனமாயிருப்பதாலும் அது காரியப்பொருளாதலினென்க. காரியமாயிருப்பதுபற்றித்தான் பாகித்து இதற்குக் காரணமெனக் கூறப்பட்டதென்க. (எஃ)

(அ—கை) அந்தச் ருக்குமவாக்கையே விசேடித்துக் கூறுகின்றார்.

(எஃஇ) இந்தச் ருக்குமவாக்கின் சொரூபம் காணப்பட்டால் அநிகாரம் ஒழிவையடைகின்றது என்பதாம்.

(உரை) யாதொரு ருக்கும வாக்கின் சொரூபத்தை ஆன்ம சொரூபத்தின் வேறுபாடு பிரித்து அறிந்த பின்னர்தான் புருடனுக்குப் போகாநிகாரம் நீங்குகின்றது. அவ்வாறாயின் ருக்கும வாக்கு ஆன்மா என்னுமிவற்றின் சொரூபத்தினுடைய பருத்தறிவினாலேயே முத்தி நிகழுமாயின் தீக்கை பயனற்றதாகுமெனில், ஆகாது. மலமானது நிரவியமாகையால், நிரவியமான கண்ணின் படலம் கண் வயிற்றியனுடைய தொழிலால் நீங்குமாறுபோல, தீக்கையென்னும் பரமவினுடைய தொழிலினாலேயே மலம் நீங்குமென்க. (எஃஇ)

(அ—கை) சத்தத்தையே பிரமமெனக் கூறுகின்றவர் ருக்குமவாக்கின், பருத்தறியின்மையால் இந்தச் ருக்குமவாக்கை ஆன்மாவிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தில் இருப்பதாக எண்ணுகின்றனரெனக் கூறுகின்றார்.

(எஃ) பறினாறு கலையினையுடைய புருடனிடத்தில் இந்தச் ருக்குமவாக்கை அபிரூபதையெனப் பெயர்கொண்டிருக்கிறதாகக் கூறுகின்றனர் என்பதாம். (எஃ)

(அ—கை) இந்த சத்தப் பிரமவாதிகளுக்கு உள்ள மயக்கமில்வாமெனக் கூறுகின்றார்.

(எஃ—எஃ) யாதொன்றைப் பருத்தறி வென்னும் கத்தியால் பிளந்து ஆன்மாக்கள் சந்தேகம் நீங்கினவர்களாய் வெளிக்கிளம்புகின்றனரோ, அவ்விதமான சத்தப் பிரமமென்னுஞ் சூரியன், கேவலனாயும், பரமானந்த ரூபனாயும், நீரனாயும், எப்பொழுதும் கிளங்கித் தோன்றுபவனாயும், நாமமற்றவனாயும், உற்பத்தியற்றவனாயும், நிரமற்றவனாயும், கிராமற்றவனாயும், எல்லா வயிர்களினகத்தும் சஞ்சரிக்கின்றவனாயும் கிளங்குகின்றனரென்பதாம்.

(உரை) யாதொரு சூரியனை உண்மை அறிவென்றுக் கத்தியால் பிளந்து அதாவது ஆராய்ந்து உண்மையாய் அறிந்து சம்சாரத்திலிருந்து ஆன்மாக்கள் வெளிக்கிளம்புகின்றனரோ, அவ்விதமான சத்தப் பிரமமென்னுஞ் சூரியன் கண்ணுக்குப் புலப்படும் சூரியனைவிட வேறுபுள்ளவென்பது அவர்களுடைய மயக்கமென்க. (எஃ—எஃ)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தில் சித்தாந்தம் கூறுகின்றார்.

(எஃஇ) ஆன்ம சொரூபத்தை அறிந்த புருடர்கள் அந்தச் சத்தத்தைச் ருக்குமையென்னும் பெயரினையுடைய வாக்குவிரூத்தியே யென்று கூறுகின்றனரென்பதாம்.

(உரை) வடமொழிமூலத்தில் அதனையே என்றவிடத்துள்ள ஏகாரத்தைப் பிரித்து வாக்குவிரூத்தி என்றதொரு கூட்டி உரை கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆன்மசொருபத்தையறிந்த சைவர்களோவெனில், ரூத்ரு மையென்னும் பெயர்கொண்ட அந்தவாக்கை விந்துவின் காரியமான சத்தவிறுத்தியென்றே யெண்ணுகின்றனர். ஆன்மாவின்மீடம் சமவாய சம்பந்தத்திலிருப்பதாக எண்ணுகின்றனரில்லை. எதனாலெனின், அது விகாரமுடைய பொருளாகையாலும் சடப் பொருளாதலாலும் அதனுடைய சமவாய சம்பந்தத்தை ஆன்மாவிற்குக்கொண்டால் ஆன்மாவிற்கும் விகாரமுடையதார் தன்மை சடத்தன்மை முதலிய ரூற்றங்கள் நிகழாமாதலாலென்க. (௭௯இ)

(அ—கை.) இவ்வாறு விந்துவின் காரிய ரூபங்களான சத்த விறுத்திகளைக் கூறிவிட்டு இவ்விஷயத்தைக்கூட்டி முடிக்கின்றார்.

(அ௦) இந்தச் சத்தவிறுத்திகளான வாக்குக்கள் பந்தம் செய்வனவாய் ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள்தோறும் இன்றியமையாதிருக்கின்றன என்பதாம்.

[உரை.] இந்த வாக்குக்களுக்குக் காரியத்தன்மையும் சடத்தன்மையுமிருத்தலால் சித்துப்பொருளுடன் சமவாயம்பொருத்தமாகாது. ஆன்மாவைக் கட்டுப்படுத்துந் தன்மைதான் இவ்வாக்குக்களுக்குப் பொருத்தமாகும் என்க. [அ௦]

[அ௦இ.] (அவ்வாறாயினும்) இந்த வாக்கு விறுத்திகளினின்றும் ஆன்ம சொருபத்தை வேறுகப் புத்தகலர்கள் அறிகின்றனரில்லை என்பதாம்.

(உரை.) புத்தகலர்கள் என்பது மலமுடைய ஆன்மாக்களைக் குறித்தது. ஆன்மாக்கள் மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் இவ்வாக்கு விறுத்திகளைவிட ஆன்மசொருபத்தை வேறுகப் பிரித்தறியாது இவ்வாக்குக்களையே ஆன்மாவென மயங்குகின்றனரென்பது கருத்தென்க. (அ௦இ)

(அ—கை.) அவர்களுக்கு இவ்வாறு மயக்கம் நிகழ்ந்தமைக்குக் காரணம் இதுவெனக் கூறுகின்றார்.

(அக) பரமான்மாவென்பது வாக்கு ரூபமே. எதனாலெனின், வாக்கே ஆன்மாவெனச் சுருதி, கூறுகின்றமையாலென்பதாம்.

[உரை.] ஆன்மாவிற்கு வாக்குச்சத்தி முதலியவற்றுடன் உள்ள சேர்க்கை விஷயத்தில் அந்தவாத வாக்கியங்களாயுள்ள இந்தச் சுருதியின் பொருளையறியாமலிவ்வாறு மலமுடைய ஆன்மாக்கள் கருதுகின்றனரென்பது கருத்தென்க. (அக)

(அஉ) வைகரி என்னும் வாக்கானது செவி இந்திரியத்தால் நிகழும் அறிவில் அறியப்படுகின்றது. மத்திமை வாக்கானது சவிகற்ப அறிவிலறியப்படுகின்றது. பைசந்தி வாக்கானது மத்திமை வாக்கைத் தோற்றுவிப்பதிலும் அதனுடைய உத்தியோகத்திலும் காரணமாயிருப்பதறி அறியப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை.) வைகரியானது செவியாலறியத் தகுந்தது. மத்திமையானது ஆராய்ச்சி ரூபமாகையால் சவிகற்ப அறிவில் காணப்படுகின்றது. இந்த மத்திமையைத் தோற்றுவிப்பதிலும் அந்த மத்திமைக்கு உத்தியோகஞ் செய்ப்பதிலும் பைசந்தி காரணமாயிருக்கின்றது என்க. (அஉ)

(அ—கை.) அந்த முன்று வாக்குக்களினின்றும் வேறான ரூக்கும் வாக்கைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(அக.) எப்பொழுது சித்தத்தைச் சார்ந்திருக்கின்ற எல்லா விறுத்திகளும் ஒடுக்கத்தை யடைந்திருக்கின்றனவோ, அப்பொழுது ரூக்ருமையானது சத்தமுடையதாய் ஆன்மாவைவிட வேறுகப் பிரித்தறியவாராது சித்துப்போல் விளங்குகின்றது என்பதாம்.

(உரை.) ரூக்ருமையோவெனில், பொருள்களையறியும் அறிவிற்குக்காரணமாய் எல்லா வழிர்களிடமுமிருந்து பைசந்தி என்னும் வாக்கு விறுத்திக்குக்காரணமாய் ஆன்மாவோடு மிகசெருக்கி விருப்பதுபற்றி ஆன்மாவைப்போல் விளங்குகின்றது என்க. (அக.)

(அச) இதுகாறும் கூறியவாற்றால் சொற்களின் சம்பந்த மில்லாமல் ஆன்மாவிற்கு அடிநிலை கிடைக்கவில்லை. எல்லாச் சரி கற்ப அறிவுகளும் சொல்லினாலேயே உண்டாகின்றனவென்ப தாம். (அச)

(அசு) (அன்றியும்) அவ்விதமான இந்த நான்கு வாக்குக் களும் நினைத்தி முதலிய ஐந்து கலைகளைப்பற்றியிருத்தலால், மீண்டும் ஐந்து விதமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கலைகள் விந்துவின் விருத்திகளாயிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) சொல் ரூபங்களான அந்த நான்கு வாக்குக்களின் னும் விந்துவின் விருத்திகளும் நினைத்தி முதலிய கலைகளைச் சார்ந் திருக்கும் ஆன்மக்களுடைய வேறுபாட்டிற்குத் தக்கவாறு ஐந்துவிதமாக அறிவை விளக்குகின்றன. கலைகள் விந்துவின் விருத்திகள் என்பதனால் நினைத்தி முதலிய கலைகள் எதிரெந்த தோன்றினவென்பார்க்கு விடைகூறுகின்றார். விந்துவின் அவத் தைகளே கலை முதலிய விருத்திகளாகும். ஆகையால் நினைத்தி முதலிய கலைகளுக்கு முதற்காரணமாகவும் விந்து சித்தித்த தென்க. (அசு)

(அ—கை) அந்தக் கலைகளின் பெயர்களைக் கூறுகின்றார்.

(அசு) எந்தக்கலைகளால் ஐந்துவிதமான அத்துவாக்களும் வியாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்தக் கலைகள் நினைத்தி யென்றும் பிரதிபலி யென்றும் வித்தை யென்றும் சாந்தி யென்றும் சாந்தியதிதை யென்றும் பெயரிடையுடையதாயிருக் கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) இவ்விதமான கலைகள் சதாசிவ புவனத்திற்குமேல் புவனரூபங்களாயிருக்கின்றனவாயினும், சந்தி ரூபமாய் நின்று எல்லா அத்துவாக்களையும் வியாபித்திருக்கின்றனவென்று எந்தக் கலைகளால் ஐந்துவிதமான அத்துவாக்களும் வியாபிக்கப்பட்டிருக் கின்றனவோ, என்பதனால் கூறுகின்றாரென்க. (அசு)

(அ—கை) அத்துவாக்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(அசு) தத்துவாத்துவா, புவனத்துவா, வர்ணத்துவா, பதாத்துவா, மந்திராத்துவா என்னும் ஐந்துவிதமான அத்துவாக்க ளுக்கும் வியாபகமான கலாத்துவாவானது விந்துவாலிட்டிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம்.

(உரை) தத்துவாத்துவா புவனத்துவா முதலிய ஐந்துவித மான அத்துவாக்களுக்கும் வியாபகமாயுள்ள மேலே கூறப்பட்ட கலாத்துவாவானது, விந்துவை முதற்காரணமாகவுடையதாய் அவ் விந்துவால் அறிட்டிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்பது கருத்து. அவ் வைத்து அத்துவாக்களுக்குள் தத்துவாத்துவா வென்பது சிவம் முதல் பூமி ஈரான சுத்தாசுத்த தத்துவ வடிவமாயுள்ளது. புவ னத்துவா வென்பது அனுகூல புவனமுதல் காலமீரான புவன வடிவமாயுள்ளது. வர்ணத்துவா வென்பது அகாரம் முதல் ஷட்காரமீரான முதலெழுத்துக்களாகும், பதாத்துவா வென்பது வியோம வியாபினி முதலிய பதங்களாகும். மந்திராத்துவா வென்பது சமவ்ருதா மந்திரங்களாகு மென்க. (அசு)

(அ—கை) இவற்றிற்கு அத்துவாக்களெனப் பெயர் வருவ தற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்.

(அசு) யாதொரு காரணத்தால் ஆன்மக்களால், கலைமுத லியவற்றால் ஒன்றையிட்டு மற்றொன்றை யடைத்து, அவ்வாறு எல்லாம் நீங்கியபின்னர், பிரப்பு இரப்பு இல்லாததானானது அடையப்படுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் கலைமுதலியன அத்துவாக்களென (வழிகளென) க்குறப்படுகின்றனவென்பதாம்.

(உரை) எவ்வாறு உலகிலுள்ள வழிகளுள் முறையே மனி தனுனவன் ஒரு காலடியால் வரையப்பட்ட இடத்தை விட்டு மறுகாலடியால் வரையப்பட்ட இடத்தை யடைத்து இவ்வாறே மேலுஞ்சென்று கிராமத்தை யடைகின்றானோ அவ்வாறே அசுத்த விடயங்களான கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம், மந்திரமென்னுமியவற்றால் கன்மத்தின் பயனை அனுபவித்தற்காக

வும், சுத்த விடயங்களான கலைமுதலிய வற்றில் சருவஞ்சுத் தன்மை முதலியவற்றை யடைதற்காகவும், நீக்கையில் இவற் றிற்கு விசேடமான சேர்க்கை செய்யப்படுகின்றது. ஆகையால், கலைமுதலிய பொருள்கள், கன்மபோகம் சருவஞ்சுத்தன்மை என்னுமிவற்றை யடைதற்கு வழிகளாயிருத்தலின் வழியெயைப் பொருள்படும் அத்துவாவென்னுஞ் சொல்லால் கூறப்படு கின்றன. என்க.

(அஅ)

(அக—அகஇ) (அந்த அத்துவாக்களுக்குள்) கலாத்துவா வானது நிவிர்த்திமுதலிய வேறுபாட்டால் முன்னர்ப் பிரிக்கப் பட்டது. இனி ஆதாரம் அடையாளம் அபிதேவதை என்னு மிவற்றுடன் கூடினதாயும், வடிவம் காரணம் முதலியவற்றுடன் கூடினதாயும், ஆன்மா விந்து சத்திசுவன் என்னும் பொருள் களைப்பற்றி யிருப்பதாயும் உள்ள அந்தக் கலாத்துவாவின் வியா பித்தலை கூறுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) ஆதாரங்கள் இருதயம் முதலியன. அடையாளங் கள் வச்சிரமுதலியன. அபிதான தேவதைகள் சத்தியோ சாதர் முதலியோர். வடிவங்கள் நாதகோணமுதலியன. கார ணங்கள் அதாவது அநிபதிகள் பிரமன் முதலியோர். ஆன்மா விந்து சத்தி சுவன் என்னும் பொருள்களைப்பற்றியிருப்பதாவது, போகத்திற்கு இடமாயிருத்தலால் ஆன்மாக்களைப்பற்றி யிருக்கின் றது. முதற்காரணமாயிருத்தலால் விந்துவைப்பற்றியிருக்கின் றது. தோன்றுதற்குச் சாதனமாயும் ஆதாரமாயுமிருத்தலால் சத்தியைப்பற்றியிருக்கின்றது. தோன்றுகிறதும் கருத்தாவா யிருத்தலால் நிவிர்த்திப்பற்றி யிருக்கின்றது என்க. (அக—அகஇ)

(அ—கை.) அவற்றுள் நிவிர்த்தி கலையினுடைய வியா பித்தலை ஒடுக்க முறைபற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கூ—கூக—கூஉ) நிவிர்த்தி கலையில் இருநிலை தத்துவம் ஒன்று. புவனங்கள் நூற்றெட்டு. அவற்றுள், காலாக்கினி முதலிய ஆறு புவனங்கள் பிரமாண்டத்திற்குள்ளிருக்கின்றன. கிழக்கு முதலிய பத்துத் திக்குகளிலும் ஒவ்வொரு திக்குமும்

பத்துப் புவனங்களாக நூறு புவனங்களிருக்கின்றன. அந்த நூறு புவனங்களும் நூறு உருத்திரர்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அதற்குமேல் விரபத்திற்கும் பத்திரகாளிக்கும் அப்பெயர் கொண்ட இரண்டு புவனங்களிருக்கின்றன. வர்ணங்களுள் இந்தக் கலையில் சங்காரமொன்று என்பதாம்.

(உரை.) உருத்திரர்களின் பெயரே புவனங்களுக்கும் பெய ராகும். புவனம் முதலியவை நம்மால் 'பத்தறியில்' விரிவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் விரிபுமென்று மச்சத்தாலும் பத்தறிகளில் விளக்கமாயிருத்தலாலும் இவ்விடத்தில் அவை விரி வாய்க் கூறப்படவில்லை. இந்தக் கலையிலுள்ள எழுத்து சக்ஷ என் பது என்க.

* குறிப்பு. பிரமாண்டத்திற்குள்ளிருக்கும் ஆறு புவனங்களா வன:—காலாக்கினி, கூச்மாண்டம், ஹாடகம், பிராமம், வைஷ்ணவம், ரௌத்திரம் என்பன.

கிழக்குத் திக்குகிலிருக்கும் பத்துப் புவனங்களாவன:—கபா லீசன், அஜம், புத்தினம், வச்சிர தேகம், பிரமத்தனம், விபூதி, அவ்வித்யம், சாஸ்தா, பிளூகி, திரிதசாதிபம் என்பன.

அக்கினி திக்குகிலிருக்கும் பத்துப் புவனங்களாவன:—அக் கினி ருத்திரம், உதாசம், பிங்கனம், காதகம், ஹாம், கவலனம், தகனம், பப்புரு, பஸ்மாந்தகம், சயாந்தகம் என்பன.

தெற்குத் திக்குகிலிருக்கும் பத்துப் புவனங்களாவன:—யாமி யம், மிருத்தியு, ஹாம், தாதா, விதாதா, கருத்திரு, சமயோத்தா, விதோத்தா, தருமம், தருமபதி என்பன.

நிருதி திக்குகிலிருக்கும் பத்துப் புவனங்களாவன:—நிருகுதி, மாணம், அந்தா, குரு நிருட்டி, பயானகம், ஊர்த்துவசேபம், விருபாசூம், நூமிரம், லோகிதம், தம்ஷ்டிரீ என்பன.

* குறிப்பு என்ற வருவன வரினத்தம் மொழிபெயர்ப்பில் சேர்க்கப் பட்டவை.

மேற்குத் திக்கிலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களாவன:—பலம், அநிலம், பாசஹத்தம், மஹாபலம், சுவேதம், சயபத்திரம், தீர்க்கபாகு, சலாந்தகம், மேகநாதம், சுனாதம் என்பன.

வாயு திக்கிலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களாவன:—சிக்தம், லகு, வாயுவேகம், ரூக்ருமம், திசுஷணம், சூஷாந்தகம், பஞ்சாதகம், பஞ்சசிகம், கபர்த்தி, மேகவாகனம் என்பன.

வடக்குத் திக்கிலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களாவன:—சித்ரீசம், ரூபவது, தன்னியம், செளமிய தேகம், சடாதாம், லக்ருமி திருக்கு, ரத்தினதிருக்கு, மூர்த்திருக்கு, பிரசாதம், பிரஹாமதம் என்பன.

சுசானிய திக்கிலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களாவன:—சித்திரபிபம், சுசம், சர்வஞ்ஞம், ஞானபுக்கு, வேதபாகம், சுசோசம், சர்வம், சேஷ்டம், பூதபாலம், பஸிபிரியம் என்பன.

பாதாளத்திலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களாவன:—விருஷம், விருஷதாம், அனந்தம், ருசோதனம், மாருதாசனம், இரசனம், உதும்பரிசம், பணீந்திரம், வச்சிரம், தம்ஷ்டரி என்பன.

ஆகாயத்திலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களாவன:—சம்பு, விபு, குணத்தியசுஷம், திரியசுஷம், திரிதசேசுவாம், சம்வாஹம், விவாஹம், நபம், லிப்சு, திரிலோசனம் என்பன.

விரபத்திரம், பத்திராகாளி என்னுமிந்த இரண்டும் எல்லாப் புலனங்களுக்கும் மேலே யிருக்கின்றன. (சுடு—சுடு)

(சுடு) தேவியான வியோமவியாபி சந்திரபானது ஒடுக்க முறையில் என்பத்தொரு பதங்களை யுடையதாயிருக்கிறது. இந்த நிமிருத்தி கலையில் இருபத்தெட்டுப் பதங்களால் அந்த வியோம வியாபி சந்திரபாதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம்.

(உரை.) வியோம வியாபி ரூபமான சந்திரபானது என்பத் தொரு பதங்களை யுடையதாயிருக்கிறது. அந்தச் சந்திர ஒடுக்க

முறையில் பிரணவ முதல் இருபத்தெட்டுப் பதங்களால் இந்த நிமிருத்தி கலையில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது தென்க.

குறிப்பு. இருபத்தெட்டுப் பதங்களாவன:—ஓம் நம; ஓம் சிவாய நம; ஓம் நமோ நம; சிவ சர்வதாய, ரூக்ரும ரூக்ருமாய, சப்த சப்தாய, ஞான ஞானாய, சிங்க பிங்காய, பதங்க பதங்காய, துருவாவே, சாஷி சாஷிணே, பூர்வஸ்த்தித பூர்வஸ்த்திதாய, அஸ்துதாஸ்துதாய, அனந்திதாஸ்துதாய, ருத்திர பாய, விஷ்ணவே, பிரம்மணே, சர்வசாத்திரிய காய, சர்வபூத சகப்பிரதாய, பவோத்பவாய, பவபவாய, சர்வசர்வாய, பிரதயப் பிரதமாய, முஞ்சமுஞ்சாய, யோகாதிபதயே, மஹா தேஜசே, சத்பாவேசுவராய, மஹா தேவாய என்பன. (சுடு)

(சுடு) (அன்றியும்) அந்த நிமிருத்தி கலையில் சந்திரியோ சாத் இருதயமென்னு மிசண்டு மந்திரங்களிருக்கின்றன. அந்தச் சந்திர நிமிருத்தி கலையானது புலன முதலே ஐந்து அத்துவாக் களையும் வியாபித்து அவற்றிலேயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) நிமிருத்தி கலையானது ஐந்து அத்துவாக் களை வியாபித்து அவற்றிலேயிருக்கின்றதென்பது கருத்து என்க.(சுடு)

(அ—கை) இவ்வாறு நிமிருத்தி கலையினுடைய வியாபித் தலைக் கூறிவிட்டு இதனுடைய வடிவம் முதலியவற்றைக் கூறு கின்றார்.

(சுடு) மஞ்சள் நிறமாகவும், நாகோணமாகவும், கடினமாகவும், வச்சிரத்தையடையாளமாக வுடையதாகவும், தோன்றிய அநேகம் காந்திகளால் நிறைத்ததாகவும், நிமிருத்தி கலையானது இருதய தாமரையில் நியானஞ்செய்யத் தகுந்தது என்பதாம். (சுடு)

(அ—கை) இந்த நிமிருத்திகலைக்கு நிமிருத்தி என்னும் பெயர் நிகழ்த்ததற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்.

(சுடு) அந்த நிமிருத்தி கலையில் ஒடுக்கியிருக்கும் ஆன்ம

வர்க்கத்தினுடைய சங்கற்பம் பயன்படாமல் நாசமடைகின்ற மையால் இந்தக்கலை நிகிருத்தி என்று கூறப்படுகின்றது என்பதாம். (கூக)

(கூகஇ) (அன்றியும்) இந்த நிகிருத்தி கலையில் * காரணம் பிரம்மா. மந்திரம் சத்தியோசாதம். அநிதேவதை சத்தியோசாதர் என்பதாம். (கூகஇ)

(அ-கை) பிரதிட்டா கலையப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கூஎ-கூஓ) பிரதிட்டா கலையில் பூமி நீங்கிய ஏனைய நான்கு பூதங்களும், ஐந்து தன் மாத்திரைகளும், ஐந்து கன்மேந்திரியங்களும், ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும், மனமும், அகங்காரமும், புத்தியும், அவ்வியத்தமும் என்னும் இருபத்துமூன்று தத்துவங்களிருக்கின்றன. கீழிருந்து எண்ணும் முறையில் ஹ காரமுதல் டகார மிதரியான இருபத்துமூன்று எழுத்துக்களிருக்கின்றன. ஐம்பத்தாறு புவனங்களுள்ளன. அந்த ஐம்பத்தாறு புவனங்களும் அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், புத்தி, பிரஞ்நி, அகங்காரம் என்னும் இந்த ஏழு தத்துவங்களினும் ஒவ்வொரு தத்துவத்தில் எட்டுப் புவனங்களாக இருக்கின்றன. இந்நபத்தொரு பதங்களும் சிரோமந்திரம், வாமதேவ மந்திரம் என்னும் இரண்டு மந்திரங்களுமுள்ளன. விட்டுணு காரணமாகக் கூறப்படுகின்றனர். இந்தப் பிரதிட்டா கலையானது வெண்மை நிறமுள்ள பாநிமநியினுடைய கார்த்திபோன்ற கார்த்தியினையுடைய தாயும், கருசெய்தலின் இதழைக் குறியாகவுடையதாயும், மிகுதியான பிரபையுடன் கூடினதாயும், கண்டத்திலிருக்கும் தாமரையின் நியானஞ் செய்யத்தகுந்தது. இந்தக்கலையில் ஒடுங்கிய ஆன்மவர்க்கத்திற்குப் புருஷார்த்தமான மோகஸ்த்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்தல்பற்றி இந்தக்கலை பிரதிட்டையெனப் பெயர்கொண்டது. இதற்கு அநிபதி வாமதேவர். இதற்கு வாச்சிய மந்திரம் வாமதேவம் என்பதாம்.

* காரணம்—அநிபதி. மேல் அக-வது சுலோக உரை பார்க்க.

(உரை) மந்திரமென்னுஞ் சொல் மனனம் நிரானமெனப் பிரிக்கப்படும். மனன மென்பது எல்லாம் அந்தல். நிரான மென்பது சமுசாரிகளுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தல். இவ்விரண்டு தொழிலுக்கும் தருமியாயிருப்பது பற்றி மந்திரமெனக் கூறப்படுகின்றது. இந்த முறையில் மந்திரமென்னுஞ் சொல்லானது சிவன், சத்தி, சிவசத்திகளால் அனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்டவர் ஆகிய இவர்களையே அறிவிக்கும். ஆயினும், சிவன் முதலிய பொருள்களையறிவிக்கும் வாசகத்திலும் உபசாரமாய்ப் பிரசித்தமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இவ்விடத்திலும் சத்தியோசாதம் வாமதேவம் முதலிய சத்தியிசேடங்களே அநிதேவதைகளைனக் கூறப்பட்டன. இது பற்றியே புவனரூபங்களான நிகிருத்தி முதலிய கலைகளில் அப்புவனங்களையுடைய விரும்புவார்களால் சதாசிவம் முதலிய வடிவத்தோடு பாமிசிவன் நியானஞ் செய்யத் தகுந்தவன் எனப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர் என்க.

குறிப்பு. பிரதிட்டா கலையிலுள்ள புவனங்களின் பெயரும் பதங்களின் பெயரும் வருமாறு :—

அப்பு தத்துவத்திலுள்ள எட்டு புவனங்களாவன :—அமரேசன், பிரபாசம், நைமிசம், புஷ்கொளஷி, டிண்டி, முண்டி, பாபூமி, லக்ஷ்மி என்பன.

தேயு தத்துவத்திலிருக்கும் புவனங்கள் எட்டாவன :—அரிச்சந்திரம், ஸ்ரீசைலம், சிலேசம், ஆமிராதகேசவரம், மத்தியமேசம், மகாகாளம், கேதாரம், பைவம் என்பன.

வாயு தத்துவத்திலிருக்கும் புவனங்கள் எட்டாவன :—கயை, குருசேஷத்திரம், நாகலம், ககலம், விமலேசம், அட்டகாசம், மகேந்திரம், பிரமேசுவரம் என்பன.

ஆகாய தத்துவத்திலிருக்கும் புவனங்கள் எட்டாவன :—வஸ்திராபதம், ருத்திரகேசடி, அவிமுத்தம், மகாலயம், கோகர்ணம், பத்திரகர்ணம், சுவர்ணாச்சம், தானு என்பன.

அகக்கார தத்துவத்திலிருக்கும் புவனங்களெட்டாவன:—
சகலண்டம், துவிரண்டம், மகோடம், மண்டலேசுவரம், காலஞ்
சரம், சங்குக்காணம், துலேசுவரம், தலேசுவரம் என்பன.

புத்தி தத்துவத்திலிருக்கும் புவனங்களெட்டாவன:—பை
சாசம், இராசாசம், யாசாசம், காந்தர்வம், ஐந்திரம், செளமியம்,
பிராஜேசம், பிராமம் என்பன.

பிரெருதி தத்துவத்திலிருக்கும் புவனங்களெட்டாவன:—
அகிருதம், கிருதம், பைவம், பிராமம், வைணவம், கௌமாரம்,
ஒளமம், சிரீகண்டம் என்பன. ஆகப்புவனங்கள் ஐம்பத்தாறு
கண்டுகொள்க.

பதங்கள் இருபத்தொன்றாவன:—மகோவா, பரமாத்மன்,
சர்வ, சிவ, நிதனோத்பவ, நிதன, அநிதன, ஒம்சுவ:, ஒம்புவ:
ஒம்பூ:, தூது தூது, நானா நானா, அனாதேய, அபஸ்ம, அதிமா,
அனக்கினி, அருப, ச்யோதிர்ச்யோதி:, தேஜஸ்தேஜ:, பிரதம
பிரதம, அருபன்னருபி என்பன. (௬௭—௧௦௬)

(அ—கை) வித்தியா கலையைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(௧௦௭—௧௦௮) வித்தியாகலையில் புருடன், அராகம், நியதி,
வித்தை, கலை, காலம், மாலைய என ஏழு தத்துவங்களும், வாண்ம
முதலிய புவனங்களிருபத்தேழும், ஒருகாமுதல் நான்காவது
ககார மிறுதிவனா மேல் நோக்கி எழுத்துக்கள் ஏழும், பதங்கள்
இருபதும், சிகாமந்திரம் அகோர் மந்திரமென்னும் மந்திரங்க
ளிரண்டும் இருக்கின்றன. உருத்திரன் காரணம். அகோர்
அநிதேவதை. இந்த வித்தியா கலையானது விளங்குகின்ற
அனேகம் சுவாயுபுடையதாயும், முக்கோண வடிவமாயும், சுவத்
திகத்தை அடையாளமாகக் கொண்டதாயும், கருமையான மைக்
ருச் சமானமான காந்தியுடையதாயும், கன்னங்களிலுள்ளதாமனா
யில் நியானம் செய்யத்தகுந்தது. இந்த வித்தியாகலையில்
ஒடுங்கியிருக்கும் ஆன்மவர்க்கத்தினுடைய அந்வானது எல்லாப்
பொருள்களையும் விளக்கஞ் செய்வது பற்றி இந்தக் கலை வித்தை
எனக் கூறப்பட்டது என்பதாம்.

(உரை) எல்லாப் பொருள்களையும் விளக்கஞ்செய்வதுபற்றி
என்பதற்கு இந்த வித்தியாகலையிலுள்ள புவனத்திற்குக் கீழ்ப்
பட்ட எல்லா அத்துவாக்களையும் விளக்கஞ் செய்யுமென்பது
பொருள். இவ்வாறன்றிப் பொதுவாய் எல்லாப் பொருள்களையு
மென்று கொள்ளுதல் கூடாது. எதனாலெனின், எல்லாப்
பொருள்களையும் அறியும் அறிவு மல மின்மையினற்றான் நிகழு
மாகையாலென்க.

சூறிப்பு. வித்தியாகலையிலுள்ள புவனங்களும் பதங்களும்
வருமாறு:—

புருட தத்துவத்தில் வாமம், பிரம், உக்கிரம், பவம் ஈசா
னம், ஏகவிரம் என்னும் ஆறு புவனங்களிருக்கின்றன.

அராக தத்துவத்தில் பிரசண்டம், உமாபதி, அஜம், அனந்
தம், ஏகசிகம் என்னும் ஐந்து புவனங்களிருக்கின்றன.

நியதி தத்துவத்தில் குரோதம், சண்டம், சம்வர்த்தம்,
கயோதி, ரூம் என்னும் ஐந்து புவனங்களிருக்கின்றன.

வித்தியா தத்துவத்தில் பஞ்சாந்தகம், ஏகவிரமென்னும்
இரண்டு புவனங்களிருக்கின்றன.

கலாதத்துவத்தில் சிகேதம், மகாதேஜம் என்னும் இரண்டு
புவனங்களிருக்கின்றன.

காலதத்துவத்தில் வாமதேவம், பவமென்னு மிரண்டு புவ
னங்களிருக்கின்றன.

மாயாதத்துவத்தில் உத்பவம், ஏகாங்குளம், ஏகேசுணம்,
ஈசானம், அங்குட்டமாதிரமென்னும் ஐந்து புவனங்களிருக்கின்
றன. ஆகப் புவனங்க ளிருபத்தேழும் கண்டுகொள்க.

பதங்கள் இருபதாவன:—வியோமம், வியோமம், அசேதந,
பாமேசுவரபராய, ச்யோதி ரூபாய, சர்வவித்தியாதிபாய, சர்வ

யோகாதி கிருதே, அநித்யை, கோப்திரே, ருக்யாதி ருக்யாய, ஓம் நமோ நம:; சத்தியோஜாத மூர்த்தயே, வாமதேவருஷ்யாய, அகோர இருதயாய, தத்புருஷவக்த்ரியாய, ஈசானமூர்த்திகே, சிகாய, சர்வப்பிரபவே, ஓம் நமசிவாய, ஓம் த்யானகராய, சிவா பின்பியாபிணை என்பன. (க௦௪-௧௦௮)

(அ-கை) சாந்தி கலையைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(க௦௪-௧௧௩) சாந்திகலையில் சுத்தவித்தை, மகேசுவன், சதாசிவமென்னுள் தத்துவங்கள் மூன்றும், புலனங்கள் பதினெட்டும், மூன்றாவது ககாமுதல் முதலாவது ககரம் வரையிலுள்ள எழுத்துக்கள் மூன்றும், பதங்கள் பதினென்றும், தத்புருடம் கவசம் என்னும் மந்திரங்களிரண்டும் இருக்கின்றன. இந்தக் கலை புலனமுதலிய ஐந்து அத்துவாக்களை வியாபித்திருக்கிறது. ஆறு புள்ளியை அடையாளமாகவுடையது. அறுகோண வடிவமாயுள்ளது. இந்தச் சாந்தி கலையானது பிரளய காலத்துதித்த சூரிய காந்தியை யுடையதாகப் புருவமத்திலுள்ள தாமரை நடுவிய் நியானஞ் செய்யத்தகுந்தது. இந்தக் கலையிலொடுக்கியிருக்கும் ஆன்மவர்க்கத்திற்கு விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் அறிவு சாந்த மாயிருப்பதுபற்றி இந்தக் கலை சாந்தியெனக் கூறப்படுகிறது. இதற்கு ஈசுவான் காரணம். தத்புருடம் அறிதேவதை என்பதாம்.

குறிப்பு. சாந்திகலையிலுள்ள புலனங்களும் பதங்களும் வருமாறு:—

சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் வாமை, சேஷ்டை, ரௌத் திரி, காளி, கலிகிரணி, பலகிரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூதத் மணி, மனோன்மணி என்னும் ஒன்பது புலனங்களிருக்கின்றன.

மகேசுவர தத்துவத்தில் அனந்தம், ருக்ருமம், சிவோத்தமம், எகநேத்ரிமம், எகருத்ரிமம், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டம், சிகண்டம் என்னும் எட்டுப் புலனங்களிருக்கின்றன.

சதாசிவதத்துவத்தில் சதாசிவமென்னும் ஒரு புலனம் இருக்கின்றது. ஆகப் புலனங்கள் பதினெட்டுக் கண்டுகொள்க.

பதங்கள் பதினென்றாவன:—சத்திய யோகநே, லோகநே, சாஸ்வதாய, தருவாய, அனுகிருதாய, அனாதாய, அனந்தாய, சிவாய, சர்வவியாபிநே, வியோமரூபாய, வியோமவியாபிநே என்பன. (க௦௪-௧௧௩)

(அ-கை) சிவதத்துவத்துள் மூன்று தத்துவங்கள் சாந்தி கலையில் அடங்கிவிட்டமையால் சத்தி தத்துவத்திற்குச் சிவதத்துவத்துள் அடக்கத்தை எண்ணினவாய்ச் சாந்தி யதித்கலையின் வியாபித்தலைக் கூறுகின்றார்.

(க௦௪-௧௧௮) ஐந்தாவதான சாந்தி யதித்கலையானது பாகலையாகும். இதில் சிவதத்துவமொன்றும், புலனங்கள் பதினெட்டும், மிசுக்கமுதல் அகரம்வரையுள்ள ஸ்வரம் என்ற சொல்லக்கூடிய உயிரொழுத்துப் பதினாறும், ஓம் என்னும் பதம் ஒன்றும், சிவமந்திரம், ஈசானமந்திரம், அஸ்திர மந்திரமென்னும் மந்திரங்கள் மூன்றும் இருக்கின்றன. இந்தச் சாந்தி யதித்கலையானது ஐந்து அத்துவாக்களையும் கருப்பத்திலுடையதாய் இருப்பதுபற்றிப் பாகலை யெனப்பட்டது. இந்தக் கலை மகாகாயரூபமாகச் சோசிலிருக்கும் தாமரையில் நியானஞ்செய்யத் தகுந்தது. காரணம் சதாசிவதேவர். அநுபதி மந்திராஜனான ஈசானன். இவ்வாறு கூறப்பட்ட கலை என்னும் அத்துவாவானது புலன முதலிய அத்துவாக்களை வியாபித்திருக்கின்றது. இந்தக் கலை மித்துவால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மித்துவானது சத்தியால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சத்தியானது சிவனால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவன் ஒன்றாகும் வியாபிக்கப்படவில்லை என்பதாம்.

(உரை) புலனம் முதலிய ஐந்து அத்துவாக்களையும் வியாபித்திருக்கும் கலாத்வாவானது மித்துவை முதற்காரணமாகவுடையது. கருத்தாவான சிவன், காரணமாகச் சித்தித்த சம வேதமாயிருக்கும் சிற்சத்தியால் மித்துவை அறிட்டிருக்கின்றான். சிவனுக்கோ வெனில், அறிட்டாத ஒருவருமில்லை என்பது கருத்தென்க.

குறிப்பு. சாந்தியதித்கலையிலிருக்கும் புலனங்களாவன:—

சிவதத்துவத்துடங்கிய சத்திதத்துவத்தில் நிகிருத்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி சாந்தியிதை என்னும் ஐந்து புவனங்களிருக்கின்றன. சிவதத்துவத்தில் இந்நிகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகாமிரி, வியாபிரி, வியோமரூபை, அனந்தை, அநாதை, அநாசிருதை என்னும் பத்துப் புவனங்களிருக்கின்றன. ஆகப்புவனங்கள் பதினைந்துக் கண்டுக்கொள்க.

(கக௪-௧௧௮)

(அ—கை) இன்னும் இதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கக௯) அந்தப் பாமசிவனிலேவெனில், தன்னினின்று வேறுகப் பிரித்தநிய முடியாதசத்தியால் எல்லாப் பொருள்களையும் மறைத்தும், எல்லாப் பொருள்களையும் வியாபித்தும், பின்னர் அந்தச் சத்தியிலேயே எல்லாப் பொருள்களையும் அறிக்கின்றான் செய்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) ஆகையால் சத்திக்கு எல்லாப் பொருள்களையும் விடயமாகக்கொண்ட அறிவாயிருக்குத் தன்மையும், எல்லாப் பொருள்களையும் விடயமாகக்கொண்ட செயலாயிருக்குத் தன்மையும் சித்தித்தன என்க.

(கக௯)

(அ—கை) இனி வியாபித்யின் சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.

(க௨௦) ஒரு பொருளுக்கு அதனினும் வேறான பிற பொருளில் எக்காலத்தும் பிறட்சி அடையாமல் இருக்கும் இருப்பானது, வியாபித்யெனப்படும். அந்த வியாபித்யானது அடைபட்ட பொருளினுடைய தோற்றத்திற்கும் நிலைக்கும் காரணமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) பிற பொருளான ஆகாய முதலியவற்றிற்குப் பிற பொருளான சுவர் முதலியவற்றில் எப்பொழுதும் மாறுதலையாத இருப்பானது வியாபித்யெனப்படும். அந்த வியாபித்யானது அடையப்பட்டபொருள் தோன்றுதற்கும் நிலைத்தற்கும் காரணமாயிருக்கின்றதென்க.

(க௨௦)

(க௨௦இ) (ஆகையிலேயே) அந்த வியாபித்யானது இரண்டுவகையாயிருக்கின்றது. ஒன்று சங்கற்பமாத்திரத்தி மிருப்பது. மற்றொன்று ஆன்மாவினிடத்தில் காரியரூபமாய்ப் பரிணமித்திருப்பது என்பதாம்.

(க௨௦இ)

(அ—கை) இதனையே விளக்கக் காட்டுகின்றார்.

(க௨௧இ) அவற்றுள் எவ்வாறு ரூபியன், சன்னிதி மாத்திரத்தால் பகலில் நிகழும் செயல்களுக்கு உபகாரஞ் செய்கின்றானோ, அவ்வாறே சிற்சத்தியானது, சங்கற்பமாத்திரத்தால் எல்லாவிதமான காரியங்களையுஞ் செய்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) பாமசிவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தத்திற்குக்கும் சிற்சத்தியானது, ரூபியன், சன்னிதிமாத்திரத்தால் தாமதமைய மலர் செய்வதுபோல், சங்கற்பமாத்திரத்தால் நிகழ்வு முதலிய வற்றைச் செய்கின்றது. இது சத்தியின் வியாபித்யாகும். இவ்வாறே ஆன்மாவிற்கும் சீர்த்தை அநாதை முதலிய காரியங்களில் சங்கற்ப மாத்திரமே காணமென்றற்குவென்க.

(க௨௧இ)

(அ—கை) சடப்பொருளுக்குச் சித்துப்பொருளினுடைய அறிட்டானத்தினுற்றான் ஆன்மாவினிடத்தில் காரியத்தைச் செய்தல் ரூபமான வியாபித்யென்று அத்துவின் வியாபித்யைக் கூறுகின்றார்.

(க௨௨—க௨௩) வித்துவானது ஆன்மாவினிடத்தில் நாத முதலிய ஆறுவிதமான அத்துவாக்களையும் முறையாக வேறுபாடு பரிணாமங்களால் சிவனால் ஏவப்பட்டுச் செய்கின்றது. எவ்வாறு மண்ணானது குயவனால் அதிட்டிக்கப்பட்டுக் கலசத்தலிய வையகளாய்ப் பரிணமித்து அவற்றைச் செய்கின்றதோ அது போலு மென்றற்க வென்பதாம்.

(உரை) ஆறத்துவாக்களாகிய கலை, வர்ணம், பதம், மந்திரம், தத்துவம், புவனமென்பவற்றையும் விரிந்தோற்றுகின்றன. ஆயினும் அவ்வாறுள்ள சத்தமான தத்துவத்துவா புவ

(கஉஅஇ) இந்தச் சத்திகளை விட்டுச் சிவன் நீங்கியிருப்பன். * சத்திகளோவெனில் சிவனைவிட்டுத் தனித்திருப்பதில்லை என்பதாம். (கஉஅஇ)

(அ—கை) இவ்வாறு புறமத்தை அதுசரித்து வித்துவிற் குச் சிவனோடு சமவாய சம்பந்தம் உண்டென்று கூறிவிட்டுப்புற மத்தை அதுசரித்தே சதாசிவம் முதலிய தத்துவங்களைக் கூறுகின்றார்.

(கஉகஇ) பாவுகின்ற இந்த ஞானக் கிரியாசத்திகள் ஏற்றத் தாழ்வின்றிச் சமமாயிருந்தால் சதாசிவ தத்துவமாகும். கிரியாபாகம் அதிகமாக இருந்தால் ஈசுவர தத்துவமாகும். ஞானபாகம் அதிகமாகவிருந்தால் வித்தியா தத்துவமாகுமென்பதாம்.

(உரை) ஞானக் கிரியா சத்திகள் சமமாய் வியாபிக்குங் காலத்தில் கிரியா சத்தியே சதாசிவ தத்துவ ரூபமாகப் பரிணமிக்கின்றது. கிரியாசத்தியின் மிகுதியால் ஈசுவர தத்துவமாகப் பரிணமிக்கின்றது. ஞானசத்தியின் மிகுதியால் வித்தியா தத்துவமாகப் பரிணமிக்கிறது என்க. (கஉகஇ)

(கஉஉ—கஉஉ) (அன்றியும்) அந்த ஐந்து சிவ தத்துவங்களிலும் மகான்களான விஞ்ஞான கேவலர்களுக்குப் பாமசிவன் தன்னை விட்டுப் பிரியாத கிரியா சத்தியால் விசுத்திரங்களான புவனங்களையும், இயல்பாகவே அழகு வாய்ந்த நாயகங்களையும், மிகுதியான போகங்களையும், அப்போகங்களுக்குச் சாதனங்களான அழிவற்ற தனுகணங்களையும், நாத முதலியவற்றையும் தோற்றுவிக்கின்றார். ஆகையால் இந்தப் பாமசிவன் சுந்தரத்துவாவிற் குக் கருத்தாவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றார் என்பதாம். (கஉஉ—கஉஉ)

(அ—கை) மேலே கூறிய விஷயத்தைக் கூட்டி முடிக்கின்றார்.

* கீழ்க் இருப்பனென்பது சத்தியினால் செய்யுந் தொழிலைச் செய்வா றிருப்பனென்பதாகும்.

(கஉஉ) ஆகையால் இந்த வித்துவானது சிவசத்தியினி னும் வேறுதலில்லை. அன்றிச் சிவனுடன் சமவாய சம்பந்தத்தி லிருக்கும் கிரியாசத்தியேயாகும். இவ்விஷயத்திற் கூறுகின்றோ மென்பதாம்.

(உரை) ஆகையால் இந்த வித்துவானது சிவனிடம் சம வாயசம்பந்தத்திலிருக்கும் ஞானசத்தியினி னும் அதிகமாய் வேறுபட்டதாயில்லை. அன்றிச் சிவனிடம் சமவாயசம்பந்தத்தி லிருக்கும் கிரியாசத்தியேயாகும். இவ்வாறு சில ரெண்ணுகின்ற னர். இவ்விஷயத்தில் கூறுகின்றோமென்பதால் சமாதானக் கூறுகின்றோமென்பது கருத்தாதலின் அது பொருத்தமென்று கூறுகின்றோன்க. (கஉஉ)

(அ—கை) சித்தாந்த முறையைக் கூறுகின்றார்.

(கஉச—கஉசஇ) அந்த வித்துவானது ஆன்மாவினிடத் தில் அநேக புவனக் கூட்டமுடைய தத்துவக்கூட்டத்தையும், அநேகவிதமாயும் அதிகமாயுமுள்ள தனுகண போகங்களையும் தோற்றுவிப்பதாய்ப் பிரதானம்போல் பரிணாமமுடையதாக யுக் தியால் கொள்ளப்படுகிறது என்பதாம்.

(உரை) வித்துவானது தத்துவம் புவன முதலியவற்றிற்கு முற்காணாமாய் னுல்களிற் கேட்கப்படுகிறபடியால், அதற்குப் பிரசுருதியைப் போலாவது அல்லது மண் முதலியவற்றைப் போலாவது பரிணமிக்குந் தன்மையுண்டென்பது நிச்சயமாய்க் கொள்ளல் வேண்டும் என்க. (கஉச—கஉசஇ)

(அ—கை) வித்துவிற் குப் பரிணாமக்கொண்டால் சமவாய சம்பந்தத்திலிருக்குமென்பதற்குக் குற்றமென்கை என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கஉசஇ) எந்தப்பொருள் பரிணாமமுடையதோ அந்தப் பொருள் நிச்சயமாகச் சடமாயிருக்கும். பால்போதும், ஆகவே இந்த வித்துவும் சடப்பொருளாகையால் இதற்குச் சிவனோடு சம வாய சம்பந்தம் எவ்வாறு பொருத்தமாகுமென்பதாம்.

(உரை) இந்த விந்து பரிணாமமுடையதாகையால் இதற்குச் சடத்தன்மை யுண்டென்பதுச் சித்தித்தது. சித்திக்கவே இதற்குச் சித்தோடு சமவாய சம்பந்தம் பொருத்தமில்லை என்று “சடப் பொருளாகையால்” என்பதற் கூறுகின்றார் என்க. (கந.௧௮)

(அ—கை) சடமான விந்துவிற்குச் சிவசமவாயக் கொண்டால் சிவனுக்குச் சடத்தன்மைச் சித்திக்குமெனக் கூறுகின்றார்.

(கந.௧௮) சடப்பொருளோடு சமவாயமான தாதன்மிய சம்பந்தமானது, நிகரில்லாத அகண்ட சற்கன ஏகரூபமான பரம சிவனுக்குச் சடத்தன்மையைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

(உரை) சித்திய முதத்தனாகையால் நிகரில்லாததாயும், எல்லாப்பொருள்களையும் விடயமாகக் கொண்டிருத்தலால் அகண்டமாயும், ஞானக்கிரியா ரூபமான சரீரமொன்றையே சொரூபமாகவுடையதாகையால் சிங்களமாயும் உள்ளவரென்பதாகருத்து. சித்த ரூபமான சத்திய சிவனுக்கு வடிவமாயிருக்கின்றது. வடிவ ரூபமான அந்தச்சத்தி ஒன்றாயிருக்கும் அறியத்தகுந்தபொருள் செய்யத்தகுந்த பொருளென்னும் உபாதி வேறுபாட்டால் உபசாரமாய் ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் வேறு வேறு பெயரை யடைகின்றது. படைத்தல் முதலிய ஐத்தொழில் புரியும் ஈசான முதலிய வேறுபாட்டால் சரீர காரியத்தைச்செய்வதனால் ஈசான முதலிய உபசாரமாய் சிவனுக்கு வடிவமென்று கூறப்படுகின்றன. ஆகையால் பரமசிவனுக்குச் சடரூபமான விந்துவினுடைய சமவாய சம்பந்தம் பொருத்தது. சமவாய சம்பந்தக்கொண்டால் சிவனுக்குச் சடத்தன்மை முதலிய குற்றம் நிகழ்மென்க. (கந.௧௮)

(அ—கை) பரமசிவன் சடப்பொருளாகவே இருக்கட்டும். இருந்தால் குற்றமென்க என்பார்க்குக்கூறுகின்றார்.

(கந.௧௮) சடபுத்தியையுடைய எதற்ப்புருடன் பரம சிவனைச்சடமாக எண்ணுகின்றோ அவனுக்கு யுத்தி என்னும் அனுமானமும் சாத்திரமும் ஆன்மாவும் கடவுளும் இல்லையாகுமென்பதாம்.

(உரை) பரமசிவனைச் சடப்பொருளெனக் கூறுவோரின் கொள்கையானது, உலகத்திற்குக் கருத்தாவாகப் பரமசிவனை நிச்சயித்துக்கொடுக்கும் அனுமானத்தினாலும், பரமசிவன் சித்துப் பொருளென்று அறிவிக்கும் ஆகமங்களினாலும் மறுக்கப்படும். அன்றியும், நியாயமானது பொதுவாகையால் சித்தென்னும் பொதுமையால் சிவனுக்குச்சமமான சித்தர்ச்சாதியையுடைய ஆன்மாக்களும் சடப்பொருள்களாக ஆனென்றெவன்பது கொள்ளவரும். வரவே, அந்த ஆன்மாக்களுக்குப்போகமோசூமளிப்பதற்காகக் கடவுளும் சித்திக்கிறதில்லை என்க. (கந.௧௮)

(கந.௧௮) பரமசிவனைச் சடமாகக்கூறுதலால் * ஆன்ந்திகள் கள் அனைவராலும் நிராகரிக்கப்பட்ட புருடன் விசேடமாய் விதவான்களால் தள்ளத்தகுந்தவென்பதாம். (கந.௧௮)

(அ—கை) அங்ஙனமாயின் துமது பக்கத்திலும் சிவனுக்குக்கருத்தாவாயிருத்தன்மை கொள்ளப்பட யுருக்கின்றது. கருத்தாவாயிருத்தன்மை என்பது கிரியைக்குப்பற்றக்கோடாயிருத்தன்மையாகும். கிரியைக்குப்பற்றக்கோடாயிருத்தலால் பரிணாமமுடைய சிவனுக்கும் நிகழ்மென்பார்க்குக்கூறுகின்றார்.

(கந.௧௮) யாதொருகாரணத்தால் கிரியைக்குக்காரணமாயிருத்தலால் ஞானசத்தியே கிரியாசத்தியென்று கூறப்படுகின்றதோ அந்தக்காரணத்தால் குற்றமென்க காண்கவென்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் கருத்திருத்தன்மை என்பது கிரியைக்குப்பற்றக் கோடாயிருத்தன்மையென்று. மற்றென்னையோ வெனில், கிரியையை நிகழ்த்துவதில் சாமத்தியமுடையதே கருத்திருத்தன்மையாகும். ஆகவே, காதத்தின் சத்திமாத்நித்தால் இரும்பிற்கிரியை நிகழ்முடியுமேயில் சிவசத்தியின் சன்னிதி மனத்திரத்தாலேயே விந்துவிற்கிரியைநிகழ்கின்றது. ஆகையால்

* ஆன்ந்திகள்—பதிபகபாசங்கள் உண்டென்றும் வேதநிவாகங்கள் பிரமாணமென்றும் கொள்பவர்.

மீதுவி விசுவநாதியைக்குக் காரணமாயிருப்பதுபற்றி லுவு சத்தியே கிரியாசத்தியென்று கூறப்படுகின்றமையால் குற்ற மின்மை காண்க. (௧௩.௮)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தில் புறமதத்தினுடைய சங்கையைக் கூறிவிட்டு இனி எதிரெதிர்த் தத்தாத்துவாத் தோன்றுகின்றதே அதுவே மீதுவென முன்னர்க்கூறியதனை நிச்சயப்படுத்துகின்றது.

(௧௩.௯—௧௪.௧) மாயைக்குமேல் அதனினும் வேறுபட்சம் பொருளான மீதுவெனத் தனக்கொள்ளாவிடில் சுத்தத்துவ எதனிடமிருந்து தோன்றுகின்றது; எதனிடத்தில் ஒடுங்குகின்றது; எதனால் தத்துவம் புவனம் முதலிய வேறுபாட்டால் ஆற விதமாயிருக்கின்றது. மீதுவென கேவலங்கள் எதனால் முடிபிரிவினையுடையவாவர். அவர்களுக்குள் வேறுபாட்டைச் செய்விக்கும் மீதுவெனவென்ற அவர்கள் எதிரெதிர்த் பிண்டும் விடுக்கியடைவார்கள் என்பதாம். (௧௩.௯—௧௪.௧)

(அ—கை) எதற்குரியான விவசத்தியே இவையனைத்திற்குக்காரணமாகட்டுமென்பதற்குக் கூறுகின்றது.

(௧௪.௨) நெருத்தியானது அவையனைத்தையும் பரிணமத்தாற்செய்தெழில்லை. எதனெனில், சேதனப்பொருளாயிருத்தலாலென்று பின்னர்ச்சத்திவிசாரத்தில் கூறப்போகின்றமையால் என்பதாம்.

(உரை) இவ்விஷயம் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தத்துவப்பிரகாசமிருத்தியிலும் என்னால் விரிவாய்க்குறப்பட்டிருக்கின்றதென்க. (௧௪.௨)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தில் பூர்வபுறியின் சங்கையைக் கூறுகின்றது.

(௧௪.௩) அநேக சத்திகளையுடைய பரமசிவன் ஒருவனுக்குத் தம் தொழில் வேறுபாட்டால் கற்பிக்கப்பட்ட அநேக வேறுபாட்டையுடையவனுமிருக்கின்றது என்று கொள்வோமென்பதாம்.

(உரை) முன்னர்க்கூறப்பட்டவாறுபோல் சேதனனான விவனுக்குத்தத்துவம் முதலிய வடிவமாகப்பரிணமம் பொருத்தமாகாது. ஆயினும் அநேக சத்திகளையுடைய விவனொருவனுக்கே காரிய வேறுபாட்டால் சதாசிவம் முதலிய தத்துவ வேறுபாடு உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டதேயன்றி உண்மையில்லையென்பது உனது கருத்தாயின், அறிட்டிப்பவன் விஷயத்தில் அல்துண்மையே. எதனெனில், அறிட்டிப்பவனான விவனுடைய நிலை வேறுபாடானது அறிட்டிக்கப்படும் பொருளினுடைய வேறுபாட்டால் செய்யப்பட்டதாகையால் அவ்வேறுபாடு உபசாரமாயிருத்தலாலென்க. அறிட்டிக்கப்படும் சுத்தத்துவாவிற்கோ வெனில், தத்துவம்புவனம் முதலிய வேறுபாடு உண்மையேயாகும். அவ்வாறு உண்மையெனக்கொள்ளாவிடில் உபசாரமென்பதே நிகழாதாகையாலென்க. (௧௪.௩)

(அ—கை) எதிறனுடைய மீதுவீர்த்தனமே மீதுவின் காரியமாகிய தத்துவம் புவனம் முதலியனவாகையால் அறிட்டிக்கப்படும் பொருளும் அசத்தியமேயெனில் அதன்மேல் கூறுகின்றது.

(௧௪.௪) யுத்தி சமமாகையால் மாயாசம்பந்தமான அத்துவாயும் அவ்வாறே அசத்தியமாகுமென்பதாம்.

(உரை) சுத்தத்துவாவில் மீதுவீர்த்தன வாதக்கொள்ளின் அந்தவாதத்தை அசத்தத்துவாவிலும் கொள்ளவருமாதலால், அந்த அசத்தத்துவாவும் அசத்தியத்தன்மையையுடையுமென்பது கருத்து என்க. (௧௪.௪)

(அ—கை) மாயாசம்பந்தமான அசத்தத்துவாவும் அசத்தியமாயிருக்கட்டும் அதனால் குற்றமென்கையெனில், அநேக அனைவர்களால் நிராகரிக்கப்படுதலின் அசத்தியமாகக் கொள்ளுதல் கூடாதெனக் கூறுகின்றது.

(௧௪.௫) எதுக்களாலும் துல்களாலும் யோகிகளுடைய காஷியாலும் தனித்தனி அநியப்படும் சுத்தத்துவாக்களை மீதுவான் எவ்வாறு நிராகரிப்பான் என்பதாம்.

† மீதுவீர்த்தனம்—ஒன்று பிறதொன்றாய்த் தோன்றல்.
இ

(உரை) இவ்விடத்தில் சுத்தாத்துவாக்கென்பது அத்தாத்துவாக்களையுள் கொள்ளுதற்கு உபலக்கணமாய்க் கூறப்பட்டது. ஆகையால் சுத்தாசுத்த ரூபமான உலகத்தை அசுத்தியமாகக் கொள்ளுதல் எல்லா அளவைகளோடும் முரண்தலாக் அல்லாது கூறும் வாதிகள் துஷ்டபுத்தியுடையவர்களென்பது கருத்து என்க.

(கசசுஇ)

(கசசுஇ) (அஃதெவ்வாறெனில்,) மேலான பதவியைக் கொடுக்கும் சிறத்தவனுள் பாமசுவன் உண்டென்று சித்தித்திருக்கும் பொழுது சாத்திரப் பிரகாரம் ஆன்மாக்களுக்குப் போகத்தன் பொருட்டும் மோஷத்தன் பொருட்டும் பிரவிருத்தி கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) போக மோஷத்தைக் கொடுப்பவனாகச் சிவனோடு வன் சாத்திரத்தால் சித்திக்குமால் அந்தச்சாத்திரங்களில் உப தேசித்த முறையாக ஆன்மாக்களுக்கு அவாவர் அநிகாத்திற் குத் தக்கவாறு போகத்தன் பொருட்டும் மோஷத்தன் பொருட்டும் பிரவிருத்தி காணப்படுகின்றது என்க.

(கசசுஇ)

(அ—கை) போகாணுவத்திற்குரிய இடமானது சிவனுள் கோ செய்யப்பட்டதாய் மிகவுஞ் சுத்தமாயிருக்கிறதென்ற தூல்களிற் கெட்கப்படுகிறதென்று காட்டுதற்காக ஸ்ரீமதங்க குத் திரத்தைக் கூறுகின்றார்.

(கசசுஇ) சதாசிவ பதமானது யோகத்தினாலும் சரியையினாலும் நீசைஷியினாலும் சித்தப்பேதத்தினாலும் அடையப்படுகின்றது. மோஷமு மித்த நான்கு காரணத்தாலையப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) சித்தப்பேதம் என்னுஞ் சொல்லால் இவ்விடத்தில் ஞானமென்னும் பொருள் கொள்ளத்தகுந்தது. சுத்தாத்துவா ளில் கண்மத்திற்குப் பிரவிருத்தியில்லாமையாலும், கண்மத்தால் நீகழும் போகம், சுகம் துக்கம் மோக ரூபமாயிருப்பதுபற்றி அசுத்தமாய்கையாலும், சதாசிவம் முதலிய புவனத்தில் நீகழும்

போகம் சுத்தபோகமாகும். அது அபாமோஷமென்னும் பெயர் கொண்டது. ஞானத்தால் அவ்வித சுத்தபோகம் அடையப் படுகிறது. சிவசாமிய ரூபமான பாமோஷமோவெனில், யோக முதலியவற்றோடு கூடிய நீசைஷியாலடையப்படுகின்றது. இந்தப் பாமோஷம் அபாமோஷம் இரண்டினர் சிறிது மலபரிபாகம் நீகழ்ந்து பெளதிக நீசைஷி பெற்றவர்களுக்குப் போகாணுவத் திற்குப் பின்னர்தான் மோஷம் நீகழ்கின்றது. மலபரிபாகம் மிகுதியுமுடைய கைட்டிக நீசைஷி பெற்றவர்களுக்குச் சரிசா சாதத்திற்குப் பின்னர்தான் மோஷம் நீகழ்கின்றது. சத்தியோ நிர்வாண நீசைஷி பெற்றவர்களுக்கும் சரிசா சாதத்திற்குப் பின்னர்தான் மோஷம் நீகழ்கின்றது. ஆனால் இந்தச் சூத்திரத்தில் நீசைஷி சரியை யோகம் ஞானமென்னும் இந்த நான்கும் தனித் தனியே போக மோஷங்களுக்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன வென்று தோன்றுதல் கூடும். அத்தோற்றம் வாக்கியப்பொருளை யறியாமையால் நீகழ்வது. இந்தச் சூத்திரத்தின் வாக்கியார்த்தப் பொருள் வருமாறு :—சதாசிவ பதமென்பது உபலக்ஷணமாய்க் கூறப்பட்டிருத்தலால், சதாசிவ புவனாதிபதிகளின் சாசுதா காரத்தைப் பயனாகவுடைய யோகத்தாலும், அப்புவனாதிபதிகளை ஆாதித்தல் ரூபமான சரியையாலும், அந்தப்புவனத்தில் சேர்த் தல் ரூபமான நீசைஷியினாலும், அந்தப்புவனாதிபதிகளின் செரு பத்தையறிதென்ற ஞானத்தாலும், அந்தந்தப் புவனங்களில் இருத் தல் சித்திக்கும் என்பதாம். இவ்வாறன்றி நான்கு சாதனங்களுள் யாதாவொரு சாதனத்தாலென்று கொள்ளுதல் கூடாது. ஞான முதலியவற்றிலும் நீசைஷியின்றி அநிகாமின்மையால் நீசைஷி பிரதான சாதனமாகும். ஆகையால் இந்த நான்கும் சேர்த்துதான் போகத்திற்காவது மோஷத்திற்காவது சாதனமா யிருக்கிறதென்று வாக்கியப்பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். கொள்ளவே, சரியை யோக மென்னுமிவற்றை ஞானமின்றி அனுட்டித்தல் பொருத்தமாகாது. எதனாலெனில் அறியப்படாத பொருளில் யோகமாவது சரியையாவது நீகழ்கிறதில்லையாகையா லென்க. அந்த ஞானமும் மலமுதலிய பாசங்கள் திரவியமாகையால் கண்ணினுடைய படலரோகம் கண் வைத்தியனுடைய

வியாபாரத்தால் ஈசமடைவதுபோல் திசையென்னும் ஈசவா வியாபாரமின்றிப் பாசங்களை நீக்கிப் புருடர்களுக்கு மோகூத் தைக் கொடுப்பதற்குச் சமீபத்தமாகிறதில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் திசையே மோகூத்திற்குக்காரணம், வேறு பிரகாரங்களிலும் “ஈசவானால் செய்யப்பட்ட முத்திய மான மந்திரக் கிரியையே போகமோகூத்களைக் கொடுக்கக்கூடிய தென்று, கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீ ஷட் சாஹச் சரிகை யிலும்” திசையே புருடர்களுக்கு அறிவின் விளக்கத்தைச் செய்து மோகூத்தைக் கொடுக்கின்றதென்று, கூறப்பட்டிருக்கிற தென்க. (கசகஇ)

(அ—கை) போகத்திற்குப் பற்றுக் கோடாயிருக்கும் தன்மை சதாசிவ பதத்திற்கு உண்டென்று கேட்கப்படுகிறதென்று கூறுகின்றார்.

(கசஎ) இவ்வாறு பெரிதான சதாசிவ பதமென்னும் போகமானது கூறப்பட்டது என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் போகம் என்னுஞ் சொல்லால் உபசாரமாய் போகத்திற்குப் பற்றுக்கோடு என்னும் பொருள் கொள்ளத் தகுந்தது. சதாசிவபதம் என்பதால் உபலக்ஷணமாய் சுத்தாத்துவ புவனங்களினைத் துக்கொள்ளத் தகுந்தன என்க. கசஎ

(அ—கை.) இந்தப் பதமானது புவனரூபமாயிருப்பதுபற்றிக் காரியப் பொருளாகையாலும் சுத்தாத்துவாவாயிருத்தல்

* ஞானமே மோகூத்திற்குச் சிறந்த காதனமென்று துல்கனிர் கூறியிருக்கவும் இவ்விடத்தில் ஞானம் மோகூத்தைத்தராது திசையே மோகூத்தைத் தருமென்றதன் கருத்தாவது—பரஞானம் அபரஞானமென்று ஞானம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் அபரஞானம் கேரே மோகூத்தைத் தராது. அதனையே இவ்விடத்துக் கூறினார். திசையானுண்டாகும் பரஞானம் கேரே மோகூத்தைத் தரும் என்பதாம்.

தும் இதற்கு விரிதவே முதற்காரணமாகக் கூறப்பட்டதென்னும் கருத்தால் கூறுகின்றார்.

(கசஅ) அந்தச் சதாசிவ பதத்தில் சுத்தமாயிருத்தலால் மாயையை முதற்காரணமாகக்கொண்டு தனுகரணபுவனபோகம் முதலியன உண்டாவனவல்ல. ஆகையால் போகத்தின் பொருட்டுச் சுத்தாத்துவா சித்தித்தது என்பதாம். (கசஅ)

(அ—கை) வேறுவழியாகவும் சுத்தாத்துவாவைச் சாதிப்பதென்பொருட்டுக் கூறுகின்றார்.

(கசக—கசகஇ) அன்றியும் அசுத்தமாயையானது ஏவப் படுபவனுடைய யாராவதொரு கருத்தாவா லித்திக்கப்பட்டதாயும், கலையால் வியாபிக்கப்பட்ட வடிவமுடையதாயும், கலை முதலிய வற்றிற்கு முதற் காரணமாயிருக்கின்றது. எதுபோலுமெனின், மண்ணானது ரூபவலு லித்திக்கப்பட்டதாய் கலசம் முதலிய வற்றிற்கு முதற்காரணமாயிருப்பது போலுமென்பதாம்.

(உரை) உள்ளது தோன்றுமென்னும் சற்காரிய வாதம் பற்றிக்கலைமுதல்பிரதிபிரகார காரியமினைத்தும் கலைகளேயாகும். சத்திருபங்களான கலைகளுக்கு மாயை பற்றுக்கோடாயிருப்பது பற்றி கலைகளால் வியாபிக்கப்படுகிறது என்று கொண்டு கலையால் வியாபிக்கப்பட்ட வடிவமுடையதென்று கூறினார். இத்தகைய மாயையானது மண் முதலியனபோல் அசுத்தமாயிருத்தலால் சிவனும் ஏவப்படும் கருத்தாவால் கலக்கப்படுகின்றது. விக்ருவவப் போல் சிவனும் கேரே கலக்கப்படவில்லை என்னும் கருத்தால் சுத்தாத்துவாவில் சிவன் கருத்தா அசுத்தாத்துவாவில் அனந்ததேவன் கருத்தாவென்பதனால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க.

(கசக—கசகஇ)

(அ—கை) குலாலனுக்கும் சிவனும் ஏவப்படுத்தன்மை உண்டென்பதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கரு) இந்தக் குலாலனைவன் பசுவாயிருத்தலால் ஏவப்படும் கருத்தாவாக வாகெனும். பரமசிவன் ஏவுதலைச் செய்யும் கருத்தாவாகெனும் என்பதாம்.

(உரை) பசுவாயிருத்தலினாலேயே குயவன் ஏவப்படுங் கருத்தாவாக வாகுறன். திரிமலையிருத்தலால் சிவன் ஏவுதலைச் செய்யுங் கருத்தாவாகவாகுறன் என்க. (கரு)

(அ—கை) அஃதெவ்வாறெனில் கூறுகின்றார்.

(கரு) காரியத்தைச் செய்வதில் சுதந்திரத்தன்மையில் லாதவனாகவும், அறிவில்லாதவனாகவும், கூடப்பட்ட ஆன்மா, பரம சிவனால் ஏவப்பட்டவனாய் நல்லகாரியத்தையாவது நீய் காரியத் தையாவது செய்வானென்பதாம். (கரு)

(அ—கை) இவ்வாறு நிரூபித்ததைச் சாதித்துவிட்டு அதனைத் தாஷ்டாந்தத்தில் காட்டுகின்றார்.

(கரு—கரு) குலாலன்போல் அனந்ததேவரும் ஏவப் படுபவாயிருத்தலால் சரீரமுதலியவற்றோடு கூடியே மாயையைக் கலக்கஞ் செய்கின்றார். அந்த அனந்த தேவர் எந்த அத்துவ சம் பந்தமான சரீர இந்நிரியங்களோடும் எந்த அத்துவ சம்பந்தமான தேச முதலியவற்றோடுகூடினவாய் மாயையைக் கலக்கஞ்செய் கின்றாரோ, அந்த அத்துவாவே சிவசாத்திரத்தில் சுத்தாத்துவா வெனக் கூறப்படுமென்பதாம்.

(உரை) எந்த அத்துவசம்பந்தமான என்பதற்கு, எந்தச் சுத்தாத்துவ மயமான என்பது பொருள். எந்த அத்துவ சம்பந்த மான தேச முதலியவற்றோடு மென்பதற்குத் தனக்கெற்பிட மான சுத்தாத்துவபுவனம் முதலியவற்றோடு மென்பது பொருள். முதலிய என்பதனால் முன்னர்க்குறப்பட்ட சவிகற்ப அறிவிற்குக் காரணமான சத்தம் கொள்ளத் தகுந்தது என்க. (கரு—கரு)

(அ—கை) இவ்வாறு புறமதங்களைக் கண்டித்துப் பரமசிவ னுடைய பரிக்கிரகசத்தி ரூபியாயும், சுத்தாத்துவாயிற்கு முதற் காரணமாயுள்ளதாயும், சடப்பொருளாயும், பாவிர்துவென்ப

† தாஷ்டாந்தமென்பது, இவ்விடத்து அனந்ததேவன்.

பெயர் கொண்டதாயுமுள்ள மகாமாயையைச் சாதித்துவிட்டுப் புறமதத்தை யனுசரித்து அசுத்தாத்துவாவைக் குற்றத்தும், விந்துவிற்கு முதற்காரணமாயிருக்குந் தன்மையையும் மாயைக்கு விந்துவின் காரியமாயிருக்குந் தன்மையையும் கூறுகின்றார்.

(கரு) யாதொரு காரணத்தால் மாயையானது கலை களால் வியாபிக்கப்பட்ட வடிவமுடையதாயும், பசுவாகிய ஆன்மா வால் அறிட்டிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிறதோ, அந்தக்காரணத் தால் வேறுசில வித்துவான்கள் அந்த மாயையையும் விந்துவினு டைய அவத்தையாகக் கூறுகின்றனரென்பதாம்.

(உரை) யாதொரு காரணத்தால் மாயையும் விந்துசம்பந்த மான கலைகளால் வியாபிக்கப்பட்டதாயும், பசுவாகிய ஆன்மா வால் அறிட்டிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிறதோ, அந்தக்காரணத் தால் இந்த மாயையினையும் விந்துவின் காரிய ரூபமான ரூக்கும் பரிணாமமாகக் கூறுகின்றனரென்க. (கரு)

(கரு—கரு) அவ்வாறே பிரகிருதியையும் மகாமாயையின் தூலபரிணாமமாகக் கூறுகின்றனர். அவர்களுக்கு மகாமாயையா னது தூலம் ரூக்கும் பரம் என்னும் முன்றுவிதமான வேறுபா டுடையதாயிருக்கின்றது. அம்முன்றனுள் தூலாவத்தையாவது புருடனுக்குப் புத்திமுதலிய போக்கியப் பொருளையுண்டுபண்ணும் குண ரூபமான பிரகிருதியாகுமென்பதாம்.

(உரை) பிரகிருதியையும் அந்த மகாமாயையின் தூலமான அவத்தையாகக் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு விந்துவொன்றையே முதற்காரணமாகக்கூறும் அவர்களுக்கு மகா மாயையாகிய அவ் விந்து, தூலம் ரூக்கும் பரமென்னும் முன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப் படுகிறது. தூலமான அந்த விந்துவின் அவத்தையே, சாந்து விகம் இராசதம் தாமதமென்னும் முக்குண ரூபமாய்ப் புருடனுக் குப் போக சாதனங்களான புத்தி முதலிய தத்துவங்களையும் போக்கியப் பொருள்களான விடயங்களையும் உண்டுபண்ணுகின்ற பிரகிருதி என்று கூறப்படுகிறதென்க. (கரு—கரு)

(கருக) குக்குமையென்னும் வித்துவினவத்தையே மாயை பெண்ப் பெயர் கொண்டது. இந்த மாயையானது கலைமுதலிய தத்துவங்களின் சமஷ்டி ரூபமாய் அசுத்தாத்துவ காரியங்களான எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயிருக்கின்றது. மேகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) குக்குமையோவெனில், மாயையென்னும் பெய ருடையது. போக்குந் தன்மைக்குக் காரணங்களான கலை முதலிய தத்துவங்களுக்கும், பிரகிருதி முதலியவற்றிற்கும், அந் னுடனாகிய தத்துவபுவன ரூபமான எல்லாவற்றிற்கும், சோக லும் பரம்பரையாகியும் காரணமாயிருக்கின்றதென்க. (கருக)

(கரு௭) (அன்றியும்) குண்டலிநி என்னும் மகா மாயையே பரையென்று கூறப்படும். அது நித்தமாயுள்ளது. மற்றிக் களுக்கு முதற்காரணமாயும், வித்தியா வித்தியேசுவர ஆன்மக் களின் சீரங்களுக்கும் முதற்காரணமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) பரா என்னும் மகா மாயை, மாயைக்கும் முதற் காரணமாயிருக்கின்றதென்பது கருத்து. அது நித்தமாயுள்ளது; முதற்காரணமாயிருத்தலால் என்க. (கரு௭)

(கரு௮) யாதொரு காரணத்தால் அந்த மாயையானது பரிணாமத்துடன் கூடியதாய்க் காரிய ரூபமாயிருக்கின்றதே; அந்தக்காரணத்தால் சீரேற்றியங்களை யுடைய கருத்தாவைச் சாதித்துக் கொடுக்கின்றது என்பதாம். (கரு௮)

(கரு௯-௧௦௬) (அவ்வாறாயின்) சுத்தாத்துவா வுண்டென் பது தடையின்றிச் சித்தித்தது. எவர்களுடைய மதத்தில் கலை வித்தை முதலியவற்றிற்குக் காரணமான மாயை நித்தமெனக் கொள்ளப்பட்டதோ அவர்களுக்குக் கலையைச் சுத்தி செய்வதால் அசுத்தாத்துவா சுத்தஞ்செய்யப்படாதாக வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு புறமதத்தை அனுசரித்து மாயைக்குக் காரியத் தன்மையைச் சாதித்து அம்மதத்தைத் தழுவின

மாயை நித்தியமெனக் கூறுவோரைக் குறித்து “எவர்களுடைய மதத்திலென்ன”த் தொடர்ச்சியால் குற்றங்கூறுகின்றார். மாயை யை நித்தியமாய்க்கொண்டு சுத்தாத்துவாவை முதற்காரண மாய்க் கொள்ளவில்லையாயின், வித்துவின் காரியமான கலாத்துவா வின் சுத்தியால் மாயாகாரியமான அசுத்தாத்துவாவிற்குச் சுத்தி நிகழாது. ஒரு பொருளின் சுத்தியால் மற்றொரு பொருளுக்குச் சுத்தி நிகழாதாகையாலென்க. ஆகையால் அசுத்தாத்துவா வையும் வித்துவின் காரியமாய்க் கொள்ளவில்லையாயின், வித்து வின் காரியமான கலாத்துவாவின் சுத்தியால் அசுத்தாத்துவா விற்குச் சுத்தி நிகழாதென்னும் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் அசுத்தாத்துவாவும் வித்துவின் காரியமென்றே கொள்ளத்தக்கது என்க. (கரு௯-௧௦௬)

(அ-௭௭) இவ்விஷயத்தையே கூறுகின்றார்.

(கரு௦௮) யாதொரு காரணத்தால் தத்துவம் முதலியவற் றின் சுத்தியின் பொருட்டு நிகிருத்தி முதலிய ஐந்துகலைகள் சுத்தஞ் செய்ப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்தக் காரணத்தால் எல்லா அத்துவங்களும் வித்துவினுடைய காரியங்களேயாகும் என்பதாம்.

(உரை) எல்லா அத்துவங்களையும் வித்துவின் காரியமாய்க் கொள்ளவே முதற்காரணமான கலாத்துவாவின் சுத்தியால் எல் லாத் தத்துவங்களுக்கும் சுத்தி தடையின்றி நிகழுமென்பது கருத்து என்க. (கரு௦௮)

(அ-௭௭) ஆனால் வியாபகமான கலையின் சுத்தியால் வியாப் பியமான தத்துவ முதலியவற்றிற்குச் சுத்தி நிகழும் ஆகையால் மாயை அநித்தியமெனக் கொள்ளவேண்டாமெனில் கூறுகின்றார்.

(கரு௧-௧௩௩) வியாபகப் பொருளின் சுத்தி மாத்திரத்தால் வியாப்பியமான அத்துவங்கள் விஷயத்தில் சுத்தி கொள்ளப்பட மாட்டாது. எதனாலெனில், முதற்காரணமாயில்லாதவையுள்ள கலைக்கு எப்பொழுதும் சுத்தமாயுள்ள வெவ் வெவ்விதம் என்னும்

இவர்களினுடைய சுத்தியினாலேயே எப்பொழுதும் சுத்தி நிகழ வேண்டுமாதலாலென்க. இவ்வாறு எல்லா அத்துவாக்களுக்கும் காரியத்தன்மையைக் கூறுவதில் சாமாந்தியமுடைய ஆசிரியர்களால் எல்லா அத்துவாக்களுக்கும் முதற்காரணமாகப் பனா என்னும் மகாமாயை கூறப்பட்டது என்க. (கௌ—கௌ)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தில் மாயை அநித்திய மென்பதில் பிரமாணமின்மையாலும், சுத்தமான விந்துவிற்கு அசுத்தாத்து வாவைக் குறித்து முதற்காரணமாயிருக்குந் தன்மை பொருத்தமாகாமையாலும், மாயை நித்தியமென்று கூறும் சுருதியோடு முரணாதலாலும், இந்தப்பக்கமானது ஒதுக்கப்பட்டதென்றெண்ணிச் சுத்தாத் அறிவுடன் கூடிய ஆசிரியர்களின் கருத்துப்பற்றி மாயைக்கு நித்தியத் தன்மையைச் சாதிக்கின்றார்.

(கௌ) இவ்விஷயத்தில் வேறு சில ஆசிரியர்கள் அத்து வாக்களுள் மாயையை அழிவற்றதாகவும் கல் முதலிய தத்துவங்களுக்கு முதற்காரணமாகவும், விந்துவால் வியாபிக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) சுவாயம்பு வாசுதேவத்தில் மாயாதத்துவமானது நித்தியமாய் உலகத்திற்கு முதற்காரணமாக இருக்கின்றதென்றும், ரொளவாகமத்தில் வித்தியா ராஜராஜேஸ்வராயும் மந்திரேசுவராயுமிருக்கும் அனந்ததேவர் மாயையைக் கலக்கச்செய்து கலையைத் தோற்றுவித்தாரென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்க (கௌ)

(அ—கை) ஆனால் மாயைக்குக் காரியத்தன்மையில்லை யாயினும் அசுத்தாத்துவாவிற்கு வியாபகமாத்திரமான கலாசுத்தியால் சுத்தி நிகழாமெய்வன்ற ஆசங்கைக்கு அவ்வாறாயின் எப்பொழுதும் சுத்தமான நிவசுத்திகளுடைய சுத்தியினால் எப்பொழுதும் சுத்தி நிகழட்டுமென்று கூறப்பட்ட அநிப்பிரசங்கத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) உலகத்தில் யாதொரு காரணத்தால் வியாபியப் பொருளின் சுத்தியானது வியாபகப்பொருளின் சுத்தியால்

நிகழ்கின்றதேவர், அந்தக் காரணத்தால் கலையின் சுத்தியினால் அசுத்தாத்துவாக்களுக்கும் சுத்தியானது ஆகமமற்றதவர்களால் அறியத்தகுந்தது என்பதாம்.

(உரை) வியாபகமான கலையின் சுத்தியால் வியாபியமான அத்துவா எல்லாவற்றிற்கும் சுத்தியானது நிவசுத்யில் கன்மானுபவத்தின் வழியாய் நிகழ்கின்றதென ஆகமங்களிற் கேட்கப்படுகின்றது. இதன் கருத்தாவது—கன்மமிருக்குங்கால் ஆன்மக்களுக்குக் கலாமுதலிய அசுத்தாத்துவாவானது பந்தஞ்செய்யுந் தன்மையுடனிருக்கிறது. பந்தஞ் செய்வதான அந்தக்கல் முதலிய அத்துவாவிற்குச் சுத்தியாவது ஆன்மக்களுக்குப் பந்தமாயிருக்குந் தன்மையின் நிமிருத்தியேயாகும். அவ்விதமான சுத்தியானது மலபரிபாகம் நிகழ்த்தவனுக்குத் திஷையால் நிகழும் கன்மகாசத்தா லுண்டாகிறது. அவ்வாறே கிரணுகமத்திலும் யாதொரு பிராந்த கன்மத்தால் அநேகம் பிறவிகளில் ஆன்மக்களால் சம்பாதிக்கப்பட்ட * கன்மமும் 0 வருக்கன்மமும் திக்கையால் வறுக்கப்பட்ட வித்துப்போல் தடைசெய்யப் பெற்றிருக்கின்றனவோ, அந்தப் பிராந்த கன்மம் போகாதுபவத்தால் நடுக்கின்றதெனக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. சுவாயம்பு வாசுதேவமும் தருமா தருமங்களுக்கு நாசத்தைச் செய்யுந் திஷையென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் எல்லா அத்துவாக்களிலும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு அத்துவாக்களின் அடக்கத்தால் போகாதுபவருபமான நிவசுத்யானது பொருத்தமடைகிறது என்பதால் வியாபகமான கலாத்துவாவின் சுத்தியால் வியாபியமான தத்துவபுவன ரூபமாயும் பொதுவாயுமிருக்கும் அசுத்தாத்துவாவிற்கும் பந்தத்தன்மையின் நிமிருத்திருபமான சுத்தியானது பொருத்தமடைகிறதென்பதில் ஒருவிதமான குற்றமுமில்லை யென்க. (கௌ)

* சம்பாதிக்கப்பட்ட கன்மம், சுகுத்திகன்மம்.

0 வருக்கன்மம், ஆராயியன்மம்.

(அ—கை) இவ்வாறு மாயைக்கு நித்தியத்தன்மையிலும் குற்றமின்மையைக் கூறியீட்டு மீண்டும் விந்துவையே விசேடித்துக் கூறுகின்றார்.

(க௯௯) யாதொரு மகாமாயையானது விவனுக்குப் பரிச்சிதரகசத்தியாய் இருக்கின்றதோ, எந்தச் சத்தியால் எல்லாப் பசுக்களும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த மகாமாயையானது மந்திரங்களுக்கு முதற்காரணமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) மந்திரங்கள் வாச்சியமந்திரம் வாசகமந்திரமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் மந்திரங்களுக்குப் பொருள்களான மந்திரேசுவரர்கள் வாச்சியமந்திரங்களாகும். இவர்களுக்கு உற்பத்தியின்மையால் இவ்விடத்தில் மந்திரங்களென்பது வாசகமந்திரத்தைக் குறிக்கும். சத்தத்திற்கு முதற்காரணமாகையால் வாசகமந்திரங்களுக்கு மகாமாயை முதற்காரணமாயிருக்கின்றது. இதுவே பாமசிவனது பரிச்சிதரகசத்தியாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த மகாமாயையினாலேயே எல்லாப் பசுக்களும் முன்னர்க் கூறப்பட்ட வாறுபோல் நாமுதலியவற்றின் வழியாய் அபிதிக்கப் பெற்றிருக்கின்றனவென்க. (க௯௯)

(க௯௭) (அன்றியும்) அவ்விதமான இந்த மகாமாயையானது எக்காலத்தும் விளங்குவதாய் ஈசுவரனுடைய கிரியாசத்தியாக விருக்கின்றது. அது பசுக்களிடத்திலேயே நிலைத்திருத்தல் பற்றிப் பாசமென நிச்சயிக்கப்பட்டது என்பதாம்.

(உரை) இந்த மகாமாயையானது எக்காலத்தும் ஆன்மக்களுக்குச் சத்த காரியங்களை யுண்டுபண்ணும் பொருட்டு ஈசுவரனுடைய கிரியாசத்தியால் அபிதிக்கப் பட்டிருத்தலாலும், கிரியாசத்தியோடு கலந்து ஒன்றுபெற்றதாலும், சிலரால் இது ஈசுவரனுடைய கிரியாசத்தியேயாகுமென்று கூறப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் இந்த மகாமாயை சித்தான பரமசிவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தத்திலிருக்கவில்லை. எதனாலெனின், இந்த மகாமாயை முதற்காரணமாகையால் சடப்பொருளென்று முன்னரேயே கூறப்பட்டிருத்தலாலென்க. ஆனதுபற்றியே இந்த

மகாமாயை முத்தான்மாக்களிடத்தில் பிரகிருத்திக்கெதில்லை. பசுக்களினிடத்திலேயே இருத்தலால் இதுவும் பாசத்தன்மையுடனேயே கூடியிருக்கின்றது. அவ்வாறன்றிப் பாசங்களைக் கடந்த பரமசிவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தத்தி லிருக்கவில்லை யென்க. (க௯௭)

(க௯௭இ) (ஆனதுபற்றியே) இந்த மகாமாயையானது இவ்வாறிருக்கிறதென்று நிச்சயிக்கப்படாமையினால் பசுக்களை அசுத்தமான யோனிகளில் எக்காலத்து மிருக்கச் செய்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) அவ்வாறான இந்த மகாமாயையானது கிரியாசத்தியினின்றும் வேறாகப் பிரித்தறியப்படவில்லையாயின் பசுக்களை அசுத்தயோனிகளில் சேர்க்கின்றது. கிரியாசத்தியினின்றும் வேறாகப் பிரிந்திருக்குமென்று அறியப்படுமாயின் அசுத்த யோனிகளில் பசுக்களைச் சேர்க்கிறதில்லை என்க. (க௯௭இ)

(க௯௮) (அன்றியும்) இந்த மகாமாயையானது, தனது ஆராய்ச்சி அறிவு ரூபமான விரியத்தால் போக மோசங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) மகாமாயைத் தன்னைப்பற்றி நிச்சயிக்கும் ஆராய்ச்சி அறிவுரூபமான விரியத்தால் போக மோசங்களைக் கொடுக்கின்றது. அலிதாவது போக மோசங்களுக்குப் பாம்பாயாய் உபகாரஞ் செய்கிறதென்பது கருத்து. மாயையோவெனில், ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் ஆன்மாவென்னும் அறிவிற்குக் காரணமாயிருத்தலால் போகத்திற்கு மாத்திரம் உபகாரஞ் செய்கின்றதென்க. (க௯௮)

(அ—கை) போக மோசங் மீண்டனான் விந்துவிற்குப் போகத்திற்குபகாரஞ் செய்யுந் தன்மை உண்டென்பதைக் காட்டுகின்றார்.

(க௯௯) ஆராய்ச்சி செய்யப்படாமையால் அந்த மகாமாயை, போகத்திற்குச் சாதனமான பொருள்களினவிற்கு

உபாயமான சலிகற்ப அறிவின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயுள்ள சத்தத்தின் சேர்க்கையால் எக்காலத்தும் பசுக்களை மோகிக்கச் செய்கின்றதென்பதாம். (க௭க)

(க௭௦) (மோகத்தைக் கொடுக்கவே) விடயானுபவத்தானிக முக்கிய சகத்தில் மிக விருப்பப் கொண்ட மனதையுடைய புருடனுக்கு எவ்வாற்றாலும் மோசஷமடைய முடியாமலிருக்குத் தன்மையைச் செய்கிறதாயிருக்கிறது என்பதாம்.

(உரை) விடயானுபவத்தில் சொந்தையுடைய புருடனுக்கு எவ்வாற்றாலும் மோசஷமடையதற்கு முடியாமலிருக்குத் தன்மையைச் செய்கிறதென்பது கருத்து. (க௭௦)

(அ—கை) மோசஷத்திற்கு உபகாரஞ் செய்யுந் தன்மையும் விந்துவிற்குண்டென்பதைக் காட்டுகின்றார்.

(க௭௦இ) ஆன்மாவிற்கு இந்த விந்துவை யறிதலே பா மோசஷத்திற்குபாயமான திசைத் துருவியவற்றிற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) பாமோசஷமடையதற்கு உபாயமான திசைக்கும், திசைக்குப்பின் அனுட்டிக்கத்தகுந்த நித்திய கைமித்திக முதலிய கன்மத்திற்கும் இந்த விந்துவின் நிச்சய அறிவே காரணமாயிருக்கின்றது. எதனாலெனில், அறிவாத விஷயத்தை அனுட்டிக்க முடியாதாகையாலென்க. நிப்பிஜ திசையிலும் ஞானப்பிரதானான * ஆசிரியனுக்கே காரணத்தன்மை என்றறிகுவென்க. (க௭௦இ)

(அ—கை) அந்தச் சிவன் முதலிய பொருள்களை அறியும் அறிவைச் சான்றாவாயினாக இந்த விந்துவே உண்டுபண்ணுகிறதென்று கூறுகின்றார்.

* நிப்பிஜ திசையுடையவனுக்கு நித்தியம் கைமித்திகமுதலிய கன்மம் கிடையாவாவின அறியாத விஷயத்தை அனுட்டிக்க முடியாதென்னும் ஏது தெதிக்காதென்பார்க்கு ஆசிரியன் அறித்து செய்கின்றனென்று உறினரென்க.

(க௭௧-௭௭௨) அந்தச் சிவன் முதலிய பொருள்களை அறியுமறிவானது சொற்களைத் தொடர்ந்திருத்தலால் சொற்களின் கூட்டத்திலிருந்து தோன்றுகின்றது. அந்தச் சொற்கூட்டமானது விந்துவிலிருந்து தோன்றுகின்றது. இந்த விந்துவானது நாதத்திலிருந்து தோன்றுகின்றது. இந்த நாதமானது அநாகத விந்துவிலிருந்து தோன்றுகின்றது. இந்த அநாகத விந்துவே சுத்தாத்துவாவிற்குக் காரணமாகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அநாகதவிற்கு வென்பது சுத்தாத்துவாவிற்குக் காரணமான மகாமாயையை அறிவிக்கும் பெயர். அந்த மகாமாயையிலிருந்து நாதமும், நாதத்திலிருந்து விந்துவும், விந்துவிலிருந்து சொல்லும், தோன்றுகின்றனவென்பது கூறப்பட்டது. (க௭௧-௭௭௨)

(க௭௩) இந்தச் சுத்தாத்துவாவிலிருப்பவர்களுக்குப் போக்திருத் தன்மை இருப்பதனால் சரீரம் இந்திரியமென்னும் இவற்றிற்கு விடயமான போகங்களினால் மலம் கன்மம் மாயை என்னும் இம்முன்றும் சுத்தமாயிருக்கின்றதென ஊக்கப்படுகிறது என்பதாம்.

(உரை) இந்தச் சுத்தாத்துவாவிலுள்ள வித்தியேசவார் முதலியோருக்குப்போகத்தை யனுபவிக்கிறவாயிருக்குத்தன்மை உண்டென்று சாத்திரங்களிற் கேட்கப்படுதலாலும், போகமானது சரீர இந்திரியம் இல்லாதவருக்கு நிகழாதாகையாலும், அநாத் போகத்திற்குக் காரணமான சரீர முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயுள்ள மலமாயா கன்மங்கள் அந்தச் சுத்தாத்துவாவில் கூடவாகையாலும், சுத்த போகத்திற்குச் சாதனமான சரீர முதலியவற்றால் போகத்தை யனுபவிக்குத் தன்மைக்குக் காரணமாயுள்ள சுத்தமான அநிகாமலமும், துணைக்காரணமான பாமலிவ வழிபாடு ரூபமான சுத்த கன்மமும், சரீர முதலியவற்றிற்கு முதற்காரணமான சுத்த மாயையும் உண்டென அனுமனஞ் செய்யப்படுகின்றது. மறைக்கும் மலத்தை நசுஞ் செய்தவர்களாயும், மாயையைத் தாண்டினவர்களாயு முள்ளவர்களுக்கே மகாமாயா புலனங்களில்

வாசமிருப்பதுபற்றி அந்த மகாமாயா புவன வாசமாவது அதற்குக் காரணமான நிலைபாடுவது அவர்களுக்குச் சுத்தமான அநிகார மலத்தையும், பாமசிவ வழிபாடு என்னும் சுத்தமான கன்மத்தையும் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறதென்க. (கௌ.௩)

(அ-கை) இன்னும் இவ்விஷயத்தையே கூறுகின்றார்.

(கௌ.௩) சுத்தமான மல கன்மங்களுக்குச் சுத்தமாயையே காரணமாகின்றது என்பதாம். (கௌ.௩)

(அ-கை) ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் ஆன்மாவென்னும் அறிவைத் தோற்றுவித்த அசுத்தமான புருடத்தன்மையென்னும் மலத்திற்கும், அசுத்த போகத்திற்குக் காரணமான அசுவமேதயாகம் பிராமணக்கோலை முதலிய கன்மத்திற்கும், அசுத்த மாயா காரியங்களின் சேர்க்கையே காரணமென்று கூறுகின்றார்.

(கௌ.௪) அசுத்தமான மல கன்மங்களுக்கு அசுத்த மாயையே காரணமாகின்றது. ஆகையால் மாயை இருவகையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் அசுத்த மலமென்னுஞ் சொல்லிற்கு கம்மால் அவதாரிகையில் கூறப்பட்டவாறு புருடத்தன்மை என்னும் பும்ஸ்த்துவ மலமென்றுதான் பொருள்கொள்ளவேண்டுமேயன்றி ஆணவமலமென்று கொள்ளுதல் கூடாது. எதனாலெனின், ஆணவமலம் அனுகூலமாகவே மறைத்தலைச்செய்திறதென்று சாத்திரங்களிற் கேட்கப்படுகிறபடியாலும், இடையே வந்து கூடினதாகக் கொண்டால் கூடி மறைத்தற்குக் காரண மின்மையாலு மென்க. ஆனால் கன்மமும் அனுகூலமெனச் சாத்திரங்களிற் கேட்கப்படுகிறதாலும், கன்மம் உள்ள காலத்திற்குள் மாயை தொழிற்படுகிறபடியாலும், கன்மத்திற்கு மாயை காரணமென்றது எவ்வாறு கூடுமெனில், கன்மத்திற்குஞ் சரீரத்திற்குமுள்ள தொடர்ச்சியானது பிரவாக அனுகூலமாக விரும்புகிறது. கன்மமின்றி மாயை தொழிற்படுகிறதில்லை என்பது

உண்மைதான். ஆயினும் கன்மங்களைச் செய்தல் சரீரமுடையோருக்கே கூடுமாகலானும், வாசனாபுரங்களான கன்மங்கள் புத்தியின் வழியாய் மாயையிலிருக்கின்றனவாகலானும், கன்மத்திற்கும் மாயை காரணமாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆகையால் குற்ற மின்மை காண்க. கன்மமும் புருடனுக்குச் சுத்தத்தைச் செய்கிறதில்லை. புருடனுக்குச் செய்கிறதாகக் கொண்டால் அவனுக்கு விகாரம் நிகழுமாகையாலென்க. உழவுமுதலிய தொழில்கள் அத்தொழிலுக்குப் பற்றுக்கோடான பூமியைச் சுத்தஞ் செய்வதுபோல் கன்மமும் அதற்குப் பற்றுக்கோடான புத்தியைச் சுத்தஞ்செய்வதால் அந்தக் கன்மம் புத்தியின் குணமாக விரும்புகிறதென்று மதங்க முதலிய ஆகமங்களிற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. ஆகையால் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யென்னும் இரண்டு மாயைகள் நித்தியமாய்ச் சித்தித்திருக்கின்றன. அசுத்த மாயையானது சுத்தமாயையினின்றும் மாறான வேறு காடியத்தைச் செய்கிறபடியால் அந்தஅசுத்த மாயையானது சுத்தமாயையின் காரியமாக ஆகிறதில்லை என்பது கருத்து என்க. (கௌ.௪)

(கௌ.௩) விந்துவிற்கும் புருடனுக்குமுள்ள பேதத்தை உறியும் விவேக ஞானம் உண்டானவுடன் மலமென்னும் முனைநாசமடைகின்றது என்பதாம்.

(உரை) மலம் நிரவியமாகையால் அது ஞானத்தால் அழிவடையாதென்று முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றமையாலும், நிலைபாடால் மலநாசமுடையவர்களுக்கே சுத்தாத்துவ புவனத்தில் வாசம் நிகழ்கின்றமையாலும், சாத்திரத்தின் வாயிலாய் மகாமாயைக்கும் புருடனுக்குமுள்ள விவேக ஞானமுண்டாகின்றமையாலும், அநிகார மலநாசம் மகாமாயா புருட விவேக ஞானமுண்டாகவே உண்டாகின்றதென்க. (கௌ.௩)

(கௌ.௪) மாயைக்கும் புருடனுக்குமுள்ள பேதமறியப்படவே தரும் அதருமங்களென்னும் உயி நிகழ்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) ஞானாகினியானது எல்லாக்கன்மங்களையும் சாம்பலாகச் செய்கிறதென்று கதைவிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகை

யால் கன்மம் நாசமடைந்தும் பரிபாகமடைந்த மலமுடைய வருக்கு விஞ்ஞான கேவலத் தன்மையே இருக்கின்றது. பிரகிருதி புருஷ விவேகத்திலேவெனில், அந்த விஞ்ஞான கேவலத் தன்மையுஞ் சித்திப்பதில்லை. அவ்வாறே சித்தகுருவால் பாமோஷ சிராச காரிகையில் “சாங்கியர் கொள்ளும் கைவல்யியமென்னும் முத்தியும் பொருத்தமற்றது. எதனாலெனில், குணத்தவத்திற்கு மேல் அவர்களுக்கு அனுபவமில்லாமையினால் அக்குணத்தவத்திற்குமேல் அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயுள்ள கன்மத்துக்கு நாசமின்மையால்” எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்க. (கௌ)

(கௌ) (ஆகையால்) மாயாமலத்தைக் கடந்தவனாகும், மகாமாயாசம்பீர்தம் பெற்றவனுமுள்ள ஆன்மாவைக்குறித்ததீநிரோதானசத்தி பென்னும் சிவசத்தியானது, விர்ணவின் கலக்கத்தின் பொருட்டுப் பிரகிருதிக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) சாதக தீசைக் பெற்றுச் சத்தாத்தவ புலன்களில் போகத்தைக் கருதும் ஆன்மாவிற்குக் கலக்கமடைந்த விந்துவிற்கு நிரோதான சத்தியென்னும் சிவசத்தியானது சரி முதலியவற்றைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அந்த விந்துவைக் கலக்கப்பெய்தும் அத்தத்திரோதான சத்தியேயாகுமென்க. (கௌ)

(கௌ) எவ்விதம் சமுத்திரமானது காற்றினுண்டான அனாதலால் மேல்பாகத்திலேயே விகாரமடைகின்றதோ அதுபோல விற்தவும் சத்தியால் ஏகதேச பாகத்தில் விகாரமடைகின்றது; சகல புலனங்களையும் வியாபித்திருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) சத்தியின் எவ்விதலால் விற்தவானது நெய்ப்புழுவாவதுபோல ஏகதேசத்தில் விகாரமடைகின்றது. பால் தராவதுபோல் முழுப்பாகமும் விகாரமடைகிறதில்லை. முழுப்பாகமும் விகாரமடைதற்குக் கொண்டால் விற்தவிற்கு அநித்தயத்தன்மையும், அநித்தயத்தன்மையினால் அகற்குக் காரணமாகப் பிறிதொன்று வேண்டுமெனப்பட்டு அவ்வாறேமேலுஞ் சென்று

வாம்பின்னி யோடலென்னும் அவதந்தையும் நிகழுமென்க. ஆகையால் ஏகதேசத்திற்குள் விகாரமடைகின்றது. அன்றியும், விற்தவானது தனது காரிய ரூபமான கலை முகலியவற்றால் முன்னர்க்கூறிய உலகத்தையும் வியாபிக்கின்றதென்க. (கௌ)

(அ—கை) இவ்விதமான நியாயத்தையே மற்ற இடத்தினால் கொள்ளவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) இவ்வாறே மாயையும் ஏகதேசபாகத்தில் விகாரமடைகின்றது. அந்த விற்தவைப்போல தனது காரிய வருக்கம் அனைத்தையும் வியாபிக்கின்றது. இவ்வாறே அவ்விதத்தென்னும் பிரகிருதி மாயையும் ஏகதேசபாகத்திற்குள் விகாரமடைந்து தனது காரிய வருக்கத்தை வியாபித்திருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் விர்தவின்மையும் மாயை பிரகிருதி என்னுமிவற்றிற்கு விசேடமொன்றுண்டு. அதாவது, மாயை பிரகிருதி என்னுமிவை தனது காரிய வருக்கங்களைமட்டும் வியாபிக்குமெயன்றிப் பிறிதொன்றன் காரியத்தை வியாபிப்பதில்லை. விற்தவாகிய சுத்தமாயையோவெனில், வியாபகமாயிருப்பது பற்றி அசுத்த மாயாகாரியத்திலும் வியாபிக்கின்றதென்க. (கௌ)

(அ—கை) இனி, நவனுக்குண்டான இலயம் முதலிய அவதந்தையின் வேறுபாடானது விற்தவிலுடைய வெவ்வேறு அவதந்தைகளை அறிட்டித்தல்பற்றி உபாதிச்சேர்க்கையால் தீவிரத்தெனக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) ஆனந்தரூபமான விற்தவானது கலக்கமடையாமலிருக்குங்காலத்து நெய்நுஞ்சுப் போகமும், அந்த விற்தவானது கலக்கமடைந்திருக்குங்காலத்தில் அநிகாரமும், விற்தவிற்கு மேற்பட்டிருக்குங்காலத்தில் இலயமும் நிகழ்வன எனப்பதாம்.

(உரை) ஆனந்த ரூபமாயும், எங்கும் அநிக வியாபக முடையதாயுமிருக்கும் விற்தவானது நெய்த்விதால் கலக்கஞ்செய்வதின் பொருட்டு விடலமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கையால் தோற்றுவிக்க கோமுகமாயிருக்குங்காலத்தில் நெய்த்வித

பின் உத்தியோகத்தால் காத்தலென்னும் போகம் நிகழ்ந்தது. அந்த விர்துவானது கலக்கஞ்செய்யப்பட்டுக் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கும்போது சத்தியானது வியாபாரத்துடன் கூடி யிருத்தலால் அநிகாரம் நிகழ்ந்தது. விர்துவானது தனது காரியங்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு காண ரூபமாயிருக்குங்காலத்தில் சத்தியும் வியாபாரமின்றி யிருத்தலால் இலயம் நிகழ்வின்றது என்க. (க௭௯)

(அ—க௭) ஆகையால் சிவசத்திகளுக்கு வியாபார வேற்றுமைபற்றி உபசாரமாய் வேற்றுமை நிகழ்ந்ததெனக் கூறுகின்றார்.

(க௮—க௮௧) சிவனிடம் சமவாய சம்பந்தத்திலிருக்கும் சத்தியானது ஒன்றேயாகும். அது உபாதிவேறுபாட்டால் இலயம் போகம் அநிகாரமென்னும் மூன்று தருமத்துடன் கூடி மூன்று விதமாயிருக்கின்றது. சிவனொருவனுமிருந்தும் அம் மூன்று விதமான சத்தியின் சேர்க்கையால் இலயம் போகம் அநிகாரமென்னும் மூன்று நிலையுடன் கூடி முறையே சிவன் சதாசிவன் மகேசுவரனென்னும் மூன்றுபேதமாக விளங்குகின்றன என்பதாம்.

(உ௭) இவ்வாறே வேறு நூல்களிலும் சிவன் அநிகாரி யென்றும், இலயியென்றும், போதி யென்றும் உபசாரமாய்க் கூறப்படுகின்றன. கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இந்த விர்து என்னும் இரத்தினத்தின் சோதனையால் சத்தி என்னும் இரத்தினம் சோதிக்கப்பெற்றதென்றறிந்து கொள்க என்க. (க௮௦—க௮௧)

(அ—க௭) சிற்சத்தியின் சொரூபஇலக்கணம்கூறுகின்றார்.

(க௮௨—க௮௪) தடையற்ற மிகுதியான இரணக் கூட்டத்தின் சொரூபமாயும், அழிவில்லாத தோற்றமுடையதாயும், கால தேசங்களால் பிரிக்கப்படாததாயும், நிருவிகற்பமாயும், ஆவான மற்றதாயும், (அஃதாவது ஆனவமற்றதாயும்) கண்ம சம்பந்தம் மாயாசம்பந்தமான துவந்துவமற்றதாயும், உபாதானத்தன்மை

ரூபமான மகிமைபற்றதாயும், அநேகவிதங்களான உபாதிகளின் சேர்க்கையாலுண்டானதாயும், ஒன்று பிற்தொன்றாய்த் தோன்றும் விவர்த்தமென்னும் மயக்கத்தினும் வேறுபுழுள்ள இலயம் முதலிய பேத சுபாவமுடையதாயும், ஒடுக்கியிருக்கும் உலகம் தோன்றுகின்றவுலகம் நிலைத்திருக்கும் உலகங்களாகப் பரிணாமடைந்த விர்துவை அநிபிப்பதில் சாமர்த்தியமுடையதாயும், பிறபொருளைத் துணையாகக் கொள்ளாததாயும், அதுபற்றியே சுயம்பிரகாசமாயும், எங்கும் வியாபகமாயும், முதல் இடைகடையற்றதாயும், எல்லாப்பாசங்களினின்றும் விலகியதாயும், அளவி ளடங்காததாயும், மிகுதிக்கு எல்லையாயும், (அஃதாவது இதற்கு மேலில்லாததாயும்) மிகச்சூக்குமமாயும், அனைவருக்கும் அனுகூ ளாகச் செய்யுந்தன்மை வாய்ந்ததாயும் உள்ளது சிற்சத்தி என்பதாம்.

(உ௮) இவ்விடத்தில் இரணத்தின் கூட்டமென்பது, இச்சா ஞானக்கிரியைகளின் கூட்டமேயாகும். இந்தச் சத்திக்கு இலயாவத்தையிலுங்கூட உபசாரமாக வேறும் வேறுபாட்டில்லாமையால் இதனை நிருவிகற்ப வடிவமென்று ஆசிரியர்கள் கூறி யிருக்கின்றனர். இந்தச் சத்தி அநேக விதங்களான காரிய ரூப மாயுள்ள உபாதிகளின் சேர்க்கையால் பொய்யான வேறுபாட்டுடன் கூடியது. அஃதாவது காரியங்களின் வேறுபாட்டால் அநிகார முதலிய அவத்தையில் வேறுபாடுடையது போல் காணப்படுகிறதென்பது கருத்து. அன்றியும், இந்தச் சிவசத்தி யானது கூறப்பட்டவுலகங்கட்கு முதன்மையான மகாமாயை சார்வதில் சாமர்த்தியமுடையது. மலமின்மையால் பிற பொருளின் துணையின்றித் தானாகவே விளக்கமுடையது. அது பற்றியே ஆன்மசிற்சத்தியினும் வேறாய் எல்லாப் பாசங்களாலும் சாரப்படாமை முதலிய குணங்களைமுடையது. அவற்றது. அவைக்கு எல்லையாயுள்ளது. மிகச் சூக்குமமாயுள்ளது. அனைவருக்கும் அனுகூலாகித் தன்மையுடையது. இவ்வாறு சிற் சத்தி அநியத்தருத்தது என்க.

குறிப்பு—உலகத்தில் ஒவ்வொருவரும் செய்யத்தகுங் காரியத்தை அறிந்து இச்சித்திக்குச்செய்த முடிப்பது இயல்பு. அங்

வாதே பாமசிவனுடைய சத்தியம் அறிவு இச்சை செயல் ரூபமாய் இருத்தலால் சத்தியின் மாத்திரத்தாலானைத்தையுஞ் செய்கின்றான். உயிர்களின் சத்தியானது பிற பொருளின் துணையைக் கொண்டு தொழிற்படுவதுபோல் சிற்சத்திக்கும் துணை வேண்டுமென்பாராயும், விர்துசத்தி சமவேதமாயிருந்து முதற்காரணமாவது போல, சமவேதமாயிருக்கும் இந்தச் சிற்சத்தியும் முதற்காரணமாதல் வேண்டுமென்பாராயும், விலக்குவதற்காக ஆணவமலமற்றதாயும் மாயை கன்மங்களற்றதாயும், முதற்காரணத் தன்மையற்றதாயும் என்னும் விசேடணங்கள் கூறப்பட்டன. மாலையின்நீர் கன்மம் போகத்திற்குக் காரணமாயில்லாமையாலும், கன்மமற்ற மாயை சரீர முதலியவற்றைத் தோற்றுவிக்காமையாலும், அவையினின்று சேர்த்தே தொழில் புரிகின்றவைபற்றி அவை துவந்துவெனக் கூறப்பட்டன. சத்திக்கு காரியங்களின் சேர்க்கையால் நிகழ்ந்த இலயபோக அதிகாரத் தன்மை, ஒன்று பிற்தொன்றுத் தோன்றும் விவர்த்தமாகிய மயக்கமன்றென்பதறித்தற்கு வேறுபுள்ள இலய முதலியபேத சபாவ முடையதென்பட்டது என்க. (கஅ௮-கஅ௯)

(அ-கை) இந்தச் சிற்சத்தியானது பாமசிவனுடைய ஞானக்கிரியா ரூபமான அறிவேயன்றி வேறு பொருளன்றெனக் கூறுகின்றார்.

(கஅ௯இ) இந்தச் சிற்சத்தியே பாமசிவனுக்கு அழிவற்ற மகிமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம். (கஅ௯இ)

(அ-கை) கருத்தாவான பாமசிவனுடைய சன்னிதானத்தில் காரணமான சிற்சத்தியின் சேர்க்கையால் விர்துவானது காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(கஅ௯-கஅ௯இ) எவ்வாறு சமுத்திரமானது சூரியனுடைய சன்னிதானத்தில் சந்திரனுடைய சேர்க்கையால் அசைகின்ற அலைகளால் ஆகாயத்தைச் சத்திக்கச் செய்து விகாரத்தை யடைகின்றதோ, அவ்வாறே விர்துவும் புதிதான விசேடத்தால் வியாபிக்கப்படாத பாமசிவனுடைய சன்னிதானத்தில் அழிவற்ற

தாயும், பாமசிவனுடைய மனமே ரூபமாயுமுள்ள சிற்சத்தியின் சேர்க்கை விசேடத்தால் அணுசம்பந்தமான அறிவென்னும் ஆகாயத்தை விசித்திரங்களான நாத முதலிய விருத்திகளால் அடிக்கடி சிறையச்செய்து விகாரத்தையடைகின்ற தென்பதாம்.

(உரை) விர்துவானது ஒவ்வொரு புருடர்களிடத்தும் வெவ்வேறான நாதங்களினால் அப்புருடர்களின் அறிவைப்பூர்த்தி செய்கிறதென்று முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பாமசிவனுக்கு இந்திரிய முதலிய கருவிகளில்லாமையினால், கருவியில்லாதவனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை சித்திக்காதே யெனில், இந்தக்கேள்வி பொருத்தமற்றது. எதனாலெனில், உயிர்களிடத்து தனக்குக் கருவியான தேகத்தை அசைத்தலில் தனது சத்திமாத்திரம் காரணமாய்க் காணப்படுகிறபடியாலென்க. எனவே, சத்திமாத்திரத்தால் பாமசிவனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை சித்திக்கு மென்பது கருத்தென்க. (கஅ௯-கஅ௯இ)

(அ-கை) இந்தச் சத்தியானது பாமசிவனிடத்தில் பிரிக்க முடியாத சம்பந்தத்திலிருப்பதால் பரிணமிப்பதில்லை. ஆகவே, இதற்குண்டான இச்சை ஞானம் கிரியை முதலிய வேறுபாடு காரியங்களின் வேறுபாட்டால் உபசாரமாய் நிகழ்த்ததெனக் கூறுகின்றார்.

(கஅ௯-கஅ௯) எவ்வாறு ஒரே சூரியனுடைய சத்தியானது நீரைக்கொடுத்தல் இழுத்தல் என்னுங்காரியவேறுபாட்டால் வேறுபாட்டையடைந்திருக்கின்றதோ, அவ்வாறே விவர்த்தமற்றதாயும், பலத்துடன் கூடியதாயும் உள்ள சிவசத்தியும், தான் ஒன்றாயிருக்கும் காரிய வேறுபாட்டால் வேறுபாட்டையடைகின்றது என்பதாம். (கஅ௯-கஅ௯)

(அ-கை) இவ்விஷயத்தையே விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(க௯௦) அழிவில்லாத இந்தச் சிற்சத்தியானது, தான் இச்சா ரூபமாயில்லாவிடினும் இச்சையென்னுங்காரியத்தைச்

செய்வதால் இச்சாத்தியென்றும், தான் * ஞான ரூபமாயில்லா விடும் ஞானமென்னும் காரியத்தைச் செய்வதால் ஞானசத்தி யென்றும், தான் கிரிய ரூபமாயில்லாவிடும் கிரியை யென்னும் காரியத்தைச் செய்வதால் கிரியாசத்தி யென்றும் கூறப்படுகிறது என்பதாம்.

(உரை) அறியத்தகுந்தபொருள் செய்யத்தகுந்தபொருள் முதலிய உபாதி வேறுபாட்டால் ஞானம் கிரியை முதலிய வேறு பாட்டையடைகிறதென்பது கருத்து என்க. (கூ0)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தை மிகுதியாகக் கூறுவதால் என்னபயனென்று கருக்கிக் கூறுகின்றார்.

(கூக) சாத்திரங்களிலும், உலகத்திலுள்ளவர்களாலும் இது இதனுடைய காரியமென்று எந்தக் காரியம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்தக்காரியமனைத்தையும் எண்ணமுடியாத மகிமையையுடைய சிற்சத்தியே செய்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இதனால் இந்தச் சிற்சத்தியானது எல்லாப்பொருள் களுக்கும் அறிட்டானமாயிருக்கிறதென்று கூறப்பட்டதாக முடிந்தது. அவ்வாறே வேறு ஊல்களிலும், சிவகலையானது எந்தப் பாவகையில் விபாதித்து அறிட்டிருக்கிறதெனினும், அய்யித் தான இரண்டு சந்தானத்திலிருக்கும் பாவகை ஒன்று கிடையா தெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க. (கூக)

(அ—கை) சிற்சத்தியானது தான் விகாரமடையாமல் எல் லாப் பொருள்களையும் செய்வதென்னும் விஷயத்தைத் திருட் டாந்த முலமாக நிச்சயம் செய்கின்றார்.

(கூஉ—கூ௩) எவ்வாறு மனதிலும் கவரமுடியாத மி னையையுடைய கற்பக விருஷமும், சிந்தாமலியென்னும் இரீ தினமும், தான் ஒரு பொருளாக இருந்துகொண்டே அகி

* ஞானரூபமாயில்லாவிடும் மென்பதற்குச் சிறப்பான ஞானரூபம் பில்லாவிடும்மென்பது கருத்து.

சிதமான விரும்பப்படும் பொருள்களைப் பிறருக்குக் கொடுக்கின் றனவோ, அவ்வாறே மதிக்கமுடியாத பாமசெவனைய சிற் சத்தியும் ஒருவிதமான விசேடமுமற்றதாய் ஒரு பொருளாக இருந்துகொண்டே, எல்லாப்பொருள்களையும் தோற்றுவிப்பதில் சாமத்தியமுடையதாகின்றது என்பதாம். (கூ௨—கூ௩)

(அ—கை) சிற்சத்தி அறிவுடைப் பொருளாகையால் விகாரத்தையடைகிறதில்லையெனக் கூறுகின்றார்.

(கூ௪) இந்தச் சிற்சத்தியானது ஒளி ரூபமாயும் சடப் பொருளன்றி அறிவுடைப்பொருளாயிருக்கின்றமையால், இது உண்டாகிறதில்லை. அதுபற்றியே நிகழ்கிறதுமில்லை. குறைவை யடைகிறதில்லை. அதுபற்றியே விரும்பியடைகிறதுமில்லை என்பதாம். (கூ௪)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தையே எதிர் மறைத் திருட்டாக் தத்தில் வைத்துச் சாதிக்கின்றார்.

(கூ௫—கூ௬) எந்தப்பொருளானது தோற்ற நாகக் கருடனும் குறைதல் அறிகுத்தன்மைகளுடனும் கூடியிருக்கின் றதோ, அந்தப்பொருள் ஒளி வடிவமற்றதாயும் சடப்பொரு ளாயும் காணப்படுகின்றது. சரீரம் முதலியன போல். சிற்சத்தி அவ்வாறு காணப்படவில்லை. ஆகையால் விகாரமற்றதாகுமென் பதாம்.

(உரை) யாதொரு காரணத்தால் இந்தச் சிற்சத்தியானது ஒளிவடிவமாயில்லாமலும், சடப்பொருளாயும் இருக்கவில்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் இது விகாரத்தை யடைகிறதில்லை என்பது கருத்து என்க. (கூ௫—கூ௬)

(அ—கை) இவ்வாறு இந்தச் சிற்சத்திக்கு பால் தராவது போல், முழுப்பாகத்திலும் விகாரம் இல்லை என்பதாம். இனி மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு காரணங்களைக்கொண்டே ஏகதேச பாகத்திலும் விகாரமில்லையெனக் கூறுகின்றார்.

(க௯௬இ) யாதொரு காரணத்தால் அறிவற்ற சடப்பொருளுக்கே உலகத்தில் பரிணாமம் காணப்படுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் சிற்சத்திக்குமேலே கூறப்பட்டவாறு ஒளிவடிவமற்ற சத்தாலும், அறிவுடைய பொருளாயிருத்தலாலும் என்னும் இரண்டு உபதேசங்களாலும் எகதேச பரிணாமமும் கிடையாது என்பதாம். (க௯௬இ)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தையே விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(க௯௭இ) பரிணாமத்தால் வாட்டமடையாதவனாயும், நித்தியனுமுள்ள பாமசிவனைச் சமவாய சம்பந்தத்தால் சார்ந்திருக்கும் சிற்சத்தியும், சிவனோடு தாதாமியமாயிருப்பதுபற்றிப் பரிணமிக்கிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) பரிணாமமற்றவனாயும், நித்தியனாயும், சேதனனுமுள்ள பாமசிவனைத் தாதாமிய ரூபமான சமவாயச் சேர்க்கையால் பற்றியிருக்கும் சிற்சத்தியும் பரிணாமத்துடன் கூடாதது. அவ்வாறே வேறு நூல்களிலும் சித்தினுடைய சத்தியானது அசேதனமாகாது எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்க. (க௯௭இ)

(க௯௮இ) இந்தச் சிற்சத்தியானது எல்லாக் காரியங்களுக்கும் காரணமாயிருத்தலால், பாமசிவனைப்போலும், தானுண்டாவதற்கு வேறு காரணமின்மையால் விந்துவைப்போலும் நித்தியமாகக் கொள்ளப்படுகிறது என்பதாம்.

(உரை) இதனை அநித்தியமெனக்கூறின் அதற்குக் காரணம் வேண்டப்படும். அக்காரணமித்தியமெனில், அதற்குக் காரணம் வேண்டப்படும். இவ்வாறே மேலுஞ்சென்று வாய்ப்பின்றியோடலென்னும் குற்றத்திற் கிடனுமென்பது கருத்தென்க. (க௯௮இ)

(க௯௯—௨௦௦) அவ்வாறே சிற்சத்தியை ஆதாமாகக் கொண்டே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் தோன்றுகின்றன. அந்தச் சிற்சத்தியானது உற்பத்தி இல்லாது, -இந்தச் சிற்சத்தி இருந்ததற்குள் உலகமிருக்கின்றது, சிற்சத்தி இல்லையாயின் உலகம்

ஒருபொழுதுமிருக்கிறதில்லை. ஆகையால் அந்தச் சிற்சத்தியினுடைய இருப்பானது எவருக்கு எந்தப் பிரமாணத்தால் சாதிக்க முடியும். எந்தப் பிரமாணத்தால் அதன் சொருபம் அறிவிக்கப்படும் என்பதாம்.

(உரை) உலகத்திற்கு முந்தக்காரணமான விந்துவை அறிந்திருக்கின்ற யாதொரு கருத்திரு சத்தியான சிற்சத்தியினுடைய இருப்பினாரும் காரியமான சுத்தாகத்த உலகங்களிருக்கின்றனவோ, அவ்விதமான சிற்சத்தியின் இருப்பு வேறு எந்தப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கமுடியும். சிற்சத்தி இல்லையாயின், காரியப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றமே இல்லையாகுமாயினால், சிற்சத்தி இன்றியமையாது சித்தித்திருக்கவேண்டுமென்னும் அருந்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் சிற்சத்தி சித்தித்ததென்பது கருத்து என்க. (க௯௯—௨௦௦)

(அ—கை) இவ்வாறு சிற்சத்தியைச் சாதித்துவிட்டு சிற்சத்திக்கும் அகித்துக்கும் அத்துவிதக்கூறும் வாழ்களின் மத்தைக் கூறுகின்றார்.

(உரை) சில வித்துவான்கள் இந்தச் சிற்சத்தியைச் சத்துப் பொருளாகவும் அசத்துப்பொருளாகவும் விவரித்திருக்கும் உல்லாசமுடையதெனவும், அத்துவிதமெனவும் கூறுகின்றனவென்பதாம்.

(உரை) சில வித்துவான்களொன்றினால் அந்தக் கொள்கை மறுக்கப்படுமென்பது அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் சித்துரூபமான சத்தியே மெய்ப்பொருள். அச்சத்தி தனது விவரித்ததால் சுத்தாகத்தபுவன ரூபங்களான பொய்ப் பொருள்களை விளங்கச் செய்கின்றது. ஆகையால் இரண்டான பொருளின் தோற்றம் இரண்டு சந்திரனென்னும் அறிவுபோல்மயக்க அறிவே யாகுமென்று கூறுகின்றனவென்க. (௨௦௧)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தையே நிரூபித்த மூலமாக விளக்குகின்றார்.

(உ௦௨—௨௦௨இ) கயிருனது எவ்வாறு பாம்பென்றும் உலகத்தையென்றும் மயக்கத்தைச் செய்வதாய், அசத்தியமான பாம்பு, மாலை முதலிய பொருள்களை யுண்டுபண்ணுகிறதில்லையோ, அவற்றின் தோற்றத்தைமாத்திரஞ் செய்கிறதோ, அவ்வாறே சிற்சத்தியும் தான் ஒரு பொருளாயிருந்துகொண்டு அநேக பொருள்களாகத் தோன்றுகின்றது. அத்தோற்றம் மயக்கமாகும் என்பதாம். (௨௦௨—௨௦௨இ)

(௨௦௩—௨௦௩இ) இந்த மயக்கமானது ஆதாரமற்றதாயும், எல்லா நியாயங்களோடும் முரண்படுவதாயும், ஆராயுங்கால் காண மறந்தாயுமிருக்கின்றமையால் இது பந்தமோசங்களுக்கும் காணமாகிறதல்ல, ஆகையால் பந்தமும், பந்தமுடையவனும், பந்தத்தைச் செய்பவனும் ஆராயுங்காலில்லையாகும். சித்திய முத்தமாயும், இரண்டற்றதாயும், அவற்றையுமிருக்கும் சத்தி என்னும் அறிவு ஒன்றே உண்மைப்பொருளாகும். ஆனால் உலகத்தில் பேத அறிவுக்காணப்படுகின்றதே அது எவ்வாறு பொருத்தமெனில், உலகத்திற்காணப்படும் பேதவியவகாரம், இந்த ஆலமாத்நின்கண் பூதமிருக்கிறதென்று சொல்லுபவர் அது இருக்கிறதாகத் தானறியாதுகூடும் பழுமொழிபோல் பிரமாணமற்றதாகுமென்பதாம். (௨௦௩—௨௦௩இ)

(அ—கை) பேத அறிவு பிரமாண மற்றதாகுமென்றல் எவ்வாறு கூடுமென்பார்க்கு அவன் கூற்றைக் கூறுகின்றார்.

(௨௦௪) அவ்வாறே காணப்படும் பொருள்களினுடைய வேற்றுமையானது பிரத்தியக்ஷத்தாலறியத் தருந்ததில்லை. எந்த அளவில், பிரத்தியக்ஷ அறிவானது கற்பிக்கப்பட்ட பொருளை விடயமாகக்கொண்டு நிகழ்கின்றதாகையாலென்க. ஆதலால், இது பால்கள் ஊமையர்களின் அறிவிற்கு நிகராகவே ஆகுமென்பதாம்.

(உ௦௫) பொருளின் சாமத்தியத்தாலுண்டாகும் நிகழ்ச்சி அறிவுதான் பிரத்தியக்ஷ அறிவாகும். ஆகையால் அதற்குத்தான் பிரமாணத் தன்மையுண்டு. பேத அறிவோவெனில், சிகர்ப

ரூபமாகையால் அது பிரத்தியக்ஷமாகச் சித்திப்பதில்லை என்பது கருத்து என்க. (௨௦௬)

(௨௦௬இ) (அன்றியும்) பிரத்தியக்ஷ அறிவானது பொருள்களைத் தோற்றுவிக்குமெய்யொழிய ஒரு பொருள்களையும் விலக்கு மறதில்லை என்பதாம்.

(உ௦௭) அவ்வாறே வேறு நூல்களிலும் “ஓ அறிஞர்களே!” பிரத்தியக்ஷமானது தோற்றுவிக்குமெய்யொழிய விலக்குகிறதில்லை எனக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. பேதமென்பது ஒரு பொருளின் தன்மை சிறிதொரு பொருளினிடத்து இல்லாமையை யறிதலை முன்னிட்டு நிகழக் கூடியதாகையால், காணப்படும்பொருளை விடயமாகக்கொண்ட பிரத்தியக்ஷத்தால் அபாவமான பேதத்தை யறிதல் கூடாதென்பது கருத்தென்க. (௨௦௭இ)

(அ—கை) சகிகர்ப அறிவைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(௨௦௮—௨௦௮) சத்தத்தின் சம்பந்தத்தை முன்னிட்டு உண்டாகும் விசேடண அறிவானது தேச காலங்களைத் துணையாகக்கொண்ட இந்நிரியங்களால் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. ஆகையால் அந்த அறிவு பொருளின் சாமத்தியத்தால் உண்டான அறிவாக ஆகிறதில்லை. அன்றியும், அதுநினைவு சங்கற்பம் முதலிய அறிவுபோல் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உ௦௯) சொல்லின் சேர்க்கையை முன்னிட்டு யாதொரு சகிகர்ப அறிவானது தேசகாலங்களைத் துணையாகக்கொண்டு இந்நிரியங்களால் உண்டுபண்ணப்படுகிறதோ, அந்த அறிவு தேசகாலங்களைத் துணையாகக்கொண்டதனால், பொருளின் சாமத்தியத்தால் நிகழ்ந்ததில்லை. நினைவு சங்கற்பம் என்னுமவைபோல அது பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறே பெரியோர்களும் கற்பனையற்றதாயும் மயக்கமற்றதாயுமிருக்கும் அறிவே பிரத்தியக்ஷமெனக் கூறுகின்றனரென்க. (௨௦௯—௨௦௯)

(௨௦௮இ) (அதுபற்றியே) பேதத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமின்மையால், அஃதுமானப் பிரமாணமும், ஆகமப் பிரமாணமும் சம்பவிக்ஷிதத்தில்லை என்பதாம்.

(உரை) காணப்படும் பொருள்களின் பேதங்களுக்குப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விடயமாகிடுக்கும் தன்மை இன்மையால் அவ் விஷயத்தில் அனுமானமும் ஆகமமும் பிரமாணமாகாவன்க.

(உருஅஇ)

(அ—கை) அஃதெவ்வாறென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உருக) அந்த அனுமானம் ஆகமமென்னும் இரண்டு பிரமாணங்களும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் சித்தித்த பொருளிலேயே சிகற்பத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றமை பற்றிப் பிரமாணமாகின்றவென்பதாம்.

(உரை) யாதொரு காரணத்தால் அந்த அனுமானம் ஆகமமென்னும் இரு பிரமாணங்களும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் சித்தித்த பொருளிலேயே சிகற்பத்தை யுண்டாக்குகின்றமை பற்றிப் பிரமாணங்களாகின்றனவோ, அந்தக் காரணத்தால் அனுமானம் ஆகமமென்னும் பிரமாணங்களால் பேதத்தை அறியமுடியாதென்க. சம்பந்த அறிவானது பிரத்தியக்ஷத்தை முன்னிட்டு சிகற்பித்தவையாலும், சிகற்ப ரூபமாகிருத்தலாலும், பிரத்தியக்ஷத்தையான பொருளிலேயே அனுமான ஆகமப் பிரமாணங்கள் பிரகிருத்திக்கின்றன. பேதத்தைப் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறிய முடியாதென்ற விஷயம் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி காணப்படும் பொருள்களினுடையபேதத்தில் ஒருகிதமான பிரமாணமும் இல்லாமையால் பேதத்தோற்றம் சொற்பனத் தோற்றம்போல் அசத்தியமேயாகுமென்க.

(உருக)

(உருக) (அதுபற்றியே) மூடபுத்தியுடைய புருடனாவன் தானாகவே தோன்றிய சந்தேகமென்னும் பாசங்களாலே கட்டப்படுகின்றான். பின்னர் அவைகளாலேயே விடுதலையடைகின்றான். ஆகையால் பந்தமும் மோக்ஷமும் சத்தியமில்லை என்பதாம்.(உருக)

(அ—கை) இவ்வாறு சத்தியொன்றே உண்மைப்பொருளென்று கூறும் அத்தியுகளின் மதக்கைக் கூர்சிட்டு இனிச் சித்தாந்தத்தைக் கூறுகின்றார்.

(உருக) இவ்வாறு அத்துவிதமென்னும் பிரசினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாய்ப் புலம்புகின்றவாறிகள் தையபுடன் கூடினவர்களாயும், சித்தாந்தவறிவைக் கொடுப்பவர்களாயுமுள்ள ஆசிரியர்களால் அறிவிக்கப்படுகின்றனரென்பதாம். (உருக)

(அ—கை) எவ்வாறு அறிவிக்கப்படுகின்றாரென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உருக) அறிவு ரூபமான சிற்சத்திக்கு ஒன்றுபிறுக்குத் தன்மை வியவகார சித்தந்தகான பிரமாணங்களால் சாதிக்கப்படுமேயானால் அந்தப் பிரமாணங்களாலேயே, அந்தச் சிற்சத்திக்கு இரண்டுடன் கூடியிருக்குத்தன்மை நீச்சமாய்ச் சித்தித்தது என்பதாம்.

(உரை) சம்வித்து என்னும் சிற்சத்தியானது ஒன்று என்ற விடயம் உலகவியல்கார விடயங்களான பிரமாணங்களாலே தம்மால் சாதிக்கப்படுமேயானால்; அந்தப் பிரமாணங்கள் உண்மையாகிருத்தல்பற்றி இரண்டாவது பொருளில்லை என்னும் அத்துவிதத் தன்மை சித்திக்காது. அந்தப் பிரமாணங்களும் அசத்தியமென்று கொண்டால், அசத்தியமான அனாவ சம்வித்து ரூபமான சிற்சத்திக்குச் சத்தியமான ஒன்றுபிறுக்குத் தன்மையை எவ்வாறு சாதித்துக்கொடுக்கும். ஆகையால், எவ்வாற்றாலும் தம்மால் கூறப்படும் அத்துவிதத்தன்மை சித்திக்காதென்பது கருத்து என்க.

(உருக)

(அ—கை) இவ்விடயத்தையே விரிவாய்க் கூறுதற் பொருட்டு அனுமானத்தின் வடிவத்தைக் காட்டுகின்றார்.

(உருக) வெளிப்படையானதருமி, (அஃதாவது பக்கம்) திருட்டாந்தம், ஏது என்னுமில்லை, உடனிகழ்ச்சியால் விரித்தி செய்யப்பட்டுப் புலப்படாத தருமத்தினுடைய (அஃதாவது) துணி பொருளினுடைய) சித்திபின் பொருட்டுச் சாமத்திய முடையவனவாகவாகின்றன என்பதாம்.

(உரை) திருட்டாந்தமான அடுக்கையில் புலகக்கும் தெருப் பிற்கும் உண்டான விட்டுப்பிரிபாமை யென்னும் வியாத்தியை

யுணர்ந்து பின்னர் துணிபொருளுக்குப் பற்றுக்கோடான மூல முதலியவற்றில் புகையுடைமை என்னும் ஏதுவால் கண்ணுக்குப் புலப்படாத தியுடைமையென்னும் துணிபொருளானது உருவிக் கப்படுகின்றது. ஆகையால், துணிபொருளினின்றும் ஏது நிரூட் டாந்த முதலியன வெளிப்படையாய் அறியப்படுவனவாயும், வேறுனவையாயும் இருக்கின்றனவாகக் கொள்ளத்தகுந்தது என்க. (உக௬)

(உக௭) துணியப்பட்ட பொருளானது உலகத்தில் சாத னங்களால் சாதிக்கப்படுகிறதில்லை. அவ்வாறே துணியப்படாத ஏது நிரூட்டாந்தங்களாகிய சாதனங்களாலும் நிச்சயமான பொருள் சாதிக்கப்படுகிறதில்லை. துணிவும் துணியாமையுந் சேர்ந்து ஓரிடத்தில் இருப்பனவல்ல வென்பதாம்.

(உக௮) துணியப்பட்ட பொருள் துணியப்படுதற்காக வேறு பொருளைத் துணையாகக் கொள்ளுகிறதில்லை. அவ்வாறே துணியப்படாத ஏது நிரூட்டாந்தங்களும் துணியைச் செய்யா தென்பது கருத்து என்க. (உக௯)

(உக௯—உக௮) (ஆகையால்) நிச்சயிக்கப்பட்ட துணி பொருளையுடைய சபக்கமும், சந்தேகத்துக்கு விடயமான துணி பொருளையுடைய பக்கமும் வேறுபிறுக்குமானால், அனுமான மானது பிரமாணமாகும். அவை இரண்டும் ஒன்றாயிருக்கு மோனால், ஏதுவும் துணிபொருளும் சேர்ந்து ஓரிடத்திலிருக் கக்கூடிய நிரூட்டாந்தமில்லாமற் போய்விடும். நிரூட்டாந்த மில்லையாயின் எந்தப் பொருளுக்கு எந்தப் பொருளுடன் எவ்வி டத்தில் வியாத்தியுணர்ச்சியுண்டாகும். இவ்வித தோஷங்கள் நிகழ்கின்றமைபற்றி, அத்துவித சித்தியின் பொருட்டு உபயோ கிக்கப்பட்ட அனுமானப் பிரயோகம், தான் நிறைவேறுதற்காக நிச்சயமாய்ப் பேதத்தைக் கூறுகின்றது என்பதாம்.

(உக௯) யாதொரு காரணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட துணி பொருளுக்கிடமான சபக்கமும், சந்தேகத்திற்கு விடயமான துணிபொருளுக்கிடமாயுள்ள பக்கமும், ஒன்றாயிருக்குமாயின்

துணியப்பட்ட புகையென்னுமேதுவுடன் துணியப்படும் தீ யென்னும் பொருள் ஓரிடத்திலிருக்குமென்பது நிரூட்டாந்த மூலமாகச் சித்திகிறதில்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் முன்னர்க் கூறப்பட்ட பக்க சபக்கங்கள் ஒன்றாயிருக்குமாயின், அனுமானத் தால் துணி பொருளின் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. நிரூட் டாந்தமின்மையால் விட்டு நீங்காத உட்கிழ்ச்சி உணர்வும் உன் டாகிறதில்லை என்று 'நிரூட்டாந்தமில்லையாயின் என்பதனும் கூறுகின்றார், இவ்வாறுகவே அத்துவிதம் சித்திப்பதன்பொருட்டு அனுமானப்பிரயோகஞ் செய்யுங்கால் பேதம் இன்றியமையாது வேண்டுமென்று' அத்துவிதசித்தியின் பொருட்டு என்பதனும், கூறுகின்றார். தான் நிறைவேறுதற்பொருட்டு என்பதற்குத் தனது சாதனங்களான ஏது முதலியவற்றின் சித்தியின் பொருட்டு என்பது கருத்தாகக் கொள்கவென்க. (உக௯—உக௯)

(அ—க௯) அன்றியும், சிற்சத்தி ஒன்றே என்னும் வாக்கி யத்தால் பிரித்தொரு சிற்சத்தி இல்லை என்று விலக்கப்படுமே யன்றிச் சிற்சத்தியின் வேறுன சடப்பிரபஞ்சம் இல்லை யென விலக்கப்படாதென்று கூறுகின்றார்.

(உக௯—உக௯இ) சம்வித்த என்னுந் சிற்சத்தியானது இரண்டற்றதென்ற விலக்கும் அவர் மத்தத்தில் பிரித்தொரு சிற் சத்தி இல்லையென்று சிற்சத்தி விஷயத்திற்குள் பொருத்த மடைகின்றது. அதனினும் வேறுன சடப்பொருள் விஷயத் தில் பேதத்தன்மை சித்திக்கின்றது. சித்திக்கவே, ஆகையால் நிர்ந்தால் நிரூத்தியடைந்த அவர்களுடைய மேற்கோள் பிளக் கப்பட்டது என்பதாம். (உக௯—உக௯இ)

(அ—க௯) ஆகமப் பிரமாணத்தால் அத்துவிதம் சித்திக்கிற தென்று கூறுவோமெனில், அத்துவிதம் அத்துவிதச் சித்திக்கா தெனக் கூறுகின்றார்.

(உக௯—உக௯) ஆகமமானது சிற்சத்தி இரண்டற்ற தென்று கூற இச்சிக்குமாயின், அந்த ஆகமமும் அந்தத்தச்சொற் களால் அறிவிக்கப்பட்ட பொருள் விசேடத்திலுடைய கூட்டத் தாலுண்டாகும் பொருளை எவ்வாறு கூறுமென்பதாம்.

(உரை) ஆகமம், சிற்சத்தி இரண்டற்றதென்று கூற இச் சிக்குமாயின், அந்த ஆகமமானது, சாதி, குணம், கிரியை, நிரூப மென்னும் இவற்றையறிவிக்கும் பதங்களால், அறிவிக்கப்படும் பொருள்களின் சேர்க்கை ரூபமாய் இந்தப் பசுவானது இராமத் தை நோக்கிச் செல்லுமென்னும் அறிவை எவ்வாறு தோற்ற விக்கும். இதைக் கருத்தாவது—உண்மையான ஆகமத்தைப் பிரமாணமாகக்கொள்ளின், அந்த ஆகமமும், அவ்வாகமத்தின் அவயவங்களான பதங்களும், அப்பதங்களின் பொருள்களான நிரூபம் குணம் முதலியனவும் சத்தியமாகச் சித்திக்கின்றன. சித்திக்கவே, அத்துவித விரோதமாகுமென்பதாமென்க.

(உகஅ-உக௯)

(உஉ௦) ஆகமமும், அனுமானமும் அத்துவிதத்தைக்கடை செய்வதில் சாமர்த்தியமாயுள்ள அவற்றினங்களுக்கான நிரூபம், குணம், கிரியை, ஏது நிரூட்டாந்தம் என்னும் இவை முதலிய வற்றால் தடுக்கப்பட்டு அத்துவிதத்தை எவ்வாறு சாதித்துக் கொடுக்குமென்பதாம்.

(உஉ௦)

(அ—கை) இனி, சிற்சத்தி ஒன்றே என்று கூறும் கருதி கள் ஏனைய பிரமாணங்களுடன் முரணாதலால், அவற்றிற்கு முக்கியப்பொருள் கொள்ளக்கூடாதெனக் கூறுகின்றார்.

(உஉ௧—உஉ௧இ) அன்றியும், பசுப்பிராமணன், ஆதித்தன் ட் பூபஸ்தம்பம் என்பது முதலாக உலகத்திலும் வேதங்களிலு முள்ள சொற்கள் முக்கியப் பொருளைத் தள்ளிவிட்டுக் கொண் மான பொருளில் இருக்கின்றனவாகக் காணப்படுகின்றனவென் பதாம்.

(உஉ௧-உஉ௧இ)

* பசு, எழுவையும், மென்மை, குணத்தையும், இராமம், நிரூபத் தையும், செல்லுதல், கிரியையினையும் அறிவிக்கும் பதங்களாம்.

† பசுப்பிராமணனைப்பது உலகத்தொல், ஆதித்தன் பூபஸ்தம்ப மென்பது வேதத்தொல், பிராமணன் பசுவாகாளுமாயினும், பூபஸ்தம்பம் ஆதித்தனாகாதாயினும், முக்கியப்பொருள் கொணராத பொருத்தது, ஆகையால் பிராமணன் பசுவிற்குச் சூபஸ்தம்பம் ஆதித்தனுக்குச் சமமானமெனவும் உப சாரப்பொருள் இலக்கணமாய்க் கொள்ளவேண்டுமென்பதுகருது.

(அ—கை) அனுமானமோவெனில் விட்டுப்பிரியாமையென் னும் வியாத்தியுணர்ச்சியிருக்கும்பொதுதான் பிரமாணமாகுமா கையால், பொருளைச் சாதித்துக்கொடுக்கும் தன்மை அனுமானத்திற் கில்லையென்று ஒதுக்க முடியாதெனக் கூறுகின்றார்.

(உஉ௨) வியாத்தியானது குற்றமற்றதாயிருக்குமாயின், ஏதுவானது துணிபொருளை நிச்சயித்துக் கொடுக்காமலிருப்ப தில்லை என்பதாம்.

(உஉ௨)

(அ—கை) ஆகையால் பேதத்தைச் சாதித்துக்கொடுக்கும் அனுமானத்தோடு முரண்படுகின்றமைபற்றிச் சிற்சத்திக்கு ஒன்றா யிருக்குந் தன்மையையறிவிக்கும் வேதங்கள் அதற்கு நித்தியத் தன்மை வியாபகத்தன்மை முதலிய ஒப்புமையைத் தோற்றித் தொடு செய்வதில் கருத்துடையவெனக் கூறுகின்றார்.

(உஉ௩) ஆகையால் ஏதுரூபமான பலத்தால் வியாபிக்கப் பட்ட கருதிகள், அத்துவித ரூபமான முக்கியப் பொருளையும் விட்டுச் சிற்சத்தியினுடைய தோற்றத்தைச் செய்கின்றன வென்பதாம்.

(உஉ௩)

(உஉ௪—உஉ௪) (அன்றியும்) பெயர் முதலிய விசேடத் தின் நினைவை முன்னிட்டுத் தோன்றுவதாயும், ஐயமற்றதாயும், பிறட்சியற்றதாயும், அதுபற்றியே பிரமாணமாயிருக்கும் சகி கற்பப்பிரத்தியக்ஷ அறிவானது தனக்கு முன்னர்த் தோன்றிய யாதொரு நிருவிகற்பப் பிரத்தியக்ஷத்தால் தோன்றுகின்றதோ, அந்த நிருவிகற்பப் பிரத்தியக்ஷமும், ஒரு பொருளுக்குப் பிற பொருளினின்றும் வேற்றுமை ரூபமான பேதத்தைக் கொள்ளு கிறது. அவ்வாறல்லையாயின், வேற்றுமையிலாத நிருவிகற்ப அறிவிற்குப்பின் பெயர் முதலிய விசேடணத்துடன் கூடிய சகிகற்ப அறிவும் தோன்றுகிறதில்லையாகுமென்பதாம்.

(உரை) இவ்விஷயத்தில் பெயர் பிரமாணம் முதலிய விசேடங்களின் நினைவை முன்னிட்டுத் தோன்றும் சகிகற்ப அறிவும், ஐயமற்றதாயும், பிறட்சியடையாமை முரண்படாமை

முதலியவற்றுடன் கூடியதாயிருந்ததால், பிரதேசியருக்குரிய மாணமென்றே கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறே பெரியோர் களும் அதன் பின்னர் பொருளின் தருமங்களான சாதி உருவ முதலியவற்றுடன் கூடி அப்பொருள் புத்தியாலறியப்படுகிறது; அந்த அறிவும் பிரதேசியருக்கு அறிவேனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற தெனக் கூறுகின்றனர். ஆகையால் அவ்வாறே பிரமாணமான பிரதேசியருக்கு அறிவும் தனக்கு முன்னர் தோன்றிய யாதொரு நிருவிகற்ப அறிவால் தோன்றுகின்றதோ அந்த நிருவிகற்ப அறிவும் ஒரு பொருளுக்குப் பிற்பொருளின் வேற்றுமை ரூபமான பேதத்தை அறிகின்றது. எதனாலெனின், காரியங்களில் காரணத்தினாலுடைய குணங்களின் சேர்க்கை இருத்தலாலும், சந்தகாரியவாதத்தைக் கொண்டிருத்தலாலுமென்க. நிருவிகற்ப அறிவிற்குப் பேதத்தை அறியுத்தன்மை கொள்ளவில்லையாயின், அதற்குப் பின்னர் பேதத்தோடு கூடியதான சலுகற்ப அறிவு தோன்றுகிறதில்லையென்று, அவ்வாறில்லையாயின் என்ற தொடரால் கூறுகின்றார். ஆனால் பேதமானது ஒன்றினிடத்துப் பிற தோன்றின் இன்மையையறியும் அறிவை முன்னிட்டு நிகழ்கின்ற மையால், காணப்படும் பொருளை விடயமாகக் கொண்ட பிரதேசியருக்குத்தால் அறியப்படமாட்டாதென மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறதேயெனில், அது பொருத்தது. எதனாலெனின், பேதம் சித்தித்த பின்னர் தான் ஒன்றினிடத்துப் பிறதொன்றினின்மை அறியப்படுதலாலென்க. அவ்வாறு கொள்ளவில்லையாயின், நீர் வேண்டுவன் தீயைத் தொடர்வான், ஆகையால் நீ கூறிய அனைத்தும் பொருத்தமற்றவையேயாகுமென்க. (உஉச-உஉக)

(உஉஎ) பேத அறிவு நிகழ்த்தாற்றான் அனுமானத்திற்கும் பயனுடன் கூடியிருக்குத்தன்மை இருக்கின்றது. வியாத்தியுணர்ச் சிவின் சம்பந்தமானது பொதுவாயிருந்தால் அப்பொழுது முடிந்ததைச் சாதித்தலென்னும் சித்த சாதனமாயிருக்கும் நிகழ்வு மென்பதாம்.

(உஉஉ) வியாத்தியுணர் அறிவின் பொருட்டுப் பேதஅறிவு இவ் வியமையாதாகையால், அப்பேதவறிவு இருந்தாற்றான் அனுமானம் நிகழ்கிறதென்பது கருத்து. பேத அறிவின் பிற்பொருள்

வாய்ப் பொருள்களின் அறிவுமாதிரியிருந்தால் அவ்வறிவு முன்னரே இருப்பதுபற்றிப் பொருளின் நிச்சயமிருக்கின்றது. இருக்கவே, ஒரு பொருளில் ஒரு தருமத்தைச் சாதித்தப்பொருட்டு அனுமானம் நிகழ்கிறதில்லையென, 'பொதுவாயிருந்தாலென்பதும் கூறுகின்றார்' என்க. (உஉஎ)

(அ-கை) வேறு வழியாகவும் பேதமுண்டென்பதைக் கூறுகின்றார்.

(உஉஅ) அன்றியும், அத்துவிதத்திற்கும் பேதத்திற்கும் பேதம் கொள்ளப் படுமாயின் அப்பொழுது பேதமுண்டென்பது சித்திக்கின்றது. இரண்டும் ஒன்றென்று கூறல் நம்மாலுமதுவே சாதிக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உஉஉ) அத்துவிதமென்பதைத் துவிதமென்னும் பேதத்தினின்றும் வேறுகக்கொள்ளின் துவிதம் அத்துவிதமென இரண்டு பொருள் சித்திப்பதுபற்றிப் பேதம் சித்திக்கின்றது. துவித அத்துவித ரூபங்களாயுள்ள துவிதத்தையும் அத்துவிதத்தையும் ஒன்றெனக் கொண்டால் அப்பொழுது பேதத்திற்கே அத்துவிதமென்னும் பெயர் நம்மவர்களால் கூறப்படுகின்றதென்பது பற்றி எங்களுக்கும் பெயரில் விவாதமில்லையாதலால் அது சம்மதமேயாம். எதனாலெனில் எங்களாலும் இவ்விதமான பேதமே சாதிக்கப்படுகிறதாகையாலென்க. (உஉஅ)

(அ-கை) ஆனால் ஒரே கயிற்றில் பாம்பு முதலியவற்றின் மயக்கம் நிகழ்வதுபோல் சத்தியமாயும் ஒன்றாயுமுள்ள சித்தி யில் அசத்தியமான பொருள்களின் பேதவறிவு உண்டாகின்ற தென மேலே கூறப்பட்டிருக்கின்றதே எனில், அது பொருத்த மற்றதெனக் கூறுகின்றார்,

(உஉஉ) திருட்டாந்த மாதிரித்தால் துணியப்படும் பொருளின் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் கயிறு பாம்பு திருட்டாந்தமானது ஓடனுக்கு மோகத்தை மாதிரியே விரியிக்கு மென்பதாம்.

கலா.

அடித்தொடர் காரணம்.

(உரை) ஏது முதலியவற்றின்மீது திருட்டாந்த மாதிரித் திற்குப் பொருளை யறிவிக்கும் தன்மை இல்லையாகையால், திருட்டாந்த .மாதிரித்திற்குச் சத்தியத்தன்மை இருப்பினும் அத்த விதத்துடன் முன்படுவது பற்றி அசத்தியமெனக் கொள்ளில் தாட்டாந்திகமான சிற்சத்திக்கும் அசத்தியத்தன்மை சம்பவிக்கும். ஆகையால் கயிறு பாம்பு திருட்டாந்தம் பயனற்றதேயாகு மென்க. (உஉக)

(உஉஉ) (அன்றியும்) விசேடம் விளங்கித்தோன்றாமையால் சிவஞான மாதிரித்தால் நிகர்க்கக்கூடியனவாயுள்ள அந்தந்த உள் பொருள்களோடு சிவர்த்தித்தென்ற ஆன்ம ரூபமான சிற்சத்தி யானது கயிறுக்கு நிகராக ஆகின்றதில்லை என்பதாம்.

(உரை) கயிறு முதலியவற்றினுண்டான பாம்பு முதலிய வற்றின் மயக்கங்கள் இது கயிறு என்னும் உண்மையறிவால் நிகர்கின்றன. அவ்வாறு உண்மையறிவால் நிகர்கின்றமையால் திரிமாரோகம் முதலிய குற்றத்தானிகழ்ந்த பாம்புத் தோற்றம் அசத்தியமேயாகும். கடம் படம் முதலிய பொருள் களின் தோற்றமோவெனில், வேறு காலங்களிலும் வேறு தேசங் களிலுங்கூட விசேடம் காணப்படாமையால் சிவஞானம் தோன்றவில்லையாயின், எக்காலத்தும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பன வாயும், ஒன்றுளும் நாசஞ்செய்யப்படாமை பற்றிச் சத்தியங்களா யுமிருக்கும். அவ்வாறான உள்பொருள்களான உபாதிகளோடு சிவர்த்தித்துத் தானும் கடம்படம்போல் வெவ்வேறுகத்தோன்று கின்ற ஆன்மரூபமான சிற்சத்தியானது கயிறுக்கு சாம்பியமடை கிறதில்லை. இதனால் கூறப்பட்ட பொருளாவது—கடம்படம் முதலிய வெளிப் பொருள்களின் பேதம் உண்மையே யாகும். ஆன்மரூபமான சிற்சத்திக்குண்டானதாயும் அந்தந்தப்பொருள் களின் முன்னிலையில் அந்தந்தப்பொருள் வடிவமாகத்தோன்றுதல் ரூபமாயுமுள்ள புத்தியின் நிச்சயபேதமானது உபாதினால் நிகழ்ந் ததாகும். இவ்விஷயம் பின்னர் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆகையால் அந்தந்தப் பொருள்களின் முன்னிலையில் தோன்று கிறதாயும் அந்தந்தப் பொருள்களின் வடிவமாயுமுள்ள புத்தியின்

இரத்தினத்திரயம்.

கலா.

நிச்சய ரூபமான அறிவிற்கு அடிக்கடி பேதமிருப்பினும், அவ்வித நிச்சயத்தின் கருத்தாரூபமாயும், எக்காலத்தும் ஒரேவிதமாய்த் தோன்றுகிறதாயும், அறிபவன் ரூபமாயுமிருக்கும் சிற்சத்திக்கு வேறு ரூபமாக மாறுதல் பொருந்தாது. அன்றியும் அது நித்தி யமேயாகும். எதனுலெனின், சேதனமாகையாலும், விகாரமின் மையாலுமென்க. ஆகவே ஆன்மரூபமான சிற்சத்திகள் அநேக மேயாகும். ஒன்றென்றால் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஒரே காலத் தில் போகாதுபவமும் அவ்வாறே ஒரே காலத்தில் மோகமும் நிகழுமெனக் குற்றம் நம்மால் வேறிடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிற தென்க. (உஉஉ)

(அ—கை) இனி பசுவாகிய ஆன்மாக்களுக்குப் புத்தி சம் பந்தமான நிச்சயத்தினின்றும் ஆன்ம ரூபமான சிற்சத்தியை வேறுகப் பிரித்தறியாமையால் நிகழ்ந்த ஆன்மரூபமான சிற்சத்தி அநேக ரூபமென்னும் மயக்கம் மலத்தைக் காரணமாகக்கொண்ட தெனக் கூறுகின்றார்.

(உஉக) படலத்தால் மறைக்கப்பட்ட கண்ணையுடைய புரு டனுக்குச் சந்திரன்போல் மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட ஞான சத்தி யையுடைய பசுவிற்கு அந்த சிற்சத்தியானது அறியப்படாததாய் அந்தந்த உள்பொருள்களோடு அவ்வப்பொருள்கள்போல் வேறு வேறுகத் தோன்றுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) எவ்வாறு திரிமாரோகத்தால் மறைக்கப்பட்ட கண் கையுடைய புருடனுக்குச் சந்திரன் ஒருவனுயிருந்தும் இரண் டாகத் தோன்றுகின்றானோ, அவ்வாறே மலத்தால் மறைக்கப் பட்ட ஞான சத்தியையுடைய புருடனுக்குச் சேதன ரூபமான சிற்சத்தி ஒன்றுயிருந்தும் அநேக ரூபம்போல் தோன்றுகின்ற தென்க. (உஉக)

(அ—கை) எவ்வாறு வேறு பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப் பட்ட ஒரு சந்திரன் பல சந்திரனாகத் தோன்றுதல் திரிமென் னும் ஞானைக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கிறதோ, அவ்வாறே சாத்தியம் முதலியவற்றால் நிச்சயிக்கப் பட்டதாயும் ஒன்றுபடும்

அநிபவன் ரூபமாயுமுள்ள சிற்சத்திக்கும் அநேக ரூபத்தன்மை யுண்டென்ற மயக்கம் தனக்குக்காரணமாக மலம் உண்டென்பதை அறிவிக்கின்றது என்று கூறுகின்றார்.

(உ௩௨—உ௩௫) எவ்வாறு நிமிர ரோகமுடைய புருடன் அநேக யுத்திகளால் ஊகிக்கின்றவனுயிருந்தும் ஒரே சந்திரனைப் பல சந்திரனாக அடிக்கடிப் பார்க்கின்றானோ, எவ்வாறு பித்தத் தால் குற்றமுடைந்த நாவையுடைய புருடன் பால் தித்திப்பென்று ஊகிக்கிறவனுயிருந்தும் காண தோஷத்தால் தித்திப்பான பாலைக் கசப்பாகவே யுறிகின்றானோ, எவ்வாறு மையுடன் கலந்ததாயும் கொடிப்புடையதாயும் உள்ள நீரில் அறிஞர்களுக்கும் அவிவேகத் தால் நீர் ரூபமெனவும் நீர் கறுப்பெனவும் தோன்றுகின்றனவோ, அவ்வாறே சிற்சத்தியானது யுத்திகளுடன் கூடிய அநேக ஆகமம் களால் ஆராய்ச்சி செய்யப்பெற்றிருந்தும் அந்தச்சிற்சத்தியானது விவர்த்திக்கின்றது தோற்றமுடையது அழிவையுடையது அநேக ரூபமான தன்மையையுடையது என்ற அறிவுகளின் நாகசயின்மையானது மலமென்னும் காரண முண்டென்பதை அறிவிக்கின்ற தென்பதாம்.

(உ௩௨—உ௩௫இ)

(அ—கை) அந்த மலமானது நிரவியமாயிருப்பதால் கண்ணி னுடைய படலம் போல் அறிவுமாதிரித்தால் சிவிரத்திவகடெற தில்லை. கண் வைத்தியனுடைய தொழிலால் படலம் நீங்குமாறு போல் பரமசிவனது திகைதெயன்னுர் தொழிலால் மலம் நீங்கு கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(உ௩௬—உ௩௭) எவ்வாறு நிமிர முதலிய ரோகம் ஆரோக் கிய சாத்திரங்களில் கூறப்பட்ட கன்மத்தினாலே நீங்குகின்றதோ அவ்வாறே அந்த மலமும் சிவசாத்நிரங்களிற் கூறப்பட்ட சிவத் தியானத்துடன் கூடிய தீக்கை யென்னும் கன்மத்தினால்தான்

நீங்குகின்றது. அவ்வாறன்றிக் கோடி ஞானங்களினாலும் நீங்கு மெனில்லை என்பதாம்.

(உரை) அந்த மலமானது சிவசாத்நிரங்களில் கூறப்படுஞ் சிவத்தியானத்தைத் துணையாகக் கொண்ட அந்தத் தீக்கை என் னுந் தொழிலால் நீங்குகின்றது. அவ்வாறே ஸ்ரீசுவாயம்புவாக மத்திலும் தீக்கையே ஆன்மாவை மலத்தினின்றும் விடுதலை யடையச் செய்கின்றது. மேற்பட்டதான சிவபத்தையும் அடையச் செய்கின்றதென்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ் விஷயத்தில் அனுமானப் பிரயோகமாவது—மலம் ஞானத்தால் நீங்குகெனில்லை; ஆன்மக்களுடைய காரணமான சத்தியை மறைப் பதலால்; ஆன்மக்களுடைய காரணமான கண்ணை மறைக்கும் நிமிரோகம் போலும். மலம் உண்மையென்பதால்; மறைப்பைச் செய்தலென்னும் காரியத்தைச் செய்வதில்லை; மயக்கமென் னும் காரியத்தைச் செய்யும் காமம் நிமிரம் முதலியன போலும் என்க.

(உ௩௬—உ௩௭)

(அ—கை) இவ்வாறு அறிதலைச் செய்யும் அநிபவன் ரூப மான சிற்சத்திக்கு நித்தியத்தன்மையைக்கூறும் முறைபற்றி மலத் தையும் அதன் நீக்கத்துக்கண்டான காரணத்தையும் கூறிவிட்டு அறிவிற்கு விடயமான பிரபஞ்சத்தின் பேதம் உண்மையெனக் கூறுகின்றார்.

(உ௩௮—உ௩௮இ) மறுக்கப்பட்டாத பிரமாணங்களால் தே சம், காலம், யானுடர் என்னும் பேதங்கள் வெவ்வேறுக விருத் தும் ஒன்றுதேறாதொன்றாகத் தோன்றுதலிலாத நலகமானது எவ்வாறு சித்தினுடைய விவர்த்தமாக ஆகும் அன்றியும் அவ் வுலகமானது மாயையின் காரியமெனப் பிரமாணங்களாலே சாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதாம்.

(உ௩௮—உ௩௮இ)

* இவ்விடத்தில் விலக்கப்பட்ட ஞானம் ஓராய்ச்சி ஞானமைய அப ஞானமாம். அதுபல அறிவின்னத வைத்தியன்செய்யில் பயன் படாதவாறபோல் அனுபவ ஞானத்தோடு கூடாத தீக்கை பயன் படாதென்பது எருதியே சிவத்தியானத்துடன் கூடிய தீக்கை என் றது ஊகிக்கத்தக்கது.

(அ—க) சிற்சந்திக்கு அநேக வடிவங்களாய்த் தோன்றுத் தன்மையுண்டென்பது மயக்கத்தானிகழ்ந்ததென முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறதெனக் கூறுகின்றார்.

(உ௩௬) ஆகையால் அணுக்களுக்குப் பந்தஞ் செய்யும் மலத்தால் சிற்சந்தி விவர்த்திப்பதாகத் தோன்றுகின்றது என்பதாம். (உ௩௬)

(அ—க) இவ்விஷயத்தையே விரிவாய்க் கூறுகின்றார்.

(உ௪௦) சிற்சந்தியின் விவர்த்தமாவது யாதொரு பரிணாமத் தால் விடய வடிவமாயில்லாவிடினும் விடய வடிவமாய்த் தோன்றுகின்றதோ அந்தப்பொய்யான பரிணாமமேயாகு மென்பதாம். (உ௪௦)

(அ—க) அவ்விதமான விவர்த்தமும் ஆன்மாக்களுக்குச் சிற்சந்தியைப் புத்தியினின்றும் வேறுகப் பிரித்தறியாமையால் நிகழ்ந்ததெனக் கூறுகின்றார்.

(உ௪௧) ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் பற்றியும் சித்துப் பொருள் சடப் பொருள்களை விடயமாகக் கொண்டும் இருக்கின்ற அந்த விவர்த்தமானது சித்தைச் சடமாகவும் சடத்தைச் சித்தாகவும் நினைத்தலென்னும் அந்நியாசத்தால் உண்டாவிறமையால் சித்துச் சடங்களுக்குண்டான பகுத்தறியின்மையால் தோன்றுகின்றது என்பதாம். (உ௪௧)

(அ—க) இதனையே விரிவாய்க் கூறுகின்றார்.

(உ௪௨—உ௪௫) சித்தானது தன்னுடன் சார்ந்திருக்கும் புத்தி தத்துவத்தைத் தன்னினும் வேறுகப் பிரித்தறியாமல் தான் விகாரமற்றதும் புத்தி விருத்தியின் விகாரங்களான தோற்றம் முதலியவற்றைத் தன்னிடத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு தோற்றமுடைய தென்றும், அழிவையுடைய தென்றும், அநேகத்தன்மையுடையதென்றும், சுகத்துடன்கூடியதென்றும், துக்கத்துடன்கூடியதென்றும் தன் வடிவத்தை அனுயிற்றுகாட்டு

கின்றது. அதுபோல், ஆன்மாவிலிடத்தில் சித்தின் குணமான சைதன்வியத்தையும் சடத்தன்மையையும் ஏற்றிக்கொண்டு அவற்றைப்பகுத்தறியாமல் நான் பாலென்றும் நான் இளைத்தவென்றும் அறிகின்றது. இவ்வாறு எல்லா அணுக்களுக்குமுண்டான இத்தச் சிற்சடப்பொருள்களின் பகுத்தறியாமையானது மலத்தைக் காரணமாகக் கொண்டது. மயக்கக்கூட்டங்களுக்கு முனையாய்வுள்ளது என்பதாம்.

(உ௪௨) அறித்தியமாயும், அசுத்தமாயும், துக்கமாயுமிருக்கும் ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் சித்தியமாயும் சுத்தமாயும் சுகரூபமாயுமிருக்கும் ஆன்மத்தோற்ற ரூபமான யாதொரு அவிவேகம் புருடர்களுக்கிருக்கின்றதோ, அந்த அவிவேகமானது காரணமற்றதில்லை. காரணமற்றதாயிருந்தால் முத்திபெற்ற ஆன்மாவிற்கும் அவிவேகம் உண்டாக வேண்டும். ஆகையால் அந்த அவிவேகத்திற்கு அனுகூலியாயொரு காரணமிருக்கவேண்டும். அவிவேகம் அனுகூலியாகையால் அதற்குக் காரணமான மலமும் அனுகூலியே யென்பது கருத்து என்க. (உ௪௨—உ௪௫)

(அ—க) இவ்விஷயத்திற்குக் காரணங்கூறுகின்றார்.

(உ௪௬) சிற்சந்தி விசேடங்களுக்கு, விசேடணங்களுடன் கூடிய சடப்பொருள்களோடு விவர்த்தபேதங்கள், பலமான பந்த மின்றிப் பொருத்தமடைகின்றனவல்ல வென்பதாம்.

(உ௪௭) இவ்விடத்துக்கூறிய கருத்தாவது—ஆன்மாக்களுடைய அறிவு முதலியவை மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருத்தல் பற்றிக் கலைமுதலியவற்றின் வழியாய்த்தான் விளக்கமடைகின்றன. அவ்வாறு கலைமுதலியவற்றால் தோற்றவிக்ஷிபட்ட தோற்றமும் ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் ஆன்மாவென்றும் தோற்றமேயாகும், எதனாலெனில், கலை முதலியவை மோகத்தைச் செய்யும் அசுத்தமாயினின் காரியமாகையாலென்க. (உ௪௭)

(அ—க) விவர்த்த பேதத்திற்குப் பந்தத்தைக் காரணமாய்க் கொண்டிருக்கும் தன்மையை விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(உசஎ) யாதொரு காரணத்தால் நானென்னும் அறிவு தேகத்திற்குள்—தோன்றுகின்றதோ, ஒட்டிற்றேன்றுகின்றதில்லையோ, அவ்வித அறிவும் சிற்சில அணுக்களுக்குத்தான் இருக்கின்றதோ, எல்லா அணுக்களுக்கும் இல்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் அவற்றிற்குக் காரணமாய்ப் பந்தங்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம்.

(உசஎ) அந்தச் சிற்சிலங்களுக்கு ஒன்றை ஒன்றிலேற்ற தற்குப் பந்தமே காரணமென்பது கருத்து என்க. (உசஎ)

(உசஅ—உரு) (அன்றியும்) எந்தப் புருடனுடைய அறிவு தொழில்களில் எந்த இந்நிரியங்கள் சாதனங்களோ, அந்த இந்நிரியங்கள் வேறு புருடனுடைய அறிவு தொழில்களில் சாதனங்களாகவில்லை. அவ்வாறே எல்லாருடைய எல்லா விசிட்ட புத்தியும் சித்து விசேடத்தினுடைய விவர்த்தத்தின் பொருட்டுச் சாமர்த்தியமுடையதாகிறதில்லை. ஆகையால் இந்த விவர்த்தத்திற்குக் காரணமாகப் பந்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். புத்தியைப் பற்றிய சில சுகதுக்கங்களானவை சில புருடர்களால் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. எல்லாராலும் அனுபவிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் அச்சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமாகப் பந்தம் ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்த தென்பதாம்.

(உசஎ) இவற்றால் கூறப்பட்ட பொருளாவது—சாத்நிரல் களிற் கேட்கப்பட்ட சருவஞ்ஞத் தன்மை என்னும் ஆன்மாவின் சொரூபம் * சம்சாவத்தையில் காணப்படாமையினால் அந்த அவத்தையில் அதனை விளக்கவொட்டாமல் மறைக்கும் பொருளான மலம் ஒன்றுண்டென்பதை நிச்சயமாகக் கொள்ளல்வேண்டும். சம்சாவத்தையில் ஆன்மாக்களுக்குச் சிற்றறிவுடன் கூடியிருக்கும் தன்மை காணப்படுதலால், கலை முதலியவற்றின் வழியாய் அச்சிற்றறிவுக்குக் காரணமாயும், மோகத்திற்குக் காரணமாகும்.

* சிவனோடு அநாதியே பிரிப்பின்றி நிற்பதுபற்றி விவனுக்குரிய சருவஞ்ஞத் தன்மை சார்த்தன் வண்ணமாச் . தன்மைபுடைய ஆன்மாவின்சொரூபமெனப்பட்டது.

மாகையால் மயக்கத்தை யுண்டாக்குவதாயும் உள்ள மாயை யென்னும் பந்தம் அவர்களுக்குண்டென்று கொள்ளல் வேண்டும். சுகதுக்க ரூபமான போகமும் அப்போகத்திற்குச் சாதனங்களான சரீரேந்திரியங்களும் ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள் தோறும் இன்றியமையாது வேறு வேறாயிருத்தலால் அவ்வித வேற்றுமைக்குக் காரணமாகக் கண்முண்டென்பதும் நிச்சயமாய்க் கொள்ளல் வேண்டுமென்க. (உசஅ—உரு)

(அ—கை) இது விஷயத்தில் சாக்ஷி மதத்தைச் சார்ந்து அவிவேகமே முன்னர்க் கூறியவற்றிற்குக் காரணமாகட்டும் ஆன்மாவிற்கு அப்பிரித்தமான மலமென்னும் பந்தம் உண்டென்று கூறுதலால் யாது பயன் எனப் பூர்வ பகிபின் சங்கையைக் கூறுகின்றார்.

(உருவ) அவிவேகமே காரணமாக இருக்கட்டும் என்பதாம். (உருவ)

(அ—கை) அது கூடாதென்று கூறுகின்றார்.

(உருஇ) ஆன்மாக்களுக்கு அந்த அவிவேகம் எதனுடன் டாயிற்று என்பதாம்.

(உசஎ) அந்தப் புத்தி அறிவு என்னுமிவற்றிற்கு ஒன்றுக் கொன்றுள்ள வேற்றுமையை யறியாமையானது எதனுண்டாயிற்று, அந்த அவிவேகம் காரணமன்றி நிகழ்ந்திருத்தால் முத்தனுக்கும் நிகழ்ந்தேரும். ஆகையால் அந்த அவிவேகத்திற்குக் காரணமாக அனாதியே மறைத்தலைச் செய்யும் மலம் உண்டென்பது கொள்ளத்தகுந்தது. அவ்வித மலமில்லாமையாற்றான் முத்தனுக்கு மீண்டும் அவிவேக முண்டாகிறதில்லை என்க. (உருஇ)

(அ—கை) ஆகையினால்தான் அவ்விதமான மலபந்தத்தை நீக்குதற் பொருட்டுப் பரமேசுவரன் உண்டென்று சித்தித்திருப்பதாகக் கூறுகின்றார்.

(உருக) மலமிருத்தலால் பந்தமிருக்கின்றது. அந்த மலபந்தமும் பரமசிவனினின்றும் வேறுகவே கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது தென்பதாம். (உருக)

(உருஉ—உருஉஇ) (ஆகையால்) அறிவில்லாமல் மோகத்தை யடைந்த ஆன்மா அந்தப் பந்தத்திற்குளகப்பட்டிருக்கிறது. அவ னுடைய பந்தத்தை நீக்குவதே முத்தியாகும். எல்லாவிதமான பந்தமும் நீங்கவே ஆன்ம மலமும் நீங்குகின்றது. பின்னர் எல் லாப் பொருள்களையும் அறியும்படி செய்யும் சிவசத்தியானது விருத்தி யடைகின்றது என்பதாம்.

(உரை) இதனால் பந்தத்தினுடைய நீக்கமானது பரமசிவ னுடைய அனுக்கொ விசேடத்தாலேயே உண்டாகின்றதென்பது கூறப்பட்டதாகும் என்க. (உருஉ—உருஉஇ)

(உருஉஇ) எல்லா மறைப்புக்களினின்றும் விடுபட்டதாயும் பூஜிக்கத் தகுந்ததாயுமுள்ள இந்தச் சிற்சத்தியே ஏகதேசமான விடயத்தை மறைத்து எல்லாவிடயங்களையும் அறியும்படி செய் கின்றது என்பதாம். (உருஉஇ)

(அ—கை) எவ்வாறு அறியும்படி செய்கின்றதென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உருஉஇ) பா சம்பித்து ரூபமான சிற்சத்திக்குப் பந்த மில்லையாகவே, எக்காலத்தும் முத்தான்மாக்களுக்குப் பிறபொ ருள்களின் இருப்புமாத்திரம் விளக்குமென்பதாம்.

(உரை) முத்தான்மாவின்னுடைய அறிவில் மலமின்மையால் தன்னையும் பிறபொருளையும் அறியும்படி செய்யும் அந்த அறிவா னது பிறபொருள்களின் இருப்பு மாத்திரத்தை அறியும்படி செய் கின்றது. பெத்தான்மாவிற்குப்போல் முத்தான்மாவிற்குச் சிறப் பாகவும் (அதாவது வேறு வேறுகளையும்) போக்கியப் பொருள் களாகவும் பிற பொருள்களை அறியும்படி செய்கிறதில்லை என்பது கருத்து. அவ்வாறு அறியும்படி செய்யுமாயின் முத்தானுக்கும் சுகதுக்க அறிவு நிகழாமலாகையால் போகத்தை அனுபவிக்கும் கருத்தாதன்மை நிகழக்கூடுமென்க. (உருஉஇ)

(உருஉ) ஆகையால் எல்லா மறிந்தவர்களே முத்தான்மாக் களாவர். சித்தாரூபமான தன்னை மந்திரம் அறிந்தவர்கள் முத் தான்மாக்களாகா என்பதாம்.

(உரை) தன்னையறியும் அறிவுமாதிரியை விருப்பவர் கள் * முத்தர்களில்லை. சிவன்போல் எல்லாமறிந்தவர்களே முத் தர்களென்பது கருத்து என்க. (உருஉ)

(உருஉஇ) (ஆகையால்) வெளிப் பொருள்களிருந்தும் அவற்றை அறியாமையானது தமசு என்னும் மலத்தால் நிகழ்ந் தது என்பதாம்.

(உரை) வெளிப்பொருள்களிருந்தும் அவற்றைப் பெத் தான்மாக்கள் அறிகிறதில்லை. அதற்குக் காரணம் மலமேயாகும் என்க. (உருஉஇ)

(அ—கை) ஆகையால் எல்லாவற்றையும் அறியாதவர்கள் முத்தாகாரெனக் கூறுகின்றார்.

(உருஉ) தமசால் மறைக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் முத்தர் களாக ஆகின்றனரில்லை என்பதாம். (உருஉ)

(அ—கை) சொல்லின் சேர்க்கையைத் துணையாகக்கொ ண்ட சவிகற்ப அறிவும் பந்தத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறதென்று கூறுகின்றார்.

(உருஉ) மலத்தால் மறைப்புண்ட உயிர்களுக்குப் பொருள் களை அறியும்படி செய்வதில் அவ்வுயிர்களின் அறிவுகளுக்கு விந்து வின் கலக்கத்தாலுண்டான சொல்லின் சேர்க்கையோடு கூடிய விகற்பமானது உண்டாகிறது. மலமற்ற ஆன்மாக்களுக்குக் கொ வெளில், விந்துவின் கலக்கமான சொல்லின் சேர்க்கை இல்லா மையினால் பந்தம் நீங்கினமைபற்றி அன்று பிறந்த பாலனுக்குப் போல் விகற்பமற்ற நிருவிகற்பத் தோற்றமே நிகழுகின்றது என்பதாம்.

* புத்தி விருத்தியின் வேராகத் தன்னையறிந்த விவேகமான மந்திர முடையவர்கள்.

(உரை) முத்தான்மாக்கள் மாயாகாரியங்களாயும் விந்தியின் காரியங்களாயும் உள்ள பாசங்களைத் தாண்டி வனங்களைக் காயல், சொற்களின் சேர்க்கையைத் துணையாகக்கொண்டதாயும் புத்தியைச் சார்ந்ததாயுமிருக்கும் சகிசுற்ப அறிவு அவர்களுக்கும் உண்டாகவில்லை. பிற பொருளைத் துணையாகக்கொள்ளாத சிற்சத்தியே அறியத்தகுந்த எல்லாப் பொருள்களையும் அறியும்படி செய்கின்றது. அன்று பிறந்த பாலனை உவமையாகக் கூறியது சத்தம் முதலியவற்றின் விகற்பமின்மைக்கு மாத்திரமன்ற கொள்க. எதனாலெனில், உண்மையில் பாலனுக்கும் மலமறைப்பு இருத்தல்பற்றி உண்மைத்தோற்ற மின்மையாலென்க. (உரு௭)

(அ—கை) முத்தான்மாக்களுக்கு மலமின்மையால் அவர்களுடைய சத்தியே எல்லாப் பொருள்களையும் உள்ளவாற்றியும் படி செய்கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(உருஅ) எந்த உள்பொருளானது எக்காலத்திருக்கின்றதோ எக்காலத்திருந்ததோ எக்காலத்திருக்கப் போகின்றதோ அக்காலங்களிலெல்லாம் அந்த உள்பொருளைச் சுயம்பிரகாசமான அழிவற்ற அறிவானது உள்ளவாற்றுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறே (மோக்ஷ காரிகையிலும்) சிவனென்னுஞ் சூரியனுடைய சத்தி என்னும் தோனத்தால் விரித்திச் செய்யப்பட்ட அறிவென்னும் கண்ணால் மறைப்பில்லாத ஆன்ம சத்தி முதலியவற்றோடு பாமசிவனைப் பார்க்கின்றனென்று கூறப்பட்டிருக்கிறதென்க. (உருஅ)

(அ—கை) இந்த முத்தான் மாக்களுக்குச் சருவஞ் சத்தி சருவகருத்திருத்தன்மை இருந்தும் தொழில் கிடையாதெனக் கூறுகின்றார்.

(உருஅஇ) முத்தான்மாக்கள் உலகத்திற்குக் கருத்தாக்களாகவாகிவந்திலை. சிவனொருவனே உலகத்திற்குக் கருத்தாவான் என்பதாம். (உருஅஇ)

(அ—கை) சிவனொருவனே உலகத்திற்குக் கருத்தாவென்பது எதனாலென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உருக) அநேகர்களுக்குக் கருத்திருத்தன்மை உண்டென்பதற்கு ஒரிடத்திலாவது பிரமாணமறியப்படவில்லை யாதலாலென்க என்பதாம்.

(உரை) அநேகம் கருத்தாக்களையுடைய தேர் முதலியவற்றிற்கும் ஸ்தபதி என்னும் ஒருவனுடைய இச்சையையிற்றி நிறைவேறுமை காணப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே வேறு தூல்களும் எத்தக் காரியத்தை அநேகர் பெருமையை விரும்பித் தங்களைப் பண்டிதர்களாக எண்ணிக்கொண்டு நடத்துகின்றனரோ, அந்தக் காரியம் உலர்ந்து முடிவை யடைகின்றதில்லையெனக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. ஈசுவரத் தன்மையாவது சொருபத்தின் பிரகாச லாபமே ஆதலால் அது எக்காலத்தும் கெடுதலில்லை. ஆதலால், பிரவாகேசுவர பக்கமும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆகவே நித்திய முத்தான அந்தச் சிவனாலேயே படைத்தல் முதலிய காரியங்கள் நிகழின்றன. முத்தர்கள் விரும்பு வெறுப்பு அற்றவர்களாதலால், படைப்பு முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றனரில்லை என்க. (உருக)

(அ—கை) இன்னும் இவ்விடயத்தையே கூறுகின்றார்.

(உரு—உருக) நித்திய முத்தமாயும், கருத்தமுடியாத மலமையுடையதாயும், சத்தியென்னும் பெயர்கொண்டதாயுமிருக்கும் சிற்சத்தியானது பாமகாரணான பாமசிவனைப்பற்றி யிருக்கின்றது. இந்தப் பாமசிவனும் அந்தச் சத்தியால் சடப்பொருள்களை விராபித்து ஆன்மாக்களின்பொருட்டுப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களையுஞ் செய்கின்றனென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு சிவசத்தியின் ஆராய்ச்சியின் முடிவால் அச்சத்திற்குப் பற்றுக் கோடான பாமசிவனுடைய ஆராய்ச்சியும் செய்யப்பட்டதாக அறியத்தகுந்தது. எவ்வாறெனில், உலகம்

அவ்வயப்பகுப்புடன் கூடியிருப்பதற்குக் காரியப்பொருளாக யால் அவ்வுலகத்திற்குக் கருத்தாவாகவும், ஆன்மாக்கள் மலத் தால் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் அம்மறைப்பை நீக்கி முத்தியைக் கொடுப்பவராகவும், பாமசிவன் உண்டென்பது சித்திரித்தது. இங் வாறே பெரியோர்களும் ஆராய்ச்சிக்கு முன்னிலையாயிருத் தின்ற உலகமானது அவ்வுலகத்தை யறிந்துசெய்யும் கருத்தாவை யுடையது; காரியமாயிருத்தலால்; பிரத்தியசஃத்திற் காணப்படும் கடம் முதலியவைபோலுமென்று கூறுகின்றனர் என்க.

(௨௬௦—௨௬௧)

(அ—கை) இனி அந்தப் பாமசிவனுக்குக் காரியவேற்று மையால் வேற்றுமையுண்டென்று கூறுகின்றார்.

(௨௬௨) அந்த ஐந்தொழில்களிலும் பாமசிவன் சத்தியோடு கூடிச் சத்தெனென்றும், உத்தியோகஞ்செய்யும் முறைபற்றி உத்தி யுத்தெனென்றும், பிரவிரத்தெனென்றும் ஆசிரியர்களால் மூன்று விதமாய்க் கூறப்படுகின்றன என்பதாம்.

(௨௬௨)

(அ—கை) இதனையே விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(௨௬௩) அம்முயற்சு முதலாவதான சத்தன் திட்கள சிவ னென்னும் பெயர்கொண்டவனாகின்றான். அவனிடத்தில் கிரியை யென்னும் பெயர்கொண்ட சிவசத்தியானது விளக்கமடையாமல் முடுதலையடைந்து போலிருக்கின்றது என்பதாம்.

(௨௬௪) சத்தி ஒன்றாகையாலும், ஞானத்திற்கே கிரியா ரூபமாயிருக்குந்நமை நிச்சயமாயிருத்தலாலும், அந்தச் சத்தி க்கு ஞானம் கிரியையென்ற வேறுபாடு உபாதி யானிகழ்ந்ததென அறிவிப்பதற்காகக் கிரியையென்னும் பெயர்கொண்ட சத்தி யென்று கூறப்பட்டது. அந்தச் சத்தியானது எல்லா வியாபா ரங்களையும் தன்னுடைக்கக்கொண்டு தான்மத்திரமாக இருக்கும் கால் அந்தச் சத்தியை யறிட்டித்த பாமசிவன் சத்தெனென்று கூறப்படுகின்றான், அவ்வாறு சத்தி தனித்திருக்கும் நிலையே, பாவிர்துவை யறிட்டிக்கும் பாமசிவனுக்கு இயலாவத்தையெனக் கூறப்படுகின்றது என்க.

(௨௬௪)

(அ—கை) பின்னர்ப் போகாவத்தையில் உத்தியுத்தெனென் னுஞ் சொல்லால் கூறப்படுகின்றனெனக் கூறுகின்றார்.

(௨௬௫) அந்தக் கிரியாசத்தியே விளக்கமாயும், அடையப் பட்ட விந்துவின் கருப்பு பாரத்தால் வாட்டமடைந்ததாயும் நின்ற பறியான பாமசிவனுடைய பாமானந்த சத்தியை விளக் கும்படி செய்கின்றது என்பதாம்.

(௨௬௬) அந்தக் கிரியாசத்தி, மகா மாயையின் கலக்கத்தால் காரியங்களைத் தோற்றுவிப்பதில் சேர்முதமாகிப் பறியினுடைய பாமானந்த சத்தியென்னும் ஞானக்கிரியைகளின் ஆக்கத்தை எப்பொழுது காரியங்களைத் தோற்றுவித்து வெளிப்படுத்துகின் றதோ, அப்பொழுது அந்தச் சிவனுக்குக் காத்தென்னும் போகம் நிகழ்கின்றது. இவ்விடத்தில் சிவனுடைய பாமானந்த சத்தி என்பதற்கு ஞானக்கிரியைகளின் ஆக்கமென்றும், காத்த லென்பதற்குப் போகம் என்றும் பொருள்கொள்ளாமல், ஆனந்த சத்தி என்பதற்குச் சுகத்தின் மிகுதி என்றும், போகமென்பதற் குச் சுகதுக்க அறிவென்றும் பொருள்கொள்ளக்கூடாது. எத்தன லெனில், நிர்மலஞான பாமசிவனுக்கு உபாதிக்கான சுகதுக்கங்கள் சம்பவியாதாகையாடென்க.

(௨௬௬)

(அ—கை) அப்பொழுது உத்தியோகமென்னும் முயற்சி யோடுகூடிய சத்தியையுடைய பாமசிவன் உத்தியுத்தெனென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாய் விளக்குகின்றனெனக் கூறுகின்றார்.

(௨௬௭) சுகள நிட்களாயும், ஐந்து மந்திரங்களை வடிவ மாகக்கொண்டவராயும், பிரகாசமுடையவராயும் இருக்குஞ் சுகா சிவதேவர், முயற்சியையுடையவராய் முயற்சியையுடைய சத்தி யோடுகூடி விளக்குகின்றார் என்பதாம்.

(௨௬௮) தொழில் ரூபங்களான உபாதிகளின் வேறுபாட் டால் வேறுபாட்டையடைந்த ஈசான முதலிய ஐந்துமந்திர வடி வங்களான சத்திகளே சரித்திரம். நெருங்கிச் செய்கின்றமைபற்றி அம்மந்திரங்கள் பாமசிவனுக்குச் சீரமாகக் கூறப்படுகின்றனவே.

யன்றி உண்மையில் அவனுக்கு சரீரமில்லை. அவ்வாறே மிருகேத் திரத்திலும் ஐந்தொழில்களுக்குப் போகக்கூடாது சாணம், தத் புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் ஐந்து மந்திரங்களால் ரிசு முதலாகப் பாமசிவனுது சரீரம் கற்பிக்கப் பெற்றிருக்கிறதென்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. ஆகையால் பாமசிவனுக்கு ஆகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கும் வடிவங்கள் நியா னத்தின் பொருட்டேயாகும். அவ்வாறே பெளட்கரத்திலும் பூஜை செய்பவனுடைய லக்ஷியத்திற்காகப் பாமசிவனுக்கு வடி வங்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விடத்தில் சிவன் சத்திகளுக்குண்டான இலயம் முதலிய வேறுபாடானது விந்துவினுடைய நிலை வேறுபாட்டால் உண் டானதாகையாலுஞ் சாந்தியதீதகலை ரூபமான அந்த விந்துவை இலயாவத்தையாகச் சாத்திரங்களிற் கேட்கப்படுகிறதாகையா லும், சாந்திமுதலிய நான்கு கலைகளின் பரிணாமமே போகத்திற்கு அறிட்டானமாகும். அந்தப் போகாதிட்டானத்தை அறிட் டித்த பாமசிவனுக்கும் போகக்கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறே மதங்க பாரமேசுவரத்திலும் சாந்தி முதலிய நான்கு கலைகள் ரூப மாயும் நிர்மலமாயுமிருக்கும் சகள நீட்களத்தில் உலகத்திற்குப் பதியான பாமசிவனுக்குப் போகக்கூறப்பட்டிருக்கிறதெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறாயின் சதா சிவபுவனங்களை அறிட் டிக்குவ் காலத்திற்குள் பாமசிவன் ஐந்து மந்திரங்களை வடிவமாக வுடையவனாய் சதாசிவ முர்த்தியாயிருத்தலால் போகாவத் தையில் சதாசிவ தேவரைக் கூறியது என்னையெனில், நிதி ருத்தி முதலிய புவனங்களிலும் தனித்தனியே சத்தியோ சாதமுதலிய மந்திரவடிவமாகப் பாமசிவன் நியானிக்கத் தருந்தீ வனாகையால் இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்க. அதிகாராவத்தை யினையுடைய பிரதிருத்தனுக்கு ஐந்து மந்திரங்களினுடைய கூட் டம் வடிவமாயிருத்தல் சதாசிவ புவனத்திற்குமுன்னு பின்னர்க் கூறப்போகிறார். இவ்விஷயமானது மதங்க பாரமேசுவரத்தில் விரிவாய்க் கூறப்பட்டிருத்தலால் விரிவை அவ்விடத்திற் கண்டு கொள்வோமாக.

(உகடு)

(அ—கை) இனி, சிவசத்திக்கு மந்திரத்தன்மை யுண்டெ ள்று கூறுகின்றார்.

(உக௯) எல்லா உள்பொருள்களையும் அறிதலினாலும், சம் சாக்கடலினின்று நீங்கும்படி செய்து காப்பதினாலும், மனனத் துக்கும் நிராணத்திற்கும் தருமியான அந்தச் சிவசத்தியானது மந்திரவடிவமா யிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உக௯) அவ்வாறே மனனமென்பது எல்லாமறிதல்; நிராண மென்பது சமுசாரிகளைக் காத்தல். இவ்விரண்டுக்குத் தருமியா யிருப்பதுபற்றி மந்திரமென கூறப்படுகின்றதுஎன்று சாத்திரங்க ளில் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்விதமான பொருளானது சிவனுக்கும் சத்திக்கும் வித்தியேசுவரர்களுக்கும் பொதுவாகும். ஆகையால் வாசகமான சொற்களுக்கும் உபசாரமாய் மந்திரமென் னும் பெயர் கூறப்படுகிறதென்க. (உக௯)

(அ—கை) இந்தச் சிற்சத்திக்கு உபாதி வேறுபாட்டால் மந்திர வேறுபாடெனக் கூறுகின்றார்.

(உக௯) அந்தச் சிற்சத்தியானது காரியவேறுபாட்டா லும் அறிட்டித்தலாலும் தானொன்றுபிறந்தும் ஐந்தாக வேறு பாட்டை யடைந்திருக்கின்றது. அது அறிட்டிக்கத்தருத்த விந்துவென்னும் சாந்தி யதீதகலை சாந்திகலை முதலிய ஐந்து பொருள்களை விடயமாய்க் கொண்டு பிரகாரிக்கின்றது என்பதாம்.

(உக௯) விந்து சாந்தி முதலிய புவனங்களை யறிட்டித்த லால் சிவனுக்கு ஈசானமுதலிய வேறுபாடு நிகழ்கின்றதென முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க. (உக௯)

(அ—கை) இதனையே விரிவாய்க் கூறுகின்றார்.

(உக௯) விந்து, சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை, நிகிருத்தி என இவ்வைந்து கலைகளும் போகத் தானங்களாகும். இவற் றிற்கு விந்து வென்னும் பெயர் பாமசிவனால் கூறப்பட்டிருக்கின் றது என்பதாம்.

(உரை) அவ்வாறாயின் சாந்தி முதலிய நான்கு புலனங்களைத் தானே முன்னர்ப் போகத்தானாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன வெனில், அஃதுண்மையே. சாந்தியித ரூபமான விந்து இலயத்தானமாயிருந்தும் நிரூபியாரம்பத்தில் அக்கலைமும் புலனங்கள் தோன்றுகின்றமைபற்றி அதுவும் போகத்தானமெனக் கூறப்பட்டது. ஆதலால் விரோதமின்மை கண்டுகொள்க வென்க.

(உகஅ)

(அ—கை) அதுபற்றியே இந்த விந்து கலைகளுக்குக் காரணவகையில் இலயரூபமாக யிருத்தலால் பாவிந்து வென்ப பெயர் நிகழ்த்தெனக் கூறுகின்றார்.

(உகக) ஐந்து கலைகளினுடைய ரூக்கும் அவத்தையே பாவிந்து வென்பதும். அந்தப் பாவிந்துவை விடயமாகக்கொண்ட பாமசிவனது மூர்த்தி பாழூர்த்தியாகும். காரியத்தை விடயமாகக் கொண்ட பாமசிவனது மூர்த்தி அபாழூர்த்தியாகுமென்பதாம்.

(உரை) பாமசிவனது பாழூர்த்தியாவது விந்துவை அறிந்திருக்கும் இலயாவத்தையான சத்தியேயாகும். அபாழூர்த்தியாவது காரியங்களை யறிந்திருக்கும் சத்தியேயாகுமென்க. (உகக)

(உஎ) நிர்மல ரூபமான யாதொரு சிவசமவேத சத்தியுண்டோ அதுவே தொழில் வேறுபாட்டால் பாமசிவனுக்குச் சாதாரண வடிவமாகக் கூறப்படுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) சிவனோடு பிரிக்கமுடியாத சமவாய சம்பந்தத்திலிருக்கும் சமவேதசத்தியேயித்துவின் பரிணாமமாயும், நிமிருத்தி புலனம்வண் கீழே வியாபித்திருப்பதாயும் உள்ள சதாசிவ புலனத்தை அறிந்தித்து அறிகாரஞ்செய்வதுபற்றி உபசாரமாகப் பாமசிவனது சாதாரணவடிவமாகக் கூறப்படுகின்றதென்பது கருத்தென்க. (உஎ)

(அ—கை) நீசைக் முதலியவற்றால் அந்தந்தப் புலனங்களை அடைந்தவருக்குண்டாம் வேறுபாடு உண்மையேயாகும். அவர்களை யறிந்திருக்கும் சிவசத்திகளுக்குத் தொழில் வேறுபாட்டால் வேறுபாடு கூறப்பட்டிருக்கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(உஎக—உஎஉ) ஆற்றலுடன் கூடிய பாமசிவனால் அறிந்திக்கப்பெற்ற மகாமாயையானது, மலமற்றவர்களாயும், போகத்தானத்திலிருப்பவர்களாயும், அதுபற்றிச் சிவரூபர்களாகவுமிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரம் போகம் இந்நிரியம் இடம் விஞ்ஞானம் முதலிய காரியத்தைச் செய்கின்றதோ, அந்தக் காரியமாகவே பாமசிவனது கிரியாசத்தியும் பாமசிவனும் கூறப்படுகின்றன என்பதாம்.

(உரை) சிவசத்தியால் கலக்கஞ்செய்யப்பட்ட மகாமாயையானது எந்தெந்த காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அந்தந்த காரியத்தை அறிந்திருக்கும் சிவன் சத்திகளுக்கும் தொழில் வேறுபாட்டாலும் இட வேறுபாட்டாலும் உபசாரமாய் அந்தந்தப் பெயர் உண்டாகின்றது. எவ்வாறெனில், சாந்திபுலனத்தை அறிந்தித்து அதனைத் தோற்றுவிக்குங்கால் சிவசத்தியானது சாந்தி என்னும் பெயரை யடைகின்றது. சிவன் சாந்தனை என்னும் பெயரையடைகின்றான். இவ்வாறே மற்ற இடங்களிலும் அறிந்துகொள்க. அவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும், “தூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பதிபேதமானது சத்தி வேறுபாடுபோல் காரிய வேறுபாட்டால் உபசாரமாய் நிகழ்த்தது. காரிய வேறுபாடானது தொழில் வேறுபாட்டால் நிகழ்த்துகென்க” கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க. (உஎக—உஎஉ)

(அ—கை) இதனையே விரிவாய்க் கூறுகின்றார்.

(உஎக) காரியங்களைக் காரணமாகக்கொண்ட இச்சா ஞானக்கிரியைகள் எதிலிருந்து உண்டாயினவோ அந்த ஞானக் கிரியா ரூபமான பாமசிவனது சிற்சத்தி ஒன்றேயாகுமென்பதாம்.

(உரை) எதிலிருந்து உண்டாயினவோ என்பதற்கு இச்சா ஞானக்கிரியைகள் எதனுடைய அவத்தைகளாக இருக்கின்றனவோவென்பது கருத்து. காரியங்களைக் காரணமாகக்கொண்ட என்பதற்குக் காரிய ரூபங்களான உபாதிகளால் நிகழ்த்தென்பது கருத்தென்க. (உஎக)

(அ-கை) இவ்வாறு காரியங்களை விடயமாகக்கொண்ட சத்தியே பாமசிவனுக்கு வடிவமாயிருக்கிறதென்று கூறப்பட்டது. இனி, போக தத்துவம் அநிகார தத்துவமென்னும் இவற்றில் வசிப்பவர்களின் சரீரங்களும் கிரீது சம்பந்தங்களே பென்று கூறுகின்றார்.

(உஎச) ஈசுவர்களுடையவும் அபரமுத்த சிவன்களுடையவுமான தேகேந்திரியங்கள், சுத்தங்களாயும், மிக அழகுடன் கூடினவையாயும், அநிகாரத்தைச் செய்கின்றவையாயும் இருத்தல் பற்றி மகாமாயா மயங்களாயிருக்கின்றன வென்பதாம். (உஎச)

(உஎடு) கிரியா ரூபமான அந்தச் சிவசத்தியானது சிவனை விட்டுப் பிரியாதாயிருக்கின்றது. அதன் சேர்க்கையால் பாம சிவனும் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் காரணமாகக் கூறப்படுகின்றான். (உஎடு)

(அ-கை) அநிகாராவத்தையைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(உஎக-உஎகஇ) அந்தப் பிரபுவான பாமசிவன், கிரீதுவிலிருந்து இறங்கி, அணுசதாசிவர்களால் சூழப்பட்டவராயும், பதியின் நெழில்களான அநிகாரங்களில் சதாசிவ மந்திரமகேசுவர்களை எவ்விதவாராயும், எல்லா அத்துவாக்களினுடைய ரொசில் விளங்குகின்றாரென்பதாம்.

(உஎா) கிரீதுவிலிருந்து இறங்குதலென்பதற்கு உத்தியோக அவத்தையினின்றும் கீழ்ப்பு பிரகிருத்தியுடன் கூடியிருக்குத் தன்மையென்பது பொருள். பிரகிருத்தியாவது சுத்தஞ் செய்யத் தகுந்த சதாசிவர்களையும் வித்தியேசுவர்களையும் முறையே அவாவர்களுக்குரிய புவனங்களிலும் அசுத்தாத்வ அநிகாரத்திலும் எவ்விதலாகும். அதுபற்றியே பிரபுத்தன்மையுடையவராயும் எல்லா அத்துவாக்களையும் அநிதிப்பவராயும் விளங்குகின்றார். அநிதாவது சதாசிவ வடிவமுடையவராகத் திடானஞ் செய்யத் தகுந்தது என்பது கருத்து என்க.

(உஎக-உஎகஇ)

(அ-கை) இனி, நியானஞ் செய்யத்தகுந்த வடிவங்களினிட்டானத்தைக் காட்டுகின்றார்.

(உஎஎ-உஎச) பிரகிருத்தியுடன் கூடிய தேவனுான பாம சிவன், ஐந்து சுரோதகடன் கூடினவராயும், பிரபுத்தன்மையுடையவராயும், சத்தியைச் சொசாகவும் ஞானம் கிரியை இச்சை என்னும் மூன்றையும் கிரீத்த மூன்று கண்களாகவும் உடையவராயும், கிருஞானமென்னும் சந்திர கலையுடன் கூடினவராயும், ஈசான மந்திரத்தைச் சொசாகவும் தற்புருட மந்திரத்தை முகமாகவும் உடையவராயும், பத்துத் திக்குக்களிலும் கைவரிசைகளையுடையவராயும், அகோர மந்திரத்தை இருதயமாகவும் வாமதேவ மந்திரத்தை குஹமமாகவும் கொண்டவராயும், சத்தியோசாத வடிவத் தால் விளங்குகின்றவராயும், எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தஞ் செய்பவராயும், சகளமூர்த்தியாயும் விளங்குகின்றாரென்பதாம்.

(உஎா) இவ்விடத்தில் ஐந்து சுரோதகம் என்னஞ் சொல்லால் மந்திரரூபமான சத்தியின் ஐந்து அவத்தை வேறுபாடுகள் கூறப்படுகின்றனவென்க. (உஎஎ-உஎச)

(அ-கை) இவ்வாறு கிரீதுவின் அவத்தைகளை அநிதித்தலால் வேறுபாடிருப்பினும், உண்மையில் சிவனுஞ் சத்தியும் ஒன்றெனக் கூறி இவ்விடயத்தைக் கூட்டி முடிக்கின்றார்.

(உஅ௦) பாமசிவன் ஒருவனுக்கேயிருக்கின்றான். அவனது சத்தியும் விகாமற்றதாயிருக்கின்றது. அவ்விருவரும் இலயம் போகம் அநிகாரமென்னுமிவற்றிலும் இன்மத்திர வடிவமுடையவராயிருக்கின்றாரென்பதாம். (உஅ௦)

(அ-கை) இனி, சிவனுக்குச் சத்திக்கும் அநேகத் தன்மையென்னும் வேறுபாடு உபசாரமாய் நிகழ்த்தென்னும் விடயத்தை வேறு வழியாய்க் காட்டுதற்பொருட்டு இலய போக அநிகாராவத்தைகளை படைத்த ஆன்மங்களுக்கு வேறுபாடு உண்மையெனக் கூறுகின்றார்.

(உஅக) அவ்வாறே அந்தப் பரமசிவனால் அநித்தியைப் பட்ட சில ஆன்மாக்கள் நிர்மலமாயும் மிகக் கம்பிரமாயுமிருக்கும் சைதன்னிய சமுத்திர ரூபமான தனது சொரூபத்தில் இலயத் தையடைந்திருக்கின்றனரென்பதாம்.

(உஅ) மல பரிபாகமடைந்த நெல்ல ஆன்மாக்கள் அனுகிரகஞ்செய்யும் அந்தப் பரமசிவனால் அனுகிரகஞ் செய் யப்பட்டவர்களாய்; அதாவது அனுகிரக சத்தியால் விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களாய்; மிக நிர்மலமாயும், அதிக கம்பிரமாயுமிருக்கும் சருவஞ்சத் தன்மை, சர்வசுருத்திருத் தன்மை என்னும் சமுத்திர ரூபமான தனது சொரூபத்திலிருக் கின்றனர். பரமசிவனது அனுகிரகத்தால் அவனது சாமியரூப மான மோகஷத்தையடைகின்றனரென்பது கருத்து. சிவனிடத் தில் இலயமடைகின்றனரென்பதற்கு ஐக்கியத்தை யடைகின்றன ரென்று பொருள் கொள்ளுதல் கூடாது. அத்துவிதமானது முன்னரேயே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதாகயாலென்க. இலயா வத்தையையுடைய சிவனுடன் சாமியத்தை யடைந்தமையால் இவர்களும் இலயாவத்தையை யுடையவர்களெனக் கூறப்படு கின்றனரென்க.

(உஅக)

(அ—க) விஞ்ஞான கேவலர்களும் பரிபாகமடையாத மலமையகளைத் தாண்டியிருத்தலாலும், மகாமாயையைப்பற்றி யிருத்தலாலும், போகமில்லாதிருத்தலாலும், தொழிலற்றவராய் இருத்தலாலும், இலயாவத்தையை யடைந்தவர்களாகக் கூறப்படு கின்றனரெனக் கூறுகின்றார்.

(உஅகஇ) வேறு சிலர்களும் பரமசிவனால் அடக்கப்பட்ட சத்தியுடன் கூடினவர்களாயிருக்கின்றனரென்பதாம். (உஅகஇ)

(அ—க) போகாவத்தையை அடைந்தவர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(உஅஉஇ) வேறு சிலர் பரிணாமத்துடன் கூடிய மகாமாயை ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு போகத்தில் ஆசைகொண்ட வர்களாயும், அந்த மகாமாயையினுடைய சேர்க்கையாலுண்டான ககத்தில் பற்றிய மனதுடையவர்களாயுமிருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உஅ) சாந்தி முதலிய புவனரூபமாகப் பரிணமித்த மகா மாயையைப்பற்றி யிருக்கின்றனரென்பது கருத்து என்க.

(உஅஉஇ)

(அ—க) அநிகார அவத்தையை அடைந்தவர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(உஅஉஇ) அவ்வாறே வேறு சிலர் பாமாகாசமென்னும் மகாமாயையைச் சார்ந்து அத்துவாக்கரினுடைய ரிசிலிருந்து கொண்டு பரமசிவனுடைய ஆணையைப்பெற்று ஐந்தொழில் செய் கின்றனரென்பதாம்.

(உஅ) அனந்தர் முதலியோர் சுத்தாத்துவாவின் ரிசினுள்ள மகாமாயா புவனங்களைச் சார்ந்து பரமசிவனுடைய ஆணையால் ஐந்தொழில் புரிகின்றவராய் இருக்கின்றனரெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது என்க.

(உஅஉஇ)

(உஅச—உஅந) இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் இவற்றுடன் கூடிய ஆன்மாக்களை அநித்தியத்தால், பரம சிவன் ஒருவனுயிருந்தும் உபசாரமாய் வேறுபாட்டையடைகின்றான். அதுபோலவே சத்தியும் வேறுபாட்டை யடைகின்றது. இனி, சிவனுக்கும் சத்திக்குமுண்டான வேறுபாடு கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உஅச—உஅந)

(அ—க) சிவசத்திகளின் வேற்றுமையைப் புறந்க் கூறு கின்றார்.

(உஅச) சுத்தாத்துவாவில் சிவன் கருத்தாவாகவும் சத்தி கரணமாகவும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. தன்னிடமிருக்கும் நிறைந்த சைதன்னிய வடிவமான அந்தப் பரமசிவன் அந்தச்சத் திக்குப் பற்றுக்கோடாக இருக்கின்றனென்பதாம்.

(உஅச)

(அ—க) தரும் தருமித்தன்மை பற்றி இந்தச் சிவசத்தி களுக்கு வேறுபாடு நிகழ்ந்தது. அந்தத் தரும் தருமி இரண்ட.

ஊன் தருமி சொருபமான அறிவு தன்னிடத்திலேயே இருக்கின்றது. கிடயங்களை அறிவதில் சாமர்த்திய ரூபமான அறிவானது தருமமாகக் கூறப்படுகிறதெனக் கூறுகின்றார்.

(உஅஎ) அந்த அறிவானது எல்லாப் பொருள்களையும் அறிவதில்சாமர்த்தியம் பொருந்திய தோற்றமுடையதாயும் வியாபிக்கும் சொருபமாயும் இருக்கும் பாமசிவனுடைய மகிமையாகின்றது என்பதாம். (உஅஎ)

(உஅஅ—உஅஅஇ) மகத்தன்மை பொருந்திய பாமசிவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் வியாபகமாயிருக்கின்றான். அந்தச் சத்திசிவமென்னும் இரண்டினுள், சிவமென்னும் பெயர் கொண்ட அறிவைப் பிறப்பொருளைத் துணையாகக் கொள்ளாத வடிவமென்றும், அவனது சத்தியைப் பிறப்பொருளைத் துணையாகக் கொண்டிருக்கும் வடிவமென்றும் வித்துவான்கள் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உஅ) எல்லா கிடயங்களிலும் வியாபகமான சாமர்த்தியத்துடன் கூடியிருப்பதுபற்றிப் பாமசிவன் எல்லாப்பொருள்களையும் வியாபித்துவருகின்றான். சிவமென்னும் பெயர் கொண்ட வெண்பதனால் இப்பொருளையே விளக்கஞ் செய்கின்றார். பிற பொருளைத் துணையாகக் கொண்டதென்பதற்கு கிடயங்களைத் துணையாகக்கொண்டதென்பது பொருளென்க. (உஅஅ—உஅஅஇ)

(அ—அக) எதனுலிவ்வாறு கற்பிக்கப்படுகிறதென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்

(உஅஅஇ) எல்லாப்பொருள்களுக்கும் பிறப்பொருளைத் துணையாகக் கொள்வதனாலும், துணையாகக் கொள்ளாமையாலும் இரண்டு வடிவம் அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் சிற்சத்தியானது சிவனைப்பற்றி யிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உஅ) சடப்பொருளில் சுடுதலைசெய்யும் அக்கினிக்குச் சடப்படும் பொருள்களான கிறகு முதலிய பிறப்பொருள்களின் சம்பந்தத்தில் சுடுதலென்னும் சாமர்த்தியம் காணப்படுகின்றது

பிறப்பொருள்களின் சம்பந்தமில்லையாயின் அந்தச் சாமர்த்தியம் விளங்கித் தோன்றுகிறதில்லை. சித்துப் பொருளில் ஆன்மாவின் கிடத்தில் கிடயங்களைத் துணையாகக் கொள்ளும் கிடய அறிவு ரூபமான அறிவும், அறிபவன் ரூபமான சுயம்பிரகாச அறிவும் இருக்கின்றன. ஆகையால் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இரண்டு வடிவமுண்டு. அதுபற்றிச் சிவனிடமும் பிறப்பொருள்களைத் துணையாகக் கொள்ளும் சத்தியென்னும் வடிவமிருக்கின்றது என்க. (உஅஅஇ)

(அ—அக) அவ்வாறாயின் ஆன்மசத்தியினின்றும் சிவசத்திக்கு கிரேசுமென்னை என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உஅஅ—உஅஅ) யாதொரு காரணத்தால் எக்காலத்தும் விளங்கித்தோன்றுகின்றதாயும், காலதேசங்களால் வரையப்படாததாயுமான மகிமைபொருந்திய பாமசிவனுக்கு அறியத்தகுந்த பொருள், அறித்தகுந்ததகுந்த பொருள், செய்யத் தகுந்த பொருள் என்னுமிவற்றில் சத்தியென்னும் வடிவத்தைத்தவிர வேறான பொருள் காரணமாயிருக்கவியலையோ, அந்தக்காரணத்தால் சத்தியானது பாமசிவனுடைய பிறப்பொருளைத் துணையாகக் கொள்ளும் வடிவமாகின்றது என்பதாம்.

(உஅ) பாமசிவன் சித்தியமுத்தனாகையால் பொருள்களை அறியும் கிடயத்தில் சத்தியைத் தவிர வேறான புத்தி முதலிய காரணங்களையும் ஒளி முதலிய துணைகளுகியும் அறியத்தகுந்த கொள்ளவியலா. அதுபற்றிச் சத்தியே அவனுடைய பிறப்பொருளைத் துணையாகக் கொள்ளும் வடிவமாகின்றது. வேறொன்றும் ஆகின்றதில்லை என்க. (உஅஅ—உஅஅ)

(அ—அக) பெத்தான்மாக்களுக்கு கிடயங்களைத் துணையாகக் கொள்ளும் சத்தியானது தனது சொருபமாதிரியாய் (அஃதாவது சுதந்திரமாய்) காரியங்களைக்குறித்துக் காரணமாவதில்லை. எதனுலெனில், அந்தப் பெத்தான்மா சத்திகளுக்குப் புத்தி முதலிய காரணங்களின் துணை காணப்படுதலாலென்றே கூறுகின்றார்.

(உசஉ) அனைவருக்கும் இந்தச் சத்தியானது விடயத்தைத் துணையாகக் கொள்ளும் ரூபமாத்திரமாயிருந்துகொண்டு காரியங்களுக்குக் காரணமாகின்றதில்லை. காரியமான புத்திரன் முதலிய ரூபங்கள் வேறுவிதமாக அறியப்படுதலால் என்பதாம்.

(உரை) அனைவருக்கும் என்றவிடத்தில் சிவனுக்கு என்று பாடப் பெற்று. அந்தப்பாடத்திற்குக் கேவலான பரம சிவனுடைய ஞானமானது சொரூபமாத்திரமாயிருந்துகொண்டு காரியங்களுக்குக் காரணமாகின்றதில்லை. விடயங்களைத் துணையாகக் கொண்டே காரணமாகின்றது என்று பொருள் கொள்க. பெத்தான்மாக்களுக்கு அவ்வாறில்லை. எத்தனாலெனில், பார்க்கப்பட்ட காரியரூபமான புத்திரன் முதலியோருக்கு, விடயம் முதலியவற்றைத் துணையாகக்கொண்ட தோபுமுதலியோரின் ஞானமுதலிய வற்றாற்றான் உற்பத்தி காணப்படுதலால் என்பது பெருளாகக் கொள்கவேண்டுக. (உசஉ)

(அ—கை) ஆகையால் பரமசிவனுக்கும் விடயங்களைத் துணையாகக்கொள்ளாத அறிதல் ரூபமான அறிவு சம்பவிக்க வில்லையெனக் கூறுகின்றார்.

(உசஉஇ) விடயமற்ற அறிவுகிடையாது. அதனே விடய அறிவாதலால் என்பதாம்.

(உரை) அவ்வாறாயின் விடயங்களின் சேர்க்கையிலேயே அறிவு நிகழ்கின்றமையால் பரமசிவனுடைய தரும சொரூபத்திற்கு அறித்தியத்தன்மை வருமேயெனில், வாது. எத்தனாலெனில், பரமசிவனுக்கு எக்காலத்தும் வீந்து முதலிய நித்தியப் பொருள்கள் விடயமாயிருத்தலாலும், அறியுஞ் சாமர்த்தியமானது அறிபவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தத்தால் எப்பொழுது மிருத்தலாலுமென்க. (உசஉஇ)

* முதலிய என்றானால், கன்மம் காலம் தத்துவங்கள் கொள்ளப்படும்.

(அ—கை) அவ்வாறாயின் ஆன்மாக்களுக்கு இது கருமையாயிருக்கின்றதென்னும் அறிவு நீக்கி. இது பொன்மையாயிருக்கின்றதென்னும் அறிவுமுறையே உண்டாகின்றமையால் அறியுஞ் சாமர்த்தியமும் அறித்தியமாகவே அறியப்படுகின்றதென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உசஉஇ) யாதொருகாரணத்தால் நிறுது காலத்திற் வேறு விதமாய்த் தோன்றுதலே அழிவுடைய பொருள்களின் தருமமாக விருக்கின்றதோ, அந்தக்காரணத்தால் கருமை பொன்மை என்னும் இவற்றை விடயங்களாகக் கொண்ட அறிவுகள் ஒன்றுக் கொன்று மாறுதலாயிருக்கின்றமைபற்றி அழிவுடையனவே. அவ்வறிவுகளை அறியும் ரூபமான சாமர்த்தியம் அழிவில்லாதது என்பதாம்.

(உரை) கருமையாயிருக்கின்றதென்னும் நிச்சயத்தினின்றும் வேறான பொன்மையாயிருக்கின்றதென்னும் நிச்சய ரூபமான புத்தி விருத்தியானது அழிவியுடையதாகையாலும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாதலாலும் முறையே வெவ்வேறுபுத்தி தோன்றினும் சுகதுக்க ரூபமான புத்தியையறிதலென்னுஞ் சாமர்த்தியம் எக்காலத்தும் அறிபவனிடத்தில் சமவாயச் சேர்க்கையாலிருக்கின்றதாக அறியப்படுதலால் அந்தச் சாமர்த்தியம் அழிவில்லாததே. ஆகையால் வெவ்வேறான தோற்றங்களினால் புத்திவிருத்தியின் பரிணாமங்களே ஆகுமென்க. (உசஉஇ)

(உசஉஇ) ஆகையால், அழிவில்லாத ஆன்மசாமர்த்தியம் நித்தியமாகவேயிருக்கின்றது. இதுபோலவே சிவசத்தியானது தனக்குப் பற்றுக்கோடான பரமசிவனினின்றும் வேறுபடுகின்றது. அந்தப் பரமசிவனும் அந்தச் சத்தியினின்றும் வேறுபடுகின்றது. ஆகையால் சிவனுஞ் சத்தியும் தருமியும் தருமமும் ஆகுமென்பதாம்.

(உரை) அந்த ஆன்ம சாமர்த்தியமான சத்தியையும் சிவசாமர்த்தியமான சத்தியைப் போல் நித்தியமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறாகவே சிவனுக்குச் சத்திக்கும் சொரூபத்

கஉஅ

அஷ்டப்பிரகரணம்.

தில் வேற்றுமை இல்லையாயினும், தரும் தருமி ரூபமான வேற்றுமை உண்மையேயாகும். ஆகையால் சிவசத்தி சிவனுடைய தருமமேயாகுமென்க. (உக௭இ)

(அ—கை) இவ்விடயத்தில் பூர்வபுஷ்பின் சங்கையைக் கூறுகின்றார்.

(உக௭இ) ஞானவடிவான பரமசிவனிடத்தில், தெய்வத்தில் ரூபமான உபாதிபற்றிச் சத்தியென்னும் பெயர் நிகழ்ந்திருக்கிறதேயன்றி உண்மையில் பிரபொருளைத் துணையாகக்கொண்டிருக்கும் சத்தி என்னுள் தரும் அவனிடத்திலில்லை பெயர் சிலர் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உக௭) தருமியின் சொரூபத்தான் உண்மை. தரும் சொரூபம் உண்மையில்லையென்பது கருத்தென்க. (உக௭இ)

(அ—கை) பூர்வபுஷ்பிக்கு விடை கூறுகின்றார்.

(உக௭இ) காணமில்லாது காரியத்தைச் செய்பவன் கருத்தாவாயிருக்கின்றனென்னும் புத்திக்கும் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் மாறுபட்ட இவர்களுடைய புத்தியானது மிகப்பொருத்தமற்ற தென்பதாம்.

(உக௭) ஞாலன் முதலியோருக்குத் தண்டம் முதலிய காணங்களின்கீழ் கருத்திருத்தன்மை காணப்படாமையால் கருத்தாவான சிவனுக்கும் காணம் நிச்சயமாய் வேண்டும். அந்தக் காணம் சத்தியேயாகும். அவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும், “பரமசிவனுக்குச் சத்தியைத் தவிர வேறு காணங்கிடையா” தென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றமை காண்க. இவ்வாறே ஆன்மாக்களுக்கும் அவர்களுடைய தேகத்தின் அசைதலில் சத்தியே காணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் அறிவு ரூபமான சத்தியை உண்மையாகக் கொள்ளவில்லையாயின் திறி காலத்திலும் உபாதி யான சதாசிவ தத்துவம் முதலிய விர்து காரியங்களை விடயமாகக் கொள்ளாமையால், இந்தப் பரமசிவனுக்குச் சதாசிவம் முதலிய வேற்றுமையைக் கற்பித்ததும் பொருத்தமற்றதாகின்ற தென்க. (உக௭இ)

இரத்தினத்திரயம்.

கஉக

(அ—கை) விர்து காரியமான சதாசிவ தத்துவமுதலிய உபாதிகளின் அறிவு இல்லையாயினும் உபசாரமாய்ச் சதாசிவ முதலிய வேற்றுமையைக் கொள்வோமெனில், பரமசிவனுக்கு எக்காலத்தும் அதிகார அவதாரத்தானிருக்கும். இலயாவந்த இராது. எதனாலெனில், விசேடமின்மையாலென்று கூறுகின்றார்.

(உக௭இ) அன்றியும் அறிவிற்கு விடயமாகாத காரியமே பரமசிவனுக்கு உபாதியென்று கொண்டால் எக்காலத்தும் உபாதி புடன் கூடியிருத்தலால் உபாதிபற்றவனாகப் பரமசிவன் எக்காலத்துமிருக்க மாட்டானென்பதாம். (உக௭இ)

(அ—கை) விர்து முதலியவற்றைப் பரமசிவன் அறிய வில்லையாயின், அவற்றைக் கலக்கஞ்செய்வனென்பதும் பொருத்தமற்றது; அறியப்படாததைச் செய்ய முடியாதாகையாலென்று கூறுகின்றார்.

(உக௭அ) காணத்தினுடைய அறிவில்லாதவன் எவ்வாறு கருத்தாவாக விருப்பன் என்பதாம். (உக௭அ)

(அ—கை) அன்றியும் ஆன்மாக்களையும் சிவனுக்குச் சமமான குணமுடைமை பற்றித் தருமி ரூபமாய்க் கொண்டு தரும ரூபமான அறிவைக் கொள்ள வில்லையாயின், அவர்களுக்குச் சகம் முதலியவற்றின் அறிவு ரூபமான போகமும் நிகழ்கின்றதில்லை பெனக் கூறுகின்றார்.

(உக௭இ) புருடன்முன் தருமரூபமான சத்தியையின்மீது கருக்க ரூபமான புத்தியை எவ்வாறு அறிவன் என்பதாம். (உக௭இ)

(உக௭இ) (இவ்வாறுகவே) இந்த எல்லாவுலகங்களும் சத்தி யென்னும் பிம்பமில்லையாயின் அஞ்ஞானமென்னும் பெரிய இருருடன் கூடினவையாகும். அன்றியும் சத்தியற்ற பரமசிவனுக்குத் தான் என்னசெய்ய முடியும் என்பதாம்.

(உரை) சத்தியைக் கொள்ளவில்லையாயின் போகமோஷத்தின் பொருட்டு ஒருவிற முயற்சியின்மீதே சூனியமாக உலகமாகின்ற தென்பது கருத்து என்க. (௨௬௧இ)

(௩௦௦இ) ஆகையால் சிவனுடைய சத்தியானது சிவனேயே விட்டுப் பிரிபாததாயிருந்தபோதிலும் மருகா யென்னும் தானிய விசேடம் அங்குட்டமென்னும் தானியவிசேடத்தினின்றும் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றதோ அவ்வாறு வேறுபடுகின்றது. அவ்வாறு வேறுபடுபினும் முன்னர்க்குறப்பட்ட தரும் தரும் யென்னும் காரணங்களால் வேறுபடுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) எவ்வாறு மருகா யென்னும் தானியவிசேடமும் அங்குட்டமென்னும் தானியவிசேடமும் ஒரே இனமாயிருந்தும் சில வடிவ வேறுபாட்டால் வேற்றுமையடைகின்றனவோ, அவ்வாறே சிவனும் சத்தியும் வெவ்வேறு பொருள்களாயில்லையாயினும் தரும் தருமித் தன்மையால் வேறுபாடுடையனவாயிருக்கின்றன. இவ்விடத்தில் மருகா அங்குட்டங்களைத் திருட்டாற் றாகக் கூறியது சாதியொருமைபற்றி ஒன்றென்னும் விடயத் தில் கூறப்பட்டது. உண்மையில் அங்குட்டத்திற்கும் மருகா க்கும் வேற்றுமையுள்ள தாகையாலென்க. இவ்வாறே சிவனுக்குச் சத்திக்கும் தரும் தருமி ரூபமான வேற்றுமையிருந்தும் தானியச் சேர்க்கையால், வேறுபாடு ஆன்மாவைப்போல் வேற்றுமை கிடையாதென்று, "முன்னர்க் கூறப்பட்ட காரணங்களால்," என்பதனால் கூறுகின்றோன்க. (௩௦௦இ)

(அ—க) சத்திக்கும் சத்தியானுக்கும் வடிவத்தில் வேற்றுமையில்லையாயினும் தரும் தருமித் தன்மைபற்றி வேற்றுமை யுண்டென்பதைக் கூறிவிட்டு இவ்விடயத்தைக்கூட்டி முடிக்கின்றார்.

(௩௦௧இ) இந்தச் சத்தியானது பாமசிவனோடு பிரிக்க முடியாத அபின்னத்திலிருந்தும் சூரியனுடைய இரண்ட்போல் நீர்மமாயும் கபாலத்தையுமாயும் பாமசிவனைப் பற்றுக்கோடாய்க் கொண்டதாயும் வேறுபடுகின்றது என்பதாம். (௩௦௧இ)

(அ—க) பாமசிவன் விந்துவென்னும் சடசத்தியினு லேயே காரியத்தைச் செய்யட்டும்; சிந்தத்தியினால் யாதாப யனென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(௩௦௨இ) இந்தப் பாமசிவன் தன்னினின்றும் மிக வேற்றுமையை யுடையதான விந்துவென்னும் சத்தியைக் கொண்டு ஒருபொழுதும் ஒரு பொருளையும் செய்கின்றானில்லை. அந்நின்றானில்லை என்பதாம்.

(உரை) விந்துவானது முதற்காரணமாயிருப்பதுபற்றி வெளிச் சாதனமாயிருந்தலாலும் முதற்காரணமாயிருப்பதுபற்றியே அசேதனப் பொருளாயிருந்தலாலும், சித்த ரூபமாயும் தன்னிடத்தில் சமவாயச் சேர்க்கையால் இருக்கின்றதாயுமுள்ள சத்தியின்மீது விந்து முதலிய பொருள்களை விடயமாகச் செய்வதற்கும் அவற்றைக் கலக்கச் செய்வதற்கும் சிவன் சமர்த்தனாகின்றானில்லை. உலகத்திலும் குலாலன் முதலியோர் சிந்தத்தியோடு கூடியே கடம் முதலிய காரியங்களைச் செய்கின்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனராகையாலென்க. (௩௦௨இ)

(அ—க) அவ்வாறாயின் சத்தியின்மீது பாமசிவனுக்கு ஒரு காரியத்தைப்பயி செய்புத்தன்மை இல்லாமையால் இந்தச்சத்தியே உலகத்திற்கு நிமித்த காரணமாக இருக்கட்டும். பெரியோர்களும் "சத்தியே யாதொரு உண்மையின்றிப் பாமசிவனும் சருவஞ்ஞானியில்லையோ அத்தகைய உன்பொருட்டு நமஸ் கார" மென்று சத்தியைப் புகழ்ந்திருக்கின்றவரெனில், அது பொருத்தாது. எதனாலெனில், சத்தியானது தருமமாகையால் அது தருமியைவிட்டு இராமையால் அச்சத்திற்குத் தருமியாகச் சங்கற்பமாத்திரத்தால் உலகத்திற்குக் கருத்தாவான பாமசிவன் நிச்சயமாய் வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

(௩௦௩) ஒருவிறமான விசேடமற்றவையிருந்தும் பாமசிவனே உலகத்திற்கு நிமித்த காரணமாயிருக்கின்றனென்பதாம். (௩௦௩)

(அ—கை) இனி, கருத்திரு சத்திக்கு உபசாரமாய்க் கூடிப் பட்ட வேற்றமை விஷயத்தில் உபாதிபாயுள்ள காரியங்களின் வேறுபாடு உண்மையென்று கூறுகின்றார்.

(௩௦௩இ) காரியவேறுபாடானது காரியங்களின் அவத்தை வேறுபாட்டால் நிகழ்கின்றது என்பதாம். (௩௦௩இ)

(அ—கை) இதனையே விரியாய்க் கூறுகின்றார்.

(௩௦௪இ—௩௦௫இ) ஒடுங்கிய காரியங்களையுடையதாயும் சிவசத்தியாலேவப்பட்டதாயுமிருக்கும் விந்துவானது கிருட்டி யின்பொருட்டும் நிலைத்தலின் பொருட்டும் படைக்கப்பட்ட உலகத்தின் ஒடுக்கத்தின் பொருட்டும் அவத்தையின் வேறு பாட்டையடைந்து நீண்ட நாளாக இருக்கும்படி செய்யப்பட்ட உலகத்தையுடையதாய்ப் பிரகிருத்திக்கின்றது என்பதாம்.

(௩௦௪இ—௩௦௫இ)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தையே நிரூபித்த முகத்தால் காட்டுகின்றார்.

(௩௦௬இ) எவ்வாறு மண்ணுனது வேறுவிதமான அவத் தையால் கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அவ்வாறே இந்த விந்துவும் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதாம். (௩௦௬இ)

(௩௦௭—௩௦௯) (அன்றியும்) இந்த விந்துவானது பாம சிவன் விகாரமற்றவனுயிருக்கும் அவனிடத்தில் அவனுடைய சத் தியால் கலக்கஞ் செய்யப்பட்டதாய் அந்தந்த விருத்தி விசேடத் தால் காரியவேறுபாட்டின் பொருட்டுச் சேருகின்றது. பாமசிவ னும் தான் ஒருவிதமான விகாரமில்லாதவனுயிருந்தும் மேலே கூறப்பட்ட முறையாகத் தோன்றுவனவாயும் அவத்தை வேறு பாட்டால் உண்டானவையாயுமிருக்கும் படைத்தல் முதலிய காரியங்களைச் சூரியன் விகாரமற்றவனுயிருந்து தாமரைகளை மலர்ச் செய்வதுபோலச் செய்கின்றான் என்பதாம். (௩௦௭—௩௦௯)

(அ—கை) ஆனால் அந்தப்பாமசிவன் என்ன பயனைக்கருதி படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றனென்பார்க்குப் பகைக்கருக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்வதின்பொருட்டுச் செய்கின்றார்

னென்று கூறுகின்றோம். அய்வாறாயின் பாமசிவன் அனைவருக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டியதாயிருக்கச் சிலர்களுக்கு மோ சூத்ததைக் கொடுக்கின்றான். சிலர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. இவ்வாறு செய்வது அவனுடைய இயல்பானால் அப்பொழுது சில ஆன்மாக்களிடத்தில் விரும்பும் சில ஆன்மாக்களிடத்தில் வெறுப்புமுடையனாகின்றனென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(௩௧௦—௩௧௧) எவ்வாறு சூரியனுனவன் தான் ஒருவிதமான விகாரமற்றிருந்தும், விரும்பு வெறுப்பற்ற, மெழுகை உருகவும் மண்ணை உலரவும் செய்கின்றனோ, அவ்வாறே பாமசிவ னும் தான் ஒருவிதமான விகாரமற்றவனுயிருந்தும் புண்ணிய பாவரூபமான வினைகளின் ஒப்பையடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு மோசூத்ததையும் அந்த இருவினை யொப்பைப் பெறாத ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தத்தையுஞ் செய்கின்றனென்பதாம்.

(உரை) பாமசிவன் அனைவருக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றனென்பது உண்மையே. ஆயினும் அவனுக்கு விரும்பு வெறுப்பு இடையா, எதனுலெனில், அனுகூலமற்றவனுயிருத்தலாலென்க. உரிமை இருப்பதுபற்றி ஆன்மாக்களுக்கே பந்தமோசூத்தங்களுக்குக் கருத்தாவாயிருக்கத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆகையால் எவ்வாறு சூரியன் தானொருவனுய் விகாரமடையாமலிருந்து தனது சன்னிதானத்தால் உருக உரிமையுடைய மெழுகுக்கு உருகுதலையும், உலர உரிமையுடைய மண்ணுக்கு உலர்தலையும் செய்கின்றனோ, அவ்வாறே பாமசிவனும் மோசூத்திற் சூரியவர்களான மலபரிபாகமுடைய ஆன்மாக்களுக்கு மோசூத்ததைச் செய்கின்றான். பந்தத்துக்குரியவர்களான மலபரிபாகமில்லாத ஆன்மாக்களுக்கு மலபரிபாகம் நிகழ்வதின்பொருட்டுப் பந்தத்தைச் செய்கின்றான். இவ்வாறு கொள்ளின் ஒரு விதமான முரண்தலுமில்லாமை காண்க. இவ்விடத்தில் புண்ணியம் பாவமென்னுஞ் சொல்லால் எவனொருவன் உபகாரத்தில் மிழாமலும் அபகாரத்தில் வெருளாமலும் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் ஒரேவிதமாயிருக்கின்றனோ அவனே சிவன் முத்தனென்று கூறப்படுகின்றனென்ற நீதியை அஞ்சுகின்ற உபகாரம்

அபகாரமென்னும் இரண்டு கண்மண்கள் கூறப்படுகின்றன. இவ்வாறான உபகாரம் அபகாரமென்னுமிவற்றிற்கு மலபரிபாகத்தால் ஒப்பு நிகழவே மோசனம் நிகழ்கின்றது. அவற்றின் ஒப்பு இல்லையாயின் பந்தம் நிகழ்கின்றதென்று தான் பொருள்கொள்ள வேண்டுமென்ற பண்ணியம் பாவமென்பது அசுவமேதம் பிராமணக்கொலை முதலியனவென்றும், ஒப்பு என்பது அல்லியின் டின் ஒப்பு என்றும் பொருள் கொள்ளுதல் கூடாது. எதற்கு லெனில், சாத்திரவிரோதமாதலாலும், அசுவமேதம் பிராமணக் கொலை முதலிய கண்மண்களுக்கு ஒப்பு சம்சாரவத்தையிலும் இருக்கின்றமையாலும், அந்தக் கண்ம ஒப்பு கண்மநாசத்திற்கு லேயே உண்டானதாயிருத்தலால் மோசனத்திற்குக் காரணமாக மையாலும், முன்னர்க் கூறப்பட்ட கண்ம ஒப்புருபமான சூரியால் ஊக்கப்பட்ட மலபரிபாகமே திக்கையின் வழியாய் மோசனத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்றமையாலும் மென்க, இன்னும் இதுபோன்ற வற்றை நம்மால் மிகுநேற்றி விருத்தி தீயிகையின் விரிவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவ்விடத்துக் கண்டு கொள்க வென்க.

(ந.கௌ—ந.கௌ)

(ந.கௌ) ஒன்றுக்கொன்று விரோதத்தால் தடுக்கப்பட்ட பரிபாகமுடைய கண்மண்களுக்குச் சம்பந்தமேற்படுங்கால் அது விடத்தில் சிவசத்தி விழுங்கித் தென்பதாம்.

(உரை) ஒன்றுக்கொன்று மாறுதலான பயன்களையுடைய அசுவமேதம் பிராமணக்கொலை முதலிய பண்ணியபாவ ரூபங்களான கண்மண்களுக்காவது, அல்லது சுவர்க்கலோகம், பிரமலோகம் என்னுமிவற்றைப் பயன்களாகக்கொண்ட பண்ணிய ரூபமான கண்மண்களுக்காவது, அல்லது அவிரினம் ரொளவம் என்னும் காக்கைப்பயலுக்கொண்ட பாவரூபமான கண்மண்களுக்காவது, ஆன்மாவிலிடத்தில் சம்பந்தமிருப்பின், அந்த ஆன்மாவிலிடத்தில் சிவத்தன்மையைக் கொடுப்பதாயும், அதுவாகக் குஞ்சு செய்வதாயுமுள்ள சிவசத்தியானது விழுங்கின்றதில்லை. எதற்கு லெனில் அதுவாகக் குஞ்சு செய்வது சத்தியானது மலபரிபாகம் நிகழ்ந்தபின்னர் தான் விழுங்கித் தாகச் சாத்திரங்களில் கேட்கப்படுதலாக

லென்க. அன்றி, திரோதான சத்தியே நியதியின் வழியாய் மாறுபட்ட கண்மண்களுடைய நாசத்தின் பொருட்டு விழுங்கின்றது. அவ்வாறே மதக்காகமத்தில், பண்ணிய பாவவங்களுக்குப் பரிபாகமேற்படுங்கால் என்ற தொடக்கத்தால், மலபரிபாகத்தை இன்றியமையாத நினைக்கே கண்ம நாசத்தின்வழியாய் மோசனத்திற்குக் காரணமாயிருக்குந் தன்மை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வாறே கிரணாகமத்திலும் எந்தப் பிரார்த்த கண்மத்தால் அநேகம் பிறவிகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட கண்மமும் வருக கண்மமும் வறுத்தவித்துப் போல் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்தக் கண்மமும் போகத்தால் நிகழ்கின்றதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மலபரிபாகம் நிகழ்ந்த பின்னர் அது கிரக சத்தி விழுங்கின்றது என்க.

(ந.கௌ)

(ந.கௌ) அந்தச் சிவசத்தி விழுந்தமாதிரிதான் கருக்கமான மறைப்பினின்றும் விலகிவருவது மலத்தானுண்டாகிய கலக்கத்தினின்றும் நீங்கிய தனது சொருபத்தைப் பார்க்கின்றது. எனப்பதாம்.

(உரை) மலமென்னும் மறைப்பினின்றும் நீங்கிய ஆன்மாவுக்குச் சுவருக்குத்தன்மை முதலிய அவனது உண்மைச் சொருபம் விளங்குகின்றதென்பது கருத்து என்க.

(ந.கௌ)

(ந.கௌ) எப்பொழுது சிவனுடைய இச்சாருபமான சிவ சத்தியால் சம்பந்திக்கப்பட்டானோ அப்பொழுதே முத்தனுகின்றது எனப்பதாம்

(ந.கௌ)

(அ—கௌ) திரைவெண்ணும் சிவசத்தியினால் சம்பந்திக்கப்பட்டவன் முத்தனுகின்றதாயும், பிரார்த்தபந்தத்தை நிக்ருதற்காக அவன் கண்மண்களை அனுட்டிக்கின்றதென்று கூறுகின்றார்.

(ந.கௌ) இந்த முத்தனும் நித்தியகண்மம் நைமித்திக கண்மமென்னும் இவற்றோடு மாத்திரமிருக்கின்றது எனப்பதாம். (ந.கௌ)

ககக

அஷ்டப்பிரகாணம்.

(நகடு) (அந்த முத்தர்களுள்ளும்) மிகத்தீர்களுளான சிலர் இந்தச்சீர்த்துடனேயே மேலான வியாத்நியை யடைகின்றனர். அவர்கள் மிகப்பெருமைவாய்ந்த சிவயோகிகளாவரென்பதாம்.

(உரை) யோகாப்பியாசத்தால் இவ்விடத்திலேயே சருவஞ் சூத்தன்மை முதலியன அவர்களுக்குத் தோன்றுகின்றனவென்பது கருத்து என்க. (நகடு)

(அ—கை) எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை அனுசரித்துச் சிவயோகியின் மகிமையைக் கூறுகின்றார்.

(நக௭—நக௯இ) சிவயோகியானவன் தனது லீலையாக பார்வையாலும், வாக்காலும், காலாலும், கையாலும், நற்கள், கிராமங்கள், உத்தியானங்கள், பட்டணங்களென்னுமிவற்றைப் பரிசுத் தஞ் செய்கின்றான். அவ்வாறாயின் சம்சாரத்திற்கு அஞ்சிச் சரணமடைந்தவர்களைக் காக்கும் விஷயத்தில் சொல்லவேண்டியதில்லை என்பதாம். (நக௭—சக௯இ)

(அ—கை) இனி இந்தப் பிரகாணஞ்செய்த ஆசிரியர் தனது குருவுக்கு நமஸ்காரத்தைச் செய்கின்றார்.

(நக௯—நக௯அ) மிகப் பிரசித்திபெற்றவராயும், அதிகமான பலன்களைத் தரக்கூடிய யோக இரத்தினங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், சிவயோகியாயிருக்கும் எனது குருளின்பொருட்டு நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்பதாம். (நக௯—நக௯அ)

(அ—கை) இனி இந்தப்பிரகாணம் இன்னால் செய்யப்பட்டதெனக் கூறுகின்றார்.

(நக௯) ஸ்ரீ ராமகண்டரால் செய்யப்பட்ட ஆலோகமென்னும் வியாக்ஷியானத்தால் நிர்மலமாகச் செய்யப்பட்ட மனதையுடைய ஸ்ரீ கண்டரென்னும் வித்துவானால் இந்த இரத்தினத் திரையங்களின் பரிசைச் செய்யப்பட்டது என்பதாம்.

இரத்தினத்திரயம்.

கக௭

(உரை) இராமகண்டருடைய அழகான விருத்தியை அனுசரித்து என்னால் முன்னு இரத்தினங்களுடைய ஆராய்ச்சி சுருக்கமாகச் செய்யப்பட்டது என்க. (நக௯)

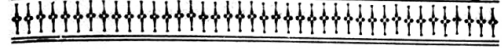
அழகிய சொற்களையுடையவராயும் கவிகளுக்கெல்லாம் மேற்பட்டவராயுமுள்ள யாதோருவரால், மதாரம்பொருத்தியஆச்சரியசாரமென்னும் நூலும், பாஷண்டாபஜயம் என்னும் நூலும், பக்தப் பிரகாசம் என்னும் நூலும், காட்டியாப்புயதயம் என்னும் நூலும், சிவாகமங்களுக்கு அநேகம் விருத்திகளும் செய்யப்பட்டனவோ, அத்தகைய அகோர விவாசாரியரால் இந்த இரத்தினத் திரயத்திற்கு உல்லேவினி என்னும் கடைதலும் நன்றாய்ச்செய்யப் பெற்றது என்க.

இரத்தினத்திரயம் மூலமும்,

வீருத்தியுரையும்,

முற்றுப்பெற்றன.

சிவபெருமான் திருவடிவாழ்க.

உ
செவ்வயம்

ஸ்ரீ சத்தியோஜ்யோதி சிவாசாரியாரால் இயற்றப்பெற்ற
போககாரிகை மூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ அகோர சிவாசாரியாலியற்றப்பெற்ற

விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

உரைமங்கலம்.

(க) போக மோஷங்களை அளிப்பவான சிவபெருமானை
நமஸ்கரித்து மந்தாநிகாரிகளின் நன்மையின் பொருட்டுப் போக
காரிகை பென்னும நூலுக்குச் சிறிது விளக்கமான உரையைச்
செய்தின்றேன் என்பதாம். (க)

நூல் மங்கலம்.

(அவதாரிகை) பூசிக்கப்படுபவான சத்தியோ ஜ்யோதி
சிவாசாரியார் இப்பிரகாணத்தில் கூறப்படும் போக மோஷ ரூப
மான பொருள்களின் குறிப்புடன், நூல் விக்கினமின்றி முடியும்
பொருட்டு முதலாவது பரமசிவனை நமஸ்கரிக்கின்றார்.

மு ல ம் .

(க-உ) மூன்று பந்தங்கையுடைய ஞான சொருபமான
ஆன்மாக்களுக்குக் கலையினுடைய சேர்க்கையால் போகத்தையும்,
அதன் நீக்கத்தால் மோஷத்தையும் கொடுக்கிறவராயும், காலம்

மூன்றையும், பொருள்களைத் தையும் அறிபவரையும், பிறி யற்றவரையும், விகாரமில்லாதவராயுமுள்ள பரமசிவனை நமஸ்கரித் துச் சாதகர்கள் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு யுத்தியினால் நீ ணையுஞ் செய்யப்பட்டவையாயும், ரௌரவாகமத்தினால் சித்தித் தவையாயும், சாதனங்களுடன் கூடினவையாயும் உள்ள போக மோக்ஷங்களை ரௌரவாகமத்தை அனுசரித்தே சித்தி கூறுகிற் றேனென்பதாம்.

உரை.

மூன்று பந்தங்களாவன, மல கன்ம மாயைகள். இவை எ யர்களுக்கிருக்கின்றனவோ அவர்களே மூன்று பந்தங்களையுடைய வர்கள். அந்த மூன்று பந்தங்களையுடைய சகல வருத்தத்த னான சொரூபமான ஆன்மாக்களுக்குச் சூக்குமத்தேகத்தை யுண்டி பண்ணக்கூடிய கலைமுதல் பிருதிவி ஈரான தத்துவரூபமாயும், அந் தந்தப் புவனங்களினின்றும் உண்டான தேகரூபமாயுமுள்ள மாயை யைச் சார்ந்த அவயவங்களுடன் சேர்க்கையால் போகத்தையும் இவற்றின் நீக்கத்தால் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிறவரென்ற தனால் சிவன் அருளி முத்தனென்பது பெறப்படும். அதுபற்றி அனைவருக்கும் அதுக்கிரகஞ் செய்யுந் தன்மையும், எவற்றிற்குக் கருத்தாவாயிருக்குந் தன்மையும் சிவனுக்குள்ளான வெண்பரி குறிப்பிக்கப்படுகின்றது. அதுபற்றியே அவர் இறப்பு, சித்தி, எதிர்வு என்னும் காலங்களையும், அவ்வவக் காலங்களிலுண்டாகுந் எல்லாப் பொருள்களையும் அறிசென்றவராகின்றார். இவ்வாறு கூறியவாற்றால் சிவன், நின்மலன், சர்வகருத்தா வென்பது பெறப் படுதலால் எப்பொழுதும் இவருக்கு எல்லாவற்றையும் அறிந் தன்மை இருக்கின்றதென்பது கூறப்படுகின்றது. இன்னும் சிவன் நின்மலனு யிருப்பதினாலேயே சரீர முதலியவற்றின் ம் பந்த ரூபமான பிறவியற்றவராயும், விகாரமில்லாத வராயுமிருந் தன்மை இவருக்கில்லை. விகாரியாயிருக்கிறவரன்று கூறும் ஈசுவானுக்குச் சடத்தன்மை யுண்டென்பது சித்திக்கும், சித் திவாத சுலோகத்தில் இத்தகைய சிவபெருமானை நமஸ்கரித்த

என்று எச்சமாகக் கூறி இரண்டாவது சுலோகத்தில் போக மோக்ஷங்களைக் கூறுகின்றேனென்று முடிக்கின்றார். போக மோக்ஷங்களைச் சாதித்துக் கொடுத்தல் பற்றிச் சாதகரென்னும் பதத்தால் ஆசிரியர் முதலியோரையுங் கொள்ளல் வேண்டும். அவர்களுக்குப்போக மோக்ஷங்களுக்குச் சாதனங்கள் திசை, முதலியவை யென்பது அறிவித்தற் பொருட்டு யுத்தியினால், அதாவது அனுமானத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டவையாயும், ரௌர வாகமத்தினால் சித்தித்தவையாயும், சாதனத்துடன் கூடினவையாயுமுள்ள போக மோக்ஷங்களை ரௌரவத்தை அனுசரித்தே அருக்கமாகக் கூறுகின்றேன் என்றானென்க. (க-2)

நூல்.

(அ-கை) சாதனத்துடன் கூடின போகத்தை யறிவித் தற்பொருட்டு, போகத்தில் அழிகாரம் இத்தன்மையருக் குண்டெனக் கூறுகின்றார்.

(க) மலத்துடன் கூடியிருத்தலால் ஈசனுலெவப்படுந் தன் மையுடைய ஆன்மாக்களுக்குச் சம்சார நிலையில் கன்மத்தை அனுசரித்துப் போகத்தில் ஆசையுண்டாகிறது என்பதாம்.

(உரை) மலத்துடன் கூடியிருத்தலால், ஈசனுலெவ்வற் றால், அழிகாராவத்தையிலிருக்கும் சிவனால் அனந்தர் வாயிலாக போகத்துடன் கூடியிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு மலம் காரணமாக சம்சார நிலையில் கன்மங்களின் பக்குவத்திற்கு ஏற்பப் போகத்தில் இச்சையானது உண்டாகின்றதென்பது அறிவிக்கப்பட்டது. சாங்கியர்கள் ஆன்மாவை நின்மலனாகக் கூறுகின்றனரே எனில், அது பொருந்தாது. ஆன்மா நின்மலனுயின் அவனுக்குப் போகத் தில் பற்றுதல் கூடாது. நின்மலனுக்கும் பற்றுதல் உண்டென்று கூறின் முத்தனுக்கும் போகத்தில் ஆசையுண்டாகவேண்டும். ஆசைக்குக் காரணம் மலமன்று. அரசாகமேயெனில், அஃதுன் மையே. ஆயின், அரசாகமும் மலமுள்ளவனுக்குத்தானுண்டு. இதற்குப் பிரமாணம் “புருடனுக்கு மலமில்லையாயின் போகத் தில் ஆசையானது எதனால் சிகழும்.” என்னும் சுவாயம்புவாகம மேயாகுமென்க. (க)

(அ-கை) பின்னர் போகமென்பது எது? அது எந்தச் சாதனங்களால் அடையப்படுகிறதென்பதைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(ச) ஈசவானுடைய இச்சையினால் கலக்கப்பட்ட ஜகத் பிழத்தினின்றான சாதனங்களால் யாதொரு போகமானது சாதிக்கப்படுகின்றதோ, அந்தப் போகமானது ஆன்ம சாதன வியத்திற்குப் புத்தியின் வியாபாரத்தாலுண்டாகும் ஆசையின் ரூபமாக இருக்கின்றது என்பதாம்.

(உ) ஈசவானென்பது இவ்விடத்து அனந்த தேவனாக் குறித்தது. அவருக்கே மாயையைக் கலக்குந் தன்மையுண்டு. “சுத்தாத்தவாவிற் சிவனும் அசுத்தாத்தவாவிலனத்தரும் கருத்தா.” என்று ஐயநாமத்திலுள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவருடைய இச்சையினால் கலக்கப்பட்ட, ஜகத் பிழமென்பது அசுத்தமாயை யாகும். அந்த மாயையினின்றான சிறப்பான ரூபத்திற்குமேக ரூபமாயும், பொதுவான புவனமுதலிய ரூபமாயும், பொதுச் சிறப்பான தூலதேக ரூபமாயும் உள்ள சாதனங்களால் யாதொரு போகம் உண்டாக்கப்படுகின்றதோ, அந்தப் போகமானது சுதந்திர மோகமென நிச்சயிக்கும் ரூபமான புத்தி வியாபாரத்தால் ஆன்ம சாதனத்திற்கு ஆசையின் ரூபமாக இருக்கின்றது. ஆசையாவது, சுதந்திர நிச்சயிக்கும் ரூபமான புத்தி வியாபாரத்திலிருக்கும் ஞானம், ஞானமாவது, சுகானபவமே. புத்தி விருத்தியில் ஆன்மாவிற்குப் பிழை பிம்பம் கிடைப்பது, உண்டென்று கொள்ளின் பரிணாமதோஷம் நிகழும். இவ்வாறே சவாயம்புவத்திலும் “போகமாவது சுதந்திரத்தை அறிவிக்கும் புருடனுடைய ஞானம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது என்க. (ச)

(அ-கை) பூதங்கள் போகத்திற்குச் சாதனமென்று கூறுகின்றார்.

(ரு) காரணமான தன்மத்திரைகளால் விருத்தியடைந்த பூமி, ஜலம், அகினி, வாயு, ஆகாசங்களென்னுமிவை, இவற்றின்

ருணங்களும், விருத்திகளும், இந்திரியங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் தன்மையும் ஆகிய இவற்றால் போகத்திற்கு அங்கமாயிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உ) இவ்விடத்தில் பூமிமுதலிய பூதங்களினுடைய ருணமுதலியவையே அந்தப்பூதங்களுக்குப் போகத்திற்கு அங்கமாயிருக்கும் தன்மையைச் சாதித்துக் கொடுக்கின்றன. அவற்றுள், ருணங்கள் கந்தமுதலியன. விருத்திகள் தரித்தல் முதலியன. இவை பின்னர் விளக்கமாய்க் காட்டப்படும். ஆகவே ருணங்கள், விருத்தி, இந்திரியங்களுக்கும் காதாமாயிருக்கும் தன்மையென்னுமிவற்றால், பூமி முதலிய பூதங்கள் போகத்திற்குச் சாதனமாயிருக்கும் தன்மையை யடைகின்றன வென்பது கருத்து. பூமி முதலியன எத்தன்மையுடையவை என்பது அறிவித்தற்கு காரணமான தன்மத்திரைகளின் கூட்டத்தால் விருத்தி செய்யப்பட்டன வென்றார். செய்யப்படாததைச் செய்தலும், செய்ததை விருத்திசெய்தலும் முதற்காரணத்தின் ரொழிலாதலால், காரணமான தன்மத்திரைகளால் பூதங்கள் விருத்தி செய்யப்பட்டனவாம். இந்தப் பூதங்கள் தமக்குக் காரணமான தன்மத்திரைகளுடன் கூடி தூலமாயும், ரூக்குமாயும், இந்திரியங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றன. இவ்வாறே “தன்மத்திரைகள் கடம்போலும், மகா பூதங்கள் பூச்சுப்போலும் இருக்கின்றன” என்று மதங்கத்திலுள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பத்துக் காரியங்களும் காரணங்களுடன் சேர்ந்து தொழிற்படுகின்றன. காரணங்களுக்குத் தானே தொழிற்படுஞ் சாமத்திய மின்மையால் இந்தப் பத்துக் காரியங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே தொழிற்படுகின்றன வென்பது தத்துவ சங்கிரகத்திலுள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (ரு)

(அ-கை) இவ்வாறாகவும் ரூக்கும தேகத்திலிருக்கும் பூதங்களுக்கு இந்திரியங்களுக்கும் காதாமாயிருக்கும் தன்மையும், தூலதேகத்திலிருக்கும் பூதங்களுக்கு விருத்திசெய்யும் தன்மையும் பொதுவாயிருப்பினும், அந்தப் பூதங்களுக்குத் தரித்தல் முதலியன நிறப்பான தொழில்களைனக் கூறுகின்றார்.

(க) காணங்களுக்கு ஆதாமாயிருக்குந்ன்மை நித்தித் திருக்கும்பொழுது தரித்தல், சேர்த்தல், பாகஞ்செய்தல், அபயவங்களைத் திட்டல், இடங்கொடுத்த லென்னுமிவை பூமி முதலியவற்றின் தொழில்களாக இருக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை.) அவற்றான், தரித்தல் பூமியின்றொழில் சேர்த்தலாவது உண்டையாகச் செய்தல். இது ஜலத்தின்றொழில், பாகஞ்செய்தல் அக்கினியின்றொழில். அவயவத்தைத்திட்டல் வாயுவின்றொழில். இடங்கொடுத்தல் ஆகாயத்தின் தொழிலென்க. (க)

(அ—கை.) பின்னர்ச் சூக்கும தேக ரூபமாக இந்திரியங்களுக்குக் காதாமாயிருக்குந்ன்மை பூமிமுதலிய பூதங்கட்குப் பொதுவெனக் கூறுகின்றார்.

(எவ) ஆதி வாஃகமான தேகத்திலிருந்து கொண்டே இந்திரியங்கள் தொழிற் செய்கின்றன. அந்த இந்திரியங்கள் புருடார்த்தத்தைக் கொடுக்கின்ற கன்ம வசத்தால் புருடனுக்குப் போகத்தை யுண்டுபண்ணும் பொருட்டு ஒரு யோனியிலிருந்து மற்றொரு யோனியை யடைகின்றன என்பதாம்.

(உரை) ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களைப் போகானுவத்தால் நாசஞ் செய்வது பற்றி ஆதிவாஃக சப்தத்தால் சூக்கும தேகத்தைக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆதிவாஃக மென்பது, நாசஞ் செய்வதென்னும் பொருள் குறித்தது. அந்தச் சூக்கும தேகத்திலிருந்து கொண்டே இந்திரியங்கள் தொழிற்செய்கின்றன. இந்திரியங்களுக்குச் சாமத்தியமின்மையால் பற்றுக்கோடின்றித் தொழிற் செய்யாது. அதுபற்றிச் சூக்கும தேகத்திலிருக்கும் பூதங்கள் தன் மாத்திரிகளென்னு மிவற்றை ஆதாமாகக் கொண்டே இந்திரியங்கள் தொழிற் செய்கின்றன வெனக் கூறப்பட்டது. அன்றியும் அந்தச் சூக்கும தேகத்திலிருக்கும் இந்திரியங்கள் புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்ம வசத்தால் அதே புருஷனுக்குப் போகத்தை யுண்டுபண்ணுதற் பொருட்டு ஒரு யோனியினின்றும் பிற்தொரு யோனியை யடைகின்றன. தத் தவ சங்கதத்திலும் “பூமி முதல் கலை யீறான் தத்துவங்கட்”

டம் ஒவ்வொரு உயிர்தோறும் இன்றியமையாதிருந்துகொண்டு கன்மத்துக் டோகப் புவனத்திலிருந்தும் உண்டான துல தேகங்களில் சஞ்சரிக்கின்றது.” எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (எவ)

(அ—கை) இந்தச் சூக்குமதேகம் சூக்குமாயிருத்தல் பற்றிப் பிரசுரங்கள்போல் நம் போன்றவருக்குத் தோன்றாது. ஆனால் யோகிகளின் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியத்தகுந்தது எனக் கூறுகின்றார்.

(அ) இந்திரியங்களுக்காதாமான இந்தச் சூக்குமதேகம் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியத்தகுந்ததில்லை. சாமத்தியமில்லாதார் பிரசுரங்களை அறிய முடியாதவாறுபோது மென்பதாம். (அ)

(அ—கை) பூதங்களின் குணங்களைக் கூறுகின்றார்.

(சு—கக) பூமியில் கந்த குணமிருக்கின்றது. ஆறுவித சுவையுண்டு. பூமி, ஜலமென்னு மிவற்றில் இரத மிருக்கின்றது. பூமி, ஜலம், அக்கினி என்னு மிவற்றில் உருவமிருக்கின்றது. பூமியில் வெளுப்பு முதலிய பேதத்தால் அனேகவிதமான உருவமிருக்கும். ஜலத்தில் வெளுப்பு ரூபமொன்றே. அக்கினியில் பிரகாசிக்கும் ரூபமிருக்கும். பூமி வாயு வென்னுமிவற்றில் தட்பமின்மையான பரிசுமும், வெப்பமின்மையான பரிசுமும் தனித்தனியிருக்கின்றன. ஆனால் அவை முறையே பாகத்தாலுண்டாம் பரிசும், பாகமின்மையாலுண்டாம் பரிசு மென்னும் பேதத்தால் வேறுபடுகின்றன. ஜலத்தில் சீதள பரிசுமும், அக்கினியில் உஷ்ண பரிசுமுமுண்டு. பிருதிய முதலிய பூதங்களாலுண்டு பண்ணப்பட்டது சத்தம். அது பிருதிய முதலிய கண்டினுமிருக்கும். ஆகாயத்தில் எதிரொலி வடிவாயிருக்கும். இவ்வாறு வித்துவான்கள் கூறுகின்றனரென்பதாம்.

(உரை) அவற்றான், கந்தம் நறுநாற்றம் நீ நாற்றபென இருவகையாகப் பூமியிற்றாணுண்டு. இரதம், பூமி ஜலமென்னும் இவற்றாலுண்டு. பூமியில் உறைப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, சுசப்பு, துவர்ப்பு முதலிய ஆறுவகை இரதமுமுண்டு. ஜலத்தில்,

வைசேடிக சக்தத்துக்குப் பற்றுக்கோடான பேரிழுதல் வற்றினும் வேறான ஆகாயத்தில் சக்தல் காணப்படுதலால் ஆகாசத்திற்கு மாத்திரந்தான் சக்தருண முண்டென்று கூறினான். அது பொருந்தாது. பிரத்தியசகம் ஆகமெனும் பிரபாணகருடனும் முரண்தலால் வைசேடிகர் கூறிய ஏது, பரிதமென்னும் குற்றந்தான் கண்டுககப்படுதலும். பேரிழுதலும் நின்றுடாகும் சக்தமும், அவற்றைப் பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளுதல் உடையகின்றது. அன்றியும், பூமியில் கடகடவென்று, நீரில் சலசலவென்று, கெடுப்பில் தமதவென்று, வாயுந் சகசகவென்று, ஆகாயத்தில் எதிரொளி ரூபமாயும் சப்தமிருக்கின்றது. வைசேடிகரால் கூறப்பட்ட கொள்கையின் மறுபுறமிருக்கேந்தி விருத்தி திரிசகயில் விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றோம். மிகு கேத்திரத்தினும் “சப்தம் ஐந்து பூதங்களிலும், பரிசு காது பூதங்களிலும், தீதாமின்மையான பரிசுமும், உண்மையின்மையான பரிசுமும் பூமி வாயுக்களிலும், தீபரிசும் ஐலத்திலும், உண்மையின்

(கரு) குறையினால் வேறுபாட்டைத் துண்டித்துக் கூறப் பட்டிருக்கிற முதலியைப் பலவிதமான இயல்புகளையுடையன. மற்றப்பட்ட ஆடைகளைச் சித்திரம் போன்றவை அல்லாதவை. அவற்றைப் பற்றித் துண்டித்துக் கூறியிருக்கிறார், அவ்வாறே இருக்கிற முதலிய அவற்றைப் குறையாக அறியத்தகுந்தனவா யாவென்பதென்பதாம்.

(உரை) கந்தம் முதலிய குணங்களால் வேறுபாட்டையடைந்த பிருதிவி முதலியன தரை, கல், மலை, நதி, கடல் முதலியரூபமான வேறுபாட்டால் பலவிதமான இயல்பிளையுடையவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் இந்தப் பூதங்கள் மடிக்கப்பட்ட ஆடையிலிருக்கும் சித்திர ரூபம்போல் முறையாகவே அந்தாவத ஒவ்வொன்றாகவே அறியத்தகுந்தனவாக ஆகின்றன. காணப்படுகின்ற உட்பிரிவால் வேறுபாட்டடைந்ததாயும் *சமீபத்திலுந் தூரத்திலுமிருப்பதாயுமுள்ள பிருதிவி முதலியவற்றின் சொருபத்தை ஒரே சமயத்திலறியமுடியாது. இந்திரியங்களாலும் அனுமானத்தாலும் ஒவ்வொன்றாக அறியப்படுகின்றது. (௧௩)

(அ-கை.) இவ்வாறு கூறியதன் கருத்து இன்னதெனக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) இந்தப் பூதங்கள் முறையாக அறியத்தகுந்தவை பற்றிப் பலவிதமான ஞானங்களுக்கும், விசேடண விசேடியத் தன்மையைக் குறிப்பதற்கும் கிஷ்யமாக ஆகின்றன என்பதாம்.

(உரை.) இந்தப் பூமி முதலிய பொருள்கள் முறையாக அறியத்தகுந்தவைபற்றி நறுநாற்றமுடைய பிருதிவி யென்பது முதலிய விசேடண விசேடிய ரூபமான ஞானபேதங்களுக்கும் விசேடண விசேடியத் தன்மையைக் குறிப்பதற்கும் கிஷ்யங்களாக ஆகின்றன என்க. (கௌ)

(கடு-கடுவது) கந்த முதலிய குணங்களின் ஞானமின்றி பூமி கிஷ்யமான ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. நீர் முதலிய பொருள்களின் ஞானமில்லாமலே உண்டாகின்றது. ஆகையால் பூமியானது கந்த முதலியவற்றினின்றும் வேறில்லை; நீர்முதலியவற்றினின்றும் வேறு என்பதாம்.

(உரை) யாதென்கு காரணத்தால் விசேடண ரூபமாயிருக்கும் கந்த முதலிய குணங்களே யறியாது குணி ரூபமாயிருக்கும்

*சமீபத்திலிருப்பது மண்ணுலகத்துள்ள பிருதிவி முதலியவற்றின் சொருபம்; தூரத்திலிருப்பது அப்புவாக முதலியவற்றிலுள்ள அப்பு முதலியவற்றின் சொருபம்.

விசேடியமான பூமி கிஷ்யமான அறிவு எக்காலத்தும் உண்டாவதில்லையே. நீர் முதலியவற்றின் ஞானமின்றிப் பூமி கிஷ்யமான ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் கந்த முதலியவற்றினின்றும் பூமி வேறில்லை. நீர் முதலியவற்றினின்றும் பூமி வேறுதான் என்க. (கடு-கடுவது)

(அ-கை) இவ்வாறே ஏனைய பூதங்களிலும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) இந்த ஏதுவானது நீர் முதலியவற்றில் புத்திமான்களால் இவ்வாறே அறியத்தகுந்தது என்பதாம். (கௌ)

(அ-கை) படிக்கமானது செவ்வாத்தையின் சமீபத்திலிருக்கும்பொழுது சிவப்பு வர்ணத்தை யடைந்திருக்கும். அந்தப் படிக்கமணியை அதன் குணமான வெளுப்பு வர்ணத்தைக்கொண்டு அறியாது பிரதிபலித்த சிவப்பு வர்ணத்துடன் கூடினதாக அறிவோமோ. ஆதலால், குணியையறிவதற்கு அதன் குணத்தினையே வேண்டுமென்பது சித்திக்கா தென்னும் ஆசங்கைக்கு விடை கூறுகின்றார்.

(கௌ) உருவமானது வடிவமாயும், நிறமாயும், இருவகைப்படும். இதன்கொண்டு குணியை யறிவதற்குக் குணத்தையறிய வேண்டாமென்று சொல்லுதல் கூடாது. செவ்வாத்தை பிரதிபலித்த படிக்கத்தை, வடிவரூபமான குணத்தை அறிந்தபின்னரே அறிவின்றோமென்பதாம்.

(உரை) பொருள்களின் திறத்தை எவ்வாறு குணமாகக் கொள்ளின்றோமோ, அவ்வாறே வடிவரூபமான உருவத்தையும் குணமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆதலால், செவ்வாத்தை பிரதிபலித்த படிக்கத்தையறியுமிடத்து அப்படிக்கத்தில் வெளுப்பு ரூபமான குணத்தை அறியவில்லையாயினும், வட்டமாயும், நான்கு முக்குச் சதுரமாயும், இன்னும் இவைபோன்றிருக்கும் வடிவ விசேடத்தை அறிந்தே செவ்வாத்தையினையே உண்டாகின்றது. ஆகையால் குணியை யறிவதற்குக் குணத்தை யறிதல் இன்றி யமையாததென்பது சித்தித்தது என்க. (கௌ)

(அ—கை) இவ்வாறு பூதங்கள் போகத்திற்கு அங்கக் கௌன்ச் சாதித்துவிட்டு, இனி அனுமானத்தால் சித்தித்தவென்று முன்னர் கூறப்பட்ட தன் மாத்திரைகள் உண்டென்று சித்திப்பதைக் கூறுதற்குப் பூதங்களுக்குக் காரியத்தன்மையும் உண்டு கூறுகின்றார்.

(கஅ) குணங்களுக்குக் காரியத்தன்மை உண்டென்பது சித்திப்பதற்காக எந்த ஏதுவானது கூறப்படுகின்றதோ, அதே ஏதுவைக்கொண்டு பிருதிவி முதல் கலை ஈராகவுள்ள தத்துவங்களும் காரியங்களென்று கொள்ளல் வேண்டும். எதன்பொருட்டெனின், பிருதிவி முதலியவற்றிற்குக் காணமான தன் மாத்திரைகள் உண்டென்பது சித்தித்தற்பொருட்டு என்பதாம்.

(உரை) குணங்களுக்கு அறிவின்மையும் அநேகத்தன்மையும் இருப்பதுகொண்டு கடம் முதலியவற்றிற்குப்போல் காணத்தை முதன்மையாகக் கொண்டிருக்குந் தன்மை உண்டென்று கூறப்படுகின்றது. ஆகையால் அதே ஏதுவைக்கொண்டு பிருதிவி முதலியவற்றிற்கும் காரியத்தன்மையுண்டென்று சித்திக்கின்றதபலவிதமான போகங்கள் காணப்படுவது கொண்டு பிருதிவிமுதல் கலை ஈராகவுள்ள முப்பது தத்துவங்களின் ரூபமாயும், ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள் தோறும் இருக்கிறதாயுமுள்ள குக்கும் தேகமுண்டென்று கூறப்பட்டது. ஆகமங்களிலுமிவ்வாறு கேட்கப்படுகின்றது. ஆகையால் பிருதிவி முதலியன ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள் தோறும் இவ்வயமையாநிருத்தலாலும், அறிவின்மையும் அநேகத்தன்மையும் அவற்றிற்கிருத்தலாலும், அப்பூதங்களுக்குக் காணமான தன் மாத்திரைகளுண்டென்பது சித்திக்கிறது. (கஅ)

(அ—கை) பூதங்களுக்குக் காணமாகத் தன்மாத்திரைகள் சித்திப்பதால் தன்மாத்திரை ரூபமான அந்தந்தக் குணங்களின் பேதத்தினாலேயே பிருதிவி முதலியவற்றின் முறை சித்திக்கிறதெனக் கூறுகின்றார்.

(கஉ) சத்தம் முதலிய ஒவ்வொரு குணத்தை அதிகமாகக் கொண்டவையாயும், குணங்களினின்றும் விசேடமின்மையால் காணங்களாயுமிருக்கும் தன்மாத்திரைகள், குணிகளான ஆகாச முதலியவற்றின் தோற்ற முறையைச் செய்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) இதன் கருத்தாவது:—வெளிப்படாத விசேட சத்தத்தை மாத்திரம் சொரூபமாகவுடைய சத்த தன்மாத்திரை ஆகாசத்திற்குக் காணம். சத்தம் பரிசுமென்னும் இரண்டையும் சொரூபமாகவுடைய பரிசுதன்மாத்திரை வாயுவுக்குக் காணம். சத்தம், பரிசும், உருவமென்னும் மூன்றையும் சொரூபமாகவுடைய ரூபதன்மாத்திரை அக்ஷிக்குக் காணம். சத்தம், பரிசும், உருவம், இரத்தமென்னும் நான்கையும் சொரூபமாகவுடைய இரத்த தன்மாத்திரை ஜலத்திற்குக் காணம். சத்தம், பரிசும், உருவம், இரத்தம், கந்தமென்னும் ஐந்தையுஞ் சொரூபமாகவுடைய கந்ததன் மாத்திரை பூமிக்குக் காணம்.

ஆகாசம் முதலியனபோல் சத்தம் முதலிய ஒவ்வொரு குணத்தை அதிகமாகவுடையனவாயும், வெளிப்படையாயிலாத விசேட சத்தம் முதலியவற்றின் சொரூப மாத்திரத்தால் ஆகியம் முதலியவற்றிற்கு முறையே முதற்காணங்களாயுமிருக்கும் சத்த முதலிய தன்மாத்திரைகள், விசேட குணங்களையுடையனவாயும், குணிகளாயுமிருக்கும் இந்த ஆகாசம் முதலிய பூதங்களின் தோற்ற முறையைச் செய்கின்றன. குணங்கள் அதிகமாயிருக்கும் முறையினால் குறைந்த குணமுடைய தன்மாத்திரைகள் காரியங்களான பூதங்களுக்கும் குறைந்த குணங்களைச் செய்கின்றனவென்பது பொருள். (கஉ)

(அ—கை) இந்தத்தன்மாத்திரைகள் எவ்வாறு போகத்திற்கு அங்கங்களாக ஆகின்றன என்பதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(உரை) யாதொரு காணத்தால் எல்லா முதற்காணங்களிலிடத்தும் தனது காரியத்தை உண்டுபண்ணுவதும் அதன் விருத்தியைச் செய்வதும் காணப்படுகின்றனவோ, அதே காணத்

தால் தன்மத்தினாகவிடத்தும் புருடார்த்தத்திற்குச் சாதனம்
யிருக்குத் தன்மை யிருக்கின்றதென நிச்சயிக்கப்பட்ட தெய்
தாம்.

(உரை) தோன்றாததைத் தோற்றுவித்ததும் தோற்ற
வித்ததை விருத்தி செய்ததும் எல்லா முதற்காரணங்களினிடத்
தும் இருக்குமாறுபோல, காரியங்களுக்கு முதற்காரணங்களான
தன்மத்தினாகவுருக்கும் மாயைக்கும் போகத்திற்குச் சாதனம்
களான தத்துவங்களைத் தோற்றுவித்தலாலும், அவற்றை விருத்தி
செய்தலாலும், போகத்திற்கு அங்கமாயிருக்குத் தன்மை சித்தித்
தது என்க. (உரு)

(அ—கை) இந்திரியங்களும் போகங்களும் என்பது அநி
வித்தற்காக முதலாவது கன்மேந்திரியங்கள் உண்டென்று சித்
திப்பதைக் கூறுகின்றார்.

(உரு) ஆனந்தித்தல், நடத்தல், மலங்கழித்தல், சொல்லு
தல், அங்குதலென்னும் கிரியைகளுக்காக முறையே உபஸ்தம்,
கால், பாயு, வாய், கை என்னும் இந்திரியங்கள் உண்டென்பது
சித்திக்கும் என்பதாம்.

(உரை) ஆனந்தித்தல் முதலிய கிரியைகளின் ஏதுவால்
உபஸ்தம் முதலிய கன்மேந்திரியங்களுண்டென்று சித்தித்தன
வென்பது பொருளென்க. (உரு)

(அ—கை) உபத்த முதலிய இவை தானங்களேயல்லது
இந்திரியங்களல்ல வென்பானா மறுத்துரைக்கின்றார்.

(உரு) தானங்களிருத்தும் கிரியைகளின் உண்மையினையும்
இன்மையினையும் மேற்கொண்டிருத்தல் காணப்படுதலால் உபத்
தம் முதலிய ஐந்தும் கன்மேந்திரியங்களென்று சித்தித்தன
என்பதாம்.

(உரை) இவ்வுலகில் செருக்குக் கால் முதலிய தானங்
களிருத்தும் அந்தந்த இந்திரியங்களின் சத்தியில்லாமையால் செ
றுதல் முதலிய காரியங்கள் நிகழவில்லை. ஆகையால் தானங்க

விருத்தும் கிரியைகளின் உண்மையின்மைகள் எயற்றை ஆதார
மாகக் கொண்டிருக்கின்றனவே. அவை அந்தந்தானங்களிலிருக்
கும் சத்திகளேயாகும். இந்தச் சத்திகளை ஐந்து இந்திரியங்
களாக அறியவேண்டும். இவ்வாறு கூறியவற்றால் கன்மேந்
திரியங்களை ஒப்புக்கொள்ளாத கையாயிக் மறுக்கப்பட்டன
ரென்க. (உரு)

(அ—கை) கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தாயின் புருவநெரித்தல்
முதலியவையும் கிரியைகளாதலால் கன்மேந்திரியங்கள் மிகுதி
யாக வேண்டுமே யென்பார்க்கு விடை கூறுகின்றார்.

(உரு) சொல்லப்பட்ட ஆனந்தித்தல் முதலிய இந்தக் கன்
மங்களால் கன்மேந்திரியங்கள் சித்தித்தன. தொழில்களின்
வசத்தால் ஐந்திற்கு மேல் உண்டென்ற தோஷம் இல்லை என்
பதாம்.

(உரை) கன்மேந்திரியங்களைச் சீர்திழ்வு ஏகதேசத்தில்
மாத்திரம் இருப்பனவாக நாம் கொள்ளும் விஷயத்தில் இந்தத்
தோஷம் நேரிடும். தோல் இந்திரியம் போல் சீரமுற்றும்
வியாதித்திருப்பதாகக் கன்மேந்திரியங்களைக் கொண்டிருப்பதால்,
புருவ நெரித்தல் முதலிய தொழில்கள் கையினுடையதாயும்,
நாணமானவற்றை வெளியில் தள்ளுதல் முதலியன பாயு முத
லியவற்றிற்கு இருப்பது போலாவது. ஆகவே புருவ நெரித்தல்
முதலியவையும் ஆனந்தித்தல் முதலியவற்றின் அடக்குதலால்
கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்திற்குமேல் இல்லை. அன்றியும் இந்த
ஆனந்தித்தல் முதலியன வாய் முன்னர்க் கூறப்பட்ட பிரதான
மான கன்மங்களினாலேயே ஐந்து கன்மேந்திரியங்களும் சித்தித்
கின்றமையால், அங்கமென்னும் தோஷங்கிடையாதது. பாணி
முதலிய கன்மேந்திரியங்கள் புருவ முதலிய ஏனைய உறுப்புகளை
யும் அறிட்டிருக்காமாயின் பாணி முதலியன வாய்ப் பெயரிடுதல் எவ்
வாறு கூடுமெனின், அந்தந்தத் தானங்களில் அந்தந்தக் கிரியை
கள் விசேடமாக அறிட்டிப்பதற்றிக் கூடுமென்க. (உரு)

(அ—கை) இனிவிரோணேந்திரியங்களுண்டென்று சித்திப்ப
தற்கு உறுகின்றார்.

(௨௪) சத்த முதலியவற்றை அறியும் விஷயத்தில், ஒருத்தரான புருஷனுடைய கிரியையானது காரணமின்றி நிகழாது. யாதொரு காரணத்தால் அபேகையானது நிகழ்ந்திருக்கவில்லை யோ அந்தக் காரணத்தால் காரணம் ஒன்றென்று சொல்லவும் முடியாது என்பதாம்.

(௨௫) சத்தம் முதலியவற்றை அறியும் கிரியையாதலால், அறுத்தலென்னும் கிரியையானது எவ்வாறு காரணமின்றி நிகழாது, அவ்வாறே இந்தக் கிரியையும் காரணமின்றி நிகழாது. இந்த ஐந்து கிரியைகளும் காது முதலியவற்றுள் யாதொரு மொரு காரணத்தினின்றும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. எதனாலெனின், யாதொரு காரணத்தால் வேறு காரணங்களை விரும்புதல் நீங்குதலில்லையோ, அதே காரணத்தாலென்க. சத்தத்தை யறிதற்குக் காரணமாய் செவியிருப்பினும் பரிசு முதலியவற்றை யறியும் விஷயத்தில் தோலிந்திரிய முதலிய காரணங்களை விரும்புதல் காரணப்படுதல் காண்க. (௨௪)

(அ—கை) அந்த ஞானேந்திரியங்கள் இவைபெனக் கூறுகின்றன.

(௨௬) செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கு என்னும் இவைகளே ஞானேந்திரியங்களென்பதாம். (௨௬)

(அ—கை) சத்த முதலியவற்றைக் கொடுத்தல் வேறு வழியாக நிகழாமையின் அவ்விந்திரியங்கள் உண்டென்றறிப்படுகின்றன வென்னும் அபிப்பிராயங்கொண்டு கூறுகின்றன.

(௨௭) சத்த முதலியவற்றின் சன்னிதில் அவற்றை யறிதல் அந்த ஞானேந்திரியங்களின் தொழில் என்பதாம்.

(௨௮) சன்னிதி என்று பாடங்கொள்ளாது சன்னிபாயென்று பாடங்கொள்ளின் வெளியிலிருக்கும் சத்த முதலியவற்றின் சொருபத்திற்குச் சமானமான உள்ளிருக்குஞ் சொருபத்தை விச்சயிக்கும் புத்தியுடன் கூட மனதா லுதிட்டிக்கப்பட்ட இந்திரியங்கள் வித்தையென்னும் தத்துவத்திற்கு விஷயமாகச் சேர்க்க

கின்றனவென்பது பொருள். இந்திரியங்களால் சம்பந்தில் வைக்கப்பட்டுப் புத்தியினால் விச்சயிக்கப்பட்ட சொருபத்தை வித்தை யென்னும் பெயருடைய உட்காரணத்தால் புருடன் கொடுக்கின்றன என்று பின்னர்க் கூறப்போகின்றோம். “புத்தியினால் விச்சயிக்கப்பட்ட பொருளைப் புருடன் கொடுக்கின்றன” என்று பிரிதோரிடத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (௨௭)

(அ—கை) செவி முதலிய இடங்களிலிருக்கும் முறுக்குப் போன்ற வடிவங்களை மாத்திரம் இந்திரியங்களெனக் கொள்ளலாகாது. யாதொரு காரணத்தால் அந்தந்தத் தானங்களிருந்தும் கன்மங்காரணமாக அந்தந்தத் தானங்களுக்குரிய சத்தியின்மை யால் சத்த முதலியவற்றின் அறியு நிகழ்வற்றில்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் செவி முதலிய தானங்களிலிருக்கும் சத்தங்களைத் தான் இந்திரியங்களாகக் கொள்ளவேண்டுமெனக் கூறுகின்றன.

(௨௯) இந்தத் தானங்களை மாத்திரம் ஞானேந்திரியங்களாகக் கொள்ளக்கூடாது. தானங்களிருப்பினும் சத்தியின்மையால் ஞானம் நிகழாமையே தானங்கள் இந்திரியமாகாமாக்குக் காரணமென்பதாம். (௨௯)

(அ—கை) பின்னர் அந்தக்காரணம் உண்டென்று நித்திப்பதை கூறுகின்றன.

(௩௦) இச்சை, சுமாய்ப்பம், போதமென்னும் வியாபாசங்கள் மேலே கூறப்பட்ட சாதனங்களால் நித்திப்பதில்லை. ஆகையால் சொல்லப்பட்ட இந்த வியாபாசங்கள் நித்திப்பதின் பொருட்டு மனம், அகங்காரம், புத்தி என்னும் அந்தக் காரணங்கள் வேண்டப்படு மென்பதாம்.

(௩௧) பிருதிவி முதலிய தத்துவங்கள் தத்தம் காரியங்களினாலேயே நித்திக்கின்றன. ஏனைய காரியங்களை ஏதுவாகக் கூறுவதில் பிரயாணமில்லை. அன்றியும், அநேக தத்துவங்களில் ஞாமல் போய்விடும், அதுபோல இவ்விடத்தும் இச்சை முதலியன நித்திக்கும் விஷயத்தில் எவை சாதனங்களோ, அவை மனம்.

அகங்காரம், புத்தி என்னும் இவைகளே என்று அந்தக் காரணங்களுண்டு என்பது தெரிந்திருக்கிறது. இச்சை என்னும் பதத்தால் கவனமென்னும் ரூபமான சங்கற்பத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இது மனத்தின் றெழில். சமரம்பமாவது அகங்காரத்தின் பிரயத்தினம். போதமாவது, புத்தியினுடைய நிச்சயம், இவை பின்னர் விரியாய்க் கூறப்படுகின்றன. (உ.அ)

(அ—கை) உட்கரணங்கள், வெளிக்கரணங்களை என்னுமிவை ஒன்றுக்கொன்று உபகரித்துப் புருடார்த்தத்திற்குச் சாதனங்களாக வாய்ந்தவெனக் கூறுகின்றார்.

(உ.அ—உ.க) உள்ளேயிருக்கும் கரணங்களும் வெளியிலிருக்கும் கரணங்களும் சிவிகை தூக்கும் மனிதர்போல் சேர்த்த இச்சை முதலியவற்றிற்குச் சாதனங்களாக ஆகின்றன. ஆகையால் ஆன்மாவிற்குப் போகப் பயனைச் சாதித்துக் கொடுக்கின்ற உட்கரணங்கள் வெளிக்கரணங்களென்னுமிவற்றின் யாதானுமொன்று இல்லையாயின், வெளியிலுள்ள சத்த முதலியவற்றின் அறிவுடன் கூட இச்சை முதலிய சிவிகைகள் புருடார்த்தத்தைச் சாதித்துக்கொடுக்கமாட்டா என்பதாம்.

(உ.க) யாதொரு காரணத்தால் உட்கரணங்களும் வெளிக்கரணங்களும் சிவிகை சுமப்பவர்போல் சேர்த்தே இச்சை முதலிய சிவிகைகளுக்குச் சாதனங்களாக ஆகின்றனவோ, அதே காரணத்தால் வெளியிலிருக்கும் பொருள்களைப் பார்த்தபின்னரே நிச்சயம் முதலியன காண்டலாலும், ஒரே கவனமாயிருத்தல் முதலியவையின்றி வெளியிலிருக்கும் பொருள்களை அறிய முடியாமையாலும், சேர்த்தே போகத்திற்குச் சாதனமெனக் கூறப்பட்டது. ஆதலால் ஆன்மாவிற்குப் போகமாயிப் பயனைச் சாதித்துக் கொடுக்கின்ற உட்கரணங்கள் வெளிக்கரணங்களென்னும் இவற்றின் யாதானுமொரு கரணமில்லையாயின் இச்சை முதலிய சிவிகைகளாவது வெளியிலுள்ள சத்த முதலியவற்றை யறிதலாவது புருடார்த்தத்திற்குச் சாதனமாக ஆகின்றன. சிவிகை சுமப்பவருள் ஒருவனில்லையாயினும், சுமத்தற்றெழில் ஞானப்படாதுவது போதுமெனக் கூறுகின்றார். (உ.அ—உ.க)

(அ—கை) இவ் விஷயத்தில் பிறருடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகின்றார்.

(உ.க—இ) சிலர் வெளிப்படையான சேதனத்தன்மையினை யுடைய பிராண வாயுவையே அந்தக் காரணமாக என்னுகின்றன என்பதாம்.

(உ.க) உலகாயதருள் சிலர் மேலே செலுத்தாதல் முதலிய வியாபாரங்களினால் சிவிகைத் முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயும் பூதங்களின் பரிணாம விசேடத்தால் வெளிப்படையான அறிவை யுடையதாயும் இருக்கும் பிராணனென்னும் பெயருடைய உள்ளிருக்கும் வாயுவையே அந்தக் காரணமாகக் கூறுகின்றனர் என்க. (உ.க—இ)

(அ—கை) இந்த அபிப்பிராயத்திற்கு மறுப்புக்கூறுகின்றார்.

(உ.க) அந்த வாயுவையத்தினமின்றி நிகழ்கின்றன. அந்தப் பிரயத்தனம் சித்திப்பதற்குக் காரணம் என என்பதாம்.

(உ.க) பிராண வாயு சில சமயத்தில் மாத்திரம் தொழிற்படுவதால், பிரயத்தனத்தை முன்னிட்ட தொழிற்பாடு அதவிடத்தில் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறே “ஏவுதல் இழுத்தலென்னும் தொழில்கள் பிரயத்தனமன்றி வாயுவக்கு எவ்வாறு நிகழும்” என்று பிறரும் கூறுகின்றனர். ஆகையால் சமரம்ப ரூபமான பிரயத்தினம் சித்திப்பதின் பொருட்டே யாதானுமொரு காரணம் வேண்டப்படும் என்பதுகொண்டு அந்தக்காரணம் உண்டென்பது சித்திக்கின்றது. ஸ்லாகையரும் “சமரம்பம் அகங்காரத்தின் றெழில்” என்று பின்னர்க் கூறப்போகின்றாரென்க. (உ.க)

(அ—கை) அன்றியும் பிராணனுக்குச் சைதன்யியத்தின் உற்பத்தி உண்டென்று உன்னால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தச் சைதன்யிய உற்பத்திக்குக் காரணம் இதுவென்று நீ கூறவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(கக) இந்தப் பிராணனுக்குச் சைதன்னியம் உண்டென்று கீ கூறுவதற்குக் காணம் இன்னதென்று கூறுவாயாக. இந்தப் பிராணனுக்குச் சைதன்னியம் நிச்சயமாக இல்லை; வாயுவாயிருக்கிறபடியால்; வெளியிலிருக்கும் வாயுப்போலென்பதாம்.

(உரை) சடத்திற்குச் சைதன்னியத்தின் தோற்றம் பொருந்தாது. எதனாலெனின், எல்லாவற்றிற்கும் சைதன்னியத்தின் தோற்றம் உண்டாயினும் ஆதலாலென்க. இதற்குப்பிரமாணமாக “இதற்குச் சைதன்னியமில்லை; வாயுவானபடியால்; வெளியிலிருக்கும் வாயுப் போலும்” என்று கூறப்பட்டதென்க. (கக)

(அ—கக.) இவ்வாறு பிராணனையே அந்தக்காணமென்றும் கொள்கையை மறுத்துவிட்டு மேலே கூறப்பட்ட அந்தக் காணம் மூன்றனுள் மனம் உண்டென்று சாதிப்பதற்காகக் கூறுகின்றார்.

(கஉ) இச்சைக்குக் காணமாயும், விராவில் செல்லுகிறதாயும், வெளியிலிருக்கும் இந்திரியங்களைத் தொழிற்படுத்துகிறதாயும் இருப்பது மனம். இதுவேகமாய்ச் சுழல்கிறபடியால் ஒரே காலத்தில் ஐம்பொற்களும் தொழிற்படுகிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) இந்திரியங்களிடத்தும் பொருள்களிடத்தும் உள்ள சம்பந்தம் ஆன்மாவிற்குள்ளும் எல்லா இந்திரியங்களும் ஒரே காலத்தில் தொழிற்படுகின்றதில்லை. ஒவ்வொரு இந்திரியங்களாகத் தான் தொழிற்படுகின்றன. அந்த ஒரு இந்திரியமும் எப்பொழுதும் தொழிற்படுகின்றதில்லை. ஆகையால் இந்திரியங்களைத் தொழிற்படுத்துவதில் எது காணமோ அதுவே இச்சைக்கு அதாவது சங்கல்பரூபமான கவனத்திற்கு ஏதுவாயும், வெளியிலுள்ள பொற்களைத் தொழிற்படுத்துகிறதாயுமுள்ள மனமென அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அதுகொண்டே மனம் உள்ளிருக்கும் பிர அந்தக் காணங்களை அறிட்டித்துச் சுக முதலியவற்றைச் சுக கற்பிக்கின்றமையாலும், வெளி இந்திரியங்களை ஆதிட்டிக்கின்ற மையாலும், இரண்டு விதமான அதிகாரமுடையதாக ஆகுமென்று மதங்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன வருமையு—

“ஆன்மாவிற்குப் போகத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற மனம் வெளியிலிருக்கும் காணத்தாலும் தன்னிடத்திலிருக்குஞ் சங்கற்பத்தாலும் உள்ளிருந்துகொண்டு இந்திரியங்களுக்குச் சாமந்தியத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றது. இதுபற்றியே மனம் அந்தக் காணமெனப் பட்டது” என்பதாம். மிருகேந்திரத்திலும் “மனம் இந்திரியங்களைத் தொழிற்படுத்துகிறதாயும், விராவில் செல்லுகிறதாயும், சங்கற்பத்தைத் தருமமாகக் கொண்டுமிருக்கின்றது” எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சுவையாயும், நல்லமணமுடையதாயும், அழகாயும், மா மாவென்றும் சப்தத்துடன் கூடினதாயுமுள்ள முறுக்கென்னும் உணவுப்பொருளையுண்ணுங்கால் ஒரேகாலத்தில் ஐம்பொற்களுக்கும் அறிதற் குறுழில் நிகழ்கின்றதே யெனின், அவ்வாறன்று. அநேகம் இதழ்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து அடுக்கி வகையினால் குத்தின் ஒரே கணத்தில் எல்லா இதழ்களிலும் குத்துப்படுகின்றது. இவ்விடத்தில் ஒவ்வொரு இதழாகச் செல்லும் முறைபைச் சூக்குமமாக அறிபவேண்டுமாறு போல மேலே கூறப்பட்ட உணவுப்பொருளையுண்ணும் பொழுது ஒவ்வொரு இந்திரியமாகவே தொழிற்படும் முறை சூக்குமமாக அறியத்தக்கது. [வினாவுபற்றி ஒரே காலத்தில் எல்லாம் தொழிற்படுதல் போலக் காணப்படுதலேயன்றித் தொழிற்படுமாநிலை.] இதுபற்றியே மனம் விராவிற்குச் செல்லும் தொழிலுடையதெனக் கூறப்பட்டதென்க. (கஉ)

(அ—கக) இவ்வாறே அகங்காரத்தையும் சாதிக்கின்றார்.

(கஉஐ) ஐந்து தொழில்களையும் செய்கின்ற வாயுவினுடைய சிவனத்தின் பொருட்டுப் பிரகிருத்திக்கின்ற சம்ஸ்பமென்னுமுயற்றி அகங்காரத்தின் குறுழில் என்பதாம்.

(உரை) சிவனத்தின் பொருட்டு அஃதாவது சரீரத்தைத் தரித்தற் பொருட்டுப் பிண்பணம் அபணயனம் முதலிய ஐந்தொழில்களைச் செய்கிறதாயும், அந்த அந்தத் தொழில்களின் பேதத்தால் பிராணன் அபாணன் முதலிய பெயரை அடைகிற

நாயுமுள்ள வாயுவைத் தொழிற்படுத்துகிற சமர்ப்ப ரூபமான யாதொரு பிரயத்தனமுண்டோ, அது, அகங்காரத்தின் தொழில் என்று அகங்காரம் உண்டென்பது சித்திக்கின்றது. ஸ்ரீ மிருகேஸ்வரத்திலும் “பின்னர் உள்ளிருக்கும் வியத்தமான புத்தியினிற் றும் ஆன்மாவிற்குக் காரணமாகக் கருவம் உண்டாயிற்று. யா தொன்றினுடைய சமர்ப்பத்தால் சரீர்த்திலுள்ள ஐந்து வாயுக்க ளும் தொழிற்படுகின்றனவோ” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரணயனமாவது, குக்கும் தேகத்தை மேலுலகமோமாகக் கொண்டபோதல். இது, பிரணன் என்னும் வாயுவின் ரெழில்.

அபயனமாவது, மல முதலியவற்றைக் கீழே தள்ளுதல். இது அபானென்னும் வாயுவின் ரெழில்.

சாமானென்னும் வாயுவின் ரெழிலாவது, ரசரூபமான அன்ன முதலியவற்றைச் சமமாகச் சரீரமெங்கும் கொண்டுசேர்த் தல்.

வியானென்னும் வாயுவின் ரெழிலாவது, அகங்கார வணங்கும்படி செய்தல்.

உதானென்னும் வாயுவின் ரெழிலாவது, உள்ளிருக்குத் தொனியை எழுத்து ரூபமாகச் சேர்த்தல்.

பிரதானமாக ஐந்து தொழில்களையும் செய்வதுகொண்டு ஐத் தொழில்களைச் செய்வது வாயுவைக் கூறப்பட்டது. வெளியில் கக்குதல் முதலிய தொழிற்பாடுகள் வாயுவுக்கு உண்டென்று காணப்படுகின்றது. ஸ்ரீ காலோத்தரத்திலும் “வெளியில் கக்கு தல் ரூபமான விரியையில் நாகனென்ற வாயுவும், விழித்தலில் கூர்மனென்ற வாயுவும், தும்முதல் அழுதல்களில் விரிகரனென்ற வாயுவும், ஓடுதல் இறைமத்தல்களில் தேவதத்தனென்ற வாயும் இருக்கின்றன. தன்னரசையனென்ற வாயு உயிர்த்தினும் நீங்கு கிறதில்லை” பென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (க.உ.ஐ)

(அ—கை) அன்றியும் புத்தியின் காரியமாயும், இந்தக் கடம் என்பது முதலியவாய்க் செங்கத்த தருத்த பொருள்களின் நிச்சயரூபமாயும், ஒவ்வொரு பொருள்தோறும் வேறு வேறுன சொரூபத்தையுடையதாயுமுள்ள ஞானத்தினின்றும் மிகவும் வேற்றுமையுடன் விளங்குகிறதாயும், பொருள்களைத்தையும் கிடைத்தலில் ஒரே ரூபமாயுமுள்ள கானென்னும் நிச்சய ஞான ரூபமான அறிவு அகங்காரத்தின் ரெழிலென்று கூறுகின்றார்.

(க.கூ) அகங்காரத்தின் தொழில் ரூபமான ஞானம், பொருள் விஷயமான அறிவினின்றும் வேறு என்பதாம்.

(உரை) அகங்காரத்தின் வியபார ரூபமான ஞானம், பொருள் விஷயமான ஞானத்தினும் வேறென்பது பொருளென்க. (க.கூ)

(அ—கை) சத்தத்தை அறிதல் முதலிய தொழில்கள் காது முதலிய இந்திரியங்களுக்குச் சிறப்பாக இருக்கின்றன. சம் ரம்பமோவெனின், அதே யிந்திரியங்களின் பொதுவான தொழி லென்று கொள்ளாமல் அகங்காரமுண்டென்று அதனைப் புதிதாக ஏன் கொள்ளல் வேண்டுமென்று ஆசங்கை செய்வார்க்கு கிடை கூறுகின்றார்.

(க.சு) இந்திரியங்களின் பொதுத் தொழிலாக சமர்ப்பத் தைக் கொள்ளக்கூடாது. எதனாலெனில், இந்திரியங்களுள் ஒரிந்திரிய மில்லாதிருப்பினும் அகங்காரம் நிகழுக்கின்றது என்ப தாம்.

(உரை) பொதுவான காரியத்தைச் செய்கிறவர்களுள் ஒரு வரில்லையாயின், அந்தச் செயல் நிகழாது. இது முன்னரே கூறப் பட்டுள்ளது. இந்தச் சமர்ப்பரூபமான தொழில் இந்திரியங்க ளுள், ஒன்றில்லையாயினும் நிகழ்கின்றது. ஆகையால் கானென் னும் இந்த அறிவு அகங்காரத்தின் காரியமென்க. (க.சு)

(அ—கை) இவ்விடத்தில் சந்தர்ப்பத்தை அறிகிறதா மனதுடன் கூட ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், தன் மாதிரை

களைனுமியை, அகங்காரத்திலிருந்து உண்டாகின்றவென்று கூறுகின்றார்.

(௩௫) இன்னும் ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியம் தம்மாற் றை ஆகிய இவற்றை உண்டுபண்ணும் ஏனைய சாத்துவிக முதலிய அகங்காரங்கள் முறையே தைச்ச முதலிய பெயரையுடையன வாக ஆகின்றன வென்பதாம்.

(உரை) சத்துவம், ரஜசு, தமசு, என்னும் குணங்கள் நிரம் பப்பெற்ற சாத்துவிக அகங்காரம், இராசத் அகங்காரம், தாமச அகங்காரமாகிய இம்முன்றும், முறையே தைச்சம், வைகாரிகம், பொருக மென்னும் பெயர்களை யடைகின்றன. சத்துவமுதலிய குணங்கள் மிகுதியாயிருத்தலால், சாத்துவிக முதலியவாய்க் கூறப்பட்டன. "கலப்பில்லாதது பரிணாமத்தை யடையாது" என்னும் சீபாயத்தால், வேறு குணங்களின் சேர்க்கையும் இந்த அகங்காரங்களுக்கு இருக்கின்றதென்க. (௩௫)

(அ—கை) எந்தத் தத்துவங்கட்கு எந்த அகங்காரத்தி லிருந்து உற்பத்தி பென்பதைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(௩௬) யாதொரு காரணத்தால் விளக்குகின்றதோ அந்தக் காரணத்தால் தனக்குரிமையான சாத்துவிக அகங்காரத்திலிருந்து மன்றும் ஞானேந்திரியங்களும் தோன்றுகின்றன வென்பதாம். (௩௬)

(அ—கை) இவ்விடத்தில் ஞானையிகளுடைய மதத்தை அதுவாதஞ்செய்து மறுக்கின்றார்.

(௩௭) சிலர், விஷயங்களுக்கு நியமமிருத்தலால், ஞானேந் திரியங்களைப் பவதிகங்களாகக் கொள்ளுகின்றனர். அது பொ ருத்தாது. அந்த விஷய நியமம் அசித்தமான ஏதுவால் கற்பிக் கப்படுகின்ற தென்பதாம்.

(உரை) காது, சத்தம் ஒன்றை மாத்திரம் அறியக்கூடியது. தேதல், பரிசம் ஒன்றை மாத்திரமறியக் கூடியது. இவ்வாறே

பிற இந்திரியங்களும். ஆதலால் இந்திரியங்கள், சப்தம் முத லியவற்றிற்கு ஆதாரமான ஆகாசம் முதலிய பூதங்களினின்றும் உண்டாயின. அகங்காரத்தினின்று உண்டாயின வென்று கூறின், காரணமான அகங்காரம் ஒன்றாகலின் காரியமான இந்திரியங்களும் ஒரே ரூபமாயிருக்கவேண்டும், தனித்தனி விஷய நியமம் சித்திக்காதென்று நையாயிகர் கூறு கின்றனர். இந்தக் கூற்று அசித்தமான ஏதுவால் கற்பிக்கப்படு கிறது. எதனாலெனின், முதற்காரண நியமத்தைச் சாதிக்கும் விஷய நியமம் இந்திரியங்களுக்குச் சித்திக்காயையாலென்க. இந் திரியங்களை நியதமான விஷயங்களுடையனவாகக் கொள்ளின், அவ்விந்திரியங்கள் தனக்குக் காரணங்களான பூதங்களை மாத்திரம் குணத்துடன் அறியவேண்டும். வேறு நிரலியங்களுக்கும் அவற் றின் குணங்களையும் அறிதல் கூடாது. கண் முதலிய இந்திரியங் கள் ஏனைய நிரலியங்களையும் அவற்றின் குணங்களையும் அறிகின் றன. (ஆதலால் இந்திரியங்கள் பூதகாரியங்களாகாமையென்க) (௩௭)

(௩௮) (எவ்வாறெனின்) வாயுவைச் சேர்த்த தோலிந்திரி யம் வாயுவுடன் கூடவே பிருநிலி, அப்பு, தேயுவாகிய நிரலியங் களையும், அந்தத் நிரலியங்களிலுள்ள பரிசங்களையும் கட்டுப்பா டின்றி அறிகின்றதென்பதாம்.

(உரை) நையாயிகர் பக்கத்தில் தோலிந்திரியமானது வாயு யின் காரியமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. வாயுவுடன் கூட பிருநிலி, அப்பு, தேயுவென்னும் இவற்றையும், அவற்றினிடத் துள்ள பரிசங்களையும், தோலிந்திரியமானது அறிகின்றதென்க. (௩௮)

(௩௯)* (அன்றியும்) கண்ணிந்திரியமானது அகங்காரியின் காரியமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இது பிருநிலி, அப்பு, தேயுவென்னும் மிவற்றையும், இவற்றின் ரூபங்களையும் அறிகின் றது. ஆகையால் இந்திரியங்களைக் கட்டுப்பாடான விஷயங்களை யுடையனவாகக் கூறலாகாது. (௩௯)

(அ—கை) இன்னமொரு குறை கூறுகின்றார்.

(சு0) பூதகாரியத்துக்காக சிவமத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் விஷயத்தில் கன்மம், சாமான்யம், சமவாய மென்னும் இவற்றின் அறிவு இந்திரியங்களால் உண்டாகக்கூடாது என்பதாம்.

(உரை) இந்திரியங்கள் பூதகாரிய மென்பதைச் சாதிப்பதற்காக அவற்றிற்கு விஷய சிவமத்தை ஒப்புக்கொண்டால் பூதங்களில் நின்றும் குணங்களில் நின்றும் வேறாக உங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கன்மம் சாமான்யம் சமவாய மென்னும் பதார்த்தங்களினதிலு இந்திரியங்களில் நின்றும் உண்டாகக்கூடாது. (சு0)

(அ—கை) அகங்காரத்தில் நின்றும் இந்திரியங்கள் உண்டாகுமாயின் இந்திரியங்களுக்குக் காரியபேதம் எவ்வாறு கூடுமென்று முன்னர்க் கேட்கப்பட்டது. அந்தக் கேள்வி பொருந்தாது. உற்பத்தியின் பேதத்தால் கரும்பின் விகாரங்களான வெல்லம் சருக்கரைகள் போல் காரியபேதம் கூடும். செவி முதலியன விசேடமாக சத்த முதலியவற்றை அறியும் விஷயத்தில் புருடார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்மமே நியமிப்பதாக எங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிறதெனக் கூறுகின்றார்.

(சு1) விஷய நியமத்திற்குக் காரணமாக அகங்காரத்தில் நின்றும் தோன்றுவதை நான்கள் கொள்ளவில்லை. புருடார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும், சிவனால் அபித்திக்கப்பட்டதாயும் இருக்கும் கன்மமும், விஷய நியமத்திற்குக் காரணமென்பதாம்.

(உரை) அகங்காரத்தில் நின்றும் உண்டாவதையே விஷய நியமத்திற்குக் காரணமாக நான்கள் கூறவில்லை. சிவனாலபித்திக்கப்பட்ட கன்மமும் அதற்குக் காரணமென்க. (சு1)

(அ—கை) சரீரத்திலிருக்கும் துவாரத்துடன் கூடின ஆகாசம் சத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறதாக ஒப்புக்கொள்ளின், மூக்குத் துவாரமும் செவியாய் விடுமென்பதுபற்றி, செவியிலிருக்கும்

ஆகாசத்தான் சத்தத்தை அறியுமென்னும் நியமத்தில் கன்னுக்குப் புலப்படாத கன்மமே நியமிப்பதாக இந்திரியங்களைப் பூதகாரியமாய்க் கூறுகிறவர்களும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(சு2) அநேகஞ் செவிகள் ஏற்பட்டு விடுமென்னும் அச்சத்தால் செவியின் துவாரத்திலிருக்கும் ஆகாசமே சத்தத்தை அறியுமென்னும் நியமத்திற்குக் காரணமாக புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்மம் உன்னாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது என்பதாம்.

(உரை) சரீரத்திலிருக்கும் ஆகாசம் சத்தத்தை அறிகிறதாகக் கூறுமிடத்தில் அநேகஞ் செவிகள் ஏற்பட்டு விடுமென்பது கொண்டு செவியிலிருக்கும் ஆகாசமே சத்தத்தை அறியுமென்று கொள்வதில், புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்மமே காரணமென்று உன்னாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றதெனக் கூடி முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்க. (சு2)

(அ—கை) இவ்வாறே கன்மேந்திரியங்களும் அகங்காரத்தினின்று உண்டாகின்றன வென்று கூறுகின்றார்.

(சு3) இராசதமன வைகாரிக அகங்காரத்தினின்று கன்மத்தைச் செய்யும் கன்மேந்திரியங்களின் கூட்டமானது உண்டாயிற்று. காரியத்திற்குக் காரணத்தை யறியுதற்குத் தன்மையானது யாதொரு காரணத்தால் காணப்படுகின்றதோ என்பதாம்.

(உரை) இராசோ குணத்தைத் தொழிற் படுத்துவதால் இராசதமன வைகாரிக அகங்காரத்தினின்று கிரியைக்குளாவான் கன்மேந்திரியக்கூட்டம் உண்டாயிற்று. யாதொரு காரணத்தால் காரணத்தை யறியுதற்குத் தன்மை காரியத்திற் காணப்படுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் சத்துவகுணம் பிரகாசரூபமாயி ருப்பதுபற்றிப் பிரகாச ரூபமான ஞானேந்திரியக்கூட்டம் சாத்தா விகமான அகங்காரத்தினின்று உண்டாயிற்றென்று முன்னர்க் கூறப்பட்டது. இவ்வாறின்றி மாறுபட்ட இயல்புடைய இந்த

இரண்டிந்திரியவர்களுக்கும் ஒன்றிலிருந்தே உண்டாயினவெனக் கொள்ளின், காரணத்திற்கு நியமபின்மையைக் குறிப்பிடக் கூடிய வரம்பின்மையோடென்னும் குற்றம் நேருமென்க. (ச௬)

(அ—கை) வரம்பின்மையோடென்னும் குற்றத்தைக் காட்டுகின்றார்.

(ச௭) சாத்துவிகத்தினின்றும் இரு வர்க்களுக்கும் உண்டாயினவென்று கொள்ளின், சத்துவத்தின் விகாரம் இரண்டின் விகாரம் பற்றி உண்டாயினவென்று கூறும் வரம்பில்லையாம் எனப்பதைத் தடுக்க முடியாது என்பதாம். (ச௭)

(ச௮) ஆகையினாலேயே கூறப்பட்ட இருவர்க்களுக்கும் மாறுபட்ட தன்மாத்நிகரணின் கூட்டமும் தாமசமன பலதிக அகங்காரத்தினின்றும் உண்டாயிற்று என்பதாம். (ச௮)

(அ—கை) இனி, புத்தியானது அத்தியவசாய முதலிய வற்றிற்கு ஏதுவாகுமெனக் கூறுகின்றார்.

(ச௯) விஷய சொரூபமான அறிவும் இந்திரியங்களை வாயிலாக உடையது. சில விடங்களிலில்லை, புருடனுடைய அறிவு விளங்குவதற்கு இடமாயிருத்தலால், அந்த அறிவானது, புத்தியினுடைய வியாபாரமாகுமென்பதாம்.

(உரை) இந்திரியங்களை வாயிலாகக் கொண்டு இந்தக் கடம் என்பது முதலியனவாய் வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களை நிச்சயிக்கும் ரூபமான அறிவும், இந்திரியங்களை வாயிலாகக் கொள்ளாது உள்ளிருக்கும் நினைவு கூர்மை என்னும் இவற்றினரீதியும் பாவப் பிரத்தியய ரூபமான அறிவும், ஆன்மாவிலடத்துத் தோன்றுதற்குப் புத்தி யிடமாய் யிருத்தலால் இவை அனைத்தும் புத்தியின் வியாபார மென்றறிந்து கொள்க. ஆகையால் நிச்சயம் நினைவு என்னும் இவற்றை அடையாளமாக ஆடைய புத்தியுண்டென்பது சித்திக்கின்றது. ஸ்ரீ மிருகேசநிர்தினம் "பாவப் பிரத்தியய ரூபமான புத்தியின் பிரகாசமானது புருடனுக்கு அறிவு தோற்று மிடமாகையால் அந்த அறிவு புத்தியின் வியாபாரமென்று சொல்லப்படும்." என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (ச௯)

(அ—கை) இந்தப் புத்தியினுடைய அறிவு மூன்று விதமாயிருக்குமென்று கூறுகின்றார்.

(ச௯) க்லுப்தி, மதி, ஸ்மிருதி என்று (புத்தியின் போதம் மூன்று வித மென்பதாம்)

(உ—ரை) க்லுப்தி யென்பது கற்பித்தல். அதாவது கூர்மை யென்பதாம். மதியாவது, மனனம் அல்லது ஞானம். அஃதாவது நிச்சயம் என்பதாம். (ச௯)

(அ—கை) இவ்வாறு இச்சை முதலிய காரிய பேதத்தால் அந்தக் காரணங்களின் பேதம் சித்திக்கின்ற தென்று முடித்தது காட்டுகின்றார்.

(ச௭) இச்சை, சம்ரம்பம், போதமென்னும் வியாபார வேறுபாட்டால் அந்தக் காரணம் மூன்று விதமாயிற்றென்பதாம்.

(உ—ரை) நினைப்பு முதலியவற்றிற்குத் தம்முட் பேதமிருப்பினும், அறிவிக்ருத்தன்மையென்ற ஒற்றுமை இருப்பது கொண்டு ஒரே பொருளாயிருத்தலால் அவற்றைப் புத்தியிலிருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இச்சை முதலிய வியாபாரங்களோ வெவ்வின, வேறு வேறான பொருளையுடையனவாயிருத்தலால் வேறு வேறான காரணங்களையுடையன வென்பது பொருள் (ச௭)

(அ—கை) இருநிலை முதலியன விடயமாயிருத்தல் பற்றிப் போகியமாயிருத்தலாலும், இந்திரியங்கள் அந்த விடயங்களை யறிதற்கு ஏதுவாயிருத்தலாலும், இந்தப் இருநிலை முதலியவைகளும் இந்திரியங்களும் போக சாதனமாயிருக்கட்டும், புத்தியோ வெவ்வின, இந்திரியம் பொருள் என்னும் இவற்றின் சம்பந்தத்தால் ஆன்மாவிலிடத்துண்டாகும் ஞான ரூபமாயிருத்தலால் போக சாதனமெனக் கொள்ளக்கூடாது. ஆன்மாவின் குணமென்றே கொள்ளல் வேண்டுமென்று கூறும் நைபாயிகர் கொள்கையை மறுக்கின்றார்.

(சஅ) குணங்களுடன் கூடியிருக்கும் தன்மை சய்ய விரும்புது கொண்டு புத்தியை அறியப்படும் பொருளாகவே கொள்ளல் வேண்டும். ரீயோ புத்தியை அறியப்படாத தென்று கொள்ளுதல், மிக நன்றாயிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(உரை) இதன் கருத்தாவது—அறிவு, அந்நியவசாயமென்றும் அந்நியவசாய மென்றும் இருவகைப்படும். அந்நியவசாய அறிவானது எப்பொழுதும் அறியும் ரூபமாகவே விளங்கிவிடும். அந்நியவசாய அறிவானது தோற்ற நரசங்களைத் தருமமாக உடையதாய் விளங்கி கொண்டிருப்பதால் ஆன்மாவிற்கு இயல்பாகும். அந்நியவசாய அறிவானது தோற்ற நரசங்களைத் தருமமாக உடையதாய் விளங்கி கொண்டிருப்பதால் ஆன்மாவிற்கு இயல்பாகாது. எதனாலெனில், நித்தியப்பொருளுக்கு அறித்தியத் தன்மையின் சேர்க்கை கிடையாதாலென்க. அந்நியவசாயத்தை ஆன்மாவின் இயல்பென்று கொள்ளின் ஆன்மாவிற்கு அறித்தியத்தன்மை வந்து விடும். இந்த அந்நியவசாயம் நித்தியமாக அதுபவிக்கப்படுகிற நிலை. ஆகையால் புருடனுடைய இயல்பிலை. இது என்னுடைய இயல்போ அதாவே புத்தியாகும். இந்தப் புத்தி பதார்த்தங்களை நிச்சயிக்கிறதாயும் தருமம் ஞானம் முதலிய என் குணங்களுடையதாயுமிருக்கும். ஆகவே விஷயங்களை நிச்சயித்தலாலும், பாவங்கள் பிரத்தியங்களுள்ளும் இவற்றின் ரூபமாயும் சத்துவமுதலிய முக்குணங்களுடன் கூடினதாயுமுள்ள சொரூபத்தால் போக்கியமாயிருத்தலாலும், புத்தியானது அறியப்படுவதாகவே இருக்கின்றது. ஆன்மகுணமாக இருக்கவில்லை.

இவ்வாறே தத்துவங்களுக்கிடிலும் “விஷய ரூபமாயும் சகம் முதலியவற்றின் ரூபமாயும் இருக்கும் புத்தி சுருக்கமாகப் போக்யமாகும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. புத்தி அறியப்படுவதாகும்; சத்துவம் முதலிய முக்குணங்களுடன் கூடியிருத்தலால்; பிரதிபி முதலியனபோலென்று பிரயோகமும் காணப்படுகின்றது. விஷயங்களை நிச்சயிக்கும் ஏதுவால் இந்திரியம்போல புத்திக்குக் காணத்தன்மையும் சித்தித்ததென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தர்மமுதலிய பாவங்களும் ஆன்ம குணங்களென்றே எங்கனால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்ற தென்பையாயின், அது பொருத்தது. தர்ம முதலிய குணங்கள் ஆன்மாவிற்குச் சமஸ்காரமாக ஆகிறதில்லை. சோதிஷ்டோம முதலிய கன்மங்களின் சமஸ்காரம் ஆன்மாவினிடத்துச் சம்பவிக்கிறதில்லை. எதனாலெனில், ஆன்மாவிகாரியாகாமையாலென்க. அன்றியும் உழுதல் முதலிய தொழில்களின் சமஸ்காரம் உழுதவனிடத்து நிகழ்கிறதில்லை. அத்தொழிலுக்கிடமான பூமியிற்குள் காண்கின்றோம். எந்த மீடத்தில் கன்மங்களின் சமஸ்காரங்கள் காணப்படுகின்றனவோ அந்த இடமே புத்தி யெனப்படும். இவ்வாறே ஞானமுதலிய வற்றின் சமஸ்காரத்திலும் கூறிக்கொள்க. இந்தச் சமஸ்காரம் பற்றியே சொப்பனம், நினைப்பு, கூர்மை என்று மிவற்றல் பொருளில்லையாயினும் தோற்றம் காணப்படுகின்றது. (சஅ)

(சக) (ஆகையால்) உள்ளிந்திரியம் வெளி இந்திரியமென்றும் இவை போகத்திற்கு நேரே காணமாக இருக்கின்றன. போக்கியமின்றிப் போகமில்லை யாகையால் போக்கியமானது போகத்திற்குச் சாதனம் என்பதாம்.

(உரை) உள்ளே இருக்கும் காணங்களும் வெளியிலிருக்கும் காணங்களும் சகமுதலியவற்றின் ரூபமான போகத்திற்கு நேரே காணமாக இருக்கின்றன. இவ்வாறே ஸ்ரீ சுவாயம்புவத்திலும் “புருஷனுடைய சகதுக்க ரூபமான அறிவேபோகம்” எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் போகமானது மாலை சந்தனம் முதலிய போக்கியப் பொருள்களின், உண்டாகாதாகையால் அவற்றின் அறிவை முன்னிட்ட சகமுதலியவற்றின் நிச்சயத்திற்கும் போக்கியம் காணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. (சக)

(அ—க) இதனையே நிரூபித்ததில் வைத்துக் காட்டுகின்றார்.

(நா—நா) அரசனாவன் வெற்றியின் பொருட்டுச் சேனைகளை எவ்வாறு எவ்வென்றோ, அவ்வாறே சிவனாவன் அறிவு முதலியவற்றின் பொருட்டுக் குணத்தவை முதலிய

வற்றை ஏவுகின்றான். வெற்றியானது சேனையிடத்திலிருப்பினும் கருத்தாவாயிருக்கும் தன்மை அரசனுக்கு எவ்வாறு ஏற்படுகின்றதோ, அவ்வாறே அறிவு முதலியன புத்தி முதலியவற்றிலிருப்பினும் கருத்தாவாயிருக்கும் தன்மை ஆன்மாவுக்குச் சித்தி கின்றது. சேனைகளின் வெற்றி அந்தச் சேனைகளுக்கு ஆவதவாறு போல் மகத்தவ முதலியவற்றால் உண்டான அறிவுமுதலியன அந்தத் தத்துவங்களுக்கு ஆற்றில்லை. சேனைகள்போல இந்தத் தத்துவங்கள் சாதனங்களாக நிச்சயிக்கப்பட்டனவென்பதாம்.

(உரை) காணங்கள் அசேதனங்களாகையால் அவற்றின் வியாபாரம் அவற்றின் பொருட்டாக இல்லை. சேதனை ஆன்மாவின் பொருட்டாகவே என்பது கருத்து. (இர-இஉ)

(இஉ) ஆகையால் அறிவு முதலிய வியாபார்களுக்குத் குணத்தவ முதலியன சாதனங்களாகுமென்பதாம். (இஉ)

(அ-கை) இனி, போக்கியத்தைப் பிரித்துக் கூறுகின்றார்.

(இஉ) மோகம், துக்கம், சுகமென்னும் இவற்றின் சொருமாயும், ரூபமென்னும் பெயருடைய தாயுமுள்ள தரும் முதலிய பாவ வருக்கமும் அவற்றிலிருந்தும் உண்டான சித்தி முதலிய பிரத்யயவருக்கமுமான இந்த இரண்டு விதமாயுள்ள புத்தி போதமும் புருஷனுக்கு நேரே போக்கியமாய் இருக்கின்றது. மாயை முதலியன அதற்காக ஏற்பட்டுள்ளன என்பதாம்.

(உரை) வெளிப்பட்ட குணத்துடன் மோக முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாய் பாவப் பிரத்யயங்களிருக்கின்றனவாய் மோக முதலியவற்றின் ரூபமாயும் ரூபமென்னும் பெயருடைய தாயுமுள்ள தரும் முதலிய பாவ வருக்கமும், அவற்றிலிருந்து உண்டான சித்தி முதலிய பிரத்யயவருக்கமும் என்னும் இந்த இரண்டு விதமான புத்தியிலுள்ள போதமும் புருஷனுக்கு நேரே போக்கியமாக இருக்கின்றன. மாயை முதலியனவும்புலன முதலிய பொருள்களும் அந்தப் போக்கியத்துக்காக ஏற்பட்டுப் போகத்திற் கிடமாயிருத்தலால் பரம்பரையாகப் போக்கியமாய் இருக்கின்றன. (இஉ)

(அ-கை) ரூபமென்னும் பெயருடையது என்றால் என்னை பென்பதை பற்றி கூறுகின்றார்.

(இஉ) தமோ குணம் பற்றிய அதர்மம் முதலிய மூன்றும், இராசதகுணம் பற்றிய இராகம் ஒன்றும், சாத்துவிக குணம் பற்றிய தரும் முதலிய நான்கு மாநிய இந்த எட்டு விதமான ரூபமும்புத்தியில் குணமாக இருக்கின்றன, இந்த ரூப முதலியன முதற் காரணமான கன்மத்தினின்றும் உண்டாயின வென்பதாம்.

(உரை) அதர்மம், அஞ்ஞானம், அனைவரிய மென்னும் மூன்று ரூபங்களும் தமோ குணம் பற்றி நிகழ்வன. அவைவாகியும் இராசத குணம்பற்றி நிகழ்வது. தரும், ஞானம், வைராக் கியம், ஐஸ்வரிய மென்னும் நான்கும் சத்துவ குணம்பற்றி நிகழ்வன. இந்த எட்டும் புத்தியினிடத்துக் குணமாக இருக்கின்றன. முதற் காரணமான கன்மத்தினின்றும் உண்டாயின, தத்துவம், புலனம், சரீர மென்னும் இவை யோவெனில், துணைக்காரணமான கன்மத்துடன் முதற் காரணமான மாயையில் நின்றுமேனாயும், பரம்பரையாயும் உண்டாயின. இவ்வாறு சவாயம்புலம் முதலிய ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (இஉ)

(இஉ) (இவை) முத்தியில் முற்றும் அற்றுப்போவன வாதவாறும், எங்கும் வியாபகமாய் வெளிப்பட்டுத் தோன்று வன்வாதலாலும், ஆடை முதலியவற்றின் ஞானம் வியாபகமாயில்லாததாலும், அதர்மம் முதலியன ஆன்மாவின் குணங்களாக ஆவன வல்லவென்பதாம்.

(உரை) யாதொரு காரணத்தால் முத்தியில் தர்மம் முதலியவற்றிற்கு முற்றும் நாசத்தை அன்னியங்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனரோ, யாதொரு காரணத்தால் நித்தியமாயும் வியாபகமாயுமிருக்கும் ஞானக்கிரியா ரூபமான ஆன்ம சபா வத்திற்கு முத்தியில் எவ்விதத்தும் வியாபகத் தன்மையுடன் வெளிப்பட்டு விளங்குதல் கேட்கப் படுகின்றதோ, யாதொரு காரணத்தால் நிச்சய ரூபமான ஆடை முதலியவற்றின் ஞானம்

கட்டு வியாபகமில்லாதிருக்கும் தன்மை காணப்படுகின்றதே, அந்தக் காரணங்களால் அதித்தியமாயும் வியாபகமில்லாத தாய்மிருக்கும் அதர்மம் முதலியன, தித்தியமாயும் வியாபகமாய்மிருக்கும் ஆன்மாவின் குணங்களாக ஆவனவல்ல. ஆன்மாவிற்கு அதித்தியங்களின் சேர்க்கை உண்டாயின் பரிணமிக்கும் தன்மை முதலிய தோஷங்கள் நேரு மாதலாலென்க.

இந்த அதர்மம் முதலியன சாமுசித்திகம், வைநயிகம், பிராகிருதமென்னும் பேதத்தால் மூன்று விதமாய் ஆன்மாவின் அம் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—“இந்தப் பாவங்கள் ஆன்மாவின் வினிடத்து சாமுசித்திகம் வைநயிகம் பிராகிருதமென மூன்று விதமாயிருக்கும். விசேடமான தரும் சமஸ்காரத்தால் பிரகாரி கப்பட்ட சித்தத்தை யுடைபாருக்குத் தேகம் நீங்கிய பின்னரும் முன் போலவே பிரகாரிக்கும் குணம் சாமுசித்திகமெனப்படும். உலகத்தார் புத்தியாலும் குருமுகத்தாலும் சாத்திரத்தாலும் பிரகாரிக்குஞ் குணம் வைநயிகமெனப்படும். இது மனம் வாக்குக் காயங்களால் உண்டாவது. சொப்பனம் முதலிய வற்றைப் போல் தேகமிருக்கும் பொழுது மாத்திரம் தோன்றிக் கொண்டு பின்னர்த் தோன்றாமலிருக்கும் குணம் பிராகிருத மெனப்படு மென்பதாம். (௫௪)

(அ—கை) இவ்வாறே மூன்றுவிதமான அதர்மம் முதலிய வற்றிலிருந்தும் உண்டாகும் பல பேதங்களைக் கூறுகின்றார்.

(௫௪.௫௮.௫௯) பிராகிருத ரூபத்திற்கும், வைநயிகரூபத்திற்கும், கீழேபோதல், பந்தம், தடை, சம்சாரம் கவர்க்கம், முத்திராகிருதிபாவம், தடையின்மை பென்னும் பலன்களும், சமூகித்திரூபத்திற்கு சம்சாரம், தனது தானத்தினின்றும் நீங்குதல், விக்ஷிணம், போகத்தைக் கடத்தலின்மை, தனது தானத்திற்குக் கீழுள்ளவர்களை யறித்தல், அந்தத் விஷயங்களில் நின்றல் ஞானமிருத்தல், போகத்திலாசையின்மை, தன்னால் நின்றல் பட்ட விஷயங்களில் விக்ஷிணமின்மை யென்னும் பலன்களும் உண்டாகுமென்பதாம்.

(உரை) வைநயிகமாயும் பிராகிருதமாயுமுள்ள அதர்மம் முதலியவற்றினின்றும் கீழே செல்லுதல் முதலிய பலன்கள் உண்டாகின்றன. சாமுசித்திகத்தினின்றும் சமுசாரமுதலிய பலன்கள் உண்டாகின்றன. கீழே செல்லுதலாவது நாகத்தை யடைதல். பந்தமாவது ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் ஆன்ம பாவனை செய்தல். சம்சாரமாவது பல பிறவிகளை யடைதல். முத்திராவது ஏனைய மதத்தினருடைய முத்தியடைதல். பரமுத்தியை தீக்கைக்குப் பலனாக மோகக் காரிகையில் கூறப்போகின்றமையால் இவ்விடத்து முத்தியென்பதற்கு மேலே கூறிய வாறு கொள்க. பிராகிருதிபாவமாவது பிராகிருதியில் ஒடுக்குதல். போகத்தைக் கடத்தலின்மையாவது போகத்திலிச்சையுடமை, மற்றவை வெளிப்படடை. (௫௪.௫௮. ௫௯)

(அ—கை) இவ்வாறு பாவங்களைக் கூறிவிட்டு இனிப் பிரத்தியயங்களைக் கூறுகின்றார்.

(௬௦) இராசதமான அவைவாக்கியத்துடன் கூடின சாந்து விகமான தரும் முதலிய நான்கினின்றும் குணம் முதலியவையும் பிராகிருதியும் புருஷனுமென்னும் இவற்றின் விஷயமான ஞான ரூபமாய்விதி யுண்டாகின்றதென்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் புத்தியில் ‘வாசன ரூபமாக இருப்பனவாய் தரும் முதலிய எட்டுப் பாவங்கள் கூறப்படுகின்றன. “யாதொரு காரணத்தால் லிங்கங்களாயிருந்து கொண்டு புத்தியைச் சாதித்துத் தருகின்றனவோ, அந்தக் காரணத்தால் பாவங்களெனக் கூறப்பட்டன” என்று பிறருங் கூறுகின்றனர். அந்தப் பாவங்களே மேலான அவத்தை யடைந்து ஞான ரூபமாகப் போகியாவத்தையு மடைந்து சமசாரிகளுக்கு அறிவை யுண்டு பன்னுவதால் பிரத்தியயங்களென்று கூறப்படுகின்றன. இவ்வாறே “யாதொரு காரணத்தால் புருஷனுக்கு அறிவையுண்டு பன்னுகின்றனவோ அந்தக் காரணத்தால் பிரத்தியயங்களென்று கூறப்பட்டன” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இராசத சம்பந்தமான அவைவாக்கியத்துடன் சிறிது சேர்த்து சாந்துவிக

மான தரும் முதலிய பாவங்கள் நான்கினின்றும் சித்தியானதுண்டாகின்றது. அது, குணம், பிரகிருதி, புருடனென்னும் இவற்றின் விஷயமான ஞானத்தின் மேலான அவத்தையெனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறே “புருடன் பிரகிருதியென்னுமிவற்றை விஷயமாக உடைய யாதொரு அறிவுண்டோ அதுவே இவ்விடத்துக் சித்தியாகும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. குணம், பிரகிருதியென்னும் இவை விஷயமான புத்தியினுடைய அறிவில் அவற்றை யறிவிப்பவனான புருடன் தனியாகவேயிருந்து கொண்டு தானாகவே பிரகாசிக்கிறது. இவ்வாறே “அப்போழுது அறிபவனுக்குத் தனது சொருபத்திலிருப்பு” என்று பிறகு கூறுகின்றனர். இவ்வாறன்றி ஆன்மாவைப் புத்தி அறிவிப்பதில்லை. எதனாலெனில், போக்கியத்தன்மை முதலிய குற்றங்கள் நேரிடுமாயினால், “புத்திக்கு விஷயமாக புருடனாகும் விஷயத்தில் புருடனுக்குப் பரிணாமத்தன்மையும் போக்கியத்தன்மையும் வந்துவிடும்” என்று மோக்ஷகாரிகையிலும் கூறப்போகின்றார். (௯௦)

(௯௧) தரும் முதலிய ரூபத்துடன் கூடிய அதர்ம முதலிய முற்றினின்றும் துஷ்டி உண்டாகின்றது. சித்தியினால் ஆன்மாவிற்கு ஞானம் உண்டானபொழுது கிருதார்த்தஞ்சயிட்டு உணர்ந்த ஞானத்தான் துஷ்டியெனப்படுமென்பதாம்.

(உரை) சிறிது சத்துவசம்பந்தமான தரும் முதலியவற்றின் சேர்த்த தமதின் சம்பந்தமான அதர்ம முதலிய முற்றினின்றும் துஷ்டி உண்டாகின்றது. முன்னர்க் கூறப்பட்டவாறு சூததன்மத்திரை முதலியவற்றை அறிதல் ரூபமான சித்தியினால் அத்தத் மதத்திற் கூறப்பட்ட சொருபத்தின்படி ஆன்மாவிற்கு அறிவு உண்டாகும்பொழுது குறைந்த வைராக்ஷியத்தினால் கிருதார்த்தஞ்சயிற்றும்கிருதார்த்தஞ்சயிட்டுதாகத் தோன்றும் புத்தி துஷ்டியெனப்படும். இவ்வாறே “அகிருதார்த்தனிடத்தில் கிருதார்த்தஞ்சயிட்டு உணர்ந்தும் யாதொரு புத்தியுண்டோ அதுவே துஷ்டியெனப்படும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (௯௧)

(௯௨) சுகம் முதலியவற்றில் இந்திரியங்களின்மையானதுண்டான யாதொரு சத்தியின்மையுண்டோ அது சிறிது அராகத்தடன் கூடின அதர்மம் முதலிய முற்றினின்றும் உண்டாகின்றது என்பதாம்.

(உரை) சுகம் என்னும் சொல்லால் இவ்விடத்தில் உபத்தேத்தியத்தின் தொழிலான ஆகந்தம் கூறப்படுகிறது. அத்த ஆகந்த முதலியவற்றில் இந்திரியங்களில்லாமையாலாவது, அல்லது இந்திரியங்களுக்குத்தற்குரிய சரீரத்தின் உறுப்பு இல்லாமையினாலாவது உண்டான அலித்தன்மை சேவிட்டுத்தன்மை ரூபமான யாதொரு சாமர்த்தியின்மையுண்டோ அதுவே சத்தியின்மையெனப்படும். இது இராசசத்துடன் சிறிது சேர்த்த தாமசவருக்கத்தினின்றும் உண்டாகிறது. இவ்வாறே “அசத்திபென்பது விடயப்பிரவர்த்தியில்லாமையால் தாமசமாகவும் துக்கமாகவும் இராசசமாகவும் சொல்லப்படும். காரணத்தின் குணம் காரியத்திற் குன்றுமாதலால், இராசசின் குணமாயினதும் அசத்தியில் தோன்றுவதால் இராசசமென்றும் சொல்லல் வேண்டும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (௯௨)

(௯௩) அராகமில்லாததாயும் சிறிது தரும் முதலியவற்றின் கூடினதாயுமுள்ள அத்தத் தாமசவருக்கத்தினின்றும் உள்ளதை உள்ளவாறு அறியாமையென்னும் விபரீயம் உண்டாகின்றதென்பதாம்.

(உரை) இராச சம்பந்தமில்லாததாயும் சிறிது சாத்தவிகத்தடன் கூடினதாயுமுள்ள அத்தத் தாமசவருக்கத்தினின்றும் உள்ளதை உள்ளவாறு அறியாமையென ரூபமான விபரீயமுண்டாகின்றது. அது தமசு, மோகம், மகாமோகம், தாமிசம், அத்த தாமிசமென்னும் இவற்றின் ரூபமாக இருந்து கொண்டு தோன்றுகின்றது. இவ்வாறே “சிறிது பொதுத்தன்மையைக் கொண்டு ஒரு பொருளினிடத்தில் பிற்தொரு பொருளினிடமானது விபரீயம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (௯௩)

களக்

அஷ்டப்பிரகாரணம்.

(அ—கை) இவ்வாறு மிகச்சுருக்கமாகக் கூறப்பட்ட பாவப்பிரத்தியயரூபமான புத்தியினரிலை முடித்துக் காட்டுகின்றார்.

(கூ-வ) இந்தப் புத்தியின் தருமம் சிறிது கூறப்பட்ட தென்பதாம்.

(உரை) இந்தப் பாவங்கள், பிரத்தியயங்களுன்னுமியற்றின் விரிவு மதங்க முதலியவற்றில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மிருகேந்திர விருத்தி தீயிகையில் எம்மாலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலின் விரிவை அவ்விடங்களிலிருந்துகொள்க. விரிவு மென்றெண்ணி இவ்விடத்துக் கூறவில்லை. (கூ-வ)

(கூ-இ) (இது) சேதனனால் அதுபவிக்கப்படுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) போகியமாயிருக்கின்றமையாலென்பது மூலத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். (கூ-இ)

(அ—கை) புத்தியின் தருமத்திற்குப் போகியத் தன்மையைச் சாதிக்கின்றார்.

(கூ) யாதொரு காரணத்தால் தோன்றியனுபவிக்கப்படுகின்றதோ அந்தக் காரணத்தால் இந்தப் புத்தியின் தருமத்திற்குப் போகியத் தன்மை சித்தித்தது என்பதாம்.

(உரை) இந்தப்புத்தியினுடைய ஞானமானது தோன்றியதில் பற்றிப் போகியத்தன்மையை உடையதாய் இருக்கின்றது. இந்தப்புத்திக்குப் போகத்தையனுபவிக்கும் கருத்தாவியிருக்குத்தன்மை கிடையாது. அந்தக் கருத்தாக் தன்மையோ வெனின், நிலைபெறுமையதாய் அறிவிற்கும் ரூபமவிரும்புகொண்டு தன்னுடைய அறிவால் அறியக்கூடியதாயிருக்கும். (கூ)

போககாரிகை.

களை

(கூ) (ஆகவே) அந்த அதுபவமே போகம். அது கருத்தா உண்டென்பதைச் சாதித்துக் கொடுக்கின்றது. யாதொரு காரணத்தால் போகக்கிரியையின் சித்தியானது அதுபவிக்கிறவனின் நிகழாதோ, அந்தக் காரணத்தால், வேண்டப்படுக் கருத்தா ஒருவனுண்டென்று சாதித்துக் கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் புத்திக்குச் சைதன்யத்தன்மை கூறும் பெளத்தர்களால் போக்தாவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இந்தப்புத்தி சம்பந்தமான ஞானமானது நிலைபெறில்லாமையானும், கடம் முதலியனபோல் அசேதனமாயிருப்பதாலும், வேறு காலத்தில் நிகழப்போகும்பலான அதுபவித்தல் கூடாமை யானும், மேலே கூறியவாறே போகியமாயிருத்தலாலும், அந்தத் விஷயங்களிலுள்ள சுக முதலியவற்றின் அதுபவரூபமான போகமே போக்தாவைச் சாதித்துத் தருகின்றது. யாதொரு காரணத்தால் போகக்கிரியையின் சித்தியானது சேஷ்டுகிற போக்தாவன்னியில் உண்டாகாதோ, அந்தக் காரணத்தால் போகமும் கிரியையாதலால் அதற்குக் கருத்தாவாக ஆன்மா சித்திக்கின்றது. (கூ)

(அ—கை) இவ்விடத்து வேறுமதத்தைக் கூறுகின்றார்.

(கூ-இ) காணப்பட்ட வியாப்தியின்றி அதுமானுட்பிரமணமன்றென்பதாம்.

(உரை) புகையினால் அதுமானஞ் செய்யப்பட்ட அக்கினி யானது அதுமானஞ்செய்கிறவனால் முன்னரே பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்யப்படுகிறது. அதனால் அதுமானத்திற்கு ஏனைய பிரமணங்களுடன் ஒற்றுமையைக் காண்கின்றோம். அதுபற்றியே அந்த அதுமானத்திற்குப் பிரமணமாயுண்டு, சுழற்றப்படும் சக்கரத்தின் றொசில் புகையிருந்தும் அக்கினி காணப்படவில்லை. ஆகையால் இவ்விடத்தும் அதுபவரூபமான ஞானமத்திரக் காணப்பட்டு அறிபவனுக்கும் அறிவிற்கும் சொரூபபேத மறியப் படாமையால் போகம் நிகழ்வது கொண்டு போக்தா உண்டென்று கூறுகிறது.

சாதிக்கில் பிறட்சி நேரிடுமெயெனும் சங்கை நிகழுமாதலின் இந்த அனுமானத்திற்குப் பிராமான்யம் திடையாது. ஆகையால் ஞானத்தைத் தவிர போக்தாவான ஆன்மா ஒன்று சித்திக்காதென்று பெளத்தர் கூறுகின்றனர். அவ்வாறே "அறிவுரூபமான இந்த ஞானையே சுகந்துக்கம் முதலிய அனேக ரூபமான பரிணாமத்தையுடையதாகப் பார்க்கின்றோம். அந்த ஞானத்திற்கு விரும்பப்படி பெயர்களிடிக் கொள்ளட்டும்" என்று பெளத்தர் கூறுகின்றனர். (கருஇ)

(அ—க) பெளத்தர் கூறு பொருத்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(க—க) யாதொரு பிரத்தியக்ஷத்தோடு ஒற்றுமையிருப்பதுபற்றி அந்த அனுமானத்திற்குப் பிரமாணத்தன்மை யிருக்கின்றதோ, அதுபோல் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்க்கப்பட்டதற்கு எதனுடன் ஒற்றுமை வேண்டுமென்பதாம்.

(உ—க) இதன் கருத்தாவது—விஷயங்களின் அறிவு ரூபமான அனுபவம் போகம். அந்தப் போகத்திற்குச் சமுத்தி முதலியவற்றில் வெளியிலுள்ள விஷயங்களின் சம்பந்தமில்லையாயினும், உள்ளிருக்கும் தேகத்தின் பரிசுமத்திரம் விடயமாக இருத்தலால் போகரூபமான அந்த அறிவு நிலைபுறுடையதாகவே இருக்கிறது. ஆதலால் தன்னுடைய அந்த அறிவுப் பிரத்தியக்ஷத்தால் சித்தமாயும் அறியும் ரூபத்துடன் கூடினதாயும் ஆன்மா உள்ளதென்பது கூறப்பட்டது. பெளத்தர் சூணிகமான ஞானத்திற்குப் பிற்பொருள்களினிடத்தில் கிரியை நிகழுமேயன்றித் தன்னிடத்துக் கிரியை நிகழாததலால் நிலைபெற்றிருக்கும் தன்மையை ஞானத்தால் தன்னிடத்தில் கற்பித்தல் பொருத்தமன்று; அன்றியும் நிலைத்திருக்கும் பொருளுக்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவும் ஒரேகாலத்திலும் கிரியை நிகழவுமாட்டாது; ஆகையால் எது சத்தோ அது சூணிகம் என்று கூறுகின்றனர். அவருடைய அந்தக் கூற்றும் நன்றன்று. எதனாலெனில், ஒளியை யுடைய இரத்தினமுதலியன நிலைத்திருந்து முறைபாகக் கடம் முதலிய பொருள்களை விளக்கிக்கொண்டும், ஒரே காலத்தில்

ஒரே விட்டிலுள்ள பொருள்களை விளக்கிக்கொண்டு மிருப்பதாக அனுபவத்துடன் காண்கின்றமையாலென்க. இதுவன்றி சூணிகமானது தோன்றும்பொழுதே நிக்ருமாகையால் அதற்கு அனேக சூணைத்தில் நிகழக்கூடிய கிரியையின் நிகழ்ச்சி சம்பவிக்காது. இந்த விஷயம் மதங்கவிரும்பியில் ஆசிரியர்களால் கிரியாய்ச் சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (க—க)

(அ—க) ஆகவே ஆன்மா தனது ஞானத்தால் சித்தமாயினும் அனுமானத்தாலறியக் கூடுதன்மையை ஒப்புக்கொண்டு கூறுகின்றார்.

(க—க) பிரத்தியக்ஷத்திற்குப் பிராமான்யம் இருக்கிறபடியால் இவ்விடத்தில் பிரமாணத்துடன் ஒற்றுமையுடையது என்பதாம்.

(உ—க) இவ்விடத்தில் பிரமாணத்திற்கு வேறு பிரமாணங்களுடன் ஒற்றுமை வேண்டுமென்பது திடையாது. எதனாலெனின், பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்திற்கு வேறு பிரமாணங்களுடன் ஒற்றுமை யில்லையாயினும் அறிவப்படாத விஷயங்களின் ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் வழியால் பிராமான்யமிருத்தலாலென்க. இவ்வாறே "அறிவப்படாத பொருளை யறிவிப்பது பிரமாணம்," என்று பிறருங் கூறுகின்றனர். (க—க)

(அ—க) சக்கரத்தின் கிரியில் புகை காணப்பட்டும் நெருப்பில்லாமையாகிய பிறட்சி காணப்படுகின்றதே என்பதைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(க—க) உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறைபாடும் பிறட்சி நீக்கிவிடுகின்ற தென்பதாம்.

(உ—க) எந்தப் புகை முதலியவற்றிற்கு எவற்றுடன் விட்டுப் பிரியாத சம்பந்தமானது உடன்பாடு எதிர்மறைகளால் நீக்கப்பட்டதோ, அவற்றிற்கு அவற்றினிடத்துப் பிறட்சி காணப்படுகிறதில்லை. எதுபோலுமெனின், நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்ட புகை முதலியவற்றிற்கு அக்கனி முதலியவற்றி

விடத்தில் பிறந்தி காணப்படாதது போலுமென்க, சக்கரத்தின் கிரிஸ் உண்டானதோ வெனின், சொருப ஆராய்ச்சியின்மையப் புகை யென்னும் மயக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதென்க. ஆகவே எவ்விடத்தும் கிரியையானது கருத்தாவை முன்னிட்ட தாகக் காண்டலால் இவ்விடத்தும் போகக்கிரியையினால் போத் தாவை யனுமானஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும். (௩௭)

(அ-கை) உங்களாலும் தனது தேகத்தில் புத்தி பூர்வமாக உண்டான காரியமுதலியவற்றால், அன்னியருடைய சீர்த் தில் புத்தியுண்டென்பது வெறு பிரமாணங்களுடன் ஒற்றணுமின்றி புது அதுமானத்தால் ஊகிக்கப்படுகிறதென்று கூறுகின்றார்.

(௩௭இ) சீர்தம்மத்திற்குப் பிராமான்யமிருக்கும் பொழுது அதுகொண்டு அன்னியருடைய சீர்த்திலும் புத்தியுண்டென்பது நிச்சயிக்கப் படுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) சேட்டை முதலியவற்றின் ரூபமான சீர்தம்மம் புத்தியை நிச்சயிப்பதற்கு ஏதுவாயிருப்பது கொண்டு பிறருடைய சீர்த்திலும் சேட்டை முதலியவற்றிற்குக் கரணமான புத்தி யுண்டென்பது சாதிக்கப்படுகின்றதென்பது பொருள். அவ்வாறே “தனது சீர்த்தில் புத்திபூர்வமான கிரியையைப்பார்த்து அன்னியருடைய சீர்த்திலும் அதே ஞானத்தால் புத்தியானது அழியப்படுகின்றது” என்று பிறருக் கூறுகின்றனர். (௩௭இ)

(அ-கை) ஆகவே, எவ்வாறு ரூபம் முதலியவற்றின் காட்சி வேறு வழியாக யேற்படாதது கொண்டு கண் முதலிய இந்திரியங்கள் சித்திக்கின்றனவோ, அவ்வாறே இவ்விடத்தும் போக்தாவன்னியில் போகம் ஏற்படாதது கொண்டு போத் தா சித்திக்கிறதென்னும் கருத்துடன் கூறுகின்றார்.

(௩௮வு) பொதுவாகக் காணப்பட்ட இந்தக் காணத்தால் அதுமானத்திற்கும் பிராமான்யம் சித்தித்ததென்பதாம்.

(உரை) சாருவாகன், போக்தா ஒருவனிருக்கட்டும்; ஆனால் அவன் காணப்படும் பிறுதிமி முதலிய நான்கு பூதங்களிடைய கிகாரங்களின் கூட்ட ரூபமாயிருக்கும் சீர்தான்; மதுவைத் தோற்றுவிக்கும் பாளை முதலியவற்றின் கிகாரமாயி மதுவால் மதசத்தி தோன்றுமாறுபோல் அந்தச்சீர்த்தின் பரிணாம கிசேடத்தினாலேயே அறிவின் தோற்றம் ஏற்படுகின்றது. பிராணன் முதலிய வாயுக்களின் பலத்தால் போகமுதலிய கிரியைகள் காணப்படுதலாலும் சீர்த்தின் வேறுகப்போக்தா உண்டென்று சொல்லுதல்கூடாது. எதனாலெனின், பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத் தால் அந்த போக்தாவை அறியமுடியாதாகையாலென்க. “காணப்பட்டது சம்பவிக்கும்பொழுது காணப்படாததைக் கற் பிப்பது நியாயமில்லை” யென்று பிறருக்கூறுகின்றனர். (௩௮வு)

(அ-கை) அந்தச்சாருவாக மதமும் ஒதுக்கப்பட்ட தென்று கூறுகின்றார்.

(௩௯இ) இதே காணத்தினாலேயே புத்தி போதத்தை யனுபவிக்கின்றவன் சேதனனென்பது பிரமாணத்தால் நிச்சயம் செய்யப்பட்டது. பிறுதிமி முதலியவற்றின் கூட்டம் போக்தா வாயிருக்கட்டும் என்று சொல்லுவது பொருத்ததென்பதாம்.

(உரை) இதன் கருத்தாவது, யாதொரு காணத்தால் சீர்த்தினுள்ளே ரூபமுதலிய கோய்களின் ரூபமான பரிசுத்தா லும் வெளியில் பிறுதுவாயும் கடினமாயுமுள்ள பரிசுத்தாலும் சீர்த்தில் போக்தியத்தன்மை காணப்படுகின்றபடியால் கடமுதலிய பண்போல் சீர்த்திற்குச் சேதனத்தன்மை பொருத்தாதோ, அத் தக் காணத்தால் இந்தச்சீர்த்தை அனுபவிக்கின்றமையால் ஆன்மா சித்தித்ததென்பது கொண்டு இந்தச்சீர்த்திற்கு ஒரு பிரமாணத்தாலும், சேதனத்தன்மை சொல்லமுடியாதென்க. (௩௯இ)

(௪௦) சீர்த்திற்குச் சைதன்யத்தன்மை எத்தக்காணத் தால் உன்னால் நிச்சயிக்கப்பட்டதென்பதாம். (௪௦)

(அ—கை) சுக்கிலம், இரத்தமென்னும் இவற்றின் ரூபமான சரீரத்தைப்பெண்ணும் பூதங்களிருக்கும் பொழுது தான் சைதன்யம் தோன்றுகிறது. அவை இல்லாத பொழுது தோன்றுகிறதில்லை. ஆதலின் சைதன்யம் சரீரரூபமாகவே இருக்கின்றதென்று சொல்லுவாரா கோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(எ0-வ) பூதங்களிருக்கும் பிறட்டி காணப்படுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) பிணசரீரத்திலும் கருப்பமுதலியவற்றிலும் தேச ரூபமான பூதங்களிருப்பினும் சைதன்யத் தோன்றாமையால் தேசரூபமாயிருப்பது சைதன்யமென்று கூறுதல் பொருத்தாது. (எ0வ)

(அ—கை) ஆகையால் சரீரத்தை ஆன்மாவாகக் கூறும் கூற்றுப்போமானதிற்குப் பொருத்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(எ0இ) ஆகையால் சரீரத்தை யான்மாவாகக்கூறும் கூற்றாகத்தின் காரதலுக்கு ஒக்குமென்பதாம். (எ0இ)

(அ—கை.) போக்கியமாதலின் இந்தச் சரீரத்திற்கு அசேதனத்தன்மை உண்டென்று கூறுகின்றார்.

(எகஇ) சர்க்கரை முதலியன விவனுடைய சாயையினால் போக்கியமாயிருத்தல்பற்றி அவற்றில் சைதன்யத்தன்மை தோன்றாதவாறுபோல் சரீரரூபமான பூதக்கூட்டமும் விவனுடைய சாயையினால் போக்கியமாயிருப்பதுபற்றிச் சருக்கரை முதலியவற்றுடன் ஒக்குமென்பதாம்.

(உரை) சாயை என்பது அறுபவரூபமான ஞானம். சருக்கரை முதலியன விவனுள் ஆன்மாவிலுடைய அறுபவ ரூபமான ஞானத்தினால் போக்கியமாக அறியப்படுகின்றமையுடன் மீடய மாயிருத்தலால் எக்காலத்தும் அவை சேதனத்தன்மையுடையனவாய்க் காணப்படாதவாறுபோல் சரீரரூபமான பூதக்கூட்டமும் முன்னர்க்குறியவாறு அறியப்படுகின்றமையுடன் போக்கிய ரூபமாக விஷயமாயிருத்தலால் அசேதனமென்பதுபற்றி அந்தஸி

ரத்திற்குப் போக்திருத்தன்மைப் பொருத்துகிறதில்லை. அன்றியும் சரீரத்தைச் சேதனனாகக்கூறின் அந்தச் சரீரம் அடிக்கடி பரிணாமத்தையடைந்து நாசத்தையடைவதால் பாலியல்லையில் அனுபவிக்கப்பட்டதை விருத்தலையில் நினைத்துப்பார்த்தால் ஓர்பகத்திற்குவராமலிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு மிரிவாக இரத்தப்பட்டசம் மிருகேந்திரவிரகத்தி தீபிகையில் எம்மால் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (எகஇ)

(அ—கை.) சரீரத்தினும் வேறான இந்திரியங்களே போக்தாவாயிருக்கட்டும். அவற்றின் வேறான பொருள்களுக்குப் போக்திருத்தன்மையில்கூறியும் இத் தீரியங்களுக்குச் சைதன்யத்தன்மை உண்டென்றும் கூறுவோர் கூற்றுப் பொருத்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(எ2-இ) போக்கியத் தன்மை காணத் தன்மையென்னும் இவற்றால் இந்திரியங்களுக்குச் சைதன்யம் தன்மை சித்தித்தது. ஆகையால் ஞானசபாவான புருடன்ருள் போக்தாவாவென்பதாம்.

(உரை.) முன்னர்க்குறியவாறு இந்திரியங்களும் போக்திற்காக ஏற்பட்டமைபற்றிப் போக்கியமாயிருத்தலாலும் ஆபுதம் முதலியனபோல் கரணத்தன்மையுடன் கூடியிருத்தலாலும், இதற்குச் சேதனமின்மை மறுக்கமுடியாததாகும். ஆகையால் இந்திரியங்களுக்குக் கருத்தாவாயிருக்குத்தன்மை கிடையாது. ஞானசபாவான ஆன்மாவிற்கே கருத்தாவாயிருக்குத் தன்மையுண்டு. ஏனையகாரங்களின் பிரவிருத்தியிலும் பிரிநுத்தியிலும் ஆன்மாவேயேதவாக இருக்கின்றமையால் அவனுக்கே கருத்தாவாயிருக்குத்தன்மை பொருத்துகின்றது. இவ்வாறே “காரக்களைத் தொழிற்படும்படி செய்வதிலும் தொழிற்படா நிருக்கச் செய்வதிலும் எவன் சமர்த்தனாயிருக்கின்றானோ அவனே கருத்திருக்கான். அவன் பிரவிருத்தியில்லாதவனாகவாவது பிரவிருத்தியுடையவனாகவாவது இருக்கலாம்” என்று பிறருக்கூறுகின்றனர். (எ2-இ)

(எக) போக்யத்தினுடைய சாயையினால் சம்பந்தஞ்செய்யப்பட்ட அறிவின் தோற்றமே போக்யதிற்கு போகமாயும் என்பதாம்.

(உள) போக்யமென்பது சுகம்முதலியவற்றின் ரூபமான புத்தியாகும். சாயையென்பது இவ்விடத்தில் புத்தியின் சொரூபம். இந்த புத்தி சொரூபத்துடன் சம்பந்தித்த அறிவின்தோற்றமே போக்யதிற்குப் போகமாயும். இவ்வாறே சுவாயம்புவத்திலும் “இந்தப்புமானுடைய சுகதுக்கங்களைக் குறிக்கக்கூடிய ஞானமே போகம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (எக)

(எகஇ) (அவ்வாறாகவும்) அசேதனமான போக்யியமானது அந்த ஆன்மாவின் சைதன்ய சம்பந்தத்தால் சேதனம் போல் பிரகாசிக்கின்றதென்பதாம்.

(உள) புத்தி முதலிய போக்யமானது அசேதனமாயினும் அந்த ஆன்மாவின் சைதன்ய சம்பந்தத்தால் சேதனம் போல் பிரகாசிக்கின்றது. அவ்வாறே சாக்யர்களும் “அசேதனம் சேதனம்போலிருக்கின்றது” என்றுகூறுகின்றனர். (எகஇ)

(எசஇ) (இவ்வாறாகவும்) பகக்களுக்கும் பாசங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சேதன மசேதனமென்னும் இவற்றின் சாயா சம்பந்தமானது போக்யம் வாயிலாக மிகவும் பிரகாசிக்கின்றது என்பதாம்.

(உள) சித்தத்தாலுதிட்டிக்கப்பட்ட ஞானேந்திரியங்களின் சமூகமானது போக்ய வஸ்த்துக்களை ஆன்மாவிற்கு விஷயமாகும்படி சேர்க்கின்றது. புத்தியினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட அந்தப் போக்யப்பொருளை ஆன்மா அறிவின்றான். இவ்வாறே “புத்தியினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருள்களைப் புருடன் கிரகிக்கின்றான்” என்று பிறருங்கூறுகின்றனர். ஆகவே பிரகாசரூபமாயிருத்தலால் கண்ணுபோலிருக்கும் புத்திபோதரூபமான போகம் வாயிலாக போக்யவான ஆன்மாக்களுடையனவும், விஷயரூபமாகப் பரிணாமத்தையடைந்த போக்யங்களான பாசங்களுடையனவும் ஆகிய

பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட சேதனசேதன ரூபமான சாயைகளின் சொரூபத்தினுடைய சம்பந்தமாத்மியம் எப்பொழுதும் ஒரே ரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. அதுகொண்டே ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் ஆன்மாவென்னும் மயக்கமானது சம்சாரிகளுக்குண்டாகின்றது. ஆன்மாவைப்பற்றிய விவேகஞானம் உண்டாகும்பொழுது சம்சாரிகளுக்குப் பிரகிருதிலயமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவே சாக்யர்களுக்கு முத்தியாகும். (எசஇ)

(எதி) (ஆகவே) பிரபுமினுடைய போக்யத்தை விடயமாக உடைய போகமானது நீரில் சந்திரனுடைய சாயை எவ்வாறே அவ்வாறிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உள) பிரபு என்பது இவ்விடத்திலான்மாவைக் குறித்தது. போக்யத்தை விஷயமாக உடைய போகமினது விசயபகனான ஆன்மாவினுடையதாகும். அந்த ஆன்மா போகத்தின் நிச்சயரூபமான புத்தி போதத்தில் நீரில் சந்திரனுடைய சாயை போலிருக்கின்றது. சந்திரபிம்பம் சடமாயுக் தூமாயுமிருப்பதால் சைதன்யத்தின் தோற்றத்திற்குத் திருட்டாத்தமாகாது. சொரூபத் தோற்றத்திற்கு மாத்மியம் திருட்டாத்தமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆகவே சேதனனுக்குப் போகத்திருத்தன்மை யிருப்பதுகொண்டு புருடனுக்குத்தான் கருத்திருத்தன்மை சொல்லல் வேண்டும். அசேதனங்களாகவும் போக்யங்களாகவுமிருக்கும் புத்தி முதலியவற்றிற்குக் கருத்திருத்தன்மை கூறதல் பொருத்தாது. (எதி)

(அ—க) கருத்திருத்தன்மையாவது இரிபயையை நிகழ்த்துதல். அது புருடனுக்கிருப்பின் அவனுக்குப் பரிணாமத்தன்மை வந்துவிடும். புருடன் விகாமந்நவனல்லவா. ஆகையால் இந்தப் புருடனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை யுண்டென்பது பொருத்தாது. ஆனால் பிரகிருதிக்குக் கருத்திருத்தன்மை கூறவேண்டும். அந்தப்பிரகிருதியானது விவேகஞானம்வருமுன்னர் மகத்த முதலியவற்றின் ரூபமாகப் போக்யமாயிருந்து கொண்டு புருடனுக்குப் போக்யரூபமாய்த் தன்னைக்காட்டுகின்றது. ஆதலால் இந்தப்பிரகிருதி சம்சாரமென்று கூறப்படுகின்றது. பிர

கிருதி புருடவிவேகம் உண்டான பொழுது புருடனிடத்தினிற்
யும் பிரகிருதி நீக்குதலே முத்தியென்று சொல்லத்தகுந்தது.
இவ்வாறு சாங்கியர் கூறுகின்றனர். இதற்கு “நாட்டியத்தலத்
திலிருப்பவர்க்கு நடனஞ்செய்பவன் தன்னுடைய நடனத்தைக்
காட்டியபின்னர் அந்தத்தலத்தினின்றும் நீக்குவதுபோல, பிர
கிருதியானது தனது சொருபத்தைப் புருடனுக்குக் காட்டிய
பின்னர் அவ்விடத்தினின்றும் நீக்குகிறது” என்று திருட்டாந்
தமும் அவர் காட்டுகின்றனர். இதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(எக) புத்திமுதலியவற்றை அறியும் ரூபமான போகத்தில்
புருடனுக்குப் பரிணாமத்தன்மை வந்துவிடுமென்னுமச்சத்தால்
போகத்தை கொள்ளாத விஷயத்தில் பெத்தான்மா முத்தான்மா
வாகிய இருவருக்கும் விசேஷமில்லாமற் போய்விடுமென்பதாம்.

(உரை) இதன் கருத்தாவது, கருத்திருத்தன்மையாவது
தொழிற்பாடுடைமையன்று; தொழிற் செய்யுஞ் சக்தியுடைமை
யேயாம். கார்த்தத்தின் சன்னிதியில் இரும்பு தொழிற்படுமாறு
போல் ஆன்மாவின் சன்னிதியில் சரீரமுதலியவற்றிற்கே அஸ்த்
தல் முதலியரூபமான தொழிற்பாடு காணப்படுகின்றது. ஆகை
யால் புத்திமுதலியவற்றை அறியும் ரூபமான போகவியத்தில்
புருடனுக்குப் பரிணாமத்தன்மை விடையாது. புத்திமுதலியவற்
ற்றிற்கு வேறுபிறகு அவற்றை யறிபுத்தன்மை புருடனுக்குக்
கிடைக்கிறது. நிகழ்க்கத்திலேவெனின், புருடன் நின்மலனாகையா
னும், புத்திமுதலியவற்றிற்கு வேறுபிறப்பதென்பதை ஒப்புச்
கொள்ளாமையாலும், போக்தாவிற்கும் முத்தனுக்கும் விசேட
மில்லாமற் போய்விடும். எதனாலெனின் இருவருக்கும் மலயின்
மை சமமானகையாலென்க. (எசு)

(அ—கை) பிரதொரு காரியத்திற்காகப் பிரகிருத்தித்
பிரகிருதியே புருடனுடைய மோட்சத்தின் பொருட்டுப் பிர
கிருத்திக்கொண்டென்று கூறவேண்டும். “கன்றின் கிருத்தியின்
பொருட்டு அசேதனமான பாவஞ்சு எவ்வாறு பிரகிருத்தி காணப்
படுகின்றதோ அவ்வாறே புருடனுடைய மோட்சத்தின் பொ
ருட்டுப் பிரகிருத்திக்குப் பிரகிருத்தி காணப்படுகின்றது” என்
பாரா நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(எகஇ) புருடனுடைய மோட்சத்தின் பொருட்டுப் பாசங்
களின் பிரகிருத்தி தடுக்கப்பட்டதென்பதாம்.

(உரை) பிரகிருதி சடமாயிருத்தலால் அதற்குப் புருடனைக்
குறித்துப் பிரகிருத்தி யுண்டென்பது பொருத்தது. பாவங்
கும் சேதனனான பாவாலுதிட்டிக்கப்பட்டே பிரகிருத்தி காணப்
படுகின்றது. பாசங்கள் சடம்; சேதனனால் அறிட்டிக்கப்பட்டிப்
பிரகிருத்திக்கின்றமையால் என்னும் இந்த அனுமானத்தில்
வாயு நீர் என்னும் இவையும் பக்கமாகின்றமையால் இவை சேத
னனைய திட்டித்தே தொழிற்படுகின்றன. அன்றியும் பிரகிரு
திக்குப் பிரகிருத்தியை ஒப்புக்கொள்ளும் விடயத்தில் மலயில்
லாதவனான ஆன்மாவைக் குறித்து பிரகிருதியின் தொழிற்பாடு
பொருத்தது. பொருத்துமெனின், முத்தனிடத்தும் பிரகிருதி
க்குப் பிரகிருத்தி உண்டாகும். (எகஇ)

(அ—கை) ஆகவே பெத்தான்மா ஆகையுடன் கூடியிருக்
கும்பொழுது போகத்திற்காக முயற்சித்தலால், அந்த ஆன்மாவி
னிடத்தில் விகாரத்தை ஒப்புக்கொள்ளாத விஷயத்தில் போகமும்
பொருத்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(எள) போக்தாவினிடத்தில் விகாரத்தன்மையை ஒப்புக்
கொள்ளாத விஷயத்தில் முத்தனிடத்துப்போல் அவ்விடத்திற்
போகம் பொருத்தாகிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) பிரகிருதியைத் தொழிற்படுத்துவதற்கு அவிவேக
மேகாரணம். பிரகிருதி புருடவிவேகஞ்ஞானம் உண்டாயின் பிர
கிருதியானது புருடனிடத்தில் தன்னதிகாரத்தினின்று நீக்கின
மையால் பிரகிருத்திக்கொடுக்கலை. ஆகையால் பெத்தன் முத்த
னிருவருக்கும் விசேடமில்லை என்பது கூடாது. இவ்வாறே
“பிரகிருதியைவிட நல்ல பொருளானது வேறொன்றுமில்லையென்
பது எனது அபிப்பிராயம். எந்தப் பிரகிருதியானது பார்க்கப்
பட்டு அதன் பின்னர் மீண்டும் புருடனுடைய பார்வையை அடை
கிறதில்லையோ”, என்று கூறுகின்றனர். அது பொருத்தது.
எவ்வாறெனின், நிகழ்க்கத்தில் புருடன் நின்மலனாகையால் அவி

வேகம் உண்டென்பது பொருந்தாது. மலமாயி காரணமின்றி அவிவேகமிருப்பின் எப்பொழுதும் விவேகமுண்டென்பது சித்திக்காது. ஆகையால் வேறு வழியால் அவிவேக முண்டென்பது பொருந்தாது கொண்டு புருடனுக்கு மலத்தன்மை அரகத்தன்மைகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறப்போகின்றோம்.

(எ)

(அ—கை) இவ்வாறியின் மலத்தன்மைபுடன் கூடியிருந்தால் ஆன்மாவிற்கு அஞ்ஞான சபாவத்தையும், சரீரத்துடன் கூடியிருந்தன்மை யிருத்தலால் விகாரத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளும் விஷயத்தில், பிறிதொன்றன் சபாவத்தின் சேர்க்கையால் ஆன்மாவிற்கு அநித்தியத்தன்மை வந்துவிடுமென்னும் புரமத்தின் ஆசங்கையைக் கூறுகின்றார்.

(எஎ) விகாரத்தன்மை யிருத்தலால் அநித்தியமென்று கூறின் என்பதாம்.

(உரை) போக்தாவானவன் என்பது சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். (எஎ)

(அ—கை) அந்த ஆசங்கையை நீக்குகின்றார்.

(எஎஇ) மாயையினால் சாதிக்கத்தகுந்த விசேடத்தை நீராயவில்லை யென்பதாம்.

(உரை) மாயாகாரியங்களால் உள்ளிருக்குஞ் சரீரம் வெளியிலிருக்குஞ் சரீரங்களின் வழியாகச் செய்யப்படும் விசேடத்தை நீராயவில்லை. ஆகையால் அநித்தியத்தன்மை முதலிய தோஷங்கள் இடையாவென்க. (எஎஇ)

(அ—கை) அநித்தியத்தன்மை முதலிய தோஷங்கள் இல்லை யென்பது எவ்வாறென்று கூறுகின்றார்.

(எஅ) சொருபத்தோற்றத்தை யடைதலால் விகாரத்தன்மை அநித்தியத்தன்மை இடையாவென்பதாம்.

(உரை) நையாயிகர் முதலாயினார்ப் போல் ஆன்மாவைச் சடப்பொருளாக நாங்கள் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அறியுஞ் சபாவத்தை யுடையவனாகவே கொள்கின்றோம். அவனுடைய அந்தச் சபாவமானது சரீர முதலியவற்றின் சேர்க்கையின்றித் தோன்றாமையின், அனுபவான யாதோ ஒன்றால் கட்டுப்பட்டவனென்று நம்மால் அந்த ஆன்மா நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. யாதோ ஒன்றென்ற அது மலமென்றே கூறப்போகின்றோம். ஆகவே மாயாகாரியங்களான கலைமுதலியவற்றால் மலத்தினுடைய ஏக தேச மறைப்பு நீக்கத்தில் ஏகதேசமாக சொருபத்தோற்றம் ஆன்மாவிற்குண்டாகின்றது. மலபரிபாகம் வந்த பின்னரோ வெளின், திக்கை யென்னும் பெயருடைய சிவசத்தியினால் எல்லா விடயங்களின் தோற்றமும் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இவனுக்கு விகாரத்தன்மையும் அநித்தியத்தன்மையும் இடையாவென்க. (எஅ)

(எஅஇ) (இவனுக்கு) போக்யப் பொருள்களின் சேர்க்கையினால் உண்டான அரகமும் இவன் சுத்தனயிருக்கிறபடியால் இவனிடத்தில் தோன்றுகின்றது. பரிணாமென்னும் காரணத்தாலன்று என்பதாம்.

(உரை) ஆகையால், போக்யப் பொருள்களின் சம்பந்தத்தாலுண்டான அரகமென்னும் சுகதுக்க மோகருபமாகிய பிரகாசமும், இவன் படிக்கம்போல் பிரகாசரூபமா யிருத்தலால் இவனிடத்தில் தோன்றுகின்றது. முன் கூறப்பட்ட பரிணாமென்னும் காரணத்தாலன்று. அந்தப் பொருள்களினுடைய சம்பந்தமும் இவன் அந்தப் பொருள்களுக்கு வேறாயிருந்து அவை இவனுக்கு விஷயமாதலே யென்று முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (எஅஇ)

(அ—கை) ஆகவே போக்யமான சரீரத்திற்கு அடிக்கடி பரிணாமேற்பபடினும் போக்தாவான ஆன்மாவிற்குப் பரிணமத்தன்மை இடையாதென்று கூறுகின்றார்.

(எஎஇ) , சரீரம் பரிணமத்தன்மை யடைவதால் ஆன்மா பரிணமி என்று கூறலாகாது. கூறின் புத்திமுதலியனபோல்

பரிணாமத்தன்மையை யடைவதுபற்றி ஆன்மாவிற்கு அசேதனத் தன்மையும் போகியத்தன்மையும் வந்துவிடுமென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மாவிற்கும் பரிணாமத்தன்மையை ஒப்புக் கொள்ளும் விஷயத்தில் புத்தி முதலியனபோல் போகியத்தன்மையும் அசேதனத்தன்மையும் நேரிடுமென்பதுபொருள். (௭௬௫)

(அ—கை) இவ்விடயத்தில் பிறருடைய மதத்தைக் கூறி மறுக்கின்றார்.

(௮௦௫) குணமான ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்துடன் கூட உண்டாகின்றது. அந்த ஞானமே புருடனுக்குச் சைதன்யியமாகும். வேறன்றென்பது பொருந்தாதென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மா சடசபாவமுடையவன். அவனுக்குமனத்தின் கூட்டத்தால் குணமாக ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்துடன் தோன்றுகின்றது. தோன்றிய அந்த ஞானமே அவனுக்குச் சைதன்யம். இயல்பாக அறியுத்தன்மை கிடையாது. இவ்வாறு சைதன்யிக் கூறுகின்றனர். அது பொருந்தாது. ஆன்மாவிற்குச் சடத்தன்மையுண்டென்று கூறின் கடம் முதலிய சடப்பொருளில் ஞானத்திற்குச் சமவாய சம்பந்தம் பொருந்தாதவாறுபோல ஆன்மாவிற்கு ஞானத்துடன் சமவாய சம்பந்தம் பொருந்தாது. (௮௦௫)

(அ—கை) ஞானத்துடன் சமவாய சம்பந்தத்தைக் கம்மமே நியமனஞ் செய்வதாயிருக்கின்றது; கன்மத்துடன் பந்தக் கோடுடைய புருடனிடத்திலேயே சமவாய சம்பந்தத்துடன் ஞானம் உண்டாகின்றமையாலும், கன்மத்தைப் பற்றுக்கோடாக உடைத்தாகாத கடம் முதலியவற்றில் உண்டாகாமையாலுமென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(௮௧௫) அறிபாமைபைய யுடையவனான மனிதனிடத்திலேயே ஞானமுண்டாகின்றது; ஏனைய கடம் முதலியவற்றில் ஞானமுண்டாகிறதில்லை யென்றுமித்த விடயத்தில் கன்மம் நியமனம் செய்வதென்பது பொருந்தாது. அந்தக் கன்மம் வேறிடத்திலிருக்கின்றமையாலென்பதாம்.

(உரை) உழுதல் முதலியன பூமியினிடத்திலிருக்குமாறு போல, கன்மமும் பிரகிருதியினிடத்திலிருக்கும். ஆன்மாவினிடத்திலிருப்பதாக ஆகாது. ஆகுமெனில் ஆன்மாவிற்கு மிகாரத்தன்மை வந்துவிடுமென்று முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே கன்மமும் இவ்விடத்தில் நியமனஞ் செய்வதாக ஆகாது. (௮௧௫)

(அ—கை) ஆகவே சைதன்யத்தின் சமவாயத்தால் ஆன்மா ஞானசபாவனாகவே சித்தித்தானென்று கூறுகின்றார்.

(௮௨௫) மோகத்தன்மையினின்றும் மோகமானது எவ்வாறு வேறல்லையோ அவ்வாறே சைதன்யத்தினின்றும் ஆன்மா வேறல்லையென்பதாம்.

(உரை) சைதன்யரூபமான ஞானமானது ஆன்மாவின் தருமமானபடியால் தருமத்திற்கு காசமுண்டானபொழுது தருமத்தினின்றும் வேறுபடாமையினால் தருமிக்கும் காசமுண்டாகுமென்பது கொண்டு எப்பொழுதும் ஞான சபாவனாகவே ஆன்மாவை ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். அந்த ஆன்மா மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் மனம் புத்தி முதலியன ஆன்மாவின்னை வகதேசத்தில் விளக்குகின்றவையாகச் சித்தித்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (௮௨௫)

(அ—கை) இந்த ஆன்மாவிற்குப் போகக் கிரியையில் உபகாரஞ் செய்வதற்குத் துணையாகச்சித்தித்த கிரியையிற் செலுத்தல், காணம், ஆசையையுண்டுபண்ணுதல் என்னும் இவை ரூபமான கலை மித்தை அராகமென்னும் மூன்று சட்டைகளும் பிரகிருதியைச் சாதித்த பின்னர்க் கூறப்படப்போகின்றனவென்று கூறுகின்றார்.

(௮௩௫) போகக்கிரியையில் கருத்தாவான இவனுக்குத் துணையாயுள்ள கிரியையிற் செலுத்ததல், காணம், போகியப்பொருளில் ஆசையை யுண்டுபண்ணுதலாகிய மூன்றும் பிரகிருதியைச் சாதித்த பின்னர்க் கூறப்படப் போகின்றனவென்பதாம். (௮௩௫)

(அ—கை) இவ்வாறு சம்பந்தம் பற்றிப் போக்தாவைச் சாதித்துவிட்டு எடுத்துக்கொண்ட புத்தியினின்றே அகங்கார முண்டாகின்றதென்று கூறுகின்றார்.

(அசுஇ) யாதொரு காரணத்தால் புத்தியினுடைய கூர்மை முதலிய வியாபாரங்களில் காரியத்தை யுண்டுபண்ணும் குணங்கள் காணப்படுகின்றனவோ, அந்தக் காரணத்தால் புத்தியினுடைய மற்றொரு பாகமானது குணத்துடன் கூடி அகங்காரத்தை யுண்டுபண்ணிற்றென்பதாம்.

(உரை) அந்தப் புத்தியினுடைய கூர்மை முதலிய வியாபாரங்களில் முன்னர்க் கூறியவாறே ஒன்றோடொன்றெறித்துப் பற்றியிருத்தலாலும், சமமாகப்பற்றி யிருத்தலாலும், காரியத்தை யுண்டுபண்ணும் குணங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறே சாங்கியரும் “குணங்கள் ஒன்றோடொன்றெறித்துப் பற்றியிருத்தலாலும், சமமாகப் பற்றியிருத்தலாலும் பிரவிருத்திகளையுடையன” என்று கூறுகின்றனர். ஆதலால் ரிச்சயிப்பதற்கு ஏதுவான புத்தியினுடைய மற்றொரு பாகம் குணத்துடன் சேர்ந்து அகங்காரத்தை யுண்டுபண்ணிற்று. “ஒன்று தனிமையாயிருந்து ஒன்றை யுண்டுபண்ணு” என்னும் நியாயத்தால் குணங்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தே காரியங்களை யுண்டுபண்ணுகின்றனவாக ஆகின்றன. அவ்வாறே எல்லாப் பொருள்களினிடத்தும் குணங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன. இது சத்துவ சம்பந்தம் என்னும் வியவகாரங்கள் சத்துவ குணம் அதிகமாயிருப்பது பற்றியேயாம். (அசுஇ)

(அ—கை) புத்தியானது நேரே குணத்தின் காரியமாயிருத்தலினாலேயே அந்தப்புத்தியினிடத்தில் குணத்தின் சேர்க்கை காணப்படுகின்றது. கடமுதலியவற்றில் மண்ணின் சொரூபம் சம்பந்திப்பதுபோலுமென்று கூறுகின்றார்.

(அருஇ) புத்தியானது குணத்துவத்தின் முதலாவது விகாரமாகும். ஆகையால் அதனிடத்தில் உண்டாதல், ஒன்றோடொன்றெறித்தலாகிய இவற்றுடன் நியமமாகக் குணங்களுக்குத் தல் பொருளுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) புத்தியினிடத்தில் குணங்கள் நியமமாக ஒன்றோடொன்றெறித்துக்கொண்டு தோன்றிச் சித்திமுதலியவற்றை யுண்டுபண்ணுகின்றனவென்று முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (அருஇ)

(அ—கை) இவ்வாறாயின் அகங்காரத்திற்கும் குணத்தின் சேர்க்கையிருத்தலால் குணங்களினின்றே அகங்காரத்தோன்றினதாகக்கொள்ள வந்துவிடுமென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(அசுஇ) அகங்காரத்திலும் இந்த நியாயத்தைக்கொள்ளக் கூடாது. ஒன்றில் நின்று ஒன்று தோன்றுதலால் தன்மத்தின்களிடத்தும் குணத்தின் சேர்க்கை சம்பந்திக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) அகங்காரமுதல் பூதமீறாக உள்ள அனைத்தும் ஒன்றில்நின்று ஒன்றுதோன்றுதலால் பாம்பனாயாக குணத்தின் காரியமாயிருக்கின்றன. அகங்காரமாதிரும் அன்று. தன்மத்தினாக லிடத்தும் என்ற உம்மையால் இந்திரியங்கள் பூதங்களென்று மிவற்றினிடத்தும் குணத்தின்சேர்க்கை சம்பந்திக்கின்றது. கடல் கபாலங்களில் மண்ணின் சொரூபம் சம்பந்திப்பதுபோலும். ஆகவே இவற்றிற்குக் குணத்தின் சேர்க்கை இருப்பதுகொண்டு குணங்களினின்றும் பாம்பனாயாக உற்பத்தியிருப்பினும் நேரே உற்பத்தியில்லாமையால் மேலேகூறிய நியாயம் அகங்காரத்திற்கு வந்துவிடுமென்னுக்குற்றமில்லை. (அசுஇ)

(அ—கை) இனி அந்தக்குணங்கள் இவை யென்பதும் எந்தவியாபாரங்களால் அவை சித்திக்கின்றன வென்பதும் கூறுகின்றார்.

(அருஇ) புருடனுக்குப் போக்கியப் பொருளை எவை தோற்றுவித்தனவோ, புத்திக்குக் காரணங்களான அத்தகைய சத்துவம் ரஜஸ் தமசுஎன்னும் குணங்கள், பிரகாசம் வியாபாரம் நியமமென்னும் வியாபாரங்களால் சித்திக்கின்றனவென்பதாம்.

(உரை) மேலே கூறியவாறு புத்திமுதலியவற்றின் வாயிலாகப் புருடனுக்குப் பாவங்களும் பிரத்தியயங்களான போக்கியப்

(அ—கை) இவ்விடத்தில் பிறருடைய கருத்தைக் கூறுகின்றார்.

(கூகஇ) சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்களுடன் கூடினதையும் புத்தியிலிருப்பதாயுமுள்ள போக்கியமே புருடனுக்கு விடயத்திலாசையை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால் அந்தப் போக்கியத்தின் வேராக அராகத்தை யொப்புக்கொள்வது பிரயோசனமில்லை யென்பதாம். (கூகஇ)

(கூஉஇ) புருடனுடைய புத்தியில் போக்கியப் பொருள் இருக்கின்றது. அந்தப்பொருளில் புருடனுக்கு ஆசையை யுண்டுபண்ணுவது எதுவோ அதையே அராகமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அராகம் போக்கியப் பொருளினும் வேறவைராக்கியமின்மையை யிலக்கணமாகவுடைய புத்திதருமாயிடுவதை அராகமாக வொப்புக்கொண்டால் இந்தக் குற்றம் நேருமென்பதாம்.

(உரை) சாத்துவிகமுதலிய போகசாதனங்களான விடயங்களின் சொரூபத்தை நிச்சயிக்கும் வாயிலாகப் புத்தியிலுண்டானதாயும், சுகதுக்கமோக ரூபமாகப் பரிணாமத்தை யடைந்ததாயுமுள்ள சத்துவமுதலிய மூன்று குணங்களே நேரே போக்கியமாயிருத்தலால் அந்தப் போக்கியப் பொருளில் புருடனுக்கு எது ஆசையை யுண்டுபண்ணுகிறதோ, அதனை, விடயம் குணம் முதலியன ரூபமாகப் புத்தியிலுண்டானதாயும், போக்கியரூபமாயிருக்கும் சத்துவமுதலிய முக்குணங்களின் வேரான அராகமே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். போக்கியப் பொருளே ஆசையை யுண்டுபண்ணுகிறது என்று கூறின், ஆசையற்றவனாக ஒருவனும் ஆகமாட்டான். இவ்வாறே தத்துவ சங்கிரகத்திலும் “போக்கியப்பொருள்களால் ஆசையுண்டாகுமெனில் ஆசையற்றவனாக ஒருவனுமாகமாட்டான்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அங்வாறுயின் அவைராக்கியத்தை இலக்கணமாகவுடைய புத்தி தருமமே அராகமாக இருக்கட்டுமென்று கூறுவார்க்கு ரூபத்திலும் இந்தக் குற்றம் நேருமென்று கூறுகின்றார். இதன் கருத்தாவது, அவைராக்கியத்தை இலக்கணமாகவுடைய ரூபமானது வாசனரூபமாயிருப்பதால் ஆசையென்னும் காரியத்தைச் செய்வது. செய்வு

மெனின், புத்தியினிடத்தில் அநேக வாசனைகளிருத்தலால் ஒரே காலத்தில் மாறுபட்ட அநேக ஞானங்கள் புருடனுக்குத்தோன்றி அவற்றிற்கு நாசமுண்டாகும். போக்கிய நிலையை அடைந்ததாயும் ஞாலரூபமாயுமுள்ள பிரத்தியயரூபமாக அராகத்தை ஒப்புக்கொண்டால் முன்போல் வைராக்கியமுடையாரில்லாமற்போய் கிடீவார், ஆகையால் புத்தி தருமங்களினும் வேறான அராகத்தை யொப்புக்கொள்ளவேண்டும், கன்மமே ஆசையை யுண்டுபண்ணுகின்றதெனின், அதுவும் பொருந்தாது. கன்மமானது உழுவதல் முதலியனபோல் பலனை யுண்டுபண்ணி ஒழிவையடைகின்றமையால் மற்றக் காரியங்களுக்கு ஏதுவாவதிற்பிரமணமில்லை. அன்றியும் அநேக தத்துவங்களினுண்மையுமில்லாமற்போய்கிடும். (கூஉஇ)

(அ—கை) இனி வித்தைபுண்டென்று நித்திப்பதைக் கூறுகின்றார்.

(கூகஇ) புத்திபோத ரூபமான கன்மத்தில் காணமின்றிக் கருத்தாவினுடைய கிரியை காணப்படுகிறதில்லை. அது கொண்டு புத்தியின் பேரூதத்தை விளக்கும் வித்தை நித்தித்ததென்பதாம்.

(உரை) மேலே கூறியவாறு இந்நிதியங்களுக்கு விடயங்களைப் புத்தியின் சமீபத்தில் சேர்க்கும் மூலமாக உபயோகமிருத்தலால் அந்தப் புத்தி போதரூபமான அறிதற்றொழிவில் புருடனுக்கு யாதானுமோர் காணமிருத்தல் வேண்டும். எது காணமின்றதோ அதாவே வித்தையாகும். (கூகஇ)

(அ—கை) இந்த வித்தை விஷயத்தில் பிறருடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகின்றார்.

(கூசஇ) அந்தப் புருடனுக்குத் தன்னையும் வணியவற்றையும் விளக்கக்கூடிய தீபம் போலுள்ள புத்தியானது காணமாக இருக்கின்றது. ஆகையால் வித்தையால் பிரயோசனமில்லை யென்பதாம்.

(உரை) புத்தியானது பிரகாசரூபமாயிருத்தலால் தீபம் போல் விஷயரூபமான தன்னையும் விளக்குகின்ற தென்பது கொண்டு வேறு காணஞ் சித்திக்கெற்றதில்லை. (கூசஇ)

(அ—கை) வித்தை விடயமாகப் பிறர் கூறிய கூற்றை மறுக்கின்றார்.

(கூடுஇ) தான் முதலிய பொருள்களை யறியும் விஷயத்தில் புருடனுக்குத் தீயமானது சாதனமாயிருக்கின்றது. தீயதையறியும் விஷயத்திலோ கண் சாதனமாயிருக்கின்றது. இவ்வாறே புத்தியிலும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) புத்தியானது அறியப்படுவதாயிருத்தலால் செய்படு பொருளாயிருத்தல்பற்றி அந்தப் புத்திக்குச் சாதனத்தின் விருப்பமான நிருக்கிறதென்பது கருத்து. இவ்வாறே தத்துவ சங்கீர்த்திலும் “புத்தியானது ரூபியன் போல் பிரகாச ரூபமாய் ரூப்பினும் தான் செய்ப்படு பொருளாயிருத்தலால் வேறு சாதனத்தைக் கொண்டே தன்னையறிவதற்குச் சக்தியுள்ளதாக ஆகின்றது என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கூடுஇ)

(அ—கை) இதனையே விளக்கிக்கூறுகின்றார்.

(கூடுஇ. கூடுஇ) புத்தியானது முக்குண ரூபமாயிருத்தலால் விடய சொரூபமானதனை விவேகத்தினால் விளக்குதற்குச் சக்தியுள்ளதாக ஆகாது. எதனாலெனின், புத்தியானது தன் தனிமையாக வில்லாமையாலென்க. குணத்தினும் வேறான வித்தையானது தான் தனிமையாக இருந்துகொண்டு விவேகத்தினால் புருடனுக்கு அறியப்படுவதை யறிவித்தற்குச் சக்தியுள்ளதாக ஆகின்றது. இவ்விடயத்தில் பொருமை கூடாதென்பதாம்.

(உரை) அந்தப்புத்தியானது முக்குணரூபமாயிருத்தலால் போகிய சொரூபத்தின் தோற்றமாயிருந்து செயப்படு பொருளாயிருப்பது கொண்டு தன்னைத்தான் விளக்கமுடியாது; தீய முதலியன போலும். வித்தையோவெனில், புத்தியைக் கடந்திருக்கின்றமையால் போகியப்பொருளிலும் வேறாய்த் தான் தனிமையாயிருந்து கொண்டு புருடனுக்கு அறியவேண்டிய பொருள்களை வேறு சாதனங்களின் துணையின்றி அறிவிக்கின்றது. (கூடுஇ—கூடுஇ)

(அ—கை) இனிக்கலையின் தொழிலைக் கூறுகின்றார்.

(கூடுஇ) போகியெஞ் சித்திப்பதின் பொருட்டுக் கண்முதலிய காரகசமூகங்களை எவ்வென்றவனையும் சுதந்திரனுமுள்ள புருடன் கருத்தாவாகின்றான். கலையோவெனில் அப்புருடனைத் தொழிற்படுத்துகின்றதென்பதாம்.

(உரை) போகிறுத்தன்மை யிருப்பது கொண்டு போகத்திற்காகப் புத்தி முதலிய காரகக் கூட்டங்களை எவ்வென்றமையால் புருடன் கருத்தாவென்று கூறப்பட்டான். இவ்வாறே “காரகங்களைத் தொழிற்படச்செய்வதிலும் தொழிற்படாதிருக்கச் செய்வதிலும் எவன் சமர்த்தனாகின்றானோ, அவன் தொழிற்பட்டாலும் தொழிற்படாதிருந்தாலும் கருத்திரு காரகனாவன்” என்று பிறரும் கூறுகின்றனர். அந்தப் புருடனுக்குப் போகக் கிரியையின் பின்னர்க் கூறப்போகின்றவாறு சாமர்த்தியத்தை விருத்தி செய்வதால் தொழிற்பாட்டைச் செய்கின்ற கலையுண்டென்பது நூல்களில் கூறப்படுகின்றது. (கூடுஇ)

(அ—கை) சாக்ஷிப் புருடனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை கிடையாதென்று கூறுகின்றார். அது பொருத்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(கூடுஇ) புருடனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை யில்லையென்று கொண்டால் போக்தாவென்னும் சொல் பயனற்றப்போய்விடும். பிரகிருதியின் வியாபாரமும் பயனில்லாமற் போய்விடுமென்பதாம்.

(உரை) போகமானது கிரியையானபடியால் போக்திருத்தன்மைவினாலேயே புருடனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அந்தப் புருடனிடத்தில் கருத்திருத்தன்மை யில்லையென்று கொண்டால் அது அநுபாய போகத்திற்காக வுண்டான பிரகிருதியின் தொழிற்பாடும் பயனற்றப் போய்விடும். கருத்திருத்தன்மை யில்லாதவனிடத்தில் காரணமுதலியவற்றின் சம்பந்தமானது வினா குமாகையாலென்க. (கூடுஇ)

(கூடுஇ) (அன்றியும்) கன்மேந்திரிய முதலியன உளி முதலியனபோல் கிரியைக்குச் சாதனமாயிருக்குத்தன்மையால்

கருத்தாவுடன் கூடியிருக்கின்றன. அது கொண்டு புருடனை வியாபகனாக கருத்தாவாக அறிந்துகொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மாவை வியாபகனாக ஒப்புக்கொள்ள வில்லியாயின் ஆகாசம் முதலியனபோல் ஆன்மா வடிவமற்றவனாக யால் வேறுதேசத்திற்குச்செல்லுதல் சம்பவியாது. அது கொண்டு தெற்குத் தேசத்திலுள்ளவனுக்கு காசமீர் முதலிய வடக்குத் தேசங்களிற் காணப்படும் பலத்தின் அறுபவம் பொருத்தாது. இந்த அறுபவம் வியாபகத்தன்மையின்றிப் பொருத்தாதாகையால் ஆன்மாவை வியாபகனாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறே பாரங்கியம் முதலிய நூல்களில் “கலையானது புருடனுக்குக் கருத்திரு சத்தியை விளக்குகின்றது. ஆகையால் கலை புருடனுக்குத் தொழிற்பாட்டைச் செய்கின்றதாக ஆகின்றது. பின்னர் புருடன் கலையுடன் கூடிக்கொண்டு போகத்தில் கருத்திருகாரகாக ஆகின்றன” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கருத்தாவான புருடனுடைய கருத்திரு சத்தியென்பது சத்தி ஒன்றினமையால் ஞானக்கிரியா சத்தியாகும். அந்தச் சத்தி பின்னர்க் கூறப்படுமாறு மலத்தால் மறைக்கப்பட்டமையால் கிடயங்களில் தொழிற்படுகிறதில்லை. ஆகையால் நீபம் போல் பிரகாசரூபமான கலையானது ஏக தேசத்தில் மலத்தை விலக்கிப் புருடனுடைய கருத்திருசத்தியைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இந்தக்காரணத்தால் அந்தக் கலையானது எவ்வதற்கொழி லைச் செய்கிற கருத்தாவென்று கூறப்படுகின்றது. அந்த அனுவான புருடன் கலையுடன் கூடி அதிக வேற்றுமையின்றிப் பிரகாசித்தகொண்டு போகக்கிரியையில் கருத்திரு காரகனாகக் கூறப்படுகின்றன. புருடன் போகத்தாவானபடியால் அவன் கருத்தாக் கலையோவெனின், அந்தப்புருடனை யேவுகின்றமையால் காரகமென்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும் “ஒன்றுடனொன்று வேறு படாதவாறு போல் இவ்விரண்டு மிருந்துகொண்டு ஆன்மாவிற்குப் போகக்கிரியையைச் செய்யும் விஷயத்திற் கருத்தாவாகவும் காரகமாகவுமிருக்கின்றன” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (க00இ)

(க0கஇ—க0உஇ) (இவ்வாறின்) தோற்றத்தைச் செய்யும் கலையைத் துணையாகக்கொள்ளாது ஆன்மாவிற்குக் கருத்திருத்தன்மையை ஒப்புக்கொள்ளும் விஷயத்தில் கலையின் சேர்க்கைக்கு முன்னரே ஆன்மாவிற்குச் சர்வ கருத்திருத்தன்மையுண்டாக வேண்டும். சர்வ கருத்திருத்தன்மையின் சம்பந்தத்தால் ஈசுவரன்போல் ஆன்மா சர்வஞ்ஞானவேண்டும். ஆகவே தன்னுடைய துக்கத்தின் பொருட்டு ஆன்மாவிற்குக் கருத்திருத்தன்மையுண்டென்பது பொருத்தாதென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மா நின்மலனமையால் கலையைத் துணையாகக்கொள்ளாது இவனுக்குக் கருத்திருத்தன்மையை ஒப்புக்கொண்டால், பாமநிவன்போல் கலை முதலிய பாச ரூபமான சரீர சம்பந்தமின்றியே சர்வ கருத்திருத்தன்மையும், அறிவில்லாதவனுக்குச் செய்யமுடியாதாகையால் சர்வஞ்ஞாத் தன்மையும் வந்துவிடும். மறைப்பின்றிச் சிவனும் அறிட்டிக்கப்படாதவனும் சதந்தரனுமுள்ள இந்த ஆன்மாவிற்குத் தன்னுடைய துக்கத்தின் பொருட்டே சரீர முதலியவற்றிற்குக் கருத்தாவாயிருக்குத் தன்மையும் பொருந்துகிறதில்லை. அவ்வாறின், சுகத்தை யுண்டுபண்ணுதல் முதலியவற்றில் இவனுக்குப் பிரித்தானதைத் துணையாகக் கொள்ளுதல் காணப்படுகின்றமையால் பெத்தத் தன்மையும் மலத்துடன் கூடியிருக்குத் தன்மையும் இருக்கின்றன வென்பது நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. மலத்துடன் கூடியிருப்பது கொண்டே இவனுக்குச் சர்வ கருத்திருத்தன்மை பின்மையும் சர்வஞ்ஞாத் தன்மையின்மையும் சம்சார நிலையில் காணப்படுகின்றன. (க0கஇ—க0உஇ)

(அ—கை) ஆகையால் இந்தப் புருடன் மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றனென்பதுகொண்டு போகத்திலுள்ள இஞ்சிக்ஞாத் தன்மைக்கும் கருத்திருத்தன்மைக்கும் கலையின் உபகாரத்தை விரும்புதலானது இவனுக்குச் சித்தித்தென்று கூறுகின்றார்.

(க0௩இ) பசு, காளை முதலியனபோல் இவன் கட்டுப்பட்டவனாயிருக்கின்றமையால் இந்தப் புருடனுக்குச் சர்வ கருத்

திருத்தன்மை கிடையாது. ஆகையால் கலையின் உதவியைக் கொண்டே போகத்தில் கருத்திருத்தன்மை இவனுக்குக்கிட்டு தென்பதாம். (கௌடி)

(அ—கை) இவ்வாறு கலையைச் சாதித்த பின்னர் அதனினின்றும் வித்தை அராகம் பிரகிருதி யென்னும் இவையுண்டாகின்றனவென்று கூறுகின்றார்.

(கௌ) கலையின் ஒரு பாகத்தினின்றும் வித்தையாகமென்னுமிவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவும் பிரகிருதி தத்துவம் தனியாகவும் தோன்றுகின்றனவென்பதாம்.

(உரை) அராகம் வித்தையென்னுமிவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவே தோன்றுகின்றன. பிரகிருதியானது தனியாகத் தோன்றுகின்றது. எனாவதில் “கலாதத்துவத்தினின்றும் அராகம் வித்தையென்னுமின்னும் சேர்த்தே தோன்றுகின்றன. அப்பித்தம் தனிமையாய்த் தோன்றிற்று” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விடத்தில் கன்மத்தின் பலபோகமானது காலம் போக்தா வென்னும் இவற்றின் நியமமின்றி உண்டாகாதாகையால், காலம் நியதியென்னும் இரண்டு தத்துவங்களும் ஆகம்களிற்படிக்கப்படும் அருத்தத்தாற் சித்திக்ந்தமையால் இந்நூலாசிரியரால் கொள்ளப்படவில்லை. எவ்வாறெனின், அசுனுடைய ஆணையிலியையின் உழுதற்செழுநிலின் பலன்கள் நிரூபணபகரிக்கப்படுமாறுபோல, சோதிட்டோம முதலிய கன்மயல்களின் விஷயத்திலும் போக்தாவை நியமஞ்செய்யும் விஷயத்தில் யாதானுமொன்றிருக்கவேண்டுமென்பது கொண்டு நியதி தத்தவஞ் சித்திக்ந்தது. கன்மமே புருடனைக் கட்டுப்படுத்துகின்றதென்று கூறலாகாது. பலத்தை யுண்டுபண்ணாதவினாலேயே கன்மத்தின் காரியம் சித்திக்ந்தவென்பதென்க. இது முன்னரும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஈசுவர சக்தியும் மற்றத் தத்துவங்களால் மறைக்கப்பட்டே போக விடத்தில் காரியத்தைச் செய்யும். இன்றெல் எல்லாத் தத்துவங்களும் சித்திக்காமற் போய்விடும். அன்றியும் நீண்டகாலம் கருங்கினை காலமென்னும் அறிவு வழியாக நீண்டநேரமுண்ணுகொள் என்பது முதலியன போகிய முதலிய

வற்றையறிவிக்ந்தவென்பதால் காலத்தவமும் சித்திக்ந்தது. இத்தக்கால தத்துவம் இறந்தகால முதலியவற்றின் ரூபமாக அநேகமாயும் அசேதனமாயிருத்தலால் கையாயிக் முதலியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவாறுபோல் சித்தியமன்று. இவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும் “நொடி கணம் நாயிகையென்பது முதலான கியவகாரத்திற்கு நிமித்தமான கால தத்துவம் மாயையினின்றும் தோன்றித் தான் தோன்றின காலமுதல் சங்கரா காலம் வரை நியதி தத்துவத்தால் நியமித்து அடக்கப்பட்ட ஆன்மாவைப் போகத்தில் பிரகிருதிக்கச் செய்கின்றமையால் காலமென்னும் பெயர் பெற்றிருக்கின்றது” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கௌடி)

(அ—கை) இவ்வாறு சூக்கும் தேக ரூபமான தத்துவக் கூட்டத்தைக் கூறிவிட்டு இனி அதைச் சூக்கும் தேகம் ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் இன்றியமையாதிருக்குமென்று கூறுகின்றார்.

(கௌடி) போகத்திற்குச் சாதனங்களான பிரதிபிமுதல் கலையினுள் தத்துவக்கூட்டம் ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் கட்டுப்பட்டிருப்பதாக வித்துவான்களறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறே தத்துவ சங்கரத்திலும் “பூம்முதல் கலையினுள் தத்துவக்கூட்டம் ஒவ்வொரு உயிர்களிடத்தும் இன்றியமையாத சூக்கும் உடம்பாகும்; இந்தச் சூக்கும் உடம்பு கன்மவசத்தால் உலக சம்பந்தங்களான தூல சரீரங்களிற் சஞ்சரிக்கின்றது” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கௌடி)

(அ—கை) சூக்கும் தேகம் ஒன்றையின் அனைவருக்கும் வெவ்வேறுகக் காணப்படுகின்ற போகம் பொருந்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) சூக்கும் தேகங்கள் பலவுள்ளவென்று கொள்ள வில்லையாயின் வெவ்வேறுகக் காணப்படுகின்ற சுகம் முதலியன பொருந்தாதென்பதாம். (கௌ)

(அ—கை) ரூக்கும தேகமென்றாயினும் கன்மங்களின் பேதத்தினாலேயே அவற்றின் பலமான போகங்களின் பேதமும் உண்டாகின்றது என்று கூறின் அது பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(க௦௨இ) கன்மங்களின் பேதத்தால் போகங்களின் பேதமும் போகங்களின் பேதத்தால் கன்மங்களின் பேதமும் சித்திக் கின்றனவென்பதாம்.

(உரை) கன்மங்களின் பேதத்தினாலேயே போகங்களின் பேதஞ் சித்திக்கின்றது; போகங்களின் பேதஞ் சித்தித்த பின்னர் கன்மங்களின் பேதம் அநுமானஞ் செய்யப்படுகின்றதென்பது ஒன்றையொன்று பற்றுதலென்னும் சூற்றத்திற்கிடனாகுமென்பது பொருள்.

(க௦௨இ)

(அ—கை) கருத்தாயின் பேதத்தினாலேயே கன்மங்களின் பேதம் சித்தித்துவிட்டது. கன்மங்களின் பேதத்தால் போகங்களின் பேதஞ் சித்திக்கின்றது. ஆகையால் ஒன்றையொன்று பற்றுதலென்னும் சூற்றத்திடையாதென்று கூறின் அது பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(க௦௩இ) ஒரே காலத்தில் எல்லாக் கருத்தாக்களுடனும் சம்பந்தித்துக் கன்மத்தைச் செய்யும் அந்தச்சூக்கும சரீரமானது எவ்வாறு ஒவ்வொரு கருத்தாகினிடத்தும் வேறு வேறான கன்மங்களைச் செய்யுமென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மாக்கள் மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மையால் கலை முதலிய ரூக்கும தேகத்தின் சம்பந்தமின்றிக் கன்மங்களைச் செய்வது பொருந்தாதாகையால், ஒரே காலத்தில் எல்லாக் கருத்தாக்களுடனும் சம்பந்தித்துக் கன்மங்களைச் செய்யும் அந்தச் சூக்கும தேக ரூபமான தத்துவம் ஒன்றாயிருந்து கொண்டு எவ்வாறு வேறு வேறாயும் வித்திரமாயுமுள்ள கன்மங்களைச் செய்யும். ஒரு காளுஞ் செய்யாது. ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் காரியங்களைச் செய்வதில் இச்சையானது வேறு

வேறுபிரகாரத்தினாலேயே கன்மத்தின் பேதஞ் சித்திக்கின்றதென்று கூறலாகாது. எதனாலெனின், அந்த இச்சையும் ரூக்கும தேகத்தின் சம்பந்தத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. அந்தச் சூக்கும தேகம் ஒன்றென்று கொள்ளின் காரியத்தைச் செய்யும் இச்சையின் பேதம் பொருந்தாது. ஆகையால் காணப்படும் போகத்தின் வேற்றுமை வேறு வழியாகப் பொருந்தாதது கொண்டு ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் ரூக்கும சரீரம் வெவ்வேறுக இருக்கின்றதென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். (க௦௩இ)

(அ—கை) ஆன்மா வெவ்வேறாயின் ரூக்கும சரீரமும் வெவ்வேறாகும். அந்த ஆன்மாவோ ஒன்றுதான் என்று வேதாந்திகள் கூறுகின்றனர். அது பொருந்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(க௦௪) இந்தக் காரணங்கொண்டே ஆன்மாக்களேனென்று அறியப்படுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மா ஒன்றாயின் பலவிதமான சுகதுக்கங்களும் பலவிதமான ஜனனமானங்களும் பொருந்தாதென்பது கொண்டு பலவிதமான போகங்களுண்டாகையால் ஆன்மாக்கள் பலவென்பது சித்தித்தது. இந்த ஆத்மாவை மதமானது மிருகேந்திர சிருத்தி நீபிகையில் எம்மால் கிரியாய் நிராகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. (க௦௪)

(அ—கை) இனி, ரூக்குமதேக ரூபமான இந்தத் தத்துவக் கூட்டம் ஆன்மாவைப்போல் வியாபகமா? அல்லது வியாபக மில்லையா? என்று ஆசங்கிப்பார்க்கு விடை கூறுகின்றார்.

(க௦௫இ) ஒரே காலத்தில் வியாபாரம் நிகழாதது கொண்டு அதற்கு வியாபகத்தன்மை வில்லையென்பது சித்தித்ததென்பதாம்.

(உரை) ஞானக்கிரியை யென்னும் இவற்றின் தோற்ற ரூபமான அந்தச் சூக்கும தேகத்தின் காரியமானது எவ்விடத்தும் ஒரேகாலத்தி லுண்டாகாமையின் அந்தச் சூக்கும தேகத்திற்கு வியாபகத்தன்மை வில்லையென்பது சித்தித்தது. (க௦௫இ)

(அ—கை) எந்த விடத்தில் பலத்தை யுண்டுபண்ணக் கூடியதாயும் துணையாயிருக்கும் கன்மமிருக்கின்றதோ அந்த விடத்திலேயே இந்தச் சூக்கும் சரீரம் ஆன்மாவிற்குச் சைதன்னியத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பொருட்டுத் தோற்றுவித்தல் ரூபமான காரியத்தைச் செய்கின்றது. அதுபற்றியே இந்தச் சூக்கும் சரீரத்தின் காரியம் எவ்விடத்திலும் ஒரே காலத்திலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறன்றி வியாபகத்தன்மை யில்லாமையினால் ஒரே காலத்திற்கு காரியம் நிகழவில்லை பென்றல் கூடாதெனின், அதுவும் பொருந்தாது. எதனாலெனின், அந்தச் சூக்கும்சரீரம் காரியமாயிருத்தலின் அநித்தியமாதலால் கடம் முதலியனபோல் வியாபகமாயிருத்தல் கூடாதாகையாலென்க. இந்தக் கருத்துக்கொண்டு கூறுகின்றார்.

(க௦௪இ) கன்மமிருக்கு மிடத்து ஞானங்கிரியை யென்று மிவற்றின் தோற்றம் உண்டாகின்றதென்று கூறுதல் கூடாது. ஒரேகாலத்தில் சூக்கும்தேகத்தின் காரியங்களுண்டாகாமையின் அந்தச் சூக்கும்தேகத்திற்கு வியாபகத்தன்மை கிடையாதென்பதாம். (க௦௪இ)

(அ—கை) நிறைபாகத்தில் நிகழும் இந்தச் சைதன்னியத்தோற்றமானது தோற்றுவிக்கும் சூக்கும்தேகம் வியாபகமாயில்லாமைபற்றி நிகழ்ந்ததா? அல்லது ஆன்மா வியாபகமாயில்லாமைபற்றி நிகழ்ந்ததா? வென்பார்க்கு விடைகூறுகின்றார்.

(க௦௫) முத்தியில் செவனைப்போல் எல்லாவற்றையும் அறியுஞ் சபாவமுள்ளவனான ஆன்மாவியாபகன். சம்சார நிலையில் வியாபகத்தன்மை யின்மையும் முத்தியில் வியாபகத்தன்மை யுண்மையும்கறின் விகாரத்தன்மை முதலிய தருமங்களுையுடைய வனாக ஆன்மா ஆய்விடுவன். கருதியுடன் முரண்படுமென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மாவிற்கு வியாபகத்தன்மை யில்லையென்று கூறின் வேறு தேசங்களிலுண்டாகும்பலனை யனுபவித்தல் கூடாதென்று முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் செவனைப்போல் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சர்வகருத்திருத்தன்மை யென்று

மிவை ஆன்மாவிற்கு முத்திரிலையிருக்கின்றமையால் வியாபகத்தன்மை யுண்டென்பதை நிச்சயமா வொப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். சம்சாரநிலையில் வியாபகத்தன்மையின்மையும், முத்தியில் வியாபகத்தன்மை யுண்மையும் உண்டென்று கூறின் பரிணாமத்தன்மையும் அசேதனத் தன்மையுமாயிருத்தற்கள் ஆன்மாவிற்கு நேரும். நித்தியத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மையும் ஆன்மாவிற்கு உண்டென்று கூறும் கருதியுடன் முரண்படும். இவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும் “ஞானக்கிரியா ரூபமாயிருப்பதே சைதன்யம், இது ஆன்மாவினிடத்து எப்பொழுதும் எவ்விடத்துமிருக்கின்றது. முத்தியில் இந்த ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியாசத்திகள் எங்கும் வியாபகமாயிருப்பதாக நான் கூறப்படுகின்றன. அன்றியும் ஆன்மாவிற்கு வியாபகத்தன்மையின்மை பென்பது கிடையாது. ஆன்மா கதனிகமில்லை. ஒன்றில்லை. சடமாயுமில்லை” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (க௦௫)

(அ—கை) இவ்வாறு சூக்கும்தேக ரூபமான சிறப்புத்தத்துவங்களின் தோற்றத்தைக் கூறிவிட்டு, இனி புலன ரூபமான பொருத்தத்துவங்களின் தோற்றத்தைக் கூறுகின்றார்.

(க௦௬) தத்துவங்களினுடைய ஏனைய பாகங்கள் சம்சாரியாகிய ஆன்மாவிற்குப் போகத்தானவர்களாகுமென்பதாம்.

(உரை) சூக்கும்தேக ரூபமான போகத்தினும் வேறுபுள்ள பலவிதமான புலனங்களின் ரூபமாகிய தத்துவங்களின் பாகங்கள் சம்சாரியாகிய ஆன்மாவிற்குப் போகத்தானவர்களாகும். (க௦௬)

(க௦௭இ) (ஆகவே) அந்தத்தத்துவக் கூட்டம் அந்தந்தப் புலனங்களிற்கேற்றிய சரீரத்திற்கு பிரவேசித்து அந்தப்போகத்திற்குரிய பூமிகளில் பலத்தையுண்டுபண்ணு மென்பதாம்.

(உரை) சூக்கும் தேக ரூபமான தத்துவக் கூட்டம் தான் செய்யவேண்டிய காரியத்திற்காகக் கன்மவசத்தால் போகபூமி களுள் அந்தந்தப் புலனங்களிலுண்டான தேகங்களிற்கு பிரவேசித்துப் புருடனுக்கு வகதேசத்தில் ஞானக்கிரியைகளின் சாமர்த்தி

யத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இவ்வாறே தத்துவசங்கிரகத்திலும் “இந்தச் சூக்தம் உடம்பே கன்மவசத்தால் உலகசம்பந்தங்களான தூலவுடம்புகளில் சற்றுக்கின்றது.” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மிருகேந்திரத்திலும் “கன்மங்களை யனுபவித்து நீக்குவதாயும், சேதனான ஆன்மாவின் சேர்க்கையால் சேதனரூபமாயும், மாயாகருப்பத்திற் சுற்றுகிறதாயுமுள்ள இந்தச் சரீரமானது ஆன்மாவிற்குண்டென்று கூறப்பட்டது. இத்துடனமையாதெனக் கருதி ஆதாம் தேகம் விஷயமென்னும் இவற்றின் விருத்தியின் பொருட்டுப் புவனங்களிலுள்ள தத்துவ பாம்பராவயக் கூறுகின்றேன்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கககஇ)

(அ—கை) அந்தப் புவனத் தோற்றத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

(ககஉஇ) தத்தம் புவனங்களிலிருக்கும் காலர், ஹாடகர், தேசிகொன்னு மிவர்களால் முதல் நடுவிறுதிகளில் அந்நிதிக்கப்பட்டதாயும் நாகத்தை முதலாகவும் சத்தியலோகத்தை மீதுறியாகவும் உடையதாயுமுள்ள புவனங்களின் முறையானது பூதங்களிலிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) காலரென்பவர் காலாக்கினி உருத்திரர். ஆடகரென்பவர் பாதாளத்திற்கு அநிபதியாவர். தேசிகொன்பவர் எல்லாச் சாத்திரங்களையும் உபதேசஞ் செய்பவராகையால் உலகசாரியர். இவர் சத்தியலோகத்திற்கு மேலிருக்கும் விட்டுணுலோகத்திற்கு மேலுள்ள உருத்திரலோகத்திலிருப்பவர். இவர்தான் அனந்தரின் டோன ஸ்ரீகண்டரென்பவர். இவருக்கே பிரமாண்டத் துளறிகாமுண்டு. ஆகவே அவரவர் புவனங்களிலிருப்பவரான காலர், ஹாடகர், தேசிகொன்னு மிவர்களால் முதல் நடுவிறுதிகளில் அந்நிதிக்கப்பட்டதாயும், நாகம் பாதாளம் பூமியாகிய உலகரூபமாயுமுள்ள புவனங்களின் முறையானது பிரமாண்டத்துள்ளிருக்கும் தூலபூதங்களிலிருக்கின்றது. (ககஉஇ)

(ககஉஐ) (ஆகவே) விரபத்திரர் எட்டு எட்டாக ஐந்து புவனங்களுடன் தன் மாத்திரிகளினின்று முண்டான பூதங்களிலும், பூதங்களைத் தோற்றுவிக்கும் தன் மாத்திரிகளிலும், சித்தவருக்கங்களிலும் இருக்கின்றோன்பதாம்.

(உரை) பிரமாண்டத்தைத் தரிப்பவரான சதவருத்திரர்களை அந்நிதிக்கும் விரபத்திரர், முன்னர்க் கூறப்பட்ட தூலபூதவிறுதிக்குக் காரணமாயும் தன்மாத்திரியினின்று உண்டானதாயுமுள்ள சூக்தம் பிருத்தி தத்துவத்தில் இருக்கின்றார். அவ்வாறே தூலமான நீர் முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயும் தன்மாத்திரியினின்று உண்டானதாயுமுள்ள சூக்தமான நீர் முதலிய காஞ்சு பூதங்களிலும், சித்தவருக்க மென்றுஞ் சொல்லால் அந்தக்காணக் கொள்ளப்படுமாதலால் தன்மாத்திரியை முதற்கொண்டு அகங்காரமிகுவுள்ள தத்துவங்களிலும் குற்றமும், அந் குற்றமும், குற்றபதாம், பரிதாம், ஸ்தானு வென்னும் பெயருடன் எட்டு எட்டாக ஐந்து புவனங்களிலிருக்கின்றன. இவ்வாறே மூன்று நத்திகேசவர காரிகையில் “பிரமன் தூல தத்துவங்களை யந்நிதித்திருக்கின்றார். சூக்தமான ஆதா தேகத்தை யனுபவித்தப் பொருட்டு சதவருத்திரர் சேஷத்தாபிகளான காற்பதுபேர் ஆகிய இவர்கள் சூக்தம் பூதங்களையும், தன்மாத்திரியை, மனம், அகங்காரம் ஆகிய இவற்றையும், பைசாசம் முதலிய எண்மப் புத்தியையும், சில யோகிகள் குணத்தத்துவத்தையும் அந்நிதித்திருக்கின்றனர்; வாமதேவர் முதலாயினர் புருடத்தத்துவத்தையும், ருரோதர் முதலாயினர் பிரகிருதி தத்துவத்தையும், மண்டலிகள் கலா தத்துவத்தையும் அந்நிதித்திருக்கின்றனர்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (ககஉஐ)

(அ—கை) அது பற்றியே இவ்வாறு நியாசஞ்செய்ய வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(ககஉ, ககஓ, ககஐ) புத்தித்தத்துவத்தில் முறையே பைசாச முதலிய எட்டுப் புவனங்களையும், குணத்தத்துவத்தில் அருகுதம் முதலிய புவனங்களையும், குணத்தன்மையை யுடையதாயும் சத்தமாயும் பிரகிருதியின் விகாரமாயுமிருக்கும் குணத்தத்துவத்தையும்

தின் மத்தகமான புருட தத்துவத்தில் வாமதேவர் முதலியே ருக்கு இருப்பிடமான புவனங்களையும், பிரகிருதியில் குரோதே வர்களின் புவனங்களையும் நியாசஞ்செய்ய வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) வாமதேவர் முதலிய பதினமூன்று ருத்திரங் பிரகிருதிக்கு அறிபர்க்கான குரோதர் முதலிய எண்மருள் குணத்தவத்தின் மத்தகத்திலுள்ள புவனங்களிலிருக்கின்றனர். பிரகிருதி ருக்கும் ரூபமாயிருப்பதால் புவனங்களுக்கு ஆதாரம யிருக்குத் தன்மை அந்தப் பிரகிருதிக்குப் பொருத்தாதென்ற ஆகமத்தைப்பற்றித் கூறுகின்றனர். (ககச, ககடு, ககஃ)

(ககஃஇ) (அவ்வாறே) கலாதத்துவத்தில் எவ்வெட்டாக எட்டு மண்டலங்களிருக்கின்றனவென்பதாம்.

(உரை) ஆராகம் வித்தை யென்னுமிவற்றுடன் கூடிய கலாதத்துவத்தில் எட்டு எட்டாக எட்டுப் புவனங்களுடைய மண்டலங்களிருக்கின்றன. இவ்வாறே மிருகேந்திரத்தில் “ஆராகம் வித்தை யென்னும் இவற்றை மத்தியிலுடைய கலாதத்துவத் திலிலுள்ள அறுபத்துநாலு புவனங்களில் மண்டலாதிபர்களிருக் கின்றனர்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. காலம் நியதியென் னும் தத்துவங்களில் இரண்டு புவனங்களிருக்கின்றனவென்ற அங்விடத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதாவது நியதி தத்துவத்தில் நியமனஞ் செய்யும் புவனமும் கலாதத்துவத்தில் எண்ணச் செய்யும் புவனமும் இருக்கின்றன வென்பதாம். இந்தப் புவனத்துவாவானது பத்தி முதலிய நூல்களில் கிரி வாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் இவ்விடத்து கிரித் துக் கூறப்படவில்லை. சில புவனங்களில் சில புவனங்கள் அடக்கி யிருப்பதுகொண்டு இடையிலுள்ள புவனங்களின் எண்ணிச் பேதம் காணப்படுகின்றது. (ககஃஇ)

(அ—கை) இவ்வாறு புவனரூபமான தத்துவங்களின் தோற்றத்தைக்கூறியீட்டு இனி மேலே கூறப்பட்ட கலை முதலிய வற்றின் ரூபமான உலகத்திற்கு முதற்காரணமான மாயையைச் சாதிக்கின்றார்.

(ககஃஇ) மகா மாயையானது உலகத்திற்குத் காரணமா யுள்ளது. காரியசத்திகளையும் அசேதனத் தன்மையையு முடையது. இந்த மாயையினுடைய கலை முதலியவற்றின் ரோற்றமா னது போகத்தையனுபவிக்கும் சம்சாரிகளுக்கு அந்தப் போகத் தை யுண்புண்புணுதற் பொருட்டு உண்டாக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) எண்ணிறந்த பிரவாக ரூபமான தனது காரியங் களை வியாபிக்கின்றமையால் மகத் என்னுஞ் சொல் உபயோகிக் கப்பட்டது. (இவ்வளவேயன்றி மகாமாயை யென்பது சத்தமா யைக் குறிக்காது.) பிராயத்தில் இந்த அசுத்த மாயையினிடத் தில் எல்லா அசுத்த உலகங்களும் ஒடுங்குகின்ற காரணம் பற்றி மாயையெனப்பட்டது. கலை முதலிய தத்துவங்கள் ஒவ்வொரு புருடவிடத்தும் வேறு வேறுக விரும்பதால் அநேகமாதலானும் புவனங்களுக்காதாரமாயிருத்தலானும் அந்தக் கலை முதலியவற் றின் ரூபமான உலகத்திற்கும் முதற்காரணமான இந்த அசுத்த மாயையானது காரியரூபமான எல்லாவற்றிற்கும் கொகவும் பாம்பாயாகவும் முதற் காரணமாயிருக்கின்றது. அது பற்றி யே சத்தகாரியவாத முறையில் எல்லாக் காரியங்களும் சத்தி ரூப மாக மாயையினிடத்திலிருப்பது கொண்டு இந்த மாயை ரூக்கும் ரூபமான தனது காரிய சத்திகளின் கூட்ட ரூபமாக கிருக் கின்றது. இது முதற் காரணமாயிருப்பது கொண்டே மண் முதலியனபோல் அசேதனமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் கலை முதலிய போகங்களுக்கு மாயை சாதன மென்பது கூறப்பட் டது. (ககஃஇ)

(அ—கை) இந்த மாயையானது சத்திக் கூட்ட ரூபமாயிருக்கிறதென்று கூறுவென்றார்

(ககஃஇ) கிசித்திரமாயும் அளவிறந்ததாயுமுள்ள காரி யங்கள் காணப்படுகின்றமையால் இந்த அசுத்த மாயை கிசித்திர மாயும் அநேகமாயுமுள்ள சத்திகளுடன் கூடனதென்று அறிப்ப படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) விசித்திரமாயும் அளவிறந்ததாயுமுள்ள காரியங்களின் தோற்றங் காணப்படுகின்றமையால், இந்த அசுத்த மாயை விசித்திரமாயு மளவிறந்ததாயுமுள்ள காரிய சத்திகளின் கூட்ட ரூபமாக விருக்கின்றதிதன்றியப்படுகின்றது. (ககஅஇ)

அ—கக இத்த அசுத்தமாயைக்கே அநேக காரியங்களை யுண்டு பண்ணக்கூடிய அநேக சத்திகளைத் தோற்றுவித்தல் உடுமென்று சொல்லக்கூடாது. எதனாலெனின், இந்த மாயையானது சத்தி ரூபமாயிருத்தலால் சத்திக்கு வேறு சத்தியைத் தோற்று வித்தல் பொருத்தமையாலென்க. முக்கிய காரணமாயிருப்பது கொண்டே இந்த மாயைக்கு சத்தியத்தன்மை சித்தித்தது. ஐன்றேல் வாய்பின்றியோட லென்னும் குற்றம் வந்த விடுமென்னுமபிராயத்துடன் கூறுகின்றார்.

(கககஇ) சடமாயும் அநேகமாயுமிருப்பது காசமுடையதெனக் கண்டிருக்கின்றோம். இந்த அசுத்த மாயை யநேகமன்று. அநேக மன்றென்பதுகொண்டே சடமாயினும் இந்த மாயை அழிவற்றதாக ஆவற்றென்பதாம். (கககஇ)

(கஉஐஇ) (அன்றியும்) எல்லாவற்றையும் வியாபிக்கும் இந்த அசுத்த மாயை, ஆன்மாக்களானேகமாதலால் அவற்றின் போகத்தின் பொருட்டு எவ்விடத்தும் எல்லாக் காரியங்களையும் பிரவாக ரூபமான எல்லா மகிமைகளுடன் தோற்று விக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறே பிரகல்பி ஆகிரியரும் “எல்லாச் சித்தங்களுடைய வாக்குகளும் நீண்ட காலம் கூறப்பட்டு நசுத்தையடையும். மாயை அளவற்ற சத்திகளுடன் கூடினதையால் பிரவாகங்களினாலு கூறப்படவில்லை” என்று கூறுகின்றனர். இந்த மாயை பால் தயிராவது போல் முற்றும் பரிணாமத்தை யடைகிறதில்லை. நெய்யிற் புழுவுண்டாகல் போல் வக தேசத்தில் பரிணாமத்தை யடைகின்றதென்று அறிந்து கொள்க. (கஉஐஇ)

(கஉகஇ) இருட்டி, நிதி, லபம் என்னுமீவை மாயையிவிடத்திலிருக்கின்றன. புவனத்தை முடிவாக வுடைய விகாசம்

னது தத்துவ முதலிய வற்றின் ரூபமாக தன்னிடத்திலேயே இருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு மேலான முதற்காரணமாயிருப்பதால் மாயையினிடத்திலேயே உலகத்தின் இருட்டி முதலியன இருக்கின்றன. புவன முதலிய விகாரமானது தத்துவ முதலிய சொரூபமாகத் தன்னிடமிருக்கின்றதென்பது கொண்டு தத்துவம், பாவம், பூதம், புவனமென்னும் இவை ரூபமான எல்லாக் காரிய வுலகங்களும் மாயையின் விகாரமென்றே அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சுத்த ரூபமான தத்துவ முதலியனவும் அவற்றிற்கு முதற்காரணமான சுத்த மாயையும் ஆகமங்களிற் கூறப்படுகின்றனவே பெயரின், அஃதுண்மையே. அவற்றை யடைதலானது வித்தியேசவார் முதலாயினருக்கு உரியதாயிருத்தலால் அபாமுத்தியாகும். ஆகையால் போகத்திற்குச் சாதனங்களாக இவ்விடத்தில் அவை கூறப்படாமையற்ற விதோத மின்மை காண்க. (கஉகஇ)

(கஉஉ) (இவ்விடத்தில்) இருட்டி, நிதி யிண்டும் கூறப்பட்டன. இலயமானது இருட்டிக்கெதிர் மறைபாக உண்டாகின்றதென்பதாம்.

(உரை) ஒவ்வொரு தத்துவங்களுக்கும் தோற்றமுறை கூற்றினையாலும் தொழிலுக்காட்டினமையாலும் இருட்டியுந் திதியும் கூறப்பட்டன. இலயமாவது இருட்டிக்கெதிர் மறைபாகத் தத்தல் காரணங்களில் ஒடுக்கத்தை யடைவதேயாகுமென்பது பொருள். (கஉஉ)

(கஉஉஇ) சம்சாரம் அகாதியானமையால் இத்தச்சுருட்டி முதலியவை யளவிடப்படவில்லை யென்பதாம்.

(உரை) இத்தச் சம்சாரம் அகாதியென்பது பொருள். இருட்டி, நிதி இரண்டும் போகத்திற்குச் சாதனங்களானமையால் ஆன்மாக்களுக்கு உபகாரமாகின்றன. இலயம் ஈசுவரனால் எதற்காகச் செய்யப்படுகின்றதெனின், கூறாது. புருடனுக்கு அன

இவ்வாறிருக்க ஸ்போடத்தைக் குறித்துக் கேட்க வேண்டிய தில்லை. (எ)

(அ—கை) இன்னுமொரு முறையாக பிறருடைய அழிப் பிராயத்தைக் கூறுகின்றார்.

(அ) புத்தியில் ஏறின பதங்களுடன் கூடினதாயும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உண்டான தூல சத்தக் கூட்டத்திற்குக் காரண மாயுமிருக்கும் அறிவானது குற்றமின்றி ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வாசகமாக இருக்கக் கூடும் என்பதாம்.

(உரை) குளம்பு கம்பள முதலியவற்றை யிலக்கணமாக வுடைய பொருளை நன்றாக புத்தியினால் நிச்சயித்து, அதன் பின்னர் அதற்கு துணைமாக பசு முதலிய பதத்தைச் சிந்தையினால் ஸூ சந்தானஞ்செய்து, அதன் பின்னர் தூல சத்தத்தை அச்சரிக்கின்றான். ஆகவே புத்தியில் ஏறின பசு முதலிய பதங்களுடன் கூடினதாயும், சொல்லுதற்காக விரும்பப்பட்ட அந்தப் பசு முதலிய பொருள்களின் முறையாக அந்தந்தப் பொருள்களின் சொரூபமாக வுண்டாகிறதாயும், அந்தந்தத் தூல சத்தத்தை அபுச்சரிப்பதற்குக் காரணமாயுமிருக்கும் அந்த அந்தப் புத்தியிருத்தி ரூபமாகவே உள்ள அறிவானது இந்தப் பசு முதலிய பொருள்களுக்கு முறையாகக் குற்றமின்றி வாசகமாக இருக்கக் கூடும். (அ)

(அ—கை) புத்தி விருத்தி ரூபமான அறிவு, வாசகமென்னும் இந்தக் கொள்கையினையும் மறுக்கின்றார்.

(சு) இவ்வாறே ஆராய்ச்சி ஞானத்திற்கும் வாசகத்தின்மை யிருக்கட்டும். ஆகவே, (1) வாச்சியங்களினின்றும் (2) வாசகங்கள் வேற்றுமையை யடைகிறதில்லை. எதனாலெனில் அலைதாடி முதலியவற்றின் ரூபமான எல்லாப் பொருள்களும் வேற்றுமையின்றி புத்தியில் சம்பந்தித்திருக்கின்ற மையாலென்க.

1. வாச்சியம்—பொருள். 2. வாசகம்—சொல்.

(உரை) உள்ளிருக்கும் ஆராய்ச்சி ஞானத்திற்கும் வாசகத்தன்மையைக் கொண்டால் வாச்சிய வாசகங்களுக்கு வேற்றுமை கில்லாமற்போய்விடும்; இரண்டிற்கும் அலை தாடி முதலிய ஒரே சொரூபமாதலால் அந்த அலைதாடி முதலிய ரூபமான எல்லாப் பொருள்களும் வெளியிலிருக்கும் சொரூபத்திற்கு வேறுபடாமல் புத்தியில் சம்பந்தித்திருக்கின்ற மையால் என்க. (சு)

(அ—கை) இதே விடயத்தில் பூர்வபட்சியினுடைய ஆசங்கையைக் கூறுகின்றார்.

(க0) ஆராய்ச்சி ரூபமாயிருப்பதுகொண்டே வாச்சியத்தினின்றும் வாசகத்திற்கு வேற்றுமை இருக்கின்றது. ஞானவேற்றுமைகளால் சொரூபவேற்றுமைகள் ஆராய்ச்சிசெய்யவதற்கு யோக்கியமாகவாகின்றன. சொரூப வேற்றுமைகளால் வாச்சியங்களென்பதாம்.

(உரை) வெளியிலுள்ள சொரூபம் வாச்சியம். புத்தியினுள்ள சொரூபம் வாசகம். வாச்சிய வாசகங்களுக்கு இதுவே வேற்றுமையாகும். புத்தியிலிருக்குஞ் சொரூபம் வெளியிலிருக்குஞ் சொரூபத்தை ஆராய்ச்சி செய்யும் ரூபமாயிருத்தலால் வாசகமெனப்பட்டது. ஆகவே வாசகங்களான ஆராய்ச்சி ஞானங்களின் வேற்றுமையால் பசு முதலிய வெளியிலிருக்குஞ் சொரூப பேதங்கள் ஆராய்ச்சி செய்யத்தகுந்தவை யாய் வாச்சியங்களாக இருக்கின்றன. வாச்சிய வாசகங்களுக்குள்ள வேற்றுமை இதுவாகும். (க0)

(அ—கை) பூர்வபட்சியினுடைய ஆசங்கைக்கு விடை கூறுகின்றார்.

(கக) இது உண்மை. ஆயின் உருவம், இரதம், கந்தம், சத்த முதலிய பொருள்கள் என்னால் ஆராய்ச்சி செய்யுந் தன்மையை யுடையனவாயிருக்கின்றனவோ, அதுவே உள்ளோசை ரூபமான காதமாகச் சித்தித்தது. விடயத்தன்மையாகச் சித்திக்கவில்லை என்பதாம்.

வென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறே “மலத்தினால் போகிறிருத்தன்மைக் கூறப்பட்டது” என்று கூறப்படுகின்றது. அதுகொண்டே இந்த ஆன்மா அசத்தன். இவ்வாறே ஸ்ரீசுவாயம் புவத்தில் “புமானுக்கு அசத்தியில்லையாயின் அவனுக்குக்கும் போகத்திலுள்ள பற்றுதலானது எதனாற் செய்யப்பட்டதாகும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கஉச)

(கஉசஇ) (ஆகவே) மாயையிலிருக்கும் கன்மரூபமான விருப்பத்தின் வழியாக இந்தப் புருடன் மாயையை யனுசரிக் கின்றவனவதாம்.

(உரை) கன்மமானது உழுதல் முதலியவைபோல் ஆன்மா விற்குச் சுத்தஞ் செய்வதாக வாகாமையால் சம்சார நிலையில் புத்தியையடைந்ததாயும், பிரளயத்தில் புத்தி நசித்தாலும் உலகத் திற்குப் பிழமான மாயையில் இயங்கிக்கொண்டிருத்தலால் அந் திருக்கூறுதாயும், பரிபாகத்தால் போகத்தையுண்டுபண்ணுகிற தாயுமுள்ள கன்மரூபமான விருப்பத்தின் வழியாகப் போக சாதன முதலியவற்றின் ரூபமாகப் பரிணமித்தமாயையை யித்தப் புருடனனுசரிக் கின்றான். (கஉசஇ)

(அ—கை) இவ்விடத்தில் கன்மமேயமையும் மலம் வேண்டி மென்னும் புறமத்ததைக் கூறுகின்றார்.

(கஉசஇ) சென்மாதிரத்தில் செய்யப்பட்ட கன்மமானது சாதி முதலிய பலன்களை மனிதருக்குக் கொடுக்கக் கூடியது. புரு டனுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட மலமானது அந்தக் கன்ம மிருக்கும் பொழுது அறிக்கப்படுகின்ற தென்பதாம்.

(உரை) காரியமான சீர்தின் பந்த மானது வித்து முளைகளின் நியாயத்தை யனுசரித்து அகாதிபாதிருக்கின்றமையால் சாதி ஆயுள் போக மென்னு மிவற்றைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்மக் களை தனது பலனான போகத்திற்காக ஆன்மாவிற்குச் சீர்ச்சீர்க் கையைச் செய்யட்டும். மலஞ் செய்வதாகக்கொள்ள வேண்டாம். உம்மாலும் மலத்தை யொப்புக்கொண்டு விசித்திரமான போகம்

கள் வேறு வழியாகப் பொருத்தாமையால் கன்மமு மொப்புக் கொள்ளப்படுகின்றது. படவே மிகையென்று குற்றம் உண்டாகின்றமையால் கன்மமே அமையும். இன்றியமையாமற் கொள்ளத்தகுந்தது பிற்தொன்றுகொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தடுக்குமென்று கூறுகின்றனர். (கஉசஇ)

(அ—கை) மலம் வேண்டாமென்னும் புறமத்ததை மறுக்கின்றார்.

(கஉசஇ) கன்மத்திற்கும் பிறப்பு முதலிய வற்றை யுண்டு பண்ணும் சத்தியானது மலத்தை யின்ற இல்லை. அஞ்ஞான மற்ற முத்தான் மாவிற்குப் பிறப்பு உண்டென்பது ஓரிடத்துக் காணப்படுகிறதில்லை யென்பதாம்.

(உரை) அஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுவான மலமில்லாத முத் தான்மாவிற்குப் பிறப்புக் காணப்படாமையாலும், கன்மானுட்டா னமும் காணப்படாமையாலும், மலமுள்ளவனுக்கே கன்மத்தைச் சம்பாதித்தலும் அதன் போகமு முப்போகப்படுகின்றன. (கஉசஇ)

(அ—கை) இவ்வாறின் மலமே பிறப்பு முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகட்டும்; கன்மத்தினாற் பயனென்னை யென்னும் புறமத்த தைக் கூறுகின்றார்.

(கஉசஇ) விடயங்களை யுடைத்தா யிருக்குத்தன்மை ரூப மான மல மொன்றே ஆன்மாவிற்குமையும். கன்மத்தைக் கொள் ளுதலாற் பயனில்லை. பிறப்பு முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தை மலத்தினாலேயே நிச்சயமாக அடைகின்றமையாலென்பதாம். (கஉசஇ)

(அ—கை) கன்மம் வேண்டாமென்னும் புறமத்ததை மறுக்கின்றார்.

(கஉசஇ). கன்மமில்லாத விஞ்ஞான தேவலகளுக்கு மல மிருத்தும் பிறப்பு முதலியன காணப்படவில்லை. ஆகையால்

இவ்விடத்தில் மலமூக் கன்மமுமாகிய விண்ணும் பிறப்பு முதலிய வற்றிற்குக் காரணங்களாகும் என்பதாம்.

(உரை) மலமிருந்தும் கன்மமில்லாத விஞ்ஞான கேவலர் களுக்குப் பிறப்பு முதலியன காணப்படாமையால் மலங்கன்ம மிரண்டும் மாயையின் சேர்க்கைக்குக் காரணமாகு மென்பது பொருள். (கஉஅஇ)

(அ-கை) சிருட்டிக்கு முன்னர் நீட்களத்தன்மையும் சே தனத்தன்மையும் ஆன்மாவிற்கேற்புதல், சிவனுக்குப் போல் ஆன்மாவிற்கும் அஞ்ஞானத்தன்மை பொருந்துகிறதில்லை யென் னும் பிறர் கூற்றை மறுக்கின்றார்.

(அஉஅஇ) ஆன்மா, ஞானக்கிரியை யென்னும் குணங்களை யுடையனாகையால் சிருட்டிக்கு முன்னர் நீட்களனாக விருக்கின் றான். அவ்வாறுகையால் அஞ்ஞான சம்பந்தம் ஆன்மாவிற்கில்லை. இவ்வாறு கூறுவது பொய் என்பதாம்.

(உரை) நீட்களனாயின் சிவனுக்குப் போல் கலை முதலிய தத்துவங்களின் சம்பந்தமும் ஆன்மாவிற்குப் பொருந்தாது. கலா சம்பந்தம் காணப்படுகின்றமையால் அச்சம்பந்தம் வேறு விதமாகப் பொருந்தாமைக்கொண்டு ஆன்மாவிற்கு மல முன் டென்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். (கஉஅஇ)

(அ-கை) இன்னும் புறமதத்தையே கூறுகின்றார்.

(கஉஅஇ) ஆன்மா எவ்ருஞ் செல்லுகின்றமையால் எல்லா வற்றையும் அறியும் ஞானக்கிரியைகள் இவனுக்குண்டென்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் இந்த ஆன்மா சர்வஞ்ஞையும் சர்வ கருத்தாவாயுமிருந்து கொண்டு காரணமான கலா சம்பந்தமின்றி மனோபிபுள்ளவனாக இருக்கிறான் என்பதாம். (கஉஅஇ)

(அ-கை) சிற்றறிவு முதலியவற்றிற்கும் கலாநி சம்பந்தம் வேண்டப் படுவதால் இவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(கஉக) கலை முதலிய துணைகள் இல்லாமையால் ஆன்மா வினுடைய ஞானக்கிரியா சத்திகள் விளக்கத் தொழிற் படுகிற தில்லை யென்பதாம். (கஉக)

(அ-கை) மறைப்பில்லாத பொருளுக்கு இந்தக் கலா சம் பந்தம் பொருந்துகிறதில்லை யென்று கூறுகின்றார்.

(கஉகஇ) மறைப்பில்லாத ரூபினொரியானது பிற்தொரு ஒளியை யெழிற் பார்க்கிறதில்லை யென்பதாம். (கஉகஇ)

(கஉஉ) (ஆகவே) மலமானது அகாநியாயும், அகாநியான சம்பந்தத்தையுடையதாயும், அனைவருக்கும் பொதுவாயும், நித்தியமாயுமிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) இந்த மலம் ஆன்மாக்களுக்கு அகாநியாயும், அகா நியான சம்பந்தத்தையுடையதாயும், அகாநியாயே மறைக்கிற தாயும், அனைவருக்கு மொன்றுயுமிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த மலத்தை நித்தியமெனவு மொப்புக் கொள்ளவேண்டும். (கஉஉ)

(அ-கை) இவ்வாறாயின் மலம் நித்தியமானமையால் எக் காலத்தும் ஆன்மாக்களைவிட்டு நீங்காது. நீங்கினும் மலமொன்று கையால் ஒரு புருடனுக்கு முத்தியுண்டாகும்பொழுது அனைவ ருக்கும் முத்தியுண்டாகவேண்டும். இவ்வா ருசங்கிப்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கஉஉஇ) ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் நியமமாயும், தத் தங்காலவெல்லையில் நீங்குஞ் சத்திகளையுடையதாயுமிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(உரை) மலமானது ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் நிச்சய மாயும் அளவற்ற சத்திகளுடன் கூடினதாயுமிருக்கின்றமையால் ஒரு சத்திக்குப் பரிபாகவசத்தால் தடையேற்பட்டபொழுது அந்த ஆன்மாவிற்குத்தான் முத்தியடைதல் கடும். ஏனையவற்

ற்றதஞ்ச் கூடாது. இவ்வாறே “ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் இருக்கிறதாயும் தத்தங்காலத்தின் முடிவில் நகர்க்குஞ் சத்திகையுடைய தாயுமிருக்கின்றது” என்று பிறருக்கூறுகின்றனர். (கூஉஇ)

(அ—கக.) பிரகிருதி சம்பந்தமான மலமே விபரீத ஞான ரூபமாயும், மகாமோகமென்னும் பெயருடையிருக்கின்றது. அந்த மலமிருப்பதுகொண்டே கலை முதலிய ஞானையை விரும்புத்தும் கன்மானுட்டானமும் அந்தச் சத்திக்குப் பொருந்துகின்றதென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கூஉஇ.) மகாமோகமுண்டாவதற்கு முன் இந்த ஆன்மாவின் மலமிருக்கின்றது. அதனால் விளைப்போல் மறைப்பில்லாத புருடனாவன் பிரகிருதி சம்பந்தமான மலத்தை நீக்குதற்கு முடியாதவனாக இருக்கின்றனென்பதாம்.

(உரை.) கலை முதலியவற்றின் சம்பந்தம் ஏற்பட்டபின் குன் மகாமோகமுண்டாகின்றது. உன்மத்தில் இருட்டிலினும் பத்தில் ஆன்மா நின்மலமிருக்கின்றமையால், விளைப்போல் மறைப்பில்லாத ஆன்மாவானவன், கலை முதலியவற்றின் ஞானையால் பிரகிருதி சம்பந்தமான அந்த மலத்தை நீக்குதற்கு முடியாதவனாக இருக்கின்றான். ஆகையால் அனாநியான மலத்துடன் அநாநியாகவே ஆன்மாவிற்குச் சம்பந்தமுண்டென்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். (கூஉஇ)

(கூஉஇ—கூஉஇ.) ஆன்மாவிற்கும் மலத்திற்குமுள்ள சம்பந்தத்தை இடையில் உண்டானதாகக்கொள்ளின் அவ்வாறுண்டாததற்கும் ஒரு காரணஞ் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறே மேலுஞ் சென்று முடிவின்மையென்னும் குற்றத்திற்கிடனும், ஆன்மாவிற்கும் மலத்திற்குமுள்ள சம்பந்தமானது எதவின்றி யிடையே யுண்டாகிறதென்று சொல்லின் கலையின் சம்பந்தமும் எதவின்றியே இடையில் உண்டாகவேண்டும். ஆகவே ஆன்மாவைக்கொண்டு முத்தியே இல்லாமற் போய்விடும். நசுவானுக்கும் நசுவாதன்மை இல்லாமலே நேரிடுமென்பதாம்.

(உரை.) மலத்தின் சேர்க்கையானது எதவின்றியே இடையிலுண்டாவதென்று கொள்ளின், சராமுதலியவற்றின் சேர்க்கையும் எதவின்றியே இடையிலுண்டாகின்றதென்று கொள்ளவேண்டுமாய்க்கால், முத்தனக்கும் மீண்டுஞ் சம்சாரச் சேர்க்கையுண்டாகி முத்தியல்லாமற் போய்விடும். நசுவானுக்கும் மலத்தின் சேர்க்கையுண்டாகி நசுவாத் தன்மையிலையாய்விடும். ஆகவே சம்சாரத்திற்கெதுவான மலசம்பந்தம் அநாநியாகவே ஆன்மாவிற்கு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்க. (கூஉஇ—கூஉஇ)

(அ—கக.) இவ்வாறு மலத்திற்கு ஒவ்வொருபுருடனிடத்தும் இருக்கும் அசாதாரணத்தன்மையற்ற அநேகத்தன்மையை யொப்புக்கொள்ளின், சடமாயும்கேதமாய் மிருப்பதுபற்றிக் கடமுதலியவற்றிற்குப்போல் இதற்கு அத்தியத்தன்மைவந்து விடும். விடவே அநாநி யென்பதில்லையாய் முன்னர்க்குறப்பட்ட முடிவின்மை முத்தியின்மையென்னும் குற்றங்கட இடனுமென்று கூறுகின்றார். அசாதாரணம்—சிறப்பு.

(கூஉஇ.) மலம் ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் இருப்பதாகக் கூறின் சடத்தன்மையும் அநேகத்தன்மையுமிருப்பதுபற்றித்தொன்றி யழிவதாக ஆகிவிடும். விடவே முன்னர்க்குறப்பட்ட குற்றங்கட நேரிடுமென்பதாம். (கூஉஇ)

(அ—கக.) ஆன்மாவிற்கும் மலத்திற்குமுண்டான இந்தச் சம்பந்தம் அநாநியாயிருக்கின்றமையால் இதற்கு நசுக்கிடையாது. நசுமுண்டென்று கொள்ளின் எல்லாவற்றிற்கும் அத்தியத்தன்மை வந்து விடுமென்று கூறுகின்றார்.

(கூஉஇ.) அநாநியான மலத்துடன் அநாநியாகவே ஆன்மாவிற்குண்டான சம்பந்தத்தை யத்தியமாகக் கொள்ளின் உற்பத்தியில்லாத அநாநியான மாயை, நிவன், ஆன்மாவென்னும் பொருள்களுக்கும் நசுமெற்படுமென்பதாம். (கூஉஇ)

(அ—கக.) இவ்வாறு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட மலத்திற்குண்டான அநாநித்தன்மையிலும், சாதாரணத்தன்மையிலும்

னையும், நடுக்கமலிருக்குத்தன்மையினையும் சாதித்துவிட்டு இனி அம்மலத்திற்கு அளவற்ற சத்தியுடன் கூடியிருக்குத்தன்மையினையும் சாதிக்கின்றார்.

(க௭அ) ஆன்மாவின் குணத்தைத்தடுக்கும் இந்தமலத்தின் சத்திகள் ஓவ்வொரு புருடனிடத்தும் இன்றியமையாததாயிருக்குமென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மாவின் குணமென்பது ஆன்மாவின் ஞானக் கிரியாசத்திகள். இது முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(க௭அ)

(அ—கை) காணப்படும் போகவேறுபாடானது வேறுவழியாகப் பொருந்தாமையால் அந்த மலசத்திகளுக்குப் பரிபாககாலத்தில் வேறுபாடானது சித்திக்கின்றதென்று கூறுகின்றார்.

(க௭கஇ) மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த மலசத்திகள் கெடுதற்குக் காலம் நியதிகள் கிடையா. இவ்வாறு கூறவில்லை யாயின் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஒரேகாலத்தில் முத்தி கிடைக்கவேண்டும். முத்தியோ அவ்வாறு கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் அந்த மலசத்திகள் ருக்ரமரூபமாக இருக்கின்றன வென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) மலம் அநாதியாகவே மறைக்கின்றமையால் அந்த மலமே ஆன்மாவிற்கு உடன்றோன்றிய பாசமாகும். மாயை முதலியனவோ வெனின், “ஆன்மாவிற்கு உண்டாகும் மாயாகாரியங்க ளானதும் மலமிருத்தலால் உண்டாகின்றன” என்பது முதலிய சுவாயம்புவ வாக்கியங்களால் இடையில் வந்தனவாகவே அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

(க௭கஇ)

(அ—கை) மதங்கமுதலிய நூல்களில் மோகம், மதம், ஆராகம், துக்கம், சோஷ மென்னும் இவை மலத்தின் காரியமாய் இருக்கின்றனவென்றும் இவையே உடன்தோன்றிய மலமாயிருக்கின்றனவென்றும் கூறப்படுகின்றதே என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(க௭ஓஇ) மோகமுதலிய வைத்தையும் மலத்தின் காரியமாகக் கொள்ளக்கூடாது. கலை முதலியவற்றின் சம்பந்தமில்லாத ஆன்மாக்களிடத்தில் மலமிருத்தும் அதன் காரியங்களான மோக முதலியன எக்காலத்தும் காணப்படாமையாலென்பதாம்.

(உரை) விஞ்ஞானகலப் பிரளயகலங்களுக்குக் கலை முதலியவற்றின் சம்பந்தமில்லாமையால் மலமிருத்தும் மோகம் முதலியன காணப்படவில்லை. சகலரிடத்தில் மோகம் முதலியன காணப்படுகின்றன. ஆகையால் ஞானக்கிரியைகளை மறைத்தல் மலத்தின் காரியமாதல்போல, மோகமுதலியன மலத்தின் காரியமென்பது கூடாது. மதங்கமுதலியவற்றில் கூறப்பட்டதன் கருத்தாவது—மாயையை முதற்காரணமாகக் கொண்டதாயும், ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் ஆன்மாதிரியானது செவ்வதாயுமுள்ள இந்த மோகமுதலியன மலமிருக்கும் பொழுதே உண்டாகின்றமையாலும், கலை முதலியவற்றின் சேர்க்கையிருக்கும்பொழுதும் தின்மலர்களான மாயாகருப்பாதி காரிகள் முதலானவரிடத்தில் அந்த மோகமுதலியன காணப்படாமையாலும், துணைக்காரணமான அந்த மலத்துடன் தோன்றுகின்றனவென்பது கொண்டு சகசமலத்தை யேதுவாக விடைத்தாயிருக்கின்றபடியால் சகச சப்தத்தாற் கூறப்படுகின்றன. மலத்தை உபாதானமாய்க் கொண்டிருக்குந் தன்மைபற்றி யிவற்றிற்குச் சகச மலத்தன்மம் கூறப்படவில்லை. ஆகையால் விரோதமின்மைகாண்க. (க௭ஓஇ)

(அ—கை) மோகமுதலியவற்றிற்கு மலம் முதற்காரணமாயிருப்பினும் இவை பிரளயகேவல நிலையில் வெளிப்பட்டுத் தோன்றவில்லை. பின்னர்க் கலை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றன வென்று கொண்டால் குற்றமென்றை யென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(க௭க—க௭உ) போக சாதனங்களின் சம்பந்தத்தால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றன வென்பது பொருத்தமன்று. உன்னால் குணங்களின் ரொழில்களினின்றும் மோகம் முதலியன வேறுகக் கொள்ளப்படவில்லை யென்பதாம்.

(உரை) மதம் முதலியன, குணங்களின் தொழில்களினின்று வேறு உன்னுள் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமையால் அவை போக சாதனங்களின் சம்பந்தத்தால் பின்னர் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றன வென்று கூறுதல் பொருத்தது. மதமுதலியவற்றிற்கு மலத்தை முதற்காரணமாகக் கொள்ளின் அந்த மலம் எக்காலத்தும் ஒரே ரூபமாயிருத்தலால் தோற்றம் தோற்றமின்மை பென்னும் பேதமுண்டாகாமையற்ற ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் அதன் காரியம் சங்கரா நிலையிலும் இருத்தல்போல மதம் முதலியனையும் அந்தச் சங்கரா நிலையிலிருப்பதேவண்டும். அவையையே அந்நிலையிலிருப்பதில்லை. போக சாதனங்களின் சம்பந்தத்துக்குப் பின்னர் புருடர்களுடைய அந்தக் கண்ணில் இருக்கின்றவையாகவே ஆரம்பப்படுகின்றன. ஆகையால் துணைக்காரணமான மலத்துடன் மாயாகாரியங்களை முதற்காரணங்களாகக்கொண்டு மத முதலியன தோன்றுவனவா யொப்புக்கொள்ள வேண்டும். (கசக-கச௨)

(அ—கை) இனி இந்த மத முதலியன குண சொருபமாகவே இருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றார்.

(கச௩) மதம் மோகமென்னு மிவை தாமசங்களாயும், பற்றுதல் சாத்துவிகமாயும், தாபம் மாயக்கமென்னும் மிவை இரகசங்களாயுமிருக்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) ஆகவே அந்தக் காரணத்திற்கும்குணங்களின் தொழில்களை இந்த மதம் முதலியனவாகும். இந்தக் குணங்களினும் வேறான மலத்தின் தொழில்களாக மத முதலியபெயருடன் ஒன்றும் ஒரு நிலையிலும் ஆன்மாவினிடத்துக் காணப்படவில்லை. (கச௩)

(அ—கை) ஆகையால் குணங்களினும் வேறாக மதமுதலியனவில்கூறியென்று கூறுகின்றார்.

(கச௩இ) இந்தக் குணங்களின் வேறுக முலமாயிவ மலத்தின் தொழில்களாக மதமுதலியன வில்கூறியென்பதாம். (கச௩இ)

(கச௩இ) ஆகவே நடுக்குஞ் சத்திகளைத் தவிர ஒரு தருமமும் மலத்திற்குக் கிடையாது. கன்ம சமஸ்காரத்தான் கூடின மலத்திற்குச் சமஸ்காரத்திற்கு ஏதுவாயிருக்கும் தன்மை சித்திகளின்றிதன்பதாம்.

(உரை) மலமாத்ரித்திற்கு ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் தன்மையும், கன்ம வாசனையுடன் கூடியிருக்கும் மலத்திற்குச் சமஸ்காரத்திற்கு வேறுவாயிருக்கும் தன்மையும் புத்தியினால் சித்திகளின்றி. பிறிதொரு காரியமுமில்லை யென்பது பொருள். (கச௩இ)

(அ—கை) இவ்வாறு மல சொருபத்தைக் கூறி விவகிடயத்தை முடித்துக் காட்டுகின்றார்.

(கச௩) யாதொன்றின் சம்பந்தத்தால் ஆன்மா பகவாயிருக்கின்றதோ அத்தகைய பகவானது இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்பதாம்.

(உரை) பகவென்னுஞ் சொல் மலமென்னும் பொருளை அறிவிப்பதாக ஓளாவ முதலியவற்றில் காணப்படுகின்றது. இந்த மலம் தனிமையான ஒரு தத்துவமாதலில்லை. பக தத்துவத்தினுள்ளேயே இது அடங்குகின்றது. எதனாலெனின், இம்மலத்தைவின்றி ஆன்மாக்களுக்குப் பகத்தன்மை பொருத்தாமையாலும், மலத்தினால் அகாநியாகவே மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றமை யாலுமென்க. அன்றியும் சிவபெருமானுடைய சிருட்டி முதலியவற்றால் ஆன்மாக்கள் போகத்தை யனுபவித்தலும், போக சாதனங்களான கலை முதலியவற்றைத் தோற்றமித்தலும், அவற்றை விருத்தி செய்தலுமாகிய மாயையின் வியாபாரமும், போக்கியங்களை யனுபவித்தல் ரூபமான பகங்களின் வியாபாரமும் இந்தப் பிரகாரத்திற் கூறப்பட்டவையாகும். இவற்றினுடைய இந்த வியாபாரங்கள் ஆன்மாவை மறைக்கும் மலத்தினாலேயே நிகழ்கின்றன. எதனாலெனின், மலமிருக்கும் பொழுது தான் இவையனைத்தும் நிகழுமாதலாலென்க. (கச௩)

(அ—கை) மத முதலிய துன்பங்கள் புருடர்களிடத்தில் இருக்கின்றன வென்னு மிவகிடயத்தை முடித்துவிட்டு அதிகாரகஜி

பேதத்தினால் இந்த மத முதலியவற்றின் வியாபார பேதங்களைக் கூறுகின்றார்.

(கசக) மாயாதத்துவத்திலிருப்பவருக்கு மத முதலிய துன்பங்கள் காரியத்தைச் செய்வனவல்ல. யோகிகளுக்கு இடையில் இவற்றின் வியாபாரங்கள் தடுக்கப்படுகின்றன. விடயப் பற்றுள்ளவருக்குப் பலவிதமாயும் கம்பிரத்தோடு கூடியும் காரியத்தைச் செய்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) மாயாதத்துவத்தி லொடுக்கிய பிரளயாகலருக்குக் குணமுதலிய தத்துவங்கள் நீக்கி மாயையினிடத்து ஒடுக்கியிருத் தலால் இந்தக் கிலேசங்கள் ஒரு காரியத்தையும் செய்வனவல்ல. யோகிகளுக்கோவெனின், கிலேசங்களிருப்பினும் யோகவலிமை யால் இடையே தடுக்கப்படுகின்றன. விடயப்பற்றுள்ள சகலர் களான பசுக்களுக்கோ வெனின், பலவிதமான தனது வியாபா ரங்களை யுடையனவாயிருக்கின்றன. மூலத்தில் பலவிதமென் னும் பொருள் குறித்த விசுத்திரமென்னுஞ் சொல்லை விச்சின்ன மென்று பாடபேதங் கொள்ளின், தோன்றுதல் அழிதல் ரூப மாயுமென்று பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்வாறு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட சாதனத்துடன் கூடிய போகம்மோஷமிரண்டனுள் போகமானது இந்தக் காரி கைஹிற் கூறப்பட்டது. அதுபற்றியே போககாரிகை யென்னும் பெயருடன் இந்நூல் முற்றுப்பெற்றது மோஷமோவெனில், சாதனத்துடன் கூட மோஷகாரிகை யென்னும் வேறு பிரகா ணத்தில் கூறப்போகின்றார்.

ஸ்ரீமத் கேடகரின் புதல்வரான சத்தியோஜ்யோதி சிவாசாரி யார் இந்தப் போக காரிகையால் சித்தாந்த சாத்திரத்தில் சித்தித்த போகத்தைச் சாதனங்களுடன் சுருக்கமாகவும் நன்கு கவிக் கூறினார். அவருடைய வாக்குக்களை யாராய்ந்து அஞ்ஞா னம், நீங்கினவராயும் ஆகிரிய சிசேட்டராயுமுள்ள அகோசினா சாரியரால் இந்த விருத்தியுரை செய்யப்பெற்றது.

போககாரிகைமூலமும், விருத்தியுரையும் முற்றுப்பெற்றன.

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீபட்டராமகண்டராலியற்றப்பெற்ற

நாதகாரிகை மூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ அகோசினாசாரியராலியற்றப்பெற்ற

விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

உரைமங்கலம்.

நாதத்தைக்கடந்த சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து நாதலானது சித்திப்பதின் பொருட்டு ஸ்ரீ பட்டராமகண்டராலியற்றப்பெற்ற நாதகாரிகைக்கு விருத்தியுரை செய்யத் தொடங்குகின்றேனென் பதாம்.

நூல்மங்கலம்.

மூலம்

(க) புத்தி, அஸ்மித்தன்மை, மனம், வித்தை, அரசகம், கலை, மாயை, புருடன், சத்தியென்னுமிவற்றினும், தொனிகளி னும் வேறாக நாதமென்பதென்று அறிவப்படுகின்றதென்பதாம்.

உரை

அஸ்மித்தன்மையென்பது அகங்காரம். புத்தி முதல் மாயை விருகவுள்ள தத்துவங்கள் தமது காரியங்களுக்காகச் சித்திக்கின்ற

மையானும், பிரித்தொரு காரியத்திற்கு எதுவாவதில் பிரமாண மில்லாமையானும், புருடனும் அதன் சத்தியும் அபிகாரியான மையால் அவற்றிற்கு வாக்குடன் சமவாய சம்பந்தம் பொருந்தா மையானும், தூலமான தொனிகள் உற்பத்தி நகரங்களுடன் கூடியவையாகையால் வேறு காணத்தை விரும்புகின்றமையா னும், தொனிகளினும் என்றவுமையால் அந்தத் தொனிகளி னின்ற முண்டான அக்காங்கள் முறையே ஒன்றன்பிணைறாய் உண்டாகின்றமையால் அவ்வக்காங்களுக்கு அறிவிக்குத்தன்மை யுண்டென்பது பொருந்தாமையானும், அறிவிப்பதற்குக் காண மாக நாமென்றுண்டென்பது பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்படு கின்றதென்க. (இது பொருளியல்புரைத்தலென்றும் மங்கலமா கையால் நாலாரம்பமாகவே கொள்க.) (க)

(அவதாரிகை) அக்காங்களுக்கு அறிவிக்குந் தன்மையில்லை பென்பதைக் காட்டுகின்றார்.

(உ) செயியால் கொள்ளத்தகுந்தவையாயும், உச்சரித்து நாமடைபத் தகுந்தவையாயும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிலைத் திருப்பவையாயுமுள்ள அக்காங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உபகாரஞ் செய்ப்பக்கடாதனவாயிருக்கின்றன. ஆகையால் சேர்ந்திராத அவ்வக்காங்கள் பொருளியறிக்கமாட்டாவென்பதாம். (உ)

(அ—கை) பதங்களை பகுதி விகுதிகளென்னும் பிரிவுடன் பொருளை யறிவிப்பதற்குக் காரணங்களாகட்டும்; அல்லது கிரியை காரகமென்னும் இவற்றின் தொடர்ச்சியுடன் கூடிய வாக்கியமா வது பொருளையறிவிப்பதற்குக் காரணமாகட்டுமென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உ.இ) அக்காங்களினும் வேறுக பதமாவது வாக்கியமாவது கெட்டப்படுகிறதில்லை யென்பதாம். (உ.இ)

(அ—கை) பதம் வாக்கியமென்னுமிவற்றின் ஏகதேசமான அக்கரங்கள் கொடிப்பொழுதில் நகரத்தையடைகின்றமையால் ஒன்றுக்கொன்று உபகாரஞ் செய்வனவல்லவென்பது முன்னர்க்

கூறப்பட்டது. ஆகையால் அக்காங்களினும் வேறுக பதமாவது வாக்கியமாவது காணப்படாமையால் அந்தப்பத வாக்கியங்களுக் கும் பொருளையறிவிக்குந் தன்மை கிடையாதென்பது பிரத்தி யட்சப் பிரமாணத்தால் சித்தித்தமையால் அநுமானத்தினாலும் அப்பத வாக்கியங்களுக்குப் பொருளையறிவிக்குந் தன்மையில்லை யென்று கூறுகின்றார்.

(ங) யாதென்று பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தால் மறுக்கப் பட்டதோ அதனையுண்டென்பது அதுமானத்தாலும் கூடாதென் பதாம். (ங)

(அ—கை) இவ்விடயத்தையே ஆசங்கையை முன்னிட்டு விரித்துக்கூறுகின்றார்.

(ச) * கௌ : என்னும் பெயர் முதலிய பதமானது செவி யால் கொள்ளத்தகுந்ததாயிருக்கின்றதே யெனின், அன்று எத னுலெனின், ககாரம் ஓளகாரம் விசர்க்கமென்னுமிவற்றின் வேறுக கௌ : என்பதொன்றில்லாமையாலென்பதாம்.

(உரை) பெயர் முதலிய வென்றதனால் செம்மை முதலிய விசேடண பதங்களும், செல்லுதல் முதலிய கிரியாபதங்களும் கொள்ளப்படும். (ச)

(ஞ) (ஆகையால்) அந்த அக்காங்கள் ஓரேகாலத்திலிருத்த லால் பின்னுள்ள வக்காங்களினறிவு முன்னுள்ள வக்காங்களின் அறிவைக்கொண்டு பொருளை நிச்சயிக்க வேண்டும். பின்னுள்ள விசர்க்கமென்னும் அக்கரத்தினால் மாத்திரம் குளம்பு கம்படி மென்னுமிவற்றையுடைய சித்தின் ரோற்றமானது உண்டாகித் தில்லையென்பதாம்.

(உரை) சித்தின் தோற்றமென்பது பொருளினுடைய அறி வின் தோற்றமாகும். பின்னுள்ள விசர்க்கமென்னும் அக்கரத்தி னால் மாத்திரம் அலைதரடி முதலியவற்றினறிவு உண்டாகுமாயின்,

* கௌ :—பசு*

அசுவ: புருஷ: என்பன முதலியவற்றிலும் பின்னுள்ள விசர்க்கத் தால் பசுவினறிவு உண்டாக வேண்டும். (9)

(அ—கை) பின்னுள்ள அக்கரத்தால் மாதிரம் பொருளின றிவு உண்டாகிறது. முன்னுள்ள அக் கரங்களாலுண்டான வாசனையுடன் கூடி பொருளினறிவு உண்டாகின்றது. அக்கரங் களுக்கு நொம்பொழுதில் நாசமுண்டாயினும் வேறு காலங்க ளில் நினைவுகாண்டின்றமையால் அக்கரங்களின் வாசனைக்கு நாச மில்லை யென்னும் ஆசுக்கையைக் கூறுகின்றார்.

(சு) முன்னுள்ள அக்கரங்களால் உண்டான வாசனையைத் துணையாகவுடைய பின்னுள்ள அக்கரத்தால் பொருளினறிவு உண்டாவது உண்மைதான். முன்னுள்ள அக் கரங்களாலுண் டான வாசனையுடன் கூடாமல் பொருளினறிவு உண்டாகிறது. (சு)

(அ—கை) இந்தக் கொள்கையை மறுக்கின்றார்.

(எ) இவ்வாறு கூறுவது பொருந்தாது. வாசனைகள் முன்னரனுபவிக்கப் பட்ட எந்தப்பொருள்களால் புத்தியில் ஏறி யிருக்கின்றனவோ, அதே பொருள்களினறிவுக்குக் காரணங்க ளாகும். ஆகையால் பொருளினறிவு உண்டாகிறது. (எ)

(உரை) வாசனைகளோவெனின், முன்னரனுபவிக்கப்பட்ட எந்தப்பொருள்களால் புத்தியினிடத்தில் ஏற்றப்பட்டிருக்கின்றன வோ, அந்தக் கடம் முதலியவற்றின் நினைவுக்குக் காரணங்களாக காணப்படுகின்றன. அனுபவிக்கப்படாத கடம் முதலியவற்றில் வாசனை காணப்படவில்லை. ஆகையால் இவ்விடத்தும் எந்த அக்கரங்களினால் வாசனைகள் புத்தியில் வைக்கப்பட்டனவோ அந்த வாசனைகள் அந்த அக்கரங்களினறிவுக்குக் காரணங் களாகுமென்பது பொருந்தும். இவ்வளவேயன்றி அக்கரங்களின் வாசனைகள் பொருளினறிவுக்குக் காரணமாகுமென்பது பொருந் தாது. ஆகையால் பதத்திற்காவது வாக்கியத்திற்காவது பொ

ருளை யறிவிக்குந்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாறே "எந்தச் சமஸ்காரங்கள் எந்தப் பொருளின் வடிவத்தினுடைய தோற்றத் தினால் பாவனை செய்யப்பட்டனவோ, அந்தப் பொருளின் வடிவு கிடையமான அறிவிற்கு அந்தச் சமஸ்காரங்கள் காரணங்களாக ஆகும். பொருளினறிவிற்குக் காரணமாவனவல்ல" என்று பிர ருக் கூறுகின்றனர்.

நினைக்கப்படுவனவாயும் அனுபவிக்கப்படுவனவாயும் உள்ள அக் கரங்களின் கூட்ட ரூபமான பதம் பொருளை அறிவிக்கின்ற தாக ஆகின்றதென்று கூறின், அது பொருந்தாது. நினைக்கப் படுந் திபங்களுக்குப் பொருளை விளக்குதல் காணாமையா லென்க.

முன்னர்க் கூறப்பட்ட வாறு அக்கரங்கள் பொருளையறிவிக் காணமையாலும், பொருளை யறிவித்தல் வேறு வழியாகப் பொருந் தாமையாலும் அக்கரங்களால் தோன்றத் தகுந்ததாயும், அக் கரங்களுக்கு வேறாயும், வெளிப்படையாயில்லாததாயும், மயில் முட்டையின் நீர்போல் அநேக அக்கரங்களாகப் பிரகாசிக்கிற தாயும், முறையே பதரூபமாயும், பதத்தின் வேறுவாக்கிய ரூபமாயும், எல்லா உலகத்திற்கும் ஒரே முறைபாகவோ அல்லது ஒன்றன் பின் ஒன்றுகவோ பொருளையறிவிப்பதற்கு ஏதவாயி ருக்கின்றமைமால் கியபாகமாயும், சித்தியமாயுமிருக்கும் ஸ்போ டத்தைப் பொருளை யறிவிப்பதற்குக் காரணமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அவையாகாண்களும் அந்த ஸ்போடமே சொல்லுகிற வர்களுக்குப் பொருளை யறிவிக்கிறதென்று கூறுகின்றார். இது பொருந்தாது. எவ்வாறெனில், அவ்விடத்தில் அக்கரங்களி னும் வேறாக ஸ்போட முண்டென்று எந்த மதம் கூறப்பட்ட தோ, அந்த மதம் பொருத்ததில்லை. எதனாலெனின், அக் கரங்களினும் வேறாக அந்த ஸ்போடமானது அந்த அக்கரங்களை யறிவிக்கும் பதவாக்கியங்களினடுவே இருக்கிறதில்லையாகையா லென்க.

அந்த ஸ்போடமானது அக்கரங்களினும் வேறு? வேறென்று? வேறெனின், அறிவு ரூபமான அந்த ஸ்போடமானது அக்கரங்க

னிணம் வேறுக அறியப்படுகிறதில்லை. அறியப்படாமையெது போலுமெனின், முயற்கொம்பு முதலியனபோலுமென்க. இவ்வாறு பிரத்தியட்சத்தால் அக்காக்களின் வேறுக ஸ்போடமில்லையென்பது ஒத்திக்கவே அறுமானத்தால் அக்காக்களின் வேறென்றதும் பொருந்தாது. ஸ்போடமென்பது அறிவுரூபமாயில்லையென்று கூறக்கூடாது; ஞாபகமாயிருக்கின்றமையாலென்க. (ஞாபகம்—அறிவிப்பது.) அறிவிப்பதாசிய இத்திரிய முதலிய காரகங்களோவெனின், பிரத்தியக்ஷத்தாலறியப்படாமலிருத்தும் சத்தியினால் காரியத்தை யறிவென்றன; செய்வென்றன. எது போலுமெனின், சம்ஸ்காரமும் முனையும். பிரத்தியக்ஷத்தாலறியப்படாமலிருத்துக்கொண்டு காரியத்தைச் செய்வென்றவாறு போலுமென்க. ஞாபகமென்பது கண்ணாடை முதலியவற்றிருப்பது போல் ஸ்போடத்திலில்லாமையால் அறுமானத்தினால் ஸ்போடத்தைச் சாதிக்கலாமெனின், ஞாபகத்திற்கு வாய்ப்பின்றியோடலென்னும் குற்றம் நேரும். ஆகையால் ஞாபகமாயில்லாத ஸ்போடத்தை யொப்புக்கொள்ளக் கூடாது. கண் சாடை முதலியவற்றில் முன்னிலைச் சம்பந்தமிருப்பதுபோல் ஸ்போடத்திற்கில்லாமையால் ஞாபகமாயில்லாத இந்த ஸ்போடமானது இத்திரிய முதலியன போல் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியப்படாமலிருந்து கொண்டு அறுமானத்தாலறியப்படுமென்று விகற்பித்து கூறத்தகு எவ்வாறு கூடும்.

இனி ஸ்போடமானது அக்காக்களின் வேறன்றெனின் அவ்வாறு கூறுமிடத்தில் ஸ்போடமானது அக்காக்களே யாகுமென்ற அக்காக்களிடம் வேறுக ஆகாது. அஸ்தம், காம் என்னும் பதங்கள் கையென்னும் ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்குப் பிரதி பதங்களாயிருக்கின்றவாறு போல் அக்காக்களென்பதும் ஸ்போடமென்பதும் பிரதி பதங்களாகும். ஆகவே, ஸ்போடமே அக்காக்களென்று மேற்கொண்டதாக முடியும் ஒரே பொருளைக் கூறும் சொல்லின் பேதத்தால் பொருட்பேதத்தெடையது. (ஆகையால்) அக்காக்களால் பொருளினறிவு உண்டாகின்றதென்பது பொருத்தென்றது.

அக்காக்களால் ஸ்போடம் அறியப்படுகின்ற தென்பதும் பொருந்தாது. எதனுலெனின், ஸ்போடமானது அநேக அக்காக்களால் தோற்றப்பட்டுப் பொருளினறிவுக்குக் காரணமாகின்றதா? அல்லது ஒவ்வொரு அக்காத்தால் தோற்றப்பட்டுப் பொருளினறிவுக்குக் காரணமாகின்றதா? அநேக அக்காக்களால் தோற்றப்பட்டுக் காரணமாகின்ற தெனின், அக்காக்கள் உச்சரிக்கப்பட்டவுடன் நகரத்தையடைவதால், இறுதியெழுத்தை உச்சரிக்கும் பொழுது முதலெழுத்துக்களில்லாமையால், இறுதியெழுத்து மாதிரித்தால் ஸ்போடத்தின் தோற்றமானது உண்டாகாதென்று முன்னர்க் கூறப்பட்ட குற்றம் நேரும். இவ்வாறன்றி முந்தின எழுத்துகளின் சமஸ்காரத்தான் கூடின இறுதியெழுத்தானது ஸ்போடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற தென்று கொள்ளினும் அதே குற்றம் நேரிடும். ஆகையால், மிகவும் பிரதித்த மில்லாத ஸ்போடத்தை யெதற்காகக் கற்பிக்கவேண்டும்.

இனி ஒவ்வொரு அக்காத்தால் ஸ்போடமானது தோற்றப்பட்டுப் பொருளினறிவிற்குக் காரணமாகின்றது என்ற இரண்டாவது பக்கத்தைக் கொள்ளின், முதலாவதாயிருக்கும் ககார முதலிய ஒரொழுத்தால் ககனம், கவயம், கோவென்பது முதலிய அநேக ஸ்போடங்கள் தோற்று மாதலால் அந்த ஸ்போடங்களில் ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமை யில்லாமையால் அநேக பொருள்களினறிவு உண்டாகி கிடும். அன்றியும் ஸ்போடமானது வியாபகமென்று கொள்ளின் ஒரு புருடனானுச்சரிக்கப்பட்ட அக்காக்களால் ஸ்போடமானது தோற்றப்பட்டவுடன் ஸ்போடத்தில் வேற்றுமையின்மையால் வேறு தேசத்திலுள்ள வர்கட்கும் பொருளினறிவு உண்டாக வேண்டும்.

அவ்வாறே ஸ்போடம் நித்தியமென்று கொள்ளின், இருப்பில் வேற்றுமையின்மையால் வேறு காலத்திலும் பொருளினறிவு உண்டாக வேண்டும். அவ்விதமோ உண்டாகிறதில்லை.

ஆகையால் வியாபகமாயும் நித்தியமாயும் இருப்பதாசிய ஒன்றும் (அக்காக்களாயின்றி) ஒரு பொருளையும் அறிவிக்காது.

வற்ற போகங்களை யிடையிடாது உண்டுபண்ணினமையால் மாயை குறைந்த சத்தியபுடையதாக விருக்கின்றது. ஆகையால் புருடர்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்தமையால் சாமந்தையடைந்த பெண்ணினது குறைந்த சத்தியானது நித்திரையினால் எவ்வாறு நீங்கி அச்சத்திலெல்லமைய யடைகின்றதோ, அவ்வாறே மாயைக்குக் குறைந்த சத்தியை விருத்தி செய்தற் பொருட்டும், ஆன்மாக்களுக்குப் போகானுபவத்தாலுண்டான இன்பு நீங்குதற்பொருட்டும், கன்மம் பக்குவமாதற் பொருட்டும், சங்காரம் நிகழ்கின்றமையால் ஆன்மாவிற்கு உபகாரமில்லையென்றுத் தொஷமில்லாமை காண்க. இவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும் “சம்சாரத்தினால் வருத்தமுற்ற ஆன்மாக்களுக்கு இன்பு நீங்குதற்பொருட்டு அனைவருக்கும் கன்மை புரியும் சிவபெருமான் தனாகாணிகளை ஆன்மாக்களுடன்கூட மாயையில் ஒடுக்கி அந்த மாயையினையும் கடந்திருக்கின்றார். அந்த ஒடுக்க நிலையிலும் பக்குவத்திற்குத் தக்கவாறு அறிவிக்க வேண்டியவர்களை அறிவித்துக்கொண்டும், தடுக்கவேண்டியவர்களைத் தடுத்துக்கொண்டும், கன்மஞ் செய்தவர்களுடைய கன்மங்களைப் பக்குவமாகச் செய்து கொண்டும், மாயாசத்திகளைத் தோற்றுத்தற்குரியதாய்ச் செய்து கொண்டும், சித்தாயும் அசித்தாயுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் முறையாகப் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கின்றார்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கஉஉஇ)

(அ—கை) இவ்வாறு கூறப்பட்ட ஆன்மாக்களுடைய சாதனத்தான் கூடின போகத்தை முடித்துக் காட்டுதற்காக அந்த ஆன்மாவிற்கே மலரூபமான பாசத்தின் சம்பந்தம் உண்டென்று கூறுகின்றார்.

(கஉஉஐ) புருடர்களுடைய போகடியமானது மாயையின் விகாரமாகும். இது சேதனமன்று, சேதனான புருடன் சத்தனல்லாமையால் மாயையினின்று முண்டான சாதனங்களுடன் கூடியே அந்தப் போகடியத்தை யனுபவிக்கின்றான் என்பதாம்.

(உரை) மேலே கூறியவாறு சக முதலியவற்றின் ரூபமாயும் புத்திபோத ரூபமாயிருக்கும் போகடியமானது மாயையின் காரியமேயாகும். இவ்வாறன்றி ஆன்மாவினிடத்துக் குணரூபமாகவிரும்பில்லை. எதனாலெனின், ஆன்மா அறிவுடைப் பொருளாக விருக்கின்றான்; போகடியமானது குணரூபமாக ஆன்மாவினிடத்தில் சமவாய சம்பந்தத்துடன் இருக்கின்றதென்று கூறின், பரிணாமத்தன்மை முதலிய குற்றம் ஆன்மாவிற்கு வந்துவிடுமாதலாலென்க. அந்தப் போகடியத்தைச் சேதனான ஆன்மாவே அனுபவிக்கின்றான். அந்தப் புருடனுனவன் பின்னாக் கூறப்படுமாறு சத்தனல்லாமையாலும், மறைக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியா சத்திகளை யுடையவனாகையாலும், மாயையினின்று முண்டான கலை முதலிய தத்துவங்களுடன் கூடிக்கொண்டே போகடியத்தை யறிவதற்குச் சத்தனாகவாகின்றான். எதனாலெனின், காரியமான கணமயின்றிச் சிற்றறிவு முதலியனவும் காணப்படாமையாலென்க. (கஉஉஐ)

(அ—கை) இனி யாதுகாரணத்தால் இவன சத்தனாகவிற்குக் கின்றானென்பதைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கஉச) ஆன்மா விடயங்களை யுடைத்தாயிருத்தன்மை ரூபமான மலத்தினால் மறைக்கப்பட்ட சர்வ விடயமான ஞானக்கிரியா சத்திகளை உடைத்தாயிருக்கின்றமையால் அசுத்தனென்பதாம்.

(உரை) இந்த ஆன்மாவானவன் சிவனைப்போல் எல்லாவற்றையும் விடயமாகக்கொள்ளும் ஞானக்கிரியா சத்திகளுடன் கூடினவனுடிலும் ஏகதேச விடயமான விஞ்ஞான முதலிய வற்றிற்காகக் கலாறிகளைத் துணையாகக் கொள்கின்றான். முத்தனுக்குப் போக்திருத்தன்மையின்மையும் எல்லாவற்றையும் விடயமாகக் கொள்ளும் ஞானக்கிரியா சத்திகளுடன் கூடியிருக்கும் தன்மையும் கேட்கப்படுகின்றது. அதுகொண்டு இந்த ஆன்மாவானவன் விடயங்களை யுடைத்தாயிருக்கும் தன்மையாகிய போக்திருத்தன்மைக்கு மலம் ஏதுவானமையால் விடயங்களை யுடைத்தாயிருக்கும் தன்மை ரூபமான மலத்தினால் மூடப்பட்ட

(உரை) நீ சொல்லுவது உண்மை. ஆராய்ச்சி ரூபமான அறிவு, வாச்சியத்தினும் வேறாயும் உள்ளேயிருப்பதாயிருக்கின்றது. அந்த அறிவு காரணமின்றியுண்டாகிறதில்லை. எதனாலெனின், எப்பொழுதாவது ஒரு சமயத்திலுண்டாகின்றமையாலென்க. புத்தியானது கண்முதலியவற்றால் அறிப்பப்பட்ட வெளியிலிருக்கும் பொருளை நிச்சயிக்கிறதாகக் கண்டிருக்கின்றோம். கண்முதலியவற்றால் அறிப்பப்பட்ட பொருளை நிச்சயிக்கிறதில்லை. எதனாலெனின், எல்லாப்பொருள்களையும் நிச்சயிக்கட்டுமென்னும் அறிப்போசங்கம் நேரிடுகின்றமையாலென்க. அதுபோல், புத்தியானது யாதான மொன்றால் அறிப்பப்பட்ட உள்ளேயிருக்கும் பொருளினால் ஆராய்ச்சியைச் செய்கின்றது. இன்றோல் எக்காலத்தும் எல்லாப்பொருள்களையும் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். ஆகையால் உருவம் இரதமுதலிய பொருள்கள் எதனால் கூறுபவனுடைய புத்திக்கு ஆராய்ச்சிசெய்வதற்கு உரியவனவர்தன்மையை யடைகின்றனவோ, அதுவே இவ்விடத்து நாதமாயிருக்கின்றது. அது உள்ளே சை ரூபமாக விருக்கின்றது. அஃதாவது நாதத்தின் காரியமாக விந்துவின் வடிவம் இருக்கின்றது. அந்த நாதம் ஆராய்ச்சியறிவிற்குக் காரணமாயிருந்துகொண்டு வாசகமாகச் சித்தித்ததாகும். மிடயாகாரமாகப் பரிணமித்த தூல சத்தம் அவ்வாறு சித்திக்காது, சொல்லுபவனிடத்திலுள்ள நாதம் கேட்பவனுக்குப்பொருளினறிவை பெய்வாறு உண்டுபண்ணுகிறதெனின், சொல்லுபவனால் உச்சரிக்கப்பட்ட தூல சத்தங்களால் கேட்பவனிடத்தில் உள்ளநாதந் தோற்றப்பட்டு அவனுக்குப் பொருளினறிவைபுண்பண்ணுகின்றதென்பது இந்தானின் முடிவிடக் கூறப்படுமென்க.

(கக)

(அ—கக.) இன்னுமிதனையே கூறுகின்றார்.

(கஉ) இந்த நாதமானது சொல் பொருள் ஆகிய அனைத்தையும் அறியும்படி செய்துகொண்டு வாசகமாயிருக்கின்றது. சத்தாயும் அசத்தாயுமிருக்கும் எல்லாப்பொருள்களும் நாதத்தினால் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுவனவாகக் காணப்படுகின்றமையாலென்பதாம்.

(உரை.) இவ்வாறே உலகத்தில் நாதத்தின் சம்பந்தமின்றி ஒருமித அறிவும் உண்டாகிறதில்லை. எல்லா அறிவும் நாதத்துடன் கூடிப் பெண்டாகின்றதென்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறாயின் ஸ்ரீ பாக்கியத்தில் “முத்தின எழுத்துக்களாலுண்டான சமஸ்காரத்துடன் கூடின இறுதி யெழுத்து வாசகமாயிருக்கின்றது” என்று கூறியது எவ்வாறு பொருந்தமெனின், அந்த இறுதியெழுத்து நாதத்தைத் தோற்றுவிப்பதுபற்றியுபசாரமாக வாசகமாய்க் கூறப்பட்டதென்க.

(கஉ)

(அ—கக.) இவ்வாறு நாதத்திற்கு வாசகத்தன்மையைச் சாதித்துவிட்டு இனிமுன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட புத்திமுதலியவற்றிற்கு அறிவிக்குந்தன்மை யில்லைபென்பதைக் கூறுகின்றார்.

(கக) இந்தக்காரணத்தால் வாசகத் தன்மையானது புத்தியின் சொரூபமாக இருக்கிறதில்லை. மனம் அகங்காரம் என்னுமிவற்றின் காரியமாகவுக் கூறக்கூடாது. எதனாலெனின் புத்தி மனம் அகங்காரங்களின் காரிய ரூபமான நிச்சயம், கவனம், சரம்பங்களினும், காரணரூபமான சரீர இத்திரியங்களாகிய விகாரத்தினும் வேறாகவே நாதமிருக்கின்றமையால் என்க. இவ்வாறே அவ்விதத்தினும் வேறாகவிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை.) இந்த வாசகத்தன்மை இந்தக்காரணத்தால் புத்தியின் சொரூபமாயில்லையென்று கூறப்பட்டது. மனம் அகங்காரங்களின் சொரூபமாகவுமில்லை. இவ்வாறே அவ்விதத்திற்கும் வேறாகவே நாதம் இருக்கின்றது. அவ்விதத்திற்கு அறிவிக்குந்தன்மைகிடையாது. எதனாலெனின், குணத்திற்குக் காரணமாகச் சித்திக்கின்றமையாலும் அறிவித்தென்னும் காரியத்திற்குக் காரணமாவதில் பிராமணியின்மையாலுமென்க.

(கக)

(கச) (இந்தநாதம்) யாதொரு காரணத்தால் அறிப்பவர்க்கிடம் பொருளினறிவிற்குக் கலப்பின்மை காணப்படுகின்றதே, அந்தக் காரணத்தால் ஒவ்வொரு புருஷனிடமும் வாக்கியம் பதமென்னுமிவற்றில் வாசகத்தன்மையுடன் வெவ்வேறுரூபமாயிருந்து அவ்விதத்தமாயிருக்கின்றமையால் குஞ்சுமாயும், வாசகமாயிருக்கின்றமையால் தூலமாயுமிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை.) அறிபவர்க்கிடத்தில் கடத்தினதிலிருந்து ஆடையறிவின் கலப்பின்மை காணப்படுகின்றமையால், ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் வாக்கியம் பதமென்னு மிவற்றில் வாசகமாக வெவ்வேறு ரூபமாயிருக்கும் இந்த நாதம் வெளிப்படையாய்த் தோன்றாது அவ்வியத்தமாயிருக்கின்றமையால் சூக்குமமாயும், வெளிப்படையாய்த் தோன்றி வாசகமாயிருக்கின்றமையால் தூலமாயிருக்கின்றதென்க. (கச)

(அ—கை) இவ்வாறு நாதசொருபத்தைக் கூறிவிட்டு இவியதற்குக் காரணமான மகாமாயை நபக் கூறுகின்றார்.

(கரு) அவ்வாறே இடையர் பெண்கள் குழந்தைகள் ஆகிய இவர்களாலும் நாதம் வெவ்வேறுகவே இருக்கின்றது என்று அறிப்படுகின்றது. ஆதலால் அந்த நாதங்கள் தோன்றுதலழிதல் ரூபமான தருமத்துடனிருக்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் ஒரு புருடனுடைய ஆராய்ச்சிக் காலத்தில் அனைவருக்கும் அந்த ஆராய்ச்சியுண்டாகாமையின், ஒருவருக்கொருவர் வேறு வேறுபாடுகளையுடையாயும், காரணங்களாயிருக்கும் ஆன்மங்களிடத்து ஒவ்வொரு நிலையினும் வேறுவேறுகவே நாதங்களிறப்படுகின்றன. பொருள் கிடையமான அறிவு நாதமின்றி வேறென்றாலுண்டாகாமையாலும் சான்றித்தாலும் அந்த நாதங்கள் வேறு வேறுக இருக்கின்றன வென்பது அறிப்படுகின்றது. இவ்வாறே “இடையர், பெண்கள், குழந்தைகள், மிலேச்சர், பிராகிருதச் சொற்களை யுச்சரிப்பவர், ரீரினுள்ளிருக்கும் பிரானிகள் ஆகிய இவைவனைத்தும் எப்பொழுதும் பேசுகின்றன” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் தோன்றுதலழிதலென்னும் தர்மங்களை யுடையன வாயிருக்கின்றன. அஃதாவது இந்த நாதங்களுக்குக் காரியத் தன்மை சித்தித்தென்பது பொருள். காரியத்தன்மையிருப்பது கொண்டு இவற்றிற்கு முத்தர்காரணமாக ஒன்றைக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு முத்தர்காரணமாகச் சித்தித்த பொருளானது † நாதம் சுவரம், சமங்கலை, மாணி, மகாமாயை, சமனை

† நாதமென்பதற்குப் பாரதமென்பது பொருள்.

அகாதம், விர்து, அகோஷாவாக்ரு, பிரமம், குண்டலினி தத்துவம், சித்தியாதத்துவம் என்றிவ்வாறாக அந்தந்த ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கரு)

(அ—கை) இனி பிறருடைய அபிப்பிராயத்தை அதுவாதஞ் செய்து மறுக்கின்றார்.

(கசு) சத்தங்களின் இருப்பை யறிந்த லெர் இது கிரியா சத்தியின் நிலையென்று கூறுகின்றனர். புருடனிடம் வாக்கானது சமவாய சம்பந்தத்துடன் இல்லாமையால் இவ்விடத்தில் கிரியா சத்தியினும் வேறுகக் கூறப்பட்ட தென்பதாம்.

(உரை) ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் வாக்கு சமவாய சம்பந்தத்தினாலில்லாமையால் அந்த வாக்கானது நாத முதலியவற்றின் முறையாகச் சத்தங்களை யுண்புண்ணுதல் பொருந்தாது. பொருந்துமெனின், சமவாய சம்பந்தத்திலிருப்பதற்குப் பரிணாமத்தன்மை வந்துவிடும். ஆகையால் சமவாய சம்பந்தத்திலிருக்கும் கிரியாசத்தியி னவஸ்த்தையாக இந்த வாக்கைக் கொள்ளக் கூடாதென்க. (கசு)

(அ—கை) இதனையே விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(கசு—கரு) புருடன் விகாரமில்லாதவன். அவனுடைய சத்தியும் விகாரமில்லாதது. ஆகையால் அவ்விரண்டும் அநேக விதமாக இருப்பதற்கு உரியனவாக ஆவனவல்ல. ஆகுமெனின், விகாரமுடையன வெனப் பட்டுச்சேதனத் தன்மையின்றிச் சடத்தன்மையுடையன வெனப்படும். ஆகையால் புருடன் அவனுடைய சத்தியென்னும் இரண்டின் வேறுபாடு குண்டலீதத்துவமானது நாதத்திற்கு முத்தர்காரணமாகச் சித்தித்ததென்பதாம்.

(உரை) புருடனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயில்லாமையால் ஒவ்வொரு புருடனிடமும் அவனுடைய சத்தியினும் வேறுபாடு குண்டலீ தத்துவமானது நாதத்திற்குக் காரணமாகச் சித்தித்தது. (கசு—கரு) தது.

(அ-கை) இவ்வாறின் பரிணாமத்தை யுடைய அசுத்த மாயையே நாதத்திற்கு முதற்காரணமாக இருக்கட்டுமென்பதற்குக் கூறுகின்றார்.

(கஅ) மகா மாயையானது சடமாபிடுப்பினும் சுத்தமாயிருத்தலால், அசுத்த மாயையினும்வேறாயுடைய அசுத்தமாயைக்கு மேலிருப்பதாயு முள்ள அந்தச் சுத்தமாயையே நாதத்திற்கு முதற்காரணமாகக் கூறப்பட்டதென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறே அசுத்தமாயைக்குமேல் மகாமாயை யுண்டென்று நூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கஅ)

(அ-கை) இந்தச் சுத்தமாயையானது சுத்தாத்துவாவிற்கு முதற்காரணமாயிருக்கின்றதென்பது ஆகமப்பிரமாணத்தால் சித்தித்துள்ளதெனக் கூறுகின்றார்.

(கஅ) வித்தியேசுவரர்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சுத்த வித்தியா தத்துவமும், புலனமும், அத்துவாவாக ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வித்தியேசுவரர்களுடைய அபரமுத்தியின் பொருட்டுச் சுத்தாத்துவாவிற்கு முதற்காரணமாகச் சுத்தமாயையாகின்றதென்பதாம். (கஅ)

(கஅஇ) வாக்குப்பிரமத்தில் தேர்ச்சி யடைந்தவன் சித்திர மத்தை யடைவானென்று கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறே “சுத்தப் பிரமத்தில் தேர்ச்சியடைந்தவன் மேலான பிரமத்தை யடைகின்றான்” என்று பிறருங்கூறுகின்றனர். (கஅஇ)

(உ-உ) (அன்றியும்) சித்தி, பாமுத்தி, கிரியை யென்னும் மூன்றும் நாதஞானத்தால் சித்தித்திருக்கின்றன வென்று கூறுகின்றன என்பதாம்.

(உரை) வடமொழி மூலத்தில் கூறுகின்றொன்பதில்லை, உரையிற் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறாயினும், நாத ஞானத்தினாலேயே பா முத்தி சித்திக்கும்பொழுது திக்கை முத்தியைக் கொடுக்கு மென்று சுவாயம்புவம் முதலிய ஆகமங்களில் எவ்வாறு கூறப்பட்ட தெனின், நாத ஞானமும் திக்கைக்கு அங்கமாக விருந்து கொண்டு முத்திக்குச் சாதனமாயிருக்கின்றது பற்றி யென்க. திக்கையில்லாத தனிமையான நாத ஞானத்திற்கு முத்திக்குச் சாதனமாயிருக்குத் தன்மை கிடையாதென்று பின்னர்க் கூறப்போகிறோம். (உ-உ)

(அ-கை) அன்றியும் தூலமாயும், பாச ரூபமாயும், மாயா காரியமாயு மிருக்கும் சத்தத்திற்குச் சிவன் முதலிய சத்தப் பொருள்களை யறிவிக்கும் தன்மை கிடையாது. ஆகையால் மந்திர தந்திர ரூபமாயும் சத்தமாயுமிருக்குச் சத்தத்திற்கும் காரணமாக இந்த மகா மாயை சித்தித்ததென்று கூறுகின்றார்.

(உ-உ) மந்திர முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயிருப்பதால் என்பதாம்.

(உரை) ஆகவே தனல் போன்ற இந்தச் சத்தங்களில் தோன்றுகின்ற அக்கினி போன்ற ருக்கும மானந்திர சத்தங்கள் காரியத்தைச் செய்கின்றவையாக ஆகின்றன வென்று ஸ்ரீ மதங்கம் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் முன்னர்க் கூறப்பட்ட நாதம் அந்த மகாமாயையின் காரியமாயிருக்கின்றது. (உ-உ)

(உ-உ) மகா மாயையின் காரியமான இந்த நாதமானது இச்சை ஞானம் கிரியை யென்னும் மூன்றினின்றும் வேறு பட்டிருப்பதால் அராகம் வித்தை கலை யென்னுஞ் சட்டைகளின்றும் வேறு பட்டிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உ-உ) அராகம் வித்தை கலை யென்னுமிவை தமது காரியங்களுக்காக உண்டாயிருக்கின்றமையானும், பிறதொரு காரியத்தை யுண்டு பண்ணு மென்பதற்குப் பிரமாண மின்பையாகக்

உசுஉ

அவுத்தப்பிரகரணம்.

னும், உண்டுபண்ணு மென்னில் அநேக தத்துவங்கள் வேண்டு வதன்றாய் முடியுமாதலானும், இந்த நாதம் அராகம் முதலிய வற்றின் வேறு என்க. (உக)

(உஉ) மகா மாயையினின்று முண்டான நாதந்தான் உன் மையான வாசக மென்பது பொருந்தும். தூலமாயுள்ள மந்திர தந்திர ரூபமான சத்தங்கள் நாதத்தினால் தொழிற் படுகின்றமை யாலென்பதாம்.

(உஊ) தூலமான சத்தத்திற்கோ வெனில், நாதத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றமையால் வாசகத் தன்மை யுண்டென்பது முன் னர்க் கூறப்பட்டது. (உஉ)

(அ—கை) இதனையே முடித்துக் காட்டுகின்றார்.

(உஈ) அந்த வாக்குச் சத்தியானது ஒவ்வொரு புருட னிடத்தும் வேறு வேறுபுருந்து கொண்டு வாசகமாயிருக்கின்ற மையால் உள்ளே வாசகக் கூட்டத்தைத் தோற்று வித்து வெளி யிலுந் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதாம். (உஈ)

(உச) தூலமான சத்தங்களால் தோன்றுவதாயும், நாத ரூபமாயுமுள்ள ருக்குமத்தொனிகள், பொருளினால் வேறு பட்ட அறிவை யுண்டு பண்ணி சனக்களுடைய தொழிலை விருத்தி செய்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) இந்த முறையாக மந்திர சத்தங்களும் சிவன் முத லிய பொருள்களும் அறிவிக்கின்றன வென்பது கூறப்பட்டதா கும். (உச)

(உரு) இவ்வாறு நாராயண கண்டரின் புதல்வரான ஸ்ரீ பட்டராம கண்டர் காசுமீர தேசத்தில் இருபத்தைந்து சலோ கங்களுடன் இந்த நாத காரிகை பென்னும் தூலைச் செய்தாரெ ன்பதாம். (உரு)

நாதகாரிகை.

உசுஉ

சிரேஷ்டர்களான ஆசிரியர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட அகோர சிவாசாரியரால் இந்த நாத காரிகைக்குப் பாஜன்யை பென்னும் வியாக்கியானஞ் செய்யப் பட்டது.

நாதகாரிகை மூலமும்

விருத்தியுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சிவபெருமான் நிருவடிவாழ்க.

உ

செவ்வாயம்

ஸ்ரீ ஸுத்யோஜ்யோதி சிவாசாரியரால் செய்யப்பெற்ற

மோக்ஷகாரிகை மூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ பட்டராமகண்டரால் செய்யப்பெற்ற

விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

உரைமங்கலம்.

(க-2) சித்தார்த சாத்நிரத்திற்கு முடிவான பொருளுடன் வழிகாட்டியவராயும், ஆசிரியராயும் பூசிக்கத் தகுந்தவராயுமுள்ள ஸத்யோஜ்யோதி சிவாசாரியராயும், பிரகஸ்பதி சிவாசாரியராயும், போகமோக்ஷக்களைத் தருபவரான சங்கரராயும், போகமோக்ஷக் களின் பொருட்டு வணங்கி, மோக்ஷகாரிகைக்குச் சுருக்கமாக உரை செய்கின்றேன் என்பதாம். (க-2)

நூல்

(அவதாரிகை) இரௌவாகமத்தினால் சித்தித்தனவாயுள்ள சாதனத்துடன் கூடிய போகமோக்ஷமிரண்டனையும் கூறுகின்றே னென்ற மேற்கோளில், போககாரிகையில் "கக, ஹக்க, மோக் ஶுபமான புத்தியின் சொருபத்தால் சம்மந்திக்கப்பட்ட சைதன் னியத்தோற்றமே போக்தாவின் போகம்" என்பது முதலியவற் றால் போகமும், போக்தாக்களான பசுக்கள் கதந்திராயில்லாதன னென்பதும், அந்தப்பசுக்களுடைய பேசுதலிற்குச் சாதனமாயும்,

காரியம், காண முதலியவற்றின் ரூபமாயும், உள்ள பூமி முதல் கலையினுள் உலகமும், உலகத்திற்கு முதற்காரணமான மாயையும் ஆகிய இவை கூறப்பட்டன. இந்த நூலில் இப்பொழுது போகும் சித்திப்பதின் பொருட்டுள்ள அந்தப் போகசாதனம் தானாகவே தொழிற்படுகின்றதா? அல்லது, கருத்தாவின் எவ்வுருவம் தொழிற்படுகின்றதா? என்னும் கேள்வியில், போக காரிகைப்பிற் கூறப்பட்ட போகசாதனத்தின் வேறு சாதனமான கருத்தாவின்மீதான கூறப்படுகின்றது.

முலம்.

(க-௨) மலசம்பந்தமற்றவராயும், எல்லாவற்றையுமறிப்பவராயும், எல்லாவற்றையுஞ் செய்பவராயும், வியாபகராயும், சகனராயும், நிஷ்களராயும், நாசமற்றவராயும், தனது இச்சையின் வழி காரியத்தைச் செய்பவராயும், அளவற்ற ஐயவரியத்தையுடைய வராயுள்ள பாமசின் போகிகளினுடையபோகத்தின் பொருட்டுத் தனது சத்திகளால் மாயையைக் கலக்கி உலகத்தை மிசைத் திரமாகச் செய்கின்றார் என்பதாம்.

(உரை) மாயையை முதற்காரணமாகக் கொண்டதாயும், போகசாதனமாயும் அறிப்பப்படாத கருத்தாவையுடையதாயும் உள்ள உலகம், மிசைத் திரமான்களையையுடைய கருத்தாவையுடையது; வேறு வேறு காரியமாயிருத்தலால்; ரூபவன் முதலியோரம் செய்யப்பட்ட கடம் முதலியவற்றைப் போலும் என நிச்சயிக்கப்பட்டது.

பக்கமான உலகில் வேறு வேறு காரியமாயிருத்தலால் என்னும் ஏது இல்லை. ஆதலால், ஏது சித்திக்காமையாவது அநிதம் என்னும் குற்றம் உண்டாகாதோ வெனின்; உண்டாகாது. யாது யாது அவயவங்களுடன் கூடியிருக்கின்றதோ, அது அது காரியமாயிருக்கின்றதும் உலகத்தியால் இவ்வுலகத்திற்குக் காரியத்தன்மை சித்திக்கின்றமையாலென்க.

* இது அடித்தளம்—உடனடிக்காரணம்.

அறிப்பப்படாத கருத்தாவையுடைய வனத்திலுள்ள பூக்கள் முதலியவையுமே பக்கமாயிருக்கின்றமையால் வியாபகரம் கிடையாது. வியாபகரமாவது:—துணி பொருளில்லாதகிடத்தும் ஏது விருத்தல். வனத்திலுள்ள பூக்கள் முதலியன ஒருவனுண்டு பண்ணப்படாமையின் அவற்றில் கருத்தாவையுடையது என்னும் துணி பொருளில்லை. வேறு வேறு அவயவங்களுடன் காரியமாயிருத்தல் என்னும் ஏது இருக்கின்றதென்பது பூருவ பக்கம். வனத்திலுள்ள பூக்கள் முதலியவையுஞ் சேர்ந்து பக்கமாயிருக்கின்றமையால் அந்தக் குற்றமில்லையென்பதாம்.

வனத்திலுள்ள பூக்கள் முதலிய வாயும் பக்கமாயிருப்பது கொண்டே மிசைத் திரத்தியால் பிசைத்த மென்னும் குற்றமில்லை. விருத்தமாவது:—கருத்தா உண்டென்று சாதித்தற்குரிய ஏதுவே கருத்தா இல்லை. பென்று சாதிப்பதாகும்.

திருட்டாந்தத்தில் ரூபவன் அஞ்ஞானத்தோடு கூடினவனானால், உலக கருத்தாவும் அஞ்ஞான முடையனெனப்பட்டு எல்லாமறிபவன் என்னும் நம்முடைய எண்ணக் கேடுமோ வெனின்; கேடாகு. எதனாலெனின், ரூபவனும் மல சம்பந்த மில்லாதவனாகவே யிருக்கின்றான்; அவனுக்கும் தன் காரியத்தைச் செய்பவரும் விஷயத்தில் அஞ்ஞான சம்பந்த மில்லாமையால் கை. அவனிடத்தில் அஞ்ஞானமாவது, மயக்கமாவது இருப்பின் ருத்தத்தைச் செய்ய முட்டான். அஞ்ஞான மிருப்பின், செக்கல்லைக் கொண்டு சில அவயவங்களுள் குட முதலியவற்றைக் காரியத்திற்கு உபயோகப் பட்டவாறு செய்வன். ஆகையால், எல்லா அவயவங்களோடும் கூடிய ருத்தத்தைப் பார்த்துக் ரூபவன் கல்ல அறிவுடன் கூடினவனென்று அதுமானஞ் செய்யப் படுகின்றான். அஞ்ஞான முடையவனாயும், மயக்க முடையவனாயும் இருப்பவனாகக் ரூபவன் நாம் அதுமானஞ் செய்கிறதில்லை. அவ்வாறே, ஈசுவானும் உலக ரூபமான தனது காரியத்தால் அதுமானஞ் செய்யப்பட்டு மல சம்பந்த மில்லாதவனாகவே அதுமானஞ் செய்யப் படுகின்றான். ஆகையால், ஈசுவான் முற்றறிவுடையவன் எனும் நம்முடைய எண்ணத்திற்குக் கேடு நேரிடாதென்க.

சூயவனுக்குத் தனது காரிய விஷயத்தில் அஞ்ஞான மில்லை யாயினும், வேறு விஷயத்தில் அஞ்ஞான மிருக்கின்றதே யெனின்; இருக்கட்டும். சூடம் செய்யும் விஷயத்தில் அஞ்ஞான மில்லை யென்பதை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தில் திருஷ்டாந்தமாகக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாதே, ஈசுவானுக் கும் தனது காரியத்திலும் வேறான விஷயத்தில் அஞ்ஞான முன் டெனச் கொள்ளலாகாது. எதனாலெனின், அவனுக்குக் காரிய மாயும், போக மோகங்களுக்குச் சாதனமாயு மிருக்கும் உலகத் திலும் வேறாக ஒரு காரியமுமில்லாமையாலென்க. வேறொன்று மில்லையென்று எவ்வாறு கூறுவது; இருக்கிறதென்றே கூறுவோமே யெனில்; இருக்கட்டும். இருக்குமாயின், அது போக சாதனமாயிருப்பின் காரியம் காண முதலியன போல் காரியமாக வே யாகும். போக சாதனமாயில்லையாயின், அது பயனற்றிருத்தலால் அதை யறியாதிருத்தல் முயற்கொம்பை யறியாதிருப்பது அலங்காரமாவது போல் அலங்கார மாகும். இவ்வாதே “எவனொருவன் தள்ளக் கூடியவை கொள்ளக் கூடியவை யென்று ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய பதார்த்தங்களை அறிவென்றுனோ, அவனே பிரமாணமாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுவான். இவ்வாதே, இவ்விரண்டினுள் கப்பலாத எல்லாவற்றையுமறிபவன் பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படான்” என்று பிரஞல் கூறுகின்றான். ஆகையால், உலகத்தினின்றும் வேறாக ஒன்று மில்லாமையால் உலக கருத்தா சர்வஞ்ஞானமும், சர்வ கருத்தாவாகவு மிருக்கின்றான். சூயவனுக்கும் தனது காரியத்தில் சர்வஞ்ஞான் தன்மையும், சர்வகர்த்திருத்தன்மையும் சித்திக்கின்றன. அவனுக்கு ஒரு அம்சத்திலாவது சூடத்தைச் செய்யும் விஷயத்தில் அஞ்ஞானமாவது சத்தியின்மையாவது இருக்குமாயின் சூடமுண்டாகாது. அவ்வாதே, ஈசுவான் சூயவண்போல் தனது காரியத்தில் வியாபகமாயிருப்பதால் (எவ்விடத்தும்) வியாபகனாய் இருக்கின்றான்; காரியம் (எவ்விடத்தும்) வியாபகமாயிருக்கின்றமையாலென்க.

சூயவனும் தனது காரியமான பெருத்த வயிறு, முதலிய கடத்தின் அவயவங்களில் வியாபகமாயிருப்பானாகில், மிகக்குக் சூய

வன் கருத்தாவாகமாட்டாதவாறு போலக் கடத்திற்கும் கருத்தாவாகமாட்டான்.

ஈசுவானுக்குக் காரியமிருத்தலால் சரீரமுமிருக்கவேண்டுமெனின், இந்தச் சங்கை பொருத்தாது. சூயவன் முதலியவர் களுக்கும் தனது தேகத்தைத் தொழிற்படுத்தும் காரியம் வேறொரு தேகத்தைக்கொண்டு நிகழுகிறதாகக் காணப்படுகிறதில்லை. அதுபோல், தனது சரீர ரூபமான உலகத்தைத் தொழிற்படுத்துதற்கு வேறொரு சரீரம் ஈசுவானுக்கு வேண்டியதில்லை.

சூயவனுக்குத் தன் சரீரத்தின் தொழிற்பாடு இச்சையினால் நிகழ்கின்றதெனின், அஃதுண்மை. இச்சையினால் காரியங்கள் நிகழ்வது பற்றியே காரியக்கூட்டங்களினத்தும் ஈசுவானியே காரணமாகக்கொண்டு இருத்தலால் உலக கருத்தாவும் இச்சைக்குப் பின்னர் காரியத்தைச் செய்பவராக அநுமானஞ் செய்யப்படுகிறார் என்பது பற்றிக் குற்றமில்லை.

இச்சையும் மனத்தின் தொழிலாதலால் உலக கருத்தாவது அது எவ்வாறு பொருத்தமெனின், இந்தக் கேள்வி பொருத்தாது. நமக்கும் இச்சையானது மனத்தின் தொழிலன்று. ஞான சத்தி புத்தியினிடத்தாக் தோன்றுமாறுபோல, மனத்தினிடத்தாக் தோன்றும் விரியாசத்தியே இச்சையென்று மந்திரவார்த்திகையிலே நம்மால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எவ்வாறெனின், “சத்தி ரூபமான அவருடைய மனத்திற்குள் அன்றி விரியாசத்தியே இச்சையாகும்” என்பதாம்.

ஆகையால், ஈசுவான் மறைக்கப்படாத சத்தியையுடைய வனுமிருத்தலால், அவனுக்குத் துணை வேண்டியதில்லை. வேறு சரீரத்தைத் துணையாக வேண்டாது இச்சையினாலிடங்கீதப்பட்ட சரீரத்தின் தொழிற்பாட்டிற்குக் கருத்தாவாயிருக்குத் தன்மை இச்சைக்குக் காணப்பட்டிருக்கிறது. மண் முதலிய வற்றினுண்டான வெளியிலுள்ள கட முதலியவற்றில் கருத்தாவாயிருக்குத்தன்மை காணப்படவில்லையெனின், அஃதுண்மை.

அதுபற்றியே உலகம் ஈசுவரனால் அபிவிருத்தப்படுவதாயிருந்தால் அவனுக்குச் சரீரம் போல் அதுமானஸ் செய்யப்படுகின்றது.

இந்தக்காரியம் காணப்படுதலால் ஞானசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்திகளின் நிறைவே ஈசுவரனுக்கு உண்டென அதுமானஸ் செய்யப்படுகின்றது. ஆகையால் கலை, அராகம், வித்தை முதலிய மாயா சரீர சம்பந்தம் ஈசுவரனுக்கில்லை. உண்டென்னில், ஈசுவரத் தன்மைக்குப் பிறழ்ச்சி நேரிடும். சுகளராயும், சிட்டுகளராயும் உலக கருத்தா விளங்குகின்றனவென்பது பின்னர் வெளிப்படையாக விளங்கும். அன்றியும், அந்நிபந்தனமை முதலிய சத்திகளின் சேர்க்கையால் ஆன்மாவைப்போல் நாசமற்றவராயிருக்கின்றார். ஆன்மக்களுக்கு அநேகமாயிருக்குந்தன்மையும், வியாபகமாயிருக்குத் தன்மையும் போககாரிகையிற் சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் ஈசுவரன் வியாபகராயிருக்கின்றார்.

கடம், ஆடை (முக்கிய அநேக காரியங்கள் அநேக கருத்தாக்கலையின்றிச் சித்திக்காதவாறுபோல், பூமி முதல் கலை வரையிலான அநேக தத்துவங்கட்டங்கள் உலகமென்று சொல்லுதற்குரிய காரியங்களாயிருக்கின்றமையால், உலக கருத்தாக்களும் அநேக இருக்கவேண்டுமென்று உலகமெனினி; உண்மை, பூமி முதல் கலையிலுள்ள அனைத்தும் போகருபமான ஒரே பிரயோஜனமுடையதாக ஆகாதாயின் நீ கூறியது பொருத்தம். அவ்வாறே, “கலையினால் சாமத்தியத்தையடைந்த சைதன்யத்தை யுடையவனாயும், வித்தையினாலறிவிக்கப்பட்ட விடயங்களை யுடையவனாயும்” என்பது முதலிய இடங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேடை முதலியன வேறு வேறாயிருப்பினும் ஒரே பயனுடையனவாக இருந்து ஒரே கருத்தானால் செய்யப்பட்டிருக்குமாறு போலக் கலை முதலிய அனைத்தும் போகமென்னும் ஒரே பயனுடையனவாய் ஒரே கருத்தானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டனவென நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அந்த ஒரு கருத்தாவே எல்லா உலகங்களையும் தோற்றுவிக்கின்றமையால் அவ்வற்ற ஐசுவரியத்தை யுடையவன் என்

றும், பரோபகாரத்தின் பொருட்டே பிரகிருத்திக்கின்றமையால் பாம சிவனென்றும் மூலத்திற் கூறப்பட்டவாரும். எனவே, இத்தகைய தருமத்துடன் கூடியிருக்கின்றவன் சிவன் என்பது பிரமாணத்தினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்க, (க.உ.)

(அ—கை) இவ் விடயத்தில் சாங்கியர் கொள்கையைக் கூறுகின்றார்.

(க) பலநிற முடைய நூலிலிருந்து பலநிறமுடைய ஆடை தோன்றுவதாகக் காணப் பெற்றிருக்கின்றது. சங்காரிடமிருந்துண்டாவதாகக் காணப்படுவதில்லை. இவ்வாறே, பலவேறு வகையான உலகமும் பலவேறு வகையான வித்தினின்றும் உண்டாயிற்றே யன்றிச் சங்காரிடமிருந்துண்டாவதில்லை என்பதாம்.

(உரை) ஆடைக்குக் கருத்தாவான சேணியனை மறைத்து நூலிலிருந்து ஆடையுண்டாவதாக நாகங்கள் கூறவில்லை. அவ்வாறு கூறின், அநேக விரோதம் நேரிடுமாயினால் லென்க. ஆனால் சேணியன் இருப்பினும் உலக கருத்தா சிவன் என்பதற்குக் கூறப்பட்ட காரியத்தன்மையென்னும் ஏது ஆடை யென்னும் திருட்டாத்தத்திலிருந்தும் சேணியனிடமிருந்து தோன்றாமையால் வியாத்தி சித்திக்காமல் பிறழ்ச்சி நேரிடும். ஆடை நூலிலிருந்துண்டாவது போல், உலகம் மாயையிலிருந்துண்டாவ தென்பது பொருத்தம். முதற் காரணத்தையின்றிச் காரியம் உண்டாகாதாகையால் லென்க. (க.)

(அ—கை) காரியமானது கருத்தானிடமிருந்து தோன்றுவதில்லை யென்னும் குற்றம் நேரிடாதெனக் கூறுகின்றார்.

(ச—ரு) சடமாயினால் லென்னும் முதற் காரணமானது சேணியனுடைய ஞானக்கிரியையினின்றி ஆடைக்குக் காரணமாகக் காணப்படவில்லை. அது போல் சடமாயும், முதற்காரணமாயிருக்கும் மூலையானது ஈசுவரனுடைய ஞானக்கிரியையினின்றி உலகத்திற்குக் காரணமாக ஆகாது என்பதாம்.

(உரை) நால் முதலியன முதற் காரணமாயிருப்பினும் ஆடை முதலியவற்றைச் செய்யும் விசேட ஞானக்கிரியைகளுடன் கூடின சேனியனின் நித்தனது காரியத்தைத் தோற்று விப்பதாகக் காணப்படுவதில்லை. இதனால் காரியமனைத்தும் முதற் காரணத்தோடு கூடிய கருத்தாவினால் வியாபிக்கப் படுவன வாய்ச் சித்தித்தன. உலகமும் முதற்காரணத்தை யுடையதாயிருப்பதாலும், காரியமாயிருப்பதாலும் கருத்தாவை யுடைய தென்பது சித்திக்கின்றது. (ச-டு)

(அ-கை) இனி மீமாம்சகமதத்தை யதாசரித்து உலகத் திற்குக் கருத்தா வுண்டென்று கூறுதல் சித்த சாதன மென்னும் குற்றமாகுமென்று கூறுகின்றார். சித்தசாதனம்—சித்தித்ததைச் சாதித்தல்.

(ஈ) பலவிதமான கன்மங்களினால் உலகமும் பலவிதமாக இருக்கும். கன்மத்தினால்தான் புருடனுக்குப் பலனுண்டாகின்றது. ஆகையால், ஈசுவான் செய்யக் கூடியது எது வென்று பிறரொருவர் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) காரியமாயிருத்தலால் கருத்தாவை மாத்திரம் கொள்ளல்வேண்டும். தருமா தரும் ரூபமான கன்மமே உழ தல் ரூபமான கன்மம்போல் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுமென்பது உங்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ஆகையால், வேறொரு கருத்தாவை எதற்காக அதுமாகிக்க வேண்டும். (உ)

(எ) இது உண்மை. ஆயினும், இந்தக்கன்மமானது சடமாகக்காணப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் உழுதல் முதலியன போல அறிவுள்ள கருத்தாவைத் துணையாகக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) உழுதல் முதலிய தொழில்கள் அறிவுடைய கருத்தாவையின்றிப் பலத்தையுண்டுபண்ண மாட்டா; புருடர்களின் பொருட்டுப் போகக்கூடக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்குச்

சாமீ தீயமுடையனவாகவுமில்லை. * இவ்வாறே, தருமாதருமம் களும் கன்மமாயிருக்கின்றமையால் தன் பலனைக் கொடுப்பதற்காக விசேட ஞானத்துடன் கூடினவனும், அதுமானத்தினால் முன்னர்ச்சித்திக்காதவனாயுமுள்ள உலக கருத்தாவைச் சாதிக்கின்றமையால் சித்த சாதனமென்னும் குற்றமில்லை யென்க. (எ)

(அ-கை) காணப்படும் ஒன்றைக் கொள்ளுதல் பொருத்தும், காணப்படாத தொன்றைக் கொள்ளுதல் பொருத்தது என்பார் கூற்றைக் கூறுகின்றார்.

(அ) அநேக சேதனர்களான புருடர்களுடன் கூடின மாயையே உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும். பாமேசுவரால் என்ன பிரயோஜனம்? என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அது சரியன்று என்பதாம்.

(உரை) உழுதல் முதலியன பலர் கூடிச் செய்யப்படுவன வாய்க் காணப்படுவதுபோல், அறிவுடைய புருடர்கள் பலர் கூடி மாயையினின்று கலை முதலிய காரியங்களைத் தோற்றுவித்தல் கூடுமாகையால், உலகம் அநேக கருத்தாக்கையுடையதாயிருக்கும். வேறு கருத்தா உண்டென்று சாதித்தல், காணப்படுவதை இழத்தல் காணப்படாததைக் கொள்ளுதல் என்னும் குற்றங்கட்கிடனும். இவ்வாறு கூறும் பிறருடைய கூற்றுப் பொருத்தாதென்க.

பிரகுருதி, புருடன் என்னும் இரண்டின் பொதுவான சம்பந்தம் மாத்திரம் புருடர்களுக்குக் கலை முதலிய காரியங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றதா? அல்லது, போக்ய போத்திர இலக்கணமான விசேட சம்பந்தம் புருடர்களுக்கு அக்காரியங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றதா? (அ)

* உழுதற்கெழில் பலன் தருவதற்குமாத்திரம் உலகமையாகும். தொழிலின் சித்திக்கு உலகமையாகாது. சித்திக்கும் உலகமையாகக்கொள்ளின், வினைசெய்த உயிரே வினையின் பலனைத் தோற்றுவிக்குமென்று சித்த குற்றமாகுமென்க.

(க) (அவற்றின்) பிரதான புருடன் என்னும் இவற்றின் சாமான்ய சம்பந்தமே உலகத்தைத் தோற்று விப்பதில் காரணமென்னில், எப்பொழுதுமே கலை முதலிய காரியங்களுண்டாக வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) பிரதான புருடன் என்னும் இவ்விரண்டும் விபாகமாயிருக்கின்றமை பற்றி கைவல்ய நிலையிலும் அவ் விரண்டும் சேர்ந்திருந்தலால் சம்பந்தம் மாற்றியிருப்பது கொண்டு கலை முதலிய காரியங்கள் எககாலத்தும் உண்டாகும் நியத்தமாக முத்தி என்பதில்லாதற் போய்விடும் என்க. (க)

(அ—கை) இனி இரண்டாவது படித்ததைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(க) பிரதான புருடன் என்னும் இரண்டின் போக்ய போக்திரு இலக்கணமான சம்பந்தம் கலை முதலிய காரியங்களை உண்டாக்குவதற்குக் காரணமென்னில், காரணமின்றி ஒரு காரியமும் ஓரிடத்தும் காணப்படாமையால் போக்ய போக்திருசம்பந்தத்திற்குக் காரணமொன்று கூறவேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) பிரதானியானது பிரதானி பொருபமாகவே இருந்துகொண்டு போக்யமாயிருக்கவில்லை. புருடனும் புருடொருபமாகவே இருந்துகொண்டு போக்தாவாயிருக்கவில்லை. இருப்பின், எககாலத்தும் போக்தாவெனப்பட்டு முத்தியென்ப நிலையாய் முடியும். ஆகையால், கலை முதலிய காரியங்களின் வாயிலாக பிரதானி போக்யமாயும், புருடன் போக்தாவாயும் ஆகின்றன. ஆகவே கலை முதலியவற்றின் உற்பத்தியானது, டானதாயும், ரையாக ரூபமாயும், பிரதானி புருடர்களின் போக்ய போக்திரு ரூபமான சம்பந்த விசேஷமாயுமிருக்கும் அந்தக்கலாநிகளின் சம்பந்தத்திற்குக் கருத்தா ஒருவன் வேண்டும். கருத்தாவிற்குக் காரியம் சம்பளிக்காதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றமையாலென்க. (க)

(அ—கை) பிரதானிக்கும், புருடனுக்குமே இவ்விடத்தில் கருத்தாவாயிருக்கும் தன்மையைக் கொள்ளுவோம். வேறு ஒரு

கருத்தாவைக் கொள்ளுவதால் பயன் யாதெனின், இந்தக்கொள்கை பொருத்தாது என்று கூறுகின்றார்.

(க) புருடன் தானாகவே சத்தனாகவில்லை. பிரதானியானது புருடனைக் குறித்துச் சென்றதில்லை என்பதாம்.

(உரை) புருடன் அசத்தனாயிருக்கின்றமையால், தானாகவே பிரதானியினின்றும் கலை முதலிய காரியங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்குச் சாமர்த்தியமுடையவனாக ஆகமாட்டான். பிரதானி அறிவற்றதாயிருக்கின்றமையால், இத்தகைய காரியத்தைக் கண்மீமித்தம் புருடனின் பொருட்டுச் செய்யவேண்டுமென்றும் ஞானமுடையதாக ஆகமாட்டான். ஆகையால், போக்ய போக்திரு சம்பந்த விஷயத்தில் கருத்திருத்தன்மை புருடனுக்கும், பிரதானிக்கும் கிடையாதென்க. ஆனால், சம்பந்தத்தை மாற்றும் கொள்ளவேண்டும். (க)

(க) ஆகையால், போக்ய போக்திருத்தன்மைகளின் சேர்க்கையிலும் அவற்றின் நிக்சத்திலும் பாமேசுவரோ காரணராவர் என்பதாம்.

(உரை) ஆகையால், போக மோசடிமென்றும் இவற்றின் சாதனங்கள் வேறு வழியாகக் காணப்படாமையால் சருவஞ்ஞராயும், சருவகருத்தராயும் உள்ள பாமேசுவரோ காரணராவர். வேறு எவரும் காரணராகாதென்று கூறவேண்டும் என்க. (க)

(அ—கை) இனி, உலகாயத்தத்தை அறசரித்துக் கூறுகின்றார்.

(க) உலக பிழமானது உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் இயல்புடையதெனக் கொள்வோம். பாமசிவனைக் கொள்வதனால் பயன் யாது? நீயிரும் வெகுதூரத் சென்றும் இயல்பென்று தான் சொல்லவேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) பாமேசுவரர் உண்டெனக் கொண்டு அவருக்கு உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் இயல்பையும் நீங்கள் ஒப்புக்

உருக

அடிப்பிரகரணம்.

கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு கொள்வதிலின்றும் இருவர் மதத்தினும் சித்தித்துள்ள முதற்காரணத்திற்கே உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் இயல்பைக் கொள்ளுவது உத்தமம். இவ்வாறு, பிரசுரத்திக்கு இயல்பைக் கொள்ளுமிடத்தில் பாமேசுவரனையும், அவனது இயல்பையும் கொள்வதான அதிகமென்னுள் குற்ற முண்டாகாது. (கஉ)

(அ—கஉ) முதற்காரணமே உலகத்தைத் தோற்று விக்கு மென்பது பொருந்தாது என்று கூறுகின்றார்.

(கஉ—இ) (முதற்காரண ரூபமாயிருக்கும்) உலக கருத்தா வின் இயல்பானது விசேடத்துடன் கூடியதா? என்பதாம்.

(கஉஇ)

(அ—கஉ) இது என்ன கேள்வி? உலகத்தைத் தோற்று விப்பதே முதற்காரண ரூபமாயிருக்கும் கருத்தாவுக்கு இயல்பு எனில், பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(கங) அந்தத் தொழிலானது அந்நியனால் ஏவப்பட்ட அந்த உலக கருத்தாவினுடையதா? அல்லது, சுதந்திரமான அந்த உலக கருத்தாவினுடையதா? என்பதாம்.

(உரை) உலக காரண ரூபமாயிருக்கும் அது அறிவுடைய கருத்தானால் ஏவப்பட்டு உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் இயல் புடையதாயிருக்கின்றதா? அல்லது, சுதந்திரமாகவே அந்த இயல்புடையதா யிருக்கின்றதா? (கங)

(கங—இ) (அவற்றுள்) சுதந்திரமாகவே உள்ளதென்று கூறில் அதற்குப் பிரமாணமில்லை பென்று முன்னரே சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) சடத்திற்குக் கருத்தாவாயிருக்குந் தன்மை உன் டென்பதற்குப் பிரமாண மில்லை யென்பது முன்னரே சாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. (கங—இ)

மோகுகாரிகை.

உருக

(அ—கஉ) எவ்வாறு சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்று காட்டுகின்றார்.

(கச) சடமான முதற்காரணமானது சுதந்திரமாக ஓரிடத் தும் காரியத்தைச் செய்கிறதாக ஆகாது என்பதாம். (கச)

(அ—கஉ) இரண்டாவது பக்கமாயின் அது பொருத்த மென்று கூறுகின்றார்.

(கச—இ) அறிவுடைய புருடனது சத்தியினால் ஏவப்பட்ட அந்த முதற்காரணத்தின் தொழில் பிரமாணத்தாற் சாதிக்கப் பட்டிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(உரை) அறிவுடையவனது கிரியாசத்தியினால் ஏவப்பட்ட அந்த முதற்காரணத்தின் தொழில் பிரமாணத்தாற் சாதித்திருக் கின்றமையால் ஒப்புக் கொள்ளப் படுகின்றது. (கச—இ)

(கரு) (ஆகவே) எந்த அறிவுடைய புருடன் முதற்கா ரணத்தை ஏவுகின்றானோ அந்த அறிவுடைய புருடனே ஈசுவா ரென்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) அறிவுடைய எவன் தனது சத்தியினால் முதற் கா ரணத்தை ஏவுகின்றானோ அவனே ஈசுவானாகச் சித்தித்தனன். ஆகையால், முதற் காரணத்திற்கே உலகத்தைத் தோற்று விக் கும் இயல்பு உண்டென்று சொல்லுதல் கூடாது. (கரு)

(அ—கஉ) இவ்வாறாயின் கிரியா சத்தி மாத்ரிம இவ்வி டத்தில் பிரசுரநி புருட்களை ஏவுகிறதாக ஆகட்டும். ஈசுவா னால் பயன்பாது? அவனுக்கும் அந்தச் சத்தியையின்றிக் கருத் திருத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. அவ்வாறே, "ஹே சண்டிதேவி! நீ கருத்தாவான ஈசுவானுடைய கிரியா சத்தியாக இருக்கின்ற மையாலும், ஈசுவானுக்கு உன்னைவின்றிக் கருத்திருத்தன்மையில் லாமையாலும் அத்தகைய உன்னை வணங்குகின்றேன்" என்று பெரியோரும் கூறுகின்றனர் என்று கூறுகின்றார்.

கங

(௧௫௮—௧௬௮) பரா சக்தியான இச்சா சக்தியே நிச்சய மாயக் காரணமாயிருக்கின்றது. ஈசுவரன் இல்லை. மாயையினிடத்துக் கலக்கத்தால் பகற்கால மாயை இருட்டி. காலத்தில் அந்தச் சக்தி தொழிற் படுகின்றமையாலும், இராக்காலமாயே பிரளய காலத்தில் மாயையினிடத்துத் தொழிற் பாடின்றி யிருக்கின்றமையாலும், அந்த இச்சா சக்தியே நிச்சயமாயிருக்க ஈசுவரன் எதற்காக வேண்டுமென்பதாம்.

(௨௦௮) அந்தச் சக்தியே மாயையினிடத்திலிருந்துகொண்டு அதனை எவிய பின்னர்க் கலக்கத்துடன் கூடிச் சாமர்த்திய ரூபமாயிருக்கும் அந்த மாயையினின்றும் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பொருட்டுத் தொழிற்படுகின்றது. ஆகையால், இந்தச் சக்தியினும் வேறாக ஈசுவரன் வேண்டுவதில்லை யென்க. (௧௫௮—௧௬௮)

(அ—கை) இந்தக்கூற்றுப் பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(கௌ) கலக்கத்தைச் செய்தற்குக் காரணமாக ஈசுவரனையின்றி வேறொன்றுமாதெனில்லை என்பதாம்.

(௨௦௮) சடத்திற்குத் தானாகவே தொழிற்படவும், தொழிற்படாமலிருக்கவும் சாமர்த்தியக் கிடையாதென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், வேறு வழியாகப் பொருந்தாததொன்று முற்றறிவுடன் கூடின பரமேசுவரனே மாயையைத் தொழிற்படுத்தும் விஷயத்தில் கருத்தாவான் என்க. (கௌ)

(அ—கை) சக்தியே முற்றறிவுடையதாய் இருக்கட்டும் என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) சக்தியே முற்றறிவுடைய தென்னில் பெயரில் வாதமே யொழியப் பொருளில் வாதமில்லை என்பதாம்.

(௨௦௮) சக்தியே முற்றறிவுடையதாயின், பெயரில் வாதமிருக்கின்றது. பெயரின் பேதத்தால் பொருள் பேதத்தையடையாது. ஆகையால் கூறியவாறு ஈசுவரன் சக்தியே ஈசுவரனாக இருக்கட்டுமென்க. (கௌ)

(அ—கை) இனி முற்றறிவு முதலிய தருமங்களுடைய ஈசுவரனே முதர்க்காரணம் என்று கூறும் வேதாந்திகள் கூற்றைக் கூறுகின்றார்.

(௧௮௮—௧௯௮) ஞானக்ரீரியா சக்திகளையுடைய பரமாத்மாவான பரமேசுவரிடமிருந்து போக்திருத்தன்மையையுடைய சேதனப் பிரபஞ்சமும், போக்தியத்தன்மையையுடைய அசேதனப் பிரபஞ்சமும் உண்டாகும். ஆகையால், அந்தப் பரமாத்மாவினும் வேறான உலக கருத்தாவினால் யாதுபயன்? விபாகஞான பரமேசுவரன் ஒருவனையே போக்தாவான் உயிராகவும் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதாம்.

(௨௦௮) போக்திருத்தன்மையால் சேதனமென்றும், போக்தியத்தன்மையால் அசேதனமென்றும் வேறுபட்ட உலகரூபமான காரியத்தால், முற்றறிவு, முற்றுத்தொழில்களுடன் கூடினதாயும், காரியத்தின் வழியாகப் போக்திருத்தன்மை, போக்தியத்தன்மை யென்றும் இயல்பினையுடையதாயும், ஒன்றாயும், துணை வேண்டாததாயும், பரமாத்மாவென்றும் பெயருடையதாயுமிருக்கும் ஈசுவர ரூபமான முதர்க்காரணத்தை அதுமானஞ் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். வேண்டவே, இதனினும் வேறான ஈசுவரனைக் கூறுதல் பொருந்தாது. சேதனங்கள் நித்தியங்க ளென்று போக்காரிகையில் முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவற்றிற்குக் காரியத்தன்மை உண்டென்பது சித்திக்காதெனின், இந்தக் கூற்றுப் பொருந்தாது. சேதனமானது பிற்தொரு சேதனத்துடன் கூடியிருத்தலால் அதற்குக் காரியத்தன்மை சம்பலிக்கலாம் அசேதனங்களுக்குச் சேதனத்துடன் சேர்க்கையிருப்பதுபோலச் சேதனங்களுக்கும் பிற்தொரு சேதனத்துடன் சேர்க்கையிருத்தலால் இவ்விரண்டிற்கும் முதற் காரணமாகச் சேதனம் சித்திக்கவே செய்யும். (௧௮௮—௧௯௮)

(அ—கை) இதுவும் பொருந்தாது எனக் கூறுகின்றார்.

(௨௦௮) பரமாத்மாவினிடமிருந்து சித்தாயும் சடமாயும் முள்ள உலகம் உண்டாகின்றதெனில், அந்தப் பரமாத்மாவும் சித்தாயும் சடமாயும் ஆகும். காரியமானது காரணத்தின் தருமத்தைப் பொருந்தியிருக்குமாதலால் என்பதாம்.

(உரை) பாமன்மாவிலிடமிருந்து சித்தாயுஞ்சடமாயுமுள்ள உலகம் தோன்றுவதெனக் கூறுமிடத்து அந்தப் பாமன்மா சித்தம் சடமுமான இயல்பையுடையவனாக ஆகவேண்டும். முதற்காரணத்தின் சொருபத்தை அறுசரித்தே சுவர்ணம், மண் முதலியவற்றுண்டான காரியங்களான கடம் முதலிய வற்றின் சொருபங்கள் சித்திக்கின்றவாறு போலும். (உரு)

(உரு) (ஆகவே) மாறுபட்டவையாயும், ஒரே காலத்திலிருக்கின்றவையாயும், ஒரேபற்றுக்கொட்டையுடையவையுமுள்ள இரண்டு தருமங்கள் ஒன்றுலென்று நாசத்தையடைந்து தமக்கே நாசத்தைச்செய்கின்றன என்பதாம்.

(உரை.) மாறுபட்ட இரண்டு தருமங்கள் ஒன்றையொன்று கெடுக்குமாயினால், கடத்தின் உண்மையும் அதன் இன்மையும் ஒரீடத்தில் ஒரே காலத்தில் இருக்கமாட்டாதவாறு போல், சித்துத்தன்மையும் சடத்தன்மையும் ஒரு பொருளினிடத்தில் ஒரே காலத்திலிருக்கமாட்டா. ஆனால், ஒரு பாகத்தில் சித்தாயும் மற்றொரு பாகத்தில் சடமாயும் பாமன்மா இருக்கின்றன என்று கூறின், அவ்வவத்துடன் கூடிக் கடமுதலியன போல் காரியமாயிருத்தலால் முதற்காரணமாயிருக்குந் தன்மை பொருந்தாதாய் விடுமென்க. (உரு)

(உரு) (அன்றியும்) முதற் காரணத்தன்மையிருத்தலால் மண் போல் பாமன்மா சடப்பொருளாக ஆவன் என்பதாம்.

(உரை.) முதற்காரணங்களானதும் சடமென்று மண் முதலியவற்றைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, பாமன்மாவுக்கு முதற்காரணமாயிருக்குந் தன்மை இருப்பின் சடத்தன்மைவந்துவிடும். சித்தாயிருக்கின்றனென்று கொள்ளின், முதற்காரணமாயிருக்குந் தன்மை இடையாது என்க. (உரு)

(உரு) (அன்றியும்) சிற்சட ரூபமான முதற்காரணத்தினின்றும் உண்டான போக்தாக்களாகிய ஆன்மாக்கள் தோற்றுவிக்கத் தகுந்தவையாயிருத்தலால் கட முதலியனபோல் அசேதனங்களாக ஆகும் என்பதாம்.

(உரை) முதற்காரணத்திலிருந்து உண்டாகும் கடம் முதலியன சடங்களென்று சித்திக்கின்றன. அதுபோல், பாமன்ம ரூபமான முதற் காரணத்திலிருந்து உண்டாகும் போக்தாக்களான ஆன்மாக்களும் அசேதனங்களென்று சித்தித்துவிடும். நீக்களோ தன்னையும் பிற பொருளையும் அறிவின்றமையால் சுயம் பிரகாசங்களாகவும் சேதனங்களாகவும் ஆன்மாக்களைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவ்வாறாயின், முதற்காரணத்தினின்றும் உண்டாக மாட்டா. ஆகையால், பாமன்மாவைப் போல் ஆன்மாக்களையும் சித்தியங்களாகக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆன்மாக்களுக்குப்பிறிதொரு சித்துப்பொருளுடன் சம்பந்தமிருத்தலால் சித்துப் பொருளைச் சம்பந்தித்திருக்கும் சடங்களுக்குப்போல் காரியத்தன்மையுண்டென்று கூறுவோமெனில், அவ்வாறு கூறலாகாது. எதனாலெனின், சித்துப்பொருள் பிறிதொரு சித்துப்பொருளைச் சம்பந்தித்து இராதாகையாலென்க. தனக்கே தான் ஓடுகதத் தகுந்த பொருளாக ஆகின்றதெனின், அவ்வாறாகாது. தன்னிடத்தில் தனக்குத்தொழிற்பாடு நிகழாதாகையாலென்க. ஆனால், ஞான ரூபமாக இருந்து கொண்டு எக்காலத்தும் ஆன்மாக்கள் பிரகாசிக்கின்றன என்று நம்மால் பாமோசுக நிராகாரிகையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், அவ்விடத்துக்கறியிருப்பதை யறிந்து நிச்சயித்துக்கொள்க. (உரு)

(உரு) (ஆகவே) பாமன்மா சடமாயும் உண்டுபண்ணும் தருமத்துடனும் இருப்பின் மண் முதலியனபோல் தனது காரியத்தை உண்டுபண்ணுதற்பொருட்டு அறிவுடையவனது தொழில் விரும்புவதாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) பாமன்மா முதற் காரணமாயிருத்தல் பற்றி அதற்குச்சடத்தன்மை கூறப்பட்டிருத்தலால் தனது காரியத்தை உண்டுபண்ணுதற் பொருட்டு மண் முதலியவற்றிற்குப் போல் புத்திரமான கருத்தானினால் ஏவப்பட்டிருக்குந் தன்மையை அந் தப்பாமன்மாவிற்கு ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். ஆகையால், அத்துவிதம் பொருந்தாது. (உரு)

(உசஇ) ஆகையால், முன்னர்க் கூறப்பட்ட ரூபங்களின் நிமித்தியின் பொருட்டுப் போக்தாக்களான ஆன்மாக்களையும், உலகவித்தான மாயையினையும், சத்தியுடன் கூடின மகேசனையும் தனித்தனி ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) ஆகையால் போக்தாக்களான ஆன்மாக்கள் ஒன்றி லீருந்தும் உண்டாகவில்லை. உலக வித்தான முதற்காரணம் சடம். முற்றறிவு முதலிய தருமங்களுடன் கூடின பரமசிவனே உலகத் திற்குக் கருத்தா. இவ்வாறு ஒவ்வொன்றையும் வேறு வேறாகவும் நித்தியமாகவும் ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாறே தத்துவத்திய நிர்யணயத்திலும் சம்புவாசிய பரமசிவனும், புருடனும் நித்தியராயும், வியாபகராயும், கருத்திரு சத்தியுடன் கூடின வராயும் இருக்கின்றனர். மாயை நித்தியமாயும், வியாபகமாயும் சிவனுடைய கருத்திரு சத்தியால் அறிட்டிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கின்றது. இம்முன்று தத்துவங்களும் விகாரமான காரியங்களாகின்றன. ஒடுங்கும் காலத்தும் ஒடுங்காது விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன; என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, முதற்காரணத்திலும் வேறுகப்பரமேசுவரன் சித்திக்கின்றதுபற்றி யாதொரு குற்றமும் இல்லை என்க.

(அ—கை) சிவ சத்திக்குப்பரிணாமம் கிடையாதாகையால் ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்ற பிரிவு எவ்வாறு பொருந்துமெனின், அப்பிரிவு உண்மையாக இல்லையெனக்கூறுகின்றார்.

(உரு) (எவ்வாறெனில்) பரமசிவனுடைய சத்தி ஒன்றே சர்வஞானக்கிரியா ரூபமாக இருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) ஞான சத்தியின் வேறுகக் கிரியா சத்தியைக் கொண்டால் சடமாயும் வாமை முதலிய பிரிவால் பரிணாமத்தை யுடையதாயும் ஆகும். அது கொண்டு இந்தக்கிரியா சத்திக்கு மாயைக்குப்போல் ஈசுவரனிடம் சமவாய சம்பந்தம் பொருந்தாது. இந்தக்கிரியாசத்தியோ பரிணாமத்தையடைகிறதில்லை. இந்தக் கிரியா சத்தியில்லையாயின், ஈசுவரன் கருத்தாவாக ஆகமாட்டான். கருத்தாவின் தியோ உலகத்தைத்தோற்றுவித்தல் பொருத்தமே.

தில்லை. ஆகவே, நிச்சயமாக ஞானக்கிரியா சத்திகளுக்கு ஒன்றுமையை ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும், அறியப்படும் பொருள் செய்யப்படும் பொருள் என்னும் இவற்றிற்கு வேற்றுமையிருத்தலால் சத்தியினிடத்து எதனால் வேற்றுமை கிடையாதெனில், அறியப்படும் பொருள் செய்யப்படும் பொருள் என்னும் இவற்றிற்கும் வேற்றுமையல்லையாகையாலென்க. எவ்வாறெனின், * அறியப்படுந் தன்மையானது செய்யப்படுந் தன்மையினின்றும் வேறுகிறதில்லை. அந்த அறியப்படுந் தன்மையை அறிவுடைய ஒருவனால் பொருளுக்குள்ளது என்று கொள்ளாது பொருளின் இயல்பாகவே கொள்ளின், எல்லாப்பொருளும் எக்காலத்தும் அறியப்பட்டுக்கொண்டே யிருக்குமென்றாகி அனைவருக்கும் சருவஞ்ஞத்தன்மை வந்துவிடும். இனிச் செய்யப்படுந் தன்மையும் அறியப்படுந் தன்மையினின்றும் வேறுகிறதில்லை. ஆகவே, ஞானக்கிரியா சத்திகளுக்கு உண்மையில் வேற்றுமையிடையாது. ஆனால், சொல்ரூபமான வேற்றுமைதானுண்டு. (உரு)

(உருஇ) (அவ்வாறே கிரியா சத்தியும்) தொழிற்பாட்டின் வேற்றுமையினால் வாமை முதலாக முன்றுவிதமாபக் கூறப்பட்டது என்பதாம்.

(உரை) வாமை முதலாகக் கூறப்படும் கிரியாசத்தியும் தொழிற்பாட்டின் பேதத்தால் வாமை, சேஷ்டை, சொந்திரியென்று முன்றுவிதமாக வேற்றுமையடைகின்றது. உண்மையில் கிரியா சத்தி ஒன்றுதான். இவ்வாறு கூறவில்லையாயின், அறியப்படும் பொருள்களின் வேற்றுமையால் ஒவ்வொரு பொருள்களையும் அறிவின்ற அறிவின்வேற்றுமைபற்றி ஒவ்வொரு பரமானுவீடத்தும் அதனையறியும் முறையில் வேறு வேறுன அறிவு உண்டாக வேண்டும். உண்டாகவே, அந்தச்சத்திகட்குப் பலவாயிருக்குந் தன்மைபற்றிச் சடத்தன்மை நேரிடும். இவ்வாறன்றி ஒரே ஞான சத்தியால் அநேக பொருள் களையறிவது

* அறியப்படாமல் செய்ய முடியாததலின் செய்யப்படுந் தன்மையின் வேறுக அறியப்படுந் தன்மையில்லை என்பது எருத்தா.

அதுபவசித்தம். அதுபோல, உத்தியோக ரூபமான கிரியா சத்திக்கு அநேக காரியங்களைச் செய்தல் குற்றமின்றிச் சித்தித் தது. காரியபேதம் பற்றிச்சத்திபேதமும் கூறப்பட்டது. (உருஇ)

(அ—கை) இவ்வாறானே, தொழிற்பாட்டின் பேதம் எவ்வாறு உண்டாகுமென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(உருஇ) பரமேசுவரர் அநாநியாகவே மலத்துடன் கூடிய பசுக்களைக்கிரியாசத்தியினால் கட்டுப்படுத்துகிறார். ஆகையால், மலத்துடன் கூடிய அவர்களைக் கண்மத்தை யறுசரித்து எவ்வாறு என்பதாம்.

(உரை) முன்னரே பரமேசுவரர் அநாநியாகவே மலத்துடன் கூடிய பசுக்களைத்தமது கிரியாசத்தியால் கட்டுப்படுத்துகின்றார். ஆகையால், கட்டுப்பட்ட அப்பசுக்களைக் கண்மத்தின் பக்குவங்காரணமாக எவ்வாறு என்பதாம். (உருஇ)

(அ—கை) ஆன்மாக்களோ வியாபகப்பொருள்கள். அவற்றை எவ்வாறு எவதல் கூடும்? என்பார்க்கு அஃதன்மை என்று அறுவதித்துக்கொண்டு விடைகூறுகின்றார்.

(உருஇ) (அயினம்) பறியினாலேவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குப் புகழ்போகசாதனங்களின் சம்பந்தத்திற்கு உரிமையான போக இச்சையானது மிகவும் உண்டாகின்றது என்பதாம்.

(உரை) விஞ்ஞான கேவலங்களின் வேறான ஆன்மாக்களுக்குக் கண்மங்காரணமாகக் காரியம், காண்மென்னுமிவற்றின் சம்பந்தத்தில் உரிமையை யுண்புபண்ணுதலே ஈசுவரனுடைய எவ்வுதலாகும். (உருஇ)

(உருஇ) சுத்தாசுத்த புவனங்களின் அநிகாரத்திலிருக்கும் வித்தியேசரான அநந்தேசுவரர் வாயிலாக உலக பீஜமாகிய மாயையைக் கலக்கி உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றார் என்பதாம்.

(உரை) சுத்தாசுத்த புவனங்களுக்கு அநிகாரியாயும், மந்திரேசுவரர்களுக்கு நாயகராயும் இருக்கும் அநந்தன் என மாயை

யினின்றும் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றார். இவ்வாறே “வித்தியேசுவரர்களுக்கு நாயகரான அநந்தர் இச்சையினால் உலகத்தைச் சிருட்டிக்கின்றார்” என்று பிறரும் கூறுகின்றார். (உருஇ)

(உருஇ) (பின்னர்) இச்சையையுடைய அந்தப் புருடர் களோ இந்த உலகத்துடன் சேர்த்துப் போகத்திற்காகச் சாதன ரூபமான நிதியை ஈசுவரன் செய்கின்றார் என்பதாம்.

(உரை) கண்மத்திற்கு ஏற்றவாறு காரியம், காண்மென்னுமிவற்றுடன் அந்தப் பசுக்களைச் சேர்த்து அவர்களுடைய போகத்திற்காகச் சாதன ரூபமான நிதியை ஈசுவரன் செய்கின்றார். (உருஇ)

(ரு—ருக) (பின்னர்) நிதியின் முடியில் சம்சாரத்தினு லுண்டான இளைப்பு நீக்கத்தின்பொருட்டும், இடைவிடாது தொழிற்படும் பசுக்களுக்கும் மாயக்கும் சத்தியையுண்புபண்ணு தற்பொருட்டும், ஈசுவரன் எல்லாவற்றையும் ஒடுக்குகின்றார் என்பதாம். (ரு—ருக)

(அ—கை) சிருட்டி, நிதி, சங்காரம், நிரோபவம் என்னுந் தொழிற்பாடுகள் வேறுவேறாகக் கூறப்பட்டன. இனி அதுக்கிர கத்தையும் கூறுகின்றார்.

(ருகஇ) மலத்திற்கும் ஈசுவர சத்திற்கும் அநிகாரம் நீங்குங் காலத்தில் நீசைஷ்யினால் விடுவிக்கின்றார் என்பதாம்.

(உரை) பின்னர்க் கூறப்படுமாறு மலத்திற்கும் ஈசுவர சத்திற்கும் ஆன்மாக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அநிகாரம் எப்பொழுது இல்லாமல் நீங்குகின்றதோ, அப்பொழுது ஈசுவரன், ஆன்மாக்களைத் நீசைஷ்யினால் மலத்தினின்றும் நீக்குகின்றான் என்பதாம். (ருகஇ)

(ருஉஇ) வாமை, சேஷ்டை, ரொத்திரி பென்று முன்னு விதமான கிரியா சத்தியானது தான் பிரிவுபடாமலிருப்பினும் தடை, சங்காரம், அறுக்கெகமென்னும் தொழில்களால் பிரிவு பாட்டை யடைந்ததாக ஆகின்றது என்பதாம்.

(உரை) செட்டி, திதி, திரோபவமென்னும் தொழில்கள் சம்சாரத்தில் ஆன்மாவைக் கட்டுப்படுத்துவதால், கட்டுப்படுத்த தல் வாழையென்னும் கிரியாசத்தியின் றெழிலாகும். சங்கரம் சேஷ்டையின் றெழிலாகும். பாசத்தை யபகரித்தல் ரூபமான அதுக்கிரகம் ரொத்திரியின் றெழிலாகும். இவ்வாறான இந்தத் தொழில்களால் கிரியா சத்தியானது அபின்னமாயிருப்பினும் பிரிவுபாட்டையுடையதாகக் கூறப்படுகின்றது. உண்மையில் ஒன்றுதான். வேறிடத்திலும் “சர்வ ஞானக்கிரியா ரூபமான சிவனது சத்தி ஒன்றுதான்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் குற்றமொன்றும் இல்லை. (ந.உ.இ)

(ந.க.இ) இவ்வாறு ஈசுவரனுக்குச் சருவகருத்திருத்தன் மையுண்டென்பது சித்தித்தது. இதனால், சருவஞ்ஞத் தன்மை யுடையவனாக ஆகின்றான் என்பதாம்.

(உரை) சேனியர் முதலாயினார்க்கு ஞானமின்றிக் கருத் திருத்தன்மை காணப்படாமையால் ஈசுவரனுக்குச் சருவ கருத் திருத்தன்மையிருப்பதுகொண்டு சருவஞ்ஞத் தன்மை சித்திக் கின்றதென்று முன்னர்க் கூறப்பட்டது. (ந.க.இ)

(ந.ச.இ—ந.ந.இ) (எவ்வாறெனில்) முதற்காரணம், நிமித் தம், பயன் என்னுமிவற்றுடன் கூடின ஆடையைச் சேனியன் அறிவிறவாறுபோல, ஈசுவரனும் முதற்காரணம், நிமித்தம், பயன் என்னுமிவற்றுடன் கூடிக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் உள்ள வாக அறிவின்றான் என்பதாம்.

(உரை) சேனியன் மூல்களால் தேவத்தன் பொருட்டுப் பொருள் வருவாய் காரணமாகத் தறி, தண்ட முதலியவற்றால் ஆடையைச் செய்நிறவனாயும் அந்த ஆடையைச் செய்யும் கிஷ யத்தில் முக்காலத்தும் மலம் நீங்கினவனாயும் இருக்கின்றவாறு போல, உலக கருத்தாவும் மாயையினால் பலவிதமான கன்ம நிமித் தம் பசுக்களுக்குப் போக மோகத்தின்பொருட்டு உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றவராயும், அவ்வாறு தோற்றுவிக்கும் கிஷயத்

தில் முக்காலத்தும் மலமில்லாதவராயும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றார் என்பதுகொண்டு அவருக்குச் சருவஞ்ஞத் தன்மை சித்திக்கின்றது. (ந.ச.இ—ந.ந.இ)

(ந.க.இ—ந.எ.இ) இவ்வாறு எல்லாப் பொருள்களையும் தோற்றுவிக்கின்றமையால் பரமான்மவான ஈசுவரனிடத்தில் இரண்டிவிதமான சத்திகள் இருக்கின்றன. அவை நித்தியமாகவும் இருக்கின்றன. அவை கலாசரீரம்போல் தோன்றுகின்றன. எந்தச் சத்தியுடன் கூடிக்கொண்டு ஈசுவான் எல்லாவற்றையும் அறிவின்றானோ, எல்லாவற்றையுஞ் செய்கின்றானோ, அந்தச் சத்தி யுடன் கூடியிருக்கும் காரணத்தால் தத்துவங்களை யறிந்தவர் களால் சகளொன்று கூறப்படுகின்றான் என்பதாம்.

(உரை) மேலே கூறியவாறு சர்வ ஞானக்கிரியா ரூபமான அதே சத்தியே நித்தியமாயிருந்து அநேக வடிவம்போற் றேன் றிக்கொண்டு ஈசுவரனுக்குச் சரீரமாக உபசரிக்கப்படுகின்றது. சத்தி சரீரமாயிருப்பதுபற்றி ஈசுவான் சகளொன்று கூறப்படு கின்றான். (ந.ச.இ—ந.எ.இ)

(ந.அ.இ) இந்தப் பசுவானது கலாமயமான சரீரத்துடன் கூடுமாறுபோல, ஈசுவான் எக்காலத்தும் கலாசரீரத்துடன் கூட மாட்டான். அதுபற்றி (சகளொன்று மேலே கூறப்பட்ட ஈசுவானே திட்டுகளென்று கூறப்படுகின்றான்) என்பதாம்.

(உரை) பசுக்களுக்குப்போலக் கலை முதலியவற்றின் ரூப மான சரீரம் இல்லாமையால் ஈசுவான் திட்டுகள் என் பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. (ந.அ.இ)

(அ—கை) இவ்விடத்தில் பிறருடைய ஆசங்கையைக் கூறு கின்றார்.

(ந.க.இ) ஈசுவரனுக்கு திட்டுகாத்தன்மை யுண்டென்று கூறின், ஞானமும் காத்நிருத்தன்மையும் சித்திக்கமாட்டா. எத னுலெனின், கலா சம்பந்தத்துடன் கூடிய சேதனர்களுக்கே அவை கரணப்படுகின்றமையால் என்பதாம்.

(உரை) கலை முதலியவற்றின் சேர்க்கையினின்றும் பகைகளுக்கு ஞான முதலியன காணப்படுகின்றன என்பதற்கொண்டு ஈசுவரனுக்குக் கலை முதலியன இல்லாமையால் ஞான முதலியன இல்லாமற் போய்விடுமென்க. (ந.சு.இ)

(அ—கை) ஈசுவரனுக்குக் கலை முதலியன இல்லாமை குற்றமன்றெனக் கூறுகின்றார்.

(சு.இ) பாக்களுடைய ஞானக்கிரியைகள் மலத்தால் தடுக்கப்பட்டிருந்ததின் அந்நிவரணத்திற்குப் பொருட்டுக் கலையின் சேர்க்கையை விரும்புகின்றன. ஈசுவரனுடைய ஞானக்கிரியைகள் கலையின் சேர்க்கையை விரும்புகின்றன; மலத்தின் தடை இல்லாமையால் என்பதாம்.

(உரை) முன்னர்ப் போககாரிகையில் பாக்களுடைய ஞானக்கிரியைகள் மலத்தால் தடுக்கப்பட்டிருந்ததால் கலை முதலியன இல்லாமல் கொண்டு விடப்படுகின்றன என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பாசுவரன் அந்நிவரணத்தால் மலத்தால் தடுக்கப்பட்டாமையால் அவருக்குத் துணைகளில் விரும்பத்தக்கவை. ஆகையால், அவருக்கு எல்லாப் பொருள்களின் சம்பந்தமான ஞானக்கிரியைகள் இருக்கின்றன என்க. (சு.இ)

(சு.இ) ஈசுவரனுக்கும் விரும்பத்தக்கவை கூடியவைகளாகவே இருக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) அந்நிவரணத்தின்மையால் பாசுவருக்குப் போல ஈசுவரனுடைய ஞானக்கிரியைகளும் கலை முதலியன இல்லாமல் இருக்கின்றன. (சு.இ)

(சு.க) (இவ்வாறாயின்) அப்பொழுது ஈசுவரன் பகைகளே ஆகின்றன என்பதாம்.

(உரை) கலை முதலியவற்றின் சேர்க்கையால் தேவதந்தன் முதலாயினோரால் ஈசுவரன் பகைகளாக ஆய்விடுவான் என்க. (சு.க)

(அ—கை) ஈசுவரன் பகைகளாக ஆகட்டும்; அதனால் கேடு என்னை என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(சு.க) ஈசுவரனின் தீர் காரியமில்லை. ஆகையால் வேறு ஈசுவரனைக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) ஈசுவரனின் தீர் உலக ரூபமான காரியம் உண்டா கிறதில்லையாகையால், வேறு ஈசுவரனைக் கொள்ளல் வேண்டும். அவனும் பசுவெனப்படி, அவனும் வேறு ஈசுவரன் ஒருவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்றது அவ்வாறே மேலுஞ் சென்று வரப்பெற்ற ஓடல் என்னும் குற்றத்திற் றிடனாகுமென்க. (சு.க)

(சு.உ) கலை முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து அவற்றுடன் கூடி ஈசுவரன் காரியத்தைச் செய்கின்றான் என்பதாம்.

(உரை) கலை முதலிய தனது காரிய காணக்கூறத் தோற்றுவித்துப் பின்னர் அவற்றுடன் கூடி ஈசுவரன் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கின்றான் என்று கொள்வோமென்க. (சு.உ)

(சு.இ) (இவ்வாறாயின்) தீர்க்கனான ஈசுவரனுக்கு ஞானக்கிரியைகள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கலை முதலியவற்றால் என்ன பயன்? என்பதாம்.

(உரை) ஈசுவரன் கலை முதலியவற்றை விரும்பாது தீர்க்காராகவே இருந்துகொண்டு தன்னிடமிருந்து காரிய காணக்கூறியும் அவ்வாறே உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றான். ஆகவே, அவனுக்குக் கலை முதலியவற்றைக் கூறவேண்டாம். இவ்விஷயம் ஈசுவரன் பரிசுஷ்யென்னும் நூலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (சு.இ)

(சு.இ) ஆகையால் கூறியது அமையும். போக மோகனங்கள் சாதித்துத் தருபவனாயும், மேலே கூறப்பட்ட இலக்கணம் வாய்த்தவனுமுள்ள பரமசிவன் முத்தி விரும்பமுடைய முழுச் சக்களால் வழிபடத்தகுந்தவன் என்பதாம்.

(உரை) ஆகையால் சருவஞ்ஞத்தவ முதலிய இலக்கணங் களைபுடைய பாமேசுவரனே பசுக்களின் பொருட்டும் போக மோஷங்களைத் தருபவனாவன். மோஷத்தை விரும்புகிறவர் எங்காலத்தும் பாமேசுவரனையே ஆராதிக்க வேண்டும். வேறொரு வரையும் ஆரதிக்கக்கூடாது. இவ்வாறு சாதனத்துடன் கூடிய போகம் முடிந்தது. (சுரு.இ)

(அ-கை) இனி, சாதனத்துடன் கூடிய மோஷத்தைக் கூறுகின்றார்.

(சுரு.இ-சுரு.இ) மலம் முதலிய பாசங்களின் நாசமும் எல்லா ஞானக்கிரியைகளின் தோற்றமும் மோஷமாகும். அதற்குக் காரணம் ஈசுவான். அந்த ஈசுவானை பிரபலிக்குத் தனது சத்தி கானமாகும். பசுவாகிய ஆன்மா விடுவிக்கப்படுகிறவனுக்குத் தலால் செயப்படுபொருளாவன். மோஷத்தைக் கொடுத்தல் சித்திய முதத்தனாயிருத்தலால் கருத்தாவைச் சேர்த்தது. பசுவாகிய செயப்படுபொருளைச் சேர்த்ததன்று என்பதாம்.

(உரை) முன்னர்ப் போககாரிகையில் விஞ்ஞான கேவலர் கட்டு ஆணவமலமொன்றும், பிரளயகேவலர்கட்டு ஆணவம் கன்மமிரண்டும், சகலர்கட்டு ஆணவம் கன்மம் மாயை முன்று மான பாசங்கள் உண்டென்பது கூறப்பட்டது. அவரவர்களுக் குரிய காலங்களில் அந்தப்பாசங்கள் தகுதிப்படி நாசமடைகின் றன. சர்வஞ்ஞத்தன்மை சர்வகர்த்திருத்தன்மைகளின் தோற் றமே ஆன்மக்களுக்கு மோஷமாகும். ஏனைய சமயிகளுக்குப் போல யாதானுமோர் பாச நீக்கமும், ஒன்றுடையாமைபும், கருத் திருத்தன்மையின்மைபும், சங்கொன்றியும் முத்தியாகாதென்று கூறப்போகின்றோம். ஆத்மஞானத்திற்கு ஆத்மா கர்த்தாவாக ஆவதுபோல், மோஷத்திற்கு ஆத்மா கர்த்தாவாகின்றனவிலை ஆத்மாவானவன் ஈசுவானால் சமஸ்காரஞ் செய்யப்படுகின்றவனு யிருக்கின்றமையற்றி, எங்காலத்தும் அவனுக்குச் செயப்படு பொருட்டன்மையே உள்ளதாகையாலென்க. மாயை முதலிய பாசமும் முத்திற்குக்கர்த்தாவாக ஆகிறதில்லை. ஆனால், ஈசுவரனே கர்த்தாவாக ஆகின்றான். அந்த ஈசுவானுக்குத் திசைஷயாகிய

தனது சத்தியே கானமாகும். முத்தியாவது பாசநீக்கமும் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞேற்றமும். ஆகவே, விடுவிக்கப்படுகிற ஆன்மாவினிடமே முத்தியிருக்கின்றது. இவ்வாறன்றி, சாங்கியருடைய மதம்போல் மோஷமானது விடுவிக்கிற பொருளிடமிருக்கும் தர்மமாக இருக்கவில்லை. விடுவிக்கிற வன் சித்திய முதத்தனாயிருக்கின்றமையால், முத்தி, முத்தியின்மை யென்னும் இரண்டற்றும் விசேடமில்லாமற்போய்கிடமாகையாலென்க. இவ்வாறே “பிரகிருதியானது புருடனுக்குப் போக்கிப் பொருளாயிருந்து சம்சாரத் தக் கொடுக்கின்றது, அதன் நிகர்த்தியுண்டாயின் மோஷத்தைக் கொடுக்கிறதாக ஆகிறது. அதன் நிகர்த்தி ரூபமான நாசமானது பிரகிருதியைச் சார்த்தி யன்றிப் புருடனைச் சார்த்ததன்று. பிரகிருதியானது தானாகவே அந்நிறைவில்லை.” என்று சாம்பேர் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு விசேடமுத்தி, சாமானிய முத்தியென்னும் எல்லா முத்திகளும் கூறப்பட்டன. முத்திக்குச் சாதனங்கள் பின்னர் கூறப்படும். (சுரு.இ-சுரு.இ)

(அ-கை) மோஷசாதனங்களுள் புருடனே மோஷத் தைச் செய்கின்றனென்று, ஞானமே மோஷமென்று கூறும் தன்னைச்சார்த்த நிலர் கூறுவதாகக் கூறுகின்றனர்.

(சுரு.இ) எந்தக் காரணத்தால் போகம்போல் மோஷமும் புருஷார்த்தமாயிருக்கின்றதோ அந்தக் காரணத்தால் ஆன்மா மோஷத்தைச் செய்பவனாவன். விவேக முதலியன சாதனங் களாகச் சித்திக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) ஈசுவான் உலககருத்தாவாக இருக்கட்டும். புருடர் கள் தன்னால் செய்யப்பட்ட தருமாத்ருமங்களினால் பசுபசுமையான போகங்களை யுபயிர்க்கின்றனர். அவ்வதுபவம் ஈசுவானால் செய்யப்பட்ட தருமாத்ருமங்களாலன்று. புருடனிடமும்பாமேசுவானுக்கு அறிட்டிருத் தன்மையிருக்கின்றதே யெனில், இருக் கட்டும். ஆயினும், பாமேசுவானுக்குக் கருத்திருத்தன்மை யில்லை. ஆகையால், புருடர்கள் அஞ்ஞானத்தைச் செய்யும் மலந்தாற் கட்டுப்பட்டு மயக்கத்தால் சம்சாரத்தையும் அடை கின்றனர். அத்தற்கு மாறான அப்போசத்தால் பிரிதொன்றை

கிரும்பாது தனக்கு ஞானமுறித்தவுடன் அஞ்ஞானம் நீங்கிச் சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலியன உண்டாதலால் ஆன்மாயே மோகத்தைச் செய்யட்டும். ஈசுவரன் செய்கிறதாகக் கொள்ள வேண்டாம். (சுருதி)

(அ—கை) இந்தக் கூற்றுப்பொருத்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(ச.எ.ருஉஇ) ஆராய்ச்சியின்மையாலுண்டான அறிவா மையானது ஆராய்ச்சி ஞானத்தால் நீங்கிவிடுகின்றது. காசுமென் னும் கண் வியாதி முதலிய பொருள் காரணமாக நிகழ்ந்த அஞ் ஞானமானது ஆராய்ச்சி ஞானத்தால் நசுக்கிறதில்லை. அந்த அஞ் ஞானத்துக்குக் காரணமான பொருளின் நாசத்தினாலேயே அது நசுக்கின்றது. வேறெவ்விதத்தாலும் பொருள்காரணமாக நிகழ்ந்த அஞ்ஞானம் நாசத்தையடையாது. அந்த அஞ்ஞானத்திற் குக் காரணமாயிருப்பது எதுவோ, அதுவே மலமாகும். அஞ் ஞானமே மலமெனக் கொள்ளின், அது * துர்சமாக ஆவது; அல் லது ஆன்மாவின் தர்மமான உள்பொருளாகவாவது இருக்கவேண் டும். துர்சமாய்க்கொள்ளின் இந்த மலத்தை நீக்குதற்காகச் செய்யும் புருடனுடைய ஞான முதலியவற்றிற்கு ஒருவித பயனு மில்லாமற் போய்விடும். ஆன்ம தருமமாகக் கொள்ளின் அது எக்காலத்தும் நீங்காது. நீக்குமென்று கொள்ளின் ஆன்ம தர்ம மாக ஆகாது. ஆகையால் ஆன்மாவின் ஞானத்தை அநாதி யாகவே மறைத்துக்கொண்டிருப்பது மலமாகும். திசைநயிலு லேயே அந்த மலத்திற்கு நிவர்த்தியுண்டாகின்றது. சிவன், மலம், மாயை என்னும் இவற்றிற்கு வசப்பட்டவனாக ஆன்மா இருக்கின்றான். இத்தகைய ஆன்மா இயல்பாகவே அவற்றின் வசப்பட்ட தன்னை எவ்வாறு விடுவித்துக்கொள்வான்? தன்னை விடுவித்துக்கொள்வதில் தனக்குச் சந்தி சிடையாது. இயல்பா கவே பாசங்களுக்கு வசப்படுகின்றமையால். ஆகையால் அநீன வரையும் தன் வசப்படுத்துகின்றவனுன ஈசுவரனே மோகந் தைச் செய்கின்றவனுவன் என்பதாம்.

* துர்சம்—முயற்கோடுபோலும் பொய்.

(உரை) புருடர்களுக்குக் கலை முதலியவற்றால் மலம் சிறிது நீங்கி அவற்றின் சம்பந்தத்தால் ஞானக்கிரியைகள் சிறிது விளங்குவது கொண்டு, தர்மம், அதர்மம் முதலியவற்றைச் செய்யுத்தன்மை உண்டாகின்றது என்பது பொருந்தும். மலம் முதலியன நிவர்த்தியடைந்த பின்னர் சாமந்தியமின்றிக்கூடத் அறியுந் தன்மையான ஈசுவரத்தன்மை ஆன்மாக்களுக்கு முத்திரி லுண்டாகுமென்று கூறுவது பொருந்தாத கூற்று. கிளிஞ்சலில் வெள்ளி யென்பது போன்ற மயக்கங்களில் ஞானத்தினால் அஞ் ஞானம் நீங்கிவிடுகின்றது என்பது பிரமாணத்தினால் சித்தித் திருக்கின்றது. ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியாகவுண்டான அஞ் ஞானமே மலமெனக் கொள்ளுகின்றனர். ஆகையால் ஞானத் தால் நீக்குகின்றது எனின், அது பொருந்தாது. அஞ்ஞானம் மலமாகாது. அஞ்ஞானத்திற்குக் காரணமெதுவோ அதுவே மலமாகும். மலமே அஞ்ஞானமெனக் கொள்ளின் அஞ்ஞான மானது துர்சமாக ஆவது, ஆன்மதருமமாக ஆவது ஆகவேண்டும். துர்சமெனக்கொள்ளின், அது ஒருவித காரியத்தையுஞ் செய்யா மையால் அதனைப் போக்கும் ஞானமுதலியவற்றிற்கு யாதொரு பயனுமில்லையாய் முடியும். ஆன்மாவின் தருமமாகக் கொள்ளின் நித்தியத்தன்மை வியாபகத்தன்மை யென்னும் ஆன்ம தருமம் கலை நீக்கமுடியாதவாறுபோல, அஞ்ஞானத்தையும் நீக்கமுடியாது. ஆகவே, முத்திரியே யில்லாமற்போய்விடும். இந்த அஞ் ஞானமானது நீக்குதற்குரியது எனக்கொள்ளின் ஆன்ம தர்மமாக ஆகாது. ஆகையால், கண்ணினுடைய அறிவின்மைக்குப் படலம் முதலிய கோய்கள் காரணமாதல்போல, ஆன்மாவின்மை அநாதியாகவே தடுப்பதற்கு ஏதுவாயிருப்பது பற்றி அஞ்ஞானத்திற் குக் காரணமாகப் பிரித்தொரு பொருளைக்கொள்ளல் வேண்டும். அதுவே மலமாகும். கண்ணின் ரொழில் மறைத்ததற்குக் காரண மான படலம் முதலிய நிரியங்களுள் இவைபோன்ற வேறு நிரியங்களுள் ஞானத்தால் நசிப்பனவல்ல. எத்தனாலெனின், நிரியங்களுக்கு ஞானம் கிரோதியாக இல்லாமையாலென்க. அவ்வாறாயின், கிளிஞ்சலிலுள்ள வெள்ளித்தோற்றமாய் அஞ்ஞானமானது ஞானத்தினால் எவ்வாறு நசுக்கின்றதெனின்,

கனி.

கூறுதும். அஞ்ஞானம் இரண்டுகூறாகும். எவ்வாறெனின், முன்னர் அநுபவிக்கப்பட்ட பொருளின் தர்மம், சமமான பிறிதொன்றில் ஆராய்ச்சியின்மையால் நிச்சயரூபமாக நிகழ்வதொன்று. இதுவே கிளிஞ்சல் முதலியவற்றில் வெள்ளி முதலியவற்றின் தோற்றம். காசம், காமாலை முதலிய நிரவியத் தால் நிகழ்வது மற்றொன்று. இதுவே இரண்டு சந்நிரன் முதலிய தோற்றம். அவற்றுள் முன்னையது இது வெள்ளியன்று என்னும் நிச்சயமான ஆராய்ச்சி ஞானத்தால் நீங்கிவிடும். இரண்டாவதாகிய நிரவியத்தாலுண்டான அஞ்ஞானமானது தனக்குக்காரணமாகிய நிரவிய நாசத்தினாலேயே நாசத்தையடையும். ஞானத்தால் நாசத்தையடைகிறதில்லை. நிரவியரூபமான மலத்தினாலேயே ஆன்மாக்களுக்கு அஞ்ஞானமுண்டாகிறதெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. வேறுவிதமாகக் கூறப்படவில்லை. காசம், காமாலை முதலிய நிரவியங்களாலுண்டான அஞ்ஞானம் புத்தியினாலுண்டாகாவிடின். ஞானத்தால் நீவிர்த்தியடைகிறதில்லை. படல முதலிய கோய்கள் கண் வைத்தியனால் நீங்குமாறு போல ஈசுவரனாலேயே அந்த மலத்திற்கு நீவிர்த்தியுண்டாகின்றது. ஆகையால், மோகத்தை ஈசுவரன் செய்கின்றனையல்லது ஆன்மா செய்யவில்லை யென்க. இவ்வாறே "சிவனிடமிருந்தே ஆன்மாக்களுக்கு மோகமுண்டாகின்றது" என வேறு தூலங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சுருதியும் "எவனை இந்த ஆன்மா ஆனாய்கின்றதோ அவனால் மோகமானது அடையத்தகுந்தது" என்று கூறுகின்றது. ஆகையால், படலரூபமான நிரவியம் கிரியையினால் விலக்கப்படுமாறு போல, மலரூபமான நிரவியம் ஈசுவரனது கிரியையினால் விலக்கப்பட்டு மோகமுண்டாகின்றது. இவ்வாறே நிசைகையே பாசத்தை நீக்குகின்றது. மேலான சிவனது தானத்தையடையும்படியும் செய்கின்றது என்று கூறப்போகின்றோம். (சுள. ௧௨-௩)

(அ—கை) ஈசுவரனுக்கு மோகத்தைச் செய்யும் தன்மையைக் கொண்டு அப்பொழுதே பாசங்களுக்கு நீவிர்த்தியாகுத் தன்மைகளையும் கொள்ளல் வேண்டும். எதனாலெனின், பாசநிகரத்தால்லந் மோகமும் நித்திக்காமையாலென்க. ஆகவே,

பாசங்களே தத்தமியல்பினின்று நீங்கிப் புருட்களுடைய மோகத்திற்கு ஏதுவாக ஆகின்றன. ஈசுவரனுக்குக் கருத்திருக்க தன்மையைக் கொள்வதால் பயனென்னெயென்பார்க்கு அது பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(௧௩-௩) கயிறு முதலியன தானாகவே கட்டுண்டு நீங்குமாறில்லாதவாறுபோல, உயிர்களின் பாசங்களை விலக்குதற்குப் பாசங்களுக்கும் தனக்காகவே சத்தி டிடையாதென்பதாம்.

(உரை) சிவனுக்குத் தொழிற்படுவதிலும், தொழிற்படாமலிருப்பதிலும் தனக்காகவே சாமர்த்தியம் டிடையாதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, பாசங்களைச் சிவன் நீக்குகின்றமையால் சிவனே புருட்களுக்கு மோகத்தைக் கொடுப்பவனாவன். (௧௩-௩)

(அ—கை) "காணப்படுவது சம்பவிக்ரும்பொழுது காணப்படாததைக் கொள்வது பொருந்தாதென்னும் நியாயத்தால் பூர்வபூதியின் ஆசங்கையைக் கூறுகின்றார்.

(௧௪-௩) அநியுத்தன்மை கருத்திருத்தன்மை யென்னும் இவற்றின் அநேக விதமான தோற்றத்தைப் பாசங்கள் செய்கின்றன. இவற்றின் தோற்றமே மோகமாதும். ஆகவே, மோகமும் பாசங்களால் செய்யப்படுவதாகுமென்பதாம்.

(உரை) சம்சார நிலையில் காரியம் காரணமென்னும் இவற்றின் சொரூபமாகவே காணப்படும் பாசங்கள், ஆன்மாக்களுக்கு அநியுத்தன்மை செய்யுத்தன்மை யென்னுமிவற்றின் அநேகவிதமான தோற்றத்தைச் செய்கின்றன. மோகமாவது ஞானக் கிரியைகளின் தோற்றமாகும். ஆகவே, அத்தோற்றத்தைக் காணப்படும் சாமர்த்தியத்தையுடைய அந்தப் பாசங்களே செய்யும். ஆகையால் காணப்படாத ஈசுவரனை மோகத்தின் பொருட்டு எதற்காகக் கந்திக்கவேண்டும். (௧௪-௩)

(அ—கை) பாசங்கள் மோகூத்தைச் செய்யுமென்பது பொருந்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(௫௫—௫௬) பாசங்களுக்குத் தனக்காகவே அறிவில்லாமையால், அவை ஈசனாலேவப்பட்டுப், பாசங்களின் சொரூபத்தால் ஆசையுடன் கூடினவையாயும், அவற்றின் தொழிற்பாட்டால் ஆசையையுடையவையாயும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கூடினவையாயும், அழுவையுடையவையாயும், சிலவற்றை விடயமாகக் கொண்டவையாயுமுள்ள ஞானக்கிரியைகளின் தோற்றத்தைச் செய்கின்றன. பாசத்தாலுண்டாகும் ஞானக்கிரியைகளின் தோற்றத்திற்கும், பாசநீக்கத்தாலுண்டாகும் ஞானக்கிரியைகளின் தோற்றத்திற்கும் வேறுபாடிருக்கின்றமையால், மோகூருபமான தோற்றத்தைப் பாசங்கள் செய்யமுடியாவென்பதாம்.

(உரை) தீபம் முதலியன எவ்வாறு காணப்பட்ட பொருள்களை விளக்குஞ் சத்திகளுடன் கூடி விளக்குகின்றவையாய் சித்தித்தனவோ, அவ்வாறே காணப்படாத ஏனைய விடயங்களிலும் அதே தீபமுதலியன அவ்வித சத்திகளுடன் கூடியவையாகவே அறியப்படுகின்றன. அதுபோல, காரியக் கரண முதலியவற்றின் ரூபமான துணைகள் கூறியவாறு ஈசவரனால் ஏவப்பட்டவையாயிருப்பினும், சரீர முதலியவற்றை ஆன்மாவெனக் கொள்வதற்கு ஏதுவாயிருத்தலால், சம்சாரிகளுடைய ஞானக்கிரியைகளின் தோற்றம் பாசத்தின் சொரூபத்தினால் சம்பந்தித்ததாயும், பெண் முதலிய விடயங்களில் பற்றுடையதாயும், சில விடத்தில் சில சமயம் சிலவற்றை விடயமாக வுடையதாயும், கிருப்பு வேறுபுக்களால் கெடுக்கப்பட்டதாயும், காரியபாயிருத்தலால் சரீர முதலியவற்றிற்கு நாசமுண்டானபொழுது நசிக்கின்றதாயும் உள்ளதாகக் காணப்பட்டனவென்பது கொண்டு, காணப்படாத அத்தகைய விடயத்திலேயே அந்தப் பாசத்திற்குத் துணையாயிருக்குந்தன்மை சித்திக்கின்றது. இவ்வாறன்றி, முத்தி மிகவும் வேற்றுமையுடையதாதலால், அந்த முத்தியிலும் ஞானக்கிரியைகளின் தோற்றத்தை பிரமாண்டத்தைத் தீபம் விளக்காதவாறு போலப் பாசங்கள் செய்யா. இதுபற்றியே மோகூத்திலுள்ள ஞானக்கிரியைகளுக்கு விசேடம் கூறப்படுகின்றது. (௫௫—௫௬)

(௫௭) பாசங்களைத் தோல்வியடையச் செய்யும் ஞானக்கிரியை யென்று பெயர்கொண்ட சத்தியானது சித்தர்களுக்குக் கின்றது. ஆகையால் பாசக்கூட்டங்களாலுண்டான சம்சார விடயமான ஆசையை இந்தச் சித்தன் அடைகின்றனிலையென்பதாம்.

(உரை) சித்தனுக்கு (முத்தனுக்கு) எல்லாப்பாசங்களும் கிலருகின்றமையால் ஈசவரனது ஞானக்கிரியாசத்திகள் போல் இந்த சித்தனுடைய ஞானக்கிரியாசத்திகள் பாசங்களை நீக்கக் கூடியன. ஆகையால், பாசங்களால் தோன்றும் பசுவினுடைய ஞானக்கிரியா சத்திகள் போல் சித்தனுடைய ஞானக்கிரியாசத்திகள் சரீர முதலியவற்றில் ஆன்மாவென்ற எண்ணத்தைச் செய்வனவல்ல என்க.

(௫௭)

(௫௮) (அன்றியும்) தோன்றி நிற்கும் பாசங்களுடன் சித்தனுடைய சத்தியைச் சேர்த்துப் பாசமாக வருக்கியிலை. அதனால் சித்தனுடைய சத்தியானது பாசங்களின் சேட்டைகளால் அதுசரிக்கப்படுகின்றதிலையென்பதாம்.

(உரை) சித்தனுடைய சத்தியானது பசுவினுடைய சத்தி போல் ஆராகம் முதலிய பாசச்சேட்டைகளால் அதுசரிக்கப்பட்டுச் சம்சாரவிடயங்களில் ஆசையுடையதாக இருக்கயிலை. எதனாலெனின், பாசங்கள் நாசத்தையடைந்த பின்னரும் விகாரமற்ற சொரூபத்துடன் ஈசவரனது சத்திபோல் இருக்கின்றமையாலென்க.

(௫௮)

(௫௯) (அன்றியும்) சித்தனுடைய சத்தியானது எல்லாவற்றையும் விடயமாகக் கொண்டது. அதனாலும் அந்தச் சத்தி சிலவற்றை விடயமாகக் கொண்டதிலை. அந்தச் சத்தியானது அறியக்கூடிய விடயங்கள் செய்யக்கூடிய விடயங்களென்னு மிவற்றில் ஒரே காலத்தில்தொழிற் படுவதால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொழிற்படவிலை யென்பதாம்.

(உரை) அந்தச்சித்தனுடைய சத்தியானது மறைப்பில்லாமையால் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எல்லாவற்றையும் அறியவும்

செய்யவுக் கூடியது. பசுவிலுடைய சத்தியோல் ஒரு காலத் தில் ஓரிடத்தில் ஒன்றையிடயமாகக்கொண்டிருக்கவில்லை (௫௬இ)

(௬௦) அந்தச் சித்தனுடைய சத்தியானது, அதனின்மேல் பட்ட சத்தியில்லாமையால் மறுக்கப்படுகிறதில்லையென்பதாம்.

(௭௦) வித்தியேசுவரர்களுடைய சத்தியின் தோற்றமானது, பரமுத்திருபமான வேறொரு தோற்றத்தால் மறுக்கப் படுமாறு போல், சித்தனுடைய சத்தியானது மறுக்கப்படுகிற தில்லை. எதனாலெனின், சித்தனுடைய சத்தியானது சிவனு டைய சத்தியோலிருப்பதால், அதனின்மேம்பட்ட சத்தியில் லாமையாலென்க. (௬௦)

(௬௦இ) (அன்றியும்) அந்தச்சித்தனுடைய சத்தியானது சிவசாமியத்தை யடைந்திருத்தலால், (ஏனையவற்றை) அறிதல் செய்தல் என்னுமிடயங்களில் தொழிற்படுகிறதில்லை யென் பதாம்.

(௭௦) ஈசுவரனுடைய இச்சையினால் வித்தியேசுவர் களுடைய சத்தி தொழிற்படுமாறுபோல், சித்தனுடைய சத்தி க்குக் காரியத்தில் தொழிற்படுதலும், தொழிற்படாதிருத்தலு மில்லை. எதனாலெனின், அந்தச் சத்தியானது சிவசாமியத்தை யடைந்திருத்தலால் ஈசுவரனால்: ஏவப்படுதலின்றித்தானாகவே தொழிற்படும் சத்தியுடன் கூடியிருக்கின்றமையாலென்க (௬௦இ)

(௬௧இ) பாசங்கள் சித்தனுடைய சத்தியை விளக்க மாட்டா. சிவனுடைய இச்சையினால் அந்தப்பாசங்களின் பிழங் கள் தடுக்கப்பட்டிருத்தலால் அந்தப்பாசங்களால் சித்தனுடைய சத்தியானது மீண்டும்கெடுதலடைகிறதில்லை. அதனால் அவனு டைய சத்தி நன்கு ததாயிருக்கின்றதென்பதாம்.

(௭௦) பின்னர்க்குறப்படுமாறு காரிய காரணரூபமான பாசங்களால் பசுவிலுடைய சத்தி தோன்றுமாறுபோல் சித்த

னுடைய சத்தியானது தோன்றுகிறதில்லை, கெடுக்கப்பட்ட பிழங்கையுடைய பாசங்கள் சிவசத்தியினால் தோற்றப்பட்ட சித்தனுடைய சத்திக்கு மீண்டும்கெடுதலைச் செய்கிறதில்லை. ஆகையால் பசுவிலுடைய சத்தியோல் சித்தனுடைய சத்தியா னது நன்குகிறதில்லையென்க. (௬௧இ)

(௮—௯௧) சித்தனுடைய சத்திக்கு நேரிடும் நன்குத் தன்மையை வேறுவழியாகப்பிரகரிக்கின்றார்.

(௬௨—௬௩இ) துணியின் சன்னிதி யிருக்கும் வரை பொருள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றதென்றும் இந்த நியாயம் சித்தனுடைய சத்தியில் பொருத்தமடைகின்றதில்லையெனில், கூறுகின்றோம். விளக்கத்தைச்செய்து கொண்டிருக்கும் சிவசத் தியின் சன்னிதானத்தைச் சித்தனுடைய சத்தியானது எப்பொ முதும் தரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகையால் சித்தனு டைய சத்தி நாமடைகின்றதில்லையென்பதாம்.

(௭௦) சித்தர்களுக்கு ஈசுவரனுலிட்டிக்கப்பட்டதும் தொழிற்படுதல் எவ்விதத்திலும் கிடையாதென்பது முன்னர்க் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, சித்தனுடைய சத்தியானது துணை யினாலிட்டிக்கப்பட்டாமையால் தீபமில்லாதபொழுது கடும் முதலியவற்றின் தோற்றம் இல்லாதவாறுபோல் தோற்றமின்றி நன்கிக்கூடியதென முடியுமெனின், நன்குகாதென்று கூறுகின் றார். தீபம் பொருளின் மறைப்பைச் சிறிது நீக்குமாறுபோல் பரமேஸ்வரனா நாம் கொள்ளவில்லை. படலநோயைக் கண் வயித்தியன் முற்றும் நீக்குமாறுபோல முற்றும் மறைப்பின் நீக்கத்தைப் பரமேசுவர், செய்து, சித்தாந்த ஞானத்தின் தோற்றத்தைச் செய்கிறதாயும், சிவனுயிருக்குச் சித்தனுக் குள்ள சமவாய சம்பந்தத்தால் சிவசம்பந்தமாயுமுள்ள தனக் குச் சமமான ஞானக்கிரியா சத்திகளைச் சித்தர்களுக்குத் தோற்று விக்கின்றார். ஆகையால், அந்தச் சித்த சத்தி வேறு துணைகளை யெதற்காக விரும்பும். சிவசத்திக்குத் தனக்காகவே சருவஞ்ஞத் தன்மைமுதலிய சொரூபம் இருப்பது போல் இந்தச் சித்த

சத்திற்கு மிருக்கின்றது. இந்தக் காரணத்தானால் சித்த சத்தி நசிக்காதென்று கொள்ளவேண்டும். பாசங்களால் மறைக்கப் படாமலிருப்பது மாத்திரம்கொண்டு இந்தச் சித்த சத்தி நசிக்காமலிருக்கவில்லை. முத்திக்குக் காரியத்தன்மையாலுண்டாம் அசித்தியத்தன்மை கிடையாது; வியங்கியமாயிருத்தலால், வியங்கியம்- இருப்பது விளங்கித்தோன்றுதல், முன் இருந்த ஞான சத்தியே மறைப்பு நீக்கத்தால் விளங்கித்தோன்றி எல்லாவற்றையும் விடயமாகக் கொண்டிருக்கின்றதென்க, அந்த ஞானசத்தியின் சொரூபம் புதிதாக உணர்பண்ணப்படவில்லை. இவ்வாறு எல்லாவற்றிற்கும் வேறான மோஷம் கூறப்பட்டது. (௬௨-௬௩இ)

(௬௪இ) பாசங்கள் நீங்கியும் சித்தனுடைய சத்தியிருக்கின்றதுகொண்டு, அந்தச் சித்த சத்தியானது வேறாயிருக்கின்றமையால், அந்தப் பாசங்கள் சித்தனுடைய சத்தியைத் தோற்றுவித்தற்குச் சாமத்திய முடையனவாகா என்பதாம்.

(௬௫) முத்தியில் சித்தனுடைய சத்தியானது பாசங்களால் தோன்றும் பாச சத்தியினின்றும் மிகவும் வேறாயிருக்கின்றமையானும், பாசங்களில்லாவிடத்து இருத்தலானும், அந்தச் சத்திக்குப் பாசங்களால் விளங்குத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. சித்தனுடைய சத்தியைத் தோற்றுவிக்கும் ஈசவானே மோஷத்திற்குக் காரணனென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (௬௬இ)

(அ-கை) யோகமாவது சித்தத்தின் தொழிற்பாட்டைத் தடுத்தலாகும். ஆகையால் யோக முதலியவற்றால் சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட அந்தக்கரணமே ஆன்மாக்களின் மோஷத்திற்குக் காரணமாகும்; ஈசவான் காரண ஆகானென்று சாங்கியர் கூறுகின்றனர். அது பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(௬௭இ) யோகமும், பிரகிருதி புருடவிவேக ஞானமும், தபசை முன்னிட்டுப் போகசாதனங்களான கன்மமும் ஆகிய இவை கூறியவாறு பாசங்களாயிருக்கின்றமையால் மோஷத்திற்குச் சாதனங்களாக ஆகாவென்பதாம்.

(௬௮) வாயுவவப்போல் மேலே கூறியவாறு சித்தஞ் சடமாகையால் அந்தச் சித்தம், யோகமுதலியவற்றால் சுத்தி

யடைந்த நம்மால் ஆன்மாவின்மீதுக்கும் மாயை விலக்கத்தக்கது; அவ்வாறு சுத்தியடையாவிடில் அந்தமாயையை விலக்க முடியாதென்னும் அறிவின்ந்தானாகவே மாயையை விலக்குவதாயிருந்தால் எப்பொழுதமே விலக்கவேண்டும். யாதானொரு சமயத்திற்குள் விலக்குமென்பது கூடாது. ஆகவே மோஷமே யில்லையாகவேண்டும், அல்லது எக்காலத்தும் மோஷமிருத்தல் வேண்டும். சாத்திரோபதேசத்தைப்பெற்று யோகமுதலியவற்றையனுட்டிக்கின்றவன் யார்? ஆன்மா எனின், அந்த ஆன்மாவைக் கருத்திருத்தன்மை யில்லாதவனாக நிக்கக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். சித்தமெனின், அதுவோசடமென்க. (௬௯இ)

(௬௯இ) (அன்றியும்) உபாயங்கள் சாமத்தியமுடையனவாயினும் தனக்கே கெடுதலைச் செய்கின்றவையாக ஆகா, கத்தியின்முனை மிகவும் கூர்மையாயிருப்பினும் தன்னையே சேதிக்கிறதாக ஆகாதவாறுபோல மென்பதாம்.

(௭௦) சித்தத்திற்கு, தனது தொழிற்பாட்டைத் தடை செய்வதற்காக யோக முதலியவற்றை யதஷ்டித்தல் தனக்கே பொருத்திறதில்லை, எதனாலெனின், தன்னிடத்திலேயே தன்னைக் கெடுக்கும் விரியை நிகழாதாகையாலென்க. இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பிரகிருத்தி நிகிருத்திகளுக்குக் காரணமான பாமே ஈவரோ எவ்விடத்தும் மோஷத்திற்குக் காரணாவர். பாமே ஈவரர் யாதானொன்றை விரும்பி மோஷத்தைச் செய்யாதவாகையால் அனைவருக்கும் ஒரே காலத்தில் என் மோஷத்தைச் செய்யவில்லையெனின், மோஷத்திற்குக் காரணமாக மலபரிபாகத்தை ஈசவார் விரும்புகின்றமையால் இந்தக் கேள்வி பொருந்தாது. இன்றேல் மோஷத்திற்கு நியமமில்லாமற் போய்விடும். இவ்வாறே “அந்த மலமானது நிகஷ்யினால் நகிக்குஞ் சமயத்தில் சத்தியானது மோஷத்தின் பொருட்டுத் தோன்றுகின்றது” என்று நூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மலமானது பரிபாகம் அடையக்கூடியதாயும் சடமாயுமிருத்தலால் விலக்குச் சிற்சில சமயத்தில் பரிபாகமடைகின்றது. ஆகையால் அனைவருக்கும் ஒரேகாலத்தில் ஈசவார் மோஷத்தை யென் கொடுக்கவில்லையென்னுங் கேள்வி பொருந்தாது. இவ்வாறே தத்துவத்திய

நிர்ணயத்திலும் “மலமானது பக்குவமடையும் காலத்து ஆன்மக் களின் ஞானக்கிரியைகளை மறைப்பதின்மீதும் நீங்குகின்றது. பரிபாக விசேடத்தின் சேர்க்கையால் அந்த மலம் ஒவ்வொரு ஆன்மாவிற்கும் ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக நீங்குகின்றது” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (அ.அ.இ)

(அ.அ.இ—அ.அ.இ) (இவ்வாறாயின்) மறைக்குஞ்சத்தியின் அநிகாரத்தினுடைய காலமானது நீங்கியவுடன் தானாகவே பசுவினின்றும் மலம் நீங்குகின்றது. அப்பொழுது எஞ்சியபாசக் கூட்டமும் விலகுகின்றது. விலகியவுடன் எல்லாவற்றையும் விடயமாகக்கொண்ட சுத்தமான ஞானக்கிரியா சத்தியானது தானாகவே ஆன்மாவிலிடத்துத் தோன்றுகின்றது. ஆகையால் ஈசுவரன் மோக்ஷத்தைச் செய்பவனாக ஆகமாட்டானென்பதாம்.

(உரை) புருட்களுடைய ஞானம் முதலியவற்றின் வலிமையினால் மறைக்குஞ் சத்தியையுடைய மலத்தின் பரிபாகம் ஏற்பட்டு, அதனால் மலத்தினுடைய மறைக்குமறிகாரத்தின் நாசமேற்பட்டது கொண்டு, தானாகவே மலம் நீங்கியவுடன், அந்நிமித்தமாக ஏனையபாசக் கூட்டங்களும் நீங்கியவுடன், புருட்களுடைய ஞானக்கிரியா சத்தியானது சுத்தமாக இருக்கின்றமையால், முத்தியில் தானாகவே தோன்றும். ஆகையால் ஈசுவரனுக்குக் கருத்திருத்தன்மையைக் கொள்வதனால் பயன் என்ன. (மலபரிபாக முதலியவற்றை விரும்பாது) சுதந்திராக இருந்து மோக்ஷத்தைச் செய்பவராக ஈசுவரனாகக் கொள்ளின் இந்தக் குற்றம் நேரிடாது. தனது இச்சையினால் கட்டுப்படுக்துவதனால் அடிப்படைக்காரணமில்லை. வித்தியாதிபதியும் “பாசக்களுக்கு மோக்ஷத்தைச் செய்கின்றதாயும், சிவசம்பந்தமாயுமிருக்கும் இந்தச் சத்திபாதமானது சுதந்திரமாயிருக்கின்றது; யாதானுமொன்றை விரும்புகிறதாகக் கொள்ளின் பாமேசுவரர் அசத்தராவர்” என்று கூறுகின்றாரெனின், இந்தக் கூற்றுப் பொருந்தாது. எதனாலெனின், இவ்வாறு சம்பவியாமையாலென்க. (அ.அ.இ—அ.அ.இ)

* அடிப்படைக்காரணம்—அனைவருக்கும் ஓரோரத்தில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப்பென்பது.

(அ—கை) மலபரிபாகத்தை விரும்பாது தானாகவே ஈசுவரன் மோக்ஷத்திற்குக் கருத்தாவாதல் சம்பவியமை யெவ்வாறென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(அ.அ.இ) திறியைச் செய்யவேண்டிய சமயத்தில் சங்கரத்தையும், சங்கரத்தைச் செய்யவேண்டிய சமயத்தில் திறியையும், கன்மத்தைச் செய்யாதவனுக்குப் போகத்தையும் ஈசுவரன் செய்கிறானில்லை யென்பதாம்.

(உரை) கன்மமுதலியவற்றை விரும்பாது ஈசுவரனுக்குச் சுதந்திரத்தன்மையைக் கொள்ளின் எக்காலத்தும் உலகத்துச் சிறுபிடி சங்கரங்களையும், கன்மஞ் செய்யாதவனுக்குப் போகத்தையும், திய கன்மங்கள் செய்தவனுக்கு மோக்ஷத்தையும், முத்தனுக்குச் சம்சாரத்தையும் அவர் செய்வார். ஆகவே, உலகம் உன்மத்தனுடைய சேட்டைபோல் சேட்டையையுடையதாய்ப் பொருத்தமில்லாததாக ஆகும். ஆகையால் போகத்தின் பொருட்டும், மோக்ஷத்தின் பொருட்டும், பாவங்களை நீக்குவதன் பொருட்டும் ஒருவனும் முயற்சிக் காட்டான். ஈசுவரர் உபதேசித்தருவிய சாத்நிரங்களைத்தாம் பயன் படாமல் உலகாய தமதத்தை அறுட்டிக்க வேண்டியதாக உங்களுக்கு நேரிடும். இந்தக் குறையை நீக்கும் பொருட்டுக் கன்மமுதலியவற்றின் பரிபாகத்தை விரும்புகிறவனாகவே சர்வகருத்தாவான ஈசுவரனாகக் கொள்ளல்வேண்டும். கன்மமுதலியவற்றை விரும்புதலால் ஈசுவரனுக்குச் சுதந்திரத்தன்மை கெடாது. வேறு ஈசுவரருக்கு உட்பட்டிருந்தாற்றான் சுதந்திரத்தன்மை கெடும். இந்த ஈசுவரர் பாமேசுவராயிருத்தலால் வேறு ஈசுவரருக்குப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆகையால் ஈசுவரர் சுதந்திராவார். திறியிருக்கும்பொழுது சங்கர முதலியவற்றையும், கன்மஞ்செய்யாதவனுக்குக் காரணமின்றிப் போக முதலியவற்றையும் ஒரு காலத்தும் ஈசுவரன் செய்கிறதில்லை. ஆகையால் சத்திபதிதென்பது கன்மத்தை விரும்பவே செய்கின்றது. இவ்வாறாயின், மோக்ஷத்தின் பொருட்டுக் கன்மத்தின் ஒப்பை ஈசுவரர் விரும்புவதாக ஆவரெனின், அவ்வாறன்று. கன்மஞ் செய்யாதவருக்கு ஈசுவரர் போகத்தைச்

செய்யாதவாறுபோல மலபரிபாகமில்லாதவருக்கு மோசனத்தை யுஞ் செய்கிறதில்லை. எதனாலெனின், மோசனமானது மலபரிபாகத்தை விரும்புகின்றமையாலென்க. இவ்வாறன்றேல், மலத்தைக் கொள்ளுதல் பயனற்றதாக முடியும். ஆன்மாக்களுக்குக் கண்மத்தினும் வேறுக மலம் ஒன்று உள்ளதென முன்னர்ப் போக காரிகையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், “மலபரிபாகம் ஆகாமல் கண்மநாச மேற்பட்டது கொண்டு அந்த ஆன்மா விற்கு விஞ்ஞான கேவலத்தன்மையே சித்திக்கின்றது” என்பதாம். ஆகையால் சத்திபதிதலுக்கு மலபரிபாகமே இன்றியமையாத காரணமெனக் கூறவேண்டுமென்க. (சூசுஇ)

(அ—கை) மலமானது பரிபாகத்தால் தானாகவே நீங்கிப் புருட்களுடைய மோசனத்திற்குக் காரணமாக ஆகும். ஆகையால் மோசனத்திற்குச் சத்திப்பாத்ததைக் கொள்ளுதலால் பயனென்கையென்பார்க்கு அதிபாருந்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(எஃஇ—எகஇ) சோதனசேதனங்கள் யாவும் ஈசுவரனுக்குட்பட்டவையென நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் ஈசுவர் அந்த ஆன்மாக்களின் பிரவிருத்தியிலும் நிவிரத்தியிலும் காரணராவார். அவர் சத்தியாகிய ரூலத்தால் ஆன்மாக்களின் பாசக்கூட்டத்தைப் பிளந்து, சர்வஞானக்கிரியாருபமான இரண்டுகித சத்தியையுந் தோற்று விக்கின்றாரென்பதாம்.

(உரை) சடத்திற்குத்தானாகத் தொழிற்படுவதிலும், தொழிற் படாமலிருத்தலிலும் சமார்த்தியங் கிடையாதென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் பக்ருவமான விடத்தும் மலமானது நிரவியமாயிருத்தலால் படலமுதலிய நோய்கள் போல் புத்திமானான கருத்தாவால் நீக்கத் தகுந்தது. ஆதலின் ஈசுவரே மலவீசுருத்தியைச் செய்து புருட்களுக்குச் சர்வஞ்ஞாதன்மை முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து மோசனத்திற்குக் காரணமாக ஆகின்றார், வேறெவருமாகார் என்க. (எஃஇ—எகஇ)

(அ—கை) எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஈசுவர் நோகவே மோசனத்திற்குக் காரணமாக இருக்கின்றாரா? அல்லது எவ்வாறு

யேனும் அறிட்டித்துக் காரணமாக இருக்கின்றாரா? என்பார்க்கு இரௌவ ஆகமத்தின் சித்தாந்தத்தால் சித்தித்த முறையைக் கூறுகின்றார்.

(எஃஇ) ஈசுவர், சிருட்டியினுமப்பற்றில் சுகளமான எட்டு அணுக்களைத் தனது இச்சையால் நீட்களாக்கான அந்நர் முதலிய மந்திரேசுவரர்களாக அதுக்கொடுக்கின்றாரென்பதாம்.

(உரை) சிருட்டியினுமப்பற்றிலேயே சுகளமான எட்டு அணுக்களுக்குப் பரி பக்ருவமான மல நீக்கத்தைச் செய்து எல்லா ஞானக்கிரியைகளின் தோற்ற ரூபமான மோசனத்தை நேரே கொடுத்து, அந்நர் முதலிய பெயரையுடைய வித்தியேசுவரர்களாகச் செய்கின்றார். ஆகையால் வித்தியேசுவர்கள் அணுபக்கத்தைச் சார்ந்தவரேயன்றிச் சத்தி பக்கம் சம்பு பக்கம் களைச் சார்ந்தவரல்லரென்றிற்று கொள்க. (எஃஇ)

(எகஇ) (பின்னர்) சுகளங்களான அணுக்களை ஏழுகோடி பெண்ணுடன் கூட எல்லாவற்றையும் விடயங்களாகவுடைய ஞானக்கிரியா சத்திகளின் தோற்றத்தால் நீட்களாக்கான மந்திரர்களாகச் செய்கின்றாரென்பதாம்.

(உரை) சுகளங்களான அணுக்களை ஏழுகோடி பெண்ணுடன் பகவானுவர் அவ்வாறே நோக அதுக்கொடுத்து மந்திரர்களாகச் செய்கின்றார். (எகஇ)

(அ—கை) மந்திரர், மந்திரேசுவராகிய இவர்கள் முதற் களாதலால் இவர்களுக்குச் சிவனுடன் ஒப்புமையுண்டோ வென்று ஆசங்கிப்பார்க்கு ஒப்புமை கிடையாதென்று கூறுகின்றார்.

(எசஇ) உருத்திரருடைய சத்தியின் ிழ் மந்திரம் மந்திரேசுவரம் என்னும் பெயருடைய இரண்டு தத்துவங்களிருக்கின்றன. எதனாலெனில், உண்டாகின்றனவாயும், ஏவப்படுவனவாயுமிருக்கின்றமையாலென்பதாம்.

(உரை) உருத்திரரென்றது பாமேசுவரரைக் குறித்தது. சத்தியென்றது வாமை சியேஷ்டை இரௌத்திரிகளைக் குறித்தது. இந்தச் சத்திகளின் கீழ் வித்தியா வித்தியேசுவார் ரூபமான இரண்டு தத்துவங்களிருப்பனவாக அறிந்துகொள்க. எதனாலெனின், "இந்த இரண்டு தத்துவங்களும் செவனது இச்சையினால் எவப்பட்டுன" என்று சாத்திரத்தில் கூறப்படுதலால் அந்தச் செவசத்தியினால் உண்டுபண்ணப்பட்டுத் தமது அதிகாரத்தில் எவப்படுகின்றன வென்னும்பொருள் கடைக்கின்றமையாலென்க. இவர்களிடம் எவப்பட்டுத் தன்மையிருத்தலால் சர்வஞ்ஞத் தன்மை யிருப்பினும் அதிகாரமலமிருப்பது கொண்டு பாமேசுவரரை கோக்கக் கிரியா சத்தியானது முறையே *அம்சத்தினால் குறைந்ததென்று அறியப்படுகின்றது. தத்துவ சங்கிரக முதலிய நூல்களிலும் "வித்தியா வித்தியேசத் தன்மையானது அபாமுத்தியாகும். பாமுத்தியானது செவசாமியமாகின்றது" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. முத்தியினாலும் குறைவிருத்தலால் இவர்களுக்குச் சத்தி தத்துவத்திற்குக் கீழிருக்குத் தன்மையிருக்கின்றது. தேசத்தினால் கூறப்படும் மேன்மை தாழ்மைகள் இவர்களுக்குக் கிடையா. எதனாலெனின், ஆன்மாக்கள் வியாபகர்களாகையாலென்க. கௌரவத்தாலுண்டாகும் மேன்மை தாழ்மைகளே யிவர்களுக்குண்டு. (எசுஇ)

(எசுஇ) (கௌரவத்தால் மேன்மையாயிருப்பதுகொண்டே) இந்த இரண்டு தத்துவங்களும் கிட்களமாயும், அசத்த மாயைக்கு மேல் அதிகாரத்தையுடையனவாயும் இருத்தலால், கிரியைகளைக் கூறுஞ் சாத்திரத்தில் தீவைக்காக வித்துவான்களால் அசத்த மாயைக்குமேல் இந்த இரண்டு தத்துவங்களும் சத்தியின் பொருட்டு ஆலோசிக்கப்படுகின்றன என்பதாம்.

(உரை) வியாபகங்களான இந்த இரண்டு தத்துவங்களும் அசத்த மாயைக்குமேல் அதிகாரத்தையுடையனவாயிருத்தலாலும், கலை முதலிய காரிய கரணங்களினின்றும் நீங்கியிருத்தலால்

* அம்சம்—இவ்விடத்தில் கருத்திருத்தன்மையைச் செய்வது.

லும், அத்துவாக்களைப்பற்றிக் கூறுஞ் சாத்திரத்தில் அசத்த மாயைக்குமேல் சத்தியின்பொருட்டு ஆலோசிக்கப்படவேண்டுமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (எசுஇ)

(எசுஇ) (அவ்வாறே) இரண்டாவதாக உண்டான மந்திரங்கள் அனைவரும் எவப்படுகின்றவாயும், பறித்தன்மையற்றவாயும் ஆவர். முதலாவதாக உண்டான மந்திரேசுவர்கள் எவ்வுறவர்களாயும், பறிகளாயும், மந்திரங்களுக்குமேல் இருப்பவர்களாயும் ஆவொன்பதாம்.

(உரை) அசத்த முதலிய வித்தியேசுவர்கள் மந்திரங்களுக்குப் பறிகளாயும், மந்திரங்களுக்கு முன் உண்டானவர்களாயும் இருத்தலால், அவர்களை மந்திரங்களுக்குமேல் இருப்பவர்களாக அறிந்துகொள்க. மந்திரங்கள் கீழே யிருத்தலாலும், மந்திரேசுவர்களால் எவப்படுகின்றமையாலும் அவர்களுடைய கிரியா சத்திக்குக் குறைவு சித்தித்தது. (எசுஇ)

(எசுஇ) (அதன் பின்னர்) பாமேசுவர் கலைகளைத் தோற்றுவித்து, அவற்றுடன் அணுக்களைச் சேர்த்து அவ்வணுக்களை மாயா கர்ப்பத்தில் அதிகாரத்தைச் செய்யும் மந்திரேசுவர்களாக அதுக்கொடுக்கின்றொன்பதாம்.

(உரை) வித்தியேசுவர்களை யறிட்டித்த அசத்தமாயையினின்றும் கலை முதலிய தத்துவம், புவனம், சரீரம், பொருள்களென்னும் இவற்றைத் தோற்றுவித்து, அவற்றுடன் அணுக்களைக் கன்மத்தை யனுசரித்துச் சேர்த்து, அந்த அணுக்களுள் மலபரிபாகமுடையவரை மாயா கருப்பத்தில் அதிகாரத்தைச் செய்யும் வித்தியேசுவர்களாகப் பாமேசுவர் நேரே யனுக்கொடுக்கின்றனர். (எசுஇ)

(அ—க) அவர்களின் பெயரையும் தொகையையும் கூறுகின்றார்.

(எசுஇ) மண்டலங்களுக்கிப்பறிகளான என்மரையும், அவ்வாறே என்மரான ருரோதேச முதலியோனாயும், வீரபத்திரர்

முதலிய சத உருத்திரர்களுக்கும், தனது இச்சையினாலுண்டாகித்
கின்றன என்பதாம்.

(உரை) ஸ்ரீகண்டருடன் கூடின குரோதேசர், எண்மருக்
குள் முதன்மையாயிருக்கின்றார். தத்துவ சங்கிரகத்திலும் “மண்
டலேகவார், ஸ்ரீகண்டர், குரோதேசர்” என்று கூறப்பட்டிருக்
கின்றது. இவ்வாறே ஸ்ரீகண்டருடன் ருத்திரர்களுக்கும் மனக்
கொடுக்கின்றனர். (எ-அஇ)

(எ-அஇ) ஆன்மாக்களுக்கு அறுக்கொகல் செய்தற் பொ
ருட்டு மந்திரர்களை யெழுதினவர்களாக இருப்பதுபற்றி இவர்கள்
மந்திரோசவார்களாகின்றனர். மந்திரர்களுக்கு மேலிருப்பதுபற்றி
மந்திரோசவாதத்தன்மையின்கட்குக் கிடையாதென்பதாம்.

(உரை) இந்த மாயா கருப்பாதிக்காரிகளான மந்திரோசவா
கள், மந்திர மந்திரோசவார்களுக்குப்பின்னர்த் தோன்றுகின்றமை
யாலும், மாயா கருப்பத்தில் அதிகாரமுடையாயிருத்தலாலும்,
இவர்கள் மந்திரர்களுக்குக் கீழேயிருப்பினும், ஆசிரியர் முதலாயி
னாப்போல் பாக்களுக்கு அறுக்கொகல் செய்தற் பொருட்டு
மந்திரங்களைச் செலுத்துகின்றமையால், இவர்கள் மந்திரோசவார்க
ளாகின்றனர். மந்திரர்களுக்குமேல் இவர்களில்லாமையால், மே
லிருக்கும் அருத்தர் முதலியோருக்கு உண்டாம் மந்திரோசவாதத்
தன்மையின்கட்குக் கிடையாது. (எ-அஇ)

(அ-அஇ) அன்றியும், மந்திரர்கள், முதலாவது தோன்றின
வர்களாயும் கீட்களாயுமிருக்கின்றனர். இந்த மந்திரோசவா
ர்களோ கூறப்பட்ட இலக்கணத்திற்கு மாறுபட்டவர். ஆகையால்
இவர்கள் மந்திர தத்துவத்திற்குக் கீழே மாயா கருப்பத்தில்
அதிகாரத்தைச் செலுத்துபவராக இருக்கின்றன என்பதாம்.

* இவ்விடத்தில் மந்திரோசவாசம்போர், குரோதேசர் முதலிய
ஸ்ரீகண்டருடன் பதினெண்மாவர்.

(உரை) மந்திரர்களை கீட்களர்களாயும், இந்த மந்திரோசவா
ர்களைச் சகளர்களாயும் கூறினதுபற்றி, இவர்கள் குறைந்த சத்தி
யையுடையவர்களாயிருத்தலால், கீழேயுள்ள மாயா கருப்பத்
திலேயே இவர்களுக்கதிகாரமுண்டு. இவ்வாறு அதிகாரபேத
மிருப்பது கொண்டு மந்திரர்கள் மந்திரோசவார்களாய் இவர்கள்
ஒருவருக்கொருவர் சத்தியினால் பேதத்தையடைகின்றனர். மல
மறைத்தலாலுண்டாம் பேதம் இவர்களுக்குக் கிடையாது. இவ்
வாறே வார்த்திக்காரரும் “இம்மூவரும் மேலான ரூபத்தினால்
கீசேடமற்றிருப்பினும் உற்பத்தித்தானத்தின் பெருமை சிறுமை
யின் பேதத்தால் ஒருவருக்கொருவர் கீசேடத்தையடைகின்ற
னர்” என்று கூறியிருக்கின்றனர். (அ-அஇ)

(அ-அக) இந்த விரப்பத்திர முதலியவர் எந்த அத்துவா
கில் இருக்கின்றனரென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(அ-அக) சிவசத்தியினுடன் கூடின இவர்கள் மாயாகருப்
பத்திலுதிகாரத்தையும், சகளத்தன்மையையும் உடையாயிருத்த
லால், மாயாதத்துவத்திற்குக் கீழேயிருக்கின்றனரென்பதாம்.

(உரை) யாதொரு காரணத்தால் அவர்களுக்கு மாயா
கருப்பத்திலுதிகாரமும் சகளத்தன்மையும் கூறப்பட்டனவோ,
அந்தக் காரணத்தால் பிரமன் முதலியவரைப் போல் மாயாதத்து
வத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் கலை முதலியவற்றினுள் புலனங்களில்
இவர்களிருக்கின்றனர் என்க. (அ-அக)

(அ-அக) இந்த மந்திரோசவா சகளராகையால், இவ்
கள் பசுக்களைப்போல் கலை முதலியவற்றால் ஏகதேசமாய் விளக்
கும் ஞானத்திரியாசத்தியை யுடையாயிருத்தல்பற்றி, மாயா
கருப்பத்தில் அதிகாரத்தைச் செய்யும் விடயத்தில் எவ்வாறு சிவ
சத்தியுடன் இவர்கள் கூடியிருக்கமுடியுமென்பார்க்குக் கூறுகி
ன்றார்.

(அ-அ-அ-அ) கலைகளின் சேர்க்கை இவர்களுக்கிருப்பினும்
பசுக்கள் கலைகளுக்கு வசப்படுவதுபோல் இவர்கள் வசப்படுவ
சக.

தில்லை. இவர்கள் முறையே கலைகளுக்கு மேலிருக்கின்றனம பற்றி இவர்களுக்குப் பசுக்கள் வசப்பட்டிருக்குமாறுபோல் கலைகளும் வசப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) பசுக்களும் கலைகளும் இந்த மந்திரேசுவரர்களால் ஏவப்படுகின்றனமையால், இவர்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் இவர்கள் கலை முதலியவற்றுடன் பொருந்தியிருப்பினும் அவற்றிற்கு வசப்படுகின்றனரில்லை. ஆகையால் இவர்களுக்குச் சர்வவ்யூதத்தன்மையும் மாயா கருப்பத்திலிகா முடைமையும் உண்டென்பது பற்றி யெவ்வித விரோதமுமில்லை என்க.

(அஉ-அஉ)

(அச) அநந்தர் முதலிய பாமந்திரேசுவரர்களுக்கும், குரோதர் முதலிய அபா மந்திரேசுவரர்களுக்கும், தனது சத்தி தோன்றிய பின்னர் அநிகா முண்டாகின்ற தென்பதாம்.

(உரை) அநந்தர் முதலிய மந்திரேசுவரர்களுக்கும், குரோதர் விரபந்திரர் முதலியோர்களுக்கும், எப்பொழுது ஈசுவரனால் பாசநீக்கம் காரணமாக உரிமையான ஞானக்கிரியா சத்தியானது தோற்றுவிக்கப்படுகிறதோ, அப்பொழுதே அந்த ஞானக்கிரியா சத்தியானது தனக்குரிமையான அநிகாநத்தைச் செய்கின்றது. வேறு காலத்தை யெதிர்பார்க்கிறதில்லையென்க.

(அச)

(அ-அஉ) மந்திரர்களின் ஞானக்கிரியாசத்தி வேறு காலத்தை யெதிர்பார்க்கிறதென்று கூறுகின்றார்.

(அஅ) மாயாபந்தத்தை நீக்குதற்பொருட்டு ஏழுகோடி மந்திரர்கள் தமக்குக் காரணான சிவனிடமிருந்தும் வித்தியேசுவரர்களுக்குப் பின்னர் உண்டாயினர். இதற்குப் பிரமாணம் "வித்தியேசுவரர்களுக்குப் பின்னர் ஏழுகோடி மந்திரர்கள் உண்டாயினர்" என்று கூறு மாகமங்களாகுமென்பதாம்.

(உரை) மந்திரர்கள் வேறு காலத்தில் காரியத்தைச் செய்கின்றனரென்பது பேதம்.

(அஅ)

(அ-அக) மந்திரர்களின் அநிகாரம் நித்தியமோ வென்பார்க்கு இல்லையென்று கூறுகின்றார்.

(அக) தொழிற்பாட்டுக்குப் பாதந்திரர்களான மந்திரேசுவரர்களும் மந்திரர்களும் முத்தர்களாயினும், இவர்களுடைய அநிகாரம் அளவுக்குட்பட்டிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(உரை) இவர்கள் முத்தர்களாயினும் பசுக்களைப்போல் தமது தொழிற்பாட்டிற்குச் சுதந்திரமில்லாமையால் பின்னர்க் கூறப்படுமாறு இவர்களுடைய அநிகாரம் அளவுடன் கூடியே யிருக்கின்றது.

(அக)

(அ-அக) இனி அநந்தர் முதலியோருள்ளும் ஒருவரைக் குறித்து மற்றொருவருக்குள்ள பிரதானத்தன்மை அப்பிரதானத்தன்மைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(அஅ) ருக்குமர் முதலியோருக்கு நாயகான அநந்தர், ருக்குமர் முதலியோருடன் கூடிச் சிவனுலிட்டிக்கப்பட்டு உற்பத்தி, நிதி, சங்காரம், நிரோதானம், அதுக்கொமென்னும் இருத்தியங்களைச் செய்கின்றாரென்பதாம்.

(உரை) சிவனை நோக்கக் கிரியாசத்தி நிறுது குறைந்தவரான் அநந்தர் சிவனுலிட்டிக்கப்பட்டுச் சிருட்டி. முதலிய ஐத் தொழில்களையும் செய்கின்றவாறுபோல, அநந்தரை நோக்கக் கிரியாசத்தி குறைந்த ருக்குமரும் ஐத்தொழில்களையும் செய்கின்றார். ருக்குமர் முதலியோரை நோக்க அநந்தர் மோனாவரென்பதற்கு "அவர்களுள் அநந்தர் பாமேசுவராவர்" என்னும் பொருளுடைய கருதியே பிரமாணமாகும். அவ்வாறே ருக்குமரை நோக்க சிவோத்தமர் குறைந்த சத்தியை யுடையாவர். ஆகவே முன்னவரை நோக்கிப் பின்னவருக்குத் குறைந்த தன்மையை யழிந்தொள்க.

(அஅ)

(அ-அக) இனி மந்திரர்கள் எவ்வளவு காலம் அநிகாரஞ் செய்கின்றனர் என்பதைப்பற்றியும் மந்திரர்களுக்குள்ள வேற்றுமையைப் பற்றியும் கூறுகின்றார்.

(அ—அக) மந்திரர்களின் முற்பாறியாயுள்ளோர், இருட்டிக்குப் பின்னர் அறிகாரத்தின் விதித்தந்தன்மையால் சிவனான திட்டிக்கப்பட்டு, அச்சமயம் தட்டிக்குக் காரணான சிவன திச்சையினால் அறுக்கிரக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்ட அணுக்களுக்கு அறுக்கிரக்கு செய்து, அதன்பின்னர் அறிகாரத்தைச் செலுத்தி, எக்காலத்தும் நமுவாத சிவ சாயுச்செய்தை யடைகின்றனரென்பதாம்.

(உரை) ஏழு கோடி மந்திரர்களுள் முன்னவர்களான மூன்றரைக்கோடி மந்திரர்கள் மலபரிபாகமுடையவர்கள். இவர்கள் பிறவிநேய முதலியவற்றால் கேடுறுதற்குச் சம்சாரக் காரணமென்றறிந்து ஈசுவரனை நோக்கி நான்கள் சம்சாரத்தின் சேர்க்கையையும் பசுக்களால் ஏவப்படுதன்மையையும் பொறுத்தற்கு முடியாதவர்களாயிருக்கின்றோமென்று அறிவித்துக் கொண்டனர். ஆகையால் ஈசுவரனுடைய ஏவலால் வித்தியேசுவர்களுடைய ஆணையை நோக்காது சிவசத்தியால் கொண்டுவரப்பட்ட அணுக்களுக்கு, அச்சமயம் தாமே நோக்கக் கருத்தாவாக இருந்து கொண்டும், ஈசுவரனை நோக்கத்தாம் காரணங்களாக இருந்து கொண்டும், ஈசனறிச்சையை யனுசரித்து அறுக்கிரக்கு செய்தனர். பின்னர் விதித்திரமான அறிகாரத்தைச் செலுத்தி சிவசம்மியமென்னும் பரமுத்தியையடைந்தனர். (அ—அக)

(அ—கை) இரண்டாவது பாதி மந்திரர்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கூ0) எஞ்சியுள்ள பாதி மந்திரர்கள் தொழிப்பட்டு உயிர்கள் சித்தி முத்தியடைதற் பொருட்டுப் பரிவாரங்களாக அணுக்களையும், இருதய முதலிய அங்கங்களையும், சம்பரம் என்னும் சத்தங்களையும், மண்டலங்களையும் பரமசிவன் இருட்டித்தா ரென்பதாம்.

(உரை) பின்னர் எஞ்சியுள்ள பாதி மந்திரர்கள் தொழிப்பட்டு அதுனால் உலகத்துள்ளார் இடமுடையும் பொருட்டு அந்த மந்திரர்களுக்குப் பரிவாரங்களாக வேறு சில அணுக்களையும்

இருதய முதலிய அங்கங்களையும், சத்தியின் சேர்க்கையையும், * சம்பரம் என்னும் சத்தங்களையும், மண்டலங்களையும், அந்தாவது நவநாப முதலிய பூஜா ஸ்தானங்களையும் பரமேசுவர் செய்தருளினர். (கூ0)

(அ—கை) முற்பாதி மந்திரர்கள் அறுக்கிரகத்தைச் செய்வது போல் இந்தப் பிற்பாதி மந்திரர்களும் அறுக்கிரகத்தைச் செய்கின்றனர் என்பார்க்கு அவ்வாறில்லை யென்று கூறுகின்றார்.

(கூக) பரிவாரங்கள், அங்கங்கள், சம்பரம்என்னு மிவற்றுடன் கூடிய அந்த மந்திரர்கள், ஆசாரியரை யறிட்டித்த ஈசுவரனால் ஏவப்பட்டவர்களாய், பரிவார முதலியவற்றைவிட்டு மோகத்தை யடைகின்றன ரென்பதாம்.

(உரை) பரிவார முதலியவற்றுடன் கூடிய இவர்கள் திசைக் முதலியவற்றில் ஆசாரியரை யறிட்டித்த ஈசனால் ஏவப்படுகின்றமையால் அறுக்கிரக்கு செய்தற்குக் காரணங்களாகவே யிருக்கின்றனர். அறுக்கிரகத்தைச் செய்கிறவர்களாக ஆகர் என்க. (கூக)

(கூஉ) போகமோகங்களைக்கொடுக்கக்கூடிய எஞ்சிய மந்திரசுவர்கள், ஈசுவரனது சத்தியால் ஏவப்பட்டவர்களாய், தம்முடைய புவனத்திற்குக் கீழுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அவாவர்க்குத் தக்கவாறு அறுக்கிரகத்தைச் செய்கின்றனரென்பதாம்.

(உரை) எஞ்சியவர்களாய் முக்யபல்லாத வித்தியேசுவர்களான வீரபத்திரர் முதலாயினோர், சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட தமது புவனங்களுக்குக் கீழுள்ள ஆன்மாக்களுக்கும், தமது புவனத்திலுள்ள பிரமன் விட்டுணு முதலிய சிலருக்கும் அறுக்கிரகத்தைச் செய்கின்றனர். அந்தத் முதலியவர்களைப்போல் புவனங்களின் இருட்டி முதலியவற்றைச் செய்யவில்லை. (கூஉ)

* சம்பரம்—'மந்திரனை யறிவிக்கும் வாகமம்'.

(அ—கை.) மந்திரர் மந்திரோசுவர்களின் அதிகாரத்திற்கு எல்லா வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறுகின்றார்.

(கூக.) இந்த உருத்திரர்களும், ருக்குமர் முதலியோரும், மந்திரர்களும் அருந்தருடன் தமது அதிகாரத்தின் முடியில் சில னது ஏவலால் சிவசாமியான முத்தியை யடைகின்றனரென்ப தாம்

(உரை.) ருக்குமர் முதலியவர்களும், மந்திரர்களும், அவர் களுக்கு நாயகர்களான விரபத்திரர் முதலியவர்களும் ஆகிய அனை வரும் அருந்தர் எப்பொழுது ஒழிவையடைகின்றாரோ, அப்பொழுதே ஒன்றாகச் சிவசாமிய ரூபமான மோஷத்தையடைகின்றனர். இவ்வாறே இரௌராவத்தில் “அருந்தர் ஒழிவை யடையும் காலத்தில் சக்ரவர்த்திகளாயும், மகான்களாயுமிருக்கும் அவர் களுக்குச் சூருவ கருத்திருந்த மன்மைக்குக் காரணமான மேலான ஸ்தானமானது விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் ஒருவரின் ஒருவராக மோஷத்தை யடைதலில்லை. இவ்வாறே வார்த்திகளாகும் “அருந்தருடைய அதிகாரம் நீங்கிய பின்னர் அந்த அருந்தருடைய ஸ்தானத்தைச் ருக்குமரடைந்து அந்த அதிகாரத்தைச் செலுத்துகின்றார். இவ் வரது முறையே ஒருவரின் ஒருவராக முன்னுள்ளவர்களின் ஸ்தானத்தையடைந்து அதிகாரத்தைச் செலுத்துமுறையில் இவ்வுறையில் சிவசாமியின் தானத்திலிருந்து அதிகாரத்தைச் செய்யும்படி உருத்திரர்களில் ஒருவரைப் பாமசிவன் நியமிக்கின்றார்” என்று கூறுகின்றனர். (கூக.)

(அ—கை.) இனி அருந்தர் எப்பொழுது ஒழிவையடை கின்றாரென்பதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கூச.) அருந்தேசுவரர் இருட்டிமுதலிய ஐந்தொழில்களை யுஞ்செய்து அதன் பின்னர்ப் பரதந்திரத்தன்மையினின்றும் விடு பட்டு ஈசுவரசாமியத்தை யடைகின்றாரென்பதாம்.

(உரை.) அருந்தர் எப்பொழுது அசுத்த மாயாசம்பந்தக் ளான இருட்டி முதலிய ஐந்தொழில்களையும் செய்து விட்டன ரோ, அப்பொழுது மாயாகாரியங்களையும் ஒடுக்கினமையால் பிரயோசனத்தைச் செய்தவரான அருந்தர் மகாப் பிரளயத்தின் ஆரம்பத்திலேயே ஈசுவர சாமியமாவை பாமுத்தியை யடைகின் றனர். (கூச.)

(அ—கை.) இவ்வாறியின் அருந்தர் முதலாயினர் ஒடுக்கின மையால் மாயையினின்றும் வேறு இருட்டி முதலியவற்றை ஈசுவரர் எவ்வாறு செய்கின்றாரென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கூரு.) இவ்வாறே சென்ற இருட்டிகளிலும் புருட்களு டைய பாசத்தைப் பகவான் நீக்கினார், இனி வருங் இருட்டிக ளிலும் நீக்கப்போகின்றாரென்பதாம்.

(உரை.) ஒவ்வொரு இருட்டிதோரும் முன்னர் கூறியவாறு போல் அருந்தர் முதலாயினரைத் தோற்றுவித்தே புருட்களுக்குப் போகத்தைச் செய்து பகவான் மோஷத்தைக் கொடுக் கின்றாரென்பது பொருள். (கூரு.)

(கூக.) (இவ்வாறே) ஈசுவரன் ஆசிரியரைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு சாதனங்களாகிய மந்திரங்களால் சாதிக்கக்கூடிய நிஷாசத்தியினாலேயே தனது சத்தி பறிந்த புருட்களுக்குப் பாசங்களை நீக்குகின்றாரென்பதாம்.

(உரை.) பாமேசுவரரே ஆசிரியரைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு மந்திரங்கள் மந்திரோசுவர்களாகிய இவர்களைப்பொழிந்த வரைய மலபரிபாகமுடைய ஆன்மாக்களுக்கு மந்திரங்களால் சாதிக்கக்கூடிய நிஷாசத்தியினாலேயே பாசங்களை நீக்குகின்றார். ஞானத்தினால் நீக்கவில்லை. முன்னர்ச் சாதனத்தாடன் கூடிய மோஷத்தைக் கூறுகிறேனென்று மேற்கொள்ளப்பட்ட மோஷமானது இவ்வாறு நிர்ணயஞ் செய்யப்பட்டது. (கூக.)

↑ அருந்தர் செய்துவிட்டனரென்பதற்கு அந்தருடைய தானத்தில் வரும் ஒவ்வொருவரும் செய்துவிட்டனரென்பது பொருளாகவேண்டும்.

(அ—கை) இவ்வாறாயின் மாயா மலத்தைக் கடந்த மலபரிபாகமுடைய அணுக்களுக்கு மோஷமெவ்வாறுண்டாகின்றதெனின், ஒவ்வொரு புலனந்தோறும் ஆசிரியரிருத்தலால் ஆசாரியரைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்ட ஈசுவரனே அவ்வணுக்களுக்குத் திசைநிலைச் செய்து போஷத்தைக் கொடுக்கின்ற ரென்று கூறுகின்றார்.

(கௌ-கஅ) மந்திரேசுவரரே முன்னவரான ஆசிரியராவர். அவர்க்குப் பின்னர், உருத்திரர் ஆசிரியராவர், அவர்க்குப் பின்னர் தேவர்கள் ஆசிரியராவர். அவர்களுக்குப் பின்னர் முனிசுவர்கள் ஆசிரியராவர். மந்திரேசுவர்களால் உருத்திரர்களும், உருத்திரர்களால் தேவர்களும், தேவர்களால் மானுட இருடி, சிரேஷ்டர்களும், மானுட இருடி, சிரேஷ்டர்களால் மானுடர்களும், மானுடர்களால் ஏனையமானுடர்களும் உபதேசிக்கப்பட்டுமுறையே பின்னவர் முன்னவரை யாசிரியாகக்கொண்டவராவர். பிராமணர்களால் வருணங்கள் நிலைநிறுத்தப்பட்டன என்பதாம்.

(உரை) உருத்திரர்கள் என்னும் பதத்தால் இவ்விடத்தில் ஸ்ரீகண்டர் முதலாயினரைக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு ஆசிரியர்கள் ஏற்படுகின்றமையால் அவரவர்களால் செய்யப்பட்ட திசைநிலை, மாயாமலத்தைக் கடந்தவராயும், சிவசத்திபுத்திரவராயும் உள்ள ஆன்மாக்களுக்கு மோஷம் ஏற்படுகின்றது.

(கௌ-கஅ)

(அ—கை) பிராமணர்களால் வருணங்களின் தருமங்கள் நிலைநிறுத்தப்பட்டன என்று கூறப்பட்டதைச் சாதிக்கின்றார்.

(கௌ) திசைநிலை, சாதகம் என்னுமிவற்றிற்கு நான்கு வருணத்தவரும் அதிகாரியாவர். ஆசிரியத்தன்மைக்குப் பிராமணரே உரியவராவென்பதாம்.

(உரை) சாதகம், திசைநிலை முதலியவற்றிற்குப் பிராமணர், சூத்திரியர், வைபியர், சூத்திரர்களாகிய இவர்கள் அதிகாரிகளாவ

ரெனக் கேட்கப்படுதலால், நான்கு வருணத்தவரும் அதிகாரியாவர். “இலக்குமியின் கிருபையையுடையவராயும், மிருதுவான இயல்பையுடையவராயுமுள்ள அந்தணரே ஆசிரியராவர்” என்று கருதியிருத்தலால் ஆசிரியத்தன்மைக்கு அந்தணரே உரியவராவென்க. (கௌ)

(அ—கை) பிராமணர்களுள்ளும் எல்லாப் பிராமணரும் ஆசிரியராகாரென்றும் ஆசிரியாதற்கு உரியவாரிவரென்றும் கூறுகின்றார்.

(க00) திசைநிலையைப் பெற்ற எவன், சிவபெருமானைச் சத்திகளுடன் கூடினவராயும், அதிட்டிப்பதற்குரிய புலனங்களை யுடையவராயும், போக மோஷங்களைச் செய்வவராயும் அந்நிலைக்கு இவன் அவன் ஆசிரியனாக ஆசிரியத்தன்மையில் எவப்பட்டு ஆசிரியனாவென்பதாம்.

(உரை) பாமேசுவரனுக்கு ஞானக்கிரியைகள் சத்தி பென்றும், அனுகிருதமுதல் காலக்கிளி உருத்திர புலனயிருகவுள்ள தத்துவம், புலனம், பூதம், பொருளென்னும் இவையனைத்தும் அதிட்டேயங்களாய்ப் பாமேசுவரனுடையதேயென்றும், பசுக்களுக்குப் போக மோஷங்களைச் செய்பவர்ப் பாமேசுவரனேயென்றும், இவ்வாறு பாமேசுவரனை ஆகம் சமிகைகளாலறிந்து, கியாகாணம் தருக்கமென்னும் இவற்றால் அய்யிடயத்தில் கிபரித ஞானத்தை நீக்கி, நிச்சயமாகப் பாமேசுவரனைத் திசைநிலையையுடைய எவன் அந்நிலைக்கு இவன் திசைநிலை வேறு ஆன்மாவைப் பெறுதற்பொருட்டும், அருச்சுனை செய்தற்பொருட்டும் பாமேசுவரனையே பரவனை செய்கின்றானே, அத்தகைய பிராமணன் ஆசிரியனாக ஆசிரியத்தன்மையில் எவப்பட்டு ஆசிரியனாவன். ஏனையோர் ஆசிரியராகாட்டார். இவ்வாறே “அறிவில்லாதவனும், மயக்கமுள்ளவனும், ஐயமுள்ளவனும், அன்பில்லாதவனும், தத்துவஞானமில்லாதவனும், கிரியாமார்க்கத்தில் பயிற்சி இல்லாதவனும் ஆசிரியனாகக் கொள்ளப்படமாட்டான்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (க00)

1 வேறு ஆன்மா—சூத்தான்மா.

(அ—கை) திசையையுடையவர்களால் சாவான்புத்திக்கு விடயமாக அறியப்படுகின்றனரா? அல்லது புத்திக்கு விடயமாக அறியப்படுகின்றனரா என்பவற்றுள் முதலாவது பக்கத் தைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கரு) பசுசாத்திரத்தை மாத்திரமறிந்து பறியான விவனது சாத்திரத்தை அறியாத நிலை, புத்தியின் போதத்தால் விவன் அறியப்படுகின்றனன்று கொள்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) புருடன், புத்திக்கு விடயமான பொருள்களையே யறிக்கின்றான். அவ்வாறன்றி நேரே அறிவதில்லை. எதனாலே னின், புத்தி முதலியவற்றிற்குப் பயனின்மை நேரிடுமாதலால் லென்க. பாமேசுவரர் புத்தியினும் வேறாக இருப்பினும் புத்திக்கு விடயமாக இருந்துகொண்டே யறியப்படுகின்றார். இவ்வாறன்றித் தனிமையாக அறியப்படவில்லை. எவ்வாறெனில், சாவானது அறுக்கொத்தால் ஒருவனுடைய புத்தியானது இரண்டாகி மலங்களினின்று நீங்கி நின்மலமான சத்துவவிரும்புத்தியுடன் கூடினதாக இருக்கின்றது. அந்தப் புத்தியில் பாமேசுவரன் பிரதிபிம்பம்போல் விளங்குகின்றான். ஆகையால் அந்தப் பிரதிபிம்பபுருடமாக அறியப்படுபவனுக்குக் கின்றனன்று சாங்கியவையனுசரித்த நிலை கூறுகின்றனர். (கரு)

(அ—கை) சாவான் புத்தியாலறியப்படுவனென்று கூறில் பிறழ்ச்சி நேரிடுமாயினால் அவ்வாறு கூறுதல் பொருத்தா தென்று கூறுகின்றார்.

(கரு) போகியமாயிருத்தலால் எந்தப் புத்திக்குப் போக்தாவான் ஆன்மாவும் விடயமாகவில்லையோ, அத்தகைய இந்தப் புத்தியானது தானே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் சாவான எவ்வாறு அறிவிக்குமென்பதாம்.

(உரை) அறியப்படுவனவெல்லாம் புத்திக்கு விடயமாக வேண்டுமென்ற விடயங்கிடையாது. புத்தியை ஆன்மா அனுபவிக்கின்றமையால் அந்தப் புத்தியில் ஆன்மா விடயமாய் இல்லா

நிருத்தம் அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அறியப்படுவன அனைத்தும் புத்திக்கு விடயமாக வேண்டுமென்ற உடனிகழ்ச்சி சித்திக்காமை காண்க. ஆகவே, பின்னர்க் கூறப்படுமாறு தானே பிரகாசிப்பவனான சாவான் எவ்வாறு புத்திக்கு விடயமாவன். (கரு)

(அ—கை) புருடன் புத்திக்கு விடயமாயிருந்துகொண்டே யறியப்படுகின்றான். கபிலப் பிரமத்திற்கும் புத்திக்கு விடயமாகாமல் ஆன்மா அறியப்படவில்லை. ஆகவே கண்ணாடிபோன்ற புத்தியில் ஆன்மாவும் விடயங்களுமாகிய இவற்றின் பிரதிபிம்பச் சேர்க்கையே போகமாகையால் புத்தியினால் நிச்சயிக்கப்பட்டே அனைத்தும் அறியப்படுகின்றனவென்று சாங்கியர் கூறுவது பொருத்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(கரு) இந்தப் புருடனாவன் எப்பொழுதும் புத்தியிருத்தியிற்றங்கியவனாக அனுபவிக்கப் படுகின்றானில்லை. புருடன் எந்தக் காலத்தில் புத்தி விரும்பியேறியவனாக அனுபவிக்கப்படுகின்றானோ அவ்வித காலமொன்றில்லை என்பதாம்.

(உரை) புத்தியிற்றேன் றம்புருடன் பிரதிபிம்பத்தாலும் புருடன் அறிவின்றானில்லை. ஆகையால் பிரதிபிம்பத்தைக் கற்பித்தது பயனற்றதாகும். (கரு)

(கரு) (அன்றியும்) ஆன்ம போதத்தாலும், ஆன்ம போதத்தை விடயமாகக்கொண்ட பிரகாசத்தாலும், முற்பிற்பாடிருக்குமாயின் பிரகாசத்துக்கு விடயமாயிருத்தல், பிரகாசத்தைச் செய்தலென்னும் வேற்றுமை பொருத்தம். அவ்வித முற்பிற்பாடினமையால், பிரகாசத்துக்கு விடயமாயிருத்தல் பிரகாசத்தைச் செய்தலென்பது பொருத்தமற்ற தென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மா பிரதிபிம்பபுருடமாயிருந்தால் அதற்கு விடயத்தன்மையும் போகியத்தன்மையுமிருக்கவேண்டும். அதை விடயமாகக் கொண்டிருத்தலால் புத்திபோதத்துக்குப் போகியிருத்தன்மையும் சித்திவேண்டும். அவ்வாறு சித்திகள் கொள்ள

கில்லையாதலால் புத்தியால் கிடையமாகச் செய்யப்பட்டுப் புருடனறியப்படுகின்றனென்று கூறுவது பொருத்தமற்றது. (க௦௪)

(க௦௫) (அன்றியும்) புத்தி போதத்திற்கு ஆன்மா கிடையமாயின், ஆன்மாவிற்குப் போக்சியத்தன்மையும், அதுபற்றிப் பரிணமித்தன்மையும் வந்துவிடும். இதற்கு விபரிதமாகப் புத்திக்குப் போக்திருத்தன்மையும் பரிணாமியன்மையுமிருத்தல் வேண்டும். ஆகவே உன் மதத்துக்கு விரோதப்படுமென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு ஆன்மா புத்திக்கு கிடையமாயின் போக்சியமாயிருத்தலால், கிடையங்களுக்குப்போல் பரிணமித்தன்மை ஆன்மாவிற்கு நேரிடும். புத்திக்கு ஆன்மாவை யறியுந்தன்மையிருப்பது கொண்டு போக்திருத்தன்மை யிருத்தலால் நித்தியத்தன்மையுண்டென்று கொள்ளவரும். ஆகவே உன்னுடைய கொள்கையானது உன் மதத்திற்கு விரோதமாகும். ஆகையால் போக்தாவின் போதம் வேறு கிதமாகப் பொருந்தாமையால், புருடன் புத்திக்கு கிடையமாகாமலிருந்து கொண்டே தனது ஞானத்தாலறியப்படுகின்றென்று கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறாயின் முன்னர்ப் போக காரிகையில் * “குண தத்துவம் பிரசுருதி புருடன் ஆவிய இவர்கள் கிடையமான அறிவே சித்தி” யென்று கூறியிருத்தலால், சித்திமுதலியபுத்தி போதத்தால் புருடன் அறியப்படுபவனாகக் கூறப்பட்டதே யெனில், அவ்வாறு கூறப்படவில்லை. அங்ஙனத்தில் அறிவிப்பவனாகவே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், “அப்பொழுது அறிவனுடைய சொருபத்தில் இருப்பு” என்னும் வாக்கியத்தால் குணதத்துவம், பிரசுருதி யென்னுமிவற்றை கிடையமாகவுடைய புத்தி போதத்தில் மிகவுந்தனிமையாயிருக்கும் புருடன் அதனையறியித்துக் கொண்டு தானே பிரகாசிக்கின்றான் என்று கூறப்பட்டிருக்கும் காண்க.

(க௦௫)

(அ—க௮) இது நிற்க, சூரியன் முதலாயினவைப் புத்திக்கு கிடையமாகக் கொண்டு அறியுமாறு போல் ஈசுவரனைப் புத்திக்கு

திக்கு கிடையமாகக் கொண்டே அறிய வேண்டு மென்பார்க்கு அவ்வாறு சம்பவியாதாகையால் அது பொருந்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(க௦௬) போத ரூபமான அந்தக் காணத்தின்றொழிலானது கிலங்கு முதலியன போல் பாசமாயிருக்கின்றமையால் மகேசுவரனை யறிவிப்பதற்கு உரிமையுடையதாக ஆகாது. அவ்வற்ற ஈசுவரனுக்கு அளவுடையபுத்தியில் பிரதிபிம்பமானது கத்தியில் சூரியனுக்குப் போல் பொருத்த மற்றது. ஈசுவரனுடைய அம்சத்துக்குப் பிரதி பிம்பமெனின், அது மயக்கமே யாகு மென்பதாம்.

(உரை) நன்மையை வெகு ஊர்திலிருந்தே தடுப்பது எதுவோ அதுவே பாசமாகும். அப்பாசத்தின் தன்மையானது புத்தி முதலிய வற்றிற்கிருக்கின்றது. ஆகையால் சிவ ரூபமான மேலான பா முத்தியைப் புத்தி போதமெவ்வாறு அறிவிக்கும். புத்தி பாசமாயிருத்தலால் அளவிடுதற்கு முடியுமாறு கிளக்கும். ஈசுவரனோ திருக்கால் முதலியவற்றால் அளவிடப்படாதவன். கத்தி முதலியவற்றில் சூரியன் முதலாயினருடைய பிரதிபிம்பம் கூடாதவாறுபோல், அத்தகைய ஈசுவரனுடைய பிரதிபிம்பம் புத்தியில் கிளக்குமென்பது எவ்வாறு கூடும். ஈசுவரனுடைய ஏகதேசமானது பிரதி பிம்பிக்கிறதென்று கொள்வோமெனில், அது மயக்கமேயாகும். ஏதனாலெனின், பகவான் அவ்வவ மில்லாதவனாகையால் ஏக தேசமாய்ப் பிரதி பிம்பப்பெண்பது பொருந்தாதாதினென்க. இதே கிடையமானது எம்மால் பிரிதொரு இடத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (க௦௬)

(க௦௭—க௦௮) (அன்றியும்) தகிக்கப்படுவது, தேலம்பியடையப்படுவது என்னுந் தருமங்களை யுடைய பாசங்கள், தகித்தல் தேலம்பியடையச் செய்தல் என்னும் இவற்றைச் செய்யும் ஈசுவரனை அறிவிக்கமாட்டா. தகிக்கப்படும் வறகுளாவ தகித்தலைச் செய்யும் அக்கெனியானது அறியப்படுகிறதில்லை. தேலம்பியடையப் படுகொள்ளிக் கட்டைகளால் சூரியன் தேலம்பியடைகிறதில்லை யென்பதாம்.

(உரை) தடுக்கப்படுவதும், தோல்வியடையப்படுவதையுமாயிற்று முதலியன, தடுத்தல் தோல்வியடைதலென்னுமிவற்றைச் செய்யும் அக்கினி முதலியவற்றின் பிரதிபிம்பத்தை யேற்று அந்த அக்கினி முதலியவற்றிற்குப் பிரகாசத்தைச் செய்கிறதாகக் காணப்படவில்லை. புத்தியானது பகவானால் அறியப்படுவதாயும் தோல்வியடையப்படுவதாயுமிருக்கின்றது. ஆகையால் அந்தப் புத்தி ஈகவானியற்றிக்காது. (கௌ-கௌ)

(அ-கை) நாரஞ்செய்யப்படுவனவாயினும், கண்ணாடி முதலியன பிரதிபிம்பத்தை யேற்றுப் பிரகாசத்தைச் செய்கின்றன. ஆகையால் இவ்விடத்தில் நீ சொன்ன யுத்திற்குக் குற்றமில்லை யென்பதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஆகம விரோதம் நேரிடுமென்று கூறுகின்றார்.

(கௌ-கௌ) சிவசத்தியால் விளக்கஞ் செய்யப்பட்ட ஞானசத்தியையுடையவனாயும், அதுபற்றிச் சத்தையுமிருக்கும் ஆன்மாவால், சிவபெருமான் தியானஞ் செய்ப்படுபவரென்று, இரொளவ ருத்திரக்காரர் எமக்குக் கூறிப், பாமேசுவரர் பாசங்களுக்கு விடயமாகாரென்பதை யறிவித்துள்ளாரென்பதாம்.

(உரை) சிவசத்தியினால் விளக்கப்பட்ட நின்மலமான ஞான சத்தியைக் கொண்டே நிரைவு பெற்றவரால் சிவன் தியானஞ் செய்யப்படுகின்றனென்று இரொளவ ருத்திரக்காரர் கூறியுள்ளார். பகவான் புத்தியினால் தியானஞ் செய்யப்படுபவரென்று அவர் கூறவில்லை. அவர் கூற்று வருமாறு:—“சாதகர்களுடைய சத்தமான இந்த * ஆன்மத்தவமானது சிவ சத்தியால் விளக்கினதாகவும், எல்லா மலங்களினின்றும் விடுபட்டதாகவும் கூறப்பட்டது. அந்தச் சிவசத்திகளையெடுத்துக்கொண்டு அக்கலையில் ஓடுகிய தனது சொருபத்தால் அக்கலையை வித்துவான் சித்திக்கவேண்டும்” என்றவாரும். (கௌ-கௌ)

(கௌ) (ஆகவே) அணுகுக்கோப்பற்றித்தென்றவைகளால் சிவன் தியானஞ் செய்யப்படுபவனாகவாது, அறியப்படுபவனாகவாது ஆகின்றனில்லை யென்பதாம்.

* ஆன்ம சத்தவென்பது ஆன்மாவென்னும் பொருள் குறித்தது.

(உரை) ஆகவே நிகழிதர்கள் சிவனைப் புத்தி முதலியவற்றால் அறிவதற்கும், புத்தி முதலியவற்றிற்குத்தித் தியானிப்பதற்கும் முடியாவிடவென்க. (கௌ)

(அ-கை) ஆயின் சிவன் எவ்வாறு அறியப்படுவன் என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கௌ) மறைப்பு நீங்கிய ஆன்மாவானது, சிவருபியனது சத்தியாகிய ஞானத்தால் விளக்கப்பட்ட அறிவாகிய கண்ணக்கொண்டு, சத்தி முதலியவைபுடன் கூடின சிவனை யறிவதென்பதாம்.

(உரை) ருபியனைத்துடன் கூடிய கண்ணால் உயிர்கள் ருபியனை யறிவின்றவாறபோல, பாமேசுவருடைய அருளால் மறைப்பு நீங்கினதாயும் விளக்கம் அடைந்ததாயுமுள்ள ஞான சத்தியைக் கொண்டே, பாமேசுவரால் அருங்கிரகிக்கப்பட்டவர்களாயும் ஞான நிகழ்ச்சியாயுமுள்ள பத்தர்கள் பாமேசுவரையறிவின்றனர். குடும் முதலியவற்றைப்போல் ஈகவானைச் செயப்படுபொருளாக அறிவென்றார்களாவெனில், அறிபவன் அறியப்படுபவனுமாய் இருவரும் வியாபகர்களாயிருக்கின்றமையால் அவ்வாறறிதல் கூடாமையின் செயப்படுபொருளாக அறிவியில்லை யென்க. (கௌ)

(கௌ) (இவ்வாறே) பாசங்களால் அறியமுடியாத சிவ விடத்தில் யோக முத்யே சாதனங்களின் நெழிலானும், சத்தத்தாலும், சகலவருக்கத்து உயிர்கட்குச் சிவனைப்பற்றிய ஞானம் உண்டாகின்றது. அது எவ்வாறு உண்டாகுமென்பதாம்.

(உரை) பகவான் பாசங்களுக்கு விடயமாகாதவென்று கூறின, பகவானைச் சாத்திரத்தாலறிதல் நிரைவு பெற்றவர்கட்கு எவ்வாறு பொருந்தும். சத்தமானது ஆகாசம் வாயுவென்னுமிவற்றை ஏதுவாகக் கொண்டிருத்தலால் பாசமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் அத்தகைய சத்தத்தினின்றும் (ஆகமத்தினின்றும்) பகவானைப்பற்றிய அறிவு எவ்வாறுண்டாகும். (கௌ)

(அ-கை.) இதற்கு விடைகொடுக்கிறார்.

(கக௩) மந்திரத்தின் ரூபமான சத்தங்களிலும், கலைகளிலும், சிவன் தோன்றி ஞானமாயி கண்ணை யுண்டுபண்ணுகின்றார். ஆகையால் சிறிதும் விசேஷமில்லை என்பதாம்.

(உரை) பகவானுவர் அவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் அந்நிதித்திருத்தலால் அவர் எல்லாவற்றுடனும் கூடினவாகவேயிருக்கின்றார். லிங்கங்களிடத்தும், மண்டலங்களிடத்தும், ஆசிரியர்களிடத்தும், விசேடமாய் விளங்கித் தோன்றுபவராகக் கூறப்படுகின்றார். அதுகொண்டே பூசை நாமஸ்காரம் முதலியன, லிங்கம், மண்டலம், ஆசிரியரென்னும் இவ்விடத்தைச் செய்யப்பட்டு, செய்கிறவர்களுக்குப் பலனை யுண்டுபண்ணுவதற்குக் காரணங்களாக ஆகின்றன. இவ்விடங்களிலுள்ள வேறிடங்களிற் செய்யப்பட்டுப் பலனை யுண்டுபண்ணுதற்குக் காரணங்களாக ஆவனவல்ல. இவ்வாறே “பாசரூபமான ஞானமாயி மந்திர தந்திர ரூபமாயுள்ள சத்தத்திலும், நாதம் விரிந்து முதலிய கலைகளிலும், பகவான் தோன்றி அறிவை யுண்டுபண்ணிப் புருடர்கட்குத்தன்னைக்காட்டுகின்றார். ஆகையால் மந்திரங்களுக்கு உண்டான இந்த அறிவிற்குத் தன்மையானது கடமுதலியவற்றை அறிவிற்குஞ் சத்தங்களிலும் வேறுகவே யிருக்கின்றது” என்று எம்மால் மந்திரவர்த்திகமகையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(கக௪) (எவ்வாறெனில்) உயிர்களைப் பற்றிக்கும் சத்தமுதலியவற்றில், பந்தத்தைச் செய்தலிலும் வேறுபாடு காணப்படாது. சிவன் தோன்றி விளங்குவதாக அறியப்படுகின்றான். சிரத்தில் தேவதை தோன்றி யறியப்படுமாறு போலென்பதாம்.

(உரை) மனிதர்களுள் சிலருடைய சரீரமானது தேவதைகளாலிடப்பட்டதென்பது, மூன்று காலங்களிலுமுள்ள பொருள்களை அறிவிப்பதால் குற்றமின்றி யறியப்படுகின்றது. அவ்வாறே மந்திரசத்தங்களை உச்சரித்தலாலும், எழுத்து ரூபமான அக்காரத்தின் வியாசத்தாலும், சத்தத்தினால் மந்திரம் சம்பவிக்கக்கூடாத வசியம் முதலிய வேறு வேறுபாடு காணப்படாது.

காண்டலால், பகவான் பிரதிமை முதலியவற்றில் தோன்றுமாறு போல் மந்திர சத்த முதலியவற்றிலும் தோன்றுகொன்பது அறியப்படுகின்றது.

(அ-கை.) இவ்விடத்தில் ஓர் பூர்வபக்கத்தைக் கூறுகின்றார்.

(கக௫) அணுக்களைப் பற்றிக்கும் பிரகாசமற்ற யாவற்றிலும் தன்னையும் பிரபொருளையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் பகவான் தோன்றுகின்றார். இது எவ்வாறு பொருத்தமென்பதாம்.

(உரை.) சடப்பொருளில் (விவரமாயி) சித்தரூபத்தின் தோற்றம் பொருந்தாதென்பது பொருள்.

(அ-கை.) சடத்தில் சித்தின் தோற்றம் குற்றமாகாதெனக் கூறுகின்றார்.

(கக௬) எரிக்கப்படுந் தலிலும் முதலியவற்றில் எரிக்குந் தீபம் தோன்றுமாறுபோல, சித்தாயி ஆன்மங்களின் உபகாரத்திற்காக, பிரகாசமற்ற பிரதிமை முதலியவற்றில் தன்னையும் பிரபொருளையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் பகவான் தோன்றுகொன்பதாம்.

(உரை.) தீப உவமையை இவ்விடத்தில் உபலக்ஷணமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, சடமான மனிதர் முதலியவர்களின் சிரத்தில், தன்னையும் பிரபொருளையும் பிரகாசிக்கச்செய்கிறதாயும் வியாபகமாயிருக்கும் ஆன்மாவானது, அறிவுடைய இந்த மனிதர் முதலியவர்களின் உபகாரத்திற்காகக் கன்மத்திற்கேற்றவாறு தோன்றுமாறு போல, பாமேசுவரர் பிரதிமை முதலியவற்றிலும், சித்திரம் முதலியவற்றிலும், மந்திர சத்தங்களிலும், பகவானின் உபகாரத்திற்காக விசேடமாய் விளங்கித் தோன்றுகின்றார். ஆகையால் பிரகாசமற்றவையில் சிவன் எவ்வாறு தோன்ற முடியும் என்றுகூறலாகாது. நிகழ் பெற்றவர்களுக்கு இவ்வாறான ஞானத்தால் இந்தப்பாசம் நிகழ்கின்றது.

(அ-கை.) திசைநெய்யைச் சுவையினை யெப்பொழுது அடைகின்றனர் என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கககஇ) ஆகியும் திசைநெய்யைச் சரிசும் கசிகுக் காலத்தில் சுவையினை யடைகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை.) பிராத்தமல்லாத சந்தித ஆகிய கன்மங்கட்குத் திசைநெய்யில் காசமேற்படுகின்றது. பிராத்த கன்மத்திற்குத் திசைநெய்யில் காசமேற்படுவதில்லை. இவ்வாறே “திசைநெய்யைச் சரிசும் காசமாகும் காலத்தில் சாத்தமாயும் மேலானதாய் இருக்குத்தானத்தை யடைகின்றனர்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பிராத்த கன்மத்திற்குச் சத்தியோ தீர்வான திசைநெய்யிற் குன் காசமேற்படும். அவ்வித திசைநெய்யைப் போகத் தால் காசமில்லையென்க. (கககஇ)

(ககக) அவ்வாறே போகாதுவதின் முடிவில் சாதகன் சிச்சமாதர் சித்தியை யடைவனென்பதாம்.

(உரை.) அவ்வாறே பெரியோர்களும் “அநேகம் தேவப் பெண்களுடன் கூடி வெறுகாலம் போகக்கூடிய யனுபவித்த பின்னர் கிருப்பம் நீங்கிச் சிவபதமான மேலான ஐசுவரியத்தை யடைகின்றனர்” என்று கூறுகின்றனர். இவ்வாறு சாதனத்துடன் கூடிய மோகத்துக் கூறப்பட்டது. (ககக)

(அ-கை.) இனி இந்த மோகத்தை நிர்ணயிக்கும் முறையில் பிறருடைய மோகங்களை விலக்க எண்ணி அவற்றின் மாவிரதின் அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகின்றார்.

(ககக) சித்தர்கள் சிவசாயினை யடைகின்றனர் என்று கூறின் காரணங்கள் அநேகாவர். ஆகவே அவர்களின்வரும், சமமான அறிவையடையாதவர்களாகையால் காரியங்களுண்டாகா வன்பதாம்.

(உரை.) சகவானுக்குப் போல் முத்தர்களுக்கும் சர்வ கருத்திருத்தன்மையிருப்பின் அந்த முத்தர்கள் வேறு வேறு

அறிவையுடையவர்களா யிருத்தலால், இது புதிதாக இருக்கட் டும் இது பழையதாக இருக்கட்டும் என்னும் வேறுபாடுபற்றி ஒரு காரியமும் உண்டாகாமற் போய்விடும். ஆகையால் முத்தா களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை மாத்திரமுண்டு. சர்வகருத்திருத் தன்மை பரமேசுவானுக்குத்தானுண்டு என்று ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். (ககக)

(அ-கை.) இது ஒரு குறைபாடுதன்று கூறுகின்றார்.

(ககக) மனிடர்கள் கிருப்பு வெறுப்புக்களுடன் கூடியிருத் தலால் அவர்களுக்குச் சமமான ஞானமில்லை. சித்தர்களுக்கோ சமமான ஞானமிருக்கின்றது. ஆகையால் சமமான ஞானமின்மையால் நிகழக்கூடிய வெவ்வேறு இச்சையானது அவர்களுக்குக் கிடையாதென்பதாம்.

(உரை.) பசுக்கள் கிருப்புமுதலியவற்றுடன் கூடியிருத்த லால் அவர்களுடத்தில் வேறுவேறு இச்சையிருக்கின்றது. அத னால் அவர்களுக்குக் கொள்கையின் பேதமேற்படுகிறதென்பது பொருத்தம். (ககக)

(அ-கை) சித்தர்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(ககக-ககக) சித்தர்களுக்கு கிருப்பு முதலிய குற்றங்கள் கிடையா. அவர்களுடைய ஞானம் எல்லாவற்றையும் அறியும். ஆகையால் அவர்களுக்கு வேறு வேறு இச்சைகள் கிடையா. சித்தர்களைச் சிவனுடன் சமமான அநிகாரத்தை யுடையவர்களாக வித்துவான்கள் கூறுகின்றனர். ஆகையால் ஒரு காரியமும் உண் டாகாதென்று சொல்லக்கூடாதென்பதாம்.

(உரை) சித்தர்களாயிருக்கின்றமையால் கிருப்பு முதலிய யன இல்லாதவர்களாயும், முறையாக எல்லா கிடையங்களையும் அறி ந்தவர்களாயும், சர்வகருத்திருத் தன்மையுடன் கூடியிருத்தலால் சிவனுடன் சமமான அநிகாரத்தையுடையவர்களாயும் இருக்கின் றின்றனர். ஆகையால் அவர்களுக்கு ஒருவிடத்தும் கிருப்பு வெறுப்பு ஏற்படாவாகையால் அபிப்பிராயபேதம் கிடையாது.

ஆகையால் ஒரு காரியமும் உண்டாகாதென்ற குறை இவ்விடத்திலில்லை யென்க. (௧௨௦-௧௨௧)

(அ—கை) மகாவிரதரின் மதத்தில் முத்தி சித்திக்காதென்று கூறுகின்றார்.

(௧௨௨) சர்வ கருத்திருத்தன்மை முத்தனுக்கு இல்லையாயின் அவன் சர்வஞ்ஞானவென்பது உண்மையன்று. சர்வ கருத்திருத் தன்மையிலல்லாத குறையால் பாவானது எவ்வாறு சர்வஞ்ஞானமட்டாதோ அவ்வாறே முத்தன் சர்வஞ்ஞானமட்டான் என்பதாம்.

(உரை) பரிபூரணமாயிருப்பதே முத்தியாகும். முத்தனுக்குச் சர்வகருத்திருத் தன்மையிலல்லையாயின் சர்வஞ்ஞாதன்மையும் பகவுக்குப்போல் இல்லையாதல் வேண்டும். (௧௨௨)

(௧௨௩) * சித்தின் தோற்றமிருத்தலால் ஈசுவானுக்குச் சர்வ கருத்திருத்தன்மை யிருக்கின்றதென்று எவ்வாறு கொள்ளினோமோ, அவ்வாறே சித்தர்களுக்கும் சித்தின்றோற்றமிருத்தலால் சர்வகருத்திருத் தன்மையுண்டு. இன்றேல் சித்தனுக்குப் போல் ஈசுவானுக்கும் சர்வகருத்திருத் தன்மையிலல்லாதல் வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) சித்தின் தோற்றத்தால் ஈசுவானுக்குச் சர்வகருத்திருத்தன்மையிருப்பதுபோல் சித்தருக்கு மிருக்கின்றது. இல்லையென்று கூறின் ஈசுவானுக்கும் சர்வ கருத்திருத்தன்மை யில்லை யென்றாகும். ஆகவே உலகம் உண்டாகாது. (௧௨௩)

(௧௨௩இ) (அன்றியும்) கருத்தாயின் ஞானக்கிரியா ரூபமான சத்தியில் ஞானம்சத்திற்குத் தோற்றமும் கிரியாம்சத்திற்குத் தோற்றமின்மையும் கூறுவது யுத்திக்குப் பொருத்த யில்லை யென்பதாம்.

(உரை) அந்தச் சத்தியானது ஞானக்கிரியாரூபமாக ஒன்று கவையிருக்கின்றதென்று முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அத்

* சித்தின் தோற்றமென்பது சருவஞ்ஞாதன்மை.

தகைய சத்திக்கு ஞானம்சத்தில் தோற்றமும் கிரியாம்சத்தில் தோற்றமின்மையும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. எதனாலெனின், அவயவமற்றிருத்தலாலென்க. ஈசுவானுக்குச் சித்தின் தோற்றமிருத்தலால் சர்வகருத்திருத் தன்மை உண்டென்று எவ்வாறு கொள்ளினோமோ, அவ்வாறே சித்தர்களுக்கும் சித்தின் தோற்றமிருத்தலால் சர்வகருத்திருத் தன்மையிருக்கின்றதென்று கூறியதுமது கூற்று, வித்தியேசுவர்கள் விடயத்தில் பொருத்தாது; அவர்களிடம் சித்தின் தோற்றமிருத்தும் சர்வகருத்திருத்தன்மை காணாமையால் என்று அவர் கூறுவாயின், அது பொருத்தாது. எதனாலெனின், அவர்களுடைய சித் சத்திக்கு எப்பொழுதும் தோற்றமில்லாமையாலென்க. (௧௨௩இ)

(அ—கை) இனி, புருடர்கட்குக் கருத்திருத்தன்மை முன்னருமில்லையெனச் சாம்பிரப்போற் கூறுவையாயின் அதுவும் பொருத்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(௧௨௪இ) சித்தருக்குச் சருவ கருத்திருத் தன்மை உண்டென்று போகாரிகையில் முன்னர்ச் சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கருத்திருத்தன்மையிலில்லை யென்று கூறுவையாயின் சித்தானு முத்தன் எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானக்கிரியா சத்திகளற்ற பசவாக ஆய்விடுவன் என்பதாம்.

(உரை) முன்னர் போகாரிகையில் சித்தருக்குக் கருத்திருத்தன்மை உண்டென்று சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சத்தி ஞானாகையால் அந்தக் கருத்திருத்தன்மைக்குத் தோற்றமில்லையாயின் ஞானசத்தியும் தோன்றுகின்றதென்கவேண்டும். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் விடப்பமாகக் கொள்ளும் ஞானக்கிரியா சத்திகளின்மையால் முத்தன் பசவாகவே ஆய்விடுவன். (௧௨௪இ)

(அ—கை) இவ்விடத்தில் பிறகுடைய கொள்கையைக் கூறுகின்றார்.

(௧௨௫இ) சித்தவிடமுள்ள ஞான சத்திக்கு எவ்வாறு தோற்றமிருக்கின்றதோ, அவ்வாறு கருத்திரு சத்திக்குத் தோற்ற

முண்டு. ஆனால் சருவகருத்தா இருக்கின்றனென்றெண்ணிச் சித்தன் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாமலிருக்கின்றனென்பதாம்.

(உரை) சித்தனிடத்துள்ள கருத்திருத் தன்மை ஞானம் போலன்று. எங்கும் சருவ கருத்தா இருக்கின்றமையால் நாம் எதற்காக அறிகமாகச் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணிச் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாமலிருக்கின்றான். (கஉருஇ)

(அ—கை) இதனை மறுக்கின்றார்.

(கஉஉஇ) சித்தனிடத்துள்ள சருவ கருத்திருத் தன்மை யானது எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவில்லையென்பையாயின் சித்தனிடத்து விளங்கித் தோன்றும் கருத்திருத்தன்மைக்கும் பசுவினிடத்து விளங்கித்தோன்றுகிறதும் கருத்திருத்தன்மைக் கும் விசேடம் யாதென்பதாம்.

(உரை) சித்தனிடத்திலிருக்கும் கருத்திருத்தன்மை விளக் கமாமிருத்தும் காரியத்தைச் செய்கிறதில்லை என்பையாயின், பசு வினிடமிருக்கும் விளக்கமில்லாத கருத்திருத்தன்மையினும் சித் தனிடத்துள்ள கருத்திருத்தன்மைக்கு விசேடம் யாதென்று கூறுவாயாக. (கஉஉஇ)

(அ—கை) இதனை விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

(கஉஎஇ) எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்காக உன் டான தொழிற்பாடு விளக்கமெனப்படும். நிரியைக்கு விளக்க மென்பது, இதனினும் வேறுகக் கிடையாது. எல்லாவற்றையும் ஆற்றும்பொருட்டுண்டான ஞானம், ஞானத்துக்கு விளக்கமெனப் படும் என்பதாம்.

(உரை) பசுவினிடத்துள்ள கருத்திருத்தன்மையினும் சித் தனிடத்துள்ள கருத்திருத்தன்மைக்கு விசேடமாவது, சித்த னிடத்துள்ள ஞானசக்திபோல் கருத்திரு சக்தியும் எவ்விடத்தும் தொழிற்பாடுடையையாம். (கஉஎஇ)

(கஉஅஇ) (இவ்வாறே) நிரியா சத்தியானது எல்லாக் காரி யங்களையும் செய்கிறதாகக் கொள். அல்லது நிரியா சத்தியே இல்லையென்றாவது கொள். அல்லது ஞான சத்தியின் விளக்க மின்மையே மோக்ஷமென்றாவது கொள். அல்லது மோக்ஷமற்ற பாமசிவனிடத்துக் குற்றத்தையாவது கொள் என்பதாம்.

(உரை) சித்தனது நிரியா சத்தி விளக்கமாயிருக்கின்ற தென்று கொள்ளின், அதனை எல்லாக் காரியங்களைப்பற்றிச் செய்வ தாகவே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். விளக்கமாயிருப்பினும் காரி யத்தைச் செய்கிறதில்லையென்று கொள்ளின், நிரி பிம்பத் திற்குள் உயிர் சத்தியில்லாதவாறுபோல் நிரியா சத்தியில்லை யென்றே சொல்லல் வேண்டும். நிரியா சத்தி விளக்கத் தோன்றவில்லை யென்று கொள்ளின், ஞானநிரியா சத்திகள் ஒன்றாகையால் ஞானசத்தியின் விளக்கமின்மை மோக்ஷமென்று சொல்லல்வேண்டும். நிரியா சத்தி விளக்கமாயிருத்தும், ஞான சத்தி விளக்கத் தோன்றுகின்றதெனில், இடையே மோக்ஷ மடையாத பாமசிவன் சர்வஞ்ஞயிருக்கின்றமையால் முத்த னிடத்துப்போல் அவனிடத்தில் கருத்திருத்தன்மையில்லை யென்னும் குறையைக் கொள்ளல்வேண்டும். இவ்வாறான பக்கம் நான்குள்ள யாதானுமொன்றைக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வி டத்து முதலாவது பக்கத்தில் ஒரு குறையுமில்லை. ஆகையால் சர்வஞ்ஞத் தன்மை சருவகருத்திருத் தன்மை ரூபமான 'சிவ சாமியத்தையே முத்தியாக ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டுமென்றா.

(கஉஅஇ)

(அ—கை) இனி, சங்கராநிபைக் கூறும் பாசபதிகள், முத்தியில் ஈசவாகுணங்கள் உயிரினிடத்து வந்து கூடுகின்றமை பற்றிச் சித்தர்களுக்குச் சிவசாமியமுண்டென்று கூறுகின்றமை யால் அது பொருந்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(கஉசஇ) சித்தனிடத்தில் ஈசவா குணங்கள் வந்து கூடு கின்றன என்று கொள்ளின், ஈசவான் அநீசவாத் தன்மையுள்ள வனாக ஆவன். குணங்களின் அம்சம் வந்து கூடுகின்றதெனக் கொள்ளின், குணம் அவயவத்துடன் கூடினதாக ஆகும் என்ப தாம்.

(உரை) சித்தனிடத்து ஈசுவர குணங்கள் தான் வந்து கூடுகின்றன என்று கொள்ளின், ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலிய குணங்கள் இல்லாதவனாக ஆவன். குணங்கள் அவயவங்களற்றிருத்தலால் குணங்களின் வகதேசம் வந்து கூடுகின்றன வென்பதும் பொருந்தாது. (கஉகஇ)

(கஃ௦இ) (அன்றியும்) குணங்கள் தனது குணியை விட்டு நீங்க வேறு குணியை யடையாது. அடைகிறதென்னும் இந்த முடிவானது உலகில் வழங்கும் பொருள்களில் விரோதப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) குணங்கள் தமது குணியை விட்டு நீங்க வேறு குணியை அடைகின்றன என்று ஒப்புக்கொள்ளுமிடத்தில் எல்லாப் பொருளும் எல்லாக்குணங்களையும் உடையனவாக ஆகியிருக்கும். ஆகவே, பிரித்தறியப்பட்ட நியமம் பொருந்தாது. முத்தன் பெத்தனாகவும் பெத்தன் முத்தனாகவும் ஆகியிருவன். ஆகையால் குணங்களின் சங்கிராந்தி (வந்து கூடுதல்) பொருந்தாமைபற்றி அதுகொண்டு சிவசாயியத்தை யொப்புக்கொள்ளலாகாது.

(கஃ௦இ)

(அ—கை) வேதாந்திகள் ஆன்மா பரமசிவனிடத் தொழில் சூதலால் சிவசாயிய ரூபமான முத்தியைக் கூறுகின்றனர்; அதுவும் பொருந்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(கஃ௧இ) எவ்வாறு பரமசிவன் முன்னர்க் கூறப்பட்ட குறையை யுடையவனாக இருக்கின்றானோ அவ்வாறே அவனிடம் ஒடுக்கமடைந்த சித்தனும் குற்றமுடையவனாக ஆவன். எதனாலெனில், சித்தன் சிவன்விட வேறாயில்லாமையாலென்பதாம்.

(உரை) பரமசிவன் *உபாதான காரணமாகக் கொண்டால் அவனுக்கு அசேதனத்தன்மை முதலிய குறைகள் நேரிடுமென்று † முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சித்தர்கள் பரமசிவனிடத்து ஒடுக்கத்தை யடைகின்றனரென்று கூறின், பரமசிவன் உபாதான

* உபாதானம்—முதல். † ஈலோகம் உஉ.

காரணமாக ஆவன். எதனாலெனின், உபாதானங்களிற்குள் ஒடுக்கம் ஏற்படுமாகையாலென்க. ஆகவே உபாதான காரணமான ஈசுவரனுக்கு அசேதனத் தன்மை முதலிய குறைகள் ஏற்படுமாறுபோல, ஈசுவரனினும் வேற்றுமையில்லாத சித்தருக்கும் அசேதனத்தன்மை முதலிய குறைகள் நேரும். ஆகையால் உல்களுடைய மோசனம் அத்துவிதமேயாகும். (கஃ௧இ)

(கஃ௨இ) (அன்றியும்) ஒன்றுமிருக்கும் தன்மையை அறிதலே முத்திருச் சாதனமென்று கூறிய நுமது கூற்று, தன் சொரூபத்தினாலேயே மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எதனாலெனின், விடுவிக் கப்படுகிறவன் விடுவிக் கிறவனென்னும் இவர்களுக்கு அபேதத்தன்மை இருக்கின்றமைபற்றி முத்தியே யுண்டாகிற நிலையாகையாலென்பதாம்.

(உரை) *சசாநிய †விசாநிய பேதமற்ற பிரமம் ஒன்றே உண்மை. ஆகையால் பிரம ஞானமே முத்திருச் சாதனமென்று கூறும் இந்தக் கூற்று என்னுடைய தாயார் பலடியென்ற கூற்றுப் போல் தன் கூற்றுலேயே மறுக்கப்படுவதாயிருக்கின்றது. ஒன்றென்று கொள்ளுமிடத்தில் சாத்திய சாதனத் தன்மை சித்திக் கிறதில்லை. அவற்றைக்கொள்ளுமிடத்தில் அசேதத்தன்மை சித்திக் கின்றமையால் (ஒன்றென்பது பொருந்தாது). (கஃ௨இ)

(கஃ௩இ) (அன்றியும்) பிரமாணமானது பிரமேயத்தினும் வேறாக இருந்தாற்றாள் பிரகிருத்தியேற்படுப. இன்றேல் ஏற்படாது. பிரமாணமற்ற அபேதம் அறிவாளர்களால் எதற்காகக் கூறப்படல் வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) பிரமம் ஒன்றே உண்மையென்பது உல்களுக்கு எந்தப் பிரமாணத்தால் சித்தித்ததோ, அந்தப் பிரமாணம் அசத்தியமாயின், சொப்பனத்திற் பார்க்கப்பட்டது அசத்தியமாவது போல், அசத்தியமான அந்தப் பிரமாணத்தால் சத்தியமான பிர

* சசாநியம்—சமமானது. † விசாநியம்—வேற்றமையானது.

மம் எவ்வாறு சித்தித்தது. குறித்த பிரமாணம் உண்மையாயின், பிரமாணம், அறிபவன், அறியப்படும் பொருள், அறிவு ஆகிய இவையனைத்தும் உண்மையாதலால் ஒன்றென்பது பொய்யாய் கிடும். ஆகவே, அதனை யடைதல் மோக்ஷமென்பது எவ்வாறு பொருந்தும்? (௧௩௩இ)

(அ—கை) சாங்கியர் கொள்கையைக் கூறுகின்றார்.

(௧௩௪இ) சிலர் மனதிற்கு விருப்பமான யோக பலனையும், சம்சாரத்திலுள்ள போகங்களையும் விட்டு நீங்கி, எவ்வாறு சைதன்யியமில்லாத கைவல்யத்தையே மோக்ஷமாகக் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) சதாசிவசம்பந்தமான தேகமே யோகமாகும். அந்த யோக ரூபமான பலமாவது சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலிய வற்றின் ரூபமான மோக்ஷம். அந்த மோக்ஷத்தையும், பலவிதமான விடயங்களை அறிதலையே பலனாக உடையனவாயும், அணிமா முதலிய எட்டு ஐகவரியங்களில் சாதிக்கப்படுபவையாயிருக்கும் சம்சார போகங்களையும் விட்டு நீங்கிக் கைவல்யத்தில் ஆசை கொண்டு பிரகிருதியின் பிரிவானிடாம் ஆனம் நாசத்திற்குச் சமமான அஞ்ஞானத் தன்மையையே தங்கட்கு மோக்ஷமாகச் சாங்கியர் கொண்டார். புருடார்த்தமாயில்லாத அதனிடத்தில் ஒரு வருங்கும் பிரகிருத்தி பொருந்துகிறதில்லை. (௧௩௪இ)

(௧௩௫இ) (எவ்வாறெனில்) ஒ சத்துக்களே! தனது சைதன்யியத்தை நாசஞ் செய்யும்பொருட்டு எந்த வித்துவான்கள் ஞானயோக அபிப்பாசங்களில் முயற்சியை யிடைவிடாது செய்வார்கள் என்பதாம்.

(உரை) எந்த வித்துவான்கள்தான் தமது ஞானத்தின் நாசத்தின் பொருட்டுத் தினந்தோறும் ஞானம் யோகம் முதலிய அபிப்பாசங்களில் முயற்சியைச் செய்வார்கள்? (௧௩௫இ)

(௧௩௬இ) (அன்றியும்) விவேகமாவது, குணங்களும் புருடனும் வேறு வேறு தருமத்தோடு கூடியிருத்தலால் அவற்றின்

சம்பந்தமான ஞானமாகும். ஆராய்ந்து பார்க்கில் இது பொருத்து கிறதில்லையென்பதாம்.

(உரை) சாங்கியர்கள் கொண்ட குணங்களையும் புருடனையும் பகுத்தறியும் ஞானமானது, குணங்கள் புருடனுக்கு கிவேகத்தைக் காட்டுகின்றனவா? அல்லது புருடன் தானாகவே அறிவின்ருள என்க ஆராய்ந்து பார்க்கில் பொருத்துகிறதில்லை யென்க. (௧௩௬இ)

(௧௩௭இ) (அவ்விரண்டனுள் முதலாவது பக்குத்தைக் கொள்ளுமிடத்தில்) குணங்கள், கருத்திருத்தன்மை காரியக் கருடன் கலத்திருக்குத் தன்மை என்னும் தம்மங்களை யுடையவ யாக நாங்குளிருக்கின்றோம்; புருடனுடைய நீ அவ்வாறில்லை யென்று புத்தியிலிருந்துகொண்டு புருடனுக்கு அறிவிக்கின்றன. (என்று அவர் கூறல்வேண்டும்) என்பதாம்.

(உரை) சித்தத்தினை பரிணாமத்தையடையாததாயும், கலப்பில்லாததாயும், அறிவிக்கப்பட்ட விடயங்களை யறிதற தாயும், சுத்தமாயும், அவ்வற்றதாயிருக்கின்றது. ஆகவே, புத்தியினால் அறிவிக்கப்பட்ட விடயங்களைத்தான் புருடனறிவின்ருள். ஆகையால் புத்தியிலிருக்கும் குணங்கள், நாங்கள் கருத்திருத்தன்மை முதலிய குணங்கருடன் கூடியிருக்கின்றோம்; புருடனுடைய நீயோ அவ்வாறில்லையென்று புருடனுக்கு அறிவிக்கவேண்டுவது இன்றியமையாததாயிருக்கின்றது என்பது அவர் கொள்கை. (௧௩௭இ)

(அ—கை) இதனால் குற்றமென்ற யென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(௧௩௮இ) அவ்வாறு புருடனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதை யறியுத்தன்மையிருப்பின், புருடன் பொய்யை யறிவனவான். மோக்ஷமானது பொய்ஞ்ஞானத்தால் சாதிக்கப்படுவதென்பது மிகவும் பொருத்தமற்ற தென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறே, புருடன் புத்தியிலிருக்கும் குணங்களைத்தான் அறிவிக்கின்றன என்று கொள்ளின், புத்தியானது அளவிலடங்கியதாகையால் அதில் அளவில்லாத குணங்கள் விடயமாக ஆகா. இவ்வாறே தம்மவர்களுக்கும் "கபிலப்பிரமத் திற்கும் குணங்கள் பிரத்தியக்ஷயில்லை" என்று கூறுகின்றனர். ஆகவே, ஏகதேசமான குணங்கள் புத்தியிலிருக்குமென்று கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாறு கொண்டால் அந்த ஏகதேச விடயமான ஞானம் தத்துவ ஞானமாகாது. எதோபாலெனில், நிலமலை யென்பதில் ஏகதேசமான மலை யென்னும் பதத்தால் மாத்திரம் இமயமலையைக் கொள்ளுதல் போலுமென்க. அவ்வாறு கொள்ளுதல் பொய்ஞ்ஞானமேயாகும். பொய்ஞ்ஞானத்தாலோ மோக்ஷ முண்டாகாது. எதனாலெனில், பொருத்தாமையாலென்க.

(க௭அஇ)

(க௭அஇ) இந்தக் குணங்கள் கருத்திருத்தன்மை முதலிய தருமங்களைப்படைபவனவாக இருக்கின்றன. நான் அவ்வாறில்லை யென்ற இவ்வாறான ஞானத்தைப் புருடனுக்குக் கொள்ளுமிடத்தில், புத்தியால் அறியப்பட்டதையே புருடனறிவிக்கின்றனவது கெட்டுவிடுமென்பதாம்.

(உரை) புத்தியினாலறியப்பட்ட பொருளையே புருடன் அறிவானென்று கூறும் துமது கூற்று, தன்னினும் வேறுகக் குணங்களைப் புருடன் அறிவிக்கின்றன என்று கொள்ளுமிடத்தில் மறுக்கப்பட்டுப் போய்விடும். இதுவன்றி, புருடன் குணங்களை நோக்கி அறியவில்லை; குணங்கள் புத்தியில் ஏறித் தன்னைப் புருடனுக்கு அறிவிக்கவில்லை; முன்னர்க்குரிய குறை நேரிடுமாகையால். ஆனால் குணம் புருடனென்னும் இவற்றிற்குள்ள வேற்றுமையை மாத்திரம் குணங்களறிவிக்கின்றன என்பையாயின் அதுவும் பொருத்தாது.

(க௭அஇ)

(க௭அ-க௭க) (எதனாலெனில்) குணங்கள் வேறு புருடன் வேறு என்பதைக் குணங்கள் அறிவிக்கமாட்டா. எதனாலெனில்,

† முதலிய என்பதால், காரியங்களுடன் கலந்திருத்தல் என்னும் தர்மமும் கொண்பதருத்தது.

புத்தியின் இருப்பிடமான குணத்தவத்தினும் வேறுகக் குணங்களில்லாமையால் என்க. ஆன்மாவும் குணங்களுக்கு விடயமாகிறதில்லை யென்று முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) குணங்கள் தம்மைப் புருடனுக்கு அறிவிக்கவில்லை யாயினும், குணங்களுக்கும் புருடனுக்குமுள்ள வேற்றுமையை யறிவிக்கின்றன என்று கூறுமிடத்தில், தன்னினும் வேறுகுணங்களுக்கு வேற்றுமையை யறிவிக்கின்றன என்று கூறல் வேண்டும். புத்தியினிருப்பிடமான தன்னினும் வேறுகுணங்கள் சித்திக்கவில்லை. அவற்றிற்கு ஆன்மாவும் விடயமாகாது. விடயமாகுமெனின், ஆன்மாவிற்குப் பரிணாமத் தன்மையும் போகியத்தன்மையும் நேரிடுமென்று முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றிருக்கக் குணங்கள் தமக்கு விடயமாகாத ஆன்மாவிலிடத்தில் ஆன்மா வேறு குணங்கள் வேறு என்பதை எவ்வாறு அறிவிக்கும்.

(க௭அ-க௭க)

(க௭கஇ) ஆகையால் கீவேக விடயமான ஞானம் பொருத்ததெனில்லை யென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு கீவேக ஞானம் பொருத்தாமையால் கைவல்யத்தையடைதலான மோக்ஷம் எவ்வாறு பொருத்தும், பொருத்தாது. ஆகையால் சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலியவற்றின் ரூபமான மோக்ஷத்தையே நீ ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும்.

(க௭கஇ)

(அ-கை) சாத்தர் முதலாயினுடைய மதத்தின் முத்தியைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(க௭கஇ) கூறப்பட்ட பசு பாச விடயத்தில் சாத்தியத் தன்மை சாதனத்தன்மைகள் இல்லாமையால் எதிரிகளுடைய மதங்கள் பாசரூபமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் அந்த மதங்களை வித்துவான்கள் விலக்கவேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) பிரமாணத்தால் சித்தித்தனவாயுள்ள கூறப்பட்ட பசு விடயத்தில் சாத்தியமான முத்தியையும், பாச விடயத்தில் பாச நீக்கத்தாலுண்டான அறிவென்னுஞ் சாதனத்தன்மையை

யுள் சாதித்துக் கொடுக்கிறதில்லை; அந்த மதங்களில் இவை கொள்ளப்படவில்லையாதலால், ஆகையால் மேலான முத்தியை விரும்புகிறவர்கள் அந்த மதங்களை விலக்கிவிடல் வேண்டும்.

(கசாஉஇ)

(கசாஉஇ) (ஆகையினாலேயே) பாச பாச முதலியவற்றின் விசேடத்தை அறிவிக்குஞ் சைவ சாத்திரம் மறுக்கப்படாமலிருக்கின்றது. சைவமானது ஏனைய மதங்களினும் விசேடமான பயனையுடைத்தாயிருத்தலால் எந்த வித்துவானுக்குத்தான் பிரியமாக ஆகிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) ஏனைய சாத்திரங்களால் பாச பாச முதலியன அறவே அறியப்படவில்லை என்பதில்லை. (உள்ளவாறியப்படவில்லை என்பது கருத்து.) ஆகையால் இந்தச் சைவ சாத்திரம் உள்ளவாறு விளக்குகின்றது. அதுபற்றியே ஏனைய சாத்திரங்களால் அறியப்படாத பொருளை அறிவிப்பதாயிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரதியசகம் அதுமானமென்னும் பிரமாணங்களுடன் ஒற்றுமைப்படுகின்றது. ஆகையால் இந்தச் சைவாகமரூபமான பிரமாணம் பிரதியசக முதலிய பிரமாணங்கள் போல் எவருக்குத் தான் உடம்பாடாக ஆகாது.

(கசாஉஇ)

(அ—கை) ஏனைய ஆகமங்களும் பிரமாணங்களாதலால் அவற்றுடன் விசேடப்படுபவன் இந்தச் சைவாகமத்திற்கு எவ்வாறு பிரமாணம் சித்திக்கும் என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கசாஉஇ) முத்தனுக்கு இந்தச் சைவசாத்திரத்தில் பாசங்கள் முற்றும் நீக்கப்படுவவையாய் இருக்கின்றமையால் பாச ஞானத்தை விளக்குஞ் சாத்திரங்களுடன் முரண்பாடாய் இந்தச் சைவ சாத்திரம் பிரகிருத்தித்தாலும் பிரமாணத்தன்மையை விடுகிறதில்லையென்பதாம்.

(உரை) இந்தச் சைவ சாத்திரத்தால் ஏனைய மதங்கள் நீக்கப்படவில்லை. ஆனால் பாசரூபங்களான அந்த மதங்களிலுள்ள பொருள்களை இது இவ்வாறன்று என்று ஞானத்தால் மறுப்பதற்காகவே இந்தச் சாத்திரம் தோன்றிற்று. ஆகவே, (சிப்பியைக்

கண்டு மயங்காது) இது வெள்ளியன்று சிப்பியே என்ற ஞானத்தை யொத்து இந்தச் சைவசாத்திரமிருத்தலால் ஏனைய மதங்களுடன் விசேடப்படுபவனாய் பிரமாணத்தாகக் கொள்ளுகின்றார்.

(கசாஉஇ)

(அ—கை) ஏனைய மதங்களுடன் சைவாகமம் விசேடப்படுகிறதில்லையென்று கூறுகின்றார்.

(கசாஉ) இந்தச் சைவசாத்திரமானது ஏனைய மதங்கள் விடயத்தில் அவற்றின் பிரமாணத் தன்மையைக் கொடுக்கிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) இந்தச் சைவசாத்திர ரூபமான பிரமாணமானது ஏனைய மதங்கள் பொய்யான பொருளையுடையன என்று கூறவில்லை. அவ்வாறு கூறின் ஏனைய மதங்களுடன் விசேடப்படும் (என்பது கருத்து.) ஆனால் அம்மதங்கள் பிரதியசகம் முதலிய வற்றைப்போல் சில பொருள்களை யறிவித்தாலும், தமக்குத் தக்கவாறு அடையத் தகுந்ததை அடையச் செய்கின்றன என்பதுபற்றி அவற்றிற்குப் பிரமாணம்முண்டென்று சர்வாகமப் பிரமாணத்தில் எம்மால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கசாஉ)

(கசாஉஇ) (அன்றியும்) அந்த அன்றிய மதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள வருணச்சிரமத்தைச் சைவ சாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) “வருணங்கள் ஆச்சிரமங்களென்னும் இவற்றின் ஒழுக்கங்களை மனத்தாணல் கடத்தல் கூடாது” எவன் எந்த ஆச்சிரமத்திலிருந்துகொண்டு சிவசாத்திரத்திற்கு வரவாறு திசைச் செய்யப்பெற்றிருக்கின்றானோ அவன் அதே ஆச்சிரமத்திலிருந்துகொண்டு சிவதருமத்தைக் காக்கவேண்டும்” என்று பெரியோரும் கூறுகின்றனர். இந்தச் சைவ சாத்திரம் வேதத்தோடு முரண்பாடாமையால் உன்மதத்தையனுசரித்தும் இதற்குப் பாசண்டத்தன்மையிடையாது. வேதத்தையறிந்தவர்களும் சிவாகம

விதிகளை அதுட்டித்திருக்கின்றனர். புராணம் இதிகாசம் முதலிய வற்றிலும் சுவேதர், உபமன்னிய முதலிய மகரிஷிகள் சைவாகம விதிகளை அதுட்டித்துள்ளாரெனக் கேட்கப்படுகின்றது. மகா பாரதத்தில் “இவர்களால் சிவஸிங்கத்தில் பாமேசுவரன் பூசிக்கப் பட்டான். உன்னால் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் பூசையில்” என்பது முதலிய வாக்கியங்களால் நாகராயணர்கள் அசுவத்தாமா ஆரிய இவர்கள் சிவாகம முறையை அதுஷ்டித்ததாகவும், சுவர்ண சூத்திரமும் பாமேசுவர ஆராதனையால் பகவானான வாசுதே வர் அறக்கிரகம் பெற்றதாகவும் காணப்படுகின்றன. அன்றியும் “ஓ கிருஷ்ண! சிவாராதனத்தைத் தவிர வேறு பிரியம் எனக் கொண் இருக்கின்றது. உன்முகத்தில் எல்லா உலகங்களும் உன் டாகப் போகின்றன. இவ்விடயத்தில் சந்தேகமில்லை” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், இராமாயணம் கார்த்தவிரிய ன்மிருதி என்னும் இவற்றில் “பக்ருவங்களான செங்கல்களால் சிவாலயத்தை எவன் கட்டுவிக்கின்றானோ” என்பதனால் பிரதிட் டை முதலிய சிலதருமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சிவ ரூத் திரத்திலும் சிவாகமங்களின் மோஷ சௌபம் கூறப்பட்டிருக் கின்றது. பிருதுகேசுவரம், இராமேசுவரம் முதலிய சேஷத்திரங் கள் சைவாகம முறைப்படி பிரதிட்டை செய்தவையாகக் காணப் படுகின்றன. வேதத்தில் சுவேதாசுவதரம் முதலிய சாகைகளி லும், அதர்வ ரிக முதலிய மந்திரங்களிலும், சைவாகம சம்பந்த மான ஞானம் காணப்படுகின்றது. ஆகையால் ஒருவித குறையு மில்லை. சிவாகமங்கள் மூலமற்றவைவாயு மிருக்கவில்லை. சிற் சிலர்களால் மாத்திரம் அதுட்டிக்கப்பட்டவுமில்லை. ஆகையால் உன்மதப்படியும் அப்பிராமாண்யமில்லையென்க. (கசுதி)

(கசுதி) (அன்றியும்) சைவசாத்திரத்திலுள்ள பொருள் கள் ஏனைய பிரமாணங்களால் மறுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் அவற்றிலும் அநிகமான பலத்தைக் கொடுக்கும் இந்தச் சைவ வைதிகர்களால் இன்றியமையாது ரொகித்துக்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) பிரத்யசுஷத்தாலாவது அதுமானத்தாலாவது இந்தச் சைவ சாத்திரம் மறுக்கப்படுகிறதில்லையென்பது முன் னரே போகாரிகையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. “அக்கினியினால் நனைக்கவேண்டும்” என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் பிரமாணமா காதவாறு போல் இது ஆகிறதில்லை. ஆகவே இந்தச் சைவ சாத் திரம் முற்றும் விரோதமின்றிப் பாமுத்திருக்கக் காரணமாயிருந்து கொண்டு வேதத்தைப்பற்றித் வைதிகர்களாலும் பிராமாணம் பிரமாணமாகக் கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கின்றது. ஏனைய மதங் களால் இந்தச் சைவசாத்திரம் மறுக்கப்படுகிறதில்லை. (கசுதி)

(கசுதி) (என்னுலையில்) தோல்வியடைபபடுவதாயும், சாமான்யமாயிருக்கும் அந்த ஏனைய மதங்களால் இந்தச் சைவ சாத்திரம் மறுக்கப்படுகிறதில்லை. ஏனைய மதங்களின் வேறு யிருக்கின்றமையாலும், சைவ சாத்திரத்திற் கூறியவாறு ஏனைய மதங்களில் விடயங்களில்லாமையாலும் என்பதாம்.

(உரை) இரணியகருப்பன் முதலியோர் வேத முதலையவற் றிற்குக் கருத்தாக்கொன்று பெரியோர் கூறுகின்றனர். ஆகையால் வேத முதலியவற்றிற்குக் கருத்தாக்கன் இல்லையென்று கூறலாகாது. கதைகளிலும் “வேதாத்தத்தைச் செய்த நான் வேதத்தை யறிந்தவனாகவே யிருக்கின்றேன்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட பொருள் களை யுடையதாகச் சாத்திரங்களை உபதேசித்தமையால் அவர் கட்டுச் சர்வஞ்ஞத் தன்மை கிடையாது. அவ்வாதே “பொளத் தர் சர்வஞ்ஞாக இருப்பின் கபிலர் ஏன் சர்வஞ்ஞாகமாட் டார்; இருவரும் சர்வஞ்ஞாக இருப்பின் கொள்கையில் வேற்றுமையானது எக்காரணங்கொண்டு நிகழ்த்தது” என்று பிறருக்கூறுகின்றனர். சர்வஞ்ஞல்லாத சாமான்ய கருத்தாக் களால் செய்யப்பட்ட மதங்களும் எல்லாப் பொருள்களாயும் விடயமாகக் கொண்டன என்று சொல்லமுடியாது. சர்வஞ்ஞஞல் செய்யப்பட்ட சாத்திரத்தால் அந்த மதங்கள் தோல்வியடைபபட் டவையாயும் ஆகும். இவ்வாறுகவும் ஏனைய மதங்களைத் தோல்வியடையுமபடி செய்கிறதாயும், சர்வஞ்ஞஞல் செய்யப்

பட்டிருந்தால் பின்னர் கூறப்படுமாறு எல்லா ஆகம்பொருள் களையும் விளக்குகின்றமை பற்றி ஏனைய மதங்களினும் வேறுபு மிருக்கும் இந்தச் சைவசாத்திரம் ஏனைய மதங்களால் எவ்வாறு மறுக்கப்படும். இந்தச் சைவ சாத்திரம் எவ்வாறு பொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்றதோ அவ்வாறு ஏனைய மதங்கள் கொள்ள வில்லை யென்க. (கசஅஇ)

(கசஅஇ-காசஇ) இந்தச் சைவசாத்திரமானது எவ்வாறு ஏனைய மதங்களின் விடயம் பயன் இவற்றை அனுவாதஞ்செய்து கொண்டு தனது விடயம் பயனிலவற்றிலுள்ள விசேடத்தை விளக்க டு செய்கின்றதோ, அவ்வாறு ஏனைய மதங்கள் சைவசாத்திரத் தின் விடயம் பயன் இவற்றை அனுவாதஞ்செய்து கொண்டு தனது விடயம் பயன்களின் விசேடத்தை விளக்குவனவாயின. ஆகையால் இந்தச் சைவ சாத்திரம் ஏனைய மதங்களுக்கு விடய மாக ஆகிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) எவ்வாறு ஏனைய மதங்களின் விடயம் பயனிலவற்றை விடயமாகக்கொண்டு, தன் விடயம் பயனிலவற்றின் விசேடத்தை “பெளத்தர்கள் புத்தி தத்துவத்திலும், சைனர்கள் குணத்தது வத்திலும் இருக்கின்றனர்” என்பது முதலியவற்றால் அதுவறித்து எல்லாவற்றையும் விடயமாகக்கொண்டு விளக்குகின்றதோ, அவ் வாறு ஏனைய மதங்கள் சைவசாத்திரத்திற் கூறப்படும் பலன்களை விடயமாகக் கொள்வதற்கு முடியாமலிருக்கின்றன. ஆகையால் தமக்கு விடயமாகாத சைவசாத்திரம் அந்த அன்னிய மதங்க ளால் எவ்வாறு மறுக்கப்படும். (கசஅஇ-காசஇ)

(கடுபஇ) ஆகையால் சைவசாத்திரத்தால் ஏற்றுக்கொள் ளப்படுதலும், விலக்கப்படுதலும் ஏனைய மதங்களுக்கு நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சைவ ஞானத்திற்கு விடயமாயுள்ள பொருள் ஏனைய மதங்களுக்குச் சமமான தன்மையையுடைய ஞானத்திற்கு விடயமாக ஆகிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) மனம் மதங்கள் சர்வஞ்ஞல்லாதவர்களால் செய் டப்பட்டமை பற்றி விசேஷப்பற்றி இருக்கின்றமையால் சைவசாத்திரம்

திற்கு விரோதப்படாமல் தத்தம் விடயங்களை யனுட்டிப்பதில் சைவ சித்தாந்தம் அநாமதி கொடுக்கின்றது. எதனாலெனின், வருணாச்சாரம் ஆசாரங்களை மனத்தாலும் தாண்டக்கூடாது என்ற வாக்கியம் பிரமாணமாயிருக்கின்றமையாலென்க. சைவசாத்திரத் துடன் எவ்விடத்தில் விரோதம் காணப்படுகின்றதோ, அவ்விடத் தில் விலக்கையே கொள்ளல்வேண்டும். (விலக்கவேண்டு மென் பதாம்.) எதனாலெனின், வைதிக சந்திரைச் செய்கின்ற சரி; செய்யவில்லையாயினும் சரி; சைவ சந்திரை ஆகியால் அநட் டிக்கவேண்டும் என்றமையாலென்க. இவ்வாறன்றிச் சர்வஞ்ஞ னல்லாதவரால் செய்யப்பட்ட ஏனைய மதங்களுடன் சமமான தன்மையையுடைய ஞானத்திற்கு, சைவஞானத்திற்கு விடயமா கிய பொருள் எக்காலத்தும் விடயமாக ஆகிறதில்லை. (கடுபஇ)

(அ-கை) இந்தச் சைவசாத்திரம் காரியத்தன்மையுடன் கூடி யிருக்கின்றமையால் இதற்கு அநித்தியத்தன்மை யுண் டென்று கூறலாகாதெனக் கூறுகின்றார்.

(கடுபஇ) சைவ சம்பந்தமான ஞானமானது சைவனுக் குக் குணமாக அனுபவிகவே சித்தித்திருக்கின்றது. அந்த ஞானம் கன்றாய் நிச்சயிப்பதா யிருக்கின்றதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) ஆகமமானது, சொல் பொருள் என்னும் இவற்றின் ரூபமாயிருக்கின்றது. அவற்றின், தத்திர (சொல்) ரூபமான ஆகமம் சைவனுல் செய்யப்படினும், அதன் பொருளான ஞான முதலிய குணங்கள் பாமோவானிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தா லிருப்பது பற்றி சித்தியமாயிருக்கின்றமையால் சைவ சாத்திரத் திற்கு சித்தியத்தன்மையுண்டு. அதுபற்றியே சைவ சாத்திரம் பிரமாணமாயுமென்க. (கடுபஇ)

(கடுபஇ) (ஆகமபிசுலேயே) இந்தச் சைவசாத்திரமானது கெடுக்கப்படாத சந்திரையையுடையதாயிருப்பது பற்றிப் பதிரான சைவனுக்கு விரோதமாக ஆகிறதில்லை. இது தானத்தால் சைவ சாத்திரமானது அன்னிய மதங்களைவிட சமமான பலன்

கலையுடையதென்று கூறலாகாது. இவ்வாறாகவே பயனற்றிருக்கும் இதை எவ்வாறு உண்டாக்குமென்பதாம்.

(உரை) இந்தச் சைவ சாத்திரம் பயனற்றதாகவாவது, என்ன மதங்களோடு சமமான பலனையுடையதாகவாவது, கிரேதிகப்படுத்தும் பலனையுடையதாகவாவது இருக்கவில்லை. ஆனால் இதற்குப் பிரமாணத் தன்மையுண்டென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஈசுவரன் கெடுக்கப்படாத சத்தியுடையவாய் இருக்கின்றமைபற்றி அனைவருக்கும் மேலானவராகையால் அவரால் சொல்லப்பட்டமைபற்றிப் பிரமாணமும் உண்டென்க. என்ன மதங்களுடன் சமமானாக இந்தச் சைவ சாத்திரத்தைக் கொண்டாலும், இதனையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். என்ன மதங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று கூறலாகாது. (கருஉஇ)

(கருஉஇ) (எதனாலெனின்,) இந்தச் சைவசாத்திரம் என்ன மதங்களுடன் சமமான பலனையுடையதாயிருப்பினும் இந்தச் சைவ மதத்தில் நீசைஷயினாலேயே முத்தியுண்டாகின்றது. இலகுவான உபாயத்தால் புருடர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுக்கின்றமையால் இந்தச் சைவ சாத்திரத்தையே கைக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) அறிவப்பட்ட இலகுவான சாதனத்தை நீக்கிவிட்டு வருத்தத்திற்குக் காரணமாயும் மிகப் பெரிதாயுமிருக்கும் சாதனத்தைக் கொள்வதில் எவன்ருன் பிரியப்படுவான். அவ்வாறே “இங்கேயே தேன் கிடைக்கும்மாயின் எதற்காக மலைக்குச் செல்ல வேண்டும்; தனக்கு கிருப்பமான பொருள் கிடைத்த பின்னர் எவன்ருன் முயற்சியை மேற்கொள்வான்” என்று பிறருங் கூறுகின்றனர். (கருஉஇ)

(கருஉஇ) எந்தச் சாத்திரத்தில் தொழிற்பாட்டினின்றும் கிடுபட்ட சித்தியும், மேலானதாயெ முத்தியும், வேத பூஷண மாகிய சாதனமும் காணப்படுகின்றனவோ அந்தச் சாத்திரத்தை எவன்ருன் கொள்ளமாட்டானென்பதாம்.

(உரை) எந்தச் சாத்திரத்தில் எல்லாவற்றினும் மேலான பலன் காணப்படுகின்றதோ அந்தச் சாத்திரத்தை எவன்ருன் என்ன சாத்திரங்களையெல்லாம் தள்ளிவிட்டு மேற்கொள்ளமாட்டான். ஆகையால் இந்தச் சைவ சாத்திரமானது என்ன மதங்களுடன் சமமான பலனையுடையதாயிருப்பினும், இந்தச் சாத்திரத்தில் பிரசுரத்தியானது செய்யவுங் கூடும்; செய்யாது விடவுங் கூடுமென்று வேற்றுமைப்படுகிறதில்லை. (கருஉஇ)

(அ—கை) இந்தச் சைவ சாத்திரம் பாமோவானால் செய்யப்பட்டதென்று யாது காரணத்தால் கூறப்படுகின்ற தென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கருஉ—கருஉ—கருஉ) பாமசிவனிடத்திலிருந்து பாம்பாய் வந்தவையாயும், சாதனத்துடன் கூடியவையாயுமிருக்கும் போக மோகங்கள், ஆத்தோய மகரிஷியின் பொருட்டு குரு மகரிஷியினாலறிக்கப்பட்டன. ஈசுவர பத்தாயும், ஆசிரியாயும், ஸ்ரீமானாயும், எல்லா கிதைகளுக்கும் கடலாயுமிருக்கும் உக்கிர ஜோதி சிவாசாரியரால் அறக்கிரகப்பெற்ற சத்தியோசாத சிவாசாரியர் நிறைந்தவையார்க் கறிசித்தப்பொருட்டுச் சுருக்கமாக இந்த விடயங்களைத் தொகுத்து அருளிச் செய்தனரென்பதாம்.

(உரை) குரு பாம்பாயாக இடைவிடாது சித்திக்கப்படுவதுகொண்டு இந்தச் சாத்திரம் பாமோவானால் செய்யப்பட்டமைபற்றி எல்லா மேன்மைகளுக்கும் காரணமென்றியப்படுகின்றது. (கருஉ—கருஉ—கருஉ)

இவ்வாறு நாராயண கண்டரின் புதல்வரான பட்டாம கண்டால் சீடர்களின் கண்மையின் பொருட்டு மோகசுத்தாரிகைக்குச் சுருக்கமாக கிருத்தியுரை செய்யப்பெற்றது.

மோகசுத்தாரிகை மூலமும்

கிருத்தியுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சிவபெருமான் திருவடி வாழ்க.

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீசத்தியோசோதி சிவாசாரியாலியற்றப்பெற்ற
பரமோக்ஷ நிராச காரிகைமூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ பட்டராம கண்டாலியற்றப்பெற்ற

விருத்தியுரையும்.

—>—

(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.)

இரௌவாகமத்திலுள்ள இரண்டரைச் சூத்திரங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு இந்நூல் செய்யப்படுகின்றமையால் முதற்கண் அந்த இரண்டரைச் சூத்திரங்களையும் கூறுகின்றார்.

இரௌவ சூத்திரம்.

சாங்ஹியர்கள் மயக்கத்தால் எந்தக்கறியை அடைந்திருக்கின்றனரோ, வேதாந்திகள் வைதிகமான எந்தக்கறியைக் கருதுகின்றனரோ, பாஞ்சாத்திரிகளுள் சிலரும், யோகிகளான பாதஞ் சலசாச்சார்த்தவர்களும், பாமசிவனில் நின்று முத்தர்களுக்கும் பெருமைகூறும் மாகேசுவர்களும், முத்தநிடத்தில் * ஞானி ருத்தன்மை மாத்திரமன்றிக் கருத்திருத்தன்மையில்லை என்று கூறும் இருதயப்பிரமாணமுதலிய நூல்களை இயற்றியவர்களும், சூழித்தன், அக்ஷினிதேவன் என்னும் இவர்களது சாபியம் முத்தியெனக்கூறும் ஆக்ஷேபநூலை இயற்றியவரும், மல சிவத்தி மாத்திரமே மோக்ஷமென்று கூறுகின்றவர்களும், முத்தியில் சிவ

* ஞானிருத்தன்மை-அபிபவனாயிருத்தன்மை.

குணங்களுக்குச் சக்ரோத்தியைக்கூறும் ௭ கொச்சொத்திவாதிசெவ சக்ரோத்திவாதி பாசபதசைவர்களும், கருத்திருத்தன்மை உடைமையே முத்திஎனக்கூறுகின்றவர்களும், இவர்போன்ற மற்றும் அநேகமோஷ்வாதிகளும் மலமிருப்பதபற்றி முத்தி சித்திக்காதவர்களாய் எந்தஎந்தக்கதியைக் கூறுகின்றனரோ அவை அனைத்தும் பொருத்தமற்றவையாகு மென்பதாம்.

முல்.

(அவதாரிகை) இதுவரை செவ்யனுடைய உச்சியில்பரமசிவன் தனது வலக்கையையவைத்துப் பரிசித்தலாகிய தீசைஷயே பிரதானமென்று கூறிவிட்டு, இப்பொழுது தீசைஷயின் பயனாகிய அறிவிற்கு அகச்சமயங்களிலும், புறச்சமயங்களிலும் கூறப்பட்ட அநேகமுத்திகளை அறிவித்தற்பொருட்டு “சாங்கியர்கள் மயக்கத்தால் எந்தக்கதியை அடைந்திருக்கின்றனரோ” என்பது முதலாகத்தொடங்கப்பட்ட இரௌரவாகமத்தின் இரண்டாசுரத்திரங்களுக்கு அநேக காரிகைகளால் விரிவான பொருளைக் கூறத்தொடங்குகின்றார்.

முலம்.

(க) தீசைஷயின்னும் சமஸ்காரத்திற்கு இதுவரை அநேக சாதனங்கள் கூறப்பட்டன. அந்தமேலான தீசைஷயின்னும் சமஸ்காரத்திற்குப் பயன்மேலே கூறப்பட்டபோகின்றமையால், இப்பொழுது வெவ்வேறு ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் அந்தத் தீசைஷயின் பயன்களைக்கூறுகின்றேன் என்பதாம்.

(உரை) தீசைஷயின்னும் சமஸ்காரத்திற்குப்பரமசிவனுடைய நிருக்கைமுதலிய சாதனங்கள் முன்னர்க்கூறப்பட்டன. சம்பந்தம் இன்மையையும், பிற்தொரு சாதனத்தின் சேர்க்கையையும் விலக்கி தீசைஷ ஒன்றே மோஷத்திற்கு முக்கியகாரணமாயிருத்தலால், நிறந்தான அந்தச்சமஸ்காரத்திற்குப் பந்தங்கள் அனை

† சக்ரோத்தி-என்றால்வந்து கூறல். ௭ கொச்சொத்திவாதி-செவ சக்ரோத்திவாதி.

த்தும் நீக்குமிடத்துப் பின்னர்க்கூறப்படுமாறு விவெருமானது குணமான சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் விளக்கமென்னும் பயன்வியத்தில் வெவ்வேறு சமயங்களிலுள்ள ஆகமங்களில் கூறப்பட்ட அநேக வேறுபாடுகள் கூறப்படுகின்றன. தீசைஷயின் பயனான மோஷத்திற்கு வேற்றுமையைக் கூறியதால் உண்டாம் பயனை ஆசிரியரே பிரகாசனத்தின் முடியில் கூறுகின்றார். அலீதாவது:- எந்நியசமயங்களிலுள்ள ஆகமங்களில் கூறப்பட்ட சாதனங்களில் செவ்யர்களுக்குப்பிரகிருத்தி உண்டாகாநிருத்தற்பொருட்டு என்பதாம். (க)

(அ-கை.) இனி முறைபாகப் புறமதமோஷங்களைக்கூறுகின்றார்.

(க.) கேவலத்தன்மையே முத்தியென்பது சாங்கியர்களின் கொள்கை. சத்துவமானபிரதானத்தை அறுபதிப்பதேமுத்தியென்பது சத்துவபுத்திவாதிகளின் கொள்கை. பரமன்மாவின்மீட்த்து ஒடுக்கமேமுத்தியென்பது வேதாந்திகளுள் சிலர் கொள்கை. விகாரத்துடன் கூடிய அவ்வியாகிரதம் முதலியவற்றில் ஒடுக்கமேமுத்தியென்பது பாஞ்சாத்திரிகளின் கொள்கை என்பதாம்.

(உரை.) ஆன்மா, கைவல்யம் என்னும் கேவலத்தன்மை அற்றிருப்பதற்குச்சத்துவகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம் என்னும் முக்குணரூபமான பிரகிருதியின் சேர்க்கையே காரணம். அந்தச் சேர்க்கையை ஆன்மாவிற்கும் பிரகிருதிக்கும் உள்ள சம்பந்தமாதிரமாகக் கொள்ளுதல் கூடாது. எதனுலெனில், ஆன்மாவும் பிரகிருதியும் வியாபகப்பொருள்களாகையால் கைவல்யாவத்தையிலும் அவ்விதசம்பந்தம் இருக்குமென்றது ஆன்மாவிற்குத்தனித்திருக்கும் கைவல்யாவத்தையே இல்லையென்றதுமாகையால் என்க. இவ்வாறன்றி அநாதியே தான் போக்தா, பிரகிருதி போக்யம் என்னும் பிரகிருதி புருடவியேக அறிவின்மையே ஆன்மாவிற்கும், பிரகிருதிக்கும் உள்ள சம்பந்தம் என்று கொள்ளுதல் வேண்டும். எதனுலெனில், வியேக அறிவின்மையே ஆன்மாவிற்குப் போக்திருத்தன்மையாகையாலென்க. இவ்வாறே பெரியோர்களும் “ஆன்மாவிற்குப் போகமானது வியேக அறிவின்மையே”

எனக்கூறியிருக்கின்றனர். விவேக அறிவின்மை போகமாவது எவ்வாறெனில், பிரகிருதியானது தமோருணத்தின் சாமத்தியத்தால் உண்டாகிய துக்கரூபங்களான அறிவின்மை, அகங்காரம் என்னும் இவை முதலிய சத்திகளின் சேர்க்கையால், தமது விகாரரூபங்களான † மகத் தத்துவம் முதலியவற்றில் இவைதள்ளத்தகுந்தனவென்னும் அறிவு ஆன்மாவிற்கு உண்டாகாதவாத தன்னைச் சாமத்தியமுள்ளதாதிபோல் போக்கியப்பொருளாகக் காட்டுகின்றது என்க. இவ்வாறு கொள்ளில்லையாயின் இந்த அறிவின்மையினும் வேறாக ஆன்மாவிற்குப் பந்தம் ஒன்றில்லாமையால் போகம் நிகழாது. அவ்வாறு போகம் இல்லையாயின் வாசனரூபமான சமஸ்காரமும் ஆன்மாவிற்கு இல்லையென்றாலும், அந்தச் சமஸ்காரமே ஆன்மாவினது கைவலயத்திற்குத் தடையாயிருக்கின்றது. ஆன்மலானத்தினாலாவது, யோகத்தினாலாவது பிரகாசமாயும், விடயசம்பந்தம் அற்றதாயும் இருக்கும் தான் பிரகிருதியினும் வேறு என்னும் விவேகஞானம், எப்பொழுது உண்டாகின்றதோ, அப்பொழுது அந்தவிவேக அறிவானது அவிவேக அறிவிற்கு எதிரியாயிருப்பதுபற்றி அவிவேகம் நசிக்கவே, அந்த அவிவேகரூபமான பிரகிருதியின் சேர்க்கை விவேகமுடைய புருடனுக்கு இல்லை யாகுமாயினால், எல்லாவிதத்தினாலும் அந்த ஆன்மாவைக்குறித்துப் பிரகிருதி போக்கியமாகஆகிறதில்லை, அப்பொழுது அந்த ஆன்மாவிற்கு மேலான கைவலியும் உண்டாகின்றது. அதுவே முத்தியெனப்படுமென்று அந்தச்சாத்திரத்தை அறிந்தநிர்வராசாங்கியர்கள் கூறுகின்றனர்.

இனி, சத்துவம் என்னும் பிரதானத்தை எப்பொழுதும் அறுபவிப்பதே முத்தி என்று 'சத்துவ புத்தி வாதிகளின் கொள்கை' யென்பதனால் வேறு மகத்தைக் கூறுகின்றார். அந்தாவது, ஆன்மா அந்நியாகவே பிரகிருதியுடன் சேர்ந்து போக்தாவாயிருக்கின்றது என்பது அனைவராலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆன்மாவிற்குப் போக்தாவாயிருக்கும் தன்மை அந்நியென்று கொள்ளாது *உபாதி சம்பந்தத்தால் நிகழ்த்தென்று

† மகத்தவமென்பது சாங்கியதலில் புத்தியைக்குறிக்கும்.
* உபாதி—சேர்க்கை.

கொள்ளின், அது பொருந்தாது. எதனாலெனில், ஆன்மாவிற்குப் போக்திருத்தன்மையே நிகழாதாகையால் என்க. அந்நிதவ்வாறெனில், பிற பொருளின் சேர்க்கையாகிய உபாதியால் நிகழ்ந்த குணமானது நித்தியமான குணத்துடன் சேர்க்கையை அடையாதாகையால் என்க. உபாதியால் நிகழ்ந்த குணமும் நித்தியமாகுமெனில், உண்மையில் ஆன்மா எக்காலத்தும் போக்தாவாகியில்லை எனப்படும். படவே, பந்தமோசுங்கள் எவருக்கு நிகழ்கின்றன என்னும் வினா நிகழும். ஆகையால் ஆன்மாவிற்குப் போக்தாவாகியிருக்கும் தன்மை எக்காலத்தும் இயல்பென்றே கொள்ளவேண்டும். கொள்ளவே, அருதியாயும், நித்தியப்பொருளான ஆன்மாவின் இயல்பாயும் இருக்கும் இத்தப் போக்திருத்த தன்மைக்கு எக்காலத்தும் நாசம் கூடாது. நாசம் உண்டென்று கொள்ளின், கேவலஞான ஆன்மாவிற்கும் நாசம் நிகழும். ஆன்மாவிற்கோ எக்காலத்தும் நாசம் கூடாது. ஆகையால் முத்தியிலும் புருடனுக்கும், பிரகிருதிக்கும் முறையே, போக்தாவாகியிருக்கும் தன்மை, போக்கியமாகியிருக்கும் தன்மை என்னும் சம்பந்தம் உண்டென்றே கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறாயின், பந்தமோசுங்களுக்கு வேற்றுமை என்னை எனில், அந்நியான நிய கன்மத்தால் பந்த காலத்தில் துக்கம், மோகம் என்னும் இவற்றின் கலப்பாகவுள்ள கருபமான பிரகிருதி போக்கியமாகியிருக்கிறது. முத்திக்காலத்தில் துக்க மோகங்களுக்குக் காரணமான அந்தத் நிய கன்மம் நாசம் அடையவே, சத்தமாயும், இடையிடில்லாததாயும், அளவில் அடங்காததாயும், சத்துவ குண ரூபமான சுகமாயுமிருக்கும் அந்தப் பிரகிருதியே போக்கியமாகியிருக்கிறது. ஆகையால், அந்த முத்தர்கள் † சத்துவ புக்குக்களாகக் கூறப்படுகின்றனர் என அவ்வாகமத்தை அறிந்தவர்களின் || கட்டுப்பாடு.

இனி, "பாமன்மாவிடத்தில் ஒருக்கமே முத்தி என்பது நில்லக் கொள்கை" என்பதனால் வேறு நூலில் கூறப்படும் முத்தி

† சத்துவபுக்கு—சத்துவத்தை அறுபவிப்பவர்.

|| சட்டுப்பாடு—நூலுக்கு இல்லாததொன்றை இருப்பதாக நினைவித்தல்.

யைக் காட்டுகின்றார். அல்தாவது, “உலகமனைத்தும் பிரம்ம சொரூபம். இதில் ஒருவிதமான வேற்றுமையும் இல்லை” என்னும் கருதிரூபமாயும், உள்பொருளாயுள்ள பரப்பிரம்மத்தை விடயமாகக்கொண்டு பிரமாணமாயும், புருடனால் செய்யப்படாமைபற்றிப் புறச் சமயிகள் கொள்ளும் ஆகமங்களினும் நிறத்தாயும் இருக்கும் சாத்திரத்தால் அறியப்பட்டதாயும், சாத்திரங்களில் கூறப்பட்ட பரமானந்தம் முதலிய அநேக குணங்களையடிவமாகக்கொண்டதாயும், வேறு பிரமாணத்திற்கு விடயமாக இல்லாததாயும், பிரிதொன்றால் வியாபிக்கப்படாததாயும் உள்ள சைதன்னிய ரூபமான பிரம்மமே உண்மையாக யிருக்கின்றது. அதனினும் வேறான பேதவடிவங்கள் அனைத்தும் அஞ்ஞானத்தால் நிகழ்ந்தன. ஆகையால் அவை அசத்தியமாகும். அது பற்றியே பெரியோர்களும் அவ்வாறு கூறுகின்றனர். ஆயின், பிரம்மம் ஒன்றுதான் உள்ளது என்னும் அறிவு பேதப்பொருள்களின் இருப்பிற்குப் பிரமாணமான பிரத்தியக்ஷத்தோடு முன்புதலால், “அக்கினியினால் ஸ்நானம் செய்கின்றான்” என்பது போலப் பிரமாணம் ஆகாதென்று கூறுதல் பொருந்தாது. எதனால் எனில், வேற்றுமை அறிவானது ஒரு பொருளினிடத்தில் பிரித்தொரு பொருளினது தன்மை இன்னமையின் நிச்சயமின்றி நிகழாது. (நீரினிடத்தில் மண்ணின் தன்மை இல்லை என்னும் நிச்சயமின்றி நீர் மண்ணாகாது என்னும் வேற்றுமை அறிவு நிகழாது.) ஆகவே பொருளை மாத்திரம் அறியும் பிரத்தியக்ஷத்தால் பொருளின் வேற்றுமை அறியப்படாதாகையால் என்க. ஆதலால் வேற்றுமை அறிவானது முயற்கொம்புபோல் அஞ்ஞான மாத்திரத்தால் கற்பிக்கப்பட்டு அசத்தியமேயாகும். இவ்வாறே பெரியோர்களும் பிரத்தியக்ஷமானது இது இன்னதாகுமென்று விதிக்குமே அன்றி இன்னதாகாதென ஒன்றையும் விலக்குகின்றதில்லை என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறாகவே, வேறு பிரமாணத்தைத் துணைக்கொள்ளாததானே பிரமாணமாய்ச் சித்தித்தாயும், முன்னக்கூறியவாறு உண்மைப் பொருளாயுமிருக்கும் பரமான்மவின் அம்சமாகச் சிவன்மா இருந்தும், அஞ்ஞானத்தால் கலக்கப்பட்டு மயக்க

முடையவனாக யிருத்தலால், உறங்குகின்ற புருடர்களுக்குச் சாதாரணமானகனவினுடைய அறிவுத்தொழில்கள் போல் உண்மை அறிவு உண்டாகாமை காரணமாகத் தோன்றுகின்ற சம்சாரம் என்னும்பெயருடைய வேற்றுமையாய்க் காணப்படும் உலகமானது இயல்பாகவே நீடித்ததாயிருக்கின்றது. “ஆன்மாவை அறிய வேண்டும்.” என்னும் சாத்திரங்களில் கூறிய முறைப்படி, நிறத்தான உண்மை அறிவு ஒரு சமயம் ஆன்மாவிற்கு நிகழ்ந்தால், அப்பொழுதும், அவ்வறிவிற்கு எதிரியாயும், மயக்கத்திற்குக் காரணமாயுமிருக்கும் அஞ்ஞானம் வேருடன் அறுக்கப்பட்டு அதனால் எல்லா மயக்கங்களும் நீக்கப்பெற்ற ஜ்வான்மாவிற்கு, உறங்கி விழித்த புருடனுக்குப்போல் தனது உண்மையான சொரூப மாத்திரத்தின் நிலைரூபாகிய பரமான்ம அறிவானது விளங்குகின்றது. அப்பொழுது முன்னைய ஜீவ வடிவம் பரமான்ம வடிவத்தில் ஒடுக்கம் அடைகின்றது. இதுவே முத்தியாகுமெனச் சிலர் இதுமாப்படைகின்றனர்.

இவ்விடத்தில், ரௌவ கிருத்தியை இயற்றிய சத்தியோசோதி சிவாசாரியரே இப்பிரகாணத்தையும் இயற்றியவராகவின் அவர் பிரம்மத்தின் பரிணாமமே உலகம் எனக் கூறும் பரிணாம வேதாந்தத்தை விலக்க எண்ணினுரேயன்றி மாயாவாத வேதாந்தத்தைவிலக்க முன்வந்தவரில்லை. எதனாலெனில், பின்னர் “பரமான்மாவே முதற்காரணம்” என்று தொடக்கக் கொண்ட சமாதானக் கொள்கைதான் கூறப்பட்ட குற்றத்திற்குப் பரிணாமவேதாந்தமே பற்றுக்கோடாயிருத்தலால் என்க. அல்லுண்மையே. மேலே கூறப்படுகின்ற சமாதானத்திற்குப்பரிணாம வேதாந்தத்தான் பொருத்தமுடையதாயிருக்கின்றது. ஆயினும், இந்தப் பரிணாமவாதமானது நிரந்தர சில வேதாந்திகளால் கூறப்படவில்லை. இந்த மதத்திற்கு மறைகளும் பொருத்தவில்லை. இது பின்னர்க்கூறப்படும் குற்றத்திற்கு எவ்வாறு விடயமாகுமென்பதை இந்நூலில் கூறப்போகின்றோம்.

இனி, அவ்வியாசுருதம் முதலியவற்றில் ஒடுக்கமே முத்தி என்பதுபற்றிச் சாத்திரிகளின் கொள்கை என்பதனால் பிரித்தொரு

ஆகமத்திற் கூறப்படும் முத்தியைக் காட்டுகின்றார். அது வருமாறு:—அணுக்களான ஜீவர்கள் கன்மங்களோடு கூட எதவிடத்தில் நிலைத்துருக்கின்றனவோ அது அவ்வியாகிருதம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்விடயத்தில் சிலர் கூறுவதாவது—மண்ணில் சம்பந்திக்கப்பட்ட கடம் முதலியவை மண்ணின் காரியமாகக் காணப்படுமாறு போல, அக முதலியவற்றால் சம்பந்திக்கப்பட்ட * காரியாகாணங்களிலும் அகதுக்க முதலிய ரூபமான பிரதானத்தின் காரியமாயிருக்கும் தன்மை கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே புருடனாகும், பிரதானத்திற்கும் வேற்றுமை யிருப்பினும் ஒரே தன்மையான சத்துப்பொருளின் தொடர்ச்சி இருப்பதுபற்றி அவற்றிற்குச் சத்துப்பொருளின் காரியமாயிருக்கிற தன்மை உண்டென்பது கொள்ளத்தகுந்தது. ஆனால் அகதுக்கங்களின் சம்பந்தம் காரிய காணங்களுக்கு இருத்தலால் அவை அகதுக்க ரூபமான பிரதானத்தின் காரியங்களே ஆகும். அது போலப்புருடனும், பிரதானமும் சத்துப்பொருளின் காரியம் என்று கொள்ளுதல் பொருத்தாதெனின், காரியகாணங்களாகிய உவமானத்திற்கும் புருடன் பிரதானம் என்னும் உவமேயத்திற்கும் பிரதானம் கொடர்ச்சி இருப்பதென்னும் விடயத்தில் ஒருவித வேற்றுமையும் இல்லாமையால் பொருத்தம் என்க. ஆகவே புருடன், பிரதானம் என்னும் இவற்றிற்குக் காரணமான யாதொரு சத்துப்பொருள் உண்டோ அதுவே மகாவிபூதி என்னும் பெயருடைய பரப்பிரகிருதியாகும்.

இத்தப்பரப்பிரகிருதி சுடப்பொருளுக்குக் காணமாயிருத்தலால் இதுவும் சுடப்பொருளாகும். இதுவே ஈசுவர வகுக்கத்தில் சேர்த்த வாசுதேவன், அகிருத்தன், பிரத்யும்னன், சுங்கர்ஷணன் என்றும் சாந்தவிதமாயும், ஈசுவரத்தன்மையிலலாக சேஷத்தாக்குள் என்னும் சிவரூபமாயும், சுடமான அமித்யா ரூபமாயும் தேவோ பரிணமிக்கின்றது. அந்த அவித்தவானது புத்தி

* காரியம்—புத்தின் தன்மாதிகைகளாலாய் உடர்ச்சி காரணம் ஆத்திரியங்கள்.

மனம் என்னும் இவற்றின் ரூபமாயும், புத்தங்களின் ரூக்கு நிலையாகிய தன்மாதிகைகளாயும், தூல நிலையாகிய பஞ்ச புத்தங்களாயும் பரிணமிக்கின்றது. புத்தங்கள், இந்திரிய ரூபங்களாகப் பரிணமிக்கின்றன. இவ்வாறு தோராகவும், முறையாகவும் அத்தப் பிரகிருதியே பரிணமிக்கின்றமையால் அது பரப்பிரகிருதி எனப்படுகின்றது. இவ்வாறே “வாசுதேவனுை பகவான் பரப்பிரகிருதி என்றும், மகாவிபூதி என்றும் கூறப்படுகின்றான். அத்தப் பரப்பிரகிருதியில் அணுக்களான ஆன்மாக்கள் அதன் காரியமாகவும், * அவ்வியாக வியாகமாயும் இருக்கின்றன.” என்று பெரியோர்களும் கூறுகின்றனர். சிகாமடைதல் என்னும் ரூபமுடைய அத்தப்பரப்பிரகிருதியாகிய முதற்காரணத்திலிருத்தே அவித்தை, கன்மம் என்னும் இவற்றின் சேர்க்கையால் சிவன் மாக்கள் தோன்றுகின்றன. அவித்தை கன்மங்களின் கசத்தால் காரிய வேற்றுமை இல்லாத அத்தப் பரமகாரணமான பரப்பிரகிருதியில் ஒடுக்கமே ஆன்மாக்களுக்கு மோகம் எனச் சிலருடைய கெட்ட கொள்கை.

அவ்வியாகிருதம் முதலியவற்றில் என்னும் தொடரில் உள்ள முதலிய என்னும் சொல்லால் பரப்பிரகிருதியில் ஒடுக்கத்தைக் கூறுகின்றவருக்குக் கீழேயுள்ளவர்களாயும், அகங்காரம் முதலிய தத்துவங்களில் ஒடுக்கமே முத்தி எனக்கூறுகின்றவர்களாயும் உள்ள தெளட்டிகள் என்னும் தன்னைப்புகழ்பவர்கள் கொள்ளப்படுகின்றனர். இவ்வாறே வேறு தூலங்களிலும் * ஆத்திரியத்திக்குள்ள துஷ்டிகள் பிரகிருதி, உபாதானம், காலம், பாக்கியம் என நான்கென்றும், வெவ்விவ்விடமிடங்களின் கசத்தால் கிளைந்த துஷ்டிகள் சம்பாதனம், காத்தல், காகம், போகம், இம்மை என்னும் ஸ்தூதின் ரூபத்தை உணர்ந்து அதனால் உண்டானவையாயும், ஸூத்திரிதங்களாயும், மிடயங்களைவிட்டு நீங்கின

* அவ்வியாகமேகப்பதார்த்த பஞ்ச ராத்திரி பதத்திற்குப்பொருத்தும், கெட்டதே பதத்திற்குப் பதம் அம்மையாக வியாகமேன ஆத்திரியங்கள்.

* ஆத்திரியத்திலும்—அவற்றின் தன்மையாகும்.

வையாயும் உள்ளது. கி. பி. ௧௫௦௦-ல், ஆகத் துஷ்டிகளின் ஒன்பதாவது தாண்டிவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றமை காண்க. (உ)

(௩) பாமசிவனுடைய பிரமத கணங்களுள் முதன்மையாயிருந்தல் முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை. முத்திக்காலத்தில் ஆன்மா கருத்திருத்தன்மையின்றிச் சருவஞ்ஞத் தன்மை மாத்திரம் உடையவனுயிருக்கின்றனென்பது சிலர் கொள்கை. முத்திக்காலத்தில் ஆன்மாவிற்குக் கருத்திருத்தன்மையிருப்பினும், பாமசிவனால் எவப்படுபவனாகவே யிருக்கின்றனென்பது சிலர் கொள்கை. பிரகாசங்களுக்கு இருப்பிடமான சூரியன், அக்கினி என்னும் இவர்களுடைய சாமியமே முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை என்பதாம்.

(உரை) பாமசிவனுடைய பிரமத கணங்களுள் முதன்மையாயிருந்தல் என்பதனால் வேறு மதத்தைக் கூறுகின்றார். அதாவது—சாலோக்கியம், சாயிப்பியம் முதலியவற்றை அடைதலே முத்தி என்பதாம். சாலோக்கியமாவது, பாமசிவனுடைய உலகமாதிரி காலாயத்தில் இருத்தல். சாயிப்பியமாவது, பாமசிவனுடைய சமீபத்தில் இருத்தல். பௌட்கரத்திலும் “சிவநிஷேஷ அல்லாத ஏனைய நிலைகளால் மோசனம் அடையப்படமாட்டாது; அந்தத் நிலைகளால் கணங்களுக்குப் பதியாயிருக்கும் தன்மை ரூபமான பதந்தான் அடையப்படு”மெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றமை காண்க. இந்த மதமே இரௌரவ ருத்திரக்காரால் “யோகி” என்னும் சொல்லால் அறிவிக்கப்பட்டது.

முத்திக்காலத்தில் ஆன்மா கருத்திருத்தன்மை யின்றிச் சருவஞ்ஞத் தன்மை மாத்திரம் உடையவனுயிருக்கின்றான் என்பதனால் பிறிதொரு பதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். அதாவது—

* துஷ்டி—அகம் வரித்தல். போககாரினை, ௧௨-வது கலோசம் பார்க்க.

சூரியம், இந்திரியம், புவனம் முதலிய காரியங்களின் தோற்றம் காணப்படுதலால் அந்தத் தோற்றத்திற்குக் கருத்தாவாகப் பாமசிவனைக்கொள்ளவில்லையென்பது அந்தத் தோற்றம் பொருத்தம் அடைகின்றதில்லை என்னும் அருத்தாபத்திற் பிரமாணத்தால், பாமசிவனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறாகவே முத்தினைக் கருத்தாவாகக் கொள்ளாமையற்ற ஒரு விதமான குற்றமும் நிகழ்வதில்லை. ஆகையால் முத்தான் மாவின்னிடத்துக் கருத்திருத்தன்மை கிடையாது. ஆனால் ஈசுவரனைப்போல் முத்தனாயிருத்தலால் அந்த முத்தனிடத்தும் கருத்திருத்தன்மை கொள்ளவேண்டுமெனில், அது பொருத்தாது; ஈசுவரனிடத்தில் முத்தத்தன்மையே இல்லாமையால் ஈசுவரனைப்போல் முத்தனாயிருத்தலால் என்னும் நிரூபணத்தால் பொருத்தமற்றதாகையால் என்க. பத்தமுடைய வனுக்குத்தான் முத்தியேயன்றிப் பத்தமற்ற பாமசிவனுக்கு முத்தியில்லை. ஆகையால் பாமசிவனுக்கும் முத்தனுக்கும் மிகவும் வேற்றுமை இருக்கின்றது. சிவசாக்ஷினி என்னும் ஊரில் அவனாதர் என்னும் பெரியோரும், “பாமசிவன், முத்தர்கள் கிடையத்தில் அநிகாரம் ஒழிந்தவனுயிருத்தும், மற்றவர்கள் கிடையத்தில் ஒழியாத அநிகாரத்தை உடையவனுயிருக்கின்றான். முத்தனோ வெனில், எக்காலத்தும் அநிகாரம் அந்நவனாகவே யிருக்கின்றான்” எனக் கூறியிருக்கின்றமை காண்க. சம்சார நிலையிலும், புருடனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை கிடையாது. அந்த நிலையில், சாக்ஷியர் கூறியவாறுபோல் பிரகிருதிக்கே கருத்திருத்தன்மை உள்ளது. ஆகவே, முத்தியில் கருத்திருத்தன்மை இருக்கின்றதென்னும் கிடையத்தில் பிரமாணமின்மையால் கருத்திருத்தன்மை இல்லை என்றே கொள்ளல் வேண்டும். அறிவோவெனில், புருடனுக்கு இயல்பாகவே உள்ளது. அந்த அறிவானது முத்தி நிலையில் மறைப்பு நீங்கினமையால் எல்லாப்பொருள்களையும் கிடையமாகக்கொள்கின்றது. ஆகையால் முத்தி நிலையில் ஆன்மாவிற்குச் சருவஞ்ஞத் தன்மை மாத்திரமேயன்றிக் கருத்திருத்தன்மை

இல்லை எனச் சிலர் கூறுகின்றனர் என்க. இம்மதத்தினரே இரௌவ ருத்திரக் காரால் இருதயப்பிரமாணம் முதலிய அக் களை இயற்றியவர் என்னும் சொல்லால் கூறப்பட்டனர்.

ஆன்மாவிற்கு முத்திக் காலத்தில் கருத்திருத்தன்மை இருப்பினும் அவன் பாம்பினால் எவப்படுவனாக யிருக்கின்றார். எப்பதனால் மற்றொரு மதத்தைக் கூறுகின்றார். அதாவது: || ஞாதிருத்தன்மைபோல் கருத்திருத்தன்மையும் ஆன்மாவினுடைய இயல்பேயன்றிப் பிரகிருதிக்குக் கருத்திருத்தன்மை இயல்பாகாது; பிரகிருதியினிடத்துக் காரணத்தன்மை இருத்தல் என்க. உலகத்தில் காரணத்தன்மை வேறு; கருத்திருத்தன்மை வேறு. காரணத்தன்மையாவது, சடப் பொருள்களிடத்தில் தனது சொரூபம் நடுத்துப் பிரபொருளாகப் பரிணமித்தல் ரூபமாயுள்ளது. ஆகையால் பரிணாமம் உடைமையும், காரணத்தன்மை உடைமையும் விட்டுப்பிரியாமல் இருக்கின்றன. இவ்வாதே பால் தயிராதல் முதலிய பரிணாமம் உடைய சடப்பொருள்களில், காரணத்தன்மை பிரத்தியஷத்தால் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமான காரணத்தன்மையினின்றும் கருத்திருத்திருத்தன்மை என்பது வேறுயிருக்கின்றது. அதாவது: - விரும்பப்படும் பயனை அடைவதிலும், விரும்பப்படாத பயனை விலக்குவதிலும் ஆசை உடைமையால், தன்னினும் † வேறான காரகங்களைத் தொழிற்படச் செய்வதிலும், தொழிற்படச் செய்யாதிருத்தலிலும் சதந்திரமாயிருத்தலாகும்.

அந்தக் கருத்திருத்தன்மை முத்திரிலையில் சிவத்தன்மை யுடன் விட்டுப்பிரியாது உடனிகழ்ச்சி உடையதாய் சுயம் பிரகாச மாய்ச் சித்தித்ததாகும். இவ்வாதே மற்றிரவர்த்திகம் என்னும் நூலில் நாம் கூறியிருக்கின்றோம். தத்துவ சங்கிரகம் முதலிய நூல்களில் விருத்தி காரான சத்தியோ ஜோதி சிவாசாரியரும் ஆன்மாக்களுக்குக் கருத்திருத்தன்மையை அதுமானத்தால் சாதி

|| ஞாதிருத்தன்மை—அறிபடவாயிருக்கும் தன்மை.

† வேறானகாரகம்—பரணரூபமான சரீரமுதலியவை.

த்திருக்கின்றார். ஆனால் ஆன்மாக்களுக்குக் கருத்திருத்தன்மை இருப்பினும், ஸ்பந்தரூபமாயிருப்பது பற்றிப் பரிணாமம் உடைமை நிகழுமேயெனில், நிகழாது; கருத்திருத்தன்மையை ஸ்பந்த ரூபமாய்க் கொள்ளவில்லை யாகையால் என்க. ஸ்பந்தம் என்பது கிரியை ஆகும். கருத்தாசினிடம் இருக்கும் கருத்திருத்தன்மை கிரியை ரூபமாயில்லை. கிரியாரூபமாய்க் கருத்தன்மையைக் கொண்டால், அந்தக்கிரியை வேறு கருத்தாவின், நிகழாதாகையால் அதன் நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு கருத்தா வேண்டப்பட்டு அந்தக் கருத்தாசினிடம் இருக்கும் கருத்திருத்தன்மையையும் கிரியாரூப மாய்க்கொண்டு அதற்கும் வேறு கருத்தா வேண்டப்பட்டு இவ்வாதே வாய்நின்ற ஓடல் என்னும் அநவத்தையாகிய குற்றம் நிகழும். ஆகையால் கிரியையை நிகழ்ச்சிசெய்யும் தன்மைதான் கருத்திருத்தன்மையாகும். எதனு லெனில், கருத்தாவனுடைய சத்தியினுற்றான் காரிய காரணங்களான சரீரோத்திரியங்களுக்கு ஸ்பந்தரூபமான கிரியை காரணப்படுகின்றமையால் என்க. ஆகையால் 'சடத்தன்மையை விட்டுப்பிரியாத கிரியை ரூபமான ஸ்பந்தமானது சைதன்யியத்தன்மையோடு விட்டுப்பிரியாத கருத்திருத்தன்மையை உடைய கருத்தாசினிடத்தில் இருக்கும் என்பது எவ்வாறு பொருந்தும் (பொருந்தாதென்க)

* காரகத்தன்மையை ஸ்பந்த ரூபமாய்க்கொள்ளுதல் கூடாது. நிறத்த சத்தியின் சேர்க்கையே காரகத்தன்மையாகும்" என்று கம்மால் சடஸ்பந்தக் கிரியை என்னும் நூலில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆன்மாவினுடைய யாதொரு சத்தியிருக்கின்றதோ அந்தச் சத்தியே கருத்திருத்தன்மை யாகும். இரும்பை அசையச் செய்யும் காரத்தத்திலிருக்கும் சத்திரூபமான கருத்திருத்தன்மைபோலும் என்க. இவ்வாறான கருத்திருத்தன்மை ஆன்மாக்களுக்கு அனுதியே சித்தித்திருக்கின்றது. ஆனால் இந்தக் கருத்திருத்தன்மை பாம்பினவனுக்குள் அடங்கியதாய் அவனால் எவப்படுந் தருதியுடையதாயிருக்கின்றது. அனுதியாயுள்ள பொருள்கள் நாகம் அடையா. ஆகையால் முத்தி

* காரகத்தன்மை—கிரியையைச் செய்யுத்தன்மை.

யிருக்கும் சிவசொருபமான ஆன்மாக்கள் சர்வஞ்ஞர்களையும் சர்வகர்த்தாக்களாயும், பாமசிவனால் ஏவப்படும் தருதியுடையவர்களாயும் இருக்கின்றனர் என்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

பிரகாசங்களுக்கு இருப்பிடமான ரூரியன், அக்ஷி என்னும் இவர்களுடைய சாமியமே முத்தியென்பது சிலர் கொள்ளு என்பதனால் வேறொரு மதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். ரூயன், அக்ஷி என்பன இவர்களுடைய சாமியமே முத்தி என்பது சொரத்திரம் முதலிய கிரந்தங்களிலும், மகோபநிடம் முதலிய கிரந்தங்களிலும் கேட்கப்படுகின்றது. இம்மதம் இரொவ ருத்திரத்தில் ஆக்கினேயக் கிரந்தத்தை இயற்றியவர்கள் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. (உ)

(ச) ஆன்மா முத்தியில் பாமசிவனில் நின்று நிறத்த தன்மையை உடையவனாய் இருக்கின்றான். ஆகையால் பாமசிவனில் நின்று நிறத்த தன்மையே முத்தியென்பது சிலர் கொள்ளு. மலநாசமாத்திரமே முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை. சித்தஞ் சூருடனே உலக கர்த்தாவாய் இருக்கின்றான்; மகேசுவர் உற்சிரையிருக்கின்றார் என்பது சிலர் கொள்கை. என்பதாம்.

(உரை) முத்தியில் ஆன்மா பாமசிவனில் நின்று நிறத்த தன்மையை உடையவனாய் இருக்கின்றான் என்னும் தொடக்கத்தில் வேறொரு மதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். அது வருமாறு:—பாமேசுவரனுக்கு இலயம், போகம், அஹிகாரம் என்னும் இவைதிருத்தல்பற்றி அஹிகாரமலம் முதலியவற்றின் சேர்க்கையால் பகத்தன்மை நிகழவில்லை. பெரியோர்களும், அஹக்கம் நிரோபவம் என்னும் இரண்டு பாசங்கள் சதாசிவனிடத்தில் இருக்கின்றன வென்றும், முதலாவதானபசு சதாசிவன் என்னும் கூறியிருக்கின்றனர். ஆகையால் அந்தப் பாமசிவனுக்கு, இலயமே காரிகா நாகத்தை உடையவனாயும், அதுபற்றியே சகல பாசங்களும் ஒழிந்தனவாயும் ஒருளிகத்தானுபுராநிச் சேர்க்கையற்றவனாயிருக்கும் முத்தானமாவின்னும் குறைவாக இருக்கும் தன்மையுடையவனாயிருக்கின்றது. ஆகையால் முத்தனிடத்தில் பாமசிவனில் நின்று நிறத்த தன்மை இருக்கின்றதென்பது சிலர் கொள்கை.

வேறு சிலர் இதுகாறும் கூறியவாற்றால் பாதஞ்சலர்களின் முத்தி அறிவிக்கப்பட்டதென்று கூறுகின்றனர். முன்னர் கேவலத்தன்மையே முத்தி என்னும் சொல்லால் சாங்கியமதம் அறிவிக்கப்பட்டவாறுபோல், பாதஞ்சலர் மதமும் அறிவிக்கப்பட்டதாகையால், பின்னரும் அந்தப் பாதஞ்சலர் மதத்தைக் கூறின் கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்தை நீக்கமுடியாததாகும் என்க. எதனால் எனில், சாங்கிய மதத்திலும், பாதஞ்சலர் மதத்திலும் பிரகிருதியுடன் சேர்க்கையின்மையே முத்திரூபம் ஆதலால், முத்திரூபத்தில் வேற்றுமை கிடையாததலின் என்க. இதுபற்றியே சாங்கியமும், யோகமும் ஒன்றென்று பெரியோர் கூறுகின்றனர். ஆனால், பாதஞ்சலர்களுக்கும், சாங்கியர்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமை சாதனத்திற்குள் இருக்கின்றது. சாங்கியர் கூறுகின்ற முத்திருச் சாதனம் கிவேகஞானமாகும். பாதஞ்சலர் கூறுகின்ற முத்திருச் சாதனம் யோகப்பயிற்சியாகும். மிக கிரித்தமையால் இம்மட்டில் நிற்க. இவ்வாறு நிறத்தன்மை ரூபமான முத்தியே இரொளவருத்திரத்தில் “மகேசுவர்களும்” என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மலநாசமாத்திரமே முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை என்றதனால், வேறொரு மதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். அது வருமாறு:—மலநாசம் மாத்திரம் முத்தியெயன்றி மலநாசத்தால் நிகழ்ந்த சருவஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் விளக்கம் முத்தியாகாது; முத்திரு முன் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன விளக்க மில்லாதனவாய் ஆன்மாவினிடத்தில் இருந்தனவென்பதற்குப் பிரமாணமில்லை யாகையாலென்க. இருக்கின்ற பொருள் விளக்க மின்றி யிராது என்பது கருத்து.

முத்தனே உலகத்துக்குக் கருத்தாவாயிருக்கின்றான் என்னும் தொடக்கத்தால் மற்றொரு மதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். இம்மதமே இரொளவ ருத்திரத்தில் “கருத்திருத்தன்மையே முத்தி எனக் கூறுகின்றவர்களும்” என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—ஆன்மாக்களுக்கு அஹக்கம் செய்தற்பொருட்டுப் பாமேசுவரன் உலகத்தைத் தோற்று

விக்கத் தொடங்கும்பொழுது, எல்லாவற்றிற்கும் கருத்தாவாயிருக்கும் தன்மை என்னும் பதத்தைப் பெற்றவனாயும், தனக்குச் சமமானவரும் இருக்கும் முத்திரைப்பார்த்து, தன்னிடத்திலிருக்கும் கருத்திருத்தன்மை வேற்றுமையடைந்து அவனிடத்திலுள்ள தன்மையால் அந்தக் கருத்திருத்தன்மை அநேகமாயிருக்கின்றது; கருத்தாக்களும் அநேகங்களாயிருக்கின்றன; ஆகையால் காரியங்கள் அனைத்திற்கும் ஒருவித நியமின்மை என்னும் குற்றம் நீகழும்; நிகழவே, ஆன்மாக்களுக்கு அதுக்காகம் செய்தறிபொருட்டு உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க முயன்ற சமக்கு அவ்வண்ணம் பயன்பெறுது என்று கருதி தான் கருத்திருத்தன்மையினின்றும் நீங்கி * உதாசினனாய் இருக்கின்றான். முத்திரைக்குப் பிற ஆன்மாக்களின் பொருட்டு உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் ஆசையில்லாவிடினும், பாமேசுவானுடைய ஆணையாகத் தள்ளக்கூடாதென்றெண்ணி, அனைவருக்கும் அதுக்காகரூபமான பயனை அளிக்கவேண்டுமாயின், அனைவருக்கும் கருத்தாவாயிருத்தல் அவசியம் வேண்டுமெனக் கருணையுடன் அனைவருக்கும் கருத்தாவாயிருக்கும் தன்மை ரூபமான பதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றான். இவ்வாறு பிராவாக நித்தியேசுவர வாழிகள் கூறுகின்றனர். (௪)

(௫) நெத்த சரீர இந்திரியங்களுடன் கூடி நகத்திரிபுவனத்தில் இருப்பதே முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை. ஞானம், கருத்திருத்தன்மை என்னும் இவற்றின் நாசமே முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை. அனைத்தும் நாசமாதலே முத்தியென்பது சிலர் கொள்கை என்பதாம்.

(உரை) நெத்த சரீர இந்திரியங்களுடன் கூடி நகத்திரிபுவனத்திலிருப்பதே முத்தியென்பதனால் பிற்தொரு மதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். அது வருமாறு:—புருடன் சரீர இந்திரியங்களுடன் அநாதியே சேர்ந்தவனாய் சம்சாரத்தை அது பவிக்கின்றான். அநாதியான பொருளுக்கு நாசம் பொருந்தாதாகையாலும், முத்தியில் சரீர இந்திரியங்கள் இல்லை என்பதற்

* உதாசினம்—விரும்பு வெறுப்பின்மை.

ரூப் பிரமானமின்மையாலும், சமச்சார நிலையில் கன்மங்காணமாய் உண்டான அக்கத்தைத் தாக்கூடியதாய்க் காணப்பட்ட சரீரேந்திரியங்கள் நீங்கும் காலத்துச் சிறத்தாயும், சுகத்தைத்தாக்கூடியதாயும் இருக்கும் சரீரேந்திரியங்களைப் பற்றி நகத்திரிமார்க்கத்தில் இருப்பதே ஆன்மாக்களுக்கு முத்தி யென்பது சிலர்களின் கெட்ட கொள்கையாம்.

ஞானம், கருத்திருத்தன்மை என்னும் இவற்றின் நாசமே முத்தி என்பது சிலர் கொள்கை என்பதனால் வேறொரு மதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். அது வருமாறு:—முத்தியில் ஞானம் இல்லாமையால் அந்த ஞானத்தைத் தொடர்ந்த இச்சை, முயற்சிகளும் இல்லாதனவாகும். ஆகையால் இவற்றுல் உண்டாகக்கூடிய கருத்திருத்தன்மை நிகழ்கின்றது. ஆன்மாவின் குணங்கள் ஒன்பதும் இருப்பின் ஞானம் இருக்குமெய்நித்தனியாக ஞானமிருப்பதில்லை. இவ்வாறே பெரியோர்களும் 'ஞானம், சுகம், அக்கம், விரும்பு, வெறுப்பு, முயற்சி, சமஸ்காரம்' என்னும் வாசனை, தருமம், அதுருமம் என்னும் ஒன்பது குணங்களும் அறவே நீங்குதல் முத்தி" எனக் கூறியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு சிலர் கூறுகின்றனர்.

அனைத்தும் நாசமாதலே முத்தி என்பதனால், மற்றொரு மதத்தின் முத்தியைக் கூறுகின்றார். அது வருமாறு:—அறிவு, அறிபவன் ரூபமாயிருக்கின்றது. அறிபவனோவெனில், அறிபய்பபும் பொருள்களின் துணையின்றி அறிவின்றானில்லை. அறிபய்பபும் பொருள்களோவெனில், சிறுமை, பெருமை முதலிய வேற்றுமைகளால் எக்காலத்தும் ஒரு ரூபமாய் இருப்பவை இல்லை. ஆகையால், அவற்றைத் துணையாகக் கொண்ட அறிபவன் ரூபமான அறிவும் மயக்க அறிவாகும். இந்த அறிவு மயக்கத்தைக் கெடுக்கும் அறிவால் நிகழ்கின்றது. ஆகவே, ஆன்ம ரூபமான அறிவே நிகழ்கின்றமையால் அனைத்தும் நாசமாதலே முத்தியெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இவர்களே நிரம்போல் பிரகாசக்கும் ஆன்மாவிற்கு நாசம் கூறுகின்றமையற்றிப் பிரதிபநிர்வான வாழிகள் எனப்படுவர்.

வேறு சிலர், பூமி முதலிய பூதங்களினூற்றான் அறிவு உண்டாகின்றது; பூதங்கள் நசிக்கும் காலத்து அவற்றைத் தொடர்ந்து அறிவிம் நடுகின்றது. ஆகையால், சரீரத்தின் நாசத்தால் அனைத்தும் நாசமாகும் என மூடத்தன்மையால் கூறுகின்றனர். (௫).

(அ—கை) இவ்வாறு வெவ்வேறு ஆகமங்களிற் கூறப் பட்ட முத்திகளைக் காட்டிவிட்டு இனி அவற்றைக் கூட்டி முடிக்கின்றார்.

(ஈ) மோகத்தால் மூடர்களான சில வாறிகளால், தங்கள் தங்கள் கொள்கையின்படி முத்தியானது கற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. உண்மைப்பொருளான பரமசிவனுடைய சாமிய ரூபமான முத்தியானது அவர்களால் அறியப்படவேயில்லை என்பதாம்.

(உரை) அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்ட அறிவென்னும் கண்கூடியுடைய அந்தந்த வாறிகளால் பறிசாத்திரம் ஒன்றினால் மாத்திரம் அறியத்தகுந்த உண்மைப் பொருளான பரமசிவனுடைய சாமிய ரூபமான முத்தி என்னும் பயன் அறியப்படவில்லை. ஆகையால், அவர்களால் மேலே கூறப்பட்டவாறு போலி முத்திகள், தங்கள் தங்கள் கற்பனைகளால் கற்பிக்கப்பட்டவையாகும். (ஈ)

(அ—கை) இனி சமானதாந்திரிகர்கள் (சித்தாந்தி பிரமாணமாகக் கொண்ட ஆகமங்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு, அதன் பொருளை விபரிதமாகக் கொண்டவர்கள்) கொள்ளும் முத்தியைக் கூறுகின்றார்.

(எ) சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்களின் விளக்க ரூபமான சாமியமே, சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் உற்பத்தி சங்கிராந்தி சமாவேசம் என்னும் இம்மூன்று பக்கங்களினும் நிறத்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது புத்திக்கும், வாக்குக்கும் விடயமாகாது என்பதாம்.

(உரை) சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்களின் விளக்க ரூபமான பரமேசுவர சாமியானது, சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய வற்றின் உற்பத்தி, அவற்றின் சங்கிராந்தி, அவற்றின் சமாவேசம், என்னும் இவற்றினும் நிறத்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், பகநிலையில் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்களின் மையால், முத்தியில் பரமசிவசாமியத்தைக் கூறும் சுருதிரானது, பசுவாகிய ஆன்மாவினிடத்துப் புதிதாகப் பரமசிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்கள் போன்ற குணங்கள் உண்டாகின்றன வென்று கொண்டாற்றான் பொருந்துகின்ற தென்னும் அர்த்தப்பத்திப் பிரமாணத்தால் உற்பத்தி சாமியபக்கமானது சிலரால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

வேறு சிலர்களால், ஆடை முதலியவற்றில் கல்துரியின் குணமான மணம் படிவதுபோல், பரமசிவனுடைய குணங்களான சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலியவை முத்தியில் பகவினிடத்தில் சென்று பொருந்துகின்றதென்று சங்கிராந்தி சாமியபக்கம் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு சங்கிராந்தி வாதக்கொண்ட பாசுபதர்களே இரொளவ ரூத்திரத்தில் சிகர சங்கிராந்தி வாறிகளென்னும் சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டனர்.

வேறு சிலர், பரமசிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்கள் அவனிடத்தில் இருந்துகொண்டே, பிசாசுகள் புருடனை பற்றுவதுபோல், முத்தினைப் பற்றுின்றன என்று ஆவேச சாமிய பக்கம் கொள்ளுகின்றனர்.

இவ்வாறான பரமசிவ சாமிய பக்கங்களினும், பின்னர்க் கூறப்படும் * அபிவித்தி சாமியபக்கமானது புத்திக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாதது. ஆகையால் நிறத்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க. (எ)

* அபிவித்தி—பகவினிடத்திலேயே வினங்காமலிருக்கும் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முத்தியில் வினங்கித் தோன்றுதல்.

(அ-௭) இவ்வாறு வேறு வேறு மதங்களில் கூறப்படும் முத்திரைக்கூறிட்டு, இனி பொருள் முறைமைத் தொடர்ந்து அவற்றை விலக்குகின்றார்.

(அ) சத்துவமான பிரதானத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதே முத்திராகும் என்பதும், நிறத்த தனுகாணக்கூடாது கூடி நகர்த்தி புவனத்திலிருப்பதே முத்திராகும் என்பதும் அழிவுடையனவாகும். எதனாலெனில், அனுபவிப்பவனும் புவனத்தில் வசிப்பவனும், அழிவின்றவனாக உலகத்தில் காணப்படுகின்றனவையால் என்பதாம்.

(உ) பிரதானத்தை அனுபவித்தல், நகர்த்தி புவனத்தில் வசித்தல் என்னும் இரண்டு முத்திரைகளும் அழிவை அடைகின்றன. எதனால் எனில், உலகத்தில் அனுபவிக்கின்றவர்களையும், புவனங்களில் வசிப்பவர்களையும் இருக்கும் தேவதத்தன் முதலியோருக்கு அழிவு காணப்படுகின்றமையால் என்க. ஆனால் அனுபவிக்கும் தன்மையானது அறியும் தன்மையையன்றி தேவரில்க; அந்த அறியும் தன்மையே ஆன்மாயினுடைய சொரூபம்; அது கன்மத்தின் பயனாகின்றதில்லை; ஆகையால், நாம் அடைகின்றது என்பது எவ்வாறு பொருத்தம் என்பையாயின், அவ்வாறாயின் அந்த முத்திரைகளத்தில் ஆன்மா சர்வஞ்ஞானிருக்கின்றான் என்று கொண்டதாகும். விசேட காரணமின்மையால், பிரதானத்தை மாத்திரம் அறிந்தகொண்டு இருக்கின்றான் என்று எவ்வாறு கூறமுடியும். அறியுந் தன்மை வடிவானாய் சர்வஞ்ஞான இருக்கின்றான் என்று கொள்ளின், அது நாம் கொண்ட மதமேயாகும். ஆகையால் முத்திரையில் பிரதானத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றான் என்பது அழிவுடையதேயாகும். ஆயினும், இம்மதம் அழிவுடையதென்பது உண்மையே. புவனத்தில் வாசஞ் செய்தல் ரூபமான பயனும் அழிவுடையதென்பது பொருத்தது. எதனால் எனில், நீர்ப்பிரவாகம்போல், வுருதியான புவனங்களின் சேர்க்கையானது எவ்வாறு நிகழும்? எக்காலத்தும் நிகழின்றதில்லை ஆகையால் என்க. இவ்வாறு கூறுதல் பொருத்தது;

புவனங்கள் பிரவாகம்போல் அனுதியாயிருப்பதுபற்றித்தான் பிரவாக அனுகூலன கன்மங்கள், அவற்றின் பயன்கள் என்னும் இவற்றிலிருந்து ஆன்மா மீட்கத்தக்கவன் என்பது கமது உண்மையான இகையமாயிருக்கின்றது. (அ)

(அ) பாமிவனுடைய பிரமத கணக்கான் முத்தன்மையாயிருப்பதே முத்திரையென்பதும், பிரகாசங்களுக்கு இருப்பிடமான சூரியன் அக்கினிபென்னும் இவர்களுடைய சாமியமே முத்திரையென்பதும் பொருத்தமற்றவை; அங்கித முத்திரை பெற்ற ஆன்மாக்கள் நிறைந்த நிருபுதியுடையவர்களாக வில்லாமையால் என்க இவ்வாறே முத்திரைகளத்தில் ஆன்மா கருத்திருத்தன்மையின்றிச் சர்வஞ்ஞான தன்மை மாத்திரம் உடையவனுக்கு நின்றபதும், கருத்திருத்தன்மையிருப்பினும் பாமிவனுல் எவத்தருத்தவனாகவேயிருக்கின்றன என்பதும், முன்ன்கூறப்பட்ட முத்திரைகள் போலப் பொருத்தமற்றவையேயாகும்; அங்கித முத்திரையப்பெற்ற ஆன்மாக்கள் பாமிவனுடைய சாமியம் பெறுகலுபற்றி நிறைந்த நிருபுதியை உடையவர்களாயில்லாமையால் என்பதாம்.

(உ) பாமிவனுடைய மகானாயி ருத்தலென்னும் முத்திரையும், பிரகாசங்களுக்கு இருப்பிடமான சூரியன் முதலாயினு சோடு சாமியமாதலென்னும் முத்திரையும் மூலக்கத் தக்கவையாகும். பிரமத கணக்களுக்கு முத்தன்மையாயிருக்கும் புருஷன்கு, அதனினும் மேற்பட்ட நிறத்த பதவிரூத்தலால் அதனை யுடைய வேண்டுகென்னும் எண்ணமிருப்பதுபற்றி அவனுடைய மனோரதம் (நிருபுதி) முற்றப்பெறவில்லையாகையால் அதனை எவ்வாறு முத்திரையாகக் கூறமுடியும்? (முடியாதென்பதாம்.) இவ்வாறே அக்கினி சூரியன் என்னும் இவர்களுடைய சாமியமே முத்திரையென்பதிலும் அறிந்தகொள்ளல் வேண்டும். அந்தாவது, கமது கண்களுக்குப் புலப்படுகின்ற சூரியன் அக்கினிபென்னும் இவர்களுடைய சாமியத்தினும் மேற்பட்ட நிறத்த பதவிரூத்தலால், இவ்வித முத்திரை பெற்ற ஆன்மாக்களின் மனோரதம் முற்றப்பெறவில்லை என்பது கருத்து. ஆனால், கன்மவர்க்குப் புலப்படாமல்

சர்வஞ்ஞாய சர்வ கருத்தாவாய் சூரியனும் அக்ஷிணியும் இருக்கின்றனர்; அவர்களது சாமியமே முத்தியென்று கூறுகின்றோமெனில், அவ்வாறாயின், அவ்வித தேவதையின் சாமிய ரூபமான முத்தியானது, சூரியன் அக்ஷிணியென்னும் பெயர் மாத்திரமேயன்றி நாம் கொண்ட முத்தியேயாகும்.

இனி, முத்திக்காலத்தில் ஆன்மா கருத்திருத் தன்மையின் நிச்சர்வஞ்ஞாதன்மை மாத்திரம் உடையவனாயிருக்கின்றான் என்பதும், கருத்திருத்தன்மையிருப்பினும் எவத்தருத்தவனாயிருக்கின்றான் என்பதும் முன்னர்க் கூறப்பட்ட முத்திகள்போல் பொறுத்தமற்றவையேயாகும். இவ்வித முத்தி பெற்ற ஆன்மாக்கள் பாம்பிவனுக்குச் சமமான கருத்திருத்தன்மையை யடையாதவர்களாயிருத்தலால், அந்தப் பதத்தையும் அடையவேண்டுமென்னும் ஆசையிருப்பதுபற்றி மனோதம் நிறையாதவர்களாகவேயிருக்கின்றனர். ஆகையால் அவர்கள் முத்தி பெற்றவாயிருத்தும் பெருதவரேயாவர். அன்றியும், முத்தி யென்பது தனது சொருபத்தின் விளக்கமேயன்றி வேறன்று. புருடனுக்கு ஞாநிருத்தன்மைபோலவே கருத்திருத்தன்மையும் சொருபம் என்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் அவ்வித சொருபத்தை அடையவில்லையாயின் முத்தி எவ்வாறு நிகழக்கூடும்? இது நிற்க. ஆன்மாக்கள் அநாநியாய மந்திரேசுவர்களால் எவத்தருத்தவர்களாயிருக்கின்றமையால், அநாநியான எவப்படுத்தன்மை எவ்வாறு நாசமடையுமெனில், பந்தத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும் கலை முதலியவற்றைப்போல் எவப்படுத்தன்மையும் பந்தத்துக்குக் காரணமாயிருத்தலால் நிகழ்கின்ற தென்க. அவ்வாறு அது நாசம் அடையவில்லையாயின் இம் முத்தனும் வித்தியேசுவர் முதலியோரைப்போல் எவத்தருத்தவனாக இருப்பதுபற்றி முத்திபெருதவனாகவே ஆகின்றான். (அ)

(அ—கை) ஆன்மா முத்திக்காலத்தில் பாம்பிவனிலும் நிறத்தவனாயிருக்கின்றானென்பதை மறுக்கின்றார்.

(க0) முத்திக்காலத்தில் ஆன்மாவிற்குப் பாம்பிவனிலும் நிறத்த தன்மையிருக்கின்ற தென்பதற்குப் பிரமாணமில்லை.

அன்றியும் அவ்வாறு கொள்ளின், இரண்டுவிதமாக அவத்தை யென்னும் குற்றம் நிகழும். அஃதாவது பரமேசுவானிடத்துக் காரணமின்றி எவப்படுத்தன்மை நிகழ்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) ஆன்மா முத்திக்காலத்தில் பாம்பிவனிலுந் நிறத்த தன்மையை உடையவனாயிருக்கின்றான் என்பதற்குப் பிரமாண மின்மையாவது, சர்வஞ்ஞாதன்மை சர்வகருத்திருத்தன்மை ரூபமாயும், நிர்மலமாயும், மிகச் சிறத்தாயுமிருக்கும் பாம்பிவனுடைய குணங்களின் விளக்கத்தினும் நிறத்த நிலையென்று பிரமாணங்களால் அறியப்படாமையென்பதாம். அத்தகைய நிறத்த நிலை ஆன்மாவால் அடையப்பட்டிருத்தால் அந்த ஆன்மாயினிடத்து முத்திக்காலத்தில் நிறத்த தன்மை நிகழும். ஆனால், சகவானுக்கு இலயம் முதலிய நிலைகளின் சேர்க்கையிருத்தலால் குறைத்தவனாகவே அவனிருக்கின்றான் என்னில், அவ்வாறன்று. பாம்பிவனுக்கு இலயம் முதலிய அவத்தைகளின் சேர்க்கையாவதுபாது? அது அவனிலும் வேறு பொருளாகக் கொள்ளப்பட வில்லையாயின், தேவதை ஒன்றாகையால் (பாம்பிவனே, இலய சிவன் போகசிவன் அதிகார சிவனாகியிருக்கின்றானாகையால்)† தருமத்தின் பரிணாமத்தால் நிலைக்கத்தகுந்த சடத்தன்மையென்னும் குற்றம் நிகழுமென்று ஒரு பொருளாகக் கொள்ளுதல் மிகக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் மிலக்கப்பட்ட போகின்றது.

இலயம் முதலிய அவத்தைகளைப் பாம்பிவனுடைய * விவரத்தமென்று கொள்வோமெனில், அவ்வாறாயின் அந்த அவத்தைகள் பொய்யாகின்றமையால் அவற்றின் ரூபனாகப் பாம்பிவன் எவ்வாறு ஆவன்?

சிவனிடத்திலிருக்கும் மிரியா சத்தியானது, எப்பொழுது செயப்படு பொருள் விடாமாக்கக்கொண்டு தொழிற்படாமலும்

† சடப்பொருள்களின் தருமத்தால் பரிணமிக்கும், சித்தப் பொருளின் தருமானது பரிணமிக்காது.

* விவர்த்தம்—ஒன்று பிரிதொன்றுக்குத் தோன்றல். கயிலை பாம்பாப்த தோன்றுவது போலவன்.

சிவனிலும் வேறுபட்டாலும் அவனிடத்திலேயே சமவேதையாயிருக்கின்றதோ, அப்பொழுது (ஆன்மாக்களுக்குச்) சிவபதத்தை விளக்கஞ் செய்வதாய் இலயமுடையவன் என்று சிவனைக் கூறுதற்கு உபாதிபாயிருக்கின்றது.

அந்தக் கிரியா சத்தியே, எப்பொழுது காரியங்களைத் தோற்றுவிக்க முயன்று காரிய விகாரங்களை யடையாமலிருக்கின்றதோ, அப்பொழுது (ஆன்மாக்களுக்குச்) சதாசிவ பதத்தைத் தோற்றுவிப்பதாய்ப் போக முடையவனென்று சிவனைக் கூறுதற்கு உபாதிபாயிருக்கின்றது.

அந்தக் கிரியா சத்தியே, எப்பொழுது எல்லாக் காரிய வருக்கங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அப்பொழுது (ஆன்மாக்களுக்கு) சகவா பதத்தை யறிவிப்பதாய் அநிகாரமுடையவனென்று சிவனைக் கூறுதற்கு உபாதிபாயிருக்கின்றது.

ஆகையால், கிரியா சத்திக்கே அந்தந்தக் காரிய ரூபமான உபாதிகளின் வேறுபாடு மாத்திரத்தால் வேறுபாடுருக்கின்றதே யறிவின் உண்மையில் பொருளினிடத்து வேற்றுமையில்லை. உண்மையான சாத்தியங்களையறிந்த பெரியோர்கள், விவர்த்த பரிணாம பக்கங்கள் எங்காலத்தும் பொருத்தமாகாவெனக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆகையால், சகவா முதலிய முகங்களிலிருந்து ஐந்துபிரகார ரூபமாய்த் தோன்றிய இந்தச்சகவாசாத்திரமானது ஆகமம்என்னும் பொருளில் ஒன்றாயிருத்தலால் அவற்றைத்தோற்றுவித்ததேவதைக்கு வேற்றுமைகிடையாது; அன்றி, படைத்தல் காத்தல்முதலிய ஐந்தொழில்களின் ஸொபாட்டால் வழிபடத் தகுந்த அந்தந்த வடிவ மாத்திரத்திற்குத்தான் வேற்றுமையிருக்கின்றது. இவ்வாறு கொள்ளவில்லையாயின், கொளர் மகாவிரதர் முதலிய வர்களுடைய சாத்திரங்கள் போல் சாத்திரத்தில் வேற்றுமை நிகழ்ந்து ஒன்றென்று கூறிய சுருதியுடன் முரணுமென்க.

இவ்வாறாகவே, நெத்தனுக்கும் நம்மால் முன்னர்க் கூறப்பட்ட இலயம் முதலிய அவத்தைகளைக் கொள்ளாமையால் கருத்

நிருத்தன்மையும் அவனுக்கு இல்லையாகுமாயினால், கருத்திருத்தன்மையிலாத அவன் கருத்திருத்தன்மையினையுடைய சிவனிலும் குறைந்தவனெயன்றிச் சிறந்தவனாக இருக்கமுடியாது.

இனி, பாமசிவனிடத்திலிருக்கும் சகவாத் தன்மையாவது உபாதிபற்ற சோதி ரூபமான சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலிய சத்தியேயாகும். இவ்வாறே பெரியோர்களும் “(சத்தியே!) யாதொரு உண்மையின்றிப் பாமசிவனும் சர்வஞ்ஞகயில்லையா, அத்தகைய உன்பொருட்டு நமஸ்காரம்” என்று கூறியிருக்கின்றனர். அத்தகைய சிறந்த சகவாத் தன்மை சிவனிடமிருந்து சித்தஞுடையப்படுகிறதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது என்னில், அது பொருந்தாது. சத்திக்கும் சத்தியை உடைய சத்திமானுக்கும் பொருளில் வேற்றுமை கிடையாது. சொல் மாத்திரத்தில் வேற்றுமை கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சிவனிடமிருக்கும் சர்வஞ்ஞத் தன்மை அவனிலும் வேறுபட்டவையுமாயினால், சகவாத் தன்மையும் அவன் ரூபமாயிருக்கின்றமையால் சிவனுக்கும் சகவாத் தன்மைக்கும் வேற்றுமை கூறுதல் பொருத்தமற்றது. சொல் வேற்றுமையானது ஒழிந்தமான பாதகத்தையுஞ் செய்யாது.

இவ்வாறாகவே கிடைத்த பொருளாவது, சத்தியினிடமிருக்கும் நெத்த சத்தித்தன்மையினும் மிகச் சிறந்த சத்தித்தன்மையே முத்தியெனப்படுகின்றது. படவே, தாதம என்னும் கிருதிகளாலறிவிக்கப்பட்ட நெத்தது மிகச் சிறந்தது என்னும் வேறுபாட்டில் சிர்ணயரில்லாமையால் முத்தியில் * அநவத்தையென்னும் குற்றம் நிகழும். சொல்மாத்திரத்தில் கற்பிக்கப்பட்ட வேற்றுமையில் ஒருவித குற்றமும் நிகழ்ந்திருக்கலை. ஆகையால் சகவாசாமியத்தையே முத்தியாகக் கொள்ளல் வேண்டும். சகவானிலும் சிறந்த தன்மை முத்தியென்பது கொள்ளத்தக்கதில்லை.

* அநவத்தையாவது—சத்தியினிடத்தில் சிறந்த தன்மை மிகச் சிறந்த தன்மையென்னும் வேறுபாடுகொண்டால், அநினினைச் சிறந்த தன்மை உண்டெனப்பட்டு அவ்வாறே மேலுஞ் சென்ற வரம்பின்றியோடுதலாம்.

ஆனால், சதாசிவனிடத்தில் அறுக்கிரக நிரோபவங்களுக்குக் கருத்தாவாயிருக்கும் தன்மை ரூபமான இரண்டு பாசங்கள் இருக்கின்றனவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதேயெனில், அஃதுண்மைதான் ஆயினும் அந்தக் கருத்திருத்தன்மை சாதாரண கருத்திருத்தன்மைபோலின்றி விசேடமாயுள்ளது. ஆகையால் அது பாசரூபமாகிறதில்லை; உபாதி சம்பந்தமற்றதாகையாலென்க. அவனைப் பசுவாகக் கூறியதன் கருத்தென்னையெனில், அபிமானத்தால் நிகழ்ந்த வேற்றுமையைக் கற்பித்துப் பசுவினிடமிருக்கும் சத்தியை விளக்கக் செய்கின்றான் என்னும் பயனைக் கருதிக் கூறப்பட்டதென்க. இது எது போலுமெனில், யோகபீட சம்ஸ்திதாய என்னும் மந்திரத்தின் பாடியத்தில் யோகபீட மென்பதற்கு முன்பின் முரணாகவாயு சதாசிவபீடமென்று பொருள் கொண்டிருக்குமாறு போலுமென்க.

ஆகையால், எல்லாச் சாத்திரங்களுக்கும் முரண்பாடில்லாமல் பாமசிவனிடமிருக்கும் அறுக்கிரக நிரோபவங்கள் உண்மையில் பாசங்களாகாவென்றும், அவற்றைப் பாசங்களாகக் கூறியது உபசாரம்பற்றி யென்றும் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு குருவழி பாடு செய்து அந்தக் குருவின் உபதேசம் பெறாது தனது கற்பனையால் சாத்திரப்பொருளை விபரீதமாகக்கொண்ட வாறிகளுடன் வாதஞ்செய்வதில் பயனில்லை. ஆகையால் இம்மட்டோடு இந்த வாதத்தை நிறுத்திக்கொள்வோம்.

சதாசிவனுக்குப் பசுத்தன்மையைக் கூறியதன் கருத்தை வேறுவிதமாகக் கூறுகின்றோம். அது வருமாறு:—சதாசிவன் முதலாவதான பசு என்பது நிலைசூயால் சுத்தி செய்தற்குரிய (அணு) சதாசிவன் என்னும் பொருளுடையது இவ்வாறு பொருள் கொண்டால் முன்னர்க் கூறியவாறு உபசாரமென்பது கொள்ளல்வேண்டாம். அஃதாவது, நிலைசூயில் வித்தியாசத்துவசுத்தி செய்யப்பெற்ற ஆன்மாவுக்கு முறையே மலநாசம் நிகழ்ந்த பின்னர் கிரியாசத்தி ரூபமான சிவத்தன்மையின் விளக்கம் தூலம் ரூக்கும்பம் பரம் என்னும் வேறுபாட்டுடன் நிகழ்ந்து பசுவாதத்துவம் சதாசிவதத்துவம் சிவதத்துவம் என்னும் மூன்று

தத்துவங்களை யடைதற்குக் காரணமாகின்றது. அந்தச் சதாசிவனிடத்தில் ஏவப்படுதன்மை நீக்கமையால் வாசன ரூபமாய் மலமிருப்பது பற்றிப் பசுத்தன்மை நீக்கமில்லை. ஆகையால் அந்தச் சதாசிவனிடத்தில் பசு என்னுஞ் சொல் உபசாரமென்பதின்றி உண்மையாகவே பிரயிருத்திக்கின்றது.

இதனையே விருத்திகாரரும் நிலைசூயில் அவர்கள் எங்கிருக்கின்றனர் என்பது முதலான வாக்கியங்களால் நிலைசூ செய்பவனான சதாசிவனிடத்தில் பாமசிவனில் ஈன்றும் உண்மையில் வேற்றுமையல்லாமையால் அந்தச் சதாசிவனிடத்தில் பசுத்தன்மை உபசாரமென்று கூறுகின்றார்.

முத்தியில் சித்தனிடத்துப் பாமசிவனிலுஞ் சிறந்த தன்மையிருக்கின்றதெனக் கொள்ளின், இரண்டு விதமாக அவதத்தை யென்னுங்குற்றம் நிகழுமென்று கூறி, பாமசிவனிடத்தில் காரணமின்றி ஏவப்படுதன்மை நிகழ்கின்றது என்பதனால் முதலாவதான அவதத்தையைக் காட்டுகின்றார். அஃதாவது சித்தன் சிறந்தவனுயிருக்கின்றமையால் பரமோக்ஷாத் தன்மையுடன் கூடியிருத்தலால், பாமசிவனுக்குக் காரணமின்றியே ஏவப்படுபவனுயிருக்குத் தன்மை நிகழ்கின்றது. இவ்வாறு கொள்ளவில்லை யாயின் சித்தனைச் சிவனிலுஞ் சிறந்தவனுக்கொண்டது பயனற்றதாகும். இத்தகைய சித்தனான பாமசிவனுக்கு வேறுபுத்தன் வரும்பொழுது அநீசுவாத் தன்மை நிகழ்கின்றது. இவ்வாறே மேலுஞ் சென்று வாய்பின்றி யோடுதலென்னும் அவதத்தையாகிய குற்றம் நிகழ்கின்றது. (கௌ)

(அ-க) இந்தப் பக்கத்தில் இரண்டு விதமாக அவதத்தை என்னும் குற்றம் நிகழுமெனக்கூறி அவற்றுள் முதலாவதான அவதத்தையைக் காட்டிவிட்டு இனி இரண்டாவதாய் நிகழக் கூடிய அவதத்தையைக் காட்டுகின்றார்.

(க) சம்சாரிகளுக்கு நியத்தனான சிவனாகவேண்டுமென்ற சுகற்பமானது பயனற்றதாயிருக்கின்றது. நிர்மலத்தன்மை மாத்திரத்தால் பசுவானவன் பந்தாக ஆகின்றானில்லை. ஆகவே இது எவ்வாறு மோக்ஷமாகும் என்பதாம்.

(உரை) மோஷத்தில் ஆசை உடைய ஆன்மாக்களுக்கு நாம் † ஈசுவரனாகவேண்டுமென்ற முடிவான பயனியுடைய யாதொரு சங்கற்பமுண்டோ, அந்தச் சங்கற்பமானது பயனற்ற தாய் ‡ நிலையற்றதாக (அநவத்தைக் குற்றமுடையதாக) ஆகும். ஆகவே, உலகத்தில் ஒருவரும் சம்சாரத்திலிருந்து மோஷமுடையதற்கு முயற்சிக்கமாட்டார்கள்.

நிர்மலத்தன்மை மாத்திரத்தால் பசுவானவன் பறியானவனானான் என்பதனால், மல நாகம் மாத்திரம் முத்தி என்பவர்க்கு மறுக்கின்றார். பசு நிறத்திலே உடையவனாயிருந்தாலும், ஈசுவரன் பேரறிவை உடையவனு யிருந்தாலும், பசு பறிகளின் விசேஷத்தால் நிர்மலனான புருடனுக்கு மலம் இல்லாமையென்பதற்கு அனுபவம் நிகழாமையால், அறிவின் மிகக் கற்போல் இருக்கக்கூடிய இந்த மோஷம் புருடர்க்குத் தமையினதில்லை. பின்னர்க்குறப்படுமாறு போல் ஆன்மாவிற்கு அறிவுத்தன்மையே இயல்பானபடியால் முத்திக்காலத்தில் அறிவு இல்லையாயின் ஆன்மாவிற்கு நாகம் என்னும் குற்றம் நிகழ்கின்றதென்பது கருத்து. இதனையே எவர்களுக்கு முத்திக்காலத்தில் தானாகிய ஆத்மாவே நாகமடைகின்றதோ அவர்கள் மூடர்களுக்கும் முத்தன்மையாயிருக்கின்றனர் என்று பின்னர்க் கூறப்போகின்றார். (கஉ)

(அ-கை) இனி, சித்தனிடத்துத்தான் கருத்திருத்தன்மை இருக்கின்றது. பாம்பின் உதாரினையிருக்கின்றான் என்னும் மதத்தை மறுக்கின்றார்.

(கஉ) பாம்பின் என்ன காரணத்தால் கருத்திருத்தன்மை உற்றவனாயிருக்கின்றான்? காரணங்களின் கட்டத்தாலுண்டாகிய

† ஈசுவரனாக வேண்டுமென்பதை ஈசுவரத் தன்மையில் நிறைவாகவேண்டுமென்பதாய்க் கொள்ளல்வேண்டும்.

‡ ஈசுவரத்தன்மை ஒருவரிடத்தும் நிலையான பற்றி முதலாவதான அசுவத்தையும், சங்கற்பம் பயனெய்தி நிலையானபற்றி இரண்டாவதான அசுவத்தையும் காட்டியவராகும்.

அச்சத்தால் எனின், அனேக ஆன்மாக்களுக்கு ஒரே காலத்தில் மோஷம் நிகழுகின்றமையால் அப்பொழுதும் அந்த அச்சம் இருக்கின்றதே? என்பதாம்.

(உரை) பாம்பின்விடத்தில் கருத்தாவாயிருத்தன்மை சித்தனுக்கு முன்னரே யிருக்கின்றது. தன்னிடத்தில் இருக்கும் அந்தக்கருத்திருத் தன்மையைச் சித்தனோடுவன் வந்தவுடன் என் விரும்புகின்றானில்லை? காரணங்களுடைய கட்டத்தினாலுண்டாம் அச்சத்தால் விரும்புகின்றானில்லை; அஃதாவது, முத்திக்காலத்தில் சர்வஞ்ஞப்சர்வ கருத்தாவாயிருக்கும் சித்தனுக்கும் கருத்திருத் தன்மை இருக்கின்றது; பாம்பினுக்கும் கருத்திருத்தன்மை இருக்கின்றது, ஆகையால் அனேகரிடத்தில் கருத்திருத்தன்மையிருத்தலால் கருத்தாக்களும் அனேகரிடத்தினர். ஆகவே இது புத்தியிருக்கட்டும் இது பழையதாயிருக்கட்டும். என்னும் புத்தி வேறுபாட்டால் படைத்தல் முதலிய காரியங்கள் முற்றுப்பெறு. இவ்விதமான குற்றம் நிகழாமே என்னும் அச்சத்தால் பாம்பின் தனக்குக் கருத்திருத் தன்மையை விரும்புகின்றானில்லை என்று பூருவ பணி கூறல் முத்தியின் காரணங்களின் சமர்த்தியம் மனதால் என்னுதற்கு முடியாதாகையால், எப்பொழுது அனேக ஆன்மாக்கள் ஒரேகாலத்தில் மோஷமுடையதென்றனரோ, அப்பொழுது அவர்களுக்குத் தனித்தனியே சர்வ கருத்திருத் தன்மையின் சேர்க்கை யிருத்தலால் அனைவருக்கும் கருத்திருத்தன்மை சமவாயிருப்பதுபற்றி வேறுமை கூறமுடியாது; முத்தர்களுள் எவராவது ஒருவருக்குத்தான் கருத்திருத்தன்மை உண்டு என்ற நிர்ணயின்மையால் முத்தர்களையருக்கும் கருத்திருத்தன்மை நிகழவே, அனேக காரணக்கூட உடைத்தாயிருத்தலால் இருட்டி முதலியவற்றில் குறை உண்டாகுமென்னும் அச்சம் பாம்பினுக்கு நிகழவில்லை என்று சித்தாந்திகூற, புருடர்களுக்கு விரும்பு வெறுப்பு முதலியவை இருக்கின்றமையால் புத்தியில் வேறுமை யிருக்கின்றது; முத்தியில் புத்தி வேறுமைக்குக் காரணமான விரும்பு வெறுப்புக்கள் இன்மையால் படைத்தல் முதலிய தொழில்களில் குறை நிகழாமென்னும் அச்சம் இல்லை என்று பூருவபணி சமாதானம் கூற

அவ்வாறாயின் மது மதத்திற்கு வரப்பார்க்கின்றாய் என்று நித்தாந்தி கூறினார் என்க. *

(அ-கை) இனி, நித்தாந்தி பிரமாணமாகக் கொண்டதால் களையே பிரமாணமாகக் கொண்டு அந்த நூல்களுக்கு விபரிதப் பொருள் கொள்ளும் அகச்சமயவாதிகளின் முத்திகளை மறுக்கின்றார்.

(கா.) ஆன்மக்களிடத்தில் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்களுக்கு உற்பத்தியைக் கொண்டால், அந்தக் குணங்களுக்கு அடித்தியத்தன்மை நிகழும். பாமசிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் ஆவேசமே புருடனிடத்தில் இருக்கின்றதெனில், புருடனுக்குச் சுதந்திரத் தன்மைபெற்றி அசுதந்திரத்தன்மை உண்டாகும். பாமசிவனுடைய குணங்களான சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவை ஆன்மாவிலிடத்தில் சங்கிரமிக்கின்றன (வந்து பொருந்துகின்றன) என்று கொண்டால் இவ்விடயத்தில் நிரூட்டார்த்தம் கூறமுடியாது என்பதாம்.

(உரை) முத்தியில் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய சிவகுணங்களின் சாபியம் உற்பத்தியாகின்றதென்பது எவர்களால் கொள்ளப்படுகின்றதோ, அவர்கள் மதத்தில் உற்பத்தியை உடையது அழிவை உடையதாயிருக்குமென்பது கொள்ளப்படுதால் முத்திக்கு அழிவுடைமை நிகழுமென்க. பாமசிவனுடைய குணங்களின் ஆவேசமே முத்தி என்று கொண்டால், பேயால் ஆவேசிக்கப்பட்ட புருடன் அந்தப் பேய்க்கு எடவெனவனுய்ச் சுதந்திரமின்றி யிருப்பதுபோல் சுதந்திரமின்மையே முத்தியில் சிவசாயமாகுமென்க. பாமசிவனுடைய குணங்கள் ஆன்மாவிலிடத்தில் வந்து பொருந்துகின்றமையால் சிவசாயியம் கூறும் மதத்தைத் நிரூட்டார்த்தம் இன்மையற்றி மறுக்கின்றார். எவ்வா

* விருப்பில்லாமை காரணமாக முத்தனிடத்தில் படைத்தல் முதலிய தொழிலான் நிகழாமைமும், அச்சமில்லாமை காரணமாகப் பாமசிவனிடத்தில் படைத்தல் முதலிய தொழில்கள் நிகழுமென்றும் சொன்ன வேண்டியது ஐய அழிவாய் என்பது கருதி மது மதத்திற்கு வரப்பார்க்கின்றாய் என்றனர்.

றெனில், பாமசிவகுணங்களே முத்தியில் வந்து பொருந்துகின்றன என்னும் குணசங்கிராந்தியானது உங்களுக்குப் பிரத்தியசுத்தால் சித்திக்கவில்லை. எதனாலெனில், பாமசிவ குணங்கள் இந்நிரியங்களுக்கு விடயமாகாமையாலென்க. அனுமானப் பிரமாணத்தால் சாதிக்கின்றோமெனில், குணங்களுக்குச் சங்கிராந்தியைச் சாதிக்கும் அனுமானத்திற்குத் திருட்டார்த்தமில்லாமையால் உடன் நிகழ்ச்சி என்னும் விபரத்தி யறிவற்ற அனுமானம் பொத்தமற்றதாயுமென்க. (கஉ.)

(அ-கை) இந்த அனுமானத்திற்குச் சங்கிராந்தி வாறிகூறும் நிரூட்டார்த்தத்தைக் கூறுகின்றார்.

(கச) குருவினிடத்திற்குக்கும் அறிவானது குருவினுடைய உபதேசத்தால் டிடனிடத்துச் சங்கிரமிப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. சாத்நிரங்கினும் தீசைக் முதலியவற்றில் யிஞ்சுநாதின் சங்கிராந்தியானது மிதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் சங்கிராந்தி விடயத்தில் அனுமானப் பிரமாணமே சாதகமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) குருவானவன் தனது அறிவு டிடனிடத்தில் சங்கிரமித்தற்பொருட்டு உபதேசம் செய்கின்றான். அந்த உபதேசத்தால் குருவினுடைய அறிவு டிடனிடத்தில் 'சங்கிரமிக்கின்றதாக உலகத்தில் காணப்படுகின்றது. அவாயம்புவம் முதலிய சாத்நிரங்களினும் 'யாதொரு அதிகாரமானது உன்னிடத்தில் என்னுல் வைக்கப்பட்டதோ, அந்த அதிகாரமானது வேறொருவரிடத்தில் வைக்கப்படும்வரை உன்னுல் அனுட்டிக்கத்தகுந்தது' என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறான சங்கிராந்தியானது குணங்களுக்குச் சங்கிராந்தியைக் கொள்ளவில்லையாயின் பொருத்தமடைகிறதில்லை. ஆகையால் உங்களுடைய ஆகமங்களானும் பிரத்தியசுத்தானும் நிரூட்டார்த்தம் சித்தித்தது (இது பூருவ் பகுவின் கூற்று.) (கச)

(அ-கை) இதற்குச் சித்தாந்தி கூறும் சமாதானத்தைக் கூறுகின்றார்.

(கடு) சங்கிராந்தி யென்னும் சொல் ஓரோகிதமாயிருப்பினும் பொருளில் வேற்றுமை யிருக்கின்றது. குருவினுடைய உபதேசத்தால் சீடனுக்குக் குருவின் அறிவுபோன்ற வேறு அறிவு உண்டாகின்றது; அந்தக் குருவினுடைய அறிவானது குறைவை அடையாமலிருத்தலால் என்பதாம்.

(உரை) குருவினுடைய உபதேசமென்னும் நியித்தத்தால் சீடனுடைய புத்தியில் குருவின் அறிவுபோன்ற வேறு விதமான அறிவே மிகச் சமமாக இருப்பதுபற்றிச் சங்கிரமித்ததுபோல் உண்டாகின்றது. இவ்வாறன்றிக் குருவினுடைய அறிவே ஓரோ சங்கிரமிக்கின்றதில்லை. எதனாலெனின், குருவினிடத்தில் அந்த அறிவு குறைவை யடையாமல் இருத்தலாலென்க. குருவினுடைய அறிவே சீடனிடத்துச் சங்கிரமிக்கின்றது என்று கொள்ளின், சீடனிடத்து அறிவு சங்கிரமித்தமையால் குருவினிடத்து அறிவின்மை நிகழவேண்டும். (கடு)

(அ—கை) சவாயம்புவம் முதலிய சாத்திரங்களிலும் குருவினுடைய ஆணையால் குருவைப்போல் வியாக்கியான முதலிய வற்றில் சாத்திரமாக இருப்பதே அதிகார சங்கிராந்தி என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாகும். அவ்வாறே சவாயம்புவ ஆகம விரூத்தியில் ஆசாரியாபிஷேகப் பிரகாரத்தில் ஆசிரியர் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆக்கையால் சங்கிராந்தி வாதத்திற்கு இது நிரூபித்தமாகாதெனக் கூறுகின்றார்.

(கங்) சாத்திரங்களில் குருவினுடைய ஆணையால் குருவைப்போல் வியாக்கியான முதலியவற்றில் சாத்திரத்தன்மையை மேற்கொள்வதே சங்கிராந்தி என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் ஆகும். இவ்விடயம் குருவால் அந்தச் சாத்திரத்திலேயே கூறப் பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) வெளிப்படை

(கௌ)

(அ—கை) சங்கிராந்தி வாதிபானவன் ஒருநி மிருதிகளிலுள்ள நிரூட்டாத தாட்டாந்திகங்களின் மயக்கத்தால் ஒரு சமயம் எதிர்ப்பாணின், அதனையும் முன்னர்க் கூறிய நிரூட்டாதத்தக்கைப்போலவே மறுக்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

(கள) அதுபோல் முன்னர்க் கூறியவாறுபோல் சாதுக்களை நித்தனை செய்தலால் புருட்களுக்குப் பாவம் உண்டாகின்றது; புண்ணியம் நிகழ்கின்றது. சாதுக்களை நித்தனை செய்யாது பொறுமையாய் இருப்பவனிடத்தில் இவை மாறுதலை அடைந்திருக்கின்றன. அல்தாவது புண்ணியம் உண்டாகின்றது; பாவம் நிகழ்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடயத்தில் மிருதிவாக்கியத்தைக் கூறுகின்றார். "பிராமணர்கள் சாதுக்களாகிய இவர்களை நித்தனை செய்தலாலும், பாவச்செயல்களை கைக்கொள்ளுதலாலும், புருட்களுக்குப் பாவம் சங்கிரமிக்கின்றது; தன்னிடமிருக்கும் புண்ணியம் நிகழ்கின்றது என்றும், சாதுக்களையும் பிராமணர்களையும் நித்தனை செய்யாது பொறுமை உடையவனாயும், புண்ணியவாக்களுக்குச் சேர்ந்திருப்பவனாயுமுள்ள புருடனிடத்தில் புண்ணியம் சங்கிரமிக்கின்றது; பாவம் நிகழ்கின்றது என்றும் சங்கிராந்திவாதி நிரூட்டாதத் கூறுவானாயின், அதுவும் முன்னர்க் கூறிய நிரூட்டாதத்தக்கள் போலவே மறுக்கப்படுவதாகும். எவ்வாறெனில், இவ்விடத்திலும் புண்ணிய பாவங்கள் சங்கிரமிக்கின்றன என்பதற்குப் புதிதான புண்ணிய பாவங்களின் உற்பத்தியைப் பொருளாகக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதறி, அவற்றின் சங்கிரமணம் (பற்றுதல்) என்பதைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல் கூடாது. அவ்வாறு கொண்டால் புண்ணியவாக்களுக்குள் இருத்தல் மாத்திரத்தினாலேயே புண்ணியம் சங்கிரமிக்கின்றமையால் புண்ணியங்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்னும் விதியானது பயனற்றதாக ஆகின்றது. பிராயச்சித்தங்களை விதித்ததும் வினாக்கின்றது என்க. (கள)

(அ—கை) இன்னும் இவ்விடயத்தையே கூறுகின்றார்.

(கஅ) பாவிகளுடைய சேர்க்கையால் வேறு விதமான பாவம் உண்டாகின்றது. அவ்வாறே புண்ணியவாக்களுடைய சேர்க்கையால் புண்ணியம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறன்றி வேறு விதமாக (சங்கிரமிக்கின்றது என்பது) சொல்லப்படவில்லை என்பதாம்.

(உரை) வெளிப்படை

(கஆ)

(அ—கை) இனி, நீபமானது எரிககத்தக்க திரி முதலிய வற்றில் சங்கிரமிப்பதாய் (பற்றுவதாய்)க் காணப்படுகின்றதே என்று சங்கிராந்திவாதி கூறும் திருட்டாந்த ஆசங்கையை மறக் கின்றார்.

(கௌ) நீபத்தினும் வேறான விறகு முதலியவற்றில் பிறி தொரு நீபத்தின் உற்பத்திதான் கொள்ளப்படுகிறதேயன்றி, நீபத்தினுடைய சங்கிராந்தி கொள்ளப்படுகிறதில்லை. இவ்வாறே புத்தர்களும் வைசேடிகர்களும் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) நீபத்தின் சுவாலை மாதிரித்தினின்றும் மிகப் பெரி தான அக்கினி, காடு முதலியவற்றை எரிப்பதாகக் காணப்படுத லால் முந்நிய நீபாக்கினியினும் வேறாய் மிகப் பெரியதான அக் கினியாவது காடு முதலியவற்றில் உண்டாகின்றது என்றே பெளத்தர் முதலிய வாறிகளும் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகையால், நீபாக்கினிக்காவது அதன் வகதேசத்திற்காவது சங்கிராந்தி கூறுவது பொருத்தமற்றது. இவ்வாறு கூறியவாற்றால் கஸ்தூரி யின் வாசனையானது ஆடையில் பற்றுக்கின்றது என்ற சங்கிராந்தி திருட்டாந்தமும் மறுக்கத்தகுந்தது என்க. (கௌ)

(அ—கை) சங்கிராந்தி வாதி கூறும் வேறுதிருட்டாந்தத் தைக்கூறுகின்றார்.

(கௌ) புதிதாய்த் தோன்றிய பசுவினிடத்தில் பசுத் தன்மை என்னும் ஜாதியானது வேறு பசுவினிடத்திருந்து சங்கிர மிக்கின்றதாகக் காணப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அப்பொழுது தோன்றிய பசுவினிடத்துப் பசுத் தன்மை என்னும் சாமானியம் (ஜாதி) அப்பொழுதுதான் அறியப் படுதலாலும், அதற்கு முன்னர் அறியப்படாமையாலும், அப் பொழுது தோன்றும் பொருளினிடத்தில் அத்தன்மை என்னும் சாமானியம் (ஜாதி) இல்லை. பிறபொருளினிடத்திலிருந்து அந்த ஜாதிக்குச்சங்கிராந்தி கொள்ளவில்லையாயின், அப்பொழுது தோன்றிய பசுவினிடத்துப் பசுத்தன்மையின் சேர்க்கை பொரு த்தமடையாதாகையால், நிச்சயமாகப் பசுத்தன்மைக்குச் சங்கிராந்தி கொள்ளத் தகுந்தது என்க.

(அ—கை) இதற்குச் சித்தாந்தி கூறும் மறுமொழியைக் கூறுகின்றார்.

(உரை) பசுத்தன்மையை சாதிப்பாகக் கொள்ளாமல் * சாதி ருசியமாக எவன் கொண்டிருக்கின்றானோ, அவனைக்குறித்து நீ கூறியது பொருத்தமடைகின்றதில்லை என்பதாம்.

(உரை) சாதிக்குச் சங்கிராந்தி என்பது எங்களுக்கு உடன் பாடினது. எதுகுலெனில், பொருளினும் வேறாக ஜாதி என்னுந் தன்மையை நான்கள் கொள்ளாமையால் என்க. சாங்கியர்களு டைய கொள்கை போல், பொருட்டன்மைபற்றி ஒரேவிதமான அவயவப்பகுப்பின் சாதிருசியமே ஜாதியாகையால், அக்காலத்தில் தோன்றியபசுப் பொருளினிடத்தில் சங்கிராந்தி கூறுதல் பொ ருத்தமற்றது. அந்தப்பசுப்பொருளில் பிற்தொரு பசுப்பொரு ளின் சாதிருசியமானது உற்பத்தியாகின்றது என்றே கொள்ளு கின்றோம். ஆகையால், பொருளினும் வேறாக ஜாதியைக் கொள்ளாதவனைக் குறித்துமாம்மால் கூறப்படும். சங்கிராந்தித் திருட்டாந்தம் பொருத்தமற்றதே யாகும். (உரை)

(அ—கை) பொருளினும் வேறாக ஜாதியை ஒத்துக்கொள் பவனைக்குறித்துக் கூறுகின்றார்.

(உரை) தனது பற்றுக்கோடானவு வியாபகமாயிருக்கும் இந்த ஜாதியானது, யாதொரு காரணத்தால் வேறான பற்றுக்கோட்டி லேயும் தோன்றுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் ஜாதியானது சங்கிரமிக்கின்றது என்று கொள்ளுதல் கூடாது. அன்றியும், எதற்குச் செல்லுதல் கொள்ளப்படவில்லையோ, அதற்குச்சங்கிர மணம் (பற்றுதல்) எவ்வாறு பொருத்தம்? என்பதாம்.

(உரை) ஜாதியானது எங்கும் சென்று வியாபகமாய் இருக் கின்றது என்னும் பக்கத்தில் சங்கிராந்தியிடையமான ஆசங்கையே நிகழாதாகையால், பொருள் மாதிரித்தில் வியாபகமாயிருக்கின் றது ஜாதி என்னும் மதத்தைத் தொடர்ந்து சமாதானம் கூறு

* சாதிருசியம்—சமணமான பொருளினிடத்திருக்கும் தன்மை.

கின்றார். அக்காலத்தில் தோன்றிய பிரிதொருபுபொருளான பற்றுக்கோட்டிலும் பசுத்தன்மை என்னும் ஜாதி விளங்குகின்றது. ஜாதியென்பது அதனதன் பற்றுக்கோட்டால் விளக்கஞ் செய்யத்தக்கதாகையாலும், பற்றுக்கோட்டான வடிவம் ஜாதியை விளக்கஞ் செய்வது இயல்பாகையாலும் அதனைப்பிரிதொரு ஜாதியின் சங்கிராந்தியாக எவ்வாறு கூறமுடியும்? (ஜாதி தன்மை என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். அது யாதானுமொரு பொருளைப்பற்றி அதனனவாகியபிரிதிருக்கும், அவ்வாறு இருப்பது எவ்வாறு? பிரிதொரு பொருளில் சென்று பற்றும்) அன்றியும் என்பதனால் வேறுவிதமாகவும் சமாதானம் கூறுகின்றார். அஃது வெளிப்படை (ஒரு பொருளைப்பற்றி யிருக்குத் தன்மையானது தனித்துச்செல்லாது. தனித்துச் செல்லமாட்டாத அதற்குச்சென்று பற்றுதல் எவ்வாறு கூடும்.) (உக)

(அ—கை) தனித்துச்செல்லமாட்டாத அமுர்த்தப்பொருளுக்குச்சங்கிராந்தியைக் கொண்டால் குற்றம் என்னை என்பார்க்குக் கூறுகின்றார். (முர்த்தம்—வடிவம் அமுர்த்தம்—வடிவமில்லாது.)

(உகஇ) அமுர்த்தப் பொருளுக்கும் சங்கிராந்தி உண்டென்று கொள்ளுவதில் உலகானுபவமும் பிரமாணமில்லை. வித்துவான்களுடைய வசனமும் பிரமாணமில்லை என்பதாம்.

(உகஎ) ஜாதியைக் கிரியையற்றதாகவும் அமுர்த்தமாகவும் அவர்கள் (தார்க்கீசர்) கொண்டிருக்கின்றமையால், அதற்குச் சங்கிரமிக்கக்கூடிய யோக்கியதை எவ்வாறு நிகழும்? அமுர்த்தப் பொருளுக்குச் சங்கிரமணம் (பற்றுதல்) உண்டென்பது உலகானுபவத்திலும் இல்லை; வித்துவான்கள் கூற்றிலும் இல்லை. (உகஇ)

(அ—கை) இனி, தீபத்திற்கும் ஜாதிக்கும் சங்கிராந்தியை ஒத்துக்கொண்டு சமாதானம் கூறுகின்றார்.

(உஉ) ஜாதியிலும் தீபத்திலும் குணத்தன்மை இல்லை யாகையால், அவற்றைத் திருட்டாந்தமாகக் கூறியது பயனற்றதாகும் என்பதாம்.

(உகஎ) சங்கிராந்தி சித்திப்பதின் பொருட்டு (தாட்டாந்திகமான சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலியவை குணங்களாகையால்) குணப்பொருளாயும் சங்கிரமிக்கக்கூடியதாயும் உள்ள திருட்டாந்தம் சங்கிராந்தி வாதியால் காட்டத்தக்கது. ஜாதிக்ரம் தீபத்திற்கும் சங்கிராந்தியைக் கொள்ளினும், அவை குணங்களாகாமையால், அவற்றைத் திருட்டாந்தமாகக் கூறியது பயனற்றதாகுமென்பது கருத்து. (உஉ)

(அ—கை) சங்கிராந்தி வாதியால் கூறப்படும் பிரிதொரு திருட்டாந்தத்தையும் மறுக்கின்றார்.

(உஉ) கேதார தீர்த்தத்தின் சங்கிராந்தியானது பொருத்தமுடையதே; அது நிரவியாயிருத்தலால், சித்தனுடைய கத்திபோலும். நிரவியத்திற்குள் சங்கிரமிக்கக்கூடிய சத்தி (உண்டென்பது) கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உகஎ) கேதாரமென்னும் பெயருடைய தீர்த்தத்திற்கு அந்தத் தீர்த்தத்தை உபயோகிக்கும் புருடனுடன் சார்ந்த உண்ணும் பிரிதொரு புருடனிடத்தில் நிரவியாயிருத்தல்பற்றிச் சங்கிராந்திப் பொருத்தமுடையதே ஆகும். இவற்றுச் சித்தனுடைய கத்தியைத் திருட்டாந்தமாகக் கூறுகின்றார். சித்தனுடைய கத்தியோவெனில், சித்தனிடமிடமிருந்து தூரத்தேசத்திலிருந்தும் அவனுடைய ஆணையால் அவனது கையையே வந்து பற்றுக்கொள்வது; நிரவியங்களிலுடைய சத்திகள் மனத்தால் எண்ணத்தகாதவையாயிருக்கின்றமையால். அதுபற்றியே, மிகவியக்கத்தக்க சித்தனுடைய கத்திபென்னும் திருட்டாந்தத்தைக் கொண்டு நிரவியத்திற்குச் சங்கிராந்தி உண்டென்பதை அனுமானத்தால் சாதிக்கின்றமையால், இவ்விடத்தில் கேதார தீர்த்தமென்னும் சொல்லுக்கு வயலிலுள்ள நீர் என்று பொருள்கொள்ளுதல் கூடாது; அந்த வயல் நீரின் சங்கிராந்தியானது பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியப்படுதலால் என்க. இவ்வாறே பிரத்தியக்ஷத்தால் சித்தித்த பொருளில் அனுமானம் பிரமாணமென்றதில்லையென்று பெரியோர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். (உஉ)

(அ-ஐ) இவ்வாறு சங்கராந்தி வாழிக்கு ஒருவிதமான திருட்டாந்தமும் கூற முடியாதுபோகவே, இனி, சித்தாந்தத்தில் சித்தித்த பொருளையே திருட்டாந்தமாகக்கொண்டு அவன் செய்யும் பூருவபஷத்தைக் கூறுகின்றார்.

(உச) குணமாயுள்ள சைதன்னியத்திற்கு அடுத்தான சடப்பொருள்களிடத்து இருப்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது, கொள்ளப்படவில்லையாயின், அந்தச் சடப்பொருளைச் செய்வதில் பிரவிருத்தி உண்டாகாது என்பதாம்.

(உஊ) சேதன சத்தி (ஞான சத்தி) குணமாயிருக்கும் அத்தரும் சடப்பொருள்களிடத்து இருப்பு உங்களாலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறு கொள்ளப்படவில்லையாயின், அந்வுரு விடயமாகாத சடப்பொருளில் இது செய்யத்தக்க தென்னும் பயனையுடைய பிரவிருத்தியானது உண்டாகாது. ஆகையால், காரியத்தைச் செய்யும் கருத்தானிடத்தும் காரியமாகிய செயப்படு பொருள்களிடத்தும் ஞானக்கிரியைகளுக்கு இருப்புகொள்ளத் தக்கது என்பது பெறப்படும். சைதன்னியத்தால் சாரப்படாத (அறியப்படாத) சடப்பொருளுக்குத் தொழிற் படுதற்குச் சத்தியின்மையால், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அதனதன் சொரூப மாத்திரத்தில் இருப்பு இருப்பினும், ஒன்றுடன் ஒன்றுடன் சேர்க்கையற்ற (மண்ணுடன் கடத்தின் சேர்க்கையற்ற) இல்லையாயின், அந்தப் பொருள்கள் சொரூப மாத்திரத்தில் அறியப்பட்டிருக்கும், அவற்றிற்குக் காரியத்தன்மை ரூபமான விசேடம் இல்லை. உலகத்திலும் ரூபவனது சத்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட மண் முதலிய காரணமான சடப்பொருளுக்கும் விசேடம் காணப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் சடப்பொருளிடத்தும் சிறுசத்தி நிச்சயமாக இருக்கின்றதென்று (சங்கிரமிகின்றதென்று) கொள்ளல் வேண்டும். (உச)

(அ-ஐ) இந்தத்திருட்டாந்தத்தால் சங்கராந்தி வாழி கொண்ட பொருளைக் கூறுகின்றார்.

(உஐ) இந்த யுத்தியால் சித்தனிடத்திலும் பரமவெனது குணங்களுக்குப்பற்றாதல் உண்டென்பது கொள்ளப்படுகின்றது.

சித்தனிடத்தில் சித்தனதுதற்கு முன்னில்லாமல் இப்பொழுது மிகுதியாக் காணப்படுதலால் என்பதாம்.

(உஊ) இவ்வாறான யுத்தியால் சித்தனிடத்திலும் பரமவெனது குணங்களுக்கு இருப்பு (சங்கராந்தி) கொள்ளத்தக்கது. சித்தனிடத்தில் முத்திக்கு முன்னர் இல்லாமல் என்பது லுத்தானவே இவ்வித குணம் இருக்கின்றதாகக் காணப்படவில்லை என்று கூறுகின்றனர். முத்திய பக லீலையில் அளவிலடங்கிய (சிறிதான) அந்வுத்தன்மை கருத்திருத்தன்மை முதலிய குணக்கூட்டம் அவனுக்கு இருந்தது. சித்திய முத்தி நிலையில் அந்தக்குணக் கூட்டம் பாவவெனது குணக் கூட்டத்திற்கு சிகராய் அளவிலடங்காததாய் இருக்கின்றதென்பது சாத்திரங்களில் கேட்கப்படுகின்றது. முன்னர் அளவிலடங்கிய அந்தக் குணக்கூட்டமே முத்தியில் அளவிலடங்காதிருக்கின்றது என்று கொள்ளாமெனில், அதுபொருத்தாய்; அளவிலடங்கியது அளவிலடங்காததாக ஆகாது; அன்றியும், அந்தக்குணக் கூட்டத்திற்குப் பரிணமிக்குத் தன்மையும் சிகழுமாகையால், இவ்வாறன்றி அந்வுத்தன்மை முதலிய குணக்கூட்டம் முன்னில்லாமல் முத்திக்காலத்தில் புதிதாய் உண்டாகின்றது என்று கொள்வதும் பொருத்தமற்றது. ஆகையால் பரிசேடத்தால் சாவானுடைய அந்வுத்தன்மை முதலிய அளவிலடங்காத குணக்கூட்டமே முத்தியில் ஆன்மாவிலிடத்துச் சங்கிரமிகின்றது (பற்றுகின்றது) என்றுதான் கொள்ளல் வேண்டுமென்பது (சங்கராந்திவாழியாகிய) பாசபத சைவர்களின் கொள்கை. (உஐ)

(அ-ஐ) இவ்வாறு சங்கராந்தி வாழியின் கூற்றைக்கூறி இனி அக்கூற்றை மறுக்கின்றார்.

(உஊ) குணம் மாத்திரம் தனிமையாய்த்தனது குணிப் பொருளைகிடப்பிரிந்து வேறு பொருளில் இருக்கின்றதில்லை. அன்றி குணிப்பொருளுடன் கூடிய குணத்திற்குப் பிரபொருளில் இருப்பு உபசாரமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உஊ) தனது குணிப்பொருளை கிடந்து தனிமையாய் ஞானக்கிரியாரூபமான குணமானது, அறிவிற்கு விடயமாயும்

சடமாயும் இருக்கும் பிற பொருளில் இருக்கின்றதென்று கொள்வது பொருத்தமற்றது. சடப் பொருள்களிலும் ஞானக்கிரியைகள் உள்ளனவாக ஒத்துக்கொண்டால், அவற்றிற்கும் கருத்திருத்தன்மையும் ஞாநிருத்தன்மையும் நிகழும். நிகழவே எல்லாப்பொருள்களும் ஈசுவரனால் அறியப்படுகின்றமையால், எல்லாச் சடப் பொருள்களும் சேதனங்களாகவும் சர்வேசுவரர்களாகவும் ஆகும். ஆகையால், ஞானக்கிரியா ரூபமான குணமானது குணப்பொருளிலேயே இருந்துகொண்டு விகாரத்துடன் (வேற்றுமையுடன்) கூடிய பிற பொருள்களில்தான் (குணம்) முக்கியமாக இல்லாவிடினும் அந்த அசேதனப் பொருள்களினுடைய விகாரத்திற்கு காரியரூபமாய் வேற்றுமைப்படுதற்கு தான் (குணம்) காரணமாயிருப்பதுபற்றி அப்பொருள்களில் இருப்பதாக உபசமையக் கூறப்படுகிறது. முக்கியமாய்க் கூறப்படுகிறதில்லை, சத்தியுடன் கூடியிருக்குந் தன்மைதான் காரணத்தன்மை ஆகும். கருத்தா, சத்தியுடன் கூடியிருந்தால் காரியம் நிகழ்கின்றது; கூடவில்லை யாயின் காரியம் நிகழ்கிறதில்லை என்னும் உடன்பாடு எதிர்மறைகளால், சத்தியுடன் கூடியிருக்குந் தன்மையானது கருத்தாவிரி டத்திருக்கின்றது. அந்தச் சத்தியைச் சடப்பொருள்களில் இருப்பதாகக் கொள்வதில் பயனில்லை. கருத்தாவியுடைய கிரியையும் செயப்படும் பொருளில் இருப்பதில்லை. அன்றி, கருத்தாவினுடைய கிரியையின் வலிமையால் செயப்படு பொருளினிடத்தில் அசைதல் தோன்றுகின்றமை பற்றி அந்தச் செயப்படு பொருளையே சடப்பொருள் கிரியையுடன் கூடியிருக்கின்றதாக உபசமையக் கூறப்படுகின்றது. (உக)

(அ-க) ஞானக்கிரியாரூபமான குணம் சடப்பொருள்களினிடத்து இல்லை என்னும் இவ்விடயத்திற்குத் திருட்டாந்தம் கூறுகின்றார்.

(உஎ) குடு என்னும் தீயின் குணமானது தீயினிடமிருந்து கொண்டு எவ்வாறு தண்ணீரில் புலப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே ஈசுவரனுடைய குணங்களான ஞானக்கிரியைகளும் அவனிடமிருந்துகொண்டு அறித்தான சடப்பொருள்களில் புலப்படுகின்றன என்பதாம்.

(உரை) குடு என்பது* தீயின் சிறப்புக்குணமாகும். அந்தக் குணம் தண்ணீருக்குப் பொருத்தது. அதற்குக் கொண்டாஹ்லத்த பூதங்களுக்கும் கலப்பு என்னும் குற்றம் நிகழும். பூமி முதலிய ஐந்து பூதங்களும் தரித்தல் முதலிய ஒவ்வொரு தொழில்களாலும், இன்றியமையாத ஒவ்வொரு குணங்களாலும் வேறுவேறுபடப் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் குடு தண்ணீரின் குணமாக ஆகாது. அது தீயிலேயே இருக்கின்றது. தீயின் சேர்க்கையால் தண்ணீரில் தோன்றுகின்றது. அந்தத் தண்ணீரில் தீயானது நமக்குப் புலப்படா நிருத்தகொண்டு தனது குணமான குட்டினால் தனது தொழிலை சுடுதலை எவ்வாறு செய்கின்றதோ, அவ்வாறே பாமசிவனுடைய குணமும் உனக்குப் (குணத்திற்குப்) பற்றுக்கொடான பாமசிவனிடம் இருந்துகொண்டே அசேதனங்களான பிறசடப் பொருள்களில் அனேகம் வேற்றுமைகளைச் செய்கின்றது. ஆகையால் சடப்பொருள்களில் பாமசிவனுடைய குணம் இருக்கின்றதென்பதில் பிரமாணம் இல்லை. (உஎ)

(உஅ) ஆவேச பக்கமும் அறிட்டான பக்கமும் சங்கொத்தி பக்கத்தினும் சிறந்தனவாகும்; உற்பத்தியற்றது நாசமடையாதாகையால் என்பதாம்.

(உரை) ஆவேச பக்கமும், "கருத்திருத்தன்மை இருப்பினும் எவப்படுத்தன்மை இருக்கின்றதென்னுமிடத்து"க் கூறப்படும் அறிட்டான பக்கமும் சிறந்தனவாகும். உற்பத்தியற்றது நாசமடையாது என்பதனால் அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் குற்றமில்லை யென்று கூறுகின்றார். உற்பத்தி யுடையதுதான் நாசமடையும். (சங்கொத்தி பக்கத்தில் உற்பத்தி கொள்ளப்படுமொகையால் அது நாசமடையும் என்பது கருத்து.) (உஅ)

(அ-க) எதனாலெனில், (ஆவேச பக்கம் அறிட்டான பக்கம் சங்கொத்தி பக்கம் என்னும் மூன்று பக்கங்களும் ஒன்றெனக் கருதி அதற்குக் காரணம்) கூறுகின்றார்.

* தீயின் பொதுக்குணம் செம்மை முதலியன.

(௨௬) அவ்விடத்திலும் பாமசிவன் தான் தனது குணத் தால் எல்லாவற்றையும் அறிவினான்; செய்கின்றான். சித்தனான வன் செய்கின்றானில்லை. சித்தனிடத்தில் அன்னியனுபிடுஞ்ச் தன்மை அறியப்படுதலால் என்பதாம்.

(௨௭) ஆவேச பக்கத்தில் மாத்திரமன்று சங்கொத்தி பக் கத்திலும் பாமசிவன் சித்தனோடு கூடியிருக்கும் அவனே (பாம சிவனே) தனது குணங்களால் எல்லாவற்றையும் அறிவினான்; எல்லாவற்றையும் செய்கின்றான்; சித்தன் செய்கின்றானில்லை; ஒருவனுடைய தொழிலால் பிர்தொருவன் அறிவினவனாகவோ செய்கின்றவனாகவோ உலகத்தில் காணப்படவில்லை யாகையால் என்க.

(௨௯)

(௩௦) அந்தப் பாமசிவனுடைய குணத்தின் சேர்க்கையால் சித்தனும் சர்வஞ்ஞனாகவும் சர்வ கருத்தாவாகவும் ஆகின்றான் (இது பூர்வ பக்ஷி கூற்று) எனில், அவ்வாறாயின், சைதன்னியமற்ற சடப்பொருளுக்கும் சர்வஞ்ஞத் தன்மை நிகழக்கூடும் என்பதாம்.

(௩௧) அந்தப் பாமசிவனுடைய குணத்தின் சேர்க்கை யால் (சித்தனும்) எல்லாவற்றையும் அறியவும் செய்யவும் சமர்த் தனாகின்றான் எனில், அது பொருந்தாது. சடப்பொருள்களான மாயை முதலியவற்றிற்கும் பாமசிவனால் அறியப்படுதன்மை இருத்தலால் அவனது குணத்தின் சேர்க்கை இருப்பது பற்றி அவற்றிற்கும் சர்வஞ்ஞத்தன்மை நிகழவேண்டும்.

(௩௨) சம்சார நிலையில் ஞானக்கிரியைகள் ஆன்மாக்களுக்கு இல்லாமையால் என்று சங்கொத்தி வாதத்திற்கு அனுகூலமாய் கூறப்பட்ட யாதொரு ஏது உண்டோ அது பொருந்தாது. ஞானக்கிரியைகள் அந்தச் சம்சார நிலையிலும் துணையின் தகுதிக்கேற்பத் தகுதியடைந்தனவாய் வெளிப்படையாய்க் காணப்பட்டிருத்தலால் என்பதாம்.

(௩௩) சம்சாரநிலையில் ஆன்மாவுக்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய சமர்த்நியம் இல்லாமையால் என்று முன்னர்க் கூறப் பட்ட யாதொரு ஏது உண்டோ, அது பொருத்தமற்றது. அந்த ஆன்மாக்களுக்குச் சம்சார நிலையிலும் ஞானக்கிரியைகளைத் தோற்றுவிக்கும் காரிய காரணங்கள் (சர்வ இத்திரியங்கள்) இருத் தலால் ஞானக்கிரியைகளும் காணப்படுகின்றன. ஆன்மாவைத் தோற்றுவிக்கத்தக்க சர்வம் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றதோ, அவ் விடத்திலேயே ஆன்மா அறியப்படுவதுபற்றி, ஆன்மாவிற்கு விபாகத்தன்மை அறியப்படுமாறுபோல, ஆன்மகுணங்களுக் கும் உபபொருளாயிருஞ்ச் தன்மையும் விபாகத்தன்மையும் சித்தத்தனவென்பது கருத்தம். முன்னரே சித்தித்த கருமத் தியவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் ரூபப் பிரகாசமும், முன்னரே சித்தித்த ஞானத்திரியங்களின் சத்தியைத் தோற்றுவிக்கும் சித்தனுடைய அஞ்சனமும் (மையும்), முன்னரே சித்தித்த க்ஷ மேத்திரியங்களின் சத்தியைத் தோற்றுவிக்கும் சித்தத்தின் அறி வும் (தோற்றமும்), சித்தத்தைவசப்படுத்தும் யோகாபிப்பாசமும் ஆகிய இவற்றின் பெருமையால் பெருமைபை அடைந்த அறியுந் தன்மை கருத்திருத் தன்மைகளைக் கண்டிருக்கின்றோம். அவ் வாறே ஆன்மாவிற்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மையும் சர்வ கருத்திருத் தன்மையும் முன்னரே உள்ளனவாகும்.

(௩௪)

(அ-௩௪) இதனால் கிடைத்த பொருள் என்னை என்பார்க் குக் கூறுகின்றார்.

(௩௫) முத்தியில் எல்லாப் பொருள்களையும் அறியும் ஈசுவர சம்பந்தமான சத்தியே துணையாயிருக்கின்றமையால் முத்தான் மாவுக்கு நிகழ்வன்ற ஈசுவர சமத்தன்மை யாதல் தடைசெய்யப் படும் என்பதாம்.

(௩௬) முத்திக்காலத்தில் ஈசுவரரூபமான மிகச்சிறந்த துணை யின் சேர்க்கையால் ஆன்மாவிற்கும் ஈசுவரத்தன்மை சித்திப்பது பற்றி ஈசுவரனுக்கு நிகழ்ந குணங்களின் வினக்கத்தையுடைய அந்த ஆன்மாவிற்கு ஈசுவர சமத்தன்மை உண்டாகின்றது. அது உ.

எவரால் தடை செய்யப்படும். மறைத்தலைச் செய்யும் பொருளின் சேர்க்கையாலும், அப்பொருளின் சேர்க்கை இன்மையாலும், ஆன்மாவின்னுடைய குணங்களுக்கு விளக்கமும் விளக்கமின்மையும் சிகழ்வனவாகும். ஆன்ற, சொருப வேற்றுமைபால் சிகழ்வன அல்ல; பரிணாமம் என்னும் குற்றம் சிகழாமையால், (௩௨)

(அ-௭௧) இவ்வாறு தன்னுடைய பக்கத்தில் (சிக்காந்தி பக்கத்தில்) சங்கிராந்தி வாதியால் கூறப்பட்ட குற்றத்தைக் களைந்து சங்கிராந்தி வாதி பக்கத்தில் சிகழும் பிறதொரு குற்றத்தைக் கூறுகின்றார்.

(௩௩) ஒரு பொருளினுடைய குணம் பிறதொரு பொருளைப் பற்றுவதாயின், முன் பற்றுக்கோடான பொருளைவிட்டுத் தனித்துப் பற்றுதலாக உலகில் காணப்படவில்லை. அவ்வாறு பற்றுவதாயின், முன்பற்றுக்கோடாய் இருந்த பொருள் குணமற்றதாகும் என்பதாம்.

(உ-௭) * சூரியன் முதலியோருக்குச் சங்கிராந்தியானது முன்பற்றுக்கோட்டைவிட்டுத்தான் மற்றொரு பற்றுக்கோட்டில் காணப்பட்டு இருக்கின்றது. அதுபோல் இவ்விடத்திலும் பாம்புவினுடைய குணங்களுக்குச் சங்கிராந்தியைக்கொண்டால் அந்தக் குணங்களும் தமக்கு முன்பற்றுக்கோடாக இருந்த பாம்பின் விட்டுப் பிறதொருபற்றுக்கோட்டை அடையவேண்டும், அடையவே, முன்பற்றுக்கோடாக இருந்த பாம்பின் சர்வஞ்சுத் தன்மை முதலிய குணமற்றவனாக ஆவன். (௩௩)

(அ-௭௧) நீப்பிரகாசமானது தனக்குப் பற்றுக்கோடான நீபத்திலிருந்துகொண்டே அந்தத் நீபத்திலும் பிறபொருளிலும் சங்கிராந்தியைவாழ்போல, பாம்பின் குணங்களான சர்வஞ்சுத் தன்மை முதலியவையும் சங்கிராந்தியின்றன என்பார்க்குக் கூறியிருக்கிறார்.

* சூரியன் ஒரு ராணியைவிட்டுத் தான் மற்றொரு இராணியைப் பற்றுவதெனவாய் சூரிய சங்கிராந்தி காணப்படுகின்றது. முதலிய மற்ற பூவுலகையெல்லாம் சங்கிராந்தி கொண்டு.

(௩௪) ஒரு பற்றுக்கோட்டைவிட்டுப் பிறதொரு பற்றுக்கோட்டை அடைவதே பாவுதல் (பற்றுதல்) என்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. பாம்பின் குணத்திற்குப் பரிணாமம் இன்மையால் அதற்குப் பாவுதலைக் கொள்ளின அனை குற்றங்கள் சிகழும் என்பதாம்.

(உ-௭) நீபம் எற்றியின்னர் நீப்பிரகாசமானது தனக்குத் (பிரகாசத்துக்குத்) தடையான இருளை நாசம் செய்து ஒவ்வொரு இடங்களிலும் பாவுகின்றது என்பது, சலப்பிரகாசம் போல் † பரிணாதிக்குத் தன்மை இருப்பதுபற்றி அந்தப் பிரகாசத்திற்குப் பொருத்தமாயிருக்கின்றது. பரமோக்ஷ குணத்தையும் அவ்வாறு கொண்டால் பரிணாமமுடைய மண் முதலியன சடமாக உலகத்தில் காணப்பட்டிருத்தல் பற்றி அந்தக் குணத்திற்கும் பின்னர் கூறப்படுமாறு சடத்தன்மை முதலிய குற்றக் கூட்டம் சிகழும்பென்க. (௩௪)

(௩௫) எவ்விதமாகவேனும் சங்கிராந்தியைக் கொள்ளினும் அந்தச் சங்கிராந்தியின் சிர்ணயமானது நிராயிப் பொருள்களிலிடத்து இருக்கின்றதாகத்தான் எல்லா அளவைகளாலும் சித்தமாயிருக்கின்றது. குணப்பொருள்களில் (சங்கிராந்தியானது) மாறுதலை அடைந்திருக்கின்றது என்பதாம்.

(உ-௭) இவ்வாறு விலக்கப்பட்ட யுத்திகளை உடையவனாக இருந்தும் சங்கிராந்தியைக் கொள்ளும் வாதி சங்கிராந்தியிலுள்ள ஐசை நீங்காதவனாக இருப்பின், அப்பொழுதும் குணங்களான ஐசவரியம் முதலியவற்றால் சிகழும்பென்று கூறப்படுவ சங்கிராந்தியானது விரோதமுடையதே ஆகும். இவ்விடத்தில் நிராயிப் பொருள்களுக்குத்தான் சங்கிராந்தி பொருத்தமாயிருக்கின்றது. உலகத்திலும் நிராயிப் பொருள்களுக்குத்தான் சங்கிராந்தி பொருத்தம் என்பது காண்க.

† பரிணாமம் என்பது ஒரு நிலையிலிருந்து பிறதொரு நிலையையடைதல். சங்கிராந்தி என்பது ஒன்றைப் பற்றுதல். பிரகாசத்தினிடத்தும் சிர்ணிடத்தும் ஒரு நிலையிலிருந்து பிறதொரு நிலையையடைதலாகிய பரிணாமம் காணப்படுதலால் அவற்றிற்குப் பற்றுதலென்னும் சங்கிராந்தி பொருத்தம் என்பது காண்க.

சாந்தி பிரசித்தமாயிருக்கின்றது. குணங்களுக்குச் சங்கிராந்தி இல்லை. ஆகையால் ஈசுவர குணங்களுக்குத் திரவியத்தன்மை நிகழும் என்க. (௩௫)

(௩௬) சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றைச் சாதிப்பொருளாய்க் கொள்ளினோம். அவ்வாறு கொள்ளின் இந்தக் குற்றம் நிகழாதெனில், அது பொருந்தாது. அந்தச் சாதிபாணது ஞான முதலிய குணங்களையன்றி வேறன்று. திரவியமென்று கொள்ளின் ஞான முதலியவற்றிற்குப் பாமசிவன் பற்றுக்கோடென்று கூறியது மிகைபடக்கூறலென்னும் குற்றத்திற்கு இடனாகும் என்பதாம்.

(௩௭) சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முத்தன் ஈசுவரன் முதலிய அனைத்து குணப்பொருள்களில் இருத்தலால் அவற்றைக் குணசாதிபாகக் கொள்ளினோம். அந்தச் சாதிக்கு முத்தியடைந்த புருடனிடத்திலும் மல்லிகையின் குணசாதிக்குச் சங்கிராந்தி நிகழ்வதுபோல் நிகழ்கின்றது. நிகழ்வது, சங்கிராந்தி பைக் கொள்வதில் யாதொரு குற்றமும் இல்லை என்ற சங்கிராந்தி வாதிடுவதுபாடைய கொள்கையை அந்தச் சாதிபாணது ஞான முதலிய குணங்களையன்றி வேறன்று என்பதனால் மறுக்கின்றார். குணங்களுக்குச் சங்கிராந்திபாணது உலகத்தில் காணப்படவில்லை. ஆகையால் இவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாதென்பது கருத்து. புதித மல்லிகை முதலியவற்றின் குணங்கள் * பிறபொருளில் புதிதாய்த் தோன்றுகின்றனவேயன்றிச் சங்கிரமிக்கவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சங்கிராந்தி வாதிபாணவன் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்களுக்குப் பற்றுக்கோடான பாமசிவனென்னும் நாயியத்தின் ஒரு பாகத்திற்குச் சங்கிராந்தி என்று கொள்வான் எனில், அதுவும் பொருந்தாதென்று, "திரவியமென்று கொள்ளின்" என்பதனால் கூறுகின்றார். இவ்வாறு ஞானமுதலிய குணங்களுக்குத் திரவியத்தன்மையைக் கொள்ளின் அவற்றிற்குப்

* பிறபொருளில் மல்லிகை முதலியவற்றின் தாளினின் சம்பந்தத் தன்மையான முதலிய குணங்கள் புதிதாய்த் தோன்றுகின்றன. என்பது கருத்து

பற்றுக்கோடாகப் பாமசிவனைக் கூறுவது மிகை என்னும் குற்ற முடைமையால் பிரமாணமற்றதாகின்றது. எவ்வாறெனில், ஈசுவரனுக்குப் பல வேறுவகைப்பட்ட அநேக திரவியப் பொருள்களின் கூட்டமாயிருக்குத் தன்மையையும், அவற்றிற்கு ஒவ்வொரு முத்தனிடத்துச் சங்கிராந்திபையும், அந்த முத்தனுக்கு ஞானமுதலிய குணங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாயிருக்குத் தன்மையையும், இவ்வாறு அநேகம் கற்பிக்கவேண்டுமாதலின் (பிரமாணமற்றதாருமென்க.) (௩௮)

(௩௯) நித்தாந்தியின் மோக்ஷத்தில் சங்கிராந்திவாதி கூறும் குற்றத்தைக் கூறுகின்றார்.

(௩௯) இவ்வாறு குணங்களின் விளக்கமே மோக்ஷமென்று கொள்ளில், அந்த மோக்ஷமானது புருடனைக் கருத்தாவாக உடையதாயிருக்கின்றது. பாமசிவனால் செய்யப்பட்டதாக இல்லை. (இவ்வாறு சங்கிராந்திவாதி கூறுவான்) எனில், சங்கிராந்தியைக் கொண்டால் மோக்ஷம் சம்பவான பாமசிவனைச் சார்ந்ததாக ஆகின்றது. புருடனைச் சார்ந்ததாக ஆகவில்லை. (இது நித்தாந்தி கூற்று) என்பதாம்.

(௪௦) புருடனுடைய குணங்களே முத்திக் காலத்தில் விளக்கமடைகின்றன என்று கொள்ளில், "ஆன்மா அறிவத் தருத்தவன்" என்றமிடத்து ஆன்மாவிற்குக் 'கருத்திருத் தன்மை இருப்பதுபோல் உலகளாவும் மோக்ஷம் புருடனைக் கருத்தாவாக உடையது எனக் கொள்ளப்பட்டதாகின்றது; ஈசுவரன் கருத்தாவென கொள்ளப்பட்டதாகவில்லை. எதனாலெனில், புருடனிடத்து ஈசுவரசத்திற்குச் சம்பந்தம் இன்மையால் என்க. சம்பந்தம் இருப்பின் சங்கிராந்தியைக் கொண்டதாயிற்று. இவ்வாறு கூறும் சங்கிராந்தி வாதிபைக் குறித்துச் "சங்கிராந்தியைக் கொண்டா" லென்பதனால் நித்தாந்தி கூறுவதாவது, உன் பக்கத்திலும் ஒரு வனம் முத்தனுகின்றனவிலும், எவ்வாறெனில், முன்னரே உன் பாமசிவ குணங்கள் புருடனிடத்துச் சங்கிரமிக்கின்றமையற்றி மோக்ஷத்திற்குப் புருடனுடன் சம்பந்தமில்லை ஆகையால் என்க. (௪௧)

(அ-கை) என்பக்கத்தில் மோஷத்திற்குப் பெருந்தன்மைபும் சாம்பவத்தன்மைபும் பொருத்தமடைகின்றனவென்று சித்தாந்தி கூற்றைக் கூறுகின்றார்.

(கூ) பெருந்தன்மைபு புருடனைப் பற்றுக்கோடாக உடைபடு. சாம்பவத்தன்மைபு சம்பவான பாமசினால் செய்யப்பட்டது. இந்த இரண்டும் விளக்கம்கூறும் பக்கத்தில் பொருத்தம். சங்கராந்தியில் எவ்வாறு பொருத்தம்? என்பதும்.

(உரை) புருடன் என்னும் செயப்படுபொருளில் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருத்தலாலும், பாமேசுவரனைக் கருத்தாவாகக் கொண்டு இருத்தலாலும், எழுவாய் செய்யப்படுபொருள் என்னும் இரண்டு காரகங்களின் சேர்க்கையால், மோஷமானது பெருந்தன்மைபும் சாம்பவத்தன்மைபும் வேறுவேறுகக் கூறப்படுகின்றது. அன்னத்தினுடைய பாகம் தேவதத்தனுடைய பாகம் என்பவை போலும். (அன்னத்தினுடைய பாகம் என்பதில் அன்னம் செயப்படுபொருள். தேவதத்தனுடைய பாகம் என்பதில் தேவதத்தன் கருத்தா.) சங்கராந்தியைக் கொள்ளவில்லையின் (புருடனுக்குக்) கருத்திருத்தன்மை பொருத்தமில்லை என்பது பொருத்தமற்றது. (கூ)

(அ-கை) சித்தாந்தி பக்கமே ரொம்பின்றிச் சாறுத்தற்கு உரியதென்று கூறுகின்றார்.

(கூ) விளக்கக்கூடிய துணைகளுடன் விளக்கமானது பிரித்தமாயிருக்கின்றது. அந்த விளக்கத்தையே மோஷத்திலும் கொள்ளுகின்றோம். அந்தவிடத்தில் புதிதாக எங்களால் திருட்டாந்தம் ஒன்று கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதாம்.

(உரை) ஆன்ம குணங்களுக்கு விளக்கமானது விளக்கக் கூடிய துணைகளுடன் சித்தமாயிருக்கின்றதென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனையே மோஷத்திலும் கொள்ளலாம். இது தான் திருட்டாந்தத்தை ஒட்டியிருக்கின்றது. தமது

† காரணம்—வினையை விசேஷித்தவது.

(சங்கராந்தி) பக்கத்திற் போல் திருட்டாந்தம் தேடிக்கொள்ள வேண்டியதாக இல்லை. (கூ)

(அ-கை) சங்கராந்தி வாழி கூற்றைக் கூறுகின்றார்.

(சு) ஆன்ம குணமானது முத்திக்கு முன்னரே அகத்தபாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றமையால், அக்குணத்தின் விளக்கம் முத்தியென்பது என்னால் கொள்ளப்படுகின்றதில்லை. தமது மதத்திலும் அகத்தான ஆன்மா முத்தியில் சிறந்தவனாக எவ்வாறு கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றான் என்பதாம்.

(உரை) நீபம் முதலியவற்றால் கடம் முதலியவை விளக்க மடைவதுபோல், உள்பொருளானது அப்பொருளின் * பிரத்திய பிழையால் விளக்குகின்றது. இவ்விடத்திலே முத்திக்கு முன் புருடர்களுடைய குணமானது அகத்தமாயும் சித்தில் பொருத்தகளை விடயமாகக் கொண்டதாயும் சித்தித்திருக்கின்றது. முத்தியில் அத்தற்கு மாறுக மிகப் பரிசுத்தமாயும், பாமேசுவரனுக்குச் சமமாயும் விளக்குவதாகக் கேட்கப்படுகின்றது. ஆகையால் சமசார நிலையிலுள்ள குணத்துக்கும் முத்தியிலுள்ள குணத்துக்கும் வேற்றுமை இருப்பதால், முத்தியிலுள்ள இந்தக் குணத்துக்கு முன்னரே அதுபவிக்கப்படுதல் இன்மையால் முத்தியில் விளக்கத்தை நாம் கொள்ளவில்லை என்பது பூர்வ (சங்கராந்திவாழி) பக்கம். தமது மதத்திலும் என்றற்றோடக்கத் தால் சித்தாந்தி கூறுகின்றார். அதாவது, தமது (சங்கராந்தி) மதத்திலும் புருடன் அகத்தனே. எதுவுமெனின், பாமசினனது குணங்களின் சங்கராந்திக்கு உரியவனாயிருக்கின்றமையாலென்க. (சு)

(அ-கை) இந்த விடயத்தில் சங்கராந்திவாழியின் அபிப்பிராயத்தைக் கூறி மறுக்கின்றார்.

* பிரத்தியபிழையாவது, முன்னரே அதுபவிக்கப்பட்ட பொருள்களில், பின்னர் காட்சியாக வரும் அறிவு. அந்த தேவதத்தன் இவ்வன்பது போலவன.

(சக) அந்த ஆன்மாவானவன் திகைப்பால் சுத்தனாயிருக்கின்றனென்று (சங்கிராந்திவாதி) கூறின், ஆன்மாவின்மையுருணங்கள் சுத்தங்களாக ஏன் கொள்ளப்படவில்லை. திகைப்புக்குப் பின்னரும் ஆன்மாவானவன் அசுத்தமான குணங்களை உடையவனாயிருக்கின்றான், ஆகையால் எல்லாவகையாலும் அவன் எவ்வாறு சுத்தனாயிருக்கின்றான் என்பதாம்,

(உரை) இந்த ஆன்மாவானவன் அசுத்தனாயிருக்கும் சுத்தஞ் செய்கின்ற திகைப்பு முதலிய ஈசுவானுடைய தொழிலால் சுத்தஞ் செய்யப்படுகின்றவனாக உங்களால் கொள்ளப்படுகின்றான். படவே, அவனது குணங்கள் ஏன் சுத்தங்களாய் எல்லாப் பொருள்களையும் விடயமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. சுத்தமான குணங்கள் ஆன்மாவின்மையுடைய முத்திரை முன்னர் இல்லையென்ற கூறுதல் பொருந்தாது. * இருக்கின்றன. இருக்கும் அஞ்ஞானத்தால் மறைப்புண்டிருத்தலால் விளக்கவில்லை. அஞ்ஞான ரூபமான மறைப்பு இருள் நீக்குவதபோல் நீக்கமடையும்பொழுது அக்குணங்கள் விளக்கமடைகின்றன. கலை முதலிய தத்தவங்களின் நீக்கத்தாலும், அவற்றின் சம்பந்தத்தாலும் குணங்களுக்கு நிகழ்த்த சுத்தி அசுத்தி யென்னும் இவை அக்குணங்கள் என்று சுத்தங்களாயிருந்தன வென்பதை மறுக்கமாட்டா, ஆகையால் குணங்கள் விளக்கமடைகின்றன எனவும் பக்கத்தைத் தள்ளுதல் பொருத்தமற்றது. அனுவானவன் என்றறொடக்கத்தால் சங்கிராந்தி பக்கத்தில் எக்காலத்தும் சுத்தி நிகழ்மெனில்லையென்று கூறுகின்றார். பசுநிலையில் ஆன்மா எவ்வித குணமுடையவனாயிருக்கின்றானோ, அவ்வித அசுத்தகுணமுடையவனாகவே முத்திரைநிலையிலும் இருக்கின்றான். முத்திரையில் அவனுடைய குணங்களுக்கு ஒறுபிதமான விசேடமும் உங்களால் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகையால் ஆன்மா எவ்வாறு சுத்தனாயிருக்கின்றான், பெத்தமுத்திரையின்படினும் சுத்தனாயிருக்கின்றான். (சக)

(அ-கை) ஆன்மாவிற்கும் ஆன்ம குணங்களுக்கும் சுத்தி னைபக் கொள்ளாவிடினும், ஈசுவர குணங்களின் சங்கிராந்திக்குப்

* நிலைநாடி அநாயே பிரிப்பின்றி தீற்றலால் சுத்த குணங்கள் ஆன்மாவிற்கு முத்திரை முன்னரே உண்டென்பது உருத்த.

பற்றுக்கோடான நிராயம் (ஆன்மா) மாத்திரத்திற்கே சுத்தி எங்களால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதென்னும் விடயத்தில் பரிசுசமாக விடை கூறுகின்றார்.

(சஉ) நீங்கள் நிராயப்பொருளிலேயே பிரியமுன்னவர்களாக அறியப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். குணத்தில் பிரியமுன்னவர்களாக அறியப்படவில்லை. கணப்பொழுதாவது புருடன் சிவனைச் சார்ந்தவனாகக் கூறப்பட்டானில்லை. உன் சமீபத்தியம் நன்றாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு கூறியதன் கருத்தாவது—ஆன்மாவைய நிராயத்திற்குப் பாமினவது குண சங்கிராந்தியைக் கொண்டாலும், அப்பொழுது அசுத்தங்களான ஆன்மாவின் குணங்கள் இருக்கின்றனவா? இல்லையா? இல்லையெனில், அது பொருத்தாது. முத்தியில் ஆன்மா ஞானக்கிரியைகற்றப் பாடானம் போலிருக்கின்றனென்னும் கொள்கையை மறுக்கப்போகின்றோமாகையால். இருக்கின்றனவென்னில், அந்த ஞானக்கிரியைகள் முன்னர்ச் சச்சர நிலையில் இருந்தவாறுபோல் நிலவற்றை விடயங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனவா? அல்லது எல்லாவற்றையும் விடயங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனவா? நிலவற்றை விடயங்களாகக் கொண்டுள்ளன வென்னில், அப்பொழுது முத்தியிலும் ஆன்மா பசுவாய் அசுத்தனாயிருக்கின்றென்று கூறினதாயிற்று. ஆனால் பாமின குணங்களின் சங்கிராந்தியால் எல்லாவற்றையும் விடயமாகக் கொண்டிருக்கின்றனவென்னில், அப்பொழுது எங்கள் கொள்கையான குண சுத்தியே கூறப்பட்டதாயிற்று. ஆகவே, நிராயமான ஆன்மாவிற்கு மாத்திரம் சுத்தி நிகழ்வதில் பிரியமும், குணங்களுக்குச் சுத்தி நிகழ்வதில் அப்பிரியமும் உங்களுக்கு எவ்வாறு பொருத்தம்? பெரியோர்களுக்குக் குணங்களில் அன்பைச் செலுத்தவதான் நீதியாகும். இது பரிசுசம். “கணப்பொழுதாவது” என்றறொடக்கத்தால் சங்கிராந்தி வாழியின் மீது பிரிதொரு குற்றத்தையும் கூறுகின்றார். (எங்களால்) ஒருகணமாவது புருடன் பாமினனுடைய பரிணாமாகக் கொள்ளப்படாமையால் முத்தியில் பாமினனுடன் ஐக்கிய

மாதலில்லையென்பதை மறந்துவிட்டார்களா? முத்தியில் பாம்பினை குணங்களை சங்கிரமிக்கின்றமைபால் பாம்பினை ஐக்கியம் (உல்களால்) கொள்ளப்பட்டதாயிற்றென்பது கருத்து. * (௪௨)

(அ—கை) பிரதிபரீவாண வாழிகளுடைய அறிபவன் ரூபமான ஆன்மாவாகிய அறிவுக்கும் காசத்தைக் கொள்ளும் சர்வ நாச பகசத்தை மறுக்கின்றார்.

(௪௩) இளமைப் பருவம் காளைப் பருவங்களில் அதுபுவிக்கப்பட்ட பொருள்களைக் கழுவன் நிச்சயமாய் நினைக்கின்றான். ஆகையால் பிறப்பு இறப்புக்களின் நடுவில் புருடன் நிலை பெற்றவனாயிருக்கின்றான் என்பதாம்.

(௪௪) இளமை முதலிய பருவங்களின் அதுபவத்தால் புருடன் அவற்றை நினைக்க உரியவனாகியிருப்பது அவனிடம் அவற்றின் நினைவு காணப்படுதலால் ஆன்மா இரண்டு பருவங்களிலும் நிலைபெற்றவனாகக் கொள்ளப்படுகின்றான். உன்னுடைய கொள்கையின்படி கணத்தோறும் வெவ்வேறான ஆன்மாவே அதுபவிக்கின்றனென்று கொள்ளின், அப்பொழுது சைத்திராணல் அதுபவிக்கப்பட்ட பொருளில் மைத்திராணுக்கு நினைவு நிகழாதவாறுபோல் ஒரு ஆன்மாவால் நினைக்கப்பட்ட பொருளில் பிற்தொரு ஆன்மாவுக்கு நினைவு நிகழ்தல் கூடாது. உலகத்திலே ஒரு காலத்தில் அதுபவிக்கப்பட்ட பொருளில் பிற்தொரு காலத்தில் நினைவு காணப்படுகின்றது. ஆகையால் ஆன்மாவுக்கு நிலைத்தனிக்கொள்ளல் வேண்டும். (இனி பூர்வ பணி கூற்று) ஆன்மாவை நிலைத்த பொருளெனக் கூறுகின்ற உம்மாலும் (சித்தாந்திகளாலும்) அதுபவம் நினைவு என்னும்

* எது எதனில் விந்து பரிணமிக்குமோ அது அதனில் ஐயபிழை யடையும். எடம் மண்ணில் விந்து பரிணமித்த மண்ணில் ஐயபிழையையடைந்து போனும், சித்தாந்தத்தில் ஆன்மாவைச் செயலுடைய பரிணாமமாகக் கொள்வதில்லை. ஆகையால் முத்தியில் ஐயபிழையையும் கொள்வதில்லை. சங்கிராந்தி மாதலில் ஐயபிழைக்கொள்ளப்பட்டதாயிற்று. இது பொருத்தமற்றதென்பதாம்.

இவற்றிற்கு வேற்றுமை கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. உலகமும் நிலையே அதுபவமாகாது. ஆயின் சித்தத்தின் தொழில்களைத் தாம் ஒன்றாகவேண்டும். (நிலையும் அதுபவமும் சித்தத்தின் தொழிலாதலால் இவ்விண்ணையும் ஒன்றென்று கூறின், இச்சை முதலிய சித்தவிரும்பிய நிலைத்தையும் ஒன்றென்று கூறல் வேண்டும்). ஆகையால் நிலையும் அதுபவமும் வேறென்றே கொள்ளல் வேண்டும். அவ்விண்ணும் வேறு வேறுபிரிந்தும் முன்னரே சித்தத்தின் அதுபவ விரும்பியால் உண்டான சித்தத்தின் வாசனையால் இப்பொழுது கழுவனுக்கு முன் அதுபவத்தை விடபமாகக் கொண்டாவது, அல்லது அதுபவிக்கப்பட்ட பொருளை விடபமாகக் கொண்டாவது நினைவு நிகழ்கின்றது. வாசனையைச் சித்தத்திற்குக் கொள்ளாது ஆன்மாவிற்குக்கொள்ளக் கூடாது. கொள்ளின் ஆன்மாவிற்குப் பரிணமம் என்னும் குற்றம் நிகழும். சைத்திராணலைய சித்த விரும்பிக்கும் மைத்திராணலைய சித்த விரும்பிக்கும் ஒன்றுக்கொன்று வாசனையை உண்டுபண்ணும் காரணத்தன்மை கிடையாது. ஒருவனுடைய சித்த விரும்பியில் சித்தத்தின் அதுபவத்திற்குத்தான் வாசனையை உண்டுபண்ணும் தன்மை இருத்தலால், அவ்வாசனையி னூற்றுள் நினைவு தோன்று மென்பது துய்மால் (சித்தாந்திகளால்) கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறாகவும் நிலையிற்கும் அதுபவத்திற்கும் எவ்வாறு அபேதம் கூறமுடியும்.

சித்த விரும்பியினும் வேறுபுள்ள ஆன்மாவிற்குத்தான் அபேதம் சாதிக்கப்படுகின்றதெனில்; அது, பொருத்தாது. சித்த விரும்பியினும் வேறுபுள்ள ஆன்மா ஒன்று அறியப்படவில்லை. ஒரே அறிவே சந்தேகமும் துக்கம் முதலிய அநேக ரூபமாகக் காணப்படுகின்றதாகையால் என்க. சித்த விரும்பியான அறிவினும் வேறுபுள்ள ஆன்மா அனுமானத்தினால் சித்திக்கின்றான். அந்த ஆன்மாவிற்கு அபேதம் கூறப்படுகின்ற தெனில், அதுவும் பொருத்தமற்றது. அவ்வாறு அறியப்படாத அந்தப் பொருளோடு ஒரு பொருளுக்கும் உடன் நிகழ்ச்சியின்மையால் என்க.

†, மூன்னுள்ள ஆன்மாவே பின்னும் இருத்தல்பற்றி அபேதம்.

(அல்தாவது அந்த அனுமானத்திற்குத் திருட்டாந்தம் இல்லை என்படியாம்) ஆனால் சித்த ரூபமான அறிவினும் வேறு ஆன்மாவைக் கொள்ளவில்லையாயின், நினைவு என்னும் தொழில் சிகழாதாகையால், நினைவுத் தொழில் சிகழ வேண்டுவது பற்றி அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் ஆன்மா கொள்ளப்படுகின்றது எனில், அதுவும் பொருத்தமற்றது. எதனாலெனில், நினைவு என்னும் தொழில் நம்மால் மேலே கூறியவாறு (வாசனைபற்றி) சிகழ்கின்றதாகையால் என்க. அன்றியும் அந்த ஆன்மாவை அனுமானம் செய்பவன் எவன் என்று கூறல் வேண்டும். சித்தமென்று கூறமுடியாது. சித்தத்தைச் சடப்பொருளாகக் கொண்டிருத்தலால் என்க. சித்தம் சடமாயினும் சேதனத்தின் சேர்க்கையால் சேதனமாயிருக்கின்றது எனில், அது பொருத்தது. சடப்பொருளுக்கு அறிவுப் பொருளின் சேர்க்கையால் அறிவு தோன்றுதலேயன்றிச் சடப் பொருளே அறிவுப் பொருளாக ஆகின்றதில்லை. ஆகுமெனில், (சித்தமே) பிரகாசத்தைச் செய்கின்றமையால் அதுவே ஆன்மாவாக ஆகின்றது. வேறு ஆன்மாவால் பயனில்லை. அனுமானம் செய்யப்பட்ட ஆன்மாவிற்கும் ஆன்மத்தன்மை பொருத்தமற்றது.

பிரகாசப்பொருளை ஆன்மாவாகவும் பிரகாசம் செய்யப்படும் பொருளை ஆன்மாவிற்கு வேறு பொருளாகவும் கொள்ளல் வேண்டும். எது தானாகவே பிரகாசிக்கின்றதோ அதுவே ஆன்மாவாகும். எது அதனால் பிரகாசம் செய்கிக்கப்படுகின்றதோ அது அதற்கு வேறான பொருளாகும். ஆன்மப்பொருளுக்கும் பிற பொருளுக்கும் கலப்புக்கிடையாது. பிரகாசம் சித்திக்க வில்லையாயின் பிரகாசம் செய்கிக்கப்படுவது சித்தியது. ஆன்மா பிரகாசியாமலிருக்கும் பொழுது சித்தத்திற்குப் பிரகாசம் கொள்ளப்படவில்லையாகையால் என்க. இவ்வாறு ஆன்மப் பிரகாசம் இல்லாமை பற்றி உலகமனைத்திற்கும் குருட்டுத்தன்மை சிகழ்ந்துகிடும்.

இனி, ஆன்மா சித்திக்கவில்லையாயினும் சித்தத்திற்குப் பிரகாசப்படுகின்றதெனில், தோற்றம் நாமுடைய பிரகாச

காச ரூபமான அந்தச்சித்த விருத்தியே ஆன்மாவாகக் கொள்ளப்படட்டும். மிகவும் * அசித்தமாயும் சித்தத்தினும் வேறாயும் உள்ள பிறிதொரு பொருளுக்கு சித்தியத்தன்மையைச் சாதித்தலால் பயன் என்ன! (இவ்வாறாயும் பூர்வபக்கம்.)

(இனி, சித்தாந்தி கூற்ற) அனுபவம், வேறு நினைவு வேறு என்பது உண்மையே. ஒரு சித்தவிருத்தியின் பிரவாகத்தில் சிகழ்ந்த அனுபவரூபமான விருத்தியின் சாமந்தியத்தால் உண்டு பண்ணப்பட்ட சித்தத்தின் வாசனையால் நினைவு உண்டாகின்றது; பிறனுடைய சித்தப்பிரவாகத்தின் வாசனையால் உண்டாகின்றதில்லை என்பதும் உண்மையே. சித்தத்தினும் வேறுகச்சொய் பிரகாசமான ஆன்மா ஒன்றில்லை என்பதும் உண்மையே. ஆயினும் அனுபவத்தை மறைத்து அனுபவமற்றதை நிலை நிறுத்துகின்ற வர்களுடைய நினைவமானது பொருத்தமற்றதாகும். அந்த அனுபவமே நிலை நிறுத்தப்படுவதாகும். எந்நே மறைத்தால் எல்லாப் பொருள்களும் மறைக்கப்படுமென்பது சிச்சயமோ அங்கப்பொருள் மறைக்கப்படாத சொருபமுடையது. அவ்விதமான சொருபத்தை ஆராய வேண்டும். அது ஒவ்வொரு கணத்தோறும் முன் முன்னாயும், முற்கணம் பிற்கணங்களினும் வேறாயும், கணமாத்திர ரூபமான கிளக்கமுடையதாயும் உண்டாகப்பிரகாசிக்கின்றதா? அல்லது எக்காலத்தும் ஒன்றுகவே பிரகாசிக்கின்றதா? அவற்றுள், எக்காலத்தும் நிலத்த பிரகாச ரூபமாயும், எக்காலத்தும் அறிப்பப்படும் பொருள் ரூபமான உபாதிக்கள் வெவ்வேறாயினும் தான் வேறுகாததாயும், பிரகாசாவம் பிரத்துவம் சரபாவமற்றதாயும், (தோற்றம் நாமற்றதாயும்) அனேக அனாவகளால் அனேக விதங்களால் சிகழ்ந்த சித்தவிருத்திகளின் தோற்றம் நாமக்களை அறிந்தும் தான் ஒன்றாயும், வெவ்வேறான விருத்தி ஞானங்களினும் குறைபாத சோதிவடிவமாயும், சமுத்தி முதலிய வற்றினும் நாமமடையாத அறிவையுடையதாயும், எக்காலத்தும் செய்யும் பிரகாசமாய் உணரப்படுதலால் ஆன்மாவெனக் கூறப்பட்டதாயும் உள்ள பொருளானது ஒவ்வொரு புருட்களிடத்தும் செய்யும் பிரகாசமாகச் சித்தித்திருக்கின்றது. ஆகையால்

* அசித்தம்—சித்திக்காதது.

வேற்றுமைச் சாதித்தலால் பயன் என்ன. அழிவற்றதாயும் ஒன்றாயிருக்கும் அந்த ஆன்ம அறிவையே பற்றிக்கொண்டு எல்லாப் புருடர்களாலும் பிரகாலங்களில் பயனைத்தரும் கன்மங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆன்ம அறிவைக் கணிகமென்று கூறின், எல்லா அறிவுகளும் கணப்பொழுதுக்குப்பின் அழிவின்றமையால் மறு கணத்தில் இருப்பவனாகா ஆகையால் அறிவை முன்னிட்ட ஒரு விதமான செயலும் இல்லையாகும். ஆகவே, உலகத்தில் எவ் எதன் பொருட்டு எவ்விடத்தில் முயற்சிப்பார்கள். நான் இருக்கின்றேன்; இது என்னுடையது என்னும் அறிவைக்கொள்ளாத கணன்மவாழ்க்கை ஒருகிடயத்திலும் பிரவிரகத்தி பொருத்தமற்றது. இவ்வாறு கணன்மவாதம் கொண்டால் உலகம், இச்சையற்றதாயும், இது தன்னத்தக்கது இது கொள்ளத்தக்கது என்னும் அவற்றதாயும், மயக்க அறிவு, விசாரம், போதம் முதலிய அறிவற்றதாயும், தோற்றமாத்நிமைய இருப்பதாகும். இச்சை மயக்கமுதலிய எல்லா அறிவுகளும் நிலைத்த பொருளான அறிவனுடைய அறிவால் உண்டாகின்றமையால் மறைக்க முடியாததாயும், எல்லாச் செயல்களுக்கும் காரணமாயும், பிரகாலத்தில் நிகழ்கின்ற பயனைக் குறித்த முயற்சிக்குக் காரணமாயும் இருக்கின்ற ஆன்ம அறிவு எக்காலத்தும் விரைவில் கொண்டிருக்கின்றது. (இதுவரை நித்தாந்தி கூற்று.)

* (இனி பூருவபரி கூற்று) அறிபவன் ரூபமாயும், மாறாத ஒரே ரூபமாயும் இருக்கும் நிலைத்த அறிவுரூபப் பிரகாசம் எல்லாச் செயல்களுக்கும் காரணமாய் மறைக்க முடியாமலிருக்கின்றது என்பது உண்மையே ஆகிலும் அந்தப்பிரகாசம் செய்யப் பிரகாசமாகின்றதில்லை. அன்றி, அறிவின்ற கணிக அறிவுப்பிரவாகம் அனுபவிககப்படுங்கால் (ஆன்ம அறிவுடன்) அவற்றது ஒப்புமைகளைக்கண்டு மயக்கியவர்களால் ஆன்மப்பிரகாசத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டு விளக்குகின்றது. ஆகையால், கணிகமான அறிவின் பிரவாகந்தான் (ஆன்மப்பிரகாசமாக) ஒன்றுபடுகின்றது. இது மயக்க அறிவிலலை; கிடயங்களின் வேறாய் செயப்படுபொருளாய் ஐக்கியம் அறிப்படுகின்றமையால் என்க.

* செயப்படு பொருள்—கணிக அறிவு.

(இனிச்சித்தாந்தி கூற்று.) கணிக அறிவுப் பிரகாசத்தின் ஐக்கியமானது ஆன்மப்பிரகாசத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டது (கற்பிக்கப்பட்டது) எனில், அது பொருத்தது ஆரோபணம் செய்யும் கணிக கான்மப்பொருள் கணப்பொழுதில் நிகழ்கின்றமையால் எக்காலத்தும் விளக்குகின்றதில்லையாகும். விளக்குவதின், அதற்கு ஆன்மத்தன்மை பொருத்தமாகும். ஆரோபணத்து முன்பின் ஆராய்ச்சி ரூபமாகையால் நிலை பெற்ற அறிவால் உண்டிபண்ணத்தக்கது. ஆனால், கணிக அறிவு ரூபமான ஆன்மையே ஒரே காலத்தில் முற்பிற்பாடான கிரியான கிடயங்களை உடைத்தாழித்தலால் ஆரோபத்தைச் செய்கின்ற தெனில், அது பொருத்தது. (கணத்தில் அழிவின்றமையற்ற) கிடயச்சேர்க்கையற்றிருத்தலால், சுற்றப்படுகின்ற நிகழ்வுகளின் தோற்றம் (கிதற்பமாகாதவாறு) போல் கிதற்பமுடையதாக ஆகின்றதில்லையாகையாலென்க. கிடயச் சேர்க்கை இல்லாமையற்றியே ஒரே காலத்தில் எல்லாப் பொருள்களையும் அறிவின்ற யோகியின் அறிவானது கிரிப்பமற்ற அறிவிற்கு ஒத்ததென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக்கணிக அறிவு கிடயச் சேர்க்கையை உடையது என்று கூறின், அதுவும் பொருத்தமற்றது. எல்லா அறிவுகளும் கணிகமாகின்றமை பற்றி அவற்றிற்கு கிடயங்களுடன் சேர்க்கையே பொருத்தது ஆகையால் என்க. அது பற்றியே முறையே தோன்றவென்றவாயும், அநேகமாயு முள்ள கணிகங்களான கிதற்ப அறிவுகளுக்கு ஆரோபத்தன்மை கூற முடியாது. கூறின் அவற்றிற்கு கிதற்பத்தன்மை நீங்கிவிடும். அறிபவனான ஆன்மாவிற்கும் ஆரோபம் கூற முடியாது. கிதற்பமற்ற ஆன்மாவினிடத்து ஆரோபத்தைச் செய்தல் ரூபமான கிதற்பம் நிகழாமையால் என்க. அதுபற்றியே நானென்னும் அறிவிற்கு கிடயமாகவும் ஆன்மா கொள்ளப்படவில்லை. அன்றி, நானென்னும் அறிவு ரூபப்பிரகாச வடிவமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அப்பொழுதும் நானென்னும் அறிவுப் பிரகாச ரூபனாய், நிலைத்த பொருளாய் அறிப்படுகின்றது. எக் காலத்

* முன்பின் ஆராய்ச்சி—முன்னர்க் கண்ட வெளித்தோற்றம் பின் அந்நிப்பியில் இருப்பதாக ஆராய்ச்சி.

தம் அறிபவனுள் ஆன்மப் பிரகாசத்திற்கு அழிவு கிடையா தென கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

எந்தப்புருடனுக்கு * பிராகபாவம் இருக்கின்றதோ அந்தப் புருடனுக்குத்தான் தோற்றமுண்டு. எந்தப்புருடன் தோன்று கின்றானோ அவன் அழிவின்றான். நான் என்னும் அறிவிற்கோ எளில், முன்னினை ரூபமான பிராகபாவமும், பின் இன்ன ரூபமான பிரதீபம் சாபாவமும் கூறமுடியாது. அறிவானது கணத்தோறும் தோன்றுவதாய்க் கொண்டு நிலத்திருக்கின்றது என்று கூறுதல் பொருத்தாது. அறிவின் தர்மம் செய்யப் பிரகாசம் இல்லை என்பது பொருத்தாதென்று பின்னர் கூறப்போகின்றோம். ஆகையால் தூலருக்கும் பொருள்களுக்குப்போல், நிலத்தப்பொருள் கணிகப்பொருள்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று கிரோதமிருத்தலால், மின்னல் முதலியவற்றில் கணிகத்தன்மையும், தோன்றியவுடன் அழிபுத்தன்மையும் அளவைகளால் சிச்ச விகப்பட்டு, நிலத்திருக்கும் தன்மையை விலக்குகின்றவாறு போல, ஆன்மாவொரு தன்னிடத்தில் ஆரோபம் உடன் நிகழா தாகையால் உண்மையாகவே யிருக்கும் நிலத்தலானது தோன்றி யழியும் தன்மையை விலக்குகின்றதென்பது பொருத்தமாகின்றது.

செயல் பிரகாசமான பொருளுக்கு முண்பாடு நிகழ்விற தில்லையாகையால் மயங்க அறிவாகாது என்று கூறப்போகின்றோம். அளவையால் சிச்சவிகப்பட்டுப்பொருளை முண்பாடு இல்லாதபொழுது அறிவுகள் வேறுகக்கொள்ளார். ஆனால், நிலத்தப்பொருளுக்கு ஒருகாரியத்தையும் செய்யமுடியாமல் இருத்தலே முண்பாடாகக் கூறுகின்றோமெனில், அது பொருள் தாது. ஒன்றையும் செய்யாமை என்பதை விலக்கப்போகின்ற மையால் முண்பாடு ஆகாதாகையால் என்க.

* பிராகபாவம்—பிரிபம் தோன்றுதற்கு முன்னுள்ள விரிபத்தின் இன்மை.

ஆகையால், செயல்பிரகாசமாயும், தனது சித்தத்தின் தோற்ற நாகங்களுக்குச் சாட்சியாயும், நிலத்த பொருளாயும், அறிவின்றதாயும் இருக்கும் ஆன்மசொருபத்தில், தன்னையறிதலா லுண்டான இயல்பாயுள்ள * கருத்திருத்தன்மையானது, மேலே கூறப்பட்டவாறு ஆன்மப் பிரகாச சிச்சயத்தைப் பயனுக் கொண்டு, பிறனால் கூறப்பட்ட நிலத்த பொருளான ஆன்மாவின் இன்மையைச் சாதிக்கின்ற ஏதக் கூட்டல்களுக்கு எதிரியான ஏதவாகக் கூறப்பட்டது. நனைவானது ஏதவாகக் கூறப்பட வில்லை. நனைவோவெனில், தனக்கு முன்னிகழ்த்த அனுபவத்தி னும் வேறுகவேயிருக்கின்றது. வேறுபுறம் நனைப்பவன் வேற்று மையை அடையவில்லை. அவனே முன் அனுபவித்தவனாக அறிவப்படுகின்றமையால் நனைப்பவனும் அனுபவிப்பவனும் வேறுகாமல் ஒன்றுயிருத்தல்பற்றி அந்த ஒற்றுமையைக் கொண்டே உபசாரமாய் நனைவிற்கும் அனுபவத்திற்கும் ஒற் றுமை யிருக்கின்றதெயன்றி உண்மையில் ஒற்றுமையெனில், இவ் வாறு அற்ப அறிவுடையவர்களாயும் இரங்கத்தக்கவர்களாயும் உள்ள மனிதர்களின் மனத்திற்கு மிக வருத்தத்தைத் தாக்கடிய அறிருக்குமமான அனுபவ விசாரத்தை இம்மட்டில் கூறுதல் வேராம். (௪௩.)

(அ—க) இவ்வாறு பிறப்பு இறப்புக்களின் நடுவில் புருடன் நிலத்த பொருளாய் இருக்கின்றான் என்று கூறிவிட்டு, இனி ஐந்த பூதங்களினூற்றான் அறிவு உண்டாகின்றது என்று கூறுபவர்களின் கூற்றைப், பிறப்பிற்கு முன்னரும் அறிவின் இருப்பைச் சாதித்து மறுக்கின்றார்.

(௪௪) ஒரு புருடனுக்கு முன்னொரு பிறவியில் அனுபவிக்கப்பட்ட பொருளில், பின்னொரு பிறவியை அடைந்தபொழுது நிலைவு நிகழ்கின்றது. உண்ணாதற்காகப் பானக் குறித்தக் குழியானது தொடர்விறமையற்றி அந்தக் குழிக்கு முன் நிலைவு இருக்கின்றது என்பதாம்.

* கருத்திருத்தன்மை—அதவித்தற்கும் அறன நிலத்தற்கும் கருத்தாடியிருத்தன்மை. உரு

(உரை) சரீரத்துடன் கூடித்தான் அறிவு தோன்றித் தெனில், அன்று பிறந்த பசுபுடைய குழலிக்கு உண்ணாத் பொருட்டுப் பாலைப் பருகுவதில் முயற்சியும், பின்னர் அதனைக் கக்குதலும் நிகழா. காலடித்தல் முதலியவற்றையும் கொள்ளு தற்கு இது உபலக்ஷணமாய்க் கூறப்பட்டது. இவ்வாறே பெர் யோர்களும் “இந்நிரியச்சேட்டை, பெருமுச்சுவிடுதல், காலடித் தல் முதலியவை முன்னிலின்றி நிகழா” எனக் கூறியிருக்கீ றனர். இவ்வாறு உலகத்தில் பாலர்களுக்குப் பிரயிருத்தி காணப் படுகின்றது. அது முந்நிய பிறியில் அறிவு அபுசியம் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கின்றது. ஆனால், பாலர்கட்குக் கொட்டாவி முதலியவை சரீரத்தின் தர்மமாய் உயிரின் சாயத்தி யுத்தால் நிகழாமலுமே இவையும் நிகழ்நின்றன எனில், அது பொருத்தது. இவையனைத்தும் அறிவை முன்னிட்டுச் சித் தின்றமையாகக் காணப்படுகின்றமையால் பாலர்கட்கும் அந் வின்றி இவை நிகழாமலில்லை. கொட்டாவி முதலியவை, சிசி லுள்ள உலோமமும் நகமும்போல, சரீர தர்மமாகையால் அறிவை விநியுபவனவல்ல. பாலை உட்கொள்ளுதலும் அதனைக் கக்குதலும் இச்சமையாலுண்டான முயற்சி விசேடத்தால் சாதிக்கத்தகுந்தன வாகையால், அவற்றைச் சரீரத்தின் தர்மமாகக் கொள்ளுதல் கூடாது. அன்று பிறந்த பாலர்களும் தாயின் தனக்களி லிருந்து பாலை வாயைத்திறந்துகொண்டு முயற்சியுடன் பருகு கின்றனர். நிறுத்தி உண்டாகும் வரை கக்குகின்றார்களில்லை. ககடுதலும் பிராணனுக்குத் தடை நேரிடாதவாறு கக்குகின்றனர். இவ்வாறு வேண்டுவதைக் கொள்ளுதற்கும் வேண்டாததை விலக்குதற்கும் காரணமான முயற்சி விசேடம் பாலர்களிடம் காணப்படுகின்றமையால், அவர்களுக்கு இதுவேண்டுவது இது வேண்டாதது என்னும் நினைவு இருக்கின்றதென்றும், அந்த நினைவுக்குக் காரணமாய் முந்நிய சென்மத்தில் அனுபவம் இருத்த தென்றும் அனுமானம் செய்கின்றோம். (சச)

(அ—கை) இவ்விடயத்தில் வேறுபட்ட யுத்தினைவும் காட்டுகின்றார்.

(சசு) மனிதருக்கு கம்பிக்கையை உண்டுபண்ணுகின்ற முந்நியபிறியை அறிந்தவர்கள் உலகத்தில் காணப்படுகின்றனர். ஒருவனால் அனுபவிக்கப்பட்ட பொருளில் பிறனொருவனுக்கு நினைவு நிகழ்நின்றதில்லை என்பதாம்.

(உரை) சாதிஸ்மார்கள் (கடந்த பிறப்பை நினைக்கின்றவர் கள்) உலகத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றனர். முந்நிய பிறியை விடயமாகக் கொண்ட நினைவு, பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்பட்டும், அல்லது யுத்தியினால் சிச்சயிக்கப்பட்டும் இருத்த லால் கிடைத்த பொருள் என்னை என்பார்க்கு, “ஒருவனால் அனு பவிக்கப்பட்ட” என்றற்குடக்கத்தால் கிடைக்கின்றது. அதா வது, அனுபவமும் நினைவும் (ஆன்மாவாபி) ஒரே பற்றுக் கோட்டை உடைபனவென முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் இந்தப் பிறியிக்கு முன்னரும் அறிபவனால் அனுபவிக்கின்றது என்பது நித்தித்தது என்க. (சசு)

(அ—கை) இவ்வாறு முந்நியபிறியும் அறிபவன் இருக் கின்றான் என்ற நித்தித்ததால் பயன் என்னை என்பார்க்குக் கூறு கின்றார்.

(சசு) இவ்வாறுகலே, புருடர்களுக்குப் பிறப்பு வரிசை யானது அனுநியாகவே இருக்கின்றதென்பது புலப்பட்டது. அனுநியான பொருள் காமமையும் என்பதற்குப் பிரமாணம் கிடைவது என்பதாம்.

(உரை) ஒவ்வொரு பிறியிலும் முன்னிகழ்த்த பிறியின் வாசனையை முன்னிட்டு முயற்சி காணப்படுதலால், பிறிச் சேர்க்கை ஆன்மாவிற்கு அனுநியாகவே இருக்கின்றது என்பது நித்தித்தது. ஐந்து பூதங்களினுற்றான் பிறிச்சேர்க்கை நிகழ்க் தென்பது இல்லை. (இதனால் அனுநியான பிறிச்சேர்க்கையை யுடைய ஆன்மா அனுநிப் பொருள் என்பது கருத்து.) ஆன்மா அனுநிப்பொருளாகச் சித்தித்திருக்கின்றமையால், ஆன்மா சொரு பத்திற்கும் காமத்தைக் கூறுகின்ற சர்வகாசபக்கம் பொருத்த மற்றது என “அனுநியான பொருளுக்கு” என்பதனால் கூறு கின்றார். “அனுநியான பொருள் காமமையும் என்பதற்குப்

பிரமாணமில்லை" என்பதனால் (ஆன்மாவிற்கு) நாம் இன்ன என்பது குறிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் அனுகூலமான பொருளுக்கு நாம் கிடையாது என்பது கருத்து. எது எது உற்பத்தியுடையதோ அது அது அழிவை யுடையது; கடம்போதும் என்னும் உட நிகழ்ச்சியால், உற்பத்தியுடன் கூடிய பொருள்களுக்கு நாம் நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. உற்பத்தியற்ற பொருள்களுக்கு நாம் நிச்சயிக்கப்படவில்லை. உற்பத்தி இன்மை என்னும் தர்மமுடையது ஆன்மாவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இஃது இருக்கட்டும்.

அனுகூலமான பொருளும் நாம் கண்டென்றது என்பதற்கு ஒரு பயனைக் கருதிக் காரியத்தைச் செய்யுந்தன்மையாகிய அர்த்தக் கிரியா காரித்துவம் என்னும் பிரமாணம் இருக்கின்றது. அஃதாவது:—நித்தற்பொருளுக்கு ஒருவிதமான காரியத்தைச் செய்யும் தன்மை என்பது இயல்பு. அவ்வாறு அதனை இயல்பாகக் கொள்ளவில்லையாயின், அந்தப் பொருளுக்குப் பொருட்டன்மை கித்திக்காது. அவ்விதமான இயல்பு ஒன்றே ஆகும். அனேகமென்று கூறின, அனேக இயல்பினையுடைய பொருளுக்கும் அனேகத்தன்மை வந்துவிடும். வெவ்வேறான உள் பொருள்களுக்கு (கணிகப் பொருள்களுக்குத்) தொழிலைச் செய்யுந்தன்மை என்னும் ஒரே இயல்பைக் கொள்ளின் எக்காலத்தும் அந்த உள் பொருள்கள் நிகழ்வன்றமையால் ஒரேகணத்தில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்தல் வேண்டும். வேண்டலே, காரியங்களைத்தாம் ஒரே காலத்தில் உண்டாதல் என்னும் குற்றம் நிகழும். காரியத்தை உண்டு பண்ணுதல் என்னும் இயல்பு அப்பொழுதும் இருக்கின்றமையால் முறையே காரியங்களின் தோற்றமும் இல்லையாகும். அன்றியும், இன்னதொழில் இன்னகாலத்தில் நிகழ்வன்றதென நியமமும் இல்லையாகும். அகாவது இரண்டாவது கணத்திலும் முதற்கணத்திலுள்ள இயல்பே இருக்குமாயின், இரண்டாவது கணத்திலும் முதற்கணத்திற்குப்போலவே காரியத்தை உண்டுபண்ணுதல் வேண்டும். முதற்கணத்தில் செய்யவேண்டுவனவற்றை இரண்டாவது கணத்தில் செய்தல் வேண்டும். இரண்டாவது கணத்தில் செய்ய

வேண்டுவனவற்றை முதற்கணத்தில் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு நிலையின்மை என்னும் குற்றம் நிகழ்வன்றமையால், ஒரேவிதமான இயல்புடைய பொருளுக்கு ஒரே சமயத்தில் காரியங்களை உண்டுபண்ணுதலும் முறையே உண்டுபண்ணுதலும் பொருள்தாமையாலும், வேறுவிதமாய் உண்டுபண்ணுதல் முடியாமையாலும், காரியத்தைச் செய்யுந்தன்மை என்னும் இயல்பு உள் பொருள்களுக்குப் பொருள்தாதெனக்கொண்டு உள் பொருளுக்கு எதிரியாயும் கணமாத்நிரத்தில் நாம் கண்டவனவாயும் உள்ள அபாவப்பொருள்களில் (கணிகப் பொருள்களில்) முடிவடைவற்றது. ஆகவே, உள் பொருள்கள் கணிகப்பொருள்களாய்ச் சித்தித்தன.

இவ்வாறு உள்பொருள்களைக் கணிகப் பொருள்களாய்க் கொள்ளின், முற்கணத்திலுள்ள உள்பொருள் முற்கணத்தில் காரியத்தைச் செய்துவிட்டு நிகழ்வன்றது. பிற்கணத்திலுள்ள உள் பொருள் பிற்கணத்தில் காரியத்தைச் செய்வன்றது. இவ்வாறு முறையே அனுபவிக்கப்படுகின்ற காரியத்தைச் செய்தல் என்னும் அர்த்தக் கிரியைக்கு ஒருவிதமான குற்றமுமில்லையாகும். ஆகையால் அர்த்தக்கிரியா கருத்திற்குத்தன்மையே ஆன்மாவிற்கு நாம் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணமாகும். ஆதலால் ஆன்மா நாம் கண்டவது என்பது சித்தித்தது. (இது பூர்வ பக்கம்).

அவ்வாறு கூறுதல் பொருத்தாது. அறிபவனான ஆன்மா நிலைத்தபொருளாகவே அறியப்படுகின்றமையால் என்க. அன்றியும் ஆன்மாவைக் கணிகப்பொருளாய்க்கொண்டால் அது எந்தக் கணத்தில் தோன்றி எந்தக்கணத்தில் நிகழ்வன்றது; ஒரேகணத்தில் தோற்றமும் நாமும் எவ்வாறு நிகழும் என்பது முதலிய கண ஆராய்ச்சி பொருத்தமடையாதாகையாலும், ஆன்மாவை நிலைத்தபொருளாகக் கொள்ளல்வேண்டும்.

ஆனால், நிலைத்த பொருள் என்னும் மயக்க அறிவால் கணகிரகம் நிகழ்வன்றதென்னில், அது பொருத்தாது; தன்னிடத்திலேயே தனக்கு மயக்கம் உண்டாகாது ஆகையால் என்க. ஆகவே, ஆன்மாவை நிலைத்தபொருளாகக் கொள்ளவில்லையாயின்

கண விசாரம் பொருத்தமையால், ஒரே பொருளாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் அனுமானப் பிரமாணமானது, நித்தப்பொருளுக்கு நாம் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணமாகக் கூறப்பட்ட காரியத்தை நிகழ்த்துதல் என்பதற்கு விசாரமாய் இருக்கின்றது.

ஆயின், நிலைத்த பொருளுக்குத் தொழிலைச் செய்யுதன்மை என்னும் அர்த்தக் கிரியை பொருளுகின்றதில்லை என்பதற்குச் சமாதானம் என்ன எனில், அவ்வாறு கூறுவது பொருத்தாது; எதனாலெனில், நிலைத்த பொருளுக்குக் காரியத்தைச் செய்யுதன்மை என்னும் இயல்பு ஒன்றுமில்லை. அது சிறந்த துணைகளின் சன்னிதானத்திற்குள் காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. துணைக்கருவிகள் இல்லாதவிடத்து அதற்குக் காரியத்தைச் செய்யுதன்மை என்னும் இயல்பு இருந்தும் காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதில்லை. ஆகையால் முறையே காரியங்களைச் செய்கின்றது என்பதற்கு ஒரு குற்றமும் இல்லை யாதலால் என்க.

ஆனால், முடிக்குக் காணமான இயல்பினை யுடைய கடலை என்னும் வித்தானது, பூமி முதலிய துணைகளின் சன்னிதானத்தில் தனக்குச் சாமர்த்தியம் இருப்பினும் இல்லையாயினும் (காய்ப் பருவமாயிருப்பினும்) முனையத் தோற்றுவிக்கின்றது. வித்து, சாமர்த்தியம் உடையதாய் இருப்பினும், இல்லையாயிருப்பினும் (காய்ப் பருவமாயிருப்பினும்) துணையானது முனையத்தோற்றுவிக்கும் சாமர்த்தியமுடையதாயிருந்தால் அந்தத் துணையின் சன்னிதானத்திலும் முனையத் தோற்றுவிக்கின்றது. (துணையின் சன்னிதானத்தாலும் துணையின் சன்னிதானத்துடன் கூடிய சாமர்த்தியத்தாலும் வித்தானது முனையத் தோற்றுவிக்குமெனக் கூறியவாறும்.) துணையின் சன்னிதானத்தில் காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கும் தன்மை என்னும் ஒரே இயல்பினை யுடையதாய் இருத்தலால் என்க. துணையின் சன்னிதானத்திலும் வித்திற்குச் சாமர்த்தியமின்மையிருக்கின்றது; இந்த வித்து ஒரேவிதமான இயல்பினை யுடையதாய் இருத்தலால், வித்துக்குச் சாமர்த்தியமில்லையாயினும், துணையினிடமிருந்து சாமர்த்தியத்தை அடை-

கின்றது எனில், முன்னர் சாமர்த்தியம் இல்லாமல் பின்னர் அடைகின்றது என்றாகி, இயல்பின் வேற்றுமையால் பொருளுக்கும் வேற்றுமை நிகழ்ந்து பொருள் ஒன்றென்பது சித்திக்காது. இவ்வாறு கூறும் பூர்வ பக்கத்துக்குச் சமாதானம் வருமாறு.

சாமர்த்தியம் இருப்பினும் துணையின் சன்னிதானத்திற்குள் காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. துணையின் நித்தோற்றுவிப்பதில்லை. அவ்வாறு செய்வதே அதற்கு இயல்பாயிருத்தலால் என்க. சாமர்த்தியம் இருப்பின் துணைகளை என் விரும்புவென்றும் எனில், துணைகளைக்கொண்டே காரியத்தைத் தோற்றுவித்தல் இயல்பென்று கூறப்பட்டிருத்தலால் விரும்புகின்றதென்க. உள் பொருள் தனது காணக்கூலாவது (துணைகளாவது) இயல்பினாலவது ஒரேவிதமான இயல்புடையதாகவேயிருக்கின்றது. அது தனக்குச் சாமர்த்தியம் இருப்பினும் துணையைக்கொண்டே காரியத்தைச் செய்கின்றது. துணையின்றக் காரியத்தைச் செய்கின்றதில்லை. இதற்குத் துணையிருப்பின் (முன்) காரியத்தைச் செய்கின்றது என்னும் உடன்பாட்டு உட நிகழ்ச்சியும், துணை இல்லையாயின் (முன்) காரியத்தைச் செய்கின்றதில்லை என்னும் எதிர்மறை உட நிகழ்ச்சியும் பிரமாணங்களாய் இருக்கின்றன. உள் பொருள்களின் இயல்புகளைப்பற்றி என் இவ்வாறு இருக்கவேண்டுமென்று கேட்கக்கூடாது. நீ என் கருகின்றது தண்ணீர் ஏன் கடலில்லை என்று இயல்பை மறுத்துக்கேள்வி கேட்பது பொருத்தமற்றது.

துணையின் சன்னிதி இல்லையாயின் காரியம் உண்டாகாமையால், காரியத்தை உண்டுபண்ணுதன்மை ரூபமான இயல்பினும் வேறான இயல்பே கொள்ளப்படுகின்றதென்று கூறுவையாயின், அப்பொழுதும் துணையின் சன்னிதானத்தில் காரியத்தைச் செய்யுதன்மை என்னும் ஒரே இயல்பினை யுடையதாகவே இருக்கின்றது. அந்த இயல்பே துணையின் சன்னிதானத்திலும் இருக்கின்றது. ஆகையால், இயல்பில் வேற்றுமைகிடையாது. உள் பொருளானது, முன்று காலத்திலும் இவ்விதமான இயல்பில் நின்றும் நழுவுகின்றதில்லை. காரியம் உண்டாகாமை

தூணியின் சன்னிதி இல்லாமையால் ஆனது. தூணியின் சன்னிதி உண்மை அல்லின்மை என்னும் இவைதான் வேற்றுமையடைதல் என்றவையன்றி உள்பொருளுக்கு வேற்றுமைகடையாத சன்னிதி உண்மை சன்னிதி இன்மை என்னும் இவை தூண்கருவியினிடம் இருக்குமாயின், அவ்வாண்டும் மாறுபட்ட இயல்பினையுடையனவாயிருத்தலின், அவை தூண்கருவிக் கு வேற்றுமைபைச் செய்கின்றன என்பையாயின், அவ்வாற்றும், சன்னிதி உண்மை சன்னிதி இன்மை என்னும் கிரோதமானது தூண்கரு வேற்றுமைபைச் செய்கிறதில்லை. கித்தின் தூணையாகிய பூமியினிடத்து சன்னிதி என்பது இயல்பாயிருத்தலால் என்க. அத்தத்துணைக்கும் பிறிதொரு தூணியின் சன்னிதியில் காரியம் நிகழ்கின்றது. (பூமிக்கு நீரின் சன்னிதியில் காரியம் நிகழுமென்றபடியாம்.) ஆகையால், தூண்கரு வேற்றுமையிருப்பதாகக் கொண்டு காரியத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் நியமம் இன்னமாயிருக்குமென்பது கூடாது.

உள் பொருள்களின் விசிற்தாதன்மையானது இயல்பில் நியமம் உடையதாகையால் பூமி முதலிய தூண்கருவிகளுக்கும் கித்துமுதலிய காரணங்களின் சன்னிதானத்தில் காரியத்தைத் தோற்றுவித்தல் என்னும் இயல்பானது, கித்தின் இயல்புக்கு ஒப்பாயுள்ளது. தூணியின் சன்னிதானத்தில் காரியத்தைத் தோற்றுவித்தல் என்னும் இயல்பு எல்லாவற்றிற்கும் இருக்கின்றமையால் ஒவ்வொன்றின் சன்னிதானத்தை ஒவ்வொன்றும் கிரமப்புகின்றன. ஆகையால், காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கும் காரணங்கள் அனைத்தும் தூண்கருவிகளென்னும் சொல்லால் கூறத்தகுந்தனவேயன்றி ஒவ்வொன்று தான் தூண்கருவி என்று கூறமுடியாது. அத்தகைய தூண்கருவிகளின் இயல்பில் வேற்றுமைகடையாது. எல்லாவற்றிற்கும் காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய சாமர்த்தியம் இருப்பினும் காரியங்களில் பலவாதன்மை கிடையாது. ஒவ்வொரு தூணியின் சன்னிதானத்தில் ஒரேவிதமான காரியத்தைத் தோற்றுவித்தலே இயல்பாயிருத்தலால் என்க. (பூமி நீர் கித்து என்னுமியை முனை என்னும் ஒரே காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கும் என்றபடியாம்.) அனேகவிதங்

ளான காரியங்களை முறையே தோற்றுவித்தலும் கூடும். அனேக விதங்களான தூண்களின் சன்னிதானத்தில் அனேக காரியங்களைத் தோற்றுவித்தல் என்னும் இயல்பு இருத்தலால் என்க. (பூமியானது நீரோடு கூடித்தட்பத்தையும், தீயோடு கூடிச்சுட்டடையும், இவ்வாறே பிறவற்றோடு கூடி எண்பவற்றையும் தோற்றுவிக்குமென்றபடியாம்.) அதுகொண்டும் இயல்பில் வேற்றுமை கிடையாது. எதுபோலுமெனில், அமுத்தல், சமைத்தல், உண்ணுதல் முதலிய அனேக தொழில்களுக்குக் கருத்தாயான சைத்திரன் ஒருவனுக்கே, அத்தத்தத் தொழில்களுக்குத் தூண்கருவிகளான அரிவாள் முதலியவற்றின் சன்னிதானத்தில், அமுத்தல் முதலிய அத்தத்தக் காரியங்களைத் தோற்றுவித்தல் இயல்பாயிருக்கின்றமையால், அத்தத்தத் தொழில்களில் வேற்றுமையிருத்தல் இயல்பில் வேற்றுமை இன்றி அத்தத்தத் தொழில்கள் முறையாய் நிகழ்கின்றவாறுபோலுமென்க.

அன்றியும் ஒரே தீபமானது திரிகளை எரித்தல் எண்ணெயைக் குறைபச் செய்தல் பிரகாசம் செய்தல் முதலிய அனேக தொழில்களைச் செய்கின்ற ஒரே இயல்புடையதாக உல்களால் கொள்ளப்பட்டுத் தொழில் வேறுபாட்டால் இயல்பில் வேறுபாடு கொள்ளப்படாதவாறுபோலும் ஒரே பொருளுக்கு அனேக தொழில்களை உண்டாக்கின்றதல் கிரோதநிலையமையால் இவ்விடத்திலும் அதுபோலவே கொள்ளத்தக்கது. எக்காலத்தும் நிலத்திருப்பதான உள் பொருளுக்கும், அத்த அத்தத் தூண்கருவிகளின் சன்னிதானத்தில் அனேக விதங்களான அத்தத்தக் காரியங்களைச் செய்தல் என்னும் இயல்பு நீங்காமையால் தூண்கருவிகளின் சன்னிதானம் முறையே நிகழுமாயன்றி முறையே காரியங்களைத் தோற்றுவித்தல் பொருளுகின்றது. ஆகையால், நிலத்த பொருளில் அத்தத்தகிரியா கருத்திருத்தன்மை இருப்பது பற்றிக் குற்றமில்லை. நிலபற்ற உள் பொருள்களிற்குள் அத்தத்த கிரியாகருத்திருத்தன்மை இருப்பதுபற்றிக் குற்றமிருக்கின்றது. கணிகங்களான உள் பொருள்களுக்கு அத்தத்தகிரியை பொருந்தாமை எவ்வாறென்பது எம்மால் ஆகமகிவேகம் என்னும் அசில் கிரியாய் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்விடத்தில்

கண்டுபிடிக்க. குற்றமில்லாமையால் பிரத்தியட்சத்தால் சித்தித்த உள் பொருள்களின் சித்தத்தன்மை ஒன்றிலும் மறுக்கப்படாத தேயாம். எவற்றிற்கு நாசமடையும் என்பதில் ஏதுவானது பிரமாணத்தால் சித்தித்திருக்கின்றதோ அவற்றிற்கு நாசமுண்டு. எவற்றிற்குப் பிரமாணத்தால் ஏது சித்திக்கவிலையோ அவை நாசமடையா. ஆகையால் ஆன்மாவிற்கு அர்த்தக்கிரியாகருத் திருத்தன்மை இருப்பினும் நாசமடையும் என்பதில் ஏது இன்மையால் நாசமின்மை சித்தித்தது.

இவ்வாறு கூறியவாற்றால் ஆன்மாவானது அந்தந்த விடயங்களின் சன்னிதானங்களில் அந்தந்த விடயங்களை அறிதலென்னும் ஒரே விதமான இயல்பினை யுடையதாயிருத்தலால் கட அறிவிற்கு முன் கடத்தை அறியும் இயல்பு இல்லாமைபற்றி ஆன்மாவிற்கு அறியுத்தன்மையினும் குற்றம் இருப்பதாகக் கூறப்பட்ட குற்றமும் நீக்கப்பட்டது.

ஆகையால் அறிவு ரூபமான ஆன்மா நாசமற்றதாகையாலும் அறியப்படும் பொருள் இருத்தலாலும், முத்தியில் ஆன்மாவிற்கும் அறியப்படும் பொருளுக்கும் நாசக்கிடையா. அன்றி, ஆன்மா சர்வவழிகளையே இருக்கின்றனவென்பது பொருத்தமாயிருக்கின்றது. மறைத்தலைச் செய்யும் இயல்பினை யுடைய மலம், கன்மம், மாயை எனப் பெயர்கொண்ட அஞ்ஞானங்கள் முத்திக்காலத்தில் நீங்குகின்றன. ஆகையால் ஆன்மா மறைப்பின்றி அறிபவன் ரூபனாயிருக்கின்றான். இவ்வாறே “சித்தானது (ஆன்மாவானது) சோதிப் பிரகாச ரூபமாயிருக்கின்றது. பாசங்கள் இயல்பாயும் * ஆகத்துக்களாயிருக்கின்றன. இவற்றின் நாசத்தில் ஆன்மா சோதியானது எல்லாப் பொருள்களையும் அறிந்து கொண்டு அழிவற்று இருக்கின்றது” என்று பெரியோர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். (சக)

(அ—கை) இவ்வாறு முத்தியில் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நாசத்தைக்கூறும் மதத்தை மறுத்துவிட்டு, இனி, முத்தியில்

* ஆகாதாம்—இடையில் வந்த கடையது.

ஆன்மாவிற்குக் கருத்திருத் தன்மையும் ஞானமும் இல்லை என்றும் மதத்தை மறுக்கின்றார்.

(சஎ) முத்தியில் ஞானக்கிரியா நாசம், எல்லா ஆகமங்களோடும் முரண் படுதலால் கொள்ளுதல் கூடாது. சத்துப் பொருளான ஈசுவானிடத்தில் இவற்றை சித்தியமாகக் கண்டிருத்தலால் யுத்தியினாலும் இந்தப்பக்கம் கிணக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) “அறிபவனுடைய அறிவுக்கும் நினைப்பவனுடைய நினைவுக்கும் நாசம் கிடையா” என்ற வேதாகமங்களால் முத்தியில் ஞானக்கிரியைகள் இல்லை என்னும் பக்கம் கிணக்கப்பட்டது. எல்லா ஆகமங்களோடும் மாறுபடும் பொருளைக் கொள்ளுதல் பொருத்தமற்றது. இவ்வாறே, “சாத்மி சம்மதமில்லாத ஒரு வனுடைய கொள்கையானது தன்னால் கற்பிக்கப் பெற்றதற்கு ஒப்பாகும்” என்று பெரியோர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். இனி ஞானக்கிரியைகள் இருப்பினும் அவற்றை நீர்மலர்கள் அறிவின் றார்கள் இல்லை. ஆகையால், யுத்தியால் முத்தியில் அவை இல்லை எனக் கொள்ளப்படுகின்ற தென்பார்க்கு “சத்துப்பொருளான ஈசுவானிடத்தில்” என்றத் தோடக்கத்தால் கிடைக்கின்றது. எல்லாப் பிரமாணங்களாலும் சித்தித்திருக்கின்றமை பற்றிச் சத்துப் பொருளான பாமலிவனிடத்தில் ஞானக்கிரியைகளை நித்யமாகக் கண்டிருத்தலால், கூறப்பட்ட யுத்தியால் (அனுமானத்தால்) இந்தப்பக்கம் மறுக்கப்படுகின்றது. இதன் கருத்தாவது:—பொருளைச் சுருக்கிக்கூறுகின்ற வாதியான கையாயிக் ஈசுவான் என்னும் பொருளுக்குத் திரிபுத்தியேயே அது எனும் ஆன்மநிரியத்திலேயே அடக்கம் கூறல்வேண்டும்; வேறு பொருளில் கூற முடியாது. ஆன்மாவல்லாத ஏனைப் பொருள்கள் ஈசுவாப் பொருளினும் மிக வேறுமையுடன் கூடி இருத்தலாலென்க, ஈசுவாப் பொருளை ஆன்மநிரியத்தில் அடக்கியதாகக் கொள்ளவில்லையாயின், அது வேறு நிரியமாகவோ அல்லது வேறு பதார்த்தமாகவோ ஆகவேண்டும். ஆயின், பதார்த்தங்கள் ஆய என்னும், நிரியங்கள் ஒன்பதும் என்னும் கொண்டு பொருத்தது.

சகவரப் பொருளுக்கு ஆன்ம திரவியத்தில் அடக்கக்கொள்வோம். அதனால் என்னை என்பையாயின், கூறுகின்றோம். வாதத்திற்குப் பற்றுக்கோடான முத்தான்மாக்கள் சர்வஞ்ஞத் தன்மை, சர்வ கருத்திருத் தன்மை உடையர்; ஆன்மத் தன்மையும், தர்மா தர்மங்களின் இன்மையும் இருக்கின்றமையால்; சகவரன் போலும் என்னும் அனுமானத்தினாலும் ஞானக் கிரியா சாசபக்கமானது கிலக்கப்பட்டது. தர்மாதர்மம் இன்மையானது சர்வஞ்ஞத்தன்மை சர்வ கருத்திருத்தன்மையுடன் சகவானிடத்தில் உடரிகழ்ச்சி பெற்றிருக்கின்றமையால் அத்தத் தர்மா தர்மம் இன்மை முத்தான்மா கினிடத்தும் இருப்பது பற்றி முத்தான்மாக்களும் சர்வஞ்ஞத்தன்மை, சர்வ கருத்திருத் தன்மை உடையவர்களாய், சகவர சமானர்களாய் ஆகின்றனர். ஆகையால், முத்தியில் ஞானக்கிரியைகளுக்கு நாசத்தைக் கொள் ளுதல் பொருத்தமற்றது. (சௌ)

(அ—கை) இனி அவ்வியாவிரதம் முதலிய விகாரமுடைய பொருள்களினிடத்து ஒடுக்கமே முத்தி எனக்கூறுகின்ற பாஞ்ச ராதிரார் முதலியோர்களுடைய மதங்களை மறுக்கின்றார்.

(ச—அ) முதற் காரணங்களில் ஒடுக்க மடைந்த ஆன்மக் கருளுக்கு மீண்டும் நிரும்புதலானது உண்டாகின்றது. எதனாலெனில், காரணத்தின் அதிகாரத்தில் ஒடுக்கத்தை அடைந்தவர் கள் மீண்டும் நிரும்புகின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர் ஆகையால் என்பதாம்.

(உரை) சிவான்மாக்கள், காரியப்பொருள்களாய் இருத்த லால், காரியப் பொருளாய் இல்லாததாயும் மஹா கிப்தி என் னும் பெயர் கொண்டதாயுமிருக்கும் பரம காரணப்பொருளில் கடம் முதலிய வற்றிற்கு மண்ணிற்போல ஒடுக்கமே மேகங் கென்பது இருக்கட்டும். ஆயினும், அந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பிரளயத்திற்குப் பின்னர் கிருட்டியின் ஆரம்பத்தில் மீண்டும் சம் சாரத்தைப் பற்றுதல் உண்டாகும். இதற்குக் காரணத்தை “எதனாலெனில்” என்றற்றோடக்கத்தாம் கூறுகின்றார். காரணத் தின் அதிகாரமாவது மீண்டும் காரிய ரூபமாய் மாறத் தகுந்த

உரிமை உடமையாகும்; காரணமானது பரிணமம் என்னுந் தரு மத்துடன் கூடியிருத்தல் பற்றிக் காரியரூபமாய் ஆரம்பிக்கப்படு கின்ற தாகையால் என்க. அந்தக்காரணத்தின் அதிகாரத்தில் (பரிணமிக்கக் கூடிய பாகத்தில்) ஒடுக்கிய ஆன்மாக்கள் மீண்டும் கிருட்டிக் காலத்தில் நிரும்புகின்றனர். ஆகவே, அதனிடத்து ஆன்மாக்களுக்கு ஒடுக்கத்தைக் கூறும் வாதிகள் முத்திக்காக முயற்சிப்பது வீணாகும். இவ்விருக்கட்டும்.

பிரளய காலத்தில் காரணப் பொருளில் பெத்தான்மாக்கள், முத்தான்மாக்களாகிய எல்லா ஆன்மாக்களுமே ஒடுக்க மடைந் திருக்கின்றனர். ஆயினும், ஒவ்வொரு கிருட்டி. தோறும் அவித் தை முதலிய வற்றின் வாசனையுடன் கூடிய பெத்த ரூபத்து டனே பெத்தன் நிரும்புகின்றான். முத்தன் நிரும்புகின்ற னில்லை. அவனிடத்துத் நிரும்புதற்குக் காரணமான அயித்தை முதலியன இன்மையால் எனில், அது பொருந்தாது. அந்த ஒடுக்க நிலையில், பெத்தான்மா, முத்தான்மா என்னும் வேற்று மை இல்லாமையால் என்க. இவ்வாறு வேற்றுமையற்ற நிலையே காரணத்தன்மையாகும். ஒடுக்கியிருக்கும் காலத்தும், பெத்தன் முத்தன் என்னும் வேற்றுமை இருக்கின்றது எனில், அந்த வேற்றுமையானது *பிரிவினமை ரூபச் சேர்க்கையை முன்னிட்டு நிகழ்ந்த தாகையால், உன்னால் கொள்ளப்படும் பிரகிருதிக்கும் காரணமாய்ப் பிற்தொரு பிரகிருதி அனுமானத்தால் நிச்சயிக்கப் படுகின்றது. ஆகையால், உன்னால் கூறப்படும் காரணப்பொருள் பரம காரணமாக ஆகின்றதில்லை. அந்தப்பிரகிருதியிலும் இவ்வா ருன வினா விடைகள் நிகழவே அதனினும் வேறான பிரகிருதி ஒன்றைக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு கொள்ளவே, வரம் பின்றி ஓடல் என்னும் குற்றம் நிகழாமையால், வேற்றுமை யற்றிருத்தலே காரணத்தன்மையாகும்.

அந்தக் காரணப்பொருளானது பிரிப்பின்றி இருத்தலால்,

* பிரிப்பில்லாத காரணத்தை ஞானம்மையாகக் கொண்டு என்பது கருத்து. கடம் முதலிய பிரிவுகள் பிரிப்பில்லாத மண்ணை ஞானம் மையாகக் கொண்டு கிழிப்பின்றது போலும்.

முன்னரும் அவ்வாறே பரிணாமம் இல்லாமல் இருக்கின்றமை பற்றி, சிவன்மாக்களுக்கு ஒடுக்கம் இருப்பினும், அந்தக் காரணப் பொருள் அதிகத் தன்மையை யடைவதில்லை. ஆகவே, சிவன்மாக்கள் அநிலிருந்து தோன்றுவனவல்ல. ஆனால், காரணத்திலிருந்து முன்னர்த் தோன்றி அந்தத்தக்கிரியைகளைச் செய்கின்ற சிவன்மா காரணப் பொருளில் அறியப்படாத வடிவ முடைய வனையிருக்கின்றான் எனில், அப்பொழுது காமடைத்தவனாகவே ஆகின்றான். ஆகையால் உங்களால் கூறப்படும் முத்தியில் (மீளப்பிறத்தலே யன்றி) ஆன்ம காமம் என்னும் பிரிதொரு சூற்றமும் நிகழும். இவ்விடயத்தையே பின்னர் “எவர்களுக்கு முத்தியில் ஆன்ம காமம் நிகழுகின்றதோ, அவர்கள் முடர்களுள் மிகச்சிறந்தவர்கள்” என்பதனால் கூறப்போகின்றார்.

அவ்வாறாயின், உம்மால் கூறப்பட்ட சூற்றம் ஒன்றும் காரணத்தில் ஒடுக்கம் என்னும் இதில் நிகழ்கின்றதில்லை. சாத்திரப் பிரமாணத்தால் எங்களால் இவ்வாறாகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், இவ்விதமான முதற் காரணத்தில் ஒடுக்கத்தை எவரால் தடுக்கமுடியும் என்பார்க்கு “ஒடுக்கத்தை அடைந்தவர்கள் மீண்டும் திரும்புகின்றனர்” என்பதனால் விடை கூறுகின்றார். நீ கூறுகின்ற கூற்றுக்குப் பிரமாணம் கிடையாது. மயக்கத்தில் இவ்வாறு கூறப்படுகின்றது. அறிவுருபமான ஒரு முதற் காரணத்திலிருந்து அறிவு அறியாமை ரூபமாய் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடான காரியங்கள் எவ்வாறு தோன்றும். உள்பொருள் இல் பொருள்களுக்கு ஒரே முதற் காரணம் பொருந்தாதவாறு போல், ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடான பொருள்களுக்கு ஒரே முதற் காரணம் பொருந்துகின்றதில்லை.

அன்றியும், காரணத்தின் விகாரங்களான காரியங்கள் அறிவு அறிவினமை என்னும் இவற்றால் தொடரப்பட்டிருக்கு மாயின், அவற்றின் காரணமும் அறிவு அறிவினமை ரூபமாய் இருத்தல் வேண்டும். தாயாருக்கு மலடித்தன்மையை நிகைக்கச் செய்ய முடியாதவாறுபோல், அறிவு ரூபமாயும், அறியாமை ரூபமாயும் உள்ள காரணப் பொருளை நிகைக்கச்செய்யப் பிரமனாகும் முடி

யாது. ஆனால், காரணப் பொருளில் ஒருபாகம் அறிவு ரூபம், மற்றொரு பாகம் அறியாமை ரூபம் என்று கூறவோ மெனில், அவ்வாறு கூறின், காரணப்பொருளும் அவயத்தடன் கூடியதாகும். ஆகையால், அந்தக்காரணப் பொருளுக்குக் கடம் முதலியவற்றிற்குப்போல் காரியத் தன்மை நிகழும். சிவமே, அதற்கும் ஒரு காரணம் வேண்டப்பட்டு முன்னர்த் கூறியவாறுபோல் வாய்ப்பின்றி ஓடல் என்றும் சூற்றம் நிகழும் என்க.

அன்றியும், சிவன்மாக்கள் காரியப்பொருள்கள் ஆகையால் அவற்றிற்குக் காரணமாகப் பாப்பிரகிருதி சித்தித்த தென்னில், அது பொருந்தாது. சிவன்மாக்கள் அறிவுடைப்பொருள்கள் ஆகையால், அவர்களிடம் காரியத்தன்மையே கிடையாதென்க.

எது, எதனால் தொடரப்பட்டிருக்கின்றதோ, அது, அதனுடைய காரியமாய் இருத்தல் வேண்டும். (கடம், மண்ணால் தொடரப்பட்டு மண்ணின் காரியமாய் இருத்தல் போலும்) ஆகவே, (காரணத்தினுடைய) அறிவின் தொடர்ச்சி ஆன்மாவிற்கு இருப்பது பற்றி ஆன்மாவை அதன் காரியமாய்க் கொள்ளல் வேண்டுமென்று கூறி இருக்கின்றோம் எனில், அதுவும் பொருத்தமற்றது. ஆன்மாக்களிடத்துத் தொடர்ச்சி என்பதே சம்பவிக்கின்றதில்லை ஆகையால் என்க.

அறிவுக்கு விடயமான செயப்படுபொருளில் அறிபவனுடைய தொடர்ச்சியானது பொருத்தம். ஆன்மாவோ அறிபவன் ரூபமாய் இருக்கின்றது. ஆகையால் தானே தனக்கு விடயமாகின்றதில்லை; தன்னிடத்தில் தனக்குத் தொழில் நிகழாதாகையால் என்க. ஆன்மாவோ அறிபவன் ரூபமாய் பித்தியக் வஸ்துவாய் (உள்ளே இருக்கும் பொருளாய்) எக்காலத்தும் விளங்குகின்றதென்று முன்னர்த் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இஃது இருக்கட்டும்.

அறியப்படும் பொருளின் தொடர்ச்சி அறியப்படும் பொருளினிடத்துக் காணப்படும். (மண்ணின் தொடர்ச்சி கடத்திற்

காணப்படுமா போலும்.) அறியும் பொருளான ஆன்மாவின் தொடர்ச்சியானது, அற்பவன் ரூபமாய் ஆன்மா விளங்குங்காலத் துக்காணப் படல்வேண்டும். அந்தத்தொடர்ச்சி அனேக ஆன்மாக்களின் விளக்கத்தை விடயமாய்க்கொண்டதாகும். ஒரே ஆன்மாவின் இயல்பை அறிவதன் அறிவில், பிறதொரு ஆன்மாவை அறியும் அறிவு நிகழாது. பிற ஆன்மாக்கள் அவற்றினம் வேறுபட்ட முறையான போல் பிற பொருளாயிருத்தலால் என்க. செய்யப் பிரகாசிக்கான ஆன்மாக்களுக்கே ஒன்றுடனொன்று சங்கமித்தலில்லை. (சேருதலில்லை என்றபடி) சேருதல் உண்டென்று கொண்டால் ஆன்மாக்களுக்கு எக்காலத்தும் சர்வஞ்ஞத்தன்மை இருத்தல் வேண்டும். (ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களும் எல்லா ஆன்மாக்களுடனும் சேருமென்றாகி, அவற்றை அறியும் சர்வஞ்ஞத்தன்மை இருக்கவேண்டும் என்றபடி) ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தனித் தனியே செய்யப்பிரகாசமாய் இருத்தலால் எந்த ஆன்மாவுக்கு எந்த ஆன்மாவினிடத்துத் தொடர்ச்சி நிகழும்? (நிகழா தென்றபடி)

இவ்வாறாயின், சர்வஞ்ஞான ஈசுவானுக்கு எல்லா ஆன்மாக்களும் அறியப்படும் பொருளாக இருக்கின்றமையால், ஈசுவானுடைய தொடர்ச்சி ஆன்மாக்களிடத்து இருக்கின்றது எனில், அது பொருந்தாது; சர்வஞ்ஞான ஈசுவா இலக்கணத்துடன் பிறட்டி நிகழின்றமையால் என்க, ஈசுவான் பிற ஆன்மாக்களோடு வேற்றுமையின்றி அவற்றை அற்பவன் ரூபமாய் பிரகாசிக்கின்றான். (ஆன்மாக்களோடு கலந்து நின்று அவற்றை அறிவென்றான் என்றபடி.) ஆகையால், வேறுபறியப்படாத ஆன்மாக்களிடத்தி ஈசுவானுடைய தொடர்ச்சி நிகழாதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஈசுவானிடத்துச் சர்வஞ்ஞத் தன்மையிருத்தலால் கிபீதமான வேறொரு அறிவு (இது இது என்று கூட்டி அறியும் அறிவு) நிகழின்றதில்லை. ஆகையால், சர்வஞ்ஞான ஈசுவான், பிற ஆன்மாக்களோடு தொடரப்படாத சொரூபமுடையவனாய், மயக்கமற்ற அறிவால் அறியப்படுகின்றவாறு போல், ஆன்மாக்களும் ஒன்றோடொன்று வேற்றுமையுடையவனாய், தொடர்ச்சிக்கு

விடயமாகாமல் அந்த ஈசுவானால் அறியப்படுகின்றன. ஆகையால் ஒரு விதமான குற்றமும் இல்லை என்க.

இதுபற்றியே ஆன்மா அனுமானத்திற்கு விடயமான * அனுமேயமாய் இருக்கின்றதென்று கூறுதலும் பொருந்தாது. அனுமானஞ்செய்யும் அனுமாதாவும், அனுமானத்திற்கு விடயமான அனுமேயமும் வேறுபட்டவால், யாதாவது ஒரு ஆன்மா பிற ஆன்மாவை தன்னிலும் வேறு பொருளாய், தன்னோடு வேறுமை உடையதாகத்தான் அனுமானஞ்செய்தல் வேண்டும். ஆகையால் ஆன்மா (சொரூபத்தால் வேற்றுமையில்லாமை பற்றி) அனுமானத்திற்கு விடயமென்று கூறுதல் பொருத்தமற்றதாகுமென்க.

ஆன்மாவுக்குத் தொடர்ச்சி இல்லையாயின், சத்தை (உள் பொருளாய் இருக்குத்தன்மை) என்னுத்தருமத்தால் ஆன்மா தொடரப்படாமையால், அது அசத்துப்பொருளாதல் வேண்டும்; சத்தை என்னுத் தருமத்தால் தொடரப்படாத குறியாகக் கொம்பு போலும் என்று கூறுவதென்றும் எனில், அவ்வாறன்று. ஆன்மாக்களிடத்திலிருக்கும் சத்துத்தன்மை, சத்தை என்னுத் தருமத்தின் தொடர்ச்சியால் நிகழ்த்தலில்லை. அன்றி, சொரூபமாகவே சத்தா இருக்கின்றமையால்; சத்துத்தன்மை இருக்கின்றது; சத்தைபோலும், பாமகாணப்பொருள் போலும் என்க. பாமகாணப் பொருளுக்கும் சத்தை என்னுத் தருமத்தின் தொடர்ச்சியால் சத்துத்தன்மை உட்களால் கொள்ளத்தக்கதில்லை; காரியத் தன்மை நிகழும் ஆகையால் என்க. அன்றி, சொரூபமே சத்தை என்று கொள்ளல் வேண்டும். கொள்ளவே, குறியாகக் கொம்புக்குச் சமானமென்று கூறுவது பொருத்தமற்றது.

ஆனால், சத்தை என்னுத்தருமத்திற்கு ஆன்மாக்களிடத்துத் தொடர்ச்சி கொள்ளவில்லையாயின், ஆன்மா சத்து என்னும் ஒரு சொல்லால் எல்லா ஆன்மாக்களின் விளக்கமும், அந்த ஆன்மாக்களினத்தும் ஆன்மாவென்னும் ஒரு சொல்லில் அடைதலும் எவ்வாறு பொருந்துமெனில், யுத்தியில் சமத்தானை உணக்கு சத்

* அனுமேயம்—அனுமானத்தால் அறியப்படும் பொருள்.

நின் தொடர்ச்சியை ஆன்மாவிற்குக் கொள்வதில் அகங்காரம் என்ன? அனேக பொருள்களில் ஒருகிதமான சொல்லின் பிரதிருத்திக்கு ஒரு பொருளின் தொடர்ச்சியானது காரணமில்லை; மாமுதலிய சொற்களுக்கு அனேக ரூபமான பொருள்களிலும் பிரதிருத்தி காணப்பட்டிருக்கின்றமையால் என்க, (மாமென்னும் ஒரு சொல், மா, பலா, புளி முதலிய பல பொருள்களில் பிரதிருத்திக்கும் என்றபடி.) பாசகன் (பாகஞ் செய்கின்றவன்) என்னுஞ் சொல்லுக்கு யோகபலத்தால் (காரணத்தால்) பிரதிருத்தி காணப்பட்டிருக்கின்றது. (பாகஞ் செய்யுங் காரணம் பற்றி பாகஞ் செய்கின்றவன் எனப்படுகின்றான் என்றபடி.) அது போலவே ஆன்மா சத்தாயிருக்கும் காரணம்பற்றி சத்துப் பொருளென்பது சம்பவிக்கின்றமையால் குற்றமில்லை என்க.

வேறு வழியாயும் சமாதானக் கூறுகின்றோம். ஒன்றன் தொடர்ச்சியால் ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்களில் பிரதிருத்தி இல்லையாயினும், ஒப்புமையைக் காரணமாகக்கொண்டு ஒரு சொல்லுக்கு அனேக பொருள்களில் பிரதிருத்தி இருக்கின்றது. கடம் என்னும் ஒரு சொல்லுக்கு அனேக கடப்பொருள்களில் பிரதிருத்தி இருப்பதுபோல் கடம் என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருளான கடத்திலிருக்கும் அவயவப்பகுப்பிப்போல் ஏனைய கடங்களிலும் அவயவப்பகுப்பு இருக்கின்றமையால், அவை அனைத்திலும் கடம் என்னும் ஒரு சொல் பிரதிருத்திக்கின்றது. ஆனால், கடம் என்னும் சொல் கடத்தன்மை என்னும் சாதிபின் தொடர்ச்சி பற்றி எல்லாக் கடங்களிலும் பிரதிருத்திக்கின்ற தென்னில, அப்பொழுது கடங்கள் கடத்தன்மையிலிருந்து தோன்றுகின்றன. ஆகையால் ஒப்புமை என்பது வேறு. தொடர்ச்சி என்பது வேறு. ஒப்புமை என்பதே சாமான்னியம் (ஜாதி) என்னுஞ் சொல்லால் இவ்விடத்தில் கூறப்படுகின்றது. அந்தச் சாதியே, இதவும் கடம் இதவும் கடம் என்று ஒரு சொல்லால் பலவற்றைக் கூறுதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. அந்தக்கட நிச்சயமும் கடத்தின் அவயவத்தில் நிகழ்கின்றதில்லை. கடத்தின் அவயவமான கழுத்திலாவது வளைவு முதலிய இடம்

களிலாவது கடம் என்னும் அறிவு உண்டாறெதில்லை ஆகையால் என்க. அதுபோலவே, மண்ணின் காரியமான கப்பராவதும் (இரப்போர், கையிலுள்ள பாத்நிரத்திலும்) ஒப்புமை இன்மையால் கடம் என்னும் அறிவு நிகழ்கின்றதில்லை. ஒப்புமையுடைய எத்தப்பொருளில் ஒவ்வொரு அவயவத்தோடும் தனது(காரணத்தின்)சொருபத்திற்குத் தொடர்ச்சி யிருக்கின்றதோ, அந்தக் காரணப் பொருளுக்கு அந்தக் காரியப்பொருளில் தொடர்ச்சி என்று கூறப்படுகின்றது. அந்தத் தொடர்ச்சிதான் அனேக பொருள்களுக்குக் காரணம் ஒன்று என்று கொள்வதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உலகத்தில் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்புமையில்லாத கடம், சராவம், (கடாம்) கப்பரை முதலிய காரியங்களிலும், அவற்றின் அவயவங்களான கழுத்த முதலியவற்றினும், மண்ணின் தொடர்ச்சி இருப்பதுபற்றி அந்தக் கட முதலியவற்றிற்கு மண்ணின் காரியத்தன்மை உட்கிழ்ச்சியாய்ச் சித்தித்திருக்கின்றது. ஆகையால் தொடர்ச்சியும் ஒப்புமையும் வெவ்வேறாகும். (அலகாவது, காரணத்தின் சொருபம் காரியம் அனைத்திலும் இருப்பது தொடர்ச்சி என்றும், காரியங்கள் பலவற்றினும் ஒவ்வொன்றும் பலவாருமாகையால் பலவான ஒரு காரியத்தில் இருப்பது ஒப்புமை என்றும் கூறியபடியாம்.)

இவ்விடத்திற்கு நிறையவாறு ஆன்மாவிலிடத்துத் தொடர்ச்சி இல்லையாயினும், ஒப்புமை பற்றியே ஆன்மாவென்னும் ஒரே கிதமான சொல் எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் பிரதிருத்தித்திருக்கின்றது ஆகையால், ஒருகிதமான குற்றமுமில்லை. இது பற்றியே யிருத்தி காரணம், “செவனும் ஆன்மாக்களும் சமமான சாதியை உடையவர்கள், அந்தச் சாதியானது சேதனங்களுக்குள்ள ஒப்புமையே ஆகும்” என்று கூறி இருக்கின்றனர். (அலகாவது சித்தென்னும் சாதியால் செவனும் ஆன்மாவும் ஒப்புமை உடையர் என்றவாறும்.)

ஆனால், அறியப்படும் பொருளாய் இல்லாத ஆன்மாவிலிடத்து ஒப்புமையை எவ்வாறு அறியமுடியும் எனில், அஃது

உண்மையே. ஆயினும், ஆன்மாக்களிடத்து ஆன்மா என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாயிருக்குத்தன்மைக்கு ஆன்மாவின் வேற்றுமை இல்லாதிருப்பதுபோல் அதிக வேற்றுமை இல்லாமை பற்றி, கியவகாரத்துக்காக உபசாரமாய் ஒப்புமையைக் கொள்கின்றோம். உண்மையில் கொள்ளவில்லை என்க. வேதங்களிலும் இதென்று இதென்று என்று ஆன்மாவை அறியத்தக்கதாகக்கூறி இருக்கின்றது. ஆகையால், * ஒப்புமையைக்கூறியது உபசாரம் பற்றிக் குற்றமற்றதாகும் என்க.

இவ்வாறு சேதனமாயும் முதற்காரணமாயும் பரமகாரணத்தை ஒத்துக்கொண்டாலும் அதனிடத்தில் ஒடுக்கமே முத்தி என்பதைக் குறித்து மீண்டும் திரும்புதல் நிகழ்கின்றதென்னும் குற்றம் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறே முன்னர்க்குறப்பட்ட பிராணன் அகங்காரம் முதலியவற்றில் ஒடுக்கத்தைக்கூறும் தௌட்டிகர் முதலிய வாழிகளும் மறுக்கப்பட்டனர். மீண்டும் திரும்புதல் எனவும் குற்றம் நிகழ்கின்றமையால் என்க. (சஅ)

(அ—கை) இனி, பரமான்மாவிடத்து ஒடுக்கம் முத்தி என்னும் மதத்தை மறுக்கின்றார்.

(சஅ) வேதாந்தத்தில் பரமான்மாவிற்கு முதற்காரணமாயிருத்தல் உண்டென்பது பிரசித்தமாயிருக்கின்றது. முதற்காரணத்தில் ஒடுக்கமடைந்தவனுக்கு முன்போல் திரும்புதல் நிச்சயம் நிகழ்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) பரமான்மா எல்லா உலகத்திற்கும் முதற்காரணமாய் இருக்கின்றது என்பது வேதாந்தங்களில் பிரசித்தமாய் இருக்கின்றது. அந்த முதற்காரணத்தில் ஒடுக்கத்தை அடைந்தவர்களுக்கும், அந்த முதற்காரணத்தில் நின்று முன்போல் திரும்புதல் நிச்சயமாய் நிகழ்கின்றது. ஆனால், வேதாந்தமதத்தில் முன்னர்க் கூறியவாறு பேதருபமான எல்லா உலகங்களும் அபித்தையால்; (அஞ்ஞானத்தால்) தோன்முன்றலையற்றி அசுத்தி

* ஒப்புமை—இஃதெனச் சுட்டப்படுவது.

பமாய் இருக்கின்றன. அதுபற்றி, உலகங்களுக்குக் காரியத் தன்மை இல்லை ஆகையால், அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகப் பரமான்மாவைக் கொண்டது குற்றமாகுமென்று எவ்வாறு கூற முடியும் எனில், கூறுகின்றோம்.

அசுத்தியத் தன்மையாவது யாது? சத்தியத்தின் சொருபமாவது யாது? என ஆராயுமிடத்து, அறிவு ரூபமாய் இருக்கும் தன்மையே சத்தியத்திற்கு இலக்கணம். அந்த இலக்கணமின்மையால் கடம் முதலியவற்றிற்கு அசுத்தியத்தன்மை இருக்கின்றது. கடம் முதலியவை அறியப்படும் பொருள்களாய் இருக்கின்றனவன்றி அறிவு ரூபங்களாய் இல்லாமையால் என்க. இவ்வாறே பெரியோர்களும் "எதற்குப் பிரபொருளால் அறியப்படுதலில்லையோ" என்பதனால் கூறியிருக்கின்றனர். பெரியோர்கள், சத்துப்பொருள் அசத்துப்பொருள்களுக்கு வேற்றுமை மாதிரித்தால் நிர்ணயம் செய்தல் தக்கது; வேற்றுமை சம்பவிக்கின்றமையால், அசத்துத்தன்மைக்குக் காரணம் சத்துத்தன்மைக்கு கிரோதம் என்று கூறல்வேண்டும்; கித்துவான்களுக்கு அனுபவ சித்தமான எல்லா உள் பொருள்களிலுமுள்ள சத்துத்தன்மையை கிரோதமின்றி அசத்துத்தன்மை விலக்குவது தருதியற்றதாகையால் என்க. இஃதிரூக்கட்டும்.

பரம் பொருளால் அறியப்படுவன அனைத்தும் பரமணு ரூபங்களென்றாவது, தூல ரூபங்களென்றாவது நிச்சயிக்கமுடியாமையால், அவை உண்மைப் பொருள்கள் ஆகா. கனவுபோல் அஞ்ஞான ரூபங்களாக இருக்கின்றன. அஞ்ஞானத்திற்குச் சொருபமாவது தன்னை இத்தன்மைத்தென்று நிரூபணம் செய்யமுடியாமையேயாம். தன்னை நிரூபணம் செய்யுந்தகைமையே ஞானத்தின் சொருபம். ஆகையால் அறிவுரூபமான பொருளுக்கு அறிவென்னும் ஒரே இயல்பு உடைமையால் சத்துத்தன்மை தானாகவே சித்தித்திருக்கின்றமையற்றி அசத்துத் தன்மைக்குக் காரணமான சத்தின் கிரோதமில்லை. இவ்விடத்தில் ஆராயத்தக்கது ஒன்று. அஃதாவது புருடனுக்குப்பிரதிபயை (புதித)

புதிதாகத் தோன்றும் அறிவை) உண்டுபண்ணுவது பிரமாணம். உன் விசேடமே. அந்தப் பிரமாணமானது, அறித்தை என்னும் அபஸ்மாத்தால் (காக்காய் வலியால்) வரையப்பட்டு இருத்தல் பற்றி, பிரதிபாயில் குறை நிகழ்ந்து உள் பொருள்களின் இயல்பை நிரூபணம் செய்வதில் சாமர்த்திய மின்மையுடன் கூடியிருக்கும்மாயின், உள்பொருள்களை அசத்தென்று சொல்வதற்கு அப்பொருள்கள் செய்த குற்றம் என்ன? கட்டையைக் கட்டி உண்டு அறியாபலிருப்பது கட்டையின் குற்றமன்று. ஆன்றி, புருடனுடைய குற்றமாய் இருக்கின்றது. உள்பொருள்களை நிச்சயிக்கமுடியவில்லையாயின், அப்பொருள்களினிடத்து ஐயம் நிகழும். இன்னபொருள் என்று நிச்சயிப்பதற்குச் சாதகமான பிரமாணமும், பாதகமான பிரமாணமும் இல்லாமையால் ஐயந்தான் நியாயமாய் நிகழவேண்டும். அசத்தென்னும் நிச்சயம் நிகழாது. ஆகையால், உள்பொருளின் இயல்பை ஆராயப்பெறாத அசத்தின் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதாயிற்று. ஆகவே, இடையர், பாலர், பெண்கள், கிருத்தர் முதலிய அனைவருக்கும் ஐயந்தான் இருக்கின்றதே யன்றி அசத்தென்னும் நிச்சயம் இல்லை என்று சிந்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், உள்பொருள்களினிடத்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கான இருக்கின்றதே எனில், ஞானகாண்டத்தில் முன்னரே உள்பொருள்கள் ஆராயப் பட்டிருக்கின்றமையால் அதனொன்று அவற்றிற்கு அசத்தியத்தன்மை கிடையா. ஆனால், நிச்சயமான பொருளை அறிவிப்பதிலும் வேதங்களுக்குப் பிரமாணம் இருத்தலால், பிரமம் ஒன்றே சத்தியம்; பேதபனைத்தம் அசத்தியம் என்ற சுருதிகளால் சத்தென்னும் அசத்தென்னும் நிர்ணயம் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதெனில், அது பொருத்தாது. பிரமாணங்களாக இருக்கின்றபைபற்றி, சுருதிவாக்யங்கள் சத்தியங்களாக இருத்தலால் பிரமம் ஒன்றே சத்தியம் என்ற அத்தை மூரண்படுகின்றது. அத்துவாதமானது பிரமாணம் பிரமேயம் என்னும் இவற்றை உண்மையைக்காரணமாக உடையதாயிருத்தலால் என்க.

ஆனால், சுருதி வாக்யங்களையும் அசத்தியமாகவே கொள்கின்றோமெனில், அப்பொழுது அந்தச் சுருதிவாக்யங்களுக்குப் பிரமாணத்தன்மை இல்லையாகும். ஆகவே, பிரமத்திற்குச் சத்தியத்தன்மை சித்திப்பதிலும் பேதங்களுக்கு அசத்தியத்தன்மை சித்திப்பதிலும் சுருதிவாக்யங்களினும் வேறுபாடு பிரமாணம் கூறல்வேண்டும். மலடி மகன் என்ற அறிவுபோல் பிரமாணம் அசத்தியமாயிருப்பதில்லை ஆகையால், இவ்வாறு வேறுபாடு காணத்திலும் கிளை விடைகள் நிகழும். நிகழவே, அசுவத்தை (வாய் பின்றி ஓடல்) என்னும் குற்றம் நிகழுகின்றமையால் சத்தியமான பிரமத்திற்கு அத்துவாதம் சித்திப்பதில்லை. உண்மையாக வேதபேதங்கள் சத்தியமானமையால் அவை அத்துவாத இயல்பு உடையன என்பதில் எவருக்கு எவ்விடத்திற் பிரமாணங்களிருக்கின்றன. பிரமாணம், பிரமேயங்களின் நிர்ணயமானது துவைத்ததைக் காரணமாய்க் கொண்டிருத்தலாலென்க. இஃது உண்மையே.

ஆயினும், பரமார்த்தத்தில் பிரமாணம், பிரமேயம் என்பன அறித்தையால் கற்பிக்கப்பட்டு அசத்தியமாய் இருக்கின்றன எனில், மிகநன்றாய் இருக்கின்றது. அதுவே ஆராயத்தக்கது. பிரமாணங்கள் அசத்தியங்களென்னும் உண்மையை இந்த நிச்சயமும் அசத்தியமாகும். உன்னால் அறியப்பட்டன அனைத்தும் அசத்தியமே. இரண்டு சத்தியம் என்னும் அறிவுபோலுமென்க. இவ்வாறுகவே, பார்பிரமமும் அசத்தியமே ஆகும். ஆகவே, பொருளின்மை ரூபமான ருனியமே வேதத்திற்குப் பொருள் என்று புத்திமானான உன்னால் கொள்ளப்பட்டதாயிற்று. சுருதிவாக்யங்கள் அறித்தியா ரூபங்களாக இருத்தும் கித்தைக்கு உபாயங்களாய் இருக்கின்றன எனில், இது சாமர்த்தியமில்லாதவைதிகர்களை ஏமாற்றக்கூடியவாகும். பிரமாணங்கள் அசத்தியங்களாயின் எல்லாம் மனோச்சயத்திற்கு நிகராகும். பிரமாணங்கள் சத்தியங்களாயின் துவைதபக்கமே பிரகாசிக்கின்றது. அபேதம் கொள்ளின் எல்லாம் பிரம்மரூபங்களானமையால் எவருக்கு எவர் என்ன செய்யமுடியும்? பிரம்மமான பரமான்மாவிற்கு அறித்தை

பால்மயக்கம் சம்பவிக்கின்றதில்லை. மயக்கமான சொப்பன அறிவு எல்லாவற்றையும் மயக்கமாய் ஆல்பிக்கின்றது. தன்னிடத்தில் மயக்கம் என்பதில்லை. ஆல்பம்பாவது வெளியிலுள்ள பொருள் மாயதலாய்த் தோன்றி மயக்கத்திற்கு விடயமாயிருத்தலைச் செய்வது. அறிவென்னும் ஒரே இயல்புடைய பொருள், தான் எவ்வாறு விளங்குகின்றதோ அவ்வாறாகவே இருக்கின்றது. சுயம்பிரகாசமான பொருளுக்கு மயக்க இயல்புண்டையாகாது. மயக்க இயல்பு இருப்பின் சுயம் பிரகாசம் ஆகின்றதில்லை. ஆகையால், தன்னை அறிவதில் மயக்கம் நிகழ்கின்றதில்லை என்க.

ஆன்ம வேற்றுமையானது பிர ஆன்மாக்களை அனுமானம் செய்கின்றமையாலும், சுயம் பிரகாசத்தாலும் சித்தித்ததாய் உண்மையாகவே இருக்கின்றது. சுருதியும் "பிரகாசிக்கின்ற அவனைத் தொடர்ந்தே எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன, அவனுடைய பிரகாசத்தால் எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன." என்று கூறுகின்றது.

ஆனால், பேதமானது ஒன்று பிரிதொன்றின் இன்மையின் நிச்சயத்தை விரும்புகின்றமையாலும், பிரதிபலிப்பானது உள்பொருள்களை விடயமாகக் கொண்டிருத்தலாலும் பேதம், பிரதிபலிப்பானது எவ்வாறு கூடும். பெரியோர்களும் "பிரதிபலிப்பும் விரிக்குமேயன்றி விலக்காதென்று கூறுகின்றன" எனக் கூறி இருக்கின்றனரெனில், அது பொருந்தாது. பேதமானது ஒன்று பிரிதொன்றின் இன்மையின் நிச்சயத்தை விரும்புகின்றதில்லை. அன்றி, பேதம் சித்தித்ததாற்றான் ஒன்றினிடத்துப் பிரிதொன்றின் இன்மை அறிவு நிகழ்கின்றது. பேதமின்றி எல்லாம் ஒன்றுபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றதில் இன்மை கூறமுடியும் எல்லாவற்றிலும் எல்லாம் இருக்குமாயின் கடம் வேண்டுபவன் படத்தைக்கண்டு ஏன் சுமமா இருத்தல் வேண்டும். சத்துத்தன்மை என்பது எவ்விடத்திலும் மாறுபெறுபவற்றி பிரமாணம் அப்பிரமாணமென்ற பிரிவும் சம்பவிக்கின்றதில்லை. ஆகையால், எல்லாமதம் களிலும் சத்தியமாகவும், பிரதிபலிப்பாகவும் சித்தித்த பேதத்திற்கு சொல்மாத்திரத்தால் அசத்தியத்தன்மையை எவ்வாறு சாதிக்க முடியும்?

இனி, பேதம் சத்தியமாயிருக்கட்டும், இருப்பினும் இந்தப் பிரபஞ்சம் பிரமத்தை முதற்காரணமாக உடையது என்னும் சுருதியால் பிரமம் முதற்காரணமென்று கொள்ளின்றோம் எனில், இக்கருவியைத் தத்தான் இவ்விடத்தில் விரித்திராசால் குற்றம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக்குற்றத்தையே முதற் காரணத்தில் ஒடுக்கம் அடைந்தவனுக்கு முன் போல் நிரும்புதல் நிச்சயமாய் நிகழ்கின்றது என்பதனால் கூறுகின்றார். (சக)

(அ—கை) பிரமத்திற்கு ஆனந்தம், சொருபம் என்று சுருதியில் கேட்கப்படுகின்றமையால், ஆனந்தவடிவத்தோடு நிரும்புதல் நிகழாது. தூலவடிவத்திற்குத் நிரும்புதல் இருப்பினும் பரமான்மையில் ஒடுக்கமடைந்த சூக்ஷ்மவடிவங்களுக்குத் நிரும்புதல் உண்டென்பது பொருத்தமற்றதென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(தி) ஹே பண்டிதர்களே! அந்தப்பிரமத்தில் உண்மையில் விஞ்ஞானமாதிரமான ஆனந்தம் என்பது இல்லை. தூல் முதலிய முதற்காரணம் இவ்வாறு காணப்படவில்லை ஆகையால் என்பதாம்.

(உரை) ஹே வித்துவான்களே! (முதற்காரணமாகக் கூறும்) அந்தப்பிரமத்தினிடத்தில் விஞ்ஞானமானது உண்மையில் இல்லை. ஆகையால் முதற்காரணங்களான தூல் முதலியவற்றிற்கு முதற்காரணத்தன்மை இருத்தலால் என்க. விவற்றிற்குப் போல் முதற்காரணத்தன்மை இருத்தலால் என்க. (தி)

(அ—கை) , பிரமத்தை விஞ்ஞான மாதிரமாகக் கூறுகின்ற சுருதிகளின் கருத்தென்ன என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(இ) புலனத்தன்மைக்கு உட்பட்டதாயும், அதுபற்றிப் புலனத்தில் இருக்கின்றதாயும் உள்பிரமத்திற்கு விஞ்ஞான ரூபமாயிருக்குத்தன்மை உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. புலனத்தில் வசித்துக்கொண்டு போகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு விஞ்ஞானம் முக்யமான சொருபமாய் இருக்கின்றது என்பதாம்.

எனில், இந்தக்கேள்வி பொருத்தது. ஆன்மாவிலுடைய கருணைகளின் தொழிற்பாட்டுக்குக் குணத்தின் தொழிற்பாடு காரணமன்று. அன்றி, புண்ணிய பாவங்கலந்த கன்மங்களே காரணமாகும். இவ்வாறு “சரீரங்கள் விடயங்கள், கருணைகளாகிய இவை அனைத்தும் கன்மத்தால் தோன்றுகின்றன” என்று வேறுதூதர்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கூறப்பட்ட கன்மங்கள் குணத்தவத்தை நீக்கிய ஆன்மாக்களுக்கு இருக்கின்றன. அதனால், கருணைகளின் தொழிற்பாடு இருக்கின்றது. ஆகையால் போகிறிருத்தன்மை இல்லை என்பது ஆசங்கை மாத்ரிமேயன்றி உண்மையில் போகிறிருத்தன்மை இருக்கின்றது. ஆகவே, கேவலத்தன்மை பொருத்தமற்றது. ஆனால் சங்கிய அறிவால் நிகிருத்தியடைந்தது எதுவெனில், குணத்தத்தவம் வளையுள்ள போகத்துக்குப் போக்தாவாய் இருக்கும் போகிறிருத்தன்மைதான் நிகிருத்தியடைந்திருக்கின்றது. வேறொன்றும் நிகிருத்தியடையவில்லை என்க.

(௫௬)

(அ—கை.) இனி, சங்கியர்களுள் லெருடைய மதத்தை அனுசரித்து “எல்லாக் கன்மங்களுக்கும் போகத்தால் நாமம் நிகழும்” என்றும் ஆசங்கையை எடுத்துக்கூறி அதற்கு விடை கூறுகின்றார்.

(௫௭) எல்லாக் கன்மங்களும் ஒரு பிரதியைத்தான் செய்வினவெனில், அவ்வாறன்று. முதற்காரணத்தில் ஒடுக்கமடைகின்றதாகக் கேட்கப்படுகின்றமையால். வேதத்திலும் இந்நிரத்தன்மை முதலியவற்றைப் பயனாகக்கொண்ட கன்மங்கள் வெவ்வேறு பிரதியை உண்டுபண்ணுகின்றனவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(௫௮) இவ்வுலகத்தில் பிறந்து இறக்கும் நடுவில் செய்யப்பட்ட முக்கியமாயும் அமுக்கியமாயும் உள்ள புண்ணிய பாவக் கூட்டங்களினத்தும் மாணகாலத்து வெளிப்பட்டு விளங்கி, ஒரே காலத்தில் நிகிருத்தியடைந்து ஒரு பிரதியைத்தான் செய்கின்றன. மறுபிரதியில் பயன்தருவதற்காகக் கன்மம் எஞ்சியிருந்து, பி

தொரு பிரதியை எதிர்பார்க்கின்றதில்லை. எதனெனினால், கன்மம் அனைத்தும் கிரியை ரூபமாய் இருக்கின்றமையால் என்க. இவ்வாறு (பயனைத்தருவதற்காக எஞ்சியிருக்கும்) பிரார்த்த கன்மம் என்பது லெடையாதென்று சில வாதிகள் ஒரே பிரதியில் கன்மங்களின் நாமத்தைக் கூறுகின்றனர்.

இப்பொழுது அடைந்த பிரதியினால் முற்பிரதியிலுள்ள கன்மம் அனைத்திற்கும் நாமம் உண்டென்பது அதுமனத்தால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது; இந்தப் பிரதியில் புதிதாய் நீகந்த கன்மம் ஞானத்தால் நீக்கின்றது; ஆகையால் கன்மம் இல்லாமலுபநி குணத்தவத்திற்கு மேல் அனுபவிப்பதற்காகக் கன்மம் இருக்கின்றதென்பது கூடது என்பார்க்கு “அவ்வாறன்று” என்பதனால் குணத்தவத்திற்கு மேலும் கன்மம் இருப்பதுபற்றி அது பொருந்தாதென்று கூறுகின்றார். இப்பொழுது அடைந்த பிரதியினால் முன்னுள்ள கன்மம் அனைத்திற்கும் நாமம் உண்டென்ற நியமம் லெடையது. வேறு பிரதிகளை உண்டுபண்ணுகின்ற கன்மங்களும் இருக்கின்றன. இதனை, “முதற்காரணத்தில் ஒடுக்கம் அடைந்த” என்பதனால் கூறுகின்றார். முதற்காரணத்தில் ஒடுக்கமடைந்த கன்மங்கள் வாசனாரூபமாயிருக்கின்றதாகக் கேட்கப்படுகின்றன. ஆகையால் முதற்காரணத்தில் கன்மம் அனைத்தும் வாசனாரூபமாயிருக்கின்றன. பின்னர் அவை பரிபாகத்தை அடைந்து மீண்டும் போகத்தின் பொருட்டுத் தொழிற்படுகின்றன. இந்த யுத்தியினால் மாத்திரம் கன்மம் உண்டென்பதில்லை. வேதத்திலும் கன்மம் உண்டென்பது கேட்கப்படுகின்றது. இதனை இந்நிரத்தன்மை முதலிய என்பதனால் கூறுகின்றார். ஸ்வாரூபத்தில் (இந்நிரத்தன்மையில்) ஆசைகொண்டவன் வாடிபெயும் என்னும் யாகத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று, ஸ்வாரூபம் என்னும் இந்நிரத்தன்மை செய்யப்படுகையுடைய கன்மமும், முதலிய என்பதனால் கொள்ளத்தக்க சுவர்க்கத்தைப் பயனாக உடைய கன்மமும், வேதத்தால் விலக்கப்பட்டதாயும் நாகத்தைப் பயனாக உடையதாயும் உள்ள பிராமணக் கொலை முதலிய கன்மமும் உண்டென்பது உத்தேசத்தில் கேட்கப்படுகின்றது. அவ்வாறான கன்மங்கள் வேறு

வேறான பிறவியை உண்டுபண்ணுகின்றன. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடான பயன்களைத் தருகின்ற கன்மங்கள் ஒரே காலத்தில் பிறவியை உண்டுபண்ணமாட்டா. அனுபவமின்றிக் கன்மங்களை நசிக்கமாட்டா. ஆகையால் நிச்சயமாக மறு பிறவியில் பயனைத் தருதற்பொருட்டுக் கன்மங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்று கொள்ளல்வேண்டும். கொள்ளவே, ஒரே பிறவியில் கன்மங்களின் அனுபவத்தைக் கூறும்வாதம் பொருத்தமற்றது. இவ்வாதே பெரியோர்களும், "ஒரே காலத்தில் கன்மங்கள் நசிக்குமாயின் ஒரு கன்மமும் நிலையாக இருப்பதில்லை; சாதாரணத்தில் கூறப்பட்ட கன்மம் அனைத்தும் அனுபவிக்கப்பட்டு நசிக்குகின்றன" என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

இவ்வாதையும் கூறியவற்றால் செய்யப்பட்ட காரியத்தை உடைய பிரார்த்த கன்மமே சம்பவிக்கிறதில்லையெனக் கூறப்பட்டதாகின்றதே எனில், (வாசனாதான் பலனைத் தருகின்றதே யன்றிக் கன்மம் பலனைத் தருகின்றதாகப் பெறப்படவில்லையே என்பது கருத்து) எவன் இவ்வாறு மாறுபடக் கூறுகின்றான்? (கூறவில்லை என்றபடி) அன்றி, தனது பயனைச் செய்கின்ற தர்மாதர்ம ரூபமான புருடகன்மங்களைத்தானும் * பிரகிருதிக்குச் சமன் காரத்தை மாத்திரம் செய்யத்தக்கது. இவ்வாதே உலகத்தில் புருடனுடைய உழுதல் முதலிய தொழில்கள் பூமிக்குச் சமன் காரத்தைச் செய்கின்றனவாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றன. கன்மம் புருடனால் செய்யப்பட்டதே ஆகும். இந்தச் சமன்காரமோ தன்னுடைய பரிபாகத்தைத் துணையாகக்கொண்டு சில மிடத்துத் தனக்குத் தடையாயுள்ள தீவிரமான கன்மபலனை அனுபவிக்கவேண்டிய அந்த அனுபவத்தின் முடிவிலும்தான், சிலமிடத்துச் சிறந்த புலனங்களில் பலனை அனுபவிக்கவேண்டிய அந்த

* பிரகிருதி என்பது இவ்விடத்தில் தர்மாதாமனென்னும் குணக் கருக்கு இருப்பிடமான புத்தியைக் குறித்தது.

* சமன்காரமென்பது இவ்விடத்தில் வாசனையைக் குறித்தது. மாத்திர சந்தத்தால் பயனைச் செய்யாதென்பது குறிப்பிடப்பட்டது. சன்மத்தைச் செய்த புருடனுக்கே பயனைச் செய்யும் என்றபடியும்.

அனுபவத்தின் முடிவிலும்தான் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடான பயன் ரூபமான கன்மங்களின் துணையைத் துணையாகக்கொண்டாவது, அல்லது தனியாகவாவது, யாதாவதொரு பிறவியில் ஒரு சமயத்தில் புதைபுலப்போல் புருடனுக்குப் பயனைக் கொடுக்கும் * ஆகையால் கன்மங்களின் பரிபாகத்திலுள்ள வேற்றுமையானது சிற்றறிவுடையவர்களால் நிச்சயிக்கமுடியாததாகும். ஆகவே, மறு பிறவியில் பயனைத்தரும் கன்மம் இருக்கின்ற மையற்றி சாங்கிய முத்தர்களின் கேவலத்தன்மை குணத்தவத்தோடு கூடினதாய் நம்மால் கூறப்பட்ட கேவலத்தன்மையே ஆகும். (சுசு)

(அ—கை.) உல்கள் சைவாகமங்களிலும் ஆன்மவுக்குக் கேவலமாய் இருக்குத்தன்மை கேட்கப்படுகின்றது. அஃது எவ்வாறு என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(சுசு) அங்குட்ட மாதிரி புலனத்தில் பசவுக்கு கிஞ்ஞாணம், யோகம், சந்திராசம், போகம் என்னும் இவற்றின் ஒன்று லுண்டான கன்ம நாகத்தால் கேவலமாய் இருக்குத்தன்மை நிகழ்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) அங்குட்ட மாதிரம் என்னும் பெயர்கொண்ட வாசத்தானமான கலாதத்துவ புலனத்தில் மாயை புருடன், என்னும் இவற்றின் கிவேகத்தை விடயமாகக்கொண்ட கிஞ்ஞானத்தினாலாவது, பிரத்தியாகாரம் முதலிய எட்டு அங்கங்களால் உபகரிக்கப்பட்ட சித்தஜயம் என்னும் யோகத்தினாலாவது, மாயா புருட கிவேகத்தின் பயனாகிய சந்திராசத்தினாலாவது, எல்லாம் நகவாசனைச் சார்ந்ததென்று கருதி நகவான் பொருட்டு அர்ப்ப

* வாசனையானது தீவிர சன்மமென்னும் பாவத்தின் பலனையும் புண்ணியத்தின் பலனையும் அதாவது வேண்டாத சமயத்தில், மாறுபட்ட புண்ணியப்பாவ பலன்களை, புண்ணியபாவங்களைத்தரும் முயற்சியைத் துணையாகக் கொண்டு மண்ணுலகத்திலும், ஆயிரண்டின் பலனைத் தனித்து அனுபவிக்கவேண்டிய முயற்சியைத் துணையாகக் கொண்டு வாசனை மாத்திரத்தால் கருத்திலும் கவர்க்கத்திலும், முன்னறிவிப்பின் நிச்சயமாகும் புதைபுலப்போல் பலனைச் சருமெனக் கூறியவாகும்.

சகக

அஷ்டப்பிரகாரணம்

ணம்செய்யப்பட்ட எல்லாக் கன்மங்களுக்கும் அவற்றின் பயனை விடயமாகக்கொண்ட அபவத்தினாலாவது எல்லாக் கன்மங்களும் நசிக்கவே, போகத் திருத்தன்மையின் முடிவைக் காரணமாகக்கொண்டு கைவல்யம் நிகழ்கின்றது. அது அங்குட்ட மாதிரி புவனத்திலேதான் நிகழ்வது; உன்னுடைய முத்தியில் நிகழ்வதுபோல் அன்று. (௫௫)

(அ—கை) ஆனால், அந்த கைவல்யமே எங்களுடைய மோக்ஷமாகும் என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(௫௬) முதற்காரணத்தில் ஒடுக்கம் என்னும் முத்திக்கு ஞானக்கிரியா குணங்கள் நாமடைதல் பற்றி முத்தியின் பயன் ஆனம் நாமமாக ஆகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அங்குட்ட மாதிரிபுவனத்தில் முத்தியாகக் கொள்ளப்பட்ட அந்தக் கைவல்யமும் ஆன்மாவுக்கு மலம் இருத்தலாலும், மலமாதிரி உடைய கிஞ்ஞானகல நிலையப்போல் சர்வஞ்ஞத்தன்மையும் சர்வ கருத்திருத்தன்மையும் இல்லாமையாலும் முத்தியாகாது. முதற்காரணமான பிரகிருதியில் ஒடுக்கம் என்னும் உங்கள் மோக்ஷ ஆன்மநாமமாகவே ஆகின்றது. (௫௬)

(அ—கை) இவ்வாறு சாக்ஷிய பக்கத்தைக் குற்றமுடையதாகச் செய்துகிட்டு தூலை முடிப்பதின் பொருட்டு எல்லா வாழ்க்கையும் குறித்துக் கூறுகின்றார்.

(௫௭) எவர்களுக்குத் தன்னுடைய ஆன்மாவும் நாமடைவின்றதோ அவர்கள் முடர்களுள் மிகச் செந்தவர்களாகின்றனர். நிகாசக்கிராந்திவாதிகள் அறிஞர்களுள் பண்டிதர்களாக எண்ணுவின்றவர்களாயிருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு வாழ்கின்ற எல்லா வாழ்க்களும் முடர்களுள் முதன்மையாயுள்ளவர்கள். ஆகையால் சிரோவசை கிருமபுகின்றவர்களால் ஒதுக்கத்தகுந்தவராகின்றனர். எவர்களுக்குச் சிரோவசை இல்லாது ஆன்ம நாமத்திலாவது, அத்தகு

பரமோக்ஷ நிராசகாரிகை,

சக௭

சமமானதிலாவது, இது மிகச் சிரோவசை என்னும் சிச்சயம் நிகழ்வின்றதோ அவர்களுடைய அந்த மோக்ஷம் புருஷார்த்தமற்றது என்பது கருத்து. அஃதாவது—அறிவு, அறியப்படும்பொருள், அறிபவன் என்னும் இவை இல்லாமையால் எல்லாவாதிகளுடைய மோக்ஷமும் ஆன்ம நாமத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. அறிவின் தோற்றம் பரமோக்ஷமாகையால் என்க. ஆனால் சங்கிராந்திவாதிகள் கூறும் முத்தியில் ஆன்மநாமம் இல்லை என்பார்க்கு அறிஞர்களுள் பண்டிதர்களாக எண்ணுவின்றவர்களாயிருக்கின்றனர் என்பதனால் விடை கூறுகின்றார்.

சிகை என்பதற்கு சத்தி என்பது பொருள். முத்தியில் சத்திக்குச் சங்கிராந்தியைக் கூறுகின்றவர் பண்டிதரல்லாதவர்களேயாவர். இது முத்தியாகாதென்பது மேலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதாவது * பரமசிவனே அவ்விடத்திலும் எல்லாவற்றையும் செய்கின்றார் அறிவின்றார் என்ற விடத்தில் என்க. (௫௭)

(அ—கை) அவ்வாறாயின், எல்லா மோக்ஷ சாத்திரங்களும் மேலே கூறப்பட்டவாறு மறுக்கப்படுதலாலும், ஒன்றோடொன்று மாறுபடுதலாலும் அவற்றிற்குப் பிராமணியம் இல்லையோ என்பார்க்கு உண்டென்று கூறுகின்றார்.

(௫௮) அன்னியர்களுக்கு அரகம் முதலான மேலான தத்துவங்கள் கூறப்படாமையால் பொருளில் குறைந்திருக்கும் தன்மையிருக்கின்றது. ஆகையால் அன்னியமதக்கலை அறிந்தவர் மாயையைக் கடவாமைபற்றி உலகங்களிலே இருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) எல்லாப் பிரமாணங்களும் எல்லாவற்றையும் விடயமாகக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. சில விடயங்களை விளக்குகின்ற பிரத்தியக்ஷ முதலியவைபோல் ஏனைய நூல்களும் பிராமணியங்களே ஆகும். அவற்றிற்குச் சில விடயப் பிராமணியங்களே ஆகும். அவற்றிற்குத் தன்மை உண்டென்பது எவ்வாறென்பார்க்கு, கலை அறிவிற்குத் தன்மை உண்டென்பது எவ்வாறென்பார்க்கு,

* கலோச என் உக.
உ௭

சுகுமி

அஷ்டப்பிரகாரணம்.

“அராகதத்துவம் முதலிய மேலான தத்துவம் கூறப்படாமை யால்” என்பதனால் விடை கூறுகின்றார். அராகதத்துவம் முதலிய எல்லாத் தத்துவக் கூட்டங்களையும் கூறுமையால் அவர்களுக்குச் சில விடயங்களை அறியுந்தன்மையே இருக்கின்றது. இவ்வாறாயின், ஏனைய ஆகமங்களால் அடையப்படுவது யாது என்பார்க்கு, “ஆகையால் மாயையைக் கடவாமைபற்றி” என்பதனால் விடை கூறுகின்றார். அராகதத்துவம் முதலிய மேலான தத்துவங்கள் ஒன் அவர்களால் அறியப்படாமையால் மாயாதத்துவத்திற்குக் கீழே அறிவையுடைய அன்னியமதத்தைச் சார்ந்த முத்தர்கள் தத்துவங்களிலுள்ள புலன்கூட்டங்களில் ஒடுக்க மடைந்திருக்கின்றனர். எவ்வெவருக்கு எந்த எந்தத் தத்துவ புலனத்தில் ஒடுக்கம் என்னும் விடயத்தை ஆகமப் பிராமானியம் என்னும் நூலில் நாம் விரிவாய்க் கூறியிருக்கின்றோம். (௫அ)

(அ—கை) ஓரான காண்டத்திலுள்ள விடயங்களை முடித்துக்காட்டுகின்றார்.

(௫க) இவ்வாறு வாழிகளால் கூறப்பட்ட பயன்களைத் தாம் அவற்றில் சாதனங்களில் மாணக்கர்களுக்குப் பிரகிருத்தி உலாடகாரமம் என்று பயனைக் கூறியிருக்கமாய் நம்மால் கூறப்பட்டன என்பதாம்.

(உரை) எல்லா வாழிகளுக்கும் நிச்சயங்களாயுள்ள முத்தி ஞானங்களான பயன்களைத்தாம் கருக்கமாய்க் கூறப்பட்டன. அவையனைத்தும் எதன் பொருட்டு மறுக்கப்பட்டனவெனில், முத்தப் பயன்களுக்குச் சாதனமான சாத்நிரங்களை நிச்சயம் செய்யாமல் தாழ்ந்த பயனில் பிரகிருத்திக்கின்றனர்; சிரேயஸை (மேலான முத்தியை) விரும்புகின்றவர்கள் * அயோகவியவச் சேதத்தால் இவ்விடத்திற்குள் (சித்தாந்த சாத்நிரத்திற்குள்) பிரகிருத்திக்கத்தக்கது; சிறந்த மேலான இத்தனாற் றால் அடை யப்படுகின்றதாகையால் என்க. (௫க)

* அயோகவியவச்சேதம்—இலையின்மை நீக்குதல். அது சம்பந்தம் உண்மை எனப்படும்.

பரமோகூ நிராசகாரிகை.

சுகுமி

(அ—கை) வியாக்கியானம் செய்தவர் இந்த வியாக்கியானம் தன்னால் செய்யப்பட்டதென்பதைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(க0) பிற ஆகமங்கள் அனைத்தினும் கூறப்பட்ட மேலான களை மறுக்கின்ற இந்தக் காரிகைகள் மிகுதுணாடி அறியத்தக்க விடயங்களை உடையனவாய் இருத்தலால் சிறந்தவிரை உடையவர்களால் பிரவேசிக்க முடியாமலிருக்கின்றமைபற்றி நாராயண கண்டரின் புதல்வான பட்டாபாகண்டர், நிரைமுறையாய் இரௌவ விருத்தியை இயற்றியவருடைய கருத்துக்கேற்ப இந்தக் காரிகைகளுக்கு வியாக்கியானத்தை விரிவாகச் செய்தனர். (க0)

பரமோகூ நிராசகாரிகை மூலமும்

விருத்தியுரையும்

முந்நப்பெற்றன.

அஷ்டப்பிரகாரணம் முற்றுப்பெற்றது.

சிவபெருமான் திருவடி வாழ்க.

—

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௬௮	அலகரித்து	அலகரித்து
௪	௭௦	முதலானையும	முதலானையும
௭	௭௦	முதல இரத்தினங்களுக்கும்	கலை முதலியவற்றிற்கும்
௭	௭௧	அறிப்பபாடதாயும்	அறிப்பபாடதையும
௭	௭௨	பின்	பின்
௧௧	௨௨	செவ்வையுக்கு	செவ்வையுக்கு
௧௧	௨௨	செய்யத்தகுந்த	செய்யவேண்டும்
௧௧	௨௨	அவனையறியும்	அவனை உணர்ப்பு. யறியும்
௧௧	௭௦	அத்தர்	அத்தர்
௧௧	௭௦	கர்த்து	கர்த்து
௧௧	௭௨	அத்தர்	(அன்றியும்) அத்த
௧௧	௭௨	அத்த	யுத்தரையும்
௧௧	௭௨	தக்கையும	தகுந்தவென்பத
௧௧	௭௨	சுருத்தென்பத	சுருபணம்
௧௧	௭௨	சிறுபணம்	சிறுபணம்
௧௧	௭௨	செய்யவேண்ட	செய்யவேண்ட
௧௧	௭௨	குணத்தால்	முன்னவர் முறையே
௨௨	௭௦	பொருளையும்	பயனையும்
௨௨	௭௦	பொருளும்	பயனும்
௨௨	௭௨	அது	அது அநேகமாயையும
௨௨	௭௨	சலிகர்த	சலிகர்ப
௨௨	௭௨	விவரமுடையதென	விவரமுடையவென
௨௨	௭௨	காணப்படுகின்றன	காணப்படுகின்றனர்
௨௨	௭௨	கிழாரதென	கிழாரதென
௨௨	௭௨	வற்றந்தர்ப்புண	வற்றந்தர்ப்புண
௨௨	௭௨	சேர்க்கையால்	சேர்க்கையால் உண்டான
௨௨	௭௨	குற்ற	குற்றம்
௨௨	௭௨	சலிகர்ப்புணத்திற்கு முன்	சிறுவிகர்ப்புணத்திற்கு முன்
௨௨	௭௨	சிறுவிகர்ப்பு	பின் சலிகர்ப்பு
௨௨	௭௨	தகுத்தாயும்	தகுத்தாயும் பொருளையும
௨௨	௭௨	வைகரிக்கும்	விக்கின்றதாயும்
௨௨	௭௨	வைகரிக்கும்	வைகரிக்கும்
௨௨	௭௨	அறிவெனும்	அறிவெனும்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪௪	௪	சலிகற்ப அறிவுகளும்	அறிவுகளும்
௪௪	௨௬	யுடையதா	யுடையனவா
௪௫	௪௬	கால	காலாகால
௪௬	௬௬	மெழுகு	பிரமாண்டத்திற்குவெளியில்
௪௭	௬௭	லீசம்	லீசம்
௪௮	௭	தீர்க்க	தீர்க்க
௫௧	௬௬	சன்	சம்
௫௨	௬	மகோடம்	மகோடம்
௫௩	௨௭	கண்ணகனி	அண்ணத்தி
௫௪	௮	மகேசுவரன்	மகேசுவரம்
௫௫	௨	பீடாய	பீடாய
௫௬	௬	சான்	சாக
௫௭	௬௨	சன்னதி	சன்னதி
௫௮	௨௨	வேரூன	வேமவேரூன
௬௦	௨	இந்த	ஆசுவே, இந்த
௬௨	௬௬	மாயும்	மாயும் உன்ன
௬௪	௬௪	சொன்னமாயும்	சொன்னமாய்
௬௬	௬௬	பரமசிவனை	ஆகையால் பரமசிவனை
௬௭	௨௦	காரண	காரண
௬௮	௬௪	சாத்திரத்தால்	சாத்திரங்களால்
௬௯	௨௬	உண்டு	பாட்பரையாக உண்டு
௭௦	௬௭	யிருக்கின்றன	யிருக்கின்றன வெண்
௭௧	௬௮	இந்த	(ஆசுவே) இந்த
௭௨	௬௨	தல்லு	தல்லு
௭௩	௬௪	அறிவற்ற	அறிவற்ற
௭௪	௬௭	தருத்த	தருத்த
௭௫	௬௭	தென்பது	தென்பது
௭௬	௨௨	முகையி	விசேஷத்தி சம்பலிப்பது
௭௭	௬௭	அத்தவிய	பற்றி முக்கியம்
௭௮	௨௨	பிரதி	ஆன்மாவைக்கு அத்தவிய
௭௯	௨௨	மிருக்கும்.	மிருக்கும்
௮௦	௬௨	தோன்றுகின்றனவே	தோன்ற முண்டா கின்றன
௮௧	௬௪	சம்சாரவத்தை	சம்சார அவத்தை
௮௨	௨௮	சுருத்தாதன்மை	சுருத்தாதன்மை
௮௩	௬	அறிவற்றிலு	அறிவற்றிலு
௮௪	௬௪	அது	அதற்கு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪௪௪	௬	கடம்	காரியமான கடம்
௪௪௫	௨௬	வினக்குகின்றார்	எப்பொழுதும் வினக்குகின்றார்
௪௪௬	௬௬	வித்துவை	வித்து
௪௪௭	௨௦	சாத்தி	சாத்தி
௪௪௮	௬	காரியத்தை	எத்தக்காரியத்தை
௪௪௯	௬	சுரோதகடன்	சுரோத சொருபமான முகத்
௪௫௦	௬		துடன்
௪௫௧	௪௪	பிரபு	சாத்தாரும் பிரபு
௪௫௨	௨௬	ஆன்மாவிற்குப்போல்	ஆன்மாவிற்குப்போல்
௪௫௩	௭	விரியாய்	விரியாய்
௪௫௪	௬௬	அத்த	எல்லாக் கன்மங்களிலுமுள்ள
			விருத்தான வேலாத் தன்
			மைக்குக் காரணமாயிருத்
			தலாலும், அத்த
௪௫௫	௬௬	நிபிணையில்	நிபிணை முதலிய வற்றில்
௪௫௬	௬௭	அவ்விடத்து	அவ்விடங்களிற்
௪௫௭	௬	யற்ற	யில்லாத
௪௫௮	௨௮	யற்ற	யில்லாத
௪௫௯	௬	முதலியோகையும்	முதலியோகை
௪௬௦	௬	செழிற்	செழிற்
௪௬௧	௨௨	செய்வின் தது	செய்வின் தது
௪௬௨	௬௮	ருப	ருப
௪௬௩	௨௬	மறுப்பு	மறுப்பை
௪௬௪	௬௮	முடையது	முடையது
௪௬௫	௬	குணங்களினாலும்	குணங்களின்
௪௬௬	௪௪, ௬௦	சத்தம்	அவ்வாறே சத்தம்
௪௬௭	௬௬	கிரியைகள்	இக்கிரியைகள்
௪௬௮	௬௬	கிரியைகள்	கிரியைகளில்
௪௬௯	௨௭	காரியங்களை	காரியங்களுக்கு
௪௭௦	௨௬	அதுபோல இவ்விடத்து	ஆகையால்
௪௭௧	௬	அவ்வாறத்தின் பிரயத்தி	அவ்வாறத்தின்
௪௭௨	௬	னம்	விபிரயத்தனம்
௪௭௩	௬௮	படுகிறதில்	படுகின்றதில்
௪௭௪	௬௮	சம்பலப்ப	சம்பலப்ப

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கக0	௫	உன்னிருக்கும்	பிறிதொரு
௨௬	௨௬	காணப்	சேட்பப்
கக௧	௨	இந்தத்	இது
௧௭	௧௭	அகல்கார	அதற்குக் காரணமாக அகல்
கக௧	௨	ஆதலால்	ஆதலால் விஷய நியமமீறும்
௧௨	௧௨	தனக்கு	தமக்கு
௧௭௪	௮	கல்கலில்	களில்
௧௭௫	௨௪	எது	எது
௧	௨௭	காரணத்தால்	காரணத்தால் லென்சு. ஆலை
௧௬௧	௧௨	தன் மாதிரி	பிரகாச மந்ததாயும் தாமதமாக
௧	௨௦	இந்தத்	இது
௧	௨௫	விடத்து	விடத்து
௧௬௭	௧௧	பொருளா	பயனாயுடையனாக
௨௬	௨௬	சாதனமா	சாதனங்களாக
௧௬௮	௮	அறியும்	அறிபவன்
௧௬௯	௬	இன்றதென்பை	இன்றனவென்பை
௨௬	௨௬	யத்தால்	யத்தால்
௧௭௦	௧௪	குணத்ததுவ	புத்தித்ததுவ
௧௭௧	௭	ரூபமும்	ரூபங்களும்
௧௭	௧௭	துடன்	தால்
௧௭௫	௨௬	இராச	இராசச
௧௭௬	௨௫	அறிவிற்கும்	அறிபவன்
௧௮௧	௧௬	பொருத்தா	யுத்திக்குப்பொருத்தா
௧௮௧	௨௬	க்காரண	ப்பிரமாண
௧௮௨	௧௭	மாதலின்	மாதலாலும்
௧௮௫	௨௮	பிரதிபலிக்கும்	பிரதிபலிக்கும்
௧௮௭	௭	பாசங்கள் சடம்	பிரதானம் சடமாதலால்
௧	௮	இன்றமையால்	இன்றது
௧௬	௧௬	விகாரத்	விகாரித்
௧௮௮	௫	மலத்தன்மை	மலத்தோடு கூடியிருக்கும்
௧	௧	அராதத்தன்மை	தன்மை
௮	௮	மலத்தன்மையுடன்	அராதத்தோடு கூடியிருக்கும்
			தன்மை
			மலத்துடன்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	௧௪	விகாரத்	விகாரித்
	௨௭		
௧௮௯	௨௬	பரிணாமத்	பரிணமித்
௧	௧௬	பரிணாமத்தன்மை	பரிணாமத்தை
௧௯௦	௨௨	என்மத்துடன்	என்மத்திற்குப்
௧	௨௪	என்மத்தை	என்மத்திற்கு
௧௯௧	௨௫	உடைத்தாகாத	இவ்வாத
௧௯௨	௨௭	சம்பந்திப்பது	சம்பந்தித்திருப்பது
௧௯௪	௨௪	சேமதலியன	சேமதலிய வற்றிற்குப்
௧௯௧	௧௪	இந்த	அந்த ரூபத்திலும் இந்த
௧	௧௮	தாயும்	வையாயும்
௧	௧௮	யடைத்ததாயு	யடைத்தவையாயு
௧௯௬	௧௧	அதனுடைய	அவனுடைய
௨௦௧	௧௫	மறைப்பின்	மறைப்பின்மையால்
௨௦௬	௧௦	பொருளாதென்	பொருத்தாதென்
௨௦௭	௨௫	அந்த	ஆன்மாதென் அந்த
௨௦௭	௨௫	நிலின்	நிலின்
௨௦௭	௨௭	மாயையினுடைய	மாயையினின் தும்
௨௧௧	௨	சத்தமா	சத்தமாயை
௧	௧	கொண்டே	கொண்டே
௨௧௨	௧௧	முத்தி	முத்தி
௨௧௬	௧௪	மானகரண	கரண
௨௧௫	௧௫	தன்மை	தன்மை
௨௧௬	௧	தனது	தனது
௧	௨௮	இன்றி	இவ்வோடு இன்றி
௨௧௭	௪	அஞ்ஞான	அஞ்ஞானி
௨௧௮	௧௦	பொருத்தாமை	பொருத்தாமை
௧	௧௬	அந்தச்சத்தி	அந்த ஞானத்திரியா சத்தி
௨௨௦	௮	இக்குதற்கு முடியாதவகை	இச்ச வேண்டாதவகை
௧	௧௨		
௧	௧௮		
௨௨௨	௧	யமையாததா	யமையாததா
௨௨௪	௨௨	மோக்யமோ	மோக்யமோ
௨௨௦	௧௬	பொருளினறியு	வெறுபொருளினறியு
௨௨௧	௧	ஒரு	ஒரு
௨௨௨	௧	வற்றிருப்பது	வற்றிலிருப்பது
௨௨௨	௧௬	அறியப்	தோற்றப்
௨௨௨	௨	தோற்ற	தோன்ற
௧	௨௦	சொருபமாதலால்	சொருபம் காரண மாதலால்
௨௨௫	௫		

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
௨௬௫	௨௬	செய்யுள்	செய்யப்படுத்
௨௬௫	௨௭	காரணம்	காரணம்
௨௬௬	௨௮	பண்ணு	பண்ணு
21	௨௯	குண்டலி	குண்டலி
௨௬௭	௩௦	தோற்று	அறி
௨௬௮	௩௧	தோன்று	அறியப்படு
௨௬௯	௩௨	இது அடித்ததன்று	வியாத்தி
௨௭௦	௩௩	டெனச்	டெனச்
௨௭௧	௩௪	தனது	தமது
௨௭௨	௩௫	தன்	தம்
21	௩௬	பிரகிருதி	பிரகிருதி
௨௭௪	௩௭	போகநிரு	போகநிரு
௨௭௫	௩௮	பிரகிருதி	பிரகிருதி
௨௭௬	௩௯	முதற்காரணம்	முதற்காரணம்
௨௭௭	௪௦	கின்றது	கின்றன
௨௭௮	௪௧	உலகத்தைத் தோற்றுவித்தல்	உலகத்தோற்றம்
௨௭௯	௪௨	இவ்வாற்றி ஒரே	ஒரே
௨௮௦	௪௩	கீங்கனவனாயும்	கீங்கன அறிவுடையவனாயும்
௨௮௧	௪௪	மீளாதவனாயும்	மீளாத அறிவுடையவனாயும்
௨௮௨	௪௫	கூலியின்	கூலியின்
21	௪௬	விரும்புகிறதில்லை	விரும்புவனவல்ல
௨௮௪	௪௭	காரண	காரண
௨௮௫	௪௮	போதம்	போதம்
௨௮௬	௪௯	செய்கிறதாக	செய்வனவாக
௨௮௭	௫௦	செய்ய	செய்ய
21	௫௧	வீசேடமாய்	அனுக்கிரகம் செய்தப்போ
௨௮௮	௫௨	முத்தா	முத்தர்
௨௮௯	௫௩	அபேதத்தன்மை	அபேதம்
௨௯௦	௫௪	சைவ	சைவசாத்திரம்
௨௯௧	௫௫	படுகனவாயும்	படுகனவாயும்
௨௯௨	௫௬	எல்லாத	எல்லாத
௨௯௩	௫௭	எவ்வாறு	எவ்வாறு சைவ சாத்திரம்
௨௯௪	௫௮	பிரகிருதிபாணது	பிரகிருதிபாணது
௨௯௫	௫௯	சத்தியோகாத	சத்தியோகாத

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
௨௯௬	௬௦	சாரியா	சாரியா
௨௯௭	௬௧	சாரியா	சாரியா
௨௯௮	௬௨	முத்தி	முத்தி
௨௯௯	௬௩	உன்னது	உன்னதென்பது உபபகித்
௨௯௯	௬௪	தன்மை	தன்மை
21	௬௫	சுருத்திருத்திரு	சுருத்திரு
௨௯௯	௬௬	வர்த்திசம்	வர்த்திசம்
௨௯௯	௬௭	சுருத்தன்மை	சுருத்தித்தன்மை
21	௬௮	ஆசையல்	ஆசையல்
௨௯௯	௬௯	முத்தன	முத்தன
௨௯௯	௭௦	உடையதாய்	உடையதாய்
௨௯௯	௭௧	அறிவம்	அறிவம்
௨௯௯	௭௨	சாரியாணது	சாரியாணது
௨௯௯	௭௩	காரணம்	காரணம்
21	௭௪	கின்றதென்	கின்றதென்
௨௯௯	௭௫	பெயர்மாதிரி	பெயர்மாதிரி
21	௭௬	முத்த	முத்த
௨௯௯	௭௭	யறிவம்	யறிவம்
21	௭௮	சாத்திரம்	சாத்திரம்
21	௭௯	அன்	அன்
௨௯௯	௮௦	பிள்ளையா	பிள்ளையா
௨௯௯	௮௧	ஒது	ஒது
௨௯௯	௮௨	சுருதி	சுருதி உபசாரமாய்த்
௨௯௯	௮௩	முதலிய	முதலிய
௨௯௯	௮௪	எரிசுகது	எரிசுகது
21	௮௫	சென்	சென்
௨௯௯	௮௬	தன்மை	தன்மை
21	௮௭	வாறு	வாறு
21	௮௮	தார்த்திர	தார்த்திர
௨௯௯	௮௯	சுருதி	சுருதி
௨௯௯	௯௦	பிரி	பிரி
௨௯௯	௯௧	கிராத்திப்	கிராத்தி
௨௯௯	௯௨	இலா	இலா
௨௯௯	௯௩	சாரியாபமாய்	சாரியாபமாய்
௨௯௯	௯௪	படுதற்கு	படுதற்கு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௭௮	௧௧	இரு	இரு
	௧௨	இன்றோ	இன்றோ
௩௭௮	௧௩	பிரதிப	இவ்வாறு சங்கொத்திபகத்
			தை மறுத்து பிரதிப
௩௮௦	௧௪	கிரிணவு	சித்தத்தின் காரியமான
			கிரிணவு
௩௮௧	௧௫	வ்ளப்பாடு	காசம் கொள்ளப்படு
௩௮௧	௧௬	கிழ்த்த	கிழ்த்ததாயும்
௩௮௧	௧௭	பண்ணப்பட்ட	பண்ணப்பட்டதாயுமுள்ள
௩௮௧	௧௮	பிறனுடைய	பிறனுடைய
௩௮௧	௧௯	கடந்த	கடந்த
௪௦௨	௨௦	கடம்	அதாவது கடம்
௪௦௨	௨௧	அப்பிரா	அப்பிரா
௪௧௧	௨௨	மாண	மாண
௪௧௧	௨௩	இன்றதாக	இன்றையதாக
௪௧௧	௨௪	மோகம்	மோகம்
௪௧௮	௨௫	தத்துவம்	தத்துவங்கள்
௪௧௮	௨௬	படாமை	படாமை
௪௧௮	௨௭	ஒன்	ஒன்றும்

தேவகோட்டை சிவாகமசித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்து
வெளியீடு.

௧. சிவாச்சனாசுத்திரிகை (நாகரம்) விலை	ரூ. ௧ ௦ ௦
௨. மூன்று பிரகாணங்கள் (நாகரம்) விலை	ரூ. ௧ ௦ ௦
௩. ஐந்து பிரகாணங்கள் (நாகரம்) விலை	ரூ. ௨ ௦ ௦
௪. மதங்கபாரமேசுவரம், ஞானபாதம் (நாகரம்) விலை	ரூ. ௧ ௦ ௦
௫. மூன்று பிரகாணம் (தமிழ்) விலை	ரூ. ௧ ௦ ௦
௬. சம்புஞ்ஞாவிதி (சிரந்தம்) விலை	ரூ. ௦ ௫ ௦
௭. சைவ நூல்கள் (சிரந்தமுழுத் தமிழ்) விலை	ரூ. ௧ ௦ ௦
௮. சைவசித்தாந்த பரிபாஷை (நாகரம்)	ரூ. ௦ ௮ ௦
௯. சிவாச்சனா சுத்திரிகை (தமிழ்)	ரூ. ௧ ௮ ௦
௧௦. ஐந்து பிரகாணம் (தமிழ்)	ரூ. ௨ ௦ ௦
உபமன்யு பக்த விலாசம் (சிரந்தம்)	
தேவாரங்களுடன் (வேறு பதிப்பு)	ரூ. ௨ ௦ ௦

அச்சிலிருக்கும் நூல்கள்.

மிருகேந்திர விருத்திநிபிகை (நாகரம்)
சைவசித்தாந்த பரிபாஷை (தமிழ்)

குறிப்பு:—அஷ்டப்பிரகாணம் நாகரம் தொகுதி இரண்டும் ஒன்றாகவும், தமிழ் தொகுதி இரண்டும் ஒன்றாகவும் மிக அழகாக ப்பைண்டு செய்யப்பெற்றிருக்கின்றன.

நாகரம் விலை ரூ. ௨ ௮ ௦
தமிழ் விலை ரூ. ௩ ௦ ௦